
DEO REIPUBLICÆ ET AMICIS
ESTO SEMPER FIDELIS

Ἡ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.

NOVUM TESTAMENTUM GRÆCE.

CURA LEUSDENII ET GRIESBACHII.

LONDINI:
IMPENSIS G. ET W. B. WHITTAKER.
1823.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΚΑΤΑ

ΜΑΤΘΑΙΟΝ.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΒΙ'ΒΛΟΣ γενέσεως Ἰησοῦ
Χριστοῦ, υἱοῦ Δαβὶδ, υἱοῦ
Ἀβραάμ.
2 Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν
Ἰσαάκ. Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰακώβ. Ἰακὼβ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν
Φαρὲς ϗ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς
Θάμαρ. Φαρὲς δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἐσρώμ. Ἐσρὼμ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἀράμ.
4 Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἀμιναδάβ. Ἀμιναδὰβ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ναασσών.
Ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν
Σαλμών.
5 Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε
τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ.
Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ
ἐκ τῆς Ῥούθ. Ὠβὴδ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί.
6 Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε
τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα.
Δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέν-
νησε τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς
τοῦ Οὐρίου.
7 Σολομὼν δὲ ἐγέννησε
τὸν Ῥοβοάμ. Ῥοβοὰμ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀβιά. Ἀβιὰ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά.
8 Ἀσὰ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰωσαφάτ. Ἰωσαφὰτ δὲ ἐ-
γέννησε τὸν Ἰωράμ. Ἰω-
ρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν.
9 Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰωάθαμ. Ἰωάθαμ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἄχαζ. Ἄχαζ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν.
10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε
τὸν Μανασσῆ. Μανασσῆς
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών.
Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰω-
σίαν.
11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰεχονίαν ϗ τοὺς ἀδελ-
φοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοι-
κεσίας Βαβυλῶνος.
12 Μετὰ δὲ τὴν μετοικε-
σίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας
ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ.
Σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ζοροβάβελ.
13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν Ἀβιούδ. Ἀβιοὺδ δὲ

ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ. Ἐλιακεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.

14 Ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ. Σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ. Ἀχεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ.

15 Ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ. Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν. Ματθὰν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

16 Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσὴφ, τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησȣ̃ς ὁ λεγόμενος Χριςός.

17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαβὶδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριςοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες.

18 Τȣ̃ δὲ Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηςευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσὴφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὑρέθη ἐν γαςρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου.

19 Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.

20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσὴφ, υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σȣ· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐςιν ἁγίȣ.

21 Τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥ͂Ν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

22 (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτȣ, λέγοντος·

23 Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαςρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσȣσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἘΜΜΑΝΟΥΉΛ· ὅ ἐςι μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.)

24 Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνȣ, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίȣ, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

25 Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥ͂Ν.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΤΟΥ͂ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰȣδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, μάγοι

ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο
εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες·
2 Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βα-
σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδο-
μεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα
ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν
προσκυνῆσαι αὐτῷ.
3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ
βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα
Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ.
4 Καὶ συναγαγὼν πάν-
τας τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμ-
ματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο
παρ' αὐτῶν, ποῦ ὁ Χριστὸς
γεννᾶται.
5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν
Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕ-
τω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ
προφήτου·
6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ
Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ
ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ
σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγού-
μενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν
λαόν μου, τὸν Ἰσραήλ.
7 Τότε Ἡρώδης λάθρα
καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρί-
βωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρό-
νον τοῦ φαινομένου ἀστέρος.
8 Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς
Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέν-
τες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ
τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε,
ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀ-
γὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐ-
τῷ.
9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βα-
σιλέως, ἐπορεύθησαν. Καὶ
ἰδοὺ, ὁ ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ
ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς,
ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν
τὸ παιδίον.
10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέ-
ρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγά-
λην σφόδρα.
11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν
οἰκίαν, εἶδον τὸ παιδίον με-
τὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐ-
τοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύ-
νησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες
τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προ-
σήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυ-
σὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.
12 Καὶ χρηματισθέντες
κατ' ὄναρ, μὴ ἀνακάμψαι
πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης
ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν
χώραν αὐτῶν.
13 Ἀναχωρησάντων δὲ
αὐτῶν, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου
φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰω-
σὴφ, λέγων· Ἐγερθεὶς πα-
ράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς
Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως
ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ
Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον,
τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.
14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέ-
λαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μη-
τέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνε-
χώρησεν εἰς Αἴγυπτον.
15 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς
τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πλη-
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ
Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου,
λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου
ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι
ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων,
ἐθυμώθη λίαν· κ̧ ἀποςείλας
ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας
τοὺς ἐν Βηθλεὲμ κ̧ ἐν πᾶσι
τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ δι-
ετοῦς κ̧ κατωτέρω, κατὰ τὸν
χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ
τῶν μάγων.
17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥη-
θὲν ὑπὸ Ἱερεμίȣ τοῦ προ-
φήτȣ, λέγοντος·
18 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκȣ́σ-
θη, θρῆνος κ̧ κλαυθμὸς κ̧
ὀδυρμὸς πολύς· Ῥαχὴλ
κλαίȣσα τὰ τέκνα αὐτῆς,
κ̧ οὐκ ἤθελε παρακληθῆ-
ναι, ὅτι οὐκ εἰσί.
19 Τελευτήσαντος δὲ τȣ̃
Ἡρώδȣ, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυ-
ρίου κατ᾽ ὄναρ φαίνεται τῷ
Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ,
20 Λέγων· Ἐγερθεὶς πα-
ράλαβε τὸ παιδίον κ̧ τὴν
μητέρα αὐτοῦ, κ̧ πορεύȣ εἰς
γῆν Ἰσραήλ· τεθνήκασι γὰρ
οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ
παιδίȣ.
21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέ-
λαβε τὸ παιδίον κ̧ τὴν μη-
τέρα αὐτοῦ, κ̧ ἦλθεν εἰς γῆν
Ἰσραήλ.
22 Ἀκούσας δὲ, ὅτι Ἀρ-
χέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς
Ἰȣδαίας ἀντὶ Ἡρώδȣ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ
ἀπελθεῖν. Χρηματισθεὶς δὲ
κατ᾽ ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς
τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.
23 Καὶ ἐλθὼν κατῴκη-
σεν εἰς πόλιν λεγομένην
Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ
τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφη-
τῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθή-
σεται.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ἘΝ δὲ ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις παραγίνεται Ἰω-
άννης ὁ βαπτιςὴς, κηρύσ-
σων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰȣ-
δαίας,
2 Καὶ λέγων· Μετανο-
εῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν.
3 Οὗτος γάρ ἐςιν ὁ ῥη-
θεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προ-
φήτȣ, λέγοντος· Φωνὴ βο-
ῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοι-
μάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου,
εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους
αὐτοῦ.
4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης
εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ
τριχῶν καμήλȣ, κ̧ ζώνην
δερματίνην περὶ τὴν ὀσφῦν
αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν
ἀκρίδες κ̧ μέλι ἄγριον.
5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς
αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, κ̧ πᾶ-
σα ἡ Ἰȣδαία, κ̧ πᾶσα ἡ πε-
ρίχωρος τοῦ Ἰορδάνȣ·
6 Καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ
Ἰορδάνῃ ὑπ᾽ αὐτοῦ, ἐξομο-
λογούμενοι τὰς ἁμαρτίας
αὐτῶν.
7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν

Φαρισαίων κ) Σαδδουκαίων
ἐρχομένες ἐπὶ τὸ βάπτισμα
αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Γεν-
νήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέ-
δειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς
μελλούσης ὀργῆς;
8 Ποιήσατε οὖν καρπὸν
ἄξιον τῆς μετανοίας,
9 Καὶ μὴ δόξητε λέγειν
ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν
τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ
ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς
ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖ-
ραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.
10 Ἤδη δὲ κ) ἡ ἀξίνη
πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δέν-
δρων κεῖται· πᾶν οὖν δέν-
δρον μὴ ποιοῦν καρπὸν
καλὸν, ἐκκόπτεται κ) εἰς
πῦρ βάλλεται.
11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω
ὑμᾶς ἐν ὕδατι, εἰς μετάνοι-
αν· ὁ δὲ ὀπίσω με ἐρχόμε-
νος, ἰσχυρότερός με ἐςὶν,
οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑπο-
δήματα βαςάσαι· αὐτὸς
ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι
ἁγίῳ κ) πυρί.
12 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ, κ) διακαθαριεῖ
τὴν ἅλωνα αὐτῦ· κ) συνάξει
τὸν σῖτον αὐτῦ εἰς τὴν ἀπο-
θήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατα-
καύσει πυρὶ ἀσβέςῳ.
13 Τότε παραγίνεται ὁ
Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν
Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι
ὑπ' αὐτοῦ.
14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώ-
λυεν αὐτὸν, λέγων· Ἐγὼ
χρείαν ἔχω ὑπὸ σῦ βαπτισ-
θῆναι, κ) σὺ ἔρχῃ πρός με;
15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες
ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐςὶν
ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δι-
καιοσύνην. Τότε ἀφίησιν
αὐτόν.
16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ
ὕδατος· κ) ἰδὲ, ἀνεῴχθησαν
αὐτῷ οἱ οὐρανοὶ, κ) εἶδε τὸ
πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖ-
νον ὡσεὶ περιςερὰν, κ) ἐρ-
χόμενον ἐπ' αὐτόν.
17 Καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῶν
οὐρανῶν, λέγουσα· Οὗτός
ἐςιν ὁ υἱός με ὁ ἀγαπητὸς,
ἐν ᾧ εὐδόκησα.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΤΟ'ΤΕ ὁ Ἰησῦς ἀνήχ-
θη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ
πνεύματος, πειρασθῆναι
ὑπὸ τοῦ διαβόλε.
2 Καὶ νηςεύσας ἡμέρας
τεσσαράκοντα καὶ νύκτας
τεσσαράκοντα, ὕςερον ἐπεί-
νασε.
3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ
πειράζων, εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ
τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ, ἵνα οἱ λίθοι
οὗτοι ἄρτοι γένωνται.
4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε·
Γέγραπται· Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ
μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος,

ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπο-
ρευομένῳ διὰ ϛόματος Θεοῦ.
5 Τότε παραλαμϐάνει αὐ-
τὸν ὁ διάϐολος εἰς τὴν ἁγίαν
πόλιν, ϗ ἵϛησιν αὐτὸν ἐπὶ
τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ·
6 Καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ υἱὸς
εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν
κάτω· γέγραπται γάρ· Ὅτι
τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντε-
λεῖται περὶ σοῦ, ϗ ἐπὶ χει-
ρῶν ἀρῦσί σε, μήποτε προ-
σκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πό-
δα σου.
7 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Πάλιν γέγραπται· Οὐκ ἐκ-
πειράσεις Κύριον τὸν Θεόν
σου.
8 Πάλιν παραλαμϐάνει
αὐτὸν ὁ διάϐολος εἰς ὄρος
ὑψηλὸν λίαν, ϗ δείκνυσιν
αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας
τοῦ κόσμυ ϗ τὴν δόξαν αὐ-
τῶν,
9 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα
πάντα σοι δώσω, ἐὰν πεσὼν
προσκυνήσῃς μοι.
10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· Ὕπαγε ὀπίσω μυ
σατανᾶ· γέγραπται γάρ·
Κύριον τὸν Θεόν συ προσ-
κυνήσεις, ϗ αὐτῷ μόνῳ λα-
τρεύσεις.
11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν
ὁ διάϐολος· ϗ ἰδοὺ, ἄγγελοι
προσῆλθον, ϗ διηκόνουν
αὐτῷ.
12 Ἀκύσας δὲ ὁ Ἰησῦς,
ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη,
ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν.
13 Καὶ καταλιπὼν τὴν
Ναζαρὲτ, ἐλθὼν κατῴκη-
σεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν
παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις
Ζαϐυλὼν ϗ Νεφθαλείμ·
14 Ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥη-
θὲν διὰ Ἡσαΐυ τῦ προφήτυ,
λέγοντος·
15 Γῆ Ζαϐουλὼν ϗ γῆ
Νεφθαλεὶμ, ὁδὸν θαλάσσης
πέραν τοῦ Ἰορδάνυ, Γαλι-
λαία τῶν ἐθνῶν,
16 Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος
ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα· ϗ
τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ ϗ
σκιᾷ θανάτυ, φῶς ἀνέτειλεν
αὐτοῖς.
17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ
Ἰησοῦς κηρύσσειν ϗ λέγειν·
Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν
τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο
ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λε-
γόμενον Πέτρον, ϗ Ἀν-
δρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
βάλλοντας ἀμφίϐληϛρον εἰς
τὴν θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ
ἁλιεῖς.)
19 Καὶ λέγει αὐτοῖς·
Δεῦτε ὀπίσω μυ, ϗ ποιήσω
ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων.
20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες
τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν
αὐτῷ.
21 Καὶ προϐὰς ἐκεῖθεν

εἶδεν ἄλλȣς δύο ἀδελφοὺς,
'Ιάκωϐον τὸν τοῦ Ζεϐεδαίȣ,
ϗ 'Ιωάννην τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ
Ζεϐεδαίȣ τοῦ πατρὸς αὐ-
τῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκ-
τυα αὐτῶν· ϗ ἐκάλεσεν αὐ-
τούς.
22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες
τὸ πλοῖον ϗ τὸν πατέρα
αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.
23 Καὶ περιῆγεν ὅλην
τὴν Γαλιλαίαν ὁ 'Ιησοῦς,
διδάσκων ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς αὐτῶν, ϗ κηρύσσων τὸ
εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, ϗ
θεραπεύων πᾶσαν νόσον ϗ
πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.
24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ
αὐτȣ̃ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν·
ϗ προσήνεγκαν αὐτῷ πάν-
τας τοὺς κακῶς ἔχοντας,
ποικίλαις νόσοις ϗ βασά-
νοις συνεχομένȣς, ϗ δαιμο-
νιζομένȣς, ϗ σεληνιαζομέ-
νους, ϗ παραλυτικούς· ϗ
ἐθεράπευσεν αὐτούς.
25 Καὶ ἠκολȣ́θησαν αὐ-
τῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας ϗ Δεκαπόλεως ϗ
'Ιεροσολύμων ϗ 'Ιουδαίας,
ϗ πέραν τοῦ 'Ιορδάνου.

ΚΕΦ. ε΄. 5.

1 'ΙΔΩ'Ν δὲ τοὺς ὄχλȣς
ἀνέϐη εἰς τὸ ὄρος· ϗ καθί-
σαντος αὐτοῦ, προσῆλθον
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
2 Καὶ ἀνοίξας τὸ ςόμα
αὐτȣ̃, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, λέ-
γων·
3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ
πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐςὶν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
4 Μακάριοι οἱ πενθοῦν-
τες· ὅτι αὐτοὶ παρακληθή-
σονται.
5 Μακάριοι οἱ πρᾳεῖς· ὅτι
αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν
γῆν.
6 Μακάριοι οἱ πεινῶντες
καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύ-
νην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθή-
σονται.
7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες·
ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.
8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ
καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν
ὄψονται.
9 Μακάριοι οἱ εἰρηνο-
ποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ
κληθήσονται.
10 Μακάριοι οἱ δεδιωγ-
μένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης·
ὅτι αὐτῶν ἐςιν ἡ βασιλεία
τῶν ȣ̓ρανῶν.
11 Μακάριοί ἐςε, ὅταν
ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς ϗ διώξ-
ωσι, ϗ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν
ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμε-
νοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.
12 Χαίρετε καὶ ἀγαλλι-
ᾶσθε· ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τοῖς ȣ̓ρανοῖς· ὅτω
γὰρ ἐδίωξαν τȣ̀ς προφήτας
τȣ̀ς πρὸ ὑμῶν.
13 Ὑμεῖς ἐςε τὸ ἅλας τῆς

γῆς. Ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μω-
ρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσε-
ται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι,
εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω, ϗ κα-
ταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀν-
θρώπων.
14 Ὑμεῖς ἐςε τὸ φῶς τοῦ
κόσμȣ. Οὐ δύναται πόλις
κρυβῆναι ἐπάνω ὄρȣς κει-
μένη·
15 Οὐδὲ καίȣσι λύχνον,
ϗ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν
μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχ-
νίαν ϗ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν
τῇ οἰκίᾳ.
16 Οὕτω λαμψάτω τὸ
φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν
ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, ϗ δοξ-
άσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν,
τὸν ἐν τοῖς ȣ̓ρανοῖς.
17 Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλ-
θον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ
τȣ̀ς προφήτας· ȣ̓κ ἦλθον κα-
ταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.
18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ ȣ̓ρανὸς ϗ
ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία
ȣ̓ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τȣ̃ νόμȣ,
ἕως ἂν πάντα γένηται.
19 Ὃς ἐὰν ȣ̓̃ν λύσῃ μίαν
τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν
ἐλαχίςων, ϗ διδάξῃ ȣ̆τω τȣ̀ς
ἀνθρώπȣς, ἐλάχιςος κλη-
θήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
ȣ̓ρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ ϗ
διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθή-
σεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
ȣ̓ρανῶν.
20 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δι-
καιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν
Γραμματέων ϗ Φαρισαίων,
ȣ̓ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βα-
σιλείαν τῶν ȣ̓ρανῶν.
21 Ἠκȣ́σατε ὅτι ἐῤῥέθη
τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ φονεύσεις·
ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος
ἔςαι τῇ κρίσει.
22 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ, ἔνοχος
ἔςαι τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακὰ,
ἔνοχος ἔςαι τῷ συνεδρίῳ·
ὃς δ' ἂν εἴπῃ μωρὲ, ἔνοχος
ἔςαι εἰς τὴν γέενναν τοῦ
πυρός.
23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς
τῷ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυ-
σιαςήριον, κἀκεῖ μνησθῇς,
ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τὶ
κατὰ σοῦ·
24 Ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν
σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσι-
αςηρίȣ, ϗ ὕπαγε, πρῶτον
διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σȣ,
ϗ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ
δῶρόν σȣ.
25 Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀν-
τιδίκῳ σȣ ταχὺ, ἕως ὅτȣ εἶ
ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μή-
ποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντίδι-
κος τῷ κριτῇ, ϗ ὁ κριτής σε
παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, ϗ εἰς
φυλακὴν βληθήσῃ.
26 Ἀμὴν λέγω σοι, οὐ
μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν

ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κο-
δράντην.
27 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη
τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ μοιχεύ-
σεις.
28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα
πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς,
ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ.
29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου
ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξ-
ελε αὐτὸν, ϗ βάλε ἀπὸ σοῦ·
συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπό-
ληται ἓν τῶν μελῶν σου, ϗ
μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ
εἰς γέενναν.
30 Καὶ εἰ ἡ δεξιά σου χεὶρ
σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐ-
τὴν, ϗ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμ-
φέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται
ἓν τῶν μελῶν σου, ϗ μὴ
ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς
γέενναν.
31 Ἐῤῥέθη δὲ, ὅτι ὃς ἂν
ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον.
32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου
πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοι-
χᾶσθαι· ϗ ὃς ἐὰν ἀπολελυ-
μένην γαμήσῃ, μοιχᾶται.
33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι
ἐῤῥέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐκ
ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ
τῷ Κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου.
34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
μὴ ὀμόσαι ὅλως, μήτε ἐν τῷ
οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ
Θεοῦ.
35 Μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι
ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν
αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα,
ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου
βασιλέως·
36 Μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ
σου ὀμόσῃς, ὅτι οὐ δύνασαι
μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαι-
ναν ποιῆσαι.
37 Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν·
Ναὶ ναὶ, Οὒ οὔ· τὸ δὲ περισ-
σὸν τούτων, ἐκ τοῦ πονηροῦ
ἐστιν.
38 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη·
Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ,
ϗ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.
39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ·
ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ
τὴν δεξιάν σου σιαγόνα,
στρέψον αὐτῷ ϗ τὴν ἄλλην·
40 Καὶ τῷ θέλοντί σοι
κριθῆναι, ϗ τὸν χιτῶνά σου
λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ ϗ τὸ ἱμά-
τιον·
41 Καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύ-
σει μίλιον ἓν, ὕπαγε μετ'
αὐτοῦ δύο.
42 Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· ϗ
τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανεί-
σασθαι μὴ ἀποστραφῇς.
43 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη·
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου,
ϗ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.
44 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀ-
γαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν,
εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους

ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς
μισοῦσιν ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσ-
θε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων
ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς.
45 Ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ
πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρα-
νοῖς· ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ
ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ
ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δι-
καίους καὶ ἀδίκους.
46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε
τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα
μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τε-
λῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι;
47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε
τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον,
τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ
οἱ ἐθνικοὶ οὕτω ποιοῦσιν;
48 Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέ-
λειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν,
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τέλειός
ἐστι.

ΚΕΦ. ϛʹ. 6.

1 ΠΡΟΣΕ'ΧΕΤΕ τὴν δι-
καιοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν
ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων,
πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ
δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε
παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν, τῷ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς.
2 Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεη-
μοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμ-
προσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑπο-
κριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συ-
ναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις,
ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων. Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν
αὐτῶν.
3 Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεη-
μοσύνην, μὴ γνώτω ἡ
ἀριστερά σου, τί ποιεῖ ἡ δεξιά
σου·
4 Ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεημο-
σύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ
πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ
κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει
σοι ἐν τῷ φανερῷ.
5 Καὶ ὅταν προσεύχῃ,
οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκρι-
ταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συ-
ναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις
τῶν πλατειῶν ἑστῶτες προ-
σεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι
τοῖς ἀνθρώποις. Ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν
μισθὸν αὐτῶν.
6 Σὺ δὲ, ὅταν προσεύχῃ,
εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου,
καὶ κλείσας τὴν θύραν σου,
πρόσευξαι τῷ πατρί σου τῷ
ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ
σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπ-
τῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φα-
νερῷ.
7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ
βαττολογήσητε, ὥσπερ οἱ
ἐθνικοί. δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν
τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσα-
κουσθήσονται.
8 Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐ-
τοῖς. Οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ
ὑμῶν, ὧν χρείαν ἔχετε, πρὸ
τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν.
9 Οὕτως οὖν προσεύχεσθε
ὑμεῖς· ΠΑ'ΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν

τοῖς ȣ̓ρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου·
10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία
σου· γενηθήτω τὸ θέλημά
σου, ὡς ἐν ȣ̓ρανῷ ϗ ἐπὶ τῆς
γῆς·
11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν
ἐπιȣ́σιον δὸς ἡμῖν σήμερον·
12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφει-
λήματα ἡμῶν, ὡς ϗ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡ-
μῶν·
13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονη-
ροῦ· ὅτι σȣ̃ ἐϛιν ἡ βασιλεία,
ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα, εἰς
τȣ̀ς αἰῶνας· ἀμήν.
14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς
ἀνθρώποις τὰ παραπτώμα-
τα αὐτῶν, ἀφήσει ϗ ὑμῖν ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὁ ȣ̓ράνιος.
15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς
ἀνθρώποις τὰ παραπτώμα-
τα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ
ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώ-
ματα ὑμῶν.
16 Ὅταν δὲ νηϛεύητε, μὴ
γίνεσθε, ὥσπερ οἱ ὑποκρι-
ταὶ, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι
γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν,
ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώ-
ποις νηϛεύοντες. Ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν ὅτι ἀπέχȣσι τὸν
μισθὸν αὐτῶν.
17 Σὺ δὲ νηϛεύων, ἄλει-
ψαί σȣ τὴν κεφαλὴν, ϗ τὸ
πρόσωπόν σου νίψαι·
18 Ὅπως μὴ φανῇς τοῖς
ἀνθρώποις νηϛεύων, ἀλλὰ
τῷ πατρί σȣ τῷ ἐν τῷ κρυπ-
τῷ· ϗ ὁ πατήρ σȣ, ὁ βλέπων
ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι.
19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν
θησαυρȣ̀ς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπȣ
σὴς ϗ βρῶσις ἀφανίζει, ϗ
ὅπȣ κλέπται διορύσσȣσι ϗ
κλέπτȣσι.
20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν
θησαυρȣ̀ς ἐν ȣ̓ρανῷ, ὅπου
ȣ̓́τε σὴς ȣ̓́τε βρῶσις ἀφανί-
ζει, ϗ ὅπȣ κλέπται ȣ̓ διο-
ρύσσȣσιν ȣ̓δὲ κλέπτȣσιν.
21 Ὅπȣ γάρ ἐϛιν ὁ θη-
σαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔϛαι ϗ ἡ
καρδία ὑμῶν.
22 Ὁ λύχνος τοῦ σώμα-
τός ἐϛιν ὁ ὀφθαλμός. Ἐὰν
οὖν ὁ ὀφθαλμός σȣ ἁπλοῦς
ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φω-
τεινὸν ἔϛαι·
23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός
σȣ πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά
σȣ σκοτεινὸν ἔϛαι. Εἰ οὖν
τὸ φῶς, τὸ ἐν σοὶ, σκότος
ἐϛὶ, τὸ σκότος πόσον;
24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶ
κυρίοις δȣλεύειν· ἢ γὰρ τὸν
ἕνα μισήσει, ϗ τὸν ἕτερον
ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξε-
ται, ϗ τȣ̃ ἑτέρȣ καταφρονή-
σει. Οὐ δύνασθε Θεῷ δȣλεύ-
ειν ϗ μαμωνῷ.
25 Διὰ τȣ̃το λέγω ὑμῖν·
μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑ-
μῶν, τί φάγητε ϗ τί πίητε·
μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί
ἐνδύσησθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ

πλεῖόν ἐςι τῆς τροφῆς, ϗ
τὸ σῶμα τȣ̃ ἐνδύματος;
26 Ἐμϐλέψατε εἰς τὰ πε-
τεινὰ τȣ̃ ȣ̉ρανȣ̃, ὅτι ȣ̉ σπεί-
ρȣσιν, οὐδὲ θερίζȣσιν, οὐδὲ
συνάγȣσιν εἰς ἀποθήκας· ϗ
ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ȣ̉ράνιος
τρέφει αὐτά. Οὐχ ὑμεῖς
μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;
27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμ-
νῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ
τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν
ἕνα;
28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί
μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ
κρίνα τȣ̃ ἀγρȣ̃ πῶς αὐξάνει·
ȣ̉ κοπιᾷ, ȣ̉δὲ νήθει.
29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ȣ̉δὲ
Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ
αὐτȣ̃ περιεϐάλετο ὡς ἓν τȣ́-
των.
30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τȣ̃
ἀγρȣ̃, σήμερον ὄντα, ϗ αὔ-
ριον εἰς κλίϐανον βαλλόμε-
νον, ὁ Θεὸς ȣ̃̓τως ἀμφιέν-
νυσιν, ȣ̉ πολλῷ μᾶλλον ὑ-
μᾶς, ὀλιγόπιςοι;
31 Μὴ ȣ̉̃ν μεριμνήσητε,
λέγοντες· Τί φάγωμεν, ἢ τί
πίωμεν, ἢ τί περιϐαλώμεθα;
32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ
ἔθνη ἐπιζητεῖ. Οἶδε γὰρ ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὁ ȣ̉ράνιος, ὅτι
χρῄζετε τούτων ἁπάντων.
33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν
βασιλείαν τȣ̃ Θεȣ̃, ϗ τὴν δι-
καιοσύνην αὐτȣ̃, καὶ ταῦτα
πάντα προςεθήσεται ὑμῖν.
34 Μὴ ȣ̉̃ν μεριμνήσητε
εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ αὔ-
ριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς.
Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία
αὐτῆς.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΜΗ' κρίνετε, ἵνα μὴ
κριθῆτε.
2 Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρί-
νετε, κριθήσεσθε· ϗ ἐν ᾧ
μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθή-
σεται ὑμῖν.
3 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρ-
φος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τȣ̃
ἀδελφȣ̃ σȣ, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ
ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατα-
νοεῖς;
4 Ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ
σȣ· Ἄφες, ἐκϐάλω τὸ κάρφος
ἀπὸ τȣ̃ ὀφθαλμȣ̃ σȣ· ϗ ἰδȣ̀,
ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σȣ;
5 Ὑποκριτὰ, ἔκϐαλε πρῶ-
τον τὴν δοκὸν ἐκ τȣ̃ ὀφθαλ-
μȣ̃ σȣ, ϗ τότε διαϐλέψεις ἐκ-
ϐαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τȣ̃ ὀφ-
θαλμȣ̃ τȣ̃ ἀδελφȣ̃ σȣ.
6 Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς
κυσὶ, μηδὲ βάλητε τȣ̀ς μαρ-
γαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν
τῶν χοίρων· μήποτε κατα-
πατήσωσιν αὐτȣ̀ς ἐν τοῖς
ποσὶν αὐτῶν, ϗ ςραφέντες
ῥήξωσιν ὑμᾶς.
7 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται
ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε·
κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται
ὑμῖν.
8 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμ-

βάνει, ꝁ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, ꝁ
τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.
9 Ἢ τίς ἐςιν ἐξ ὑμῶν ἄν-
θρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ
υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον
ἐπιδώσει αὐτῷ;
10 Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ,
μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
11 Εἰ ἂν ὑμεῖς, πονηροὶ
ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ
διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν,
πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ ἐν τοῖς ἐρανοῖς, δώσει ἀ-
γαθὰ τοῖς αἰτᾶσιν αὐτόν;
12 Πάντα ἂν ὅσα ἂν θέ-
λητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ
ἄνθρωποι, ἅτω ꝁ ὑμεῖς ποι-
εῖτε αὐτοῖς· ἅτος γάρ ἐςιν
ὁ νόμος ꝁ οἱ προφῆται.
13 Εἰσέλθετε διὰ τῆς ςε-
νῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ
πύλη, ꝁ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς
ἡ ἀπάγεσα εἰς τὴν ἀπώ-
λειαν, καὶ πολλοί εἰσιν οἱ
εἰσερχόμενοι δι᾽ αὐτῆς.
14 Τί ςενὴ ἡ πύλη, ꝁ τεθ-
λιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγεσα
εἰς τὴν ζωὴν, ꝁ ὀλίγοι εἰσὶν
οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν.
15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν
ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρ-
χονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύ-
μασι προβάτων, ἔσωθεν δέ
εἰσι λύκοι ἅρπαγες.
16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐ-
τῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.
Μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀ-
κανθῶν ςαφυλὴν, ἢ ἀπὸ
τριβόλων σῦκα;
17 Οὕτω πᾶν δένδρον ἀ-
γαθὸν καρπὲς καλὲς ποιεῖ·
τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρ-
πὲς πονηρὲς ποιεῖ.
18 Οὐ δύναται δένδρον
ἀγαθὸν καρπὲς πονηρὲς
ποιεῖν, ἐδὲ δένδρον σαπρὸν
καρπὲς καλὲς ποιεῖν.
19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιᾶν
καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται,
ꝁ εἰς πῦρ βάλλεται.
20 Ἄραγε ἀπὸ τῶν καρ-
πῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε
αὐτούς.
21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι,
Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐ-
ρανῶν· ἀλλ᾽ ὁ ποιῶν τὸ
θέλημα τοῦ πατρός με, τοῦ
ἐν οὐρανοῖς.
22 Πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Κύριε, Κύ-
ριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προ-
εφητεύσαμεν, ꝁ τῷ σῷ ὀνό-
ματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν,
ꝁ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις
πολλὰς ἐποιήσαμεν;
23 Καὶ τότε ὁμολογήσω
αὐτοῖς· ὅτι οὐδέποτε ἔγνων
ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ᾽ ἐμᾶ οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
24 Πᾶς ἂν ὅςις ἀκέει με
τὲς λόγες τέτες ꝁ ποιεῖ αὐ-
τὲς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ
φρονίμῳ, ὅςις ᾠκοδόμησε
τὴν οἰκίαν αὐτᾶ ἐπὶ τὴν
πέτραν·
25 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ,
ꝁ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, ꝁ ἔπ-

νευσαν οἱ ἄνεμοι, ϗ προσέ-
πεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, ϗ ὀκ
ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ
τὴν πέτραν.
26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μȣ
τοὺς λόγους τούτους ϗ μὴ
ποιῶν αὐτοὺς, ὁμοιωθήσε-
ται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅϛις ᾠκο-
δόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν ἄμμον·
27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ,
ϗ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ
ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, ϗ προ-
σέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, ϗ
ἔπεσε· ϗ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς
μεγάλη.
28 Καὶ ἐγένετο ὅτε συ-
νετέλεσεν ὁ Ἰησȣ̃ς τὸς λό-
γȣς τούτους, ἐξεπλήσσον-
το οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ
αὐτοῦ.
29 Ἦν γὰρ διδάσκων αὐ-
τοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, ϗ
οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

ΚΕΦ. ή. 8.

1 ΚΑΤΑΒΑ'ΝΤΙ δὲ αὐ-
τῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολού-
θησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.
2 Καὶ ἰδȣ̀, λεπρὸς ἐλθὼν
προσεκύνει αὐτῷ, λέγων·
Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί
με καθαρίσαι.
3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα, ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς,
λέγων· Θέλω, καθαρίσθητι.
Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐ-
τοῦ ἡ λέπρα.
4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὅρα μηδενὶ εἴπῃς·
ἀλλὰ ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον
τῷ ἱερεῖ, ϗ προσένεγκε τὸ
δῶρον, ὃ προσέταξε Μωσῆς,
εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
5 Εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς
Καπερναοὺμ, προσῆλθεν αὐ-
τῷ ἑκατόνταρχος παρακα-
λῶν αὐτὸν,
6 Καὶ λέγων· Κύριε, ὁ
παῖς μου βέβληται ἐν τῇ
οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς
βασανιζόμενος.
7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύ-
σω αὐτόν.
8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκα-
τόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ
εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μȣ ὑπὸ τὴν
ϛέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον
εἰπὲ λόγον, ϗ ἰαθήσεται ὁ
παῖς μȣ.
9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρω-
πός εἰμι ὑπὸ ἐξȣσίαν, ἔχων
ὑπ' ἐμαυτὸν ϛρατιώτας· ϗ
λέγω τούτῳ, πορεύθητι, ϗ
πορεύεται· ϗ ἄλλῳ, ἔρχου,
ϗ ἔρχεται· ϗ τῷ δούλῳ μου,
ποίησον τοῦτο, ϗ ποιεῖ.
10 Ἀκȣ́σας δὲ ὁ Ἰησȣ̃ς,
ἐθαύμασε, ϗ εἶπε τοῖς ἀκο-
λȣθȣ̃σιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύ-
την πίϛιν εὗρον.
11 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι
πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν ϗ
δυσμῶν ἥξȣσι, ϗ ἀνακλιθή-
σονται μετὰ Ἀβραὰμ ϗ

Ἰσαὰκ ϗ Ἰακὼβ ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.
12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασι-
λείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ
σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς ϗ ὁ βρυγ-
μὸς τῶν ὀδόντων.
13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς
τῷ ἑκατοντάρχῃ· Ὕπαγε, ϗ
ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι.
Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν
τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.
14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε
τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβ-
λημένην ϗ πυρέσσουσαν.
15 Καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς
αὐτῆς, ϗ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ
πυρετός· ϗ ἠγέρθη, ϗ διη-
κόνει αὐτοῖς.
16 Ὀψίας δὲ γενομένης
προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμο-
νιζομένους πολλούς· ϗ ἐξέβαλε
τὰ πνεύματα λόγῳ, ϗ πάν-
τας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθε-
ράπευσεν.
17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ
ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προ-
φήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, ϗ
τὰς νόσους ἐβάστασεν.
18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς
πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν,
ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ
πέραν.
19 Καὶ προσελθὼν εἷς
Γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ·
Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι,
ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ.
20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς
ἔχουσι, ϗ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐ-
ρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει,
ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.
21 Ἕτερος δὲ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύ-
ριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον
ἀπελθεῖν ϗ θάψαι τὸν πα-
τέρα μου.
22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τῷ· Ἀκολούθει μοι, ϗ ἄφες
τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς
ἑαυτῶν νεκρούς.
23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς
τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
24 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς μέ-
γας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ,
ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι
ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ
ἐκάθευδε.
25 Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ ἤγειραν αὐτὸν,
λέγοντες· Κύριε, σῶσον
ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα.
26 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί
δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε
ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέ-
μοις ϗ τῇ θαλάσσῃ, ϗ ἐγέ-
νετο γαλήνη μεγάλη.
27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύ-
μασαν, λέγοντες· Ποταπός
ἐστιν οὗτος, ὅτι ϗ οἱ ἄνεμοι
ϗ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν
αὐτῷ;
28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν

Γεργεσηνῶν, ὑπήντησαν
αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι,
ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμε-
νοι, χαλεποὶ λίαν, ὥςε μὴ
ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ
τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.
29 Καὶ ἰδοὺ, ἔκραξαν λέ-
γοντες· Τί ἡμῖν καί σοι, υἱὲ
τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ
καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;
30 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐ-
τῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν
βοσκομένη.
31 Οἱ δὲ δαίμονες παρε-
κάλυν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ
ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἀπόςειλον
ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν
χοίρων.
32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες
ἀπῆλθον εἰς τοὺς χοίρους.
Καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ
ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνȣ̃ εἰς
τὴν θάλασσαν, ϗ ἀπέθανον
ἐν τοῖς ὕδασιν.
33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυ-
γον, ϗ ἀπελθόντες εἰς τὴν
πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα,
ϗ τὰ τῶν δαιμονιζομένων.
34 Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ
πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντη-
σιν τῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἰδόντες
αὐτὸν, παρεκάλεσαν, ὅπως
μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐ-
τῶν.

ΚΕΦ. Θ'. 9.

1 ΚΑΙ' ἐμβὰς εἰς τὸ
πλοῖον, διεπέρασε, ϗ ἦλ-
θεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.
2 Καὶ ἰδοὺ, προσέφερον
αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλί-
νης βεβλημένον. Καὶ ἰδὼν
ὁ Ἰησοῦς τὴν πίςιν αὐτῶν,
εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρ-
σει τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ
ἁμαρτίαι σȣ.
3 Καὶ ἰδοὺ, τινὲς τῶν
Γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυ-
τοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ.
4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς
ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν·
Ἱνατι ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πο-
νηρὰ ἐν ταις καρδίαις ὑμῶν;
5 Τί γάρ ἐςιν εὐκοπώ-
τερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί
σου αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν·
Ἔγειραι ϗ περιπάτει;
6 Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξ-
ȣσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπȣ ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέ-
ναι ἁμαρτίας· (τότε λέγει
τῷ παραλυτικῷ·) Ἐγερθεὶς
ἆρόν σȣ τὴν κλίνην, ϗ
ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
7 Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλ-
θεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι
ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν
τὸν Θεὸν, τὸν δόντα ἐξ-
ουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀν-
θρώποις.
9 Καὶ παράγων ὁ Ἰη-
σοῦς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄνθρω-
πον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώ-
νιον, Ματθαῖον λεγόμενον·
ϗ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει

μοι. Καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ.
10 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένȣ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ϗ ἰδοὺ, πολλοὶ τελῶναι ϗ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ ϗ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.
11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν ϗ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν;
12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.
13 Πορευθέντες δὲ μάθετε, τί ἐστιν· Ἔλεον θέλω, ϗ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίȣς, ἀλλ' ἁμαρτωλούς.
14 Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννȣ, λέγοντες· Διατί ἡμεῖς ϗ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ, οἱ δὲ μαθηταί σȣ οὐ νηστεύȣσι;
15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησȣ̃ς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τȣ̃ νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, ϗ τότε νηστεύσȣσιν.
16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκȣς ἀγνάφȣ ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίȣ, ϗ χεῖρον σχίσμα γίνεται.
17 Οὐδὲ βάλλȣσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ, ϗ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, ϗ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται. Ἀλλὰ βάλλȣσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς, ϗ ἀμφότεροι συντηροῦνται.
18 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδȣ̀, ἄρχων εἰσελθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σȣ ἐπ' αὐτὴν, ϗ ζήσεται.
19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησȣ̃ς ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
20 (Καὶ ἰδȣ̀, γυνὴ αἱμοῤῥοȣ̃σα δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδȣ τοῦ ἱματίȣ αὐτοῦ·
21 Ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐὰν μόνον ἅψωμαι τȣ̃ ἱματίȣ αὐτοῦ, σωθήσομαι.
22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς, ϗ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε· Θάρσει θύγατερ· ἡ πίστις σȣ σέσωκέ σε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.)
23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τȣ̃ ἄρχοντος, ϗ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς, ϗ τὸν ὄχλον θορυβούμενον,
24 Λέγει αὐτοῖς· Ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ

κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει.
Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ.
25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ
ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε
τῆς χειρὸς αὐτῆς· ἢ ἠγέρ-
θη τὸ κοράσιον.
26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη
αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκεί-
νην.
27 Καὶ παράγοντι ἐκεῖ-
θεν τῷ Ἰησῦ, ἠκολύθησαν
αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κράζον-
τες, ἢ λέγοντες· Ἐλέησον
ἡμᾶς υἱὲ Δαβίδ.
28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν
οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ
τύφλοὶ, ἢ λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰησῦς. Πιστεύετε ὅτι δύνα-
μαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγυσιν
αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.
29 Τότε ἥψατο τῶν ὀφ-
θαλμῶν αὐτῶν, λέγων· Κα-
τὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθή-
τω ὑμῖν.
30 Καὶ ἀνεῴχθησαν αὐ-
τῶν οἱ ὀφθαλμοί. Καὶ ἐνε-
βριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς,
λέγων· Ὁρᾶτε μηδεὶς γινω-
σκέτω.
31 Οἱ δὲ ἐξελθόντες διε-
φήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ
γῇ ἐκείνῃ.
32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομέ-
νων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐ-
τῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμο-
νιζόμενον.
33 Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ
δαιμονίυ, ἐλάλησεν ὁ κωφός.
Καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέ-
γοντες· οὐδέποτε ἐφάνη οὕ-
τως ἐν τῷ Ἰσραήλ.
34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλε-
γον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν
δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαι-
μόνια.
35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησῦς
τὰς πόλεις πάσας ἢ τὰς
κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κη-
ρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς
βασιλείας, καὶ θεραπεύων
πᾶσαν νόσον ἢ πᾶσαν μα-
λακίαν ἐν τῷ λαῷ.
36 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους,
ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν,
ὅτι ἦσαν ἐσκυλμένοι ἢ ἐρ-
ριμμένοι, ὡσεὶ πρόβατα μὴ
ἔχοντα ποιμένα·
37 Τότε λέγει τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θερισμὸς
πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι·
38 Δεήθητε ὖν τῦ κυρίυ
τῦ θερισμῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐρ-
γάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐ-
τοῦ.

ΚΕΦ. ί. 10.

1 ΚΑΙ' προσκαλεσάμενος
τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτῦ,
ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξυσίαν πνευ-
μάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκ-
βάλλειν αὐτὰ, ἢ θεραπεύειν
πᾶσαν νόσον ἢ πᾶσαν μα-
λακίαν.
2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστό-
λων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα·
πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος

Πέτρος, ϗ Ἀνδρέας ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτȣ̃. Ἰάκωϐος ὁ τȣ̃ Ζε-
ϐεδαίȣ, ϗ Ἰωάννης ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτȣ̃.
3 Φίλιππος ϗ Βαρθολο-
μαῖος· Θωμᾶς ϗ Ματθαῖος
ὁ τελώνης· Ἰάκωϐος ὁ τȣ̃
Ἀλφαίȣ, ϗ Λεϐϐαῖος ὁ ἐπικ-
ληθεὶς Θαδδαῖος·
4 Σίμων ὁ Κανανίτης, ϗ
Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ ϗ
παραδοὺς αὐτόν.
5 Τȣ́τȣς τȣ̀ς δώδεκα ἀ-
πέστειλεν ὁ Ἰησȣ̃ς, παραγ-
γείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς
ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, ϗ
εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ
εἰσέλθητε.
6 Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον
πρὸς τὰ πρόϐατα τὰ ἀπο-
λωλότα οἴκȣ Ἰσραήλ.
7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσ-
σετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
8 Ἀσθενȣ̃ντας θεραπεύ-
ετε, νεκρȣ̀ς ἐγείρετε, λεπρȣ̀ς
καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκϐάλ-
λετε. Δωρεὰν ἐλάϐετε, δω-
ρεὰν δότε.
9 Μὴ κτήσησθε χρυσὸν,
μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν
εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν.
10 Μὴ πήραν εἰς ὁδὸν,
μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑ-
ποδήματα, μηδὲ ῥάϐδον.
Ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς
τροφῆς αὐτοῦ ἐϛιν.
11 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ
κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε
τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐϛι· κἀκεῖ
μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθητε.
12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς
τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐ-
τήν.
13 Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία
ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν
ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἀξία,
ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς
ἐπιϛραφήτω.
14 Καὶ ὃς ἐὰν μὴ δέξηται
ὑμᾶς, μηδὲ ἀκȣ́σῃ τοὺς λό-
γȣς υμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς
οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκεί-
νης, ἐκτινάξατε τὸν κονι-
ορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.
15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἀνεκτότερον ἔϛαι γῇ Σοδό-
μων ϗ Γομόῤῥων ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.
16 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποϛέλλω
ὑμᾶς ὡς πρόϐατα ἐν μέσῳ
λύκων. Γίνεσθε οὖν φρόνι-
μοι ὡς οἱ ὄφεις, ϗ ἀκέραιοι
ὡς αἱ περιϛεραί.
17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ
τῶν ἀνθρώπων· παραδώ-
σουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέ-
δρια, ϗ ἐν ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν μαϛιγώσȣσιν ὑμᾶς.
18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ
ϗ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνε-
κεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐ-
τοῖς ϗ τοῖς ἔθνεσιν.
19 Ὅταν δὲ παραδιδῶ-
σιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε,
πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσε-
ται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ
ὥρᾳ τί λαλήσετε.

20 Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐϛε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.

21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, ϗ πατὴρ τέκνον· ϗ ἐπαναϛήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, ϗ θανατώσȣσιν αὐτούς·

22 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μȣ· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἑτέραν· κἂν ἐκ ταύτης διώκωσιν ὑμᾶς, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τȣ̃ Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπȣ·

24 Οὐκ ἔϛι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ.

25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ, ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, ϗ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβȣ̀λ ἐπεκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τȣ̀ς οἰκιακοὺς αὐτοῦ;

26 Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐϛι κεκαλυμμένον, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, ϗ κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσεται·

27 Ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί· ϗ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων.

28 Καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον ϗ ψυχὴν ϗ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ.

29 Οὐχὶ δύο ϛρȣθία ἀσσαρίȣ πωλεῖται, ϗ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τȣ̃ πατρὸς ὑμῶν.

30 Ὑμῶν δὲ ϗ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσί.

31 Μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν ϛρȣθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

32 Πᾶς οὖν ὅϛις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μȣ τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

33 Ὅϛις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγω ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μȣ τοῦ ἐν οὐρανοῖς·

34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ϗ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, ϗ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς·

36 Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀν-
θρώπȣ, οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.
37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μη-
τέρα ὑπὲρ ἐμὲ, ȣ̓κ ἔϛι μȣ ἄξι-
ος· ϗ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγα-
τέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔϛι μου
ἄξιος·
38 Καὶ ὃς ȣ̓ λαμβάνει τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ, ϗ ἀκολȣθεῖ
ὀπίσω μȣ, οὐκ ἔϛι μȣ ἄξιος.
39 Ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν
αὐτȣ̃, ἀπολέσει αὐτήν· ϗ ὁ
ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃
ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν·
40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς,
ἐμὲ δέχεται· ϗ ὁ ἐμὲ δεχό-
μενος, δέχεται τὸν ἀποϛεί-
λαντά με.
41 Ὁ δεχόμενος προφή-
την εἰς ὄνομα προφήτȣ, μισ-
θὸν προφήτȣ λήψεται· ϗ ὁ
δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα
δικαίȣ, μισθὸν δικαίȣ λήψε-
ται.
42 Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα
τῶν μικρῶν τȣ́των ποτήριον
ψυχρȣ̃ μόνον, εἰς ὄνομα μα-
θητȣ̃, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ȣ̓ μὴ
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιά. 11.

1 ΚΑΙ᾿ ἐγένετο ὅτε ἐτέλε-
σεν ὁ Ἰησȣ̃ς διατάσσων τοῖς
δώδεκα μαθηταῖς αὐτȣ̃, με-
τέβη ἐκεῖθεν, τȣ̃ διδάσκειν ϗ
κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν
αὐτῶν.
2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας
ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα
τοῦ Χριϛοῦ, πέμψας δύο
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
3 Εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρ-
χόμενος, ἢ ἕτερον προσδο-
κῶμεν;
4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πορευ-
θέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάν-
νῃ, ἃ ἀκούετε ϗ βλέπετε.
5 Τυφλοὶ ἀναβλέπȣσι ϗ
χωλοὶ περιπατȣ̃σι, λεπροὶ
καθαρίζονται, ϗ κωφοὶ ἀκȣ́-
ουσι, νεκροὶ ἐγείρονται ϗ
πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·
6 Καὶ μακάριός ἐϛιν ὃς
ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.
7 Τούτων δὲ πορευομέ-
νων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέ-
γειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάν-
νȣ· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρη-
μον θεάσασθαι; κάλαμον
ὑπὸ ἀνέμȣ σαλευόμενον;
8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν;
ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱμα-
τίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ
τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν
τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων
εἰσίν.
9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν;
προφήτην; ναὶ, λέγω ὑμῖν,
ϗ περισσότερον προφήτȣ.
10 Οὗτος γάρ ἐϛι περὶ οὗ
γέγραπται· Ἰδȣ̀, ἐγὼ ἀπο-
ϛέλλω τὸν ἄγγελόν μȣ πρὸ
προσώπου σου, ὃς κατασ-
κευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμ-
προσθέν σȣ.
11 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ

ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυ-
ναικῶν μείζων Ἰωάννȣ τοῦ
βαπτιςȣ̃· ὁ δὲ μικρότερος ἐν
τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν,
μείζων αὐτοῦ ἐςιν.
12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν
Ἰωάννου τοῦ Βαπτιςοῦ ἕως
ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρα-
νῶν βιάζεται, ϗ βιαςαὶ ἁρ-
πάζȣσιν αὐτήν.
13 Πάντες γὰρ οἱ προφῆ-
ται ϗ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννȣ
προεφήτευσαν.
14 Καὶ εἰ θέλετε δέξασ-
θαι, αὐτός ἐςιν Ἠλίας ὁ
μέλλων ἔρχεσθαι.
15 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν,
ἀκȣέτω.
16 Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν
γενεὰν ταύτην; ὁμοία ἐςὶ
παιδίοις ἐν ἀγοραῖς καθη-
μένοις, ϗ προσφωνοῦσι τοῖς
ἑταίροις αὐτῶν,
17 Καὶ λέγȣσιν· Ηὐλή-
σαμεν ὑμῖν, ϗ οὐκ ὠρχή-
σασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν,
ϗ οὐκ ἐκόψασθε.
18 Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης
μήτε ἐσθίων μήτε πίνων· ϗ
λέγȣσι· Δαιμόνιον ἔχει.
19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπȣ ἐσθίων ϗ πίνων· ϗ
λέγουσιν· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος
φάγος ϗ οἰνοπότης, τελω-
νῶν φίλος ϗ ἁμαρτωλῶν.
Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ
τῶν τέκνων αὐτῆς.
20 Τότε ἤρξατο ὀνειδί-
ζειν τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐγέ-
νοντο αἱ πλεῖςαι δυνάμεις
αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν.
21 Οὐαί σοι Χοραζὶν, ȣ̓αί
σοι Βηθσαϊδάν· ὅτι εἰ ἐν Τύ-
ρῳ ϗ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυ-
νάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν,
πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ ϗ σποδῷ
μετενόησαν.
22 Πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύ-
ρῳ ϗ Σιδῶνι ἀνεκτότερον
ἔςαι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ
ὑμῖν.
23 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ,
ἡ ἕως τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ ὑψωθεῖσα,
ἕως ᾅδȣ καταβιβασθήσῃ· ὅτι
εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ
δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν
σοὶ, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς
σήμερον.
24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσ-
ται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.
25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν·
Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ,
κύριε τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ ϗ τῆς γῆς,
ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ
σοφῶν ϗ συνετῶν, ϗ ἀπεκά-
λυψας αὐτὰ νηπίοις·
26 Ναὶ ὁ πατὴρ, ὅτι οὕ-
τως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσ-
θέν σȣ.
27 Πάντα μοι παρεδόθη
ὑπὸ τȣ̃ πατρός μȣ· ϗ οὐδεὶς
ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν, εἰ μὴ
ὁ πατήρ· ȣ̓δὲ τὸν πατέρα
τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱὸς,
ϗ ᾧ ἐὰν βȣ́ληται ὁ υἱὸς ἀ-
ποκαλύψαι.

28 Δεῦτε πρός με πάν-
τες οἱ κοπιῶντες κ̀ πεφορ-
τισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω
ὑμᾶς.
29 Ἄρατε τὸν ζυγόν μου
ἐφ' ὑμᾶς, κ̀ μάθετε ἀπ' ἐμȣ̃·
ὅτι πρᾶός εἰμι, κ̀ ταπεινὸς
τῇ καρδίᾳ· κ̀ εὑρήσετε ἀνά-
παυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.
30 Ὁ γὰρ ζυγός μȣ χρησ-
τὸς, κ̀ τὸ φορτίον μȣ ἐλα-
φρόν ἐϛιν.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς
σάββασι διὰ τῶν σπορίμων·
οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτȣ̃ ἐπείνα-
σαν, κ̀ ἤρξαντο τίλλειν ϛά-
χυας, κ̀ ἐσθίειν.
2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες,
εἶπον αὐτῷ· Ἰδοὺ, οἱ μαθη-
ταί σȣ ποιȣ̃σιν ὃ οὐκ ἔξεϛι
ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.
3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ
ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ,
ὅτε ἐπείνασε κ̀ οἱ μετ' αὐτȣ̃;
4 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον τȣ̃ Θεȣ̃, κ̀ τοὺς ἄρτȣς
τῆς προθέσεως ἔφαγεν, ὃς
οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, ȣ̓δὲ
τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς
ἱερεῦσι μόνοις;
5 Ἢ ȣ̓κ ἀνέγνωτε ἐν τῷ
νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ
ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββα-
τον βεβηλοῦσι, κ̀ ἀναίτιοί
εἰσι;
6 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τοῦ
ἱεροῦ μείζων ἐϛὶν ὧδε·
7 Εἰ δὲ ἐγνώκειτε, τί ἐϛιν·
Ἔλεον θέλω κ̀ ȣ̓ θυσίαν, ȣ̓κ
ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναι-
τίους.
8 Κύριος γάρ ἐϛι τοῦ σαβ-
βάτȣ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπȣ.
9 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν,
ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν
αὐτῶν.
10 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος
ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν.
Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν,
λέγοντες· Εἰ ἔξεϛι τοῖς σάβ-
βασι θεραπεύειν; ἵνα κατη-
γορήσωσιν αὐτοῦ.
11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τίς
ἔϛαι ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς,
ἕξει πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν
ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν
εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσει
αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ;
12 Πόσῳ οὖν διαφέρει ἄν-
θρωπος προβάτȣ; ὥϛε ἔξεϛι
τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν.
13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώ-
πῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σȣ·
καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀποκατεϛά-
θη ὑγιὴς, ὡς ἡ ἄλλη.
14 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμ-
βούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ
ἐξελθόντες, ὅπως αὐτὸν
ἀπολέσωσιν.
15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς
ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ
ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι
πολλοὶ, κ̀ ἐθεράπευσεν αὐ-
τοὺς πάντας·

16 Καὶ ἐπετίμησεν αὐ-
τοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν
ποιήσωσιν·
17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ
ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προ-
φήτου, λέγοντος·
18 Ἰδού, ὁ παῖς μου, ὃν
ᾑρέτισα, ὁ ἀγαπητός μου,
εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή
μȣ· θήσω τὸ πνεῦμά μȣ ἐπ'
αὐτὸν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθ-
νεσιν ἀπαγγελεῖ.
19 Οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυ-
γάσει, οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν
ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν
αὐτοῦ.
20 Κάλαμον συντετριμ-
μένον ȣ̓ κατεάξει, καὶ λῖνον
τυφόμενον οὐ σβέσει, ἕως ἂν
ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν κρίσιν.
21 Καὶ τῷ ὀνόματι αὐ-
τοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσι.
22 Τότε προσηνέχθη αὐ-
τῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς
ϗ κωφός· ϗ ἐθεράπευσεν αὐ-
τὸν, ὥςε τὸν τυφλὸν ϗ κω-
φὸν ϗ λαλεῖν ϗ βλέπειν.
23 Καὶ ἐξίςαντο πάντες
οἱ ὄχλοι, ϗ ἔλεγον· Μήτι οὗ-
τός ἐςιν ὁ υἱὸς Δαβίδ;
24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκού-
σαντες, εἶπον· Οὗτος οὐκ
ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ
ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ, ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων.
25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησȣ̃ς τὰς
ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν
αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία με-
ρισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρη-
μȣ̃ται· ϗ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία
μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, οὐ
ςαθήσεται.
26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν
σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυ-
τὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν ςα-
θήσεται ἡ βασιλεία αὐτȣ̃;
27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζε-
βοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλ-
λȣσι; διὰ τȣ̃το αὐτοὶ ὑμῶν
ἔσονται κριταί.
28 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι
Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ.
29 Ἢ πῶς δύναταί τις εἰ-
σελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
ἰσχυροῦ ϗ τὰ σκεύη αὐτοῦ
διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον
δήσῃ τὸν ἰσχυρὸν, ϗ τότε
τὴν οἰκίαν αὐτȣ̃ διαρπάσει;
30 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμȣ̃, κατ'
ἐμοῦ ἐστι· ϗ ὁ μὴ συνάγων
μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.
31 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν·
Πᾶσα ἁμαρτία ϗ βλασφημία
αφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις·
ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασ-
φημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς
ἀνθρώποις.
32 Καὶ ὃς ἂν εἴπῃ λόγον
κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπȣ,
ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν
εἴπῃ κατὰ τȣ̃ πνεύματος τȣ̃
ἁγίȣ, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ,
ȣ̓́τε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, ȣ̓́τε
ἐν τῷ μέλλοντι.
33 Ἢ ποιήσατε τὸ δέν-

δρον καλὸν, ϗ τὸν καρπὸν
αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσατε τὸ
δένδρον σαπρὸν, ϗ τὸν καρ-
πὸν αὐτοῦ σαπρόν. Ἐκ γὰρ
τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γι-
νώσκεται.

34 Γεννήματα ἐχιδνῶν,
πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν,
πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ
περισσεύματος τῆς καρδίας
τὸ ςόμα λαλεῖ.

35 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκ-
βάλλει τὰ ἀγαθά· ϗ ὁ πο-
νηρὸς ἄνθρωπος· ἐκ τοῦ
πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει
πονηρά.

36 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν
ῥῆμα ἀργὸν, ὃ ἐὰν λαλήσω-
σιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι
περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως·

37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων
σου δικαιωθήσῃ, ϗ ἐκ τῶν
λόγων σου καταδικασθήσῃ.

38 Τότε ἀπεκρίθησάν τι-
νες τῶν Γραμματέων ϗ Φα-
ρισαίων, λέγοντες· Διδάσ-
καλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ ση-
μεῖον ἰδεῖν.

39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ
μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ·
ϗ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐ-
τῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ
τοῦ προφήτου.

40 Ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς
ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους
τρεῖς ἡμέρας ϗ τρεῖς νύκ-
τας, οὕτως ἔςαι ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς
γῆς τρεῖς ἡμέρας ϗ τρεῖς
νύκτας.

41 Ἄνδρες Νινευῖται ἀ-
ναςήσονται ἐν τῇ κρίσει
μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, ϗ
κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι
μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα
Ἰωνᾶ· ϗ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ
ὧδε.

42 Βασίλισσα νότου ἐγερ-
θήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ
τῆς γενεᾶς ταύτης, ϗ κατα-
κρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ
τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦ-
σαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος·
ϗ ἰδοὺ, πλεῖον Σολομῶνος
ὧδε.

43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀν-
θρώπου, διέρχεται δι' ἀνύ-
δρων τόπων, ζητοῦν ἀνά-
παυσιν, ϗ οὐχ εὑρίσκει.

44 Τότε λέγει· Ἐπιςρέψω
εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλ-
θον. Καὶ ἐλθὸν, εὑρίσκει
σχολάζοντα, σεσαρωμένον,
ϗ κεκοσμημένον.

45 Τότε πορεύεται, ϗ πα-
ραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ
ἕτερα πνεύματα, πονηρότε-
ρα ἑαυτοῦ, ϗ εἰσελθόντα κα-
τοικεῖ ἐκεῖ· ϗ γίνεται τὰ ἔσ-
χατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου
χείρονα τῶν πρώτων. Οὕ-
τως ἔςαι ϗ τῇ γενεᾷ ταύτῃ
τῇ πονηρᾷ.

46 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦν-

τος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ, ἡ μή-
τηρ ϗ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἱσ-
τήκεισαν ἔξω, ζητοῦντες
αὐτῷ λαλῆσαι.
47 Εἶπε δέ τις αὐτῷ·
Ἰδὲ, ἡ μήτηρ σε ϗ οἱ ἀδελ-
φοί σε ἔξω ἑςήκασι, ζητῦν-
τές σοι λαλῆσαι.
48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε
τῷ εἰπόντι αὐτῷ· Τίς ἐςιν ἡ
μήτηρ με, ϗ τίνες εἰσὶν οἱ
ἀδελφοί με;
49 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς
αὐτῦ, εἶπεν· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ
με, ϗ οἱ ἀδελφοί με·
50 Ὅςις γὰρ ἂν ποιήσῃ
τὸ θέλημα τοῦ πατρός μοῦ
τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου
ἀδελφὸς ϗ ἀδελφὴ ϗ μήτηρ
ἐςίν.

ΚΕΦ. ιγ´. 13.

1 ἘΝ δὲ τῇ ἡμέρα ἐκείνῃ
ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς
οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν
θάλασσαν.
2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς
αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, ὥςε
αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάν-
τα καθῆσθαι· ϗ πᾶς ὁ ὄχλος
ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἱςήκει.
3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς
πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέ-
γων· Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπεί-
ρων τοῦ σπείρειν.
4 Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐ-
τὸν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν
ὁδόν· ϗ ἦλθε τὰ πετεινὰ, ϗ
κατέφαγεν αὐτά.
5 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ
πετρώδη, ὅπε οὐκ εἶχε γῆν
πολλήν· ϗ εὐθέως ἐξανέτει-
λε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος
γῆς.
6 Ἡλίου δὲ ἀνατείλαν-
τος ἐκαυματίσθη· ϗ διὰ τὸ
μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.
7 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ
τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν
αἱ ἄκανθαι, καὶ ἀπέπνιξαν
αὐτά.
8 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ
τὴν γῆν τὴν καλὴν, ϗ ἐδίδε
καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ
ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.
9 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν,
ἀκεέτω.
10 Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ, εἶπον αὐτῷ· Διατί
ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐ-
τοῖς;
11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέδοται
γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς
βασιλείας τῶν οὐρανῶν,
ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται.
12 Ὅςις γὰρ ἔχει, δοθή-
σεται αὐτῷ, ϗ περισσευθή-
σεται· ὅςις δὲ οὐκ ἔχει, ϗ ὃ
ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
13 Διὰ τοῦτο ἐν παρα-
βολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι
βλέποντες οὐ βλέπεσι, ϗ
ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν,
οὐδὲ συνιοῦσι.
14 Καὶ ἀναπληρῦται αὐ-

τοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐε, ἡ
λέγεσα· Ἀκοῇ ἀκούσετε, ϗ
οὐ μὴ συνῆτε· ϗ βλέπον-
τες βλέψετε, ϗ οὐ μὴ ἴδητε.
15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρ-
δία τοῦ λαοῦ τούτε, ϗ τοῖς
ὠσὶ βαρέως ἤκεσαν, ϗ τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυ-
σαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς
ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν
ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ
συνῶσι, ϗ ἐπιςρέψωσι, ϗ
ἰάσωμαι αὐτούς.
16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ
ὀφθαλμοὶ, ὅτι βλέπεσι· ϗ
τὰ ὦτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει.
17 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ὅτι πολλοὶ προφῆται ϗ δί-
καιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ
βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ
ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, ϗ οὐκ
ἤκεσαν.
18 Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε
τὴν παραβολὴν τοῦ σπεί-
ροντος.
19 Παντὸς ἀκέοντος τὸν
λόγον τῆς βασιλείας, ϗ μὴ
συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονη-
ρὸς, ϗ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρ-
μένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
οὗτός ἐςιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν
σπαρείς.
20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπαρεὶς, οὗτός ἐςιν ὁ τὸν
λόγον ἀκούων, ϗ εὐθὺς με-
τὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν·
21 Οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν
ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός
ἐςι· γενομένης δὲ θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον,
εὐθὺς σκανδαλίζεται.
22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας
σπαρεὶς, οὗτός ἐςιν ὁ τὸν
λόγον ἀκούων· ϗ ἡ μέριμνα
τῦ αἰῶνος τύτε, ϗ ἡ ἀπάτη
τοῦ πλούτε συμπνίγει τὸν
λόγον, ϗ ἄκαρπος γίνεται.
23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν
καλὴν σπαρεὶς, οὗτός ἐςιν
ὁ τὸν λόγον ἀκούων, ϗ συ-
νιών· ὃς δὴ καρποφορεῖ, ϗ
ποιεῖ, ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ δὲ
ἑξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.
24 Ἄλλην παραβολὴν
παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων·
Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπεί-
ροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ
ἀγρῷ αὐτοῦ·
25 Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν
τοὺς ἀνθρώπες, ἦλθεν αὐ-
τοῦ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπειρε
ζιζάνια ἀνὰ μέσον τῦ σίτε,
ϗ ἀπῆλθεν.
26 Ὅτε δὲ ἐβλάςησεν ὁ
χόρτος ϗ καρπὸν ἐποίησε,
τότε ἐφάνη ϗ τὰ ζιζάνια.
27 Προσελθόντες δὲ οἱ
δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου,
εἶπον αὐτῷ· Κύριε, οὐχὶ
καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν
τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν
ἔχει ζιζάνια;
28 Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχ-
θρὸς ἄνθρωπος τῦτο ἐποίη-
σεν. Οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον
αὐτῷ· Θέλεις οὖν ἀπελθόν-
τες συλλέξωμεν αὐτά;

29 Ὁ δὲ ἔφη· Οὔ· μήποτε
συλλέγοντες τὰ ζιζάνια,
ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν
σῖτον.
30 Ἄφετε συναυξάνεσ-
θαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θε-
ρισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ τοῦ
θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισαῖς·
Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζι-
ζάνια, ϗ δήσατε αὐτὰ εἰς
δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦ-
σαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συ-
ναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην
μου.
31 Ἄλλην παραβολὴν
παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων·
Ὁμοία ἐςὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως,
ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπει-
ρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.
32 Ὃ μικρότερον μέν ἐςι
πάντων τῶν σπερμάτων·
ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν
λαχάνων ἐςὶ, καὶ γίνεται
δένδρον, ὥςε ἐλθεῖν τὰ πε-
τεινὰ τȣ̃ οὐρανȣ̃, ϗ κατασ-
κηνȣ̃ν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτȣ̃.
33 Ἄλλην παραβολὴν
ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία
ἐςὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρα-
νῶν ζύμῃ, ἣν λαβȣ̃σα γυνὴ
ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρȣ σάτα
τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.
34 Ταῦτα πάντα ἐλάλη-
σεν ὁ Ἰησȣ̃ς ἐν παραβολαῖς
τοῖς ὄχλοις, ϗ χωρὶς παρα-
βολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς·
35 Ὅπως πληρωθῇ τὸ
ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτȣ,
λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν πα-
ραβολαῖς τὸ στόμα μου·
ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ
καταβολῆς κόσμȣ.
36 Τότε ἀφεὶς τȣ̀ς ὄχλȣς,
ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰη-
σȣ̃ς· ϗ προσῆλθον αὐτῷ, οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες·
Φράσον ἡμῖν τὴν παραβο-
λὴν τῶν ζιζανίων τȣ̃ ἀγρȣ̃.
37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ κα-
λὸν σπέρμα, ἐςὶν ὁ υἱὸς τȣ̃
ἀνθρώπȣ·
38 Ὁ δὲ ἀγρὸς, ἐςὶν ὁ
κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρ-
μα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς
βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια,
εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ·
39 Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας
αὐτὰ, ἐςιν ὁ διάβολος· ὁ δὲ
θερισμὸς, συντέλεια τοῦ αἰ-
ῶνός ἐςιν· οἱ δὲ θερισαὶ,
ἄγγελοί εἰσιν.
40 Ὥσπερ οὖν συλλέγε-
ται τὰ ζιζάνια, ϗ πυρὶ καί-
εται· οὕτως ἔςαι ἐν τῇ συν-
τελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτȣ.
41 Ἀποςελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπȣ τοὺς ἀγγέλȣς αὐ-
τοῦ, ϗ συλλέξȣσιν ἐκ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ
σκάνδαλα, ϗ τοὺς ποιοῦν-
τας τὴν ἀνομίαν,
42 Καὶ βαλοῦσιν αὐτȣ̀ς
εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός·
ἐκεῖ ἔςαι ὁ κλαυθμὸς ϗ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμ-

ψȣσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τȣ͂ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκȣ́ειν, ἀκȣέτω.

44 Πάλιν ὁμοία ἐςὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε, ϗ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτȣ͂ ὑπάγει, ϗ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ, ϗ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

45 Πάλιν ὁμοία ἐςὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλȣ̀ς μαργαρίτας.

46 Εὑρὼν δὲ ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, ϗ ἠγόρασεν αὐτόν.

47 Πάλιν ὁμοία ἐςὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ϗ ἐκ παντὸς γένȣς συναγαγούσῃ·

48 Ἣν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, ϗ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.

49 Οὕτως ἔςαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, ϗ ἀφοριοῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσȣ τῶν δικαίων.

50 Καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔςαι ὁ κλαυθμὸς ϗ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησȣ͂ς· Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγȣσιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.

52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς, μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, ὅμοιός ἐςιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅςις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ ϗ παλαιά.

53 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησȣ͂ς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν.

54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτȣ̀ς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ὥςε ἐκπλήττεσθαι αὐτȣ̀ς, ϗ λέγειν· Πόθεν τȣ́τῳ ἡ σοφία αὕτη, ϗ αἱ δυνάμεις;

55 Οὐχ οὗτός ἐςιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριὰμ; ϗ οἱ ἀδελφοὶ αὐτȣ͂ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας;

56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι; πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα;

57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἔςι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ϗ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν ἀπιςίαν αὐτῶν.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 'ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρ-
χης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ·
2 Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν
αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης
ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη
ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο
αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν
αὐτῷ.
3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατή-
σας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν
αὐτὸν, καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ,
διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα
Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
4 Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰω-
άννης· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν
αὐτήν.
5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀ-
ποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχ-
λον, ὅτι ὡς προφήτην αὐ-
τὸν εἶχον.
6 Γενεσίων δὲ ἀγομένων
τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ
θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος
ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἤρεσε τῷ
Ἡρώδῃ·
7 Ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολό-
γησεν αὐτῇ δοῦναι, ὃ ἐὰν
αἰτήσηται.
8 Ἡ δὲ, προβιβασθεῖσα
ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός
μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι
τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ
Βαπτιστοῦ.
9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασι-
λεύς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ
τοὺς συνανακειμένους, ἐκέ-
λευσε δοθῆναι.
10 Καὶ πέμψας ἀπεκε-
φάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ
φυλακῇ.
11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφα-
λὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδό-
θη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε τῇ
μητρὶ αὐτῆς.
12 Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ
σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ
ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ
Ἰησοῦ.
13 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰη-
σοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν
πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον
κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκούσαντες
οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ
πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.
14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς
εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσ-
πλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ
ἐθεράπευσε τοὺς ἀῤῥώστους
αὐτῶν.
15 Ὀψίας δὲ γενομένης,
προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἔρη-
μός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα
ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον
τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες
εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν
ἑαυτοῖς βρώματα.
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν
ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν.
17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ·

Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε
ἄρτυς ϗ δύο ἰχθύας·
18 Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι
αὐτοὺς ὧδε.
19 Καὶ κελεύσας τὺς ὄχ-
λυς ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς
χόρτυς, λαβὼν τοὺς πέντε
ἄρτυς, ϗ τοὺς δύο ἰχθύας,
ἀναβλέψας εἰς τὸν ὐρανὸν,
εὐλόγησε· ϗ κλάσας ἔδωκε
τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους,
οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.
20 Καὶ ἔφαγον πάντες,
ϗ ἐχορτάσθησαν, ϗ ἦραν τὸ
περισσεῦον τῶν κλασμά-
των, δώδεκα κοφίνυς πλή-
ρεις.
21 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν
ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι,
χωρὶς γυναικῶν ϗ παιδίων.
22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκα-
σεν Ἰησῦς τὺς μαθητὰς ἐμ-
βῆναι εἰς τὸ πλοῖον, ϗ προ-
άγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν,
ἕως οὗ ἀπολύσῃ τὺς ὄχλυς.
23 Καὶ ἀπολύσας τοὺς
ὄχλυς, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος
κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι.
Ὀψίας δὲ γενομένης, μόνος
ἦν ἐκεῖ.
24 Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέ-
σον τῆς θαλάσσης ἦν βα-
σανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυ-
μάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ
ἄνεμος.
25 Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ
τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς
αὐτοὺς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς
θαλάσσης.
26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν
περιπατοῦντα, ἐταράχθη-
σαν, λέγοντες, Ὅτι φάν-
τασμά ἐςι· ϗ ἀπὸ τοῦ φόβυ
ἔκραξαν.
27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων·
Θαρσεῖτε· ἐγώ εἰμι· μὴ φο-
βεῖσθε.
28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ
ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ
εἶ, κέλευσόν με πρός σε ἐλ-
θεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα·
29 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ.
Καὶ καταβὰς ἀπὸ τῦ πλοίυ
ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ
τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν
Ἰησοῦν.
30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνε-
μον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη· ϗ
ἀρξάμενος καταποντίζεσ-
θαι, ἔκραξε, λέγων· Κύριε,
σῶσόν με.
31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελά-
βετο αὐτοῦ, ϗ λέγει αὐτῷ·
Ὀλιγόπιςε, εἰς τί ἐδίςασας;
32 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν
εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ
ἄνεμος.
33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλ-
θόντες προσεκύνησαν αὐ-
τῷ λέγοντες· Ἀληθῶς Θεῦ
υἱὸς εἶ.
34 Καὶ διαπεράσαντες,
ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννη-
σαρέτ.
35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν

οἱ ἄνδρες τȣ̃ τόπȣ ἐκείνȣ,
ἀπέςειλαν εἰς ὅλην τὴν πε-
ρίχωρον ἐκείνην, ϗ προσή-
νεγκαν αὐτῷ πάντας τȣ̀ς
κακῶς ἔχοντας.
36 Καὶ παρεκάλȣν αὐ-
τὸν, ἵνα μόνον ἅψωνται τȣ̃
κρασπέδȣ τȣ̃ ἱματίȣ αὐτȣ̃· ϗ
ὅσοι ἥψαντο, διεσώθησαν.

ΚΕΦ. ιε'. 15.

1 ΤΟ'ΤΕ προσέρχονται
τῷ Ἰησȣ̃ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύ-
μων Γραμματεῖς ϗ Φαρι-
σαῖοι, λέγοντες·
2 Διατί οἱ μαθηταί σȣ
παραβαίνȣσι τὴν παράδοσιν
τῶν πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ
νίπτονται τὰς χεῖρας αὐ-
τῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν.
3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Διατί ϗ ὑμεῖς πα-
ραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τȣ̃
Θεȣ̃, διὰ τὴν παράδοσιν
ὑμῶν;
4 Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο,
λέγων· Τίμα τὸν πατέρα ϗ
τὴν μητέρα· ϗ· Ὁ κακολο-
γῶν πατέρα ἢ μητέρα, θα-
νάτῳ τελευτάτω.
5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὃς ἂν
εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί,
Δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμȣ̃ ὠφελη-
θῇς· ϗ ȣ̓ μὴ τιμήσῃ τὸν πα-
τέρα αὐτȣ̃, ἢ τὴν μητέρα
αὐτȣ̃.
6 Καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐν-
τολὴν τȣ̃ Θεȣ̃ διὰ τὴν πα-
ράδοσιν ὑμῶν.
7 Ὑποκριταὶ, καλῶς προ-
εφήτευσε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐ-
ας, λέγων·
8 Ὁ λαὸς ȣ̃τος τοῖς χεί-
λεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία
αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει ἀπ'
ἐμοῦ.
9 Μάτην δὲ σέβονταί με,
διδάσκοντες διδασκαλίας,
ἐντάλματα ἀνθρώπων.
10 Καὶ προσκαλεσάμενος
τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀκȣ́ετε ϗ συνίετε.
11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον
εἰς τὸ ςόμα κοινοῖ τὸν ἄν-
θρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευό-
μενον ἐκ τȣ̃ ςόματος, τȣ̃το
κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
12 Τότε προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτȣ̃, εἶπον αὐτῷ·
Οἶδας, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι,
ἀκȣ́σαντες τὸν λόγον, ἐσ-
κανδαλίσθησαν;
13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε·
Πᾶσα φυτεία, ἣν ȣ̓κ ἐφύτευ-
σεν ὁ πατήρ μȣ ὁ ȣ̓ράνιος,
ἐκριζωθήσεται.
14 Ἄφετε αὐτȣ̀ς· ὁδηγοί
εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν. τυφλὸς
δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμ-
φότεροι εἰς βόθυνον πεσȣ̃ν-
ται.
15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος εἶπεν αὐτῷ· Φράσον
ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύ-
την.

16 Ὁ δὲ Ἰησῦς εἶπεν· Ἀμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;

17 Οὔπω νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ ςόμα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, ϗ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται;

18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τῦ ςόματος, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κᾀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαὶ, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20 Ταῦτά ἐςι τά κοινῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρε ϗ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδὲ, γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ λέγεσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ με κακῶς δαιμονίζεται.

23 Ὁ δὲ ἐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῦ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν.

24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεςάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκε Ἰσραήλ.

25 Ἡ δὲ ἐλθῦσα προσεκύνει αὐτῷ, λέγεσα· Κύριε, βοήθει μοι.

26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἔςι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

27 Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ Κύριε· ϗ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.

28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησῦς εἶπεν αὐτῇ· Ὦ γύναι, μεγάλη σε ἡ πίςις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

29 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησῦς, ἦλθε παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθητο ἐκεῖ.

30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλὲς, τυφλὲς, κωφὲς, κυλλὲς, ϗ ἑτέρες πολλές· ϗ ἔῤῥιψαν αὐτὲς παρὰ τὲς πόδας τῦ Ἰησῦ· ϗ ἐθεράπευσεν αὐτές·

31 Ὥςε τὲς ὄχλες θαυμάσαι, βλέποντας κωφὲς λαλῦντας, κυλλὲς ὑγιεῖς, χωλὲς περιπατῦντας, ϗ τυφλὲς βλέποντας· ϗ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.

32 Ὁ δὲ Ἰησῦς προσκαλεσάμενος τὲς μαθητὰς αὐτῦ, εἶπε· Σπλαγχνίζομαι

ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέ-
ραι τρεῖς, προσμένουσί μοι,
ϗ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ
ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ
θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν
τῇ ὁδῷ.
33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν ἡμῖν
ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι,
ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦ-
τον;
34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε;
Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά, ϗ ὀλίγα
ἰχθύδια.
35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχ-
λοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν
γῆν.
36 Καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ
ἄρτους ϗ τοὺς ἰχθύας, εὐχα-
ριστήσας ἔκλασε, ϗ ἔδωκε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ
μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ.
37 Καὶ ἔφαγον πάντες,
Καὶ ἐχορτάσθησαν· ϗ ἦραν
τὸ περισσεῦον τῶν κλασμά-
των, ἑπτὰ σπυρίδας πλή-
ρεις.
38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν
τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χω-
ρὶς γυναικῶν ϗ παιδίων.
39 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχ-
λους ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον, ϗ
ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια Μαγδαλά.

ΚΕΦ. ιϛʹ. 16.

1 ΚΑΙʹ προσελθόντες οἱ
Φαρισαῖοι ϗ Σαδδουκαῖοι,
πειράζοντες ἐπηρώτησαν
αὐτὸν, σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς.
2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Ὀψίας γενομένης,
λέγετε· Εὐδία· πυῤῥάζει γὰρ
ὁ οὐρανός·
3 Καὶ πρωΐ· Σήμερον χει-
μών· πυῤῥάζει γὰρ στυγνά-
ζων ὁ οὐρανός. Ὑποκριταί,
τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ
γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ
σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύ-
νασθε;
4 Γενεὰ πονηρὰ ϗ μοιχα-
λὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· ϗ ση-
μεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ
μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προ-
φήτου. Καὶ καταλιπὼν αὐ-
τοὺς, ἀπῆλθε.
5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπε-
λάθοντο ἄρτους λαβεῖν.
6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Ὁρᾶτε ϗ προσέχετε
ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρι-
σαίων ϗ Σαδδουκαίων.
7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν
ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ὅτι ἄρ-
τους οὐκ ἐλάβομεν.
8 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς,
ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ
ἐλάβετε;
9 Οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ μνη-
μονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους
τῶν πεντακισχιλίων, ϗ πό-
σους κοφίνους ἐλάβετε;
10 Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους

τῶν τετρακισχιλίων, ϗ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε;

11 Πῶς ἐ νοεῖτε, ὅτι οὐ περὶ ἄρτε εἶπον ὑμῖν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων ϗ Σαδδεκαίων.

12 Τότε συνῆκαν, ὅτι ἐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τε̃ ἄρτε, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων ϗ Σαδδεκαίων.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησε̃ς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππε, ἠρώτα τὲς μαθητὰς αὐτε̃, λέγων· Τίνα με λέγεσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τε̃ ἀνθρώπε;

14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιϛήν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν προφητῶν.

15 Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;

16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τε̃ Θεε̃ τε̃ ζῶντος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησε̃ς εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ ϗ αἷμα ἐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ με, ὁ ἐν τοῖς ἐρανοῖς.

18 Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, ϗ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω με τὴν ἐκκλησίαν· ϗ πύλαι ᾅδε ἐ κατισχύσεσιν αὐτῆς.

19 Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν ἐρανῶν· ϗ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔϛαι δεδεμένον ἐν τοῖς ἐρανοῖς· ϗ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔϛαι λελυμένον ἐν τοῖς ἐρανοῖς.

20 Τότε διεϛείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτε̃, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, ὅτι αὐτός ἐϛιν ὁ Χριϛός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησε̃ς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτε̃, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα, ϗ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ϗ ἀρχιερέων ϗ γραμματέων, ϗ ἀποκτανθῆναι, ϗ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾷν αὐτῷ, λέγων· Ἵλεώς σοι Κύριε· ἐ μὴ ἔϛαι σοι τε̃το.

23 Ὁ δὲ ϛραφεὶς εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὕπαγε ὀπίσω με, Σατανᾶ, σκάνδαλόν με εἶ· ὅτι ἐ φρονεῖς τὰ τε̃ Θεε̃, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε ὁ Ἰησε̃ς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτε̃· Εἴ τις θέλει ὀπίσω με ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, ϗ ἀράτω τὸν ϛαυρὸν αὐτε̃, ϗ ἀκολεθείτω μοι.

25 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτε̃ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ

τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃ ἕνεκεν
ἐμȣ̃, εὑρήσει αὐτήν
26 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄν-
θρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον
ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυ-
χὴν αὐτȣ̃ ζημιωθῇ; ἢ τί
δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγ-
μα τῆς ψυχῆς αὐτȣ̃;
27 Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τȣ̃
ἀνθρώπȣ ἔρχεσθαι ἐν τῇ
δόξῃ τȣ̃ πατρὸς αὐτȣ̃, μετὰ
τῶν ἀγγέλων αὐτȣ̃· ϗ τότε
ἀποδώσει ἑκάστῳ, κατὰ τὴν
πρᾶξιν αὐτȣ̃.
28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσί
τινες τῶν ὧδε ἑστώτων οἵ-
τινες ȣ̓ μὴ γεύσωνται θανά-
του, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν
τȣ̃ ἀνθρώπȣ ἐρχόμενον ἐν
τῇ βασιλείᾳ αὐτȣ̃.

Κεφ. ιζ'. 17.

1 ΚΑΙ' μεθ' ἡμέρας ἓξ
παραλαμβάνει ὁ Ἰησȣ̃ς τὸν
Πέτρον, ϗ Ἰάκωβον, ϗ Ἰω-
άννην τὸν ἀδελφὸν αὐτȣ̃·
ϗ ἀναφέρει αὐτȣ̀ς εἰς ὄρος
ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν.
2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμ-
προσθεν αὐτῶν, ϗ ἔλαμψε
τὸ πρόσωπον αὐτȣ̃ ὡς ὁ
ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτȣ̃
ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς.
3 Καὶ ἰδȣ̀, ὤφθησαν αὐ-
τοῖς Μωσῆς ϗ Ἠλίας, μετ'
αὐτȣ̃ συλλαλȣ̃ντες.
4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος
εἶπε τῷ Ἰησȣ̃· Κύριε, καλόν
ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέ-
λεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς
σκηνάς, σοι μίαν, ϗ Μωσῇ
μίαν, ϗ μίαν Ἠλίᾳ.
5 Ἔτι αὐτȣ̃ λαλȣ̃ντος,
ἰδȣ̀, νεφέλη φωτὸς ἐπεσκία-
σεν αὐτȣ̀ς· ϗ ἰδȣ̀, φωνὴ ἐκ
τῆς νεφέλης, λέγȣσα· Οὗτός
ἐστιν ὁ υἱός μȣ ὁ ἀγαπητὸς,
ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτȣ̃ ἀκȣ́ετε.
6 Καὶ ἀκȣ́σαντες οἱ μα-
θηταὶ, ἔπεσον ἐπὶ πρόσω-
πον αὐτῶν, ϗ ἐφοβήθησαν
σφόδρα.
7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰη-
σȣ̃ς, ἥψατο αὐτῶν, ϗ εἶπεν·
Ἐγέρθητε, ϗ μὴ φοβεῖσθε.
8 Ἐπάραντες δὲ τȣ̀ς ὀφ-
θαλμȣ̀ς αὐτῶν, ȣ̓δένα εἶδον,
εἰ μὴ τὸν Ἰησȣ̃ν μόνον.
9 Καὶ καταβαινόντων αὐ-
τῶν ἐκ τȣ̃ ὄρȣς, ἐνετείλατο
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων·
Μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα,
ἕως ȣ̃ ὁ υἱὸς τȣ̃ ἀνθρώπȣ ἐκ
νεκρῶν ἀναστῇ.
10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐ-
τὸν οἱ μαθηταὶ αὐτȣ̃, λέγον-
τες· Τί οὖν οἱ γραμματεῖς
λέγȣσιν, ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλ-
θεῖν πρῶτον;
11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας
μὲν ἔρχεται πρῶτον ϗ ἀπό-
καταστήσει πάντα.
12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι
Ἠλίας ἤδη ἦλθε, ϗ ȣ̓κ ἐπέγ-
νωσαν αὐτὸν, ἀλλ' ἐποίη-
σαν ἐν αὐτῷ, ὅσα ἠθέλησαν.

Οὕτω ϗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν.

13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ, ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτὸν ἄνθρωπος, γονυπετῶν αὐτῷ,

15 Καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱὸν, ὅτι σεληνιάζεται, ϗ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, ϗ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

16 Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, ϗ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος ϗ διεστραμμένη· ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε.

18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ϗ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· ϗ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ; ϗ μεταβήσεται· ϗ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν.

21 Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ ϗ νηστείᾳ.

22 Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων,

23 Καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· ϗ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ, ϗ εἶπον· Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα;

25 Λέγει· Ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;

26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄραγε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί.

27 Ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτοὺς, πορευθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, ϗ τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἆρον· ϗ ἀνοίξας

τὸ στόμα αὐτȣ̃, εὑρήσεις στα-
τῆρα· ἐκεῖνον λαϐὼν, δὸς
αὐτοῖς ἀντὶ ἐμȣ̃ ϗ σȣ̃.

ΚΕΦ. ιη'. 18.

1 'ΕΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προ-
σῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ 'Ιη-
σȣ̃, λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων
ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
ȣ̓ρανῶν;
2 Καὶ προσκαλεσάμενος
ὁ 'Ιησȣ̃ς παιδίον, ἔστησεν αὐ-
τὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν,
3 Καὶ εἶπεν· 'Αμὴν λέγω
ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε ϗ γέ-
νησθε ὡς τὰ παιδία, ȣ̓ μὴ
εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν ȣ̓ρανῶν.
4 "Οστις ȣ̓̃ν ταπεινώσῃ
ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τȣ̃το,
ȣ̓̃τός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν ȣ̓ρανῶν.
5 Καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παι-
δίον τοιȣ̃τον ἓν ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί μȣ, ἐμὲ δέχεται.
6 "Ος δ' ἂν σκανδαλίσῃ
ἕνα τῶν μικρῶν τȣ́των, τῶν
πιστευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέ-
ρει αὐτῷ, ἵνα κρεμασθῇ μύ-
λος ὀνικὸς ἐπὶ τὸν τράχηλον
αὐτȣ̃, ϗ καταποντισθῇ ἐν
τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης.
7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν
σκανδάλων. 'Ανάγκη γάρ
ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα·
πλὴν ȣ̓αὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεί-
νῳ, δι' ȣ̃ τὸ σκάνδαλον ἔρ-
χεται.
8 Εἰ δὲ ἡ χείρ σȣ ἢ ὁ πȣ̃ς
σȣ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον
αὐτὰ, ϗ βάλε ἀπὸ σȣ̃· καλόν
σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν
ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλὸν, ἢ
δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας
ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον.
9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου
σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν,
ϗ βάλε ἀπὸ σȣ̃. Καλόν σοι
ἐστὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν
ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφ-
θαλμȣ̀ς ἔχοντα βληθῆναι
εἰς τὴν γέενναν τȣ̃ πυρός.
10 'Ορᾶτε, μὴ καταφρο-
νήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τȣ́-
των· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ
ἄγγελοι αὐτῶν ἐν ȣ̓ρανοῖς
διὰ παντὸς βλέπȣσι τὸ πρό-
σωπον τȣ̃ πατρός μȣ, τȣ̃ ἐν
ȣ̓ρανοῖς.
11 'Ηλθε γὰρ ὁ υἱὸς τȣ̃
ἀνθρώπȣ σῶσαι τὸ ἀπο-
λωλός.
12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γέ-
νηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν
πρόϐατα, ϗ πλανηθῇ ἓν ἐξ
αὐτῶν· ȣ̓χὶ ἀφεὶς τὰ ἐννενη-
κονταεννέα ἐπὶ τὰ ὄρη, πο-
ρευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώ-
μενον;
13 Καὶ ἐὰν γένηται εὑ-
ρεῖν αὐτὸ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον,
ἢ ἐπὶ τοῖς ἐννενηκονταεν-
νέα, τοῖς μὴ πεπλανημέ-
νοις.
14 Οὕτως ȣ̓κ ἔστι θέλημα

ἔμπροσθεν τȣ̃ πατρὸς ὑμῶν
τȣ̃ ἐν ȣ̓ρανοῖς, ἵνα ἀπόλη-
ται εἷς τῶν μικρῶν τȣ́των.
15 Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς
σὲ ὁ ἀδελφός σȣ, ὕπαγε, ἔλ-
εγξον αὐτὸν μεταξύ σȣ ϗ
αὐτȣ̃ μόνȣ· ἐάν σȣ ἀκȣ́σῃ,
ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σȣ.
16 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκȣ́σῃ, πα-
ράλαβε μετὰ σȣ̃ ἔτι ἕνα ἢ
δύο· ἵνα ἐπὶ ϛόματος δύο
μαρτύρων ἢ τριῶν ϛαθῇ
πᾶν ῥῆμα.
17 Ἐὰν δὲ παρακȣ́σῃ αὐ-
τῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἐὰν
δὲ ϗ τῆς ἐκκλησίας παρα-
κȣ́σῃ, ἔϛω σοι ὥσπερ ὁ ἐθ-
νικὸς ϗ ὁ τελώνης.
18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα
ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσ-
ται δεδεμένα ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ·
ϗ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς
γῆς, ἔϛαι λελυμένα ἐν τῷ
ȣ̓ρανῷ.
19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσω-
σιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παν-
τὸς πράγματος, ȣ̃ ἐὰν αἰτή-
σωνται, γενήσεται αὐτοῖς
παρὰ τȣ̃ πατρός μȣ, τοῦ ἐν
ȣ̓ρανοῖς.
20 Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς
συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνο-
μα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.
21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ
ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, πο-
σάκις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ
ἀδελφός μȣ, ϗ ἀφήσω αὐτῷ;
ἕως ἑπτάκις;
22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησȣ̃ς·
Οὐ λέγω σοι, ἕως ἑπτάκις,
ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις
ἑπτά.
23 Διὰ τȣ̃το ὡμοιώθη ἡ
βασιλεία τῶν ȣ̓ρανῶν ἀν-
θρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε
συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν
δȣ́λων αὐτȣ̃.
24 Ἀρξαμένȣ δὲ αὐτȣ̃
συναίρειν, προσηνέχθη αὐ-
τῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων τα-
λάντων.
25 Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτȣ̃
ἀποδȣ̃ναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν
ὁ κύριος αὐτȣ̃ πραθῆναι, ϗ
τὴν γυναῖκα αὐτȣ̃, ϗ τὰ
τέκνα, ϗ πάντα ὅσα εἶχε,
ϗ ἀποδοθῆναι.
26 Πεσὼν ȣ̓̃ν ὁ δȣ̃λος
προσεκύνει αὐτῷ, λέγων·
Κύριε, μακροθύμησον ἐπ'
ἐμοί, ϗ πάντα σοι ἀποδώσω.
27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ
κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου,
ἀπέλυσεν αὐτὸν, ϗ τὸ δά-
νειον ἀφῆκεν αὐτῷ.
28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν συν-
δούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν
αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ
κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέ-
γων· Ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφεί-
λεις.
29 Πεσὼν οὖν ὁ σύνδου-
λος αὐτȣ̃, παρεκάλει αὐτὸν,
λέγων· Μακροθύμησον ἐπ'
ἐμοὶ, ϗ πάντα ἀποδώσω σοι.
30 Ὁ δὲ ȣ̓κ ἤθελεν· ἀλ

ἀπελθὼν, ἔϐαλεν αὐτὸν εἰς
φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ
ὀφειλόμενον.
31 Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδου-
λοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυ-
πήθησαν σφόδρα· ϗ ἐλθόν-
τες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ
αὐτῶν πάντα τὰ γενό-
μενα.
32 Τότε προσκαλεσάμε-
νος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ,
λέγει αὐτῷ· δοῦλε πονηρὲ,
πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην
ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλε-
σάς με·
33 Οὐκ ἔδει καί σε ἐλεῆ-
σαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς ϗ
ἐγώ σε ἠλέησα;
34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος
αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοις
βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῷ
πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.
35 Οὕτω ϗ ὁ πατήρ μου ὁ
ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν
μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν.

ΚΕΦ. ιθ'. 19.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο, ὅτε ἐτέ-
λεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους
τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, ϗ ἦλθεν εἰς τὰ
ὅρια τῆς Ἰουδαίας, πέραν
τοῦ Ἰορδάνου.
2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ
ὄχλοι πολλοί· ϗ ἐθεράπευ-
σεν αὐτοὺς ἐκεῖ.
3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ
οἱ Φαρισαῖοι, πειράζοντες
αὐτὸν, ϗ λέγοντες αὐτῷ·
Εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦ-
σαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κα-
τὰ πᾶσαν αἰτίαν;
4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, ὅτι
ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἄρσεν
ϗ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς;
5 Καὶ εἶπεν· Ἕνεκεν τού-
του καταλείψει ἄνθρωπος
τὸν πατέρα ϗ τὴν μητέρα,
ϗ προσκολληθήσεται τῇ γυ-
ναικὶ αὐτοῦ· ϗ ἔσονται οἱ
δύο εἰς σάρκα μίαν.
6 Ὥστε οὐκ ἔτι εἰσὶ δύο,
ἀλλὰ σὰρξ μία. Ὃ οὖν ὁ
Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος
μὴ χωριζέτω.
7 Λέγουσιν αὐτῷ· Τί οὖν
Μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι
βιβλίον ἀποστασίου, ϗ ἀπο-
λῦσαι αὐτήν;
8 Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι Μω-
σῆς πρὸς τὴν σκληροκαρ-
δίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν
ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας
ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέ-
γονεν οὕτω.
9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὃς
ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, ϗ
γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται·
ϗ ὁ ἀπολελυμένην γαμή-
σας, μοιχᾶται.
10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· Εἰ οὕτως ἐστὶν
ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ

τῆς γυναικὸς, οὐ συμφέρει
γαμῆσαι.
11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ
πάντες χωροῦσι τὸν λόγον
τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται.
12 Εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι, οἵ-
τινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐ-
γεννήθησαν οὕτω· καὶ εἰσὶν
εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνουχίσ-
θησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων·
καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες
εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· Ὁ
δυνάμενος χωρεῖν, χωρεί-
τω.
13 Τότε προσηνέχθη αὐ-
τῷ παιδία, ἵνα τὰς χεῖρας
ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξη-
ται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμη-
σαν αὐτοῖς.
14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν·
Ἄφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ κω-
λύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με·
τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς
χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.
16 Καὶ ἰδοὺ, εἷς προσελ-
θὼν, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε
ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω,
ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;
17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί
με ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ;
εἷς ἐστιν ὁ ἀγαθός· εἰ δὲ θέ-
λεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν,
τήρησον τὰς ἐντολάς.
18 Λέγει αὐτῷ· Ποίας;
Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Τό· Οὐ
φονεύσεις. Οὐ μοιχεύσεις·
Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρ-
τυρήσεις·
19 Τίμα τὸν πατέρα, καὶ
τὴν μητέρα· καὶ· Ἀγαπή-
σεις τὸν πλησίον σου ὡς
σεαυτόν.
20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσ-
κος· Πάντα ταῦτα ἐφυλαξ-
άμην ἐκ νεότητός μου· τί
ἔτι ὑστερῶ;
21 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπα-
γε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρ-
χοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς· καὶ
ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ·
καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.
22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσ-
κος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυ-
πούμενος· ἦν γὰρ ἔχων
κτήματα πολλά.
23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι δυσκόλως πλούσιος
εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασι-
λείαν τῶν οὐρανῶν.
24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν,
εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον
διὰ τρυπήματος ῥαφίδος
εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
εἰσελθεῖν.
25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ μα-
θηταὶ, ἐξεπλήσσοντο σφό-
δρα, λέγοντες· Τίς ἄρα δύ-
ναται σωθῆναι;
26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώ-
ποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι,
παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατά.

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέ-
τρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ,
ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, ϗ
ἠκολυθήσαμέν σοι· τί ἄρα
ἔςαι ἡμῖν;
28 Ο δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολυθήσαντές
μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ
ὅταν καθίσῃ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ἐπὶ θρόνυ δόξης
αὐτοῦ, καθίσεσθε ϗ ὑμεῖς
ἐπὶ δώδεκα θρόνυς, κρίνον-
τες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ
Ἰσραήλ;
29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰ-
κίας, ἢ ἀδελφὺς, ἢ ἀδελφὰς,
ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυ-
ναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς,
ἕνεκεν τῦ ὀνόματός μυ, ἑκα-
τονταπλασίονα λήψεται, ϗ
ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.
30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται
πρῶτοι, ἔσχατοι· ϗ ἔσχατοι,
πρῶτοι.

ΚΕΦ. κ΄. 20.

1 ΟΜΟΙ'Α γάρ ἐςιν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀν-
θρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅςις
ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ μισθώ-
σασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμ-
πελῶνα αὐτοῦ.
2 Συμφωνήσας δὲ μετὰ
τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου
τὴν ἡμέραν, ἀπέςειλεν αὐ-
τὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτῦ.
3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρί-
την ὥραν, εἶδεν ἄλλυς ἑςῶ-
τας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς·
4 Κἀκείνοις εἶπεν· Ὑπά-
γετε ϗ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπε-
λῶνα· ϗ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον,
δώσω ὑμῖν.
5 Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν
ἐξελθὼν περὶ ἕκτην ϗ ἐννά-
την ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύ-
τως.
6 Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην
ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλυς
ἑςῶτας, ϗ λέγει αὐτοῖς· Τί
ὧδε ἑςήκατε ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν ἀργοί;
7 Λέγυσιν αὐτῷ· Ὅτι οὐ-
δεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο· Λέ-
γει αὐτοῖς· Ὑπάγετε ϗ ὑμεῖς
εἰς τὸν ἀμπελῶνα, ϗ ὃ ἐὰν
ᾖ δίκαιον, λήψεσθε.
8 Ὀψίας δὲ γενομένης,
λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπε-
λῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ·
Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, ϗ
ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν,
ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχά-
των, ἕως τῶν πρώτων.
9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ
τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλα-
βον ἀνὰ δηνάριον.
10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶ-
τοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα
λήψονται· ϗ ἔλαβον ϗ αὐ-
τοὶ ἀνὰ δηνάριον.
11 Λαβόντες δὲ ἐγόγγυ-
ζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότυ,
12 Λέγοντες· Ὅτι οὗτοι
οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποί-
ησαν, ϗ ἴσυς ἡμῖν αὐτοὺς

ἐποίησάς, τοῖς βαςάσασι τὸ
βάρος τῆς ἡμέρας, ᾗ τὸν
καύσωνα.
13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν ἑνὶ αὐτῶν· Ἑταῖρε, ἐκ
ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίȣ συ-
νεφώνησάς μοι;
14 Ἆρον τὸ σὸν, ᾗ ὕπα-
γε· θέλω δὲ τέτῳ τῷ ἐσχά-
τῳ δοῦναι ὡς ᾗ σοι.
15 Ἢ ἐκ ἔξεςί μοι ποιῆ-
σαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς;
ἢ ὁ ὀφθαλμός σȣ πονηρός
ἐςιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;
16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσ-
χατοι, πρῶτοι· ᾗ οἱ πρῶτοι,
ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι
κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.
17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰη-
σȣ̃ς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέ-
λαβε τοὺς δώδεκα μαθητὰς
κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ εἶπεν
αὐτοῖς.
18 Ἰδȣ̀, ἀναβαίνομεν εἰς
Ἱεροσόλυμα, ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδοθήσεται
τοῖς ἀρχιερεῦσι ᾗ γραμμα-
τεῦσι, ᾗ κατακρινȣ̃σιν αὐ-
τὸν θανάτῳ·
19 Καὶ παραδώσȣσιν αὐ-
τὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμ-
παῖξαι, ᾗ μαςιγῶσαι ᾗ ςαυ-
ρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἀναςήσεται.
20 Τότε προσῆλθεν αὐ-
τῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζε-
βεδαίȣ, μετὰ τῶν υἱῶν αὐ-
τῆς, προσκυνȣ̃σα, ᾗ αἰτȣ̃σά
τι παρ' αὐτοῦ.
21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί
θέλεις; Λέγει αὐτῷ· Εἰπὲ
ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο
υἱοί μȣ, εἷς ἐκ δεξιῶν σȣ, ᾗ
εἷς ἐξ εὐωνύμων σȣ, ἐν τῇ
βασιλείᾳ σȣ·
22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν· Οὐκ οἴδατε τί
αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ
ποτήριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πί-
νειν, Λέγȣσιν αὐτῷ· Δυνά-
μεθα.
23 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ
μὲν ποτήριόν μȣ πίεσθε, τὸ
δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μȣ ᾗ ἐξ
εὐωνύμων μȣ, ἐκ ἔςιν ἐμὸν
δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμαςαι
ὑπὸ τοῦ πατρός μȣ.
24 Καὶ ἀκȣ́σαντες οἱ δέ-
κα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν
δύο ἀδελφῶν.
25 Ὁ δὲ Ἰησȣ̃ς προσκα-
λεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν·
Οἴδατε, ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν
ἐθνῶν κατακυριεύȣσιν αὐ-
τῶν, ᾗ οἱ μεγάλοι κατεξȣσι-
άζȣσιν αὐτῶν.
26 Οὐχ οὕτως ἔσται ἐν
ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν
ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔςω
ὑμῶν διάκονος·
27 Καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν
ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω
ὑμῶν δοῦλος.
28 Ὥσπερ ὁ υἱὸς τȣ̃ ἀν-
θρώπȣ ἐκ ἦλθε διακονηθῆ-
ναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, ᾗ
δȣ̃ναι τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃ λύ-
τρον ἀντὶ πολλῶν.

29 Καὶ ἐκπορευομένων
αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχὼ, ἠκολού-
θησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.
30 Καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ
καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν,
ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς πα-
ράγει, ἔκραξαν, λέγοντες·
Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς
Δαβίδ.
31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμη-
σεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν·
οἱ δὲ μεῖζον ἔκραζον, λέγον-
τες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε,
υἱὸς Δαβίδ.
32 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώ-
νησεν αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Τί
θέλετε ποιήσω ὑμῖν;
33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε,
ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ
ὀφθαλμοί.
34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ
Ἰησοῦς ἥψατο τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῶν. καὶ εὐθέως ἀνέ-
βλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ,
καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

ΚΕΦ. κά. 21.

1 ΚΑΙ' ὅτε ἤγγισαν εἰς
Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς
Βηθφαγῆ πρὸς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέσ-
τειλε δύο μαθητὰς, λέγων
αὐτοῖς·
2 Πορεύθητε εἰς τὴν κώ-
μην, τὴν ἀπέναντι ὑμῶν·
καὶ εὐθέως εὑρήσετε ὄνον δε-
δεμένην, καὶ πῶλον μετ' αὐ-
τῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι.

3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ
τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κύριος αὐ-
τῶν χρείαν ἔχει· εὐθέως δὲ
ἀποστελλεῖ αὐτούς.
4 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν,
ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ
τοῦ προφήτου, λέγοντος·
5 Εἴπατε τῇ θυγατρὶ
Σιών· Ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου
ἔρχεταί σοι πραῢς καὶ ἐπιβε-
βηκὼς ἐπὶ ὄνον, καὶ πῶλον
υἱὸν ὑποζυγίου.
6 Πορευθέντες δὲ οἱ μα-
θηταὶ, καὶ ποιήσαντες καθὼς
προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
7 Ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ
τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπά-
νω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν,
καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν.
8 Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔσ-
τρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν
τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον
κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ
ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ.
9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγον-
τες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκρα-
ζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ
υἱῷ Δαβίδ· εὐλογημένος ὁ ἐρ-
χόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου·
Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
10 Καὶ εἰσελθόντος αὐ-
τοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη
πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς
ἐστιν οὗτος;
11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον·
Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προ-
φήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς
Γαλιλαίας.
12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς

εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, ϗ ἐξέβα-
λε πάντας τοὺς πωλοῦντας ϗ
ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, ϗ
τὰς τραπέζας τῶν κολλυ-
βιστῶν κατέστρεψε, ϗ τὰς κα-
θέδρας τῶν πωλούντων τὰς
περιστεράς.
13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέ-
γραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶ-
κος προσευχῆς κληθήσεται·
ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε
σπήλαιον λῃστῶν.
14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ
τυφλοὶ ϗ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ·
ϗ ἐθεράπευσεν αὐτούς.
15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεις
ϗ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμά-
σια ἃ ἐποίησε, ϗ τοὺς παῖδας
κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, ϗ λέ-
γοντας· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ
Δαβὶδ, ἠγανάκτησαν.
16 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀ-
κούεις τί οὗτοι λέγουσιν; Ὁ
δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί·
οὐδέποτε ἀνέγνωτε, Ὅτι ἐκ
στόματος νηπίων ϗ θηλα-
ζόντων κατηρτίσω αἶνον;
17 Καὶ καταλιπὼν αὐ-
τοὺς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πό-
λεως εἰς Βηθανίαν· ϗ ηὐ-
λίσθη ἐκεῖ.
18 Πρωΐας δὲ ἐπανάγων
εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε.
19 Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐ-
τὴν, ϗ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ
εἰ μὴ φύλλα μόνον· ϗ λέγει
αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρ-
πὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα
ἡ συκῆ.
20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθη-
ταὶ, ἐθαύμασαν, λέγοντες·
Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη
ἡ συκῆ;
21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν,
ϗ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ
τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ
κἂν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε·
Ἄρθητι, ϗ βλήθητι εἰς τὴν
θάλασσαν, γενήσεται.
22 Καὶ πάντα ὅσα ἂν
αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ,
πιστεύοντες, λήψεσθε.
23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
τὸ ἱερὸν, προσῆλθον αὐτῷ
διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς ϗ οἱ
πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγον-
τες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιεῖς; ϗ τίς σοι ἔδωκε τὴν
ἐξουσίαν ταύτην;
24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτή-
σω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα·
ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ
ὑμιν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ.
25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου
πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ, ἢ ἐξ
ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογί-
ζοντο παρ' ἑαυτοῖς, λέγον-
τες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐ-
ρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν· Διατί οὖν
οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;
26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ
ἀνθρώπων· φοβούμεθα τὸν

ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι
τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.
27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ
Ἰησοῦ, εἶπον· Οὐκ οἴδαμεν·
Ἔφη αὐτοῖς ϗ αὐτός· Οὐδὲ
ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξου-
σίᾳ ταῦτα ποιῶ.
28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄν-
θρωπος εἶχε τέκνα δύο, ϗ
προσελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε·
Τέκνον, ὕπαγε, σήμερον ἐρ-
γάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου.
29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν· Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ
μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε·
30 Καὶ προσελθὼν τῷ
ἑτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἐγὼ
κύριε· ϗ οὐκ ἀπῆλθε.
31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίη-
σε τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέ-
γουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος· Λέ-
γει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι ϗ
αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς
Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύ-
νης, ϗ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ·
οἱ δὲ τελῶναι ϗ αἱ πόρναι
ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ
ἰδόντες οὐ μετεμελήθητε
ὕστερον, τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ·
33 Ἄλλην παραβολὴν
ἀκούσατε. Ἄνθρωπος ἦν
οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευ-
σεν ἀμπελῶνα, ϗ φραγμὸν
αὐτῷ περιέθηκε, ϗ ὤρυξεν
ἐν αὐτῷ ληνὸν, ϗ ᾠκοδόμη-
σε πύργον, ϗ ἐξέδοτο αὐτὸν
γεωργοῖς, ϗ ἀπεδήμησεν.
34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ και-
ρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε
τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς
γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρ-
ποὺς αὐτοῦ.
35 Καὶ λαβόντες οἱ γε-
ωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν
μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκ-
τειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.
36 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλ-
λους δούλους πλείονας τῶν
πρώτων· ϗ ἐποίησαν αὐτοις
ὡσαύτως·
37 Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε
πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ,
λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν
υἱόν μου.
38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες
τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς·
Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος,
δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν,
ϗ κατάσχωμεν τὴν κληρο-
νομίαν αὐτοῦ.
39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν
ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶ-
νος, ϗ ἀπέκτειναν.
40 Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύ-
ριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιή-
σει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;
41 Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς
κακῶς ἀπολέσει αὐτούς· ϗ
τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται
ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες
ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς
καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐ-
τῶν.
42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς
γραφαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδο-
κίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφ-
θαλμοῖς ἡμῶν;
43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσε-
ται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρ-
ποὺς αὐτῆς.
44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν
λίθον τοῦτον, συνθλασθήσε-
ται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικ-
μήσει αὐτόν.
45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς
παραβολὰς αὐτοῦ, ἔγνωσαν
ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει.
46 Καὶ ζητοῦντες αὐτὸν
κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς
ὄχλους, ἐπειδὴ ὡς προφήτην
αὐτὸν εἶχον.

ΚΕΦ. κβ'. 22.

1 ΚΑΙ' ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν
παραβολαῖς, λέγων·
2 Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ
βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γά-
μους τῷ υἱῷ αὐτοῦ·
3 Καὶ ἀπέστειλε τοὺς δού-
λους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κε-
κλημένους εἰς τοὺς γάμους·
καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν.
4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλ-
λους δούλους, λέγων· Εἴπατε
τοῖς κεκλημένοις· Ἰδού, τὸ
ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ
ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τε-
θυμένα, καὶ πάντα ἕτοιμα·
δεῦτε εἰς τοὺς γάμους.
5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀ-
πῆλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον
ἀγρόν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπο-
ρίαν αὐτοῦ.
6 Οἱ δὲ λοιποί, κρατή-
σαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ,
ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν.
7 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς
ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρα-
τεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε
τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν
πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε.
8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις
αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἕτοι-
μός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι
οὐκ ἦσαν ἄξιοι.
9 Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς
διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους
ἂν εὕρητε, καλέσατε εἰς τοὺς
γάμους.
10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦ-
λοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδούς,
συνήγαγον πάντας ὅσους
εὗρον, πονηρούς τε καὶ ἀγα-
θούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος
ἀνακειμένων.
11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασι-
λεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνα-
κειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρω-
πον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυ-
μα γάμου.
12 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἑταῖ-
ρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ

ἔχων ἔνδυμα γάμυ; Ὁ δὲ ἐφιμώθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· Δήσαντες αὐτῦ πόδας ϗ χεῖρας, ἄρατε αὐτὸν, ϗ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔϛαι ὁ κλαυθμὸς ϗ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

14 Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

15 Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι, συμβέλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ.

16 Καὶ ἀποϛέλλυσιν αὐτῳ τὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, ϗ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, ϗ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεϛι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὔ;

18 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί με πειράζετε ὑποκριταί;

19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσυ· Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.

20 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη ϗ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγυσιν αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι· ϗ τὰ τῦ Θεῦ, τῷ Θεῷ.

22 Καὶ ἀκύσαντες ἐθαύμασαν· ϗ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδυκαῖοι, οἱ λέγοντες; μὴ εἶναι ἀνάϛασιν· ϗ ἐπηρώτησαν αὐτὸν,

24 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν· Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτῦ τὴν γυναῖκα αὐτῦ, ϗ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· ϗ ὁ πρῶτος, γαμήσας, ἐτελεύτησε· ϗ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

26 Ὁμοίως ϗ ὁ δεύτερος, ϗ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά.

27 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε ϗ ἡ γυνή.

28 Ἐν τῇ οὖν ἀναϛάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔϛαι γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἀναϛάσει οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι.

31 Περὶ δὲ τῆς ἀναϛά-

σεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγ-
νωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τῦ
Θεοῦ, λέγοντος·
32 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀ-
βραὰμ, ἢ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, ἢ
ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔςιν ὁ
Θεὸς, Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ
ζώντων.
33 Καὶ ἀκέσαντες οἱ ὄχ-
λοι, ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ.
34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκέ-
σαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς
Σαδδεκαίους, συνήχθησαν
ἐπὶ τὸ αὐτό·
35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς
ἐξ αὐτῶν, νομικὸς, πειρά-
ζων αὐτὸν ἢ λέγων·
36 Διδάσκαλε, ποία ἐν-
τολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;
37 Ὁ δὲ Ἰησῦς εἶπεν αὐ-
τῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν
Θεόν σε ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ
σε, ἢ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σε, ἢ
ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σε·
38 Αὕτη ἐςὶ πρώτη ἢ με-
γάλη ἐντολή.
39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐ-
τῇ· Ἀγαπήσεις τὸν πλη-
σίον σε ὡς σεαυτόν.
40 Ἐν ταύταις ταῖς δυ-
σὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος ἢ
οἱ προφῆται κρέμανται.
41 Συνηγμένων δὲ τῶν
Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐ-
τοὺς ὁ Ἰησοῦς.
42 Λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ
περὶ τοῦ Χριςοῦ; τίνος υἱός
ἐςι; λέγεσιν αὐτῷ, τῦ Δαβίδ.
43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς ὧν
Δαβὶδ ἐν πνεύματι Κύριον
αὐτὸν καλεῖ; λέγων·
44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ
Κυρίῳ με· Κάθε ἐκ δεξιῶν
με, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
σου.
45 Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ
αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐ-
τοῦ ἐςι;
46 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο
αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον·
οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκεί-
νης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι
αὐτὸν οὐκέτι.

ΚΕΦ. κγ'. 23.

1 ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἐλά-
λησε τοῖς ὄχλοις ἢ τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ,
2 Λέγων· Ἐπὶ τῆς Μω-
σέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ
Γραμματεῖς ἢ οἱ Φαρισαῖοι·
3 Πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴ-
πωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε
ἢ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα
αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγεσι
γὰρ, ἢ οὐ ποιοῦσι.
4 Δεσμεύεσι γὰρ φορτία
βαρέα ἢ δυσβάστακτα, ἢ
ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμες
τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακ-
τύλῳ αὐτῶν οὐ θέλεσι κι-
νῆσαι αὐτά·
5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐ-
τῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεα-
θῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλα-

πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν.

6 Φιλοῦσί τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς,

7 Καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ῥαββὶ, ῥαββί.

8 Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς, πάντες δὲ ὑμεῖς, ἀδελφοί ἐστε.

9 Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

10 Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστιν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός.

11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διάκονος.

12 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.

14 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα.

15 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.

16 Οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· Ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει.

17 Μωροὶ καὶ τυφλοί· τίς γὰρ μείζων ἐστὶν, ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν;

18 Καί· Ὃς ἐὰν ὀμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, τί γὰρ μεῖζον; τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον;

20 Ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ.

21 Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτόν.

22 Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ

τοῦ Θεοῦ, ϗ ἐν τῷ καθημέ-
νῳ ἐπάνω αὐτοῦ.
23 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμμα-
τεῖς ϗ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ,
ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύ-
οσμον ϗ τὸ ἄνηθον ϗ τὸ
κύμινον, ϗ ἀφήκατε τὰ βα-
ρύτερα τοῦ νόμȣ, τὴν κρί-
σιν, ϗ τὸν ἔλεον, ϗ τὴν
πίστιν. Ταῦτα δὲ ἔδει ποι-
ῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.
24 Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διϋ-
λίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν
δὲ κάμηλον καταπίνοντες.
25 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμμα-
τεῖς ϗ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ,
ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τȣ̃
ποτηρίȣ ϗ τῆς παροψίδος,
ἔσωθεν δὲ γέμȣσιν ἐξ ἁρ-
παγῆς ϗ ἀδικίας.
26 Φαρισαῖε τυφλὲ, κα-
θάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τȣ̃
ποτηρίȣ ϗ τῆς παροψίδος,
ἵνα γένηται ϗ τὸ ἐκτὸς αὐ-
τῶν καθαρόν.
27 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμμα-
τεῖς ϗ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ,
ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κε-
κονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν
μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν
δὲ γέμȣσιν ὀστέων νε-
κρῶν ϗ πάσης ἀκαθαρσίας.
28 Οὕτω ϗ ὑμεῖς ἔξωθεν
μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώ-
ποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοί
ἐστε ὑποκρίσεως ϗ ἀνομίας.
29 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμμα-
τεῖς ϗ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ,
ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφȣς
τῶν προφητῶν, ϗ κοσμεῖτε
τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων·
30 Καὶ λέγετε· Εἰ ἦμεθα
ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέ-
ρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεθα
κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵ-
ματι τῶν προφητῶν.
31 Ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυ-
τοῖς, ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευ-
σάντων τοὺς προφήτας.
32 Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε
τὸ μέτρον τῶν πατέρων
ὑμῶν.
33 Ὄφεις, γεννήματα
ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ
τῆς κρίσεως τῆς γεέννης;
34 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ
ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προ-
φήτας, καὶ σοφοὺς, ϗ γραμ-
ματεῖς· ϗ ἐξ αὐτῶν ἀποκτε-
νεῖτε ϗ σταυρώσετε, ϗ ἐξ
αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς
συναγωγαῖς ὑμῶν, ϗ διώ-
ξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν·
35 Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς
πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνό-
μενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ
αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίȣ,
ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίȣ
υἱοῦ Βαραχίȣ, ὃν ἐφονεύ-
σατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ ϗ τȣ̃
θυσιαστηρίȣ.
36 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν
γενεὰν ταύτην.
37 Ἱερȣσαλὴμ, Ἱερȣσα-
λὴμ, ἡ ἀποκτείνȣσα τοὺς
προφήτας, ϗ λιθοβολοῦσα
τοὺς ἀπεσταλμένȣς πρὸς αὐ-

τήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπι-
συναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν
τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ
νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέ-
ρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε;
38 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ
οἶκος ὑμῶν ἔρημος.
39 Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ
μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι, ἕως
ἂν εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου.

ΚΕΦ. κδ'. 24.

1 ΚΑΙ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς
ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ
προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκο-
δομὰς τοῦ ἱεροῦ.
2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Οὐ βλέπετε πάντα
ταῦτα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ
μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λί-
θον, ὃς οὐ καταλυθήσεται.
3 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ
τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προ-
σῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
κατ' ἰδίαν, λέγοντες· Εἰπὲ
ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται, καὶ
τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς πα-
ρουσίας, καὶ τῆς συντελείας
τοῦ αἰῶνος;
4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε,
μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.
5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγον-
τες· Ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ
πολλοὺς πλανήσουσι.
6 Μελλήσετε δὲ ἀκούειν
πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων·
ὁρᾶτε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ
πάντα γενέσθαι· ἀλλ' οὔπω
ἐστὶ τὸ τέλος.
7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθ-
νος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία
ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται
λιμοὶ καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ,
κατὰ τόπους.
8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ
ὠδίνων.
9 Τότε παραδώσουσιν ὑ-
μᾶς εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκτε-
νοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μισού-
μενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθ-
νῶν διὰ τὸ ὄνομά μου.
10 Καὶ τότε σκανδαλισ-
θήσονται πολλοί· καὶ ἀλλή-
λους παραδώσουσι, καὶ μισή-
σουσιν ἀλλήλους.
11 Καὶ πολλοὶ ψευδο-
προφῆται ἐγερθήσονται, καὶ
πλανήσουσι πολλούς.
12 Καὶ διὰ τὸ πληθυν-
θῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγή-
σεται ἡ ἀγάπη τῶν πολ-
λῶν.
13 Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς
τέλος, οὗτος σωθήσεται.
14 Καὶ κηρυχθήσεται τοῦ-
το τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασι-
λείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ,
εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθ-
νεσι· καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος.
15 Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ

βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως,
τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ
προφήτε, ἑςὼς ἐν τόπῳ
ἁγίῳ· (ὁ ἀναγινώσκων
νοείτω.)
16 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰεδαίᾳ
φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη.
17 Ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος,
μὴ καταβαινέτω ἆραι τὰ ἐκ
τῆς οἰκίας αὐτοῦ·
18 Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ,
μὴ ἐπιςρεψάτω ὀπίσω ἆραι
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
19 Οὐαὶ δὲ ταις ἐν γαςρὶ
ἐχέσαις ᾗ ταις θηλαζέσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
20 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα
μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν
χειμῶνος, μηδὲ σαββάτῳ.
21 Ἔςαι γὰρ τότε θλίψις
μεγάλη, οἵα οὐ γέγονεν ἀπ'
ἀρχῆς κόσμε ἕως τοῦ νῦν,
οὐδ' οὐ μὴ γένηται.
22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθη-
σαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ
ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ
δὲ τὰς ἐκλεκτὰς κολοβωθή-
σονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.
23 Τότε ἐάν τις ὑμῖν
εἴπῃ· Ἰδὲ, ὧδε ὁ Χριςὸς, ἢ
ὧδε· μὴ πιςεύσητε.
24 Ἐγερθήσονται γὰρ
ψευδόχριςοι ᾗ ψευδοπρο-
φῆται, ᾗ δώσεσι σημεῖα
μεγάλα ᾗ τέρατα ὥςε πλα-
νῆσαι, εἰ δυνατὸν ᾗ τοὺς
ἐκλεκτούς.
25 Ἰδὲ, προείρηκα ὑμῖν.
26 Ἐὰν ἒν εἴπωσιν ὑμῖν·
Ἰδὲ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐςί· μὴ
ἐξέλθητε· ἰδὲ, ἐν τοῖς τα-
μείοις· μὴ πιςεύσητε.
27 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀςρα-
πὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατο-
λῶν, ᾗ φαίνεται ἕως δυσ-
μῶν, ὅτως ἔςαι ᾗ ἡ παρε-
σία τε υἱε τε ἀνθρώπε.
28 Ὅπε γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ
πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται
οἱ ἀετοί.
29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν
θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων
ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, ᾗ ἡ
σελήνη ἐ δώσει τὸ φέγγος
αὐτῆς, ᾗ οἱ ἀςέρες πεσἔν-
ται ἀπὸ τε ἐρανε, ᾗ αἱ
δυνάμεις τῶν ἐρανῶν σα-
λευθήσονται.
30 Καὶ τότε φανήσεται
τὸ σημεῖον τε υἱε τε ἀν-
θρώπε ἐν τῷ ἐρανῷ· ᾗ
τότε κόψονται πᾶσαι αἱ
φυλαὶ τῆς γῆς, ᾗ ὄψονται
τὸν υἱὸν τε ἀνθρώπε ἐρχό-
μενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ
οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως ᾗ
δόξης πολλῆς.
31 Καὶ ἀποςελεῖ τὰς ἀγ-
γέλες αὐτε μετὰ σάλπιγγος
φωνῆς μεγάλης· ᾗ ἐπισυ-
νάξεσι τὰς ἐκλεκτὰς αὐτοῦ
ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων,
ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄ-
κρων αὐτῶν.
32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς
μάθετε τὴν παραβολήν·
ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς
γένηται ἁπαλὸς, ᾗ τὰ φύλ-

λα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς τὸ θέρος.

33 Οὕτω ϗ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐςιν ἐπὶ θύραις.

34 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.

35 Ὁ ȣρανὸς ϗ ἡ γῆ παρελεύσεται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ϗ ὥρας ȣδεὶς οἶδεν, ȣδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν ȣρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μόνος.

37 Ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τȣ͂ Νῶε, ȣ῞τως ἔςαι ϗ ἡ παρȣσία τȣ͂ υἱȣ͂ τοῦ ἀνθρώπȣ.

38 Ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, τρώγοντες ϗ πίνοντες, γαμοῦντες ϗ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν·

39 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, ϗ ἦρεν ἅπαντας· οὕτως ἔςαι ϗ ἡ παρȣσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπȣ.

40 Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλαμϐάνεται, ϗ ὁ εἷς ἀφίεται.

41 Δύο ἀλήθȣσαι ἐν τῷ μύλωνι· μία παραλαμϐάνεται, ϗ μία ἀφίεται.

42 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται.

43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν, ϗ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

44 Διὰ τοῦτο ϗ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπȣ ἔρχεται

45 Τίς ἄρα ἐςὶν ὁ πιςὸς δοῦλος ϗ φρόνιμος, ὃν κατέςησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ;

46 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.

47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταςήσει αὐτόν.

48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός μȣ ἐλθεῖν·

49 Καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλȣς, ἐσθίῃ δὲ ϗ πίνῃ μετὰ τῶν μεθυόντων·

50 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλȣ ἐκείνȣ ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ, ϗ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει·

51 Καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, ϗ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ

ἔσαι ὁ κλαυθμὸς ϗ ὁ βρυγ-
μὸς τῶν ὀδόντων.

ΚΕΦ. κε'. 25.

1 ΤΟΤΕ ὁμοιωθήσεται ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα
παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι
τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλ-
θον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμ-
φίου.
2 Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐ-
τῶν φρόνιμοι, ϗ πέντε μω-
ραί.
3 Αἵτινες μωραὶ, λαβοῦ-
σαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ;
οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν
ἔλαιον.
4 Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον
ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐ-
τῶν μετὰ τῶν λαμπάδων
αὐτῶν.
5 Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμ-
φίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ
ἐκάθευδον.
6 Μέσης δὲ νυκτὸς κραυ-
γὴ γέγονεν· Ἰδοὺ, ὁ νυμ-
φίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς
ἀπάντησιν αὐτοῦ.
7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι
αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, ϗ ἐκόσ-
μησαν τὰς λαμπάδας αὐ-
τῶν.
8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρο-
νίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ
τοῦ ἐλαίου ὑμῶν· ὅτι αἱ λαμ-
πάδες ἡμῶν σβέννυνται.
9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρό-
νιμοι, λέγουσαι· Μήποτε οὐκ
ἀρκέσῃ ἡμῖν ϗ ὑμῖν· πορεύ-
εσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς πω-
λοῦντας, ϗ ἀγοράσατε ἑαυ-
ταῖς.
10 Ἀπερχομένων δὲ αὐ-
τῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμ-
φίος· ϗ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον
μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους,
ϗ ἐκλείσθη ἡ θύρα.
11 Ὕστερον δὲ ἔρχονται ϗ
αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγου-
σαι· Κύριε, κύριε, ἄνοιξον
ἡμῖν.
12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ
οἶδα ὑμᾶς.
13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι
οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ
τὴν ὥραν.
14 Ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος
ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους
δούλους, ϗ παρέδωκεν αὐτοῖς
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·
15 Καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε
τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἕν·
ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύνα-
μιν· ϗ ἀπεδήμησεν εὐθέως.
16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ
πέντε τάλαντα λαβὼν, εἰρ-
γάσατο ἐν αὐτοῖς, ϗ ἐποίη-
σεν ἄλλα πέντε τάλαντα.
17 Ὡσαύτως ϗ ὁ τὰ δύο,
ἐκέρδησε ϗ αὐτὸς ἄλλα δύο.
18 Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν,
ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ,
ϗ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ
κυρίου αὐτοῦ.
19 Μετὰ δὲ χρόνον πο-
λὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν

δούλων ἐκείνων, ϗ συναίρει
μετ᾽ αὐτῶν λόγον.
20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ
πέντε τάλαντα λαβὼν, προ-
σήνεγκεν ἄλλα πέντε τά-
λαντα λέγων· Κύριε, πέντε
τάλαντά μοι παρέδωκας·
ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα
ἐκέρδησα ἐπ᾽ αὐτοῖς.
21 Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος
αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ ϗ
πιϛέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιϛὸς,
ἐπὶ πολλῶν σε καταϛήσω·
εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
κυρίϐ σϐ.
22 Προσελθὼν δὲ ϗ ὁ τὰ
δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε·
Κύριε, δύο τάλαντά μοι
παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα δύο
τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ᾽ αὐ-
τοῖς.
23 Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος
αὐτϐ· Εὖ, δϐλε ἀγαθὲ ϗ
πιϛέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιϛὸς,
ἐπὶ πολλῶν σε καταϛήσω·
εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
κυρίϐ σϐ.
24 Προσελθὼν δὲ ϗ ὁ τὸ
ἓν τάλαντον εἰληφὼς, εἶπε·
Κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκλη-
ρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων
ὅπϐ ϐκ ἔσπειρας, ϗ συνά-
γων ὅθεν ϐ διεσκόρπισας.
25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπελ-
θὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν
σϐ ἐν τῇ γῇ· ἴδε, ἔχεις τὸ
σόν.
26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύ-
ριος αὐτϐ, εἶπεν αὐτῷ· Πο-
νηρὲ δϐλε ϗ ὀκνηρὲ, ᾔδεις
ὅτι θερίζω ὅπϐ ϐκ ἔσπειρα,
ϗ συνάγω ὅθεν ϐ διεσκόρ-
πισα.
27 Ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ
ἀργύριόν μϐ τοῖς τραπεζί-
ταις· ϗ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισά-
μην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.
28 Ἄρατε ϐν ἀπ᾽ αὐτϐ
τὸ τάλαντον, ϗ δότε τῷ
ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα.
29 (Τῷ γὰρ ἔχοντι παν-
τὶ δοθήσεται, ϗ περισσευ-
θήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ
ἔχοντος, ϗ ὃ ἔχει, ἀρθήσε-
ται ἀπ᾽ αὐτοῦ.)
30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦ-
λον ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος
τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔϛαι ὁ
κλαυθμὸς ϗ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων.
31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς
τϐ ἀνθρώπϐ ἐν τῇ δόξῃ
αὐτϐ, ϗ πάντες οἱ ἄγγελοι
μετ᾽ αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ
θρόνϐ δόξης αὐτοῦ.
32 Καὶ συναχθήσεται ἔμ-
προσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ
ἔθνη· ϗ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ᾽
ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν
ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ
τῶν ἐρίφων.
33 Καὶ ϛήσει, τὰ μὲν
πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ,
τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων.
34 Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς
τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε
οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός
μϐ, κληρονομήσατε τὴν ἡ-

τοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·
35 Ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, ꝁ ἐποτίσατέ με· ξένος
ἤμην, ꝁ συνηγάγετέ με·
36 Γυμνός, ꝁ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα, ꝁ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην,
ꝁ ἤλθετε πρός με.
37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, ꝁ ἐποτίσαμεν;
38 Πότε δέ σε εἴδομεν ξένον, ꝁ συνηγάγομεν; ἢ γυμνόν, ꝁ περιεβάλομεν;
39 Πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, ꝁ ἤλθομεν πρός σε;
40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεύς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.
41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ·
42 Ἐπείνασα γάρ, ꝁ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, ꝁ οὐκ ἐποτίσατέ με·
43 Ξένος ἤμην, ꝁ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς ꝁ ἐν φυλακῇ, ꝁ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με.
44 Τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, ꝁ οὐ διηκονήσαμέν σοι;
45 Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε.
46 Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ΚΕΦ. κϛ'. 26.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, ꝁ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.
3 Τότε συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς ꝁ οἱ Γραμματεῖς ꝁ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα.
4 Καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλῳ, ꝁ ἀποκτείνωσιν.
5 Ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

6 Τῷ δὲ Ἰησοῦ γενομένου
ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμω-
νος τοῦ λεπροῦ,
7 Προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ
ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα
βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνα-
κειμένου.
8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἠγανάκτησαν, λέγον-
τες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;
9 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο
πραθῆναι πολλοῦ, καὶ δο-
θῆναι πτωχοῖς.
10 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους πα-
ρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον
γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς
ἐμέ.
11 Πάντοτε γὰρ τοὺς
πτωχοὺς ἔχετε μεθ᾽ ἑαυτῶν·
ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
12 Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ
μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώμα-
τός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι
με ἐποίησεν.
13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου
ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λα-
ληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕ-
τη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.
14 Τότε πορευθεὶς εἷς
τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος
Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς,
15 Εἶπε· Τί θέλετέ μοι
δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώ-
σω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν
αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια.
16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει
εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν πα-
ραδῷ.
17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν
ἀζύμων προσῆλθον οἱ μα-
θηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες
αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσω-
μέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα;
18 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε
εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖ-
να, καὶ εἴπατε αὐτῷ· Ὁ δι-
δάσκαλος λέγει· Ὁ καιρός
μου ἐγγύς ἐστιν, πρός σε
ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν
μαθητῶν μου.
19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μα-
θηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ
πάσχα.
20 Ὀψίας δὲ γενομένης
ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα.
21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν,
εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει
με.
22 Καὶ λυπούμενοι σφό-
δρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ
ἕκαστος αὐτῶν· Μήτι ἐγώ
εἰμι, Κύριε;
23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν· Ὁ ἐμβάψας μετ᾽ ἐμοῦ
ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα,
οὗτός με παραδώσει.
24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ὑπάγει, καθὼς γέ-
γραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ
δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι᾽
οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πα-
ραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ,

εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος.
25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας,
ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, εἶπε·
Μήτι ἐγώ εἰμι, ῥαββί; Λέ-
γει αὐτῷ· Σὺ εἶπας.
26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν,
λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον,
καὶ εὐλογήσας, ἔκλασε, καὶ
ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, καὶ
εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό
ἐςι τὸ σῶμά μου.
27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτή-
ριον, ϗ εὐχαριστήσας, ἔδω-
κεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἐξ
αὐτοῦ πάντες·
28 Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ
αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς δια-
θήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκ-
χυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν.
29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ
μὴ πίω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου
τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέ-
λου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης,
ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν
καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
πατρός μου.
30 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλ-
θον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαι-
ῶν.
31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκαν-
δαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ
νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται
γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα,
καὶ διασκορπισθήσεται τὰ
πρόβατα τῆς ποίμνης.
32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί
με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν.
33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος, εἶπεν αὐτῷ· Εἰ πάν-
τες σκανδαλισθήσονται ἐν
σοὶ, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδα-
λισθήσομαι.
34 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύ-
τῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με.
35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος·
Κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθα-
νεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσο-
μαι. Ὁμοίως καὶ πάντες οἱ
μαθηταὶ εἶπον.
36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐ-
τῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λε-
γόμενον Γεθσημανῆ· καὶ
λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθί-
σατε αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀπελθὼν
προσεύξωμαι ἐκεῖ.
37 Καὶ παραλαβὼν τὸν
Πέτρον ϗ τοὺς δύο υἱοὺς Ζε-
βεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι
ϗ ἀδημονεῖν.
38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Πε-
ρίλυπός ἐςιν ἡ ψυχή μου
ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, ϗ
γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.
39 Καὶ προελθὼν μικρὸν,
ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ,
προσευχόμενος, καὶ λέγων·
Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐςι,
παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ πο-
τήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς
ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.
40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς
μαθητὰς, ϗ εὑρίσκει αὐτοὺς

καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ
Πέτρῳ. Οὕτως οὐκ ἰσχύ-
σατε μίαν ὥραν γρηγορῆ-
σαι μετ' ἐμȣ̃;
41 Γρηγορεῖτε ϗ προσεύ-
χεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα
πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσ-
θενής.
42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀ-
πελθὼν προσηύξατο, λέ-
γων· Πάτερ μȣ, εἰ οὐ δύ-
ναται τοῦτο τὸ ποτήριον
παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἐὰν μὴ
αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέ-
λημά σου.
43 Καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει
αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας·
ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλ-
μοὶ βεβαρημένοι.
44 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἀ-
πελθὼν πάλιν, προσηύξα-
το ἐκ τρίτȣ, τὸν αὐτὸν λό-
γον εἰπών.
45 Τότε ἔρχεται πρὸς τȣ̀ς
μαθητὰς αὐτȣ̃, ϗ λέγει αὐ-
τοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν,
ϗ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ, ἤγγι-
κεν ἡ ὥρα, ϗ ὁ υἱὸς τȣ̃ ἀν-
θρώπȣ παραδίδοται εἰς χεῖ-
ρας ἁμαρτωλῶν.
46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν·
ἰδȣ̀, ἤγγικεν ὁ παραδιδȣ̀ς με.
47 Καὶ ἔτι αὐτȣ̃ λαλȣ̃ν-
τος, ἰδȣ̀, Ἰȣ̀δας εἷς τῶν δώδε-
κα ἦλθε, ϗ μετ' αὐτȣ̃ ὄχλος
πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ
ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων
ϗ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.
48 Ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐ-
τὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον,
λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω, αὐ-
τός ἐϛι· κρατήσατε αὐτόν.
49 Καὶ εὐθέως προσελ-
θὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαῖρε
ῥαββί. Καὶ κατεφίλησεν
αὐτόν.
50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· Ἑταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει;
Τότε προσελθόντες ἐπέβα-
λον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν
Ἰησȣ̃ν, ϗ ἐκράτησαν αὐτόν.
51 Καὶ ἰδοὺ, εἷς τῶν με-
τὰ Ἰησȣ̃, ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν
αὐτȣ̃· ϗ πατάξας τὸν δȣ̃λον
τȣ̃ ἀρχιερέως, ἀφεῖλεν αὐτȣ̃
τὸ ὠτίον.
52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησȣ̃ς· Ἀπόϛρεψόν σȣ τὴν
μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐ-
τῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόν-
τες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ
ἀπολȣ̃νται.
53 Ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύνα-
μαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν
πατέρα μου, καὶ παραστή-
σει μοι πλείȣς ἢ δώδεκα λε-
γεῶνας ἀγγέλων;
54 Πῶς οὖν πληρωθῶσιν
αἱ γραφαὶ, ὅτι οὕτω δεῖ γε-
νέσθαι;
55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶ-
πεν ὁ Ἰησȣ̃ς τοῖς ὄχλοις·
Ὡς ἐπὶ λῃϛὴν ἐξήλθετε με-
τὰ μαχαιρῶν ϗ ξύλων συλ-
λαβεῖν με· καθ' ἡμέραν
πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην δι-

δάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, ϗ οὐκ
ἐκρατήσατέ με.
56 Τῦτο δὲ ὅλον γέγονεν,
ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ
τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μα-
θηταὶ πάντες, ἀφέντες αὐ-
τὸν, ἔφυγον.
57 Οἱ δὲ, κρατήσαντες
τὸν Ἰησῦν, ἀπήγαγον πρὸς
Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπε
οἱ γραμματεῖς ϗ οἱ πρεσβύ-
τεροι συνήχθησαν.
58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολέθει
αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως
τῆς αὐλῆς τῦ ἀρχιερέως· ϗ
εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο με-
τὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ
τέλος.
59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέ-
δριον ὅλον ἐζήτουν ψευδο-
μαρτυρίαν κατὰ τῦ Ἰησῦ,
ὅπως αὐτὸν θανατώσωσι·
60 Καὶ οὐχ εὗρον, πολ-
λῶν ψευδομαρτύρων προ-
σελθόντων. Ὕστερον δὲ
προσελθόντες δύο ψευδο-
μάρτυρες.
61 Εἶπον· Οὗτος ἔφη·
Δύναμαι καταλῦσαι τὸν να-
ὸν τῦ Θεῦ, καὶ διὰ τριῶν
ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν.
62 Καὶ ἀναϛὰς ὁ ἀρχιε-
ρεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν
ἀποκρίνῃ; τί οὗτοί σε κα-
ταμαρτυροῦσιν:
63 Ὁ δὲ Ἰησῦς ἐσιώπα·
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιε-
ρεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω
σε κατὰ τῦ Θεῦ τῦ ζῶντος,
ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σύ εἶ ὁ
Χριστὸς, ὁ υἱὸς τῦ Θεῦ.
64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησῦς·
Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν,
ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον
ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, ϗ
ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ.
65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς δι-
έῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτῦ, λέ-
γων· Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί
ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύ-
ρων; ἴδε, νῦν ἠκούσατε
τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ.
66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ
ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἔνο-
χος θανάτου ἐστί.
67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ
πρόσωπον αὐτῦ, ϗ ἐκολάφι-
σαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐῤῥάπι-
σαν,
68 Λέγοντες· Προφήτευ-
σον ἡμῖν Χριστὲ, τίς ἐστιν
ὁ παίσας σε.
69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκά-
θητο ἐν τῇ αὐλῇ· ϗ προ-
σῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη,
λέγεσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ
Ἰησῦ τῦ Γαλιλαίου.
70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμ-
προσθεν αὐτῶν πάντων,
λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις.
71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν
εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν
ἄλλη· καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ·
Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ
τοῦ Ναζωραίου.

72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.

73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.

74 Τότε ἤρξατο καταθεματίζειν, καὶ ὀμνύειν· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε.

75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ. Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

ΚΕΦ. κζ'. 27.

1 ΠΡΩΙ'ΑΣ δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν.

2 Καὶ δήσαντες αὐτὸν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις;

4 Λέγων· Ἥμαρτον, παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει.

5 Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο.

6 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν· ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι.

7 Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις.

8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον.

9 (Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ.

10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.)

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο.

13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ

Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα
σου καταμαρτυροῦσι;
14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε
θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα
λίαν.
15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώ-
θει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα
τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθε-
λον.
16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον
ἐπίσημον λεγόμενον Βα-
ραββᾶν.
17 Συνηγμένων οὖν αὐ-
τῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλά-
τος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω
ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν
τὸν λεγόμενον Χριστόν;
18 Ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθό-
νον παρέδωκαν αὐτόν.
19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ
ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε
πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ,
λέγουσα· Μηδέν σοι καὶ τῷ
δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ
ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ
δι' αὐτόν·
20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς
ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν
Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν
ἀπολέσωσιν.
21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγε-
μὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα
θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύ-
σω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον, Βα-
ραββᾶν.
22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλά-
τος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν,
τὸν λεγόμενον Χριστόν;
Λέγουσιν αὐτῷ πάντες·
Σταυρωθήτω.
23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί
γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ
περισσῶς ἔκραζον, λέγον-
τες· Σταυρωθήτω.
24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος,
ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλ-
λον θόρυβος γίνεται, λα-
βὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς
χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου,
λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ
αἵματος τοῦ δικαίου τούτου·
ὑμεῖς ὄψεσθε.
25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ
λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα
ἡμῶν.
26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς
τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰη-
σοῦν φραγελλώσας παρέδω-
κεν ἵνα σταυρωθῇ.
27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ
ἡγεμόνος, παραλαβόντες
τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώ-
ριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν
ὅλην τὴν σπεῖραν.
28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐ-
τὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλα-
μύδα κοκκίνην.
29 Καὶ πλέξαντες στέ-
φανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθη-
καν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ·
καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν
αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες
ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον
αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ
βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς
αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλα-
μον, ϗ ἔτυπτον εἰς τὴν κε-
φαλὴν αὐτȣ̃.
31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν
αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν
χλαμύδα, ϗ ἐνέδυσαν αὐ-
τὸν τὰ ἱμάτια αὐτȣ̃· καὶ
ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ
ϛαυρῶσαι.
32 Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον
ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνό-
ματι Σίμωνα· τȣ̃τον ἠγγά-
ρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν ϛαυρὸν
αὐτȣ̃.
33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τό-
πον λεγόμενον Γολγοθᾶ,
ὅς ἐστι λεγόμενος κρανίου
τόπος.
34 Ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν
ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμέ-
νον· καὶ γευσάμενος, οὐκ
ἤθελε πιεῖν.
35 Σταυρώσαντες δὲ αὐ-
τὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια
αυτȣ̃, βάλλοντες κλῆρον.
36 Καὶ καθήμενοι, ἐτή-
ρȣν αὐτὸν ἐκεῖ.
37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπά-
νω τῆς κεφαλῆς αὐτȣ̃ τὴν
αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμέ-
νην· ΟΥΤΟ'Σ ἘΣΤΙΝ ἸΗ-
ΣΟΥ͂Σ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ
ΤΩ͂Ν ἸΟΥΔΑΙ'ΩΝ.
38 Τότε ϛαυρȣ̃νται σὺν
αὐτῷ δύο λῃϛαί· εἷς ἐκ
δεξιῶν, ϗ εἷς ἐξ εὐωνύμων.
39 Οἱ δὲ παραπορευόμε-
νοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν,
κινȣ̃ντες τὰς κεφαλὰς αὐ-
τῶν,
40 Καὶ λέγοντες. Ὁ κα-
ταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν
τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν,
σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τȣ̃
Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ
ϛαυροῦ.
41 Ὁμοίως δὲ ϗ οἱ ἀρχιε-
ρεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν
γραμματέων καὶ πρεσβυτέ-
ρων, ἔλεγον·
42 Ἄλλȣς ἔσωσεν, ἑαυ-
τὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ
βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστι, κα-
ταβάτω νῦν ἀπὸ τȣ̃ ϛαυρȣ̃,
ϗ πιϛεύσομεν αὐτῷ.
43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν·
ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέ-
λει αὐτόν· εἶπε γάρ· Ὅτι
Θεȣ̃ εἰμι υἱός.
44 Τὸ δὲ αὐτὸ ϗ οἱ λῃσ-
ταὶ, οἱ συσταυρωθέντες αὐ-
τῷ, ὠνείδιζον αὐτόν.
45 Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας
σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.
46 Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην
ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησȣ̃ς
φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἠλὶ,
Ἠλὶ, λαμὰ σαβαχθανί;
τȣ̃τ' ἔϛι, Θέε μȣ, Θέε μȣ,
ἱνατί με ἐγκατέλιπες;
47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑσ-
τώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον·
Ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος.
48 Καὶ εὐθέως δραμὼν
εἷς ἐξ αὐτῶν, ϗ λαβὼν
σπόγγον, πλήσας τε ὄξȣς,

ἐ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότι-
ζεν αὐτόν.
49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον·
Ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται
Ἠλίας σώσων αὐτόν.
50 Ὁ δὲ Ἰησῦς, πάλιν
κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε
τὸ πνεῦμα.
51 Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέ-
τασμα τῦ ναῦ ἐσχίσθη εἰς
δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω·
ἐ ἡ γῆ ἐσείσθη· ἐ αἱ πέτραι
ἐσχίσθησαν·
52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνε-
ῴχθησαν· ἐ πολλὰ σώματα
τῶν κεκοιμημένων ἁγίων
ἠγέρθη·
53 Καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν
μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν
αὐτῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁ-
γίαν πόλιν, ἐ ἐνεφανίσθη-
σαν πολλοῖς.
54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος ἐ
οἱ μετ' αὐτῦ, τηρῦντες τὸν
Ἰησῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν
ἐ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν
σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς
Θεῦ υἱὸς ἦν οὗτος·
55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖ-
κες πολλαὶ, ἀπὸ μακρόθεν
θεωρῦσαι· αἵτινες ἠκολύθη-
σαν τῷ Ἰησῦ ἀπὸ τῆς Γα-
λιλαίας, διακονῦσαι αὐτῷ·
56 Ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ, ἐ Μαρία ἡ τῦ
Ἰακώβυ ἐ Ἰωσῆ μήτηρ, ἐ ἡ
μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίυ.
57 Ὀψίας δὲ γενομένης,
ἦλθεν ἄνθρωπος πλύσιος
ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τὔνομα
Ἰωσὴφ, ὃς ἐ αὐτὸς ἐμαθή-
τευσε τῷ Ἰησῦ.
58 Οὗτος προσελθὼν τῷ
Πιλάτῳ ᾐτήσατο τὸ σῶμα
τῦ Ἰησῦ. Τότε ὁ Πιλάτος
ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ
σῶμα.
59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα
ὁ Ἰωσὴφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ
σινδόνι καθαρᾷ.
60 Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν
τῷ καινῷ αὐτῦ μνημείῳ, ὃ
ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· ἐ
προσκυλίσας λίθον μέγαν
τῇ θύρᾳ τῦ μνημείυ, ἀπῆλ-
θεν.
61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ, ἐ ἡ ἄλλη Μα-
ρία, καθήμεναι ἀπέναντι
τῦ τάφυ.
62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις
ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευὴν,
συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς ἐ
οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον.
63 Λέγοντες· Κύριε, ἐμ-
νήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλά-
νος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ
τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.
64 Κέλευσον οὖν ἀσφα-
λισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς
τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλ-
θόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
κλέψωσιν αὐτὸν, ἐ εἴπωσι
τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν
νεκρῶν· ἐ ἔσται ἡ ἐσχάτη
πλάνη χείρω τῆς πρώτης.
65 Ἔφη αὐτοῖς ὁ Πιλά-
τος, Ἔχετε κυστωδίαν· ὑ-

πάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴ-
δατε.
66 Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσ-
φαλίσαντο τὸν τάφον, σφρα-
γίσαντες τὸν λίθον, μετὰ
τῆς κϛστωδίας.

ΚΕΦ. κη'. 28.

1 'ΟΨΕ' δὲ σαββάτων, τῇ
ἐπιφωσκϛσῃ εἰς μίαν σαβ-
βάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ, ϗ ἡ ἄλλη Μαρία,
θεωρῆσαι τὸν τάφον·
2 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς ἐγέ-
νετο μέγας· ἄγγελος γὰρ
Κυρίϛ καταβὰς ἐξ οὐρανϛ̃,
προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν
λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, ϗ
ἐκάθητο ἐπάνω αὐτϛ̃.
3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτϛ̃ ὡς
ἀςραπὴ, ϗ τὸ ἔνδυμα αὐτϛ̃
λευκὸν ὡσεὶ χιών.
4 Ἀπὸ δὲ τϛ̃ φόβϛ αὐτϛ̃
ἐσείσθησαν οἱ τηρϛ̃ντες, ϗ
ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.
5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγε-
λος, εἶπε ταῖς γυναιξί· Μὴ
φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ
ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρω-
μένον ζητεῖτε.
6 Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη
γὰρ καθὼς εἶπε· δεῦτε, ἴδε-
τε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ
Κύριος.
7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι,
εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτϛ̃,
ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν·
ϗ ἰδοὺ, προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν
ὄψεσθε· Ἰδοὺ, εἶπον ὑμῖν.
8 Καὶ ἐξελθϛ̃σαι ταχὺ
ἀπὸ τοῦ μνημείϛ μετὰ φόβϛ
ϗ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον
ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ.
9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀ-
παγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ϗ ἰδϛ̀, ὁ Ἰησϛ̃ς ἀ-
πήντησεν αὐταῖς, λέγων·
Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθϛ̃-
σαι, ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς
πόδας, καὶ προσεκύνησαν
αὐτῷ.
10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ
Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπά-
γετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀ-
δελφοῖς μϛ, ἵνα ἀπέλθωσιν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ
με ὄψονται.
11 Πορευομένων δὲ αὐ-
τῶν, ἰδοὺ, τινὲς τῆς κϛστω-
δίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν,
ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦ-
σιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.
12 Καὶ συναχθέντες με-
τὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμ-
βϛ́λιόν τε λαβόντες, ἀργύ-
ρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς ςρα-
τιώταις,
13 Λέγοντες· Εἴπατε,
Ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκ-
τὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν
ἡμῶν κοιμωμένων·
14 Καὶ ἐὰν ἀκϛσθῇ τοῦ-
το ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς
πείσομεν αὐτὸν, ϗ ὑμᾶς
ἀμερίμνϛς ποιήσομεν.

15 Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν· Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰυδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.

16 Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν·

18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξυσία ἐν ὐρανῷ ἢ ἐπὶ γῆς.

19 Πορευθέντες μαθητεύσατες πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ ἁγίου Πνεύματος·

20 Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· ἢ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΚΑΤΑ

ΜΑΡΚΟΝ.

ΚΕΦ. α'. 1.

ΑΡΧΗ τοῦ εὐαγγελίυ Ἰησῦ Χριςῦ, υἱῦ τῦ Θεῦ.

2 Ὡς γέγραπται ἐν Ἡσαΐᾳ τῷ Προφήτῃ. Ἰδὺ, ἐγὼ ἀποςέλλω τὸν ἄγγελόν μυ πρὸ προσώπυ συ, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν συ.

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίυ, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβυς αὐτοῦ.

4 Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἢ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, ἢ οἱ Ἱεροσολυμῖται πάντες· ἢ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

6 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδε-
δυμένος τρίχας καμήλȣ, ϗ
ζώνην δερματίνην περὶ τὴν
ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων
ἀκρίδας ϗ μέλι ἄγριον.
7 Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων·
Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μȣ
ὀπίσω μȣ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς
κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα
τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ.
8 Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα
ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ
βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι
ἁγίῳ.
9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησȣ̃ς
ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλι-
λαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ
Ἰωάννȣ εἰς τὸν Ἰορδάνην.
10 Καὶ εὐθέως ἀναβαί-
νων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε
σχιζομένȣς τȣ̀ς ȣ̓ρανȣ̀ς, ϗ
τὸ Πνεῦμα ὡς περιστερὰν,
καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν.
11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ
τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐ-
δόκησα.
12 Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦ-
μα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν
ἔρημον.
13 Καὶ ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἡμέρας τεσσαράκοντα, πει-
ραζόμενος ὑπὸ τȣ̃ Σατανᾶ·
ϗ ἦν μετὰ τῶν θηρίων· ϗ
οἱ ἄγγελοι διηκόνȣν αὐτῷ.
14 Μετὰ δὲ τὸ παραδο-
θῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν
ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγ-
γέλιον τῆς βασιλείας τοῦ
Θεοῦ·
15 Καὶ λέγων· Ὅτι πε-
πλήρωται ὁ καιρὸς, ϗ ἤγ-
γικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ·
μετανοεῖτε, ϗ πιστεύετε ἐν
τῷ εὐαγγελίῳ.
16 Περιπατῶν δὲ παρὰ
τὴν θάλασσαν τῆς Γαλι-
λαίας, εἶδε Σίμωνα ϗ Ἀν-
δρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
ἀμφιβάλλοντας ἀμφίβλησ-
τρον ἐν τῇ θαλάσσῃ· (ἦσαν
γὰρ ἁλιεῖς.)
17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω μου,
ϗ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι
ἁλιεῖς ἀνθρώπων·
18 Καὶ εὐθέως ἀφέντες
τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολȣ́-
θησαν αὐτῷ·
19 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν
ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν
τοῦ Ζεβεδαίου, ϗ Ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ϗ αὐ-
τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτί-
ζοντας τὰ δίκτυα.
20 Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν
αὐτȣ̀ς· ϗ ἀφέντες τὸν πα-
τέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν
τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθω-
τῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτȣ̃.
21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς
Καπερναούμ· ϗ εὐθέως τοῖς
σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν
συναγωγὴν, ἐδίδασκε.
22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο
ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν

γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς
ἐξυσίαν ἔχων, ᾗ ἐχ ὡς οἱ
γραμματεῖς.
23 Καὶ ἦν ἐν τῇ συνα-
γωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν
πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ
ἀνέκραξε.
24 Λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν
καὶ σοὶ Ἰησῦ Ναζαρηνέ;
ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά
σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τῦ Θεῦ.
25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῳ
ὁ Ἰησοῦς λέγων· φιμώθητι,
ᾗ ἔξελθε ἐξ αὐτῦ.
26 Καὶ σπαράξαν αὐτὸν
τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον,
καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ,
ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.
27 Καὶ ἐθαμβήθησαν
πάντες, ὥςε συζητεῖν πρὸς
αὐτοὺς, λέγοντας· Τί ἐςι
τοῦτο; τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ
αὕτη, ὅτι κατ' ἐξουσίαν ᾗ
τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκα-
θάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπ-
ακύυσιν αὐτῷ;
28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ
αὐτῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν
περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.
29 Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς
συναγωγῆς ἐξελθόντες, ἦλ-
θον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος
ᾗ Ἀνδρέυ μετὰ Ἰακώβυ ᾗ
Ἰωάννυ.
30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμο-
νος κατέκειτο πυρέσσουσα·
καὶ εὐθέως λέγυσιν αὐτῷ
περὶ αὐτῆς.
31 Καὶ προσελθὼν ἤγει-
ρεν αὐτὴν, κρατήσας τῆς
χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν
αὐτὴν ὁ πυρετὸς εὐθέως· ᾗ
διηκόνει αὐτοῖς.
32 Ὀψίας δὲ γενομένης,
ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς
αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς
ἔχοντας ᾗ τὺς δαιμονιζο-
μένυς.
33 Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπι-
συνηγμένη ἦν πρὸς τὴν
θύραν.
34 Καὶ ἐθεράπευσε πολ-
λὺς κακῶς ἔχοντας ποικί-
λαις νόσοις· καὶ δαιμόνια
πολλὰ ἐξέβαλε, ᾗ οὐκ ἤφιε
λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι
ᾔδεισαν αὐτόν.
35 Καὶ πρωῒ ἔννυχον
λίαν ἀναστὰς, ἐξῆλθε· καὶ
ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον,
κἀκεῖ προσηύχετο.
36 Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν
ὁ Σίμων ᾗ οἱ μετ' αὐτοῦ.
37 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν,
λέγυσιν αὐτῷ· Ὅτι πάντες
ζητοῦσί σε.
38 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἄ-
γωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κω-
μοπόλεις, ἵνα κἀκεῖ κηρύξω·
εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα.
39 Καὶ ἦν κηρύσσων εἰς
τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, εἰς
ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, ᾗ τὰ
δαιμόνια ἐκβάλλων.
40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐ-
τὸν λεπρὸς, παρακαλῶν αὐ-
τὸν, ᾗ γονυπετῶν αὐτὸν
λέγων αὐτῷ· Ὅτι, ἐὰν

λῃς, δύνασαί με καθαρί-
σαι.
41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγ-
χνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα, ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει
αὐτῷ· Θέλω, καθαρίσθητι.
42 Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ,
εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ
ἡ λέπρα, ϗ ἐκαθαρίσθη.
43 Καὶ ἐμβριμησάμενος
αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν αὐ-
τόν·
44 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅρα
μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς· ἀλλ'
ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ
ἱερεῖ, ϗ προσένεγκε περὶ τȣ̃
καθαρισμοῦ σου, ἃ προσέ-
ταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον
αὐτοῖς.
45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο
κηρύσσειν πολλὰ, ϗ διαφη-
μίζειν τὸν λόγον, ὥστε μη-
κέτι αὐτὸν δύνασθαι φανε-
ρῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν·
ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις
ἦν, ϗ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν
πανταχόθεν.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΚΑΙ' πάλιν εἰσῆλθεν
εἰς Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν·
ϗ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι.
2 Καὶ εὐθέως συνήχθη-
σαν πολλοὶ, ὥστε μηκέτι
χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν
θύραν· ϗ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν
λόγον.
3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐ-
τὸν παραλυτικὸν φέροντες,
αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.
4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προ-
σεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν
ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν
στέγην ὅπου ἦν· ϗ ἐξορύ-
ξαντες χαλῶσι τὸν κράβ-
βατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς
κατέκειτο.
5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν
πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ
παραλυτικῷ, Τέκνον, ἀ-
φέωνταί σȣ αἱ ἁμαρτίαι.
6 Ἦσαν δέ τινες τῶν
γραμματέων ἐκεῖ καθήμε-
νοι, ϗ διαλογιζόμενοι ἐν
ταῖς καρδίαις αὐτῶν·
7 Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ
βλασφημίας; τίς δύναται
ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς
ὁ Θεός;
8 Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ
Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ,
ὅτι ȣ̃τως αὐτοὶ διαλογίζον-
ται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐ-
τοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
9 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον,
εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· Ἀ-
φέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ
εἰπεῖν· ἔγειρε, ἆρόν σȣ τὸν
κράββατον, ϗ περιπάτει;
10 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξȣ-
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς τȣ̃ ἀνθρώ-
που ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς
ἁμαρτίας· (λέγει τῷ παρα-
λυτικῷ.)
11 Σοὶ λέγω, ἔγειρε, ἆ-
ρον τὸν κράββατόν σου,

καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν
σου.
12 Καὶ ἠγέρθη εὐθέως,
καὶ ἄρας τὸν κράββατον,
ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων·
ὥςε ἐξίςασθαι πάντας, καὶ
δοξάζειν τὸν Θεὸν, λέγοντας·
Ὅτι οὐδέποτε οὕτως
εἴδομεν.
13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν
παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς
αὐτὸν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.
14 Καὶ παράγων εἶδε
Λευὶν τὸν τοῦ Ἀλφαίου,
καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον·
καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει
μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν
αὐτῷ.
15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι
καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο
τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ
πολλοὶ, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.
16 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ Φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν
ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν
καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Τί
ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ
ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει;
17 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς,
λέγει αὐτοῖς· Οὐ χρείαν
ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ,
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ
ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ
ἁμαρτωλούς.
18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ
Ἰωάννου καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύοντες·
καὶ ἔρχονται, καὶ
λέγουσιν αὐτῷ· Διατί οἱ
μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν
Φαρισαίων νηστεύουσιν· οἱ
δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι;
19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ
υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ
νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι,
νηστεύειν; ὅσον χρόνον
μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσι τὸν νυμφίον,
οὐ δύνανται νηστεύειν·
20 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι,
ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν
ὁ νυμφίος, καὶ τότε
νηστεύσουσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ.
21 Καὶ οὐδεὶς ἐπίβλημα
ῥάκους ἀγνάφου ἐπιῤῥάπτει
ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ
μὴ, αἴρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ
τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ
χεῖρον σχίσμα γίνεται.
22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον
νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς·
εἰ δὲ μὴ, ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ
νέος τοὺς ἀσκοὺς, καὶ ὁ οἶνος
ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται·
ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς
ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον.
23 Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι
αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασι
διὰ τῶν σπορίμων, καὶ
ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ

ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς
στάχυας.
24 Καὶ οἱ φαρισαῖοι ἔλε-
γον αὐτῷ· Ἴδε, τί ποιῦσιν
ἐν τοῖς σάββασιν, ὃ οὐκ
ἔξεστι;
25 Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐ-
τοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί
ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε χρείαν
ἔσχε, ϗ ἐπείνασεν αὐτὸς ϗ
οἱ μετ' αὐτοῦ;
26 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιά-
θαρ τοῦ ἀρχιερέως, ϗ τοὺς
ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφα-
γεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν
εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, ϗ ἔδωκε ϗ
τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσι;
27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄν-
θρωπον ἐγένετο, ὐχ ὁ ἄν-
θρωπος διὰ τὸ σάββατον.
28 Ὥστε κύριός ἐστιν ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ϗ τοῦ
σαββάτου.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΚΑΙ' εἰσῆλθε πάλιν
εἰς τὴν συναγωγήν· ϗ ἦν
ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην
ἔχων τὴν χεῖρα.
2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν,
εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει
αὐτὸν, ἵνα κατηγορήσωσιν
αὐτοῦ.
3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ
τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν
χεῖρα· Ἔγειρε εἰς τὸ μέσον.
4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἔ-
ξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθο-
ποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι,
ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖ-
ναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.
5 Καὶ περιβλεψάμενος
αὐτὺς μετ' ὀργῆς, συλλυ-
πούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει
τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει
τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον
τὴν χεῖρά σε· ϗ ἐξέτεινε·
καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ
αὐτοῦ.
6 Καὶ ἐξελθόντες οἱ φα-
ρισαῖοι, εὐθέως μετὰ τῶν
Ἡρωδιανῶν συμβύλιον ἐ-
ποίυν κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐ-
τὸν ἀπολέσωσι.
7 Καὶ ὁ Ἰησῦς ἀνεχώρησε
μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
εἰς τὴν θάλασσαν· ϗ πολὺ
πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
ἠκολύθησαν αὐτῷ, ϗ ἀπὸ
τῆς Ἰουδαίας.
8 Καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων,
ϗ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, ϗ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου· ϗ οἱ
περὶ Τύρον ϗ Σιδῶνα, πλῆ-
θος πολὺ, ἀκύσαντες ὅσα
ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν.
9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἵνα πλοιάριον προσ-
καρτερῇ αὐτῷ, διὰ τὸν ὄχ-
λον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐ-
τόν.
10 Πολλοὺς γὰρ ἐθερά-
πευσεν· ὥστε ἐπιπίπτειν
αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται,
ὅσοι εἶχον μάστιγας.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζε λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν ποιήσωσι.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.

14 Καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὦσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν,

15 Καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· (καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργὲς, ὅ ἐστιν, υἱοὶ βροντῆς·)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμαν, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην,

19 Καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν· καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον.

20 Καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μητε ἄρτον φαγεῖν.

21 Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γάρ· Ὅτι ἐξέστη.

22 Καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον· Ὅτι Βεελζεβοὺλ ἔχει, καὶ, ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν;

24 Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη·

25 Καὶ εὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη.

26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέρισται, οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει.

27 Οὐδεὶς δύναται τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δήσῃ· καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ αἱ βλασφημίαι, ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν·

29 Ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶ-

να, ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰω-
νίου κρίσεως.
30 Ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα
ἀκάθαρτον ἔχει.
31 Ἔρχονται οὖν ἡ μή-
τηρ αὐτῦ ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῦ·
ἢ ἔξω ἑστῶτες ἀπέστειλαν
πρὸς αὐτὸν, φωνῦντες αὐ-
τόν.
32 Καὶ ἐκάθητο ὄχλος
περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ·
Ἰδὺ, ἡ μήτηρ σου ἢ οἱ ἀδελ-
φοί σου ἔξω ζητῦσί σε.
33 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς,
λέγων· Τίς ἐςιν ἡ μήτηρ
μου, ἢ οἱ ἀδελφοί μου;
35 Καὶ περιβλεψάμενος
κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν κα-
θημένους, λέγει· Ἴδε ἡ μή-
τηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου.
35 Ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ
θέλημα τῦ Θεῦ, οὗτος ἀδελ-
φός μου ἢ ἀδελφή μου ἢ μή-
τηρ ἐςί.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΚΑΙ' πάλιν ἤρξατο δι-
δάσκειν παρὰ τὴν θάλασ-
σαν· ἢ συνήχθη πρὸς αὐ-
τὸν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐ-
τὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον
καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ·
ἢ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν
θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν.
2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς
ἐν παραβολαῖς πολλὰ, ἢ
ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ
αὐτῦ.
3 Ἀκύετε· Ἰδὺ, ἐξῆλθεν
ὁ σπείρων τῦ σπεῖραι.
4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεί-
ρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν
ὁδὸν, ἢ ἦλθε τὰ πετεινὰ, ἢ
κατέφαγεν αὐτό.
5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ
πετρῶδες, ὅπυ ὐκ εἶχε γῆν
πολλήν· ἢ εὐθέως ἐξανέ-
τειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος
γῆς·
6 Ἡλίυ δὲ ἀνατείλαντος
ἐκαυματίσθη, ἢ διὰ τὸ μὴ
ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.
7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς
τὰς ἀκάνθας· ἢ ἀνέβησαν
αἱ ἄκανθαι, ἢ συνέπνιξαν
αὐτὸ, ἢ καρπὸν ὐκ ἔδωκε.
8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς
τὴν γῆν τὴν καλήν· ἢ ἐδί-
δυ καρπὸν ἀναβαίνοντα ἢ
αὐξάνοντα· καὶ ἔφερεν, ἓν
τριάκοντα, ἢ ἓν ἑξήκοντα,
ἢ ἓν ἑκατόν.
9 Καὶ ἔλεγεν. Ὁ ἔχων
ὦτα ἀκύειν, ἀκυέτω.
10 Ὅτε δὲ ἐγένετο κατα-
μόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ
περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα
τὴν παραβολήν.
11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ
μυστήριον τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς
ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάν-
τα γίνεται·
12 Ἵνα βλέποντες βλέ-
πωσι, ἢ μὴ ἴδωσι· ἢ ἀκύον-
τες ἀκύωσι, ἢ μὴ συνιῶσι·

μήποτε ἐπιςρέψωσι, ϗ ἀ-
φεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτή-
ματα.
13 Καὶ λέγει αὐτοῖς. Οὐκ
οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύ-
την; ϗ πῶς πάσας τὰς πα-
ραβολὰς γνώσεσθε;
14 Ὁ σπείρων, τὸν λό-
γον σπείρει.
15 Οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ
τὴν ὁδὸν, ὅπȣ σπείρεται ὁ
λόγος· ϗ ὅταν ἀκȣ́σωσιν,
εὐθέως ἔρχεται ὁ σατανᾶς,
ϗ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσ-
παρμένον ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν.
16 Καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως
οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρό-
μενοι, οἳ, ὅταν ἀκȣ́σωσι
τὸν λόγον, εὐθέως μετὰ
χαρᾶς λαμβάνȣσιν αὐτόν.
17 Καὶ οὐκ ἔχȣσι ῥίζαν
ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαι-
ροί εἰσιν· εἶτα γενομένης
θλίψεως ἢ διωγμȣ̃ διὰ τὸν
λόγον, εὐθέως σκανδαλί-
ζονται.
18 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς
τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι,
οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον
ἀκȣ́οντες·
19 Καὶ αἱ μέριμναι τοῦ
αἰῶνος ϗ ἡ ἀπάτη τȣ̃ πλȣ́-
τȣ ϗ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπι-
θυμίαι εἰσπορευόμεναι συμ-
πνίγȣσι τὸν λόγον, ϗ ἄκαρ-
πος γίνεται.
20 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ
τὴν γῆν τὴν καλὴν σπα-
ρέντες, οἵτινες ἀκȣ́ȣσι τὸν
λόγον ϗ παραδέχονται· ϗ
καρποφορȣ̃σιν, ἓν τριάκον-
τα, ϗ ἓν ἑξήκοντα, ϗ ἓν
ἑκατόν·
21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται, ἵνα
ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ, ἢ
ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα
ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ;
22 Οὐ γάρ ἐςί τι κρυπ-
τὸν ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ·
οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον,
ἀλλ' ἵνα εἰς φανερὸν ἔλθῃ.
23 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκȣ́-
ειν, ἀκȣέτω.
24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς.
Βλέπετε τί ἀκȣ́ετε· Ἐν ᾧ
μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθή-
σεται ὑμῖν.
25 Ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δο-
θήσεται αὐτῷ· ϗ ὃς οὐκ
ἔχει, ϗ ὃ ἔχει ἀρθήσεται
ἀπ' αὐτοῦ.
26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως
ἐςὶν ἡ βασιλεία τȣ̃ Θεȣ̃,
ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν
σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς.
27 Καὶ καθεύδῃ, ϗ ἐγεί-
ρηται νύκτα ϗ ἡμέραν· ϗ ὁ
σπόρος βλαστάνῃ, ϗ μη-
κύνηται, ὡς οὐκ οἶδεν αὐ-
τός.
28 Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ
καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον,
εἶτα στάχυν, εἶτα πλήρη
σῖτον ἐν τῷ ςάχυϊ.
29 Ὅταν δὲ παραδῷ ὁ
καρπὸς, εὐθέως ἀποστέλλει

τὸ δρέπανον, ὅτι παρέϛηκεν
ὁ θερισμός.
30 Καὶ ἔλεγε· Τίνι ὁμοιώ-
σωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ; ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ
παραβάλωμεν αὐτήν;
31 Ὡς κόκκον σινάπεως,
ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς,
μικρότερος πάντων τῶν
σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ
τῆς γῆς.
32 Καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀ-
ναβαίνει, ϗ γίνεται πάν-
των τῶν λαχάνων μείζων,
ϗ ποιεῖ κλάδȣς μεγάλȣς,
ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν
σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τȣ̃
ȣ̓ρανȣ̃ κατασκηνȣ̃ν.
33 Καὶ τοιαύταις παρα-
βολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐ-
τοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύ-
ναντο ἀκȣ́ειν.
34 Χωρὶς δὲ παραβολῆς
ȣ̓κ ἐλάλει αὐτοῖς κατ' ἰδίαν
δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτȣ̃ ἐπέ-
λυε πάντα.
35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὀψίας γε-
νομένης· Διέλθωμεν εἰς τὸ
πέραν.
36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχ-
λον παραλαμβάνουσιν αὐ-
τὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· ϗ
ἄλλα δὲ πλοῖα ἦν μετ' αὐ-
τοῦ.
37 Καὶ γίνεται λαῖλαψ
ἀνέμȣ μεγαλη· τὰ δὲ κύμα-
τα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον,
ὥϛε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι.
38 Καὶ ἦν αὐτὸς ἐν τῇ
πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφά-
λαιον καθεύδων· ϗ διεγεί-
ρȣσιν αὐτὸν ϗ λέγȣσιν αὐ-
τῷ. Διδάσκαλε, οὐ μέλει
σοι ὅτι ἀπολλύμεθα;
39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετί-
μησε τῷ ἀνέμῳ, ϗ εἶπε τῇ
θαλάσσῃ· Σιώπα, πεφίμω-
σο· Καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος,
καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγά-
λη.
40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί
δειλοί ἐϛε οὕτω; πῶς οὐκ
ἔχετε πίϛιν;
41 Καὶ ἐφοβήθησαν φό-
βον μέγαν, ϗ ἔλεγον πρὸς
ἀλλήλȣς· Τίς ἄρα οὗτός ἐσ-
τιν, ὅτι ϗ ὁ ἄνεμος ϗ ἡ θά-
λασσα ὑπακȣ́ȣσιν αὐτῷ;

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΚΑΙ ἦλθον εἰς τὸ πέ-
ραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν
χῶραν τῶν Γαδαρηνῶν.
2 Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ
τοῦ πλοίȣ, εὐθέως ἀπήντη-
σεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων
ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀ-
καθάρτῳ.
3 Ὃς τὴν κατοίκησιν εἶ-
χεν ἐν τοῖς μνήμασι· ϗ ȣ̓́τε
ἁλύσεσιν ȣ̓δεὶς ἠδύνατο αὐ-
τὸν δῆσαι·
4 Διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις
πέδαις ϗ ἁλύσεσι δεδέσθαι,
ϗ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτȣ̃ τὰς
ἁλύσεις, ϗ τὰς πέδας συν-

τετρίφθαι· ϗ οὐδεὶς αὐτὸν
ἴσχυε δαμάσαι.
5 Καὶ διαπαντὸς νυκτὸς
ϗ ἡμέρας ἐν τοῖς ὄρεσι, ϗ
ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν κρά-
ζων, ϗ κατακόπτων ἑαυτὸν
λίθοις.
6 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν
ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε, ϗ
προσεκύνησεν αὐτῷ.
7 Καὶ κράξας φωνῇ με-
γάλῃ, εἶπε· Τί ἐμοὶ ϗ σοί,
Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου;
ὁρκίζω σε τὸν Θεόν, μή με
βασανίσῃς.
8 (Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ. Ἔ-
ξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκά-
θαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου.)
9 Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν·
Τί σοι ὄνομα; Καὶ λέγει
αὐτῷ· Λεγεὼν ὄνομά μοι·
ὅτι πολλοί ἐσμεν.
10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν
πολλά, ἵνα μὴ αὐτοὺς ἀπο-
στείλῃ ἔξω τῆς χώρας.
11 Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ
ὄρει ἀγέλη χοίρων μεγάλη
βοσκομένη·
12 Καὶ παρεκάλεσαν αὐ-
τὸν οἱ δαίμονες, λέγοντες·
Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοί-
ρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθω-
μεν.
13 Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς
εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἐξελ-
θόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀ-
κάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τοὺς
χοίρους· Καὶ ὥρμησεν ἡ ἀ-
γέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς
τὴν θάλασσαν, (ἦσαν δὲ
ὡς δισχίλιοι) ϗ ἐπνίγοντο
ἐν τῇ θαλάσσῃ.
14 Οἱ δὲ βόσκοντες αὐ-
τοὺς ἔφυγον, ϗ ἀπήγγειλαν
εἰς τὴν πόλιν, ϗ εἰς τοὺς
ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν
τί ἐστι τὸ γεγονός.
15 Καὶ ἔρχονται πρὸς
τὸν Ἰησοῦν, ϗ θεωροῦσι τὸν
δαιμονιζόμενον καθήμενον
ϗ ἱματισμένον, ϗ σωφρο-
νοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν
λεγεῶνα· ϗ ἐφοβήθησαν.
16 Καὶ διηγήσαντο αὐ-
τοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο
τῷ δαιμονιζομένῳ, ϗ περὶ
τῶν χοίρων.
17 Καὶ ἤρξαντο παρα-
καλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ
τῶν ὁρίων αὐτῶν.
18 Καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ
εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει
αὐτὸν ὁ δαιμονισθείς, ἵνα
ᾖ μετ' αὐτοῦ.
19 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐ-
τόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ·
Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου
πρὸς τοὺς σούς, ϗ ἀνάγγει-
λον αὐτοῖς, ὅσα σοι ὁ Κύ-
ριος πεποίηκε, ϗ ἠλέησέ σε.
20 Καὶ ἀπῆλθε, ϗ ἤρξα-
το κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκα-
πόλει, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· ϗ πάντες ἐθαύ-
μαζον.
21 Καὶ διαπεράσαντος τοῦ
Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν
εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὄχ-

λος πολὺς ἐπ' αὐτόν· ϗ ἦν
παρὰ τὴν θάλασσαν.
22 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται εἷς
τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνό-
ματι Ἰάειρος· ϗ ἰδὼν αὐτὸν,
πίπτει πρὸς τȣ̀ς πόδας αὐ-
τοῦ.
23 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν
πολλὰ, λέγων· Ὅτι τὸ θυ-
γάτριόν μȣ ἐσχάτως ἔχει·
ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς
χεῖρας, ὅπως σωθῇ· ϗ ζή-
σεται.
24 Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐ-
τοῦ· ϗ ἠκολȣ́θει αὐτῷ ὄχ-
λος πολὺς, ϗ συνέθλιβον
αὐτόν.
25 (Καὶ γυνή τις οὖσα
ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώ-
δεκα,
26 Καὶ πολλὰ παθοῦσα
ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, ϗ δα-
πανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς
πάντα, ϗ μηδὲν ὠφεληθεῖ-
σα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ
χεῖρον ἐλθοῦσα.
27 Ἀκȣ́σασα περὶ τȣ̃ Ἰη-
σȣ̃, ἐλθȣ̃σα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄ-
πισθεν, ἥψατο τȣ̃ ἱματίȣ
αὐτȣ̃.
28 Ἔλεγε γάρ· Ὅτι κἂν
τῶν ἱματίων αὐτȣ̃ ἅψωμαι,
σωθήσομαι.
29 Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη
ἡ πηγὴ τȣ̃ αἵματος αὐτῆς,
ϗ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται
ἀπὸ τῆς μάστιγος.
30 Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς
ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ
αὐτȣ̃ δύναμιν ἐξελθȣ̃σαν,
ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλε-
γε· Τίς μȣ ἥψατο τῶν ἱμα-
τίων;
31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτȣ̃· Βλέπεις τὸν
ὄχλον συνθλίβοντά σε, ϗ
λέγεις· Τίς μȣ ἥψατο;
32 Καὶ περιεβλέπετο ἰ-
δεῖν τὴν τȣ̃το ποιήσασαν.
33 Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖ-
σα ϗ τρέμȣσα, εἰδυῖα ὃ γέ-
γονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε ϗ
προσέπεσεν αὐτῷ, ϗ εἶπεν
αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύ-
γατερ, ἡ πίστις σȣ σέσωκέ
σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, ϗ
ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστι-
γός σου.)
35 Ἔτι αὐτȣ̃ λαλȣ̃ντος,
ἔρχονται ἀπὸ τȣ̃ ἀρχισυνα-
γώγȣ, λέγοντες· Ὅτι ἡ θυ-
γάτηρ σȣ ἀπέθανε· τί ἔτι
σκύλλεις τὸν διδάσκαλον;
36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐθέως,
ἀκȣ́σας τὸν λόγον λαλȣ́με-
νον, λέγει τῷ ἀρχισυναγώ-
γῳ· Μὴ φοβȣ̃, μόνον πίσ-
τευε.
37 Καὶ ȣ̓κ ἀφῆκεν ȣ̓δένα
αὐτῷ συνακολȣθῆσαι, εἰ μὴ
Πέτρον, ϗ Ἰάκωβον ϗ Ἰω-
άννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβȣ.
38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν
οἶκον τȣ̃ ἀρχισυναγώγȣ, ϗ
θεωρεῖ θόρυβον, ϗ κλαίον-
τας ϗ ἀλαλάζοντας πολλά.
39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει

αὐτοῖς· Τί θορυβεῖσθε ϗ
κλαίετε; τὸ παιδίον ὀκ ἀ-
πέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.
40 Καὶ κατεγέλων αὐτῷ·
Ὁ δὲ, ἐκβαλὼν ἅπαντας,
παραλαμβάνει τὸν πατέρα
τῦ παιδίυ ϗ τὴν μητέρα, ϗ
τὺς μετ' αὐτῦ, ϗ εἰσπορεύε-
ται, ὅπυ ἦν τὸ παιδίον.
41 Καὶ κρατήσας τῆς
χειρὸς τῦ παιδίυ, λέγει αὐ-
τῇ· Ταλιθὰ κῦμι· ὅ ἐστι
μεθερμηνευόμενον· Τὸ κο-
ράσιον (σοὶ λέγω) ἔγειρε.
42 Καὶ εὐθέως ἀνέϛη τὸ
κοράσιον, ϗ περιεπάτει· ἦν
γὰρ ἐτῶν δώδεκα· ϗ ἐξέστη-
σαν ἐκστάσει μεγάλῃ.
43 Καὶ διεϛείλατο αὐτοῖς
πολλὰ, ἵνα μηδεὶς γνῷ τῦ-
το· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ
φαγεῖν.

ΚΕΦ. ϛ'. 6.

1 ΚΑΙ' ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν,
ϗ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα
αὐτοῦ· ϗ ἀκολυθοῦσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
2 Καὶ γενομένυ σαββάτυ
ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ δι-
δάσκειν· ϗ πολλοὶ ἀκούον-
τες ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες·
Πόθεν τούτῳ ταῦτα; ϗ τίς
ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, ϗ
δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν
χειρῶν αὐτοῦ γίνονται;
3 Οὐχ οὗτός ἐϛιν ὁ τέκ-
των, ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελ-
φὸς δὲ Ἰακώβου ϗ Ἰωσῆ ϗ
Ἰούδα ϗ Σίμωνος; ϗ οὐκ
εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτῦ ὧδε
πρὸς ἡμᾶς; Καὶ ἐσκανδα-
λίζοντο ἐν αὐτῷ.
4 Ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὅτι οὐκ ἔϛι προφή-
της ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ
πατρίδι αὐτοῦ, ϗ ἐν τοῖς
συγγενέσι, ϗ ἐν τῇ οἰκίᾳ
αὐτοῦ.
5 Καὶ ὀκ ἠδύνατο ἐκεῖ
ὀδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι,
εἰ μὴ ὀλίγοις ἀῤῥώϛοις ἐπι-
θεὶς τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσε.
6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν
ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ πε-
ριῆγε τὰς κώμας κύκλῳ,
διδάσκων.
7 Καὶ προσκαλεῖται τὺς
δώδεκα, ϗ ἤρξατο αὐτὺς ἀ-
ποστέλλειν δύο δύο· ϗ ἐδί-
δου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν
πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.
8 Καὶ παρήγγειλεν αὐ-
τοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς
ὁδὸν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον,
μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς
τὴν ζώνην χαλκόν.
9 Ἀλλ' ὑποδεδεμένους
σανδάλια· ϗ μὴ ἐνδύσησθε
δύο χιτῶνας.
10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰ-
κίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν
ἐξέλθητε ἐκεῖθεν·
11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέ-
ξωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσω-
σιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι
ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χῦ-

τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν
ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς·
12 Καὶ ἐξελθόντες ἐκή-
ρυσσον, ἵνα μετανοήσωσι·
13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ
ἐξέβαλλον· ϗ ἤλειφον ἐλαίῳ
πολλὰς ἀῤῥώστους, ϗ ἐθε-
ράπευον.
14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασι-
λεὺς Ἡρώδης, (φανερὸν
γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ) ϗ ἔλεγεν· Ὅτι Ἰωάν-
νης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν
ἠγέρθη, ϗ διὰ τοῦτο ἐνερ-
γοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.
15 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι
Ἠλίας ἐστίν· Ἄλλοι δὲ
ἔλεγον· Ὅτι προφήτης ἐϛὶν,
ὡς εἷς τῶν προφητῶν.
16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης,
εἶπεν· Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκε-
φάλισα Ἰωάννην; οὗτος
ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν.
17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης
ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν
Ἰωάννην, ϗ ἔδησεν αὐτὸν
ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα
τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν
ἐγάμησεν.
18 Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης
τῷ Ἡρώδῃ· Ὅτι οὐκ ἔξεστί
σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ
ἀδελφοῦ σου.
19 Ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν
αὐτῷ, ϗ ἤθελεν αὐτὸν ἀπο-
κτεῖναι· ϗ οὐκ ἠδύνατο·
20 Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφο-
βεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς
αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ
ἅγιον· ϗ συνετήρει αὐτόν·
ϗ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ
ἐποίει, ϗ ἡδέως αὐτȣ̃ ἤκουε.
21 Καὶ γενομένης ἡμέρας
εὐκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς
γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον
ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτȣ̃,
ϗ τοῖς χιλιάρχοις, ϗ τοῖς
πρώτοις τῆς Γαλιλαίας,
22 Καὶ εἰσελθούσης τῆς
θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρω-
διάδος, ϗ ὀρχησαμένης, ϗ
ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ ϗ τοῖς
συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ
βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἴ-
τησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, ϗ
δώσω σοί.
23 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ·
Ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς, δώ-
σω σοὶ, ἕως ἡμίσους τῆς
βασιλείας μου.
24 Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα, εἶπε
τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσο-
μαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφα-
λὴν Ἰωάννȣ τȣ̃ Βαπτιϛȣ̃.
25 Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως
μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βα-
σιλέα, ᾐτήσατο λέγουσα·
Θέλω ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς
ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν
Ἰωάννȣ τȣ̃ Βαπτιστȣ̃.
26 Καὶ περίλυπος γενό-
μενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς
ὅρκους ϗ τοὺς συνανακειμέ-
νους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν
ἀθετῆσαι.
27 Καὶ εὐθέως ἀποϛείλας
ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα,
ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κε-
φαλὴν αὐτοῦ.

28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπε-
κεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυ-
λακῇ· ϗ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, ϗ ἔδωκεν
αὐτὴν τῷ κορασίῳ· ϗ τὸ
κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ
μητρὶ αὐτῆς·
29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον ϗ ἦραν
τὸ πτῶμα αὐτοῦ, ϗ ἔθηκαν
αὐτὸ ἐν τῷ μνημείῳ.
30 Καὶ συνάγονται οἱ
ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησῦν,
ϗ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα,
ϗ ὅσα ἐποίησαν, ϗ ὅσα ἐδί-
δαξαν.
31 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦ-
τε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς
ἔρημον τόπον, ϗ ἀναπαύ-
εσθε ὀλίγον· Ἦσαν γὰρ οἱ
ἐρχόμενοι ϗ οἱ ὑπάγοντες
πολλοί· ϗ οὐδὲ φαγεῖν ηὐ-
καίρουν.
32 Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρη-
μον τόπον τῷ πλοίῳ κατ'
ἰδίαν.
33 Καὶ εἶδον αὐτὺς ὑπά-
γοντας· ϗ ἐπέγνωσαν πολ-
λοί· ϗ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν
πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ.
34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πο-
λὺν ὄχλον, ϗ ἐσπλαγχνίσθη
ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς
πρόβατα μὴ ἔχοντα ποι-
μένα· ϗ ἤρξατο διδάσκειν
αὐτοὺς πολλά·
35 Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς
γενομένης, προσελθόντες
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέ-
γουσιν· Ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ
τόπος, ϗ ἤδη ὥρα πολλή.
36 Ἀπόλυσον αὐτὺς, ἵνα
ἀπελθόντες εἰς τὺς κύκλῳ
ἀγροὺς ϗ κώμας, ἀγοράσω-
σιν ἑαυτοῖς ἄρτους· τί γὰρ
φάγωσιν ὐκ ἔχουσιν.
37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς
ὑμεῖς φαγεῖν· Καὶ λέγουσιν
αὐτῷ· Ἀπελθόντες ἀγορά-
σωμεν διακοσίων δηναρίων
ἄρτους, ϗ δῶμεν αὐτοῖς φα-
γεῖν;
38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς·
Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπά-
γετε ϗ ἴδετε· Καὶ γνόντες,
λέγουσι· Πέντε, ϗ δύο ἰχ-
θύας.
39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς
ἀνακλῖναι πάντας συμπό-
σια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ
χόρτῳ,
40 Καὶ ἀνέπεσον πρα-
σιαὶ πρασιαὶ, ἀνὰ ἑκατὸν ϗ
ἀνὰ πεντήκοντα.
41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέν-
τε ἄρτους ϗ τὺς δύο ἰχθύας,
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν,
εὐλόγησε, ϗ κατέκλασε τὺς
ἄρτους, ϗ ἐδίδου τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν
αὐτοῖς· ϗ τοὺς δύο ἰχθύας
ἐμέρισε πᾶσι.
42 Καὶ ἔφαγον πάντες,
ϗ ἐχορτάσθησαν.
43 Καὶ ἦραν κλασμάτων
δώδεκα κοφίνυς πλήρεις, ϗ
ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους, πεντακισχίλιοι ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδὰν ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.

47 Καὶ ὀψίας γενομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.

48 Καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν· (ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς·) καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς.

49 Οἱ δὲ, ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν.

50 (Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν.) Καὶ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε·

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, καὶ ἐθαύμαζον.

52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη.

53 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γενησαρέτ· καὶ προσωρμίσθησαν.

54 Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἐπιγνόντες αὐτόν.

55 Περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι.

56 Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ, ἐσώζοντο.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΚΑΙ' συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καί τινες τῶν Γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων.

2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσὶ (τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις) ἐσθίοντας ἄρτους.

3 (Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων.

4 Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν
μὴ βαπτίσωνται, ἐκ ἐσθί-
ȣσι· ϗ ἄλλα πολλά ἐςιν, ἃ
παρέλαβον κρατεῖν, βαπ-
τισμοὺς ποτηρίων ϗ ξεςῶν
ϗ χαλκίων ϗ κλινῶν.)
5 Ἔπειτα ἐπερωτῶσιν
αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι ϗ οἱ
Γραμματεῖς· Διατί οἱ μαθη-
ταί σȣ οὐ περιπατȣ̃σι κατὰ
τὴν παράδοσιν τῶν πρεσ-
βυτέρων, ἀλλὰ κοιναῖς χερ-
σὶν ἐσθίȣσι τὸν ἄρτον;
6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Ὅτι καλῶς προε-
φήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑ-
μῶν τῶν ὑποκριτῶν· ὡς γέ-
γραπται· Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς
χείλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρ-
δία αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει
ἀπ' ἐμοῦ.
7 Μάτην δὲ σέβονταί με,
διδάσκοντες διδασκαλίας,
ἐντάλματα ἀνθρώπων.
8 Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐν-
τολὴν τȣ̃ Θεȣ̃, κρατεῖτε τὴν
παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων,
βαπτισμȣ̀ς ξεςῶν ϗ ποτη-
ρίων· ϗ ἄλλα παρόμοια τοι-
αῦτα πολλὰ ποιεῖτε.
9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Κα-
λῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν
τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν παράδο-
σιν ὑμῶν τηρήσητε·
10 Μωσῆς γὰρ εἶπε· Τί-
μα τὸν πατέρα σȣ, ϗ τὴν
μητέρα σȣ· καί· Ὁ κακολο-
γῶν πατέρα ἢ μητέρα, θα-
νάτῳ τελευτάτω.
11 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐὰν
εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ
τῇ μητρί· Κορβᾶν (ὅ ἐστι,
δῶρον) ὃ ἐὰν ἐξ ἐμȣ̃ ὠφε-
ληθῇς.
12 Καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐ-
τὸν ȣ̓δὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ
αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ.
13 Ἀκυρȣ̃ντες τὸν λόγον
τȣ̃ Θεȣ̃ τῇ παραδόσει ὑμῶν,
ᾗ παρεδώκατε· ϗ παρόμοια
τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.
14 Καὶ προσκαλεσάμενος
πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν
αὐτοῖς· Ἀκούετέ μου πάν-
τες, ϗ συνίετε.
15 Οὐδὲν ἐςιν ἔξωθεν τȣ̃
ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον
εἰς αὐτὸν, ὃ δύναται αὐτὸν
κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπο-
ρευόμενα ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνά
ἐςι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄν-
θρωπον.
16 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκȣ́-
ειν, ἀκȣέτω.
17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς
οἶκον ἀπὸ τȣ̃ ὄχλȣ, ἐπηρώ-
των αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτȣ̃
περὶ τῆς παραβολῆς.
18 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὕ-
τω ϗ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐςε;
οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν
εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄν-
θρωπον, οὐ δύναται αὐτὸν
κοινῶσαι;
19 Ὅτι ȣ̓κ εἰσπορεύεται
αὐτȣ̃ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ'
εἰς τὴν κοιλίαν· ϗ εἰς τὸν
ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, κα-

θαρίζον πάντα τὰ βρώματα.

20 Ἔλεγε δὲ, ὅτι τὸ ἐκ τȣ̃ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι,

22 Κλοπαὶ, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη.

23 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, ϗ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναϛὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρȣ ϗ Σιδῶνος· ϗ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, ȣ̓δένα ἤθελε γνῶναι· ϗ ȣ̓κ ἠδυνήθη λαθεῖν.

25 Ἀκȣ́σασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτȣ̃, ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθȣ̃σα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ.

26 (Ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνὶς, Συραφοινίκισσα τῷ γένει) ϗ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

27 Ὁ δὲ Ἰησȣ̃ς εἶπεν αὐτῇ· Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· Οὐ γὰρ καλόν ἐϛι λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, ϗ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, ϗ λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· ϗ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων.

29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ τȣ̃τον τὸν λόγον ὕπαγε· ἐξελήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρός σȣ.

30 Καὶ ἀπελθȣ̃σα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὗρε τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθὸς, ϗ τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρȣ ϗ Σιδῶνος, ἦλθεν εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως.

32 Καὶ φέρȣσιν αὐτῷ κωφὸν μογιλάλον· ϗ παρακαλȣ̃σιν αὐτὸν, ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα.

33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τȣ̃ ὄχλȣ κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τȣ̀ς δακτύλȣς αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτȣ̃· ϗ πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτȣ̃.

34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν ȣ̓ρανὸν, ἐϛέναξε, ϗ λέγει αὐτῷ· Ἐφφαθὰ, ὅ ἐϛι, διανοίχθητι.

35 Καὶ εὐθέως διηνοίχθησαν αὐτȣ̃ αἱ ἀκοαί· ϗ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτȣ̃, ϗ ἐλάλει ὀρθῶς.

36 Καὶ διεϛείλατο αὐτοῖς

ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν· ὅσον δὲ
αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο,
μᾶλλον περισσότερον ἐκή-
ρυσσον.
37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξε-
πλήσσοντο, λέγοντες· Κα-
λῶς πάντα πεποίηκε· ϗ τὸς
κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, ϗ
τὸς ἀλάλους λαλεῖν.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 'ΕΝ ἐκείναις ταῖς ἡμέ-
ραις, παμπόλλου ὄχλου ὄν-
τος, ϗ μὴ ἐχόντων τί φά-
γωσι, προσκαλεσάμενος
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει
αὐτοῖς.
2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν
ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς,
προσμένουσι μοι, ϗ οὐκ ἔχου-
σι τί φάγωσι.
3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐ-
τὸς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν,
ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ·
τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν
ἥκουσι.
4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐ-
τῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πό-
θεν τούτους δυνήσεταί τις
ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ'
ἐρημίας;
5 Καὶ ἐπηρώτα αὐτούς·
Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ
δὲ εἶπον· Ἑπτά·
6 Καὶ παρήγγειλε τῷ
ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς
γῆς· ϗ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ
ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔκ-
λασε, ϗ ἐδίδου τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσι·
ϗ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ.
7 Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλί-
γα· ϗ εὐλογήσας, εἶπε πα-
ραθεῖναι ϗ αὐτά.
8 Ἔφαγον δὲ, ϗ ἐχορτάσ-
θησαν· ϗ ἦραν περισσεύμα-
τα κλασμάτων, ἑπτὰ σπυ-
ρίδας.
9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες,
ὡς τετρακισχίλιοι· ϗ ἀπέ-
λυσεν αὐτούς.
10 Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς
τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ
μέρη Δαλμανουθά.
11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρι-
σαῖοι, ϗ ἤρξαντο συζητεῖν
αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ
σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πει-
ράζοντες αὐτόν.
12 Καὶ ἀναστενάξας τῷ
πνεύματι αὐτοῦ, λέγει· Τί
ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπι-
ζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ
δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ
σημεῖον.
13 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἐμ-
βὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον,
ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.
14 Καὶ ἐπελάθοντο λα-
βεῖν ἄρτους, ϗ εἰ μὴ ἕνα
ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν
ἐν τῷ πλοίῳ.
15 Καὶ διεστέλλετο αὐ-
τοῖς, λέγων· Ὁρᾶτε, βλέ-

πετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων ϗ τῆς ζύμης Ἡρώδου.

16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους ἐκ ἔχομεν.

17 Καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους ἐκ ἔχετε; οὔπω νοεῖτε, ἐδὲ συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;

18 Ὀφθαλμὲς ἔχοντες ἐ βλέπετε; ϗ ὦτα ἔχοντες ἐκ ἀκούετε; ϗ ἐ μνημονεύετε;

19 Ὅτε τὲς πέντε ἄρτες ἔκλασα εἰς τὲς πεντακισχιλίες, πόσες κοφίνες πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; Λέγεσιν αὐτῷ· Δώδεκα.

20 Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίες, πόσων σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς ἐ συνίετε;

22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν· ϗ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν, ϗ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἅψηται.

23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· ϗ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέπει.

24 Καὶ ἀναβλέψας, ἔλεγε· Βλέπω τὲς ἀνθρώπες, ὡς δένδρα, περιπατῦντας.

25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τὲς ὀφθαλμὲς αὐτοῦ, ϗ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι· ϗ ἀποκατεστάθη ϗ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαντας.

26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς οἶκον αὐτῦ, λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησῦς ϗ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· ϗ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αυτοῦ, λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ϗ ἄλλοι, Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ἕνα τῶν προφητῶν.

29 Καὶ αὐτος λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ.

31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτὲς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ϗ τῶν ἀρχιερέων ϗ τῶν γραμματ-

τέων, ϗ ἀποκτανθῆναι· ϗ
μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναςῆ-
ναι.
32 Καὶ παῤῥησίᾳ τὸν λό-
γον ἐλάλει· Καὶ προσλα-
βόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος,
ἤρξατο ἐπιτιμᾷν αὐτῷ.
33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, ϗ
ἰδὼν τὲς μαθητὰς αὐτοῦ,
ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ, λέ-
γων· Ὕπαγε ὀπίσω μου σα-
τανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τȣ͂
Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώ-
πων.
34 Καὶ προσκαλεσάμενος
τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς·
Ὅςις θέλει ὀπίσω μου ἀκο-
λουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυ-
τὸν, ϗ ἀράτω τὸν σταυρὸν
αὐτȣ͂, ϗ ἀκολȣθείτω μοι.
35 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπο-
λέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπο-
λέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν
ἕνεκεν ἐμοῦ ϗ τοῦ εὐαγγε-
λίου, σώσει αὐτήν.
36 Τί γὰρ ὠφελήσει ἄν-
θρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν
κόσμον ὅλον, ϗ ζημιωθῇ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;
37 Ἢ τί δώσει ἄνθρωπος
ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ;
38 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυν-
θῇ με ϗ τὲς ἐμὲς λόγους ἐν
τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχα-
λίδι ϗ ἁμαρτωλῷ, ϗ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπȣ ἐπαισχυνθή-
σεται αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν
τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἀ-
γίων.

ΚΕΦ. Θ'. 9.

1 ΚΑΙ' ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσί
τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων,
οἵτινες ȣ̓ μὴ γεύσωνται θα-
νάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυ-
θυῖαν ἐν δυνάμει.
2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ πα-
ραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν
Πέτρον ϗ τὸν Ἰάκωβον ϗ
Ἰωάννην, ϗ ἀναφέρει αὐ-
τὲς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ'
ἰδίαν μόνους· ϗ μετεμορφώ-
θη ἔμπροσθεν αὐτῶν.
3 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
ἐγένετο στίλβοντα, λευκὰ
λίαν ὡς χιὼν, οἷα γναφεὺς
ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται λευ-
κᾶναι.
4 Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἠλί-
ας σὺν Μωσεῖ· ϗ ἦσαν συλ-
λαλȣ͂ντες τῷ Ἰησȣ͂.
5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέ-
τρος, λέγει τῷ Ἰησȣ͂· Ῥαββὶ,
καλόν ἐςιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι·
ϗ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς,
σοὶ μίαν, ϗ Μωσεῖ μίαν, ϗ
Ἠλίᾳ μίαν.
6 Οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ.
ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι.
7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπι-
σκιάζουσα αὐτοῖς· ϗ ἦλθε

φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης· Οὗ-
τός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγα-
πητὸς, αὐτοῦ ἀκούετε.
8 Καὶ ἐξάπινα περιβλε-
ψάμενοι, ἐκέτι ἐδένα εἶδον,
ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον
μεθ' ἑαυτῶν.
9 Καταβαινόντων δὲ αὐ-
τῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, διεσ-
τείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ
διηγήσωνται ἃ εἶδον, εἰ μὴ
ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.
10 Καὶ τὸν λόγον ἐκρά-
τησαν πρὸς ἑαυτὲς, συζη-
τοῦντες τί ἐστι τὸ ἐκ νεκρῶν
ἀναστῆναι.
11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν,
λέγοντες· Ὅτι λέγουσιν οἱ
γραμματεῖς, ὅτι Ἠλίαν δεῖ
ἐλθεῖν πρῶτον;
12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἐλ-
θὼν πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ
πάντα· ᾗ πῶς γέγραπται ἐπὶ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπε, ἵνα
πολλὰ πάθῃ, ᾗ ἐξεδενωθῇ.
13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι
ᾗ Ἠλίας ἐλήλυθε, ᾗ ἐποίη-
σαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν,
καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.
14 Καὶ ἐλθὼν πρὸς τὲς
μαθητὰς, εἶδεν ὄχλον πο-
λὺν περὶ αὐτὲς, ᾗ γραμμα-
τεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς.
15 Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχ-
λος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη,
ᾗ προστρέχοντες ἠσπάζον-
το αὐτόν.
16 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐ-
τούς· Τί συζητεῖτε πρὸς αὐ-
τούς.
17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἷς ἐκ
τοῦ ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε,
ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρός
σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον.
18 Καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν
καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν· ᾗ
ἀφρίζει, ᾗ τρίζει τὲς ὀδόν-
τας αὐτοῦ, ᾗ ξηραίνεται· ᾗ
εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου
ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, ᾗ ἐκ
ἴσχυσαν.
19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, αὐ-
τοῖς λέγει· Ὦ γενεὰ ἄπισ-
τος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς
ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι
ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρός
με.
20 Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν
πρὸς αὐτόν· ᾗ ἰδὼν αὐτὸν,
εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάρα-
ξεν αὐτόν· ᾗ πεσὼν ἐπὶ
τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.
21 Καὶ ἐπηρώτησε τὸν
πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρό-
νος ἐστὶν, ὡς τοῦτο γέγο-
νεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε Παι-
διόθεν.
22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν
ᾗ εἰς πῦρ ἔβαλε ᾗ εἰς ὕδατα,
ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ
τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν,
σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.
23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· Τὸ εἰ δύνασαι πισ-
τεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ
πιστεύοντι.

24 Καὶ εὐθέως κράξας ὁ
πατὴρ τοῦ παιδίου, μετὰ
δακρύων ἔλεγε· Πιστεύω·
Βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.
25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς,
ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐ-
πετίμησε τῷ πνεύματι τῷ
ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ
πνεῦμα τὸ ἄλαλον ϗ κωφὸν,
ἐγώ σοι ἐπιτάσσω· Ἔξελθε
ἐξ αὐτοῦ, ϗ μηκέτι εἰσέλθῃς
εἰς αὐτόν.
26 Καὶ κράξαν, ϗ πολλὰ
σπαράξαν, ἐξῆλθε· ϗ ἐγένε-
το ὡσεὶ νεκρὸς, ὥστε πολλοὺς
λέγειν, ὅτι ἀπέθανεν.
27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατή-
σας αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἤγει-
ρεν αὐτόν· ϗ ἀνέστη.
28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν
εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν·
Ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν
ἐκβαλεῖν αὐτό.
29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦ-
το τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύνα-
ται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προ-
σευχῇ ϗ νηστείᾳ.
30 Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόν-
τες παρεπορεύοντο διὰ τῆς
Γαλιλαίας· ϗ οὐκ ἤθελεν ἵνα
τὶς γνῷ.
31 Ἐδίδασκε γὰρ τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ, ϗ ἔλεγεν
αὐτοῖς· Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου παραδίδοται εἰς
χεῖρας ἀνθρώπων, ϗ ἀποκ-
τενοῦσιν αὐτόν· ϗ ἀποκταν-
θεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστ-
ήσεται.
32 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆ-
μα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν
ἐπερωτῆσαι.
33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερ-
ναούμ· ϗ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενό-
μενος, ἐπηρώτα αὐτούς· Τί
ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διε-
λογίζεσθε;
34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς
ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν
ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων.
35 Καὶ καθίσας ἐφώνησε
τοὺς δώδεκα, ϗ λέγει αὐτοῖς·
Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι,
ἔσται πάντων ἔσχατος, ϗ
πάντων διάκονος.
36 Καὶ λαβὼν παιδίον,
ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν· καὶ ἐναγκαλισάμενος
αὐτὸ, εἶπεν αὐτοῖς.
37 Ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοιού-
των παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται·
ϗ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ
ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀ-
ποστείλαντά με.
38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ
Ἰωάννης, λέγων· Διδάσκα-
λε, εἴδομέν τινα τῷ ὀνόματί
σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια,
ϗ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι
οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν.
39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ
κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γὰρ
ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ

δυνήσεται ταχὺ κακολογῆ-
σαί με,
40 Ὃς γὰρ ἐκ ἔςι καθ'
ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐςιν.
41 Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ
ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν
ὀνόματι, ὅτι Χριστȣ̃ ἐστε,
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ȣ̓ μὴ ἀπο-
λέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.
42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ
ἕνα τῶν μικρῶν τῶν πισ-
τευόντων εἰς ἐμὲ, καλόν ἐσ-
τιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περί-
κειται λίθος μυλικὸς περὶ
τὸν τράχηλον αὐτοῦ, ϗ βέ-
βληται εἰς τὴν θάλασσαν,
43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ
σε ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον
αὐτήν· καλόν σοι ἐστὶ κυλ-
λὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν,
ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα,
ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν,
εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον.
44 Ὅπȣ ὁ σκώληξ αὐτῶν
ȣ̓ τελευτᾷ, ϗ τὸ πῦρ ȣ̓ σβέν-
νυται.
45 Καὶ ἐὰν ὁ ποῦς σου
σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον
αὐτόν· καλόν ἐστί σοι εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν,
ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα
βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν,
εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·
46 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐ-
τῶν ȣ̓ τελευτᾷ, ϗ τὸ πῦρ
ȣ̓ σβέννυται.
47 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός
σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε
αὐτόν. καλόν σοι ἐστὶ μο-
νόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεȣ̃, ἢ
δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βλη-
θῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ
πυρός·
48 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐ-
τῶν ȣ̓ τελευτᾷ, ϗ τὸ πῦρ ȣ̓
σβέννυται.
49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισ-
θήσεται· ϗ πᾶσα θυσία ἁλὶ
ἁλισθήσεται.
50 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν
δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται,
ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχ-
ετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας, ϗ εἰ-
ρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

ΚΕΦ. ι'. 10.

1 ΚΑ'ΚΕΙ'ΘΕΝ ἀνασ-
τὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς
Ἰουδαίας διὰ τοῦ πέραν τȣ̃
Ἰορδάνου· ϗ συμπορεύον-
ται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐ-
τόν· ϗ ὡς εἰώθει, πάλιν
ἐδίδασκεν αὐτούς.
2 Καὶ προσελθόντες Φα-
ρισαῖοι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν,
εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀ-
πολῦσαι· πειράζοντες αὐ-
τόν.
3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Τί ὑμῖν ἐνετείλατο
Μωσῆς;
4 Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς
ἐπέτρεψε βιβλίον ἀποςασίȣ
γράψαι, ϗ ἀπολῦσαι.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς
τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν
ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν
ταύτην·
6 Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως,
ἄρσεν ϗ θῆλυ ἐποίησεν αὐ-
τοὺς ὁ Θεός.
7 Ἕνεκεν τούτου κατα-
λείψει ἄνθρωπος τὸν πα-
τέρα αὐτοῦ ϗ τὴν μητέρα,
ϗ προσκολληθήσεται πρὸς
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·
8 Καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς
σάρκα μίαν· ὥστε ὀκέτι εἰσὶ
δύο, ἀλλὰ μία σάρξ.
9 Ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευ-
ξεν, ἄνθρωπος μὴ χωρι-
ζέτω.
10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ
αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν.
11 Καὶ λέγει αὐτοῖς· ὃ
ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, ϗ γαμήσῃ ἄλλην,
μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν.
12 Καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύ-
σῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, ϗ γα-
μηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται.
13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ
παιδία, ἵνα ἅψηται αὐτῶν·
οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς
προσφέρουσιν.
14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠ-
γανάκτησε, ϗ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι
πρός με, μὴ κωλύετε αὐτά·
τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς
ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον,
ὀ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
16 Καὶ ἐναγκαλισάμενος
αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ'
αὐτὰ, ηὐλόγει αὐτά.
17 Καὶ ἐκπορευομένȣ αὐ-
τοῦ εἰς ὁδὸν, προσδραμὼν
εἷς ϗ γονυπετήσας αὐτὸν,
ἐπηρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε
ἀγαθὲ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν
αἰώνιον κληρονομήσω;
18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθον;
ὀδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ
Θεός.
19 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ
μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς·
Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρ-
τυρήσῃς· Μὴ ἀποστερήσῃς·
Τίμα τὸν πατέρα σȣ ϗ τὴν
μητέρα.
20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦ-
τα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ
νεότητός μου.
21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέ-
ψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐ-
τὸν, ϗ εἶπεν αὐτῷ· Ἕν σοι
ὑστερεῖ· ὕπαγε, ὅσα ἔχεις
πώλησον, ϗ δὸς τοῖς πτω-
χοῖς, ϗ ἕξεις θησαυρὸν ἐν
ȣρανῷ· ϗ δεῦρο, ἀκολούθει
μοι, ἄρας τὸν σταυρόν.
22 Ὁ δὲ, στυγνάσας ἐπὶ
τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπού-
μενος· ἦν γὰρ ἔχων κτή-
ματα πολλά.

23 Καὶ περιβλεψάμενος
ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ· Πῶς δυσκόλως
οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰ-
σελεύσονται;
24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμ-
βοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐ-
τοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν
ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς·
Τέκνα πῶς δύσκολόν ἐστι
τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς
χρήμασιν, εἰς τὴν βασιλεί-
αν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν;
25 Εὐκοπώτερόν ἐστι κά-
μηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς
τῆς ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ
πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.
26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξε-
πλήσσοντο, λέγοντες πρὸς
ἑαυτούς· Καὶ τίς δύναται
σωθῆναι;
27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παρα
ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ'
οὐ παρὰ τῷ Θεῷ· πάντα
γὰρ δυνατά ἐστι παρὰ τῷ
Θεῷ.
28 Ἤρξατο ὁ Πέτρος λέ-
γειν αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀ-
φήκαμεν πάντα, ϗ ἠκολου-
θήσαμέν σοι.
29 Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰ-
κίαν, ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς,
ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυ-
ναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς,
ἕνεκεν ἐμοῦ ϗ ἕνεκεν τοῦ
εὐαγγελίου,
30 Ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατον-
ταπλασίονα νῦν ἐν τῷ και-
ρῷ τούτῳ, οἰκίας, ϗ ἀδελφοὺς
ϗ ἀδελφὰς, ϗ μητέρας ϗ
τέκνα, ϗ ἀγροὺς, μετὰ δι-
ωγμῶν, ϗ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ
ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.
31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται
πρῶτοι, ἔσχατοι, ϗ ἔσχατοι,
πρῶτοι.
32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ
ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυ-
μα· ϗ ἦν προάγων αὐτοὺς
ὁ Ἰησοῦς, ϗ ἐθαμβοῦντο, ϗ
ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο.
Καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς
δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέ-
γειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ
συμβαίνειν.
33 Ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνο-
μεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-
δοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι
ϗ τοῖς γραμματεῦσι, ϗ κα-
τακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ,
ϗ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς
ἔθνεσι.
34 Καὶ ἐμπαίξουσιν αὐ-
τῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐ-
τὸν, ϗ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ,
ϗ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσε-
ται.
35 Καὶ προσπορεύονται
αὐτῷ Ἰάκωβος ϗ Ἰωάννης
οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες·
Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ

ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς
ἡμῖν.
36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί
θέλετε ποιῆσαί με ὑμιν;
37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δὸς
ἡμῖν, ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου
ϗ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου κα-
θίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.
38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε τί αἰ-
τεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ
ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ
τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτί-
ζομαι, βαπτισθῆναι;
39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυ-
νάμεθα· Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον ὃ
ἐγὼ πίνω, πίεσθε· ϗ τὸ βάπ-
τισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι,
βαπτισθήσεσθε.
40 Τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δε-
ξιῶν μȣ ϗ ἐξ εὐωνύμων, ȣκ
ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς
ἡτοίμασται.
41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ
δέκα, ἤρξαντο ἀγανακτεῖν
περὶ Ἰακώβου ϗ Ἰωάννου.
42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκα-
λεσάμενος αὐτοὺς, λέγει αὐ-
τοῖς· Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦν-
τες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν, κα-
τακυριεύουσιν αὐτῶν· ϗ οἱ
μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιά-
ζουσιν αὐτῶν.
43 Οὐχ' οὕτω δὲ ἔσται ἐν
ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γε-
νέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔςαι
διάκονος ὑμῶν·
44 Καὶ ὃς ἂν θέλῃ ὑμῶν
γενέσθαι πρῶτος, ἔσται
πάντων δοῦλος.
45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακο-
νηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι,
ϗ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
λύτρον ἀντὶ πολλῶν.
46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱε-
ριχώ· ϗ ἐκπορευομένȣ αὐτȣ̃
ἀπὸ Ἱεριχὼ, ϗ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ, ϗ ὄχλου ἱκανȣ̃,
υἱὸς Τιμαίου Βαρτίμαιος ὁ
τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν
ὁδὸν προσαιτῶν.
47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰη-
σοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐςιν, ἤρ-
ξατο κράζειν, ϗ λέγειν· Ὁ
υἱὸς Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν
με.
48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ
πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ
πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ
Δαβὶδ, ἐλέησόν με.
49 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· ϗ
φωνοῦσι τὸν τυφλὸν, λέ-
γοντες αὐτῷ· Θάρσει, ἔγει-
ραι· φωνεῖ σε.
50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναςὰς ἦλθε
πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
51 Καὶ ἀποκριθεὶς λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις
ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς
εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββουνὶ, ἵνα
ἀναβλέψω.
52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· Ὕπαγε· ἡ πίςις σου
σέσωκέ σε· Καὶ εὐθέως ἀνε-

βλεψε, ϗ ἠκολούθει αὐτῷ
ἐν τῇ ὁδῷ.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ΚΑΙ' ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς
Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθφαγὴ
ϗ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
2 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑ-
πάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν
κατέναντι ὑμῶν· ϗ εὐθέως
εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν,
εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον,
ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κε-
κάθικε· λύσαντες αὐτὸν ἀ-
γάγετε.
3 Καὶ ἐάν τις ὑμιν εἴπῃ·
Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε·
Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν
ἔχει· ϗ εὐθέως αὐτὸν ἀποσ-
τέλλει ὧδε.
4 Ἀπῆλθον δὲ καὶ εὗρον
πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν
θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου,
ϗ λύουσιν αὐτόν.
5 Καί τινες τῶν ἐκεῖ ἑστη-
κότων ἔλεγον αὐτοῖς· Τί
ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;
6 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς κα-
θὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς·
καὶ ἀφῆκαν αὐτούς.
7 Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον
πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ϗ ἐπι-
βάλλουσιν αὐτῷ τὰ ἱμάτια
αὐτῶν ϗ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ.
8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια
αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν
ὁδόν· ἄλλοι δὲ στοιβάδας
ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, ϗ
ἐστρώννυον εἰς τὴν ὁδόν.
9 Καὶ οἱ προάγοντες ϗ
οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον,
λέγοντες· Ὡσαννὰ, εὐλογη-
μένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου.
10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχο-
μένη βασιλεία τοῦ πατρὸς
ἡμῶν Δαβίδ· Ὡσαννὰ ἐν
τοῖς ὑψίστοις.
11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱε-
ροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, ϗ εἰς το
ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος
πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης
τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βη-
θανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.
12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελ-
θόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθα-
νίας, ἐπείνασε.
13 Καὶ ἰδὼν συκῆν μα-
κρόθεν ἔχουσαν φύλλα, ἦλ-
θεν εἰ ἄρα εὑρήσει τι ἐν αὐ-
τῇ· ϗ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν,
οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα· ȣ
γὰρ ἦν καιρὸς σύκων.
14 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς
τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν
φάγοι· ϗ ἤκουον οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ.
15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱε-
ροσόλυμα· ϗ εἰσελθὼν εἰς
τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν
τοὺς πωλοῦντας ϗ ἀγορά-
ζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· ϗ τὰς
τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν,
ϗ τὰς καθέδρας τῶν πω-

λούντων τὰς περιστερὰς κατέστρεψε.
16 Καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τὶς διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ.
17 Καὶ ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς· Οὐ γέγραπται· Ὅτι ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν.
18 Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.
19 Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.
20 Καὶ πρωῒ παραπορευόμενοι, εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν.
21 Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ, ἴδε, ἡ συκῆ, ἣν κατηράσω, ἐξήρανται.
22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Ἔχετε πίστιν Θεοῦ.
23 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἃ λέγει γίνεται· ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ.
24 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε· καὶ ἔσται ὑμῖν.
25 Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.
26 Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.
27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι.
28 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν, ἵνα ταῦτα ποιῇς;
29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ μοι.
31 Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;
32 Ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν

'Εξ ἀνθρώπων· ἐφοβοῦντο
τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶ-
χον τὸν 'Ιωάννην, ὅτι ὄντως
προφήτης ἦν.
33 Καὶ ἀποκριθέντες, λέ-
γουσι τῷ 'Ιησοῦ· Οὐκ οἴδα-
μεν· Καὶ ὁ 'Ιησοῦς ἀποκρι-
θεὶς, λέγει αὐτοῖς· Οὐδὲ
λέγω ὑμῖν ἐν ἐγὼ ποίᾳ ἐξου-
σίᾳ ταῦτα ποιῶ.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΚΑΙ' ἤρξατο αὐτοῖς ἐν
παραβολαῖς λέγειν· 'Αμπε-
λῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος,
καὶ περιέθηκε φραγμὸν, καὶ
ὤρυξεν ὑπολήνιον, ϗ ᾠκο-
δόμησε πύργον, ϗ ἐξέδοτο
αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεδή-
μησε.
2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς
γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον,
ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ
ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶ-
νος.
3 Οἱ δὲ, λαβόντες αὐτὸν,
ἔδειραν, ϗ ἀπέστειλαν κενόν.
4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε
πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον·
κἀκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐ-
κεφαλαίωσαν, ϗ ἀπέστειλαν
ἠτιμωμένον.
5 Καὶ ἄλλον ἀπέστειλε·
κἀκεῖνον ἀπέκτειναν· καὶ
πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν
δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτεί-
νοντες.
6 Ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἔχων
ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε
ϗ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχα-
τον, λέγων· Ὅτι ἐντραπή-
σονται τὸν υἱόν μου.
7 'Εκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ
εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Ὅτι
οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος·
δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν,
ϗ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.
8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν,
ἀπέκτειναν, ϗ ἐξέβαλον ἔξω
τοῦ ἀμπελῶνος.
9 Τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος; 'Ελεύσεται
ϗ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, ϗ
δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.
10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύ-
την ἀνέγνωτε; Λίθον ὃν
ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦν-
τες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφα-
λὴν γωνίας.
11 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη· ϗ ἔστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν
κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν
τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ
ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παρα-
βολὴν εἶπε· ϗ ἀφέντες αὐ-
τὸν ἀπῆλθον.
13 Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς
αὐτόν τινας τῶν Φαρισαίων
ϗ τῶν 'Ηρωδιανῶν, ἵνα αὐ-
τὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ.
14 Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγου-
σιν αὐτῷ. Διδάσκαλε, οἴδα-
μεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ
μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ
γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον

ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀλη-
θείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ
διδάσκεις· Ἔξεστι κῆνσον
Καίσαρι δοῦναι, ἢ οὔ; δῶ-
μεν, ἢ μὴ δῶμεν;
15 Ὁ δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὴν
ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς· Τί
με πειράζετε; φέρετέ μοι
δηνάριον, ἵνα ἴδω.
16 Οἱ δὲ ἤνεγκαν· Καὶ
λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν
αὕτη ϗ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος.
17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπό-
δοτε τὰ Καίσαρος, Καίσαρι·
ϗ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ·
Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ.
18 Καὶ ἔρχονται Σαδδου-
καῖοι πρὸς αὐτὸν, οἵτινες
λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι·
καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέ-
γοντες·
19 Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔ-
γραψεν ἡμῖν, ὅτι ἐάν τινος
ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ κα-
ταλίπῃ γυναῖκα, ϗ τέκνα
μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
ϗ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ.
20 Ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν·
ϗ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα,
ϗ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε
σπέρμα.
21 Καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν
αὐτὴν, ϗ ἀπέθανε, ϗ οὐδὲ
αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· ϗ ὁ
τρίτος ὡσαύτως.
22 Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ
ἑπτὰ, ϗ οὐκ ἀφῆκαν σπέρ-
μα· ἐσχάτη πάντων ἀπέ-
θανε ϗ ἡ γυνή.
23 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει,
ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐ-
τῶν ἔσται γυνή; οἱ γὰρ
ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.
24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ διὰ
τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες
τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύ-
ναμιν τοῦ Θεοῦ;
25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν
ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν,
οὔτε γαμίσκονται, ἀλλ' εἰσὶν
ὡς ἄγγελοι ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν,
ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε
ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ
τοῦ βάτου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ
Θεὸς, λέγων· Ἐγὼ ὁ Θεὸς
Ἀβραὰμ, ϗ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ,
ϗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;
27 Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νεκ-
ρῶν, ἀλλὰ ζώντων· ὑμεῖς
οὖν πολὺ πλανᾶσθε.
28 Καὶ προσελθὼν εἷς
τῶν γραμματέων, ἀκούσας
αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς
ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη,
ἐπηρώτησεν αὐτόν· Ποία
ἐστὶ πρώτη πάντων ἐντολή;
29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
αὐτῷ· Ὅτι πρώτη πάντων
ἐντολή· Ἄκουε Ἰσραὴλ,
Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύ-
ριος εἷς ἐστι.
30 Καὶ ἀγαπήσεις Κύ-

ριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου, ϗ ἐξ ὅλης
τῆς ψυχῆς σου, ϗ ἐξ ὅλης
τῆς διανοίας σου, ϗ ἐξ ὅλης
τῆς ἰσχύος σου· αὕτη πρώ-
τη ἐντολή.
31 Καὶ δευτέρα, ὁμοία
αὕτη· Ἀγαπήσεις τὸν πλη-
σίον σου ὡς σεαυτόν· μεί-
ζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ
οὐκ ἔστι.
32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
γραμματεύς· Καλῶς, διδάσ-
καλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας,
ὅτι εἷς ἐστι, καὶ ȣκ ἔστιν
ἄλλος πλὴν αὐτοῦ.
33 Καὶ τὸ ἀγαπᾷν αὐτὸν
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ϗ ἐξ ὅ-
λης τῆς συνέσεως, ϗ ἐξ ὅλης
τῆς ψυχῆς, ϗ ἐξ ὅλης τῆς
ἰσχύος, ϗ τὸ ἀγαπᾷν τὸν
πλησίον ὡς ἑαυτὸν, πλεῖόν
ἐστι πάντων τῶν ὁλοκαυ-
τωμάτων ϗ θυσιῶν.
34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν
αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπε-
κρίθη, εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μα-
κρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς ȣκέτι
ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.
35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σȣ̃ς ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ
ἱερῷ· Πῶς λέγȣσιν οἱ γραμ-
ματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς υἱός
ἐστι Δαβίδ;
36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶ-
πεν ἐν πνεύματι ἁγίῳ· Λέ-
γει ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μȣ·
Κάθου ἐκ δεξιῶν μȣ, ἕως
ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
37 Αὐτὸς ȣ̃ν Δαβὶδ λέγει
αὐτὸν κύριον· ϗ πόθεν υἱὸς
αὐτȣ̃ ἐστι; Καὶ ὁ πολὺς
ὄχλος ἤκȣεν αὐτȣ̃ ἡδέως.
38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν
τῇ διδαχῇ αὐτȣ̃· Βλέπετε
ἀπὸ τῶν γραμματέων, τῶν
θελόντων ἐν στολαῖς περι-
πατεῖν, καὶ ἀσπασμοὺς ἐν
ταῖς ἀγοραῖς,
39 Καὶ πρωτοκαθεδρίας
ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ
πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπ-
νοις.
40 Οἱ κατεσθίοντες τὰς
οἰκίας τῶν χηρῶν, ϗ προ-
φάσει μακρὰ προσευχόμενοι·
οὗτοι λήψονται περισσότε-
ρον κρίμα.
41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησȣ̃ς
κατέναντι τȣ̃ γαζοφυλακίȣ,
ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει
χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλά-
κιον· ϗ πολλοὶ πλούσιοι
ἔβαλλον πολλά.
42 Καὶ ἐλθȣ̃σα μία χήρα
πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ
ἐστι κοδράντης.
43 Καὶ προσκαλεσάμενος
τȣ̀ς μαθητὰς αὐτȣ̃, εἶπεν
αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ
πλεῖον πάντων βέβληκε
τῶν βαλόντων εἰς τὸ γαζο-
φυλάκιον.
44 Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ
περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβα-

λον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 ΚΑΙ' ἐκπορευομένε αὐτε̃ ἐκ τε̃ ἱερε̃, λέγει αὐτῷ εἷς τῶν μαθητῶν αὐτε̃· Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι ἐ̥ ποταπαὶ οἰκοδομαί.

2 Καὶ ὁ Ἰησε̃ς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; ε̉ μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς ε̉ μὴ καταλυθῇ.

3 Καὶ καθημένε αὐτε̃ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι τε̃ ἱερε̃, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος ἐ̥ Ἰάκωϐος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας.

4 Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, ἐ̥ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι;

5 Ὁ δὲ Ἰησε̃ς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν· Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου, λέγοντες. Ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν.

7 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους ἐ̥ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι· ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος.

8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, ἐ̥ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· ἐ̥ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, ἐ̥ ἔσονται λιμοὶ ἐ̥ ταραχαί.

9 Ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα· Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτούς· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, ἐ̥ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε, ἐ̥ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον.

11 Ὅταν δὲ ἄγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· ε̉ γάρ ἐςε ὑμεῖς οἱ λαλε̃ντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

12 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, ἐ̥ πατὴρ τέκνον· ἐ̥ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτε̃ς.

13 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

14 Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, ἑςὼς ὅπου οὐ δεῖ, (ὁ ἀναγινώσκων νοείτω·) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη.

15 Ὁ δὲ ἐπὶ τῦ δώματος, μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ.
16 Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν, μὴ ἐπιςρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτῦ.
17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, ϗ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
18 Προσεύχεσθε δὲ, ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος.
19 Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψις, οἵα οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ᾽ ἀρχῆς κτίσεως, ἧς ἔκτισεν ὁ Θεὸς, ἕως τῦ νῦν, ϗ ὐ μὴ γένηται.
20 Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, οὓς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας.
21 Καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριστός· ἤ· Ἰδὺ ἐκεῖ· μὴ πιςεύετε.
22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριςοι ϗ ψευδοπροφῆται· ϗ δώσουσι σημεῖα ϗ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾷν, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.
23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· Ἰδὺ, προείρηκα ὑμῖν πάντα.
24 Ἀλλ᾽ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, ϗ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς.
25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς ὐρανοῖς σαλευθήσονται.
26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τῦ ἀνθρώπυ ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς ϗ δόξης.
27 Καὶ τότε ἀποςελεῖ τὺς ἀγγέλυς αὐτῦ, ϗ ἐπισυνάξει τὺς ἐκλεκτὺς αὐτῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ᾽ ἄκρυ γῆς ἕως ἄκρυ ὐρανῦ.
28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν αὐτῆς ἤδη ὁ κλάδος ἁπαλὸς γένηται, ϗ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς τὸ θέρος ἐςίν.
29 Οὕτω ϗ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδητε γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις·
30 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται.
31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.
32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἢ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ.
33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε

ϗ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε
γὰρ πότε ὁ καιρός ἐςιν.
34 Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδη-
μος ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτȣ͂,
ϗ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ
τὴν ἐξουσίαν, ϗ ἑκάςῳ τὸ
ἔργον αὐτοῦ, ϗ τῷ θυρωρῷ
ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ·
35 Γρηγορεῖτε οὖν, (οὐκ
οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος
τῆς οἰκίας ἔρχεται, ὀψὲ ἢ
μεσονυκτίου, ἢ ἀλεκτορο-
φωνίας, ἢ πρωΐ.)
36 Μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης,
εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας.
37 Ἃ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι
λέγω· Γρηγορεῖτε.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ἮΝ δὲ τὸ πάσχα ϗ τὰ
ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας· ϗ
ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς ϗ οἱ
γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν
δόλῳ κρατήσαντες ἀποκ-
τείνωσιν.
2 Ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ
ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσ-
ται τοῦ λαοῦ.
3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν
Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμω-
νος τοῦ λεπροῦ, κατακειμέ-
νου αὐτοῦ, ἦλθε γυνὴ ἔχου-
σα ἀλάβαστρον μύρου, νάρ-
δου πιστικῆς πολυτελοῦς· ϗ
συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον,
κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς
κεφαλῆς.
4 Ἦσαν δέ τινες ἀγαν-
ακτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς, ϗ
λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια
αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν.
5 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ
μύρον πραθῆναι ἐπάνω τρι-
ακοσίων δηναρίων, ϗ δοθῆ-
ναι τοῖς πτωχοῖς· Καὶ ἐνε-
βριμῶντο αὐτῇ.
6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν·
Ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κό-
πους παρέχετε; καλὸν ἔρ-
γον εἰργάσατο ἐν ἐμοί.
7 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτω-
χοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ϗ
ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐ-
τοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ
πάντοτε ἔχετε.
8 Ὃ ἔσχεν αὕτη, ἐποίησε·
προέλαβε μυρίσαι μου τὸ
σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.
9 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου
ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον,
ϗ ὃ ἐποίησεν αὕτη, λαλη-
θήσεται εἰς μνημόσυνον αὐ-
τῆς.
10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκα-
ριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, ἀ-
πῆλθε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς,
ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς.
11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐ-
χάρησαν· ϗ ἐπηγγείλαντο
αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· ϗ
ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν
παραδῷ.
12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ
τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα
ἔθυον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· Ποῦ θέλεις

ἀπελθόντες ἑτοιμάσωμεν ἵ-
να φάγῃς τὸ πάσχα;
13 Καὶ ἀποστέλλει δύο
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ϗ λέ-
γει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν
πόλιν· ϗ ἀπαντήσει ὑμῖν
ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος
βαστάζων· ἀκολουθήσατε
αὐτῷ.
14 Καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ,
εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ· Ὅτι
ὁ διδάσκαλος λέγει· Ποῦ
ἐστι τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ
πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν
μου φάγω;
15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει
ἀνώγαιον μέγα ἐστρωμένον,
ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡ-
μῖν.
16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, ϗ ἦλθον εἰς τὴν
πόλιν, ϗ εὗρον καθὼς εἶ-
πεν αὐτοῖς· ϗ ἡτοίμασαν τὸ
πάσχα.
17 Καὶ ὀψίας γενομένης
ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.
18 Καὶ ἀνακειμένων αυ-
τῶν, ϗ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ
Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει
με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.
19 Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσ-
θαι, ϗ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ'
εἷς· Μή τι ἐγώ; ϗ ἄλλος·
Μή τι ἐγώ;
20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα,
ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ
εἰς τὸ τρυβλίον.
21 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ὑπάγει, καθὼς γέ-
γραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ
δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι'
οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πα-
ραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ,
εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος.
22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν,
λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐ-
λογήσας ἔκλασε· ϗ ἔδωκεν
αὐτοῖς· ϗ εἶπε· Λάβετε,
τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.
23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτή-
ριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν
αὐτοῖς· ϗ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ
πάντες.
24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ
τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ
περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον.
25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γεννή-
ματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς
ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ
πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ Θεοῦ.
26 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλ-
θον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.
27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ὅτι πάντες σκαν-
δαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ
νυκτὶ ταύτῃ· ὅτι γέγραπ-
ται· Πατάξω τὸν ποιμένα, ϗ
διασκορπισθήσεται τὰ πρό-
βατα.
28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερ-
θῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν.

29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ.

30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι σὺ σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με.

31 Ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλεγε μᾶλλον· Ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Ὡσαύτως δὲ ϗ πάντες ἔλεγον.

32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· ϗ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξωμαι.

33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον ϗ Ἰάκωβον ϗ Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ· ϗ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι ϗ ἀδημονεῖν.

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, ϗ γρηγορεῖτε.

35 Καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· ϗ προσηύχετο, ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ πατὴρ, πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ.

37 Καὶ ἔρχεται, ϗ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας· ϗ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;

38 Γρηγορεῖτε ϗ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

40 Καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας, (ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι) ϗ οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, ϗ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν ϗ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει, ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν.

42 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ὁ παραδιδούς με ἤγγικε.

43 Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας, εἷς ὢν τῶν δώδεκα, ϗ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν ϗ ξύλων, παρὰ τῶν ἀρχιερέων ϗ τῶν γραμματέων ϗ τῶν πρεσβυτέρων.

44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω,

ἀπελθόντες ἑτοιμάσωμεν ἵ-
να φάγῃς τὸ πάσχα;
13 Καὶ ἀποστέλλει δύο
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, κ λέ-
γει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν
πόλιν· κ ἀπαντήσει ὑμῖν
ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος
βαστάζων· ἀκολουθήσατε
αὐτῷ.
14 Καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ,
εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ· Ὅτι
ὁ διδάσκαλος λέγει· Ποῦ
ἐστι τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ
πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν
μου φάγω;
15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει
ἀνώγαιον μέγα ἐστρωμένον,
ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡ-
μῖν.
16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, κ ἦλθον εἰς τὴν
πόλιν, κ εὗρον καθὼς εἶ-
πεν αὐτοῖς· κ ἡτοίμασαν τὸ
πάσχα.
17 Καὶ ὀψίας γενομένης
ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.
18 Καὶ ἀνακειμένων αὐ-
τῶν, κ ἐσθίοντων, εἶπεν ὁ
Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει
με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.
19 Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσ-
θαι, κ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ'
εἷς· Μή τι ἐγώ; κ ἄλλος·
Μή τι ἐγώ;
20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα,
ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ
εἰς τὸ τρυβλίον.
21 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ὑπάγει, καθὼς γέ-
γραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ
δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δἰ
οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πα-
ραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ,
εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος.
22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν,
λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐ-
λογήσας ἔκλασε· κ ἔδωκεν
αὐτοῖς· κ εἶπε· Λάβετε,
τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.
23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτή-
ριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν
αὐτοῖς· κ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ
πάντες.
24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ
τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ
περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον.
25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ὐκέτι ὐ μὴ πίω ἐκ τῦ γεννή-
ματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς
ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ
πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ Θεοῦ.
26 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλ-
θον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.
27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς. Ὅτι πάντες σκαν-
δαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ
νυκτὶ ταύτῃ· ὅτι γέγραπ-
ται· Πατάξω τὸν ποιμένα, κ
διασκορπισθήσεται τὰ πρό-
βατα.
28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερ-
θῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν.

29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐ-
τῷ· Καὶ εἰ πάντες σκαν-
δαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ
ἐγώ.
30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι
σὺ σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ
ταύτῃ, πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα
φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ
με.
31 Ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλε-
γε μᾶλλον· Ἐάν με δέῃ
συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε
ἀπαρνήσομαι. Ὡσαύτως δὲ
ϗ πάντες ἔλεγον.
32 Καὶ ἔρχονται εἰς χω-
ρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημα-
νῆ· ϗ λέγει τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· Καθίσατε ὧδε ἕως
προσεύξωμαι.
33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν
Πέτρον ϗ Ἰάκωβον ϗ Ἰωάν-
νην μεθ' ἑαυτοῦ· ϗ ἤρξατο
ἐκθαμβεῖσθαι ϗ ἀδημονεῖν.
34 Καὶ λέγει αὐτοῖς·
Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή
μου ἕως θανάτου· μείνατε
ὧδε, ϗ γρηγορεῖτε.
35 Καὶ προελθὼν μικρὸν
ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· ϗ προ-
σηύχετο, ἵνα, εἰ δυνατόν
ἐστι, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ
ὥρα.
36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ
πατὴρ, πάντα δυνατά σοι·
παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ'
ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ
θέλω, ἀλλὰ τί σύ.
37 Καὶ ἔρχεται, ϗ εὑρίσ-
κει αὐτοὺς καθεύδοντας· ϗ
λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων,
καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μί-
αν ὥραν γρηγορῆσαι;
38 Γρηγορεῖτε ϗ προσεύ-
χεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα
πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθε-
νής.
39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν
προσηύξατο, τὸν αὐτὸν λό-
γον εἰπών.
40 Καὶ ὑποστρέψας εὗρεν
αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας,
(ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐ-
τῶν βεβαρημένοι) ϗ οὐκ
ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀποκρι-
θῶσι.
41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρί-
τον, ϗ λέγει αὐτοῖς· Κα-
θεύδετε τὸ λοιπὸν ϗ ἀνα-
παύεσθε· ἀπέχει, ἦλθεν ἡ
ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδοται ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς
χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν.
42 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν·
ἰδοὺ, ὁ παραδιδούς με ἤγ-
γικε.
43 Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτοῦ
λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰ-
ούδας, εἷς ὢν τῶν δώδεκα,
ϗ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς
μετὰ μαχαιρῶν ϗ ξύλων,
παρὰ τῶν ἀρχιερέων ϗ τῶν
γραμματέων ϗ τῶν πρεσ-
βυτέρων.
44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδ-
οὺς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς,
λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω

αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτὸν, ἢ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς.
45 Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ, λέγει· Ῥαββὶ, ῥαββί· ἢ κατεφίλησεν αὐτόν.
46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἢ ἐκράτησαν αὐτόν.
47 Εἷς δέ τις τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν, ἔπαισε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, ἢ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.
48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν ἢ ξύλων συλλαβεῖν με;
49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, ἢ οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.
50 Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον.
51 Καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ· ἢ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι.
52 Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν.
53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα· ἢ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς ἢ οἱ πρεσβύτεροι ἢ οἱ γραμματεῖς.
54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· ἢ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἢ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.
55 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἢ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτυν κατὰ τῦ Ἰησῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτὸν, ἢ οὐχ εὕρισκον.
56 Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρυν κατ' αὐτῦ, ἢ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.
57 Καί τινες ἀναϛάντες, ἐψευδομαρτύρυν κατ' αὐτῦ, λέγοντες·
58 Ὅτι ἡμεῖς ἠκέσαμεν αὐτῦ λέγοντος· Ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τῦτον τὸν χειροποίητον, ἢ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω·
59 Καὶ ὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.
60 Καὶ ἀναϛὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον, ἐπηρώτησε τὸν Ἰησῦν, λέγων. Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδὲν; τί οὗτοί σου καταμαρτυρῦσιν;
61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, ἢ ὐδὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν, ἢ λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριϛὸς ὁ υἱὸς τῦ εὐλογητῦ;
62 Ὁ δὲ Ἰησῦς εἶπεν· Ἐγώ εἰμι· ἢ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τῦ ἀνθρώπυ καθήμε-

νον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως,
ϗ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νε-
φελῶν τȣ̃ οὐρανȣ̃.
63 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς, διαῤ-
ῥήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ,
λέγει· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν
μαρτύρων;
64 Ἠκούσατε τῆς βλασ-
φημίας· τί ὑμῖν φαίνεται;
Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν
αὐτὸν εἶναι ἔνοχον θανά-
του.
65 Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμ-
πτύειν αὐτῷ, ϗ περικαλύπ-
τειν τὸ πρόσωπον αὐτȣ̃, ϗ
κολαφίζειν αὐτὸν, ϗ λέγειν
αὐτῷ· Προφήτευσον· ϗ οἱ
ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν
ἔϐαλλον.
66 Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου
ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται
μία τῶν παιδισκῶν τȣ̃ ἀρ-
χιερέως.
67 Καὶ ἰδȣ̃σα τὸν Πέτρον
θερμαινόμενον, ἐμϐλέψασα
αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ
τȣ̃ Ναζαρηνȣ̃ Ἰησȣ̃ ἦσθα.
68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέ-
γων· Οὐκ οἶδα, ȣ̓δὲ ἐπίστα-
μαι τί σὺ λέγεις· Καὶ ἐξῆλ-
θεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· ϗ
ἀλέκτωρ ἐφώνησε.
69 Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδȣ̃σα
αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν
τοῖς παρεστηκόσιν· Ὅτι
οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐςιν.
70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο.
Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ
παρεςῶτες ἔλεγον τῷ Πέ-
τρῳ· Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ·
ϗ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, ϗ ἡ λα-
λιά σȣ ὁμοιάζει.
71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθε-
ματίζειν, ϗ ὀμνύναι· Ὅτι
οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τȣ̃-
τον, ὃν λέγετε.
72 Καὶ ἐκ δευτέρȣ ἀλέκ-
τωρ ἐφώνησε· ϗ ἀνεμνήσθη
ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος οὗ
εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησȣ̃ς. Ὅτι
πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς,
ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐ-
πιϐαλὼν, ἔκλαιε.

ΚΕΦ. ιέ. 15.

1 ΚΑΙ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρωῒ
συμϐούλιον ποιήσαντες οἱ
ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσ-
ϐυτέρων ϗ γραμματέων, ϗ
ὅλον τὸ συνέδριον, δήσαν-
τες τὸν Ἰησȣ̃ν ἀπήνεγκαν,
ϗ παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ.
2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν
ὁ Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ Βασι-
λεὺς τῶν Ἰȣδαίων; Ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ
λέγεις.
3 Καὶ κατηγόρȣν αὐτοῦ
οἱ ἀρχιερεῖς πολλά.
4 Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν
ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων·
Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε
πόσα σȣ καταμαρτυρȣ̃σιν.
5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι
οὐδὲν ἀπεκρίθη ὥςε θαυμά-
ζειν τὸν Πιλάτον.
6 Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέ-

λυεν αὐτοῖς ἕνα δέσμιον,
ὅνπερ ᾐτῦντο.
7 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βα-
ραββᾶς μετὰ τῶν συστασι-
αςῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν
τῇ ςάσει φόνον πεποιήκει-
σαν.
8 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχ-
λος, ἤρξατο αἰτεῖσθαι, κα-
θὼς ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς.
9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκ-
ρίθη αὐτοῖς, λέγων· Θέλετε,
ἀπολύσω ὑμῖν τὸν Βασιλέα
τῶν Ἰουδαίων;
10 (Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι
διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν
αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς.)
11 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέ-
σεισαν τὸ ὄχλον, ἵνα μᾶλ-
λον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ
αὐτοῖς.
12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπο-
κριθεὶς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς·
Τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν
λέγετε βασιλέα τῶν Ἰου-
δαίων;
13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν·
Σταύρωσον αὐτόν.
14 Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν
αὐτοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐ-
ποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς
ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.
15 Ὁ δὲ Πιλάτος βουλό-
μενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν
ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς
τὸν Βαραββᾶν, ϗ παρέδωκε
τὸν Ἰησῦν φραγελλώσας,
ἵνα ςαυρωθῇ.
16 Οἱ δὲ ςρατιῶται ἀπή-
γαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐ-
λῆς, ὅ ἐςι πραιτώριον· ϗ
συγκαλῦσιν ὅλην τὴν σπεῖ-
ραν·
17 Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν
πορφύραν, ϗ περιτιθέασιν
αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον
ςέφανον.
18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπά-
ζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε ὁ βα-
σιλεὺς τῶν Ἰυδαίων.
19 Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ
τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, ϗ ἐ-
νέπτυον αὐτῷ, ϗ τιθέντες
τὰ γόνατα προσεκύνουν
αὐτῷ.
20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐ-
τῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν
πορφύραν, ϗ ἐνέδυσαν αὐ-
τὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· ϗ
ἐξάγυσιν αὐτὸν, ἵνα σταυ-
ρώσωσιν αὐτόν.
21 Καὶ ἀγγαρεύυσι πα-
ράγοντά τινα Σίμωνα Κυ-
ρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ᾽ ἀγ-
ρῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρυ
ϗ Ῥούφου ἵνα ἄρῃ τὸν ςαυ-
ρὸν αὐτοῦ.
22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν
ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὅ ἐςι
μεθερμηνευόμενον, κρανίου
τόπος.
23 Καὶ ἐδίδυν αὐτῷ πιεῖν
ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὁ δὲ
οὐκ ἔλαβε.
24 Καὶ ςαυρώσαντες αὐ-
τὸν, διαμερίζονται τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆ-
ρον ἐπ᾽ αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ.

25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, ϗ
ἐςαύρωσαν αὐτόν.
26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ
τῆς αἰτίας αὐτȣ̃ ἐπιγεγραμ-
μένη· Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥ͂Σ ΤΩ͂Ν
ἸΟΥΔΑΙ͂ΩΝ.
27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυ-
ροῦσι δύο λῃςάς· ἕνα ἐκ δε-
ξιῶν, ϗ ἕνα ἐξ εὐωνύμων
αὐτȣ̃.
28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γρα-
φὴ ἡ λέγȣσα· Καὶ μετὰ
ἀνόμων ἐλογίσθη.
29 Καὶ οἱ παραπορευόμε-
νοι ἐβλασφήμȣν αὐτὸν, κι-
νȣ̃ντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν,
ϗ λέγοντες· Οὐὰ, ὁ κατα-
λύων τὸν ναὸν, ϗ ἐν τρισὶν
ἡμέραις οἰκοδομῶν·
30 Σῶσον σεαυτὸν, ϗ κα-
τάβα ἀπὸ τȣ̃ ςαυρȣ̃.
31 Ὁμοίως ϗ οἱ ἀρχιερεῖς
ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλȣς
μετὰ τῶν γραμματέων, ἔλε-
γον· Ἄλλȣς ἔσωσεν, ἑαυ-
τὸν οὐ δύναται σῶσαι.
32 Ὁ Χριςὸς ὁ βασιλεὺς
τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νυν
ἀπὸ τȣ̃ ςαυρȣ̃, ἵνα ἴδωμεν
ϗ πιςεύσωμεν, Καὶ οἱ συνεσ-
ταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον
αὐτόν.
33 Γενομένης δὲ ὥρας ἕκ-
της, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννά-
της.
34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐννάτῃ
ἐβόησεν ὁ Ἰησȣ̃ς φωνῇ με-
γάλῃ, λέγων· Ἐλωῒ Ἐλωῒ,
λαμμᾶ σαβαχθανί; ὅ ἐστι
μεθερμηνευόμενον· Ὁ Θεός
μȣ, ὁ Θεός μȣ, εἰς τί με ἐγ-
κατέλιπες;
35 Καί τινες τῶν παρεσ-
τηκότων ἀκούσαντες, ἔλε-
γον· Ἰδοὺ, Ἠλίαν φωνεῖ.
36 Δραμὼν δὲ εἷς, ϗ γε-
μίσας σπόγγον ὄξȣς, περι-
θείς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν
αὐτὸν, λέγων· Ἄφετε· ἴδω-
μεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας κα-
θελεῖν αὐτόν.
37 Ὁ δὲ Ἰησȣ̃ς ἀφεὶς φω-
νὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε.
38 Καὶ τὸ καταπέτασμα
τȣ̃ ναȣ̃ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ
ἄνωθεν ἕως κάτω.
39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων
ὁ παρεςηκὼς ἐξ ἐναντίας
αὐτȣ̃, ὅτι οὕτως κράξας ἐξέ-
πνευσεν, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ
ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν
Θεοῦ.
40 Ἦσαν δὲ ϗ γυναῖκες
ἀπὸ μακρόθεν θεωρȣ̃σαι· ἐν
αἷς ἦν ϗ Μαρία ἡ Μαγδα-
λενὴ, ϗ Μαρία ἡ τȣ̃ Ἰακώ-
βου τȣ̃ μικρȣ̃, ϗ Ἰωσῆ μή-
τηρ, ϗ Σαλώμη.
41 Αἳ ϗ, ὅτε ἦν ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθȣν αὐτῷ,
ϗ διηκόνȣν αὐτῷ, ϗ ἄλλαι
πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐ-
τῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.
42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενο-
μένης, (ἐπεὶ ἦν παρασκευὴ,
ὅ ἐςι προσάββατον.)
43 Ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ

'Αριμαθαίας, εὐσχήμων βȣ-
λευτὴς, ὃς ϗ αὐτὸς ἦν προσ-
δεχόμενος τὴν βασιλείαν
τȣ̃ Θεȣ̃, τολμήσας εἰσῆλθε
πρὸς Πιλάτον, ϗ ᾐτήσατο
τὸ σῶμα τȣ̃ 'Ιησȣ̃.
44 'Ο δὲ Πιλάτος ἐθαύ-
μασεν, εἰ ἤδη τέθνηκε· ϗ
προςκαλεσάμενος τὸν κεν-
τυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐ-
τὸν, εἰ πάλαι ἀπέθανε.
45 Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ
κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ
σῶμα τῷ 'Ιωσήφ.
46 Καὶ ἀγοράσας σινδό-
να, ϗ καθελὼν αὐτὸν ἐνεί-
λησε τῇ σινδόνι· ϗ κατέθη-
κεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν
λελατομημένον ἐκ πέτρας·
ϗ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ
τὴν θύραν τȣ̃ μνημείȣ.
47 'Η δὲ Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ ϗ Μαρία 'Ιωσῆ ἐθε-
ώρȣν πȣ̃ τίθεται.

ΚΕΦ. ις'. 16.

1 ΚΑΙ' διαγενομένȣ τοῦ
σαββάτȣ, Μαρία ἡ Μαγδα-
ληνὴ ϗ Μαρία ἡ τȣ̃ 'Ιακώ-
βου ϗ Σαλώμη ἠγόρασαν
ἀρώματα, ἵνα ἐλθȣ̃σαι ἀλεί-
ψωσιν αὐτόν.
2 Καὶ λίαν πρωῒ τῆς
μιᾶς σαββάτων ἔρχονται
ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατεί-
λαντος τȣ̃ ἡλίȣ.
3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυ-
τάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν
τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ
μνημείου;
4 Καὶ ἀναβλέψασαι, θεω-
ρȣ̃σιν ὅτι ἀποκεκύλιϛαι ὁ
λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.
5 Καὶ εἰσελθȣ̃σαι εἰς τὸ
μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον
καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς,
περιβεβλημένον ϛολὴν λευ-
κήν· ϗ ἐξεθαμβήθησαν.
6 'Ο δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ
ἐκθαμβεῖσθε· 'Ιησοῦν ζη-
τεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν
ἐϛαυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ
ἔϛιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος, ὅπου
ἔθηκαν αὐτόν.
7 'Αλλ' ὑπάγετε, εἴπατε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ϗ τῷ
Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν
ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.
8 Καὶ ἐξελθȣ̃σαι ἔφυγον
ἀπὸ τȣ̃ μνημείȣ· εἶχε δὲ
αὐτὰς τρόμος ϗ ἔκϛασις· ϗ
οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβȣ̃ν-
το γάρ.
9 'Αναϛὰς δὲ πρωῒ πρώτῃ
σαββάτȣ, ἐφάνη πρῶτον
Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ'
ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.
10 'Εκείνη πορευθεῖσα
ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ
γενομένοις, πενθȣ̃σι ϗ κλαί-
ουσι.
11 Κἀκεῖνοι, ἀκούσαντες
ὅτι ζῇ, ϗ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς,
ἠπίϛησαν.
12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν
ἐξ αὐτῶν περιπατȣ̃σιν ἐ-

φανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν.
13 Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίςευσαν.
14 Ὕςερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, ϗ ὠνείδισε τὴν ἀπιςίαν αὐτῶν, ϗ σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν.
15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.
16 Ὁ πιςεύσας ϗ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιςήσας, κατακριθήσεται.
17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιςεύσασι ταῦτα παρακολȣθήσει· Ἐν τῷ ὀνόματί μȣ δαιμόνια ἐκβαλȣ̃σι· γλώσσαις λαλήσȣσι καιναῖς·
18 Ὄφεις ἀρȣ̃σι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ ἐπὶ ἀῤῥώςους χεῖρας ἐπιθήσȣσι, ϗ καλῶς ἕξȣσιν.
19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, ϗ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τȣ̃ Θεοῦ.
20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχȣ̃, τȣ̃ Κυρίȣ συνεργȣ̃ντος, ϗ τὸν λόγον βεβαιȣ̃ντος διὰ τῶν ἐπακολȣθούντων σημείων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΚΑΤΑ
ΛΟΥΚΑΝ.

ΚΕΦ. α'. 1.

ἘΠΕΙΔΗΠΈΡ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων,
2 Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται ϗ ὑπηρέται γενόμενοι τȣ̃ λόγου·
3 Ἔδοξε κἀμοὶ, παρηκολȣθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιςε Θεόφιλε,
4 Ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν

κατηχήθης λόγων τὴν ἀσ-
φάλειαν.
5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως
τῆς Ἰουδαίας, ἱερεύς τις ὀνό-
ματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας
Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ
τῶν θυγατέρων Ἀαρὼν, καὶ
τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.
6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφό-
τεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πο-
ρευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς
ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ
Κυρίου ἄμεμπτοι.
7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκ-
νον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν
στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβε-
βηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐ-
τῶν ἦσαν.
8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερα-
τεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς
ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ
Θεοῦ,
9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερα-
τείας ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι,
εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ
Κυρίου.
10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος
τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον
ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.
11 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγε-
λος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν
τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιά-
ματος.
12 Καὶ ἐταράχθη Ζαχα-
ρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν
ἐπ' αὐτόν.
13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ
ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ Ζαχα-
ρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέ-
ησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου Ἐλι-
σάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ
καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰω-
άννην.
14 Καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ
ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ
τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσον-
ται.
15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώ-
πιον Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σι-
κερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ πνεύμα-
τος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι
ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.
16 Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύ-
ριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.
17 Καὶ αὐτὸς προελεύ-
σεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύ-
ματι καὶ δυνάμει Ἠλίου, ἐπισ-
τρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ
τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρο-
νήσει δικαίων, ἑτοιμάσαι
Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμέ-
νον.
18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας
πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ
τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ
γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ
γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.
19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγ-
γελος, εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ
εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστά-
λην λαλῆσαι πρός σε, καὶ
εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα.
20 Καὶ ἰδοῦ, ἔσῃ σιωπῶν,
καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι,

ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται
ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίσ-
τευσας τοῖς λόγοις μου, οἵ-
τινες πληρωθήσονται εἰς
τὸν καιρὸν αὐτῶν.
21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσ-
δοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ
ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν
αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.
22 Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύ-
νατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ
ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν
ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· ϗ αὐτὸς
ἦν διανεύων αὐτοῖς· ϗ διέ-
μενε κωφός.
23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπ-
λήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς
λειτȣργίας αὐτȣ̃, ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς
ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ
ἡ γυνὴ αὐτȣ̃· ϗ περιέκρυβεν
ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέ-
γουσα·
25 Ὅτι οὕτω μοι πεποίη-
κεν ὁ Κύρος ἐν ἡμέραις,
αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνει-
δός μου ἐν ἀνθρώποις.
26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκ-
τῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γα-
βριὴλ ὑπὸ τȣ̃ Θεȣ̃ εἰς πόλιν
τῆς Γαλιλαίας, ᾗ ὄνομα Να-
ζαρέτ,
27 Πρὸς παρθένον μεμ-
νηςευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα
Ἰωσὴφ, ἐξ οἴκȣ Δαβίδ· ϗ τὸ
ὄνομα τῆς παρθένου, Μα-
ριάμ.
28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγε-
λος πρὸς αὐτὴν, εἶπε· χαῖρε
κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μέ-
τὰ σȣ̃· εὐλογημένη σὺ ἐν
γυναιξίν.
29 Ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ διε-
ταράχθη, ϗ διελογίζετο πο-
ταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς ȣ̃τος.
30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος
αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ Μαριάμ·
εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ
Θεῷ.
31 Καὶ ἰδοὺ, συλλήψῃ ἐν
γαςρὶ, ϗ τέξῃ υἱόν· ϗ κα-
λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰη-
σοῦν.
32 Οὗτος ἔςαι μέγας, ϗ
υἱὸς ὑψίςου κληθήσεται· ϗ
δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς
τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πα-
τρὸς αὐτȣ̃.
33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ
τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς
αἰῶνας, ϗ τῆς βασιλείας
αὐτȣ̃ οὐκ ἔσται τέλος.
34 Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς
τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται
τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γι-
νώσκω;
35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγ-
γελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα
ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπί σε, ϗ
δύναμις ὑψίςȣ ἐπισκιάσει
σοι· διὸ ϗ τὸ γεννώμενον
ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεȣ̃.
36 Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ
συγγενής σȣ, ϗ αὐτὴ συνει-
ληφυῖα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς·
ϗ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν
αὐτῇ τῇ καλȣμένῃ στείρᾳ.

37 Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει
παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα.
38 Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ
ἡ δούλη Κυρίȣ· γένοιτό μοι
κατὰ τὸ ῥῆμά σȣ. Καὶ ἀπῆλ-
θεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.
39 Ἀναςᾶσα δὲ Μαριὰμ
ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις,
ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν
μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν
Ἰούδα.
40 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον Ζαχαρίȣ, ꙃ ἠσπάσατο
τὴν Ἐλισάβετ.
41 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκȣ-
σεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασ-
μὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε
τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐ-
τῆς· ꙃ ἐπλήσθη πνεύματος
ἁγίȣ ἡ Ἐλισάβετ.
42 Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ
μεγάλῃ, ꙃ εἶπεν· Εὐλογημέ-
νη σὺ ἐν γυναιξὶ, ꙃ εὐλογη-
μένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας
σου.
43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο,
ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυ-
ρίȣ μȣ πρός με;
44 Ἰδοὺ γὰρ, ὡς ἐγένετο
ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου
εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν
ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν
τῇ κοιλίᾳ μου.
45 Καὶ μακαρία ἡ πιςεύ-
σασα, ὅτι ἔσται τελείωσις
τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ πα-
ρὰ Κυρίȣ.
46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Με-
γαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον·
47 Καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μȣ ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου·
48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ
τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης
αὐτοῦ· Ἰδοὺ γὰρ, ἀπὸ τȣ̃
νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ
γενεαί.
49 Ὅτι ἐποίησέ μοι με-
γαλεῖα ὁ δυνατὸς, ꙃ ἅγιον
τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φο-
βȣμένοις αὐτόν.
51 Ἐποίησε κράτος ἐν
βραχίονι αὐτοῦ· διεσκορπι-
σεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.
52 Καθεῖλε δυνάςας ἀπὸ
θρόνων, ꙃ ὕψωσε ταπει-
νούς.
53 Πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, ꙃ πλȣτȣ̃ντας ἐξα-
πέςειλε κενούς·
54 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ
παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι
ἐλέους,
55 (Καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν,) τῷ Ἀ-
βραὰμ, ꙃ τῷ σπέρματι αὐ-
τοῦ ἕως αἰῶνος.
56 Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν
αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς· ꙃ
ὑπέςρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐ-
τῆς.
57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπ-
λήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν
αὐτήν· ꙃ ἐγέννησεν υἱόν.
58 Καὶ ἤκȣσαν οἱ περίοι-
κοι ꙃ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς,

ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔ-
λεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συ-
νέχαιρον αὐτῇ.
59 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγ-
δόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν
τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ,
ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, Ζαχαρίαν.
60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ
μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί·
ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.
61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐ-
τήν· Ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ
συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται
τῷ ὀνόματι τούτῳ.
62 Ἐνένευον δὲ τῷ πα-
τρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι
καλεῖσθαι αὐτόν.
63 Καὶ αἰτήσας πινακί-
διον, ἔγραψε, λέγων· Ἰω-
άννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Καὶ ἐθαύμασαν πάντες.
64 Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα
αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει
εὐλογῶν τὸν Θεόν.
65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάν-
τας φόβος τοὺς περιοικοῦν-
τας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ
ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελα-
λεῖτο πάντα τὰ ῥήματα
ταῦτα.
66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ
ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα
τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται;
Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ'
αὐτοῦ.
67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πα-
τὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύμα-
τος ἁγίου· καὶ προεφήτευσε,
λέγων·
68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ
Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ὅτι ἐπεσ-
κέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν
τῷ λαῷ αὐτοῦ.
69 Καὶ ἤγειρε κέρας σω-
τηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ
Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.
70 Καθὼς ἐλάλησε διὰ
στόματος τῶν ἁγίων τῶν
ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,
71 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν
ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων
τῶν μισούντων ἡμᾶς.
72 Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ
τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ
μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας
αὐτοῦ,
73 Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς
Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν,
τοῦ δοῦναι ἡμῖν,
74 Ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας,
λατρεύειν αὐτῷ,
75 Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιο-
σύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας
τὰς ἡμέρας ἡμῶν.
76 Καὶ σὺ, παιδίον, προ-
φήτης ὑψίστου κληθήσῃ·
προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προ-
σώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι
ὁδοὺς αὐτοῦ,
77 Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σω-
τηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν
ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν,
78 Διὰ σπλάγχνα ἐλέους
Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέ-

ψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,

79 Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει ϗ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

80 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε ϗ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· ϗ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ἘΓΕ'ΝΕΤΟ δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου.)

3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

4 Ἀνέβη δὲ ϗ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβὶδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεὲμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου ϗ πατριᾶς Δαβὶδ,)

5 Ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικὶ, οὔσῃ ἐγκύῳ.

6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν.

7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, ϗ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, ϗ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι.

8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, ϗ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν.

9 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, ϗ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· ϗ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ.

11 Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ.

12 Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· Εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν φάτνῃ.

13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν, ϗ λεγόντων·

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ϗ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, ϗ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν

δὴ ἕως Βηθλεὲμ, κ) ἴδωμεν τὸ
ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ
Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.
16 Καὶ ἦλθον σπεύσαν-
τες, κ) ἀνεῦρον τήν τε Μα-
ριὰμ κ) τὸν Ἰωσὴφ, κ) τὸ
βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτ-
νῃ.
17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρι-
σαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ
λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τȣ͂
παιδίου τούτου.
18 Καὶ πάντες οἱ ἀκού-
σαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν
λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποι-
μένων πρὸς αὐτούς.
19 Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα
συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦ-
τα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτῆς.
20 Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ
ποιμένες, δοξάζοντες κ) αἰ-
νοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἤκουσαν κ) εἶδον, καθὼς
ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.
21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν
ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν
αὐτὸν, κ) ἐκλήθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν
ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ
συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ
κοιλίᾳ.
22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν
αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ
αὐτῶν, κατὰ τὸν νόμον
Μωσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν
εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι
τῷ Κυρίῳ,
23 (Καθὼς γέγραπται ἐν
νόμῳ Κυρίου· Ὅτι πᾶν ἄρ-
σεν διανοῖγον μήτραν, ἅγι-
ον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται·)
24 Καὶ τοῦ δοῦναι θυ-
σίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν
νόμῳ Κυρίου, ζεῦγος τρυγό-
νων, ἢ δύο νεοσσοὺς περισ-
τερῶν.
25 Καὶ ἰδοὺ, ἦν ἄνθρω-
πος ἐν Ἱερουσαλὴμ ᾧ ὄνο-
μα Συμεών· κ) ὁ ἄνθρωπος
οὗτος δίκαιος κ) εὐλαβὴς,
προσδεχόμενος παράκλησιν
τοῦ Ἰσραήλ· κ) πνεῦμα ἅ-
γιον ἦν ἐπ' αὐτόν.
26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρη-
ματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύ-
ματος τοῦ ἁγίȣ, μὴ ἰδεῖν
θάνατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν
Χριστὸν Κυρίου.
27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ
πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· κ) ἐν
τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς
τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ
ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰ-
θισμένον τȣ͂ νόμȣ περὶ αὐ-
τοῦ.
28 Καὶ αὐτὸς ἐδέξατο
αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτȣ͂,
κ) εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ
εἶπε·
29 Νῦν ἀπολύεις τὸν
δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ
τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ.
30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί
μȣ τὸ σωτήριόν σου,
31 Ὃ ἡτοίμασας κατὰ
πρόσωπον πάντων τῶν λα-
ῶν·

32 Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, ϗ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

33 Καὶ ἦν ὁ πατὴρ αὐτȣ̃ ϗ ἡ μήτηρ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλȣμένοις περὶ αὐτȣ̃·

34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτȣ̀ς Συμεὼν, ϗ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν ϗ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ϗ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον.

35 (Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία·) ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.

36 Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς.

37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τȣ̃ ἱερȣ̃, νηστείαις ϗ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα ϗ ἡμέραν.

38 Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, ϗ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερȣσαλήμ.

39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ·

40 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, ϗ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· ϗ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερȣσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα.

42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς·

43 Καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· ϗ οὐκ ἔγνω Ἰωσὴφ ϗ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

44 Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν, ϗ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, ϗ τοῖς γνωστοῖς.

45 Καὶ μὴ εὑρόντες, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερȣσαλὴμ, ζητοῦντες αὐτόν.

46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, ϗ ἐπερωτῶντα αὐτούς.

47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει ϗ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.

48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξ-

ἐπλάγησαν. Καὶ πρὸς αὐ-
τὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε·
Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν
οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου
κᾀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητῦμέν
σε·
49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτῦς·
Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; ὐκ ᾔδει-
τε, ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός
μου δεῖ εἶναί με;
50 Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν
τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.
51 Καὶ κατέβη μετ' αὐ-
τῶν, ϗ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ·
ϗ ἦν ὑποτασσόμενος αὐ-
τοῖς· Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
διετήρει πάντα τὰ ῥήματα
ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε
σοφίᾳ ϗ ἡλικίᾳ, ϗ χάριτι
παρὰ Θεῷ ϗ ἀνθρώποις.

ΚΕΦ, γ'. 3.

1 ἘΝ ἔτει δὲ πεντεκαι-
δεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβε-
ρίου Καίσαρος, ἡγεμονεύ-
οντος Ποντίου Πιλάτυ τῆς
Ἰουδαίας, ϗ τετραρχῦντος
τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδυ· Φι-
λίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐ-
τοῦ τετραρχῦντος τῆς Ἰτυ-
ραίας ϗ Τραχωνίτιδος χώ-
ρας, ϗ Λυσανίου τῆς Ἀβι-
ληνῆς τετραρχοῦντος,
2 Ἐπὶ Ἀρχιερέως Ἄννα
ϗ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα
Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζα-
χαρίου υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ.
3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν
τὴν περίχωρον τῦ Ἰορδάνυ,
κηρύσσων βάπτισμα μετα-
νοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·
4 Ὡς γέγραπται ἐν βί-
βλῳ λόγων Ἡσαΐου τῦ προ-
φήτου, λέγοντος· Φωνὴ βο-
ῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοι-
μάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου,
εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους
αὐτοῦ.
5 Πᾶσα φάραγξ πληρω-
θήσεται, ϗ πᾶν ὄρος ϗ
βουνὸς ταπεινωθήσεται· ϗ
ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν,
ϗ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς
λείας·
6 Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ
τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.
7 Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκ-
πορευομένοις ὄχλοις βαπ-
τισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεν-
νήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέ-
δειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς
μελλούσης ὀργῆς;
8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς
ἀξίους τῆς μετανοίας· ϗ μὴ
ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς·
Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβρα-
άμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύ-
ναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων
τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ
Ἀβραάμ.
9 Ἤδη δὲ ϗ ἡ ἀξίνη πρὸς
τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖ-
ται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ
ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκ-
κόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλ-
λεται.

10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν
οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Τί οὖν
ποιήσομεν;
11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει
αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶ-
νας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχον-
τι· ϗ ὁ ἔχων βρώματα, ὁ-
μοίως ποιείτω.
12 Ἦλθον δὲ ϗ τελῶναι
βαπτισθῆναι, ϗ εἶπον πρὸς
αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιή-
σομεν;
13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτές·
Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ δια-
τεταγμένον ὑμῖν πράσσετε.
14 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν
ϗ ϛρατευόμενοι, λέγοντες·
Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν;
Καὶ εἶπε πρὸς αὐτές· Μη-
δένα διασείσητε, μηδὲ συκο-
φαντήσητε· ϗ ἀρκεῖσθε τοῖς
ὀψωνίοις ὑμῶν.
15 Προσδοκῶντος δὲ τοῦ
λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων
πάντων ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννε,
μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χρισ-
τὸς,
16 Ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάν-
νης, ἅπασι λέγων· Ἐγὼ
μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς·
ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός με,
οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι
τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημά-
των αὐτε· αὐτὸς ὑμᾶς βαπ-
τίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ϗ
πυρί.
17 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ
χειρὶ αὐτε, ϗ διακαθαριεῖ
τὴν ἅλωνα αὐτοῦ· ϗ συνά-
ξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀπο-
θήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον
κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.
18 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ
ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελί-
ζετο τὸν λαόν.
19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τε-
τράρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ'
αὐτοῦ περὶ Ἡρωδιάδος τῆς
γυναικὸς τε ἀδελφε αὐτοῦ,
ϗ περὶ πάντων, ὧν ἐποίησε
πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,
20 Προσέθηκε καὶ τοῦτο
ἐπὶ πᾶσι, ϗ κατέκλεισε τὸν
Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.
21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ
βαπτισθῆναί ἅπαντα τὸν
λαὸν, ϗ Ἰησε βαπτισθέν-
τος, ϗ προσευχομένου, ἀ-
νεῳχθῆναι τὸν οὐρανὸν,
22 Καὶ καταβῆναι τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῷ
εἴδει, ὡσεὶ περιστερὰν, ἐπ'
αὐτόν· ϗ φωνὴν ἐξ ερανε
γενέσθαι, λέγουσαν· Σὺ εἶ
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν
σοὶ ηὐδόκησα.
23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰη-
σοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα,
ἀρχόμενος, ὢν, (ὡς ἐνομί-
ζετο,) υἱὸς Ἰωσὴφ, τε Ἡλὶ,
24 Τε Ματθὰτ, τε Λευὶ,
τε Μελχὶ, τε Ἰαννὰ, τε
Ἰωσὴφ,
25 Τοῦ Ματταθίου, τοῦ
Ἀμὼς, τοῦ Ναοὺμ, τε Ἐσλὶ,
τοῦ Ναγγαὶ,
26 Τε Μαὰθ, τε Ματτα-

θίο, τοῦ Σεμεΐ, τοῦ Ἰωσὴφ,
τοῦ Ἰούδα,
27 Τοῦ Ἰωαννᾶ, τοῦ Ῥησὰ,
τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλα-
θιὴλ, τοῦ Νηρὶ,
28 Τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἀδδὶ,
τοῦ Κωσὰμ, τοῦ Ἐλμωδὰμ,
τοῦ Ἤρ,
29 Τοῦ Ἰωσὴ, τοῦ Ἐλιέζερ,
τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ Ματθὰτ,
τοῦ Λευΐ,
30 Τοῦ Συμεὼν, τοῦ Ἰούδα,
τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ Ἰωνὰν, τοῦ
Ἐλιακεὶμ,
31 Τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊ-
νὰν, τοῦ Ματταθὰ, τοῦ Να-
θὰν, τοῦ Δαβὶδ,
32 Τοῦ Ἰεσσαὶ, τοῦ Ὠβὴδ,
τοῦ Βοὸζ, τοῦ Σαλμὼν, τοῦ
Ναασσὼν,
33 Τοῦ Ἀμιναδὰβ, τοῦ
Ἀρὰμ, τοῦ Ἐσρὼμ, τοῦ Φαρὲς,
τοῦ Ἰούδα,
34 Τοῦ Ἰακὼβ, τοῦ Ἰσαὰκ,
τοῦ Ἀβραὰμ, τοῦ Θάρα, τοῦ
Ναχὼρ,
35 Τοῦ Σαροὺχ, τοῦ Ῥα-
γαῦ, τοῦ Φαλὲκ, τοῦ Ἐβὲρ, τοῦ
Σαλὰ,
36 Τοῦ Καϊνὰν, τοῦ Ἀρ-
φαξὰδ, τοῦ Σὴμ, τοῦ Νῶε,
τοῦ Λάμεχ,
37 Τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ
Ἐνὼχ, τοῦ Ἰαρὲδ, τοῦ Μα-
λελεὴλ, τοῦ Καϊνὰν,
38 Τοῦ Ἐνὼς, τοῦ Σὴθ, τοῦ
Ἀδὰμ, τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ἸΗΣΟΥ͂Σ δὲ πνεύμα-
τος ἁγίου πλήρης ὑπέστρε-
ψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου· καὶ
ἤγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς
τὴν ἔρημον,
2 Ἡμέρας τεσσαράκοντα
πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ δια-
βόλου· καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ
συντελεσθεισῶν αὐτῶν, ὕσ-
τερον ἐπείνασε.
3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διά-
βολος· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ,
εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γέ-
νηται ἄρτος.
4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
πρὸς αὐτὸν λέγων· Γέ-
γραπται, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ
μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος,
ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι
Θεοῦ.
5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν
ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν,
ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βα-
σιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν
στιγμῇ χρόνου.
6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διά-
βολος· Σοὶ δώσω τὴν ἐξου-
σίαν ταύτην ἅπασαν, καὶ
τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ
παραδέδοται, καὶ ᾧ ἐὰν θέλω,
δίδωμι αὐτήν.
7 Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνή-
σῃς ἐνώπιόν μου, ἔσται σου
πᾶσα.
8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ,
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· γέγραπται

“ Προσκυνήσεις Κύριον τὸν
Θεόν σου, ϗ αὐτῷ μόνῳ λα-
τρεύσεις.”
9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς
'Ιερουσαλὴμ, ϗ ἔστησεν αὐ-
τὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ
ἱεροῦ· ϗ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ
υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυ-
τὸν ἐντεῦθεν κάτω.
10 Γέγραπται γάρ· Ὅτι
τοῖς ἀγγέλοις αὐτȣ̃ ἐντε-
λεῖται περὶ σȣ, τȣ̃ διαφυ-
λάξαι σε·
11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν
ἀρȣ̃σί σε, μήποτε προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
12 Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησȣ̃ς· Ὅτι εἴρηται·
Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν
Θεόν σου.
13 Καὶ συντελέσας πάν-
τα πειρασμὸν ὁ διάβαλος,
ἀπέςη ἀπ' αὐτȣ̃ ἄχρι και-
ροῦ.
14 Καὶ ὑπέςρεψεν ὁ Ἰη-
σȣ̃ς ἐν τῇ δυνάμει τȣ̃ πνεύ-
ματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ϗ
φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς
περιχώρου περὶ αὐτοῦ.
15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν
ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν,
δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.
16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Να-
ζαρὲτ, οὗ ἦν τεθραμμένος·
ϗ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς
αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαβ-
βάτων, εἰς τὴν συναγωγήν·
ϗ ἀνέςη ἀναγνῶναι.
17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ
βιβλίον Ἡσαΐȣ τοῦ προφή-
του· ϗ ἀναπτύξας τὸ βι-
βλίον, εὗρε τὸν τόπον οὗ
ἦν γεγραμμένον·
18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ'
ἐμέ· οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με εὐ-
αγγελίζεσθαι πτωχοῖς, ἀ-
πέςαλκέ με κηρύξαι αἰχμα-
λώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς
ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τε-
θραυσμένους ἐν ἀφέσει.
19 Κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυ-
ρίου δεκτόν.
20 Καὶ πτύξας τὸ βι-
βλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέ-
τῃ, ἐκάθισε· ϗ πάντων ἐν
τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ
ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ.
21 Ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς
αὐτούς. Ὅτι σήμερον πε-
πλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν
τοῖς ὠσὶν ὑμῶν.
22 Καὶ πάντες ἐμαρτύ-
ρουν αὐτῷ, ϗ ἐθαύμαζον
ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάρι-
τος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ
τȣ̃ ςόματος αὐτȣ̃, ϗ ἔλεγον·
Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰω-
σήφ;
23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτȣ́ς·
Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ,
θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα
ἠκούσαμεν γενόμενα εἰς
Καπερναοὺμ, ποίησον καὶ
ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου.
24 Εἶπε δέ. Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης
δεκτός ἐςιν ἐν τῇ πατρίδι
αὐτοῦ.
25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέ-

γω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι
ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλίου
ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη
ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ
μῆνας ἓξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν·
26 Καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐ-
τῶν ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰ μὴ
εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος,
πρὸς γυναῖκα χήραν.
27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ
ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προ-
φήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ οὐ-
δεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ
μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος.
28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάν-
τες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ,
ἀκούοντες ταῦτα.
29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέβα-
λον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως·
καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὀφρύος
τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις
αὐτῶν ᾠκοδόμητο, ὥστε κα-
τακρημνίσαι αὐτόν.
30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ
μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.
31 Καὶ κατῆλθεν εἰς Κα-
περναοὺμ πόλιν τῆς Γαλι-
λαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς
ἐν τοῖς σάββασι.
32 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐξου-
σίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.
33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ
ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα
δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ
ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ,
34 Λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν
καί σοι Ἰησοῦ Ναζαρηνέ;
ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά
σε τίς εἶ· ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.
35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι,
καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ
ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον
εἰς μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐ-
τοῦ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν.
36 Καὶ ἐγένετο θάμβος
ἐπὶ πάντας· καὶ συνελάλουν
πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες·
Τίς ὁ λόγος οὗτος, ὅτι ἐν
ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει
τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι,
καὶ ἐξέρχονται;
37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος
περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον
τῆς περιχώρου.
38 Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς
συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς
τὴν οἰκίαν Σίμωνος· πενθε-
ρὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνε-
χομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ
ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐ-
τῆς.
39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω
αὐτῆς, ἐπετίμησε τῷ πυρε-
τῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παρα-
χρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκό-
νει αὐτοῖς.
40 Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου,
πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦν-
τας νόσοις ποικίλαις, ἤγα-
γον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ
δὲ ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς
χεῖρας ἐπιθεὶς, ἐθεράπευσεν
αὐτούς.
41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμό-
νια ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα

ϗ λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς
τȣ̃ Θεȣ̃. Καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ
εἴα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν
τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.
42 Γενομένης δὲ ἡμέρας,
ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον
τόπον, ϗ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν
αὐτὸν καὶ ἦλθον ἕως
αὐτȣ̃· καὶ κατεῖχον αὐτόν
τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.
43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτȣ́ς·
Ὅτι ϗ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν
εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν
βασιλείαν τȣ̃ Θεȣ̃· ὅτι εἰς
τȣ̃το ἀπέσταλμαι.
44 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν
ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

ΚΕΦ. ε΄. 5.

1 ἘΓΈΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ
τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ
τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ
Θεȣ̃, ϗ αὐτὸς ἦν ἑστὼς παρὰ
τὴν λίμνην Γεννησαρέτ.
2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα
παρὰ τὴν λίμνην· οἱ
δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν
ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.
3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν
πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος,
ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς
γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· ϗ
καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ
πλοίου τοὺς ὄχλους.
4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν,
εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα·
Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος,
ϗ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν
εἰς ἄγραν.
5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων,
εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα,
δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες,
οὐδὲν ἐλάβομεν·
ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω
τὸ δίκτυον.
6 Καὶ τοῦτο ποιήσαντες,
συνέκλεισαν ἰχθύων πλῆθος
πολύ· διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ
δίκτυον αὐτῶν.
7 Καὶ κατένευσαν τοῖς
μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ
πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι
αὐτοῖς· καὶ ἦλθον,
καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ
πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά.
8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος,
προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ
Ἰησȣ̃, λέγων· Ἔξελθε ἀπ'
ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός
εἰμι, Κύριε.
9 Θάμβος γὰρ περιέσχεν
αὐτὸν ϗ πάντας τοὺς σὺν
αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν
ἰχθύων ᾗ συνέλαβον.
10 Ὁμοίως δὲ ϗ Ἰάκωβον
ϗ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίȣ,
οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι.
Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα
ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ·
ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπȣς ἔσῃ
ζωγρῶν.
11 Καὶ καταγαγόντες τὰ
πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες
ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ·

12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, ϗ ἰδοὺ, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· ϗ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδεήθη αὐτοῦ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, εἰπών· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, ϗ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· ϗ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, ϗ θεραπεύεσθαι ὑπ᾽ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀθενειῶν αὐτῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσευχόμενος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων· ϗ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι ϗ Νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας ϗ Ἰουδαίας ϗ Ἱερουσαλήμ· ϗ δύναμις Κύριου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς.

18 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον, ὃς ἦν παραλελυμένος· ϗ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν ϗ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ.

19 Καὶ μὴ εὑρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν, διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.

20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν· Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

21 Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστιν οὗτος, ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός;

22 Ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

23 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἢ εἰπεῖν· Ἔγειρε καὶ περιπάτει;

24 Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, (εἶπε τῷ παραλελυμένῳ·) Σοὶ λέγω, ἔγειρε, καὶ ἄρας τὸ κλινίδιόν σου, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου.

25 Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας

ἐφ' ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν.

26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες· Ὅτι εἴδομεν παράδοξα σήμερον.

27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε, καὶ ἐθεάσατο τελώνην ὀνόματι Λευΐν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην Λευΐς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν πολὺς, καὶ ἄλλων, οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι.

30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ Γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγοντες· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε;

31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

32 Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνὰ, καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν;

34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι, ποιῆσαι νηστεύειν;

35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

36 Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς. Ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ·

37 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκούς καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται.

38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον· καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται.

39 Καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν, εὐθέως θέλει νέον· λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

ΚΕΦ. ϛʹ. 6.

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν

σπορίμων· ϗ ἔτιλλον οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας,
καὶ ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς
χερσί.
2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων
εἶπον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε, ὃ
οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς
σάββασι;
3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς
αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησȣ͂ς· Οὐδὲ
τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε
Δαβὶδ, ὁπότε ἐπείνασεν αὐ-
τὸς, ϗ οἱ μετ' αὐτȣ͂ ὄντες;
4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ Θεοῦ, ϗ τοὺς ἄρ-
τους τῆς προθέσεως ἔλαβε,
ϗ ἔφαγε, ϗ ἔδωκε καὶ τοῖς
μετ' αὐτοῦ· οὓς οὐκ ἔξεστι
φαγεῖν, εἰ μὴ μόνους τοὺς
ἱερεῖς;
5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι
κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τȣ͂ ἀν-
θρώπȣ ϗ τȣ͂ σαββάτȣ.
6 Ἐγένετο δὲ ϗ ἐν ἑτέρῳ
σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς
τὴν συναγωγὴν, ϗ διδάσ-
κειν· ϗ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος,
καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν
ξηρά.
7 Παρετήρουν δὲ αὐτὸν
οἱ Γραμματεῖς ϗ οἱ Φαρι-
σαῖοι, εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θε-
ραπεύσει, ἵνα εὕρωσι κατη-
γορίαν αὐτοῦ.
8 Αὐτὸς δὲ ᾔδει τȣ̀ς δια-
λογισμȣ̀ς αὐτῶν, ϗ εἶπε τῷ
ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι
τὴν χεῖρα· Ἔγειρε, ϗ στῆθι
εἰς τὸ μέσον· Ὁ δὲ ἀναστὰς
ἔστη.
9 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
πρὸς αὐτούς· Ἐπερωτήσω
ὑμᾶς· Τί ἔξεστι τοῖς σάββα-
σιν; ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κα-
κοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι,
ἢ ἀποκτεῖναι;
10 Καὶ περιβλεψάμενος
πάντας αὐτȣ̀ς, εἶπε αὐτῷ·
Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σȣ· Ὁ
δὲ ἐποίησε· και ἀποκατεσ-
τάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡς ἡ
ἄλλη.
11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν
ἀνοίας· ϗ διελάλουν πρὸς
ἀλλήλους, τί ἂν ποιήσειαν
τῷ Ἰησοῦ.
12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς
ἡμέραις ταύταις, ἐξῆλθεν
εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· ϗ
ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ
προσευχῇ τοῦ Θεοῦ.
13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέ-
ρα, προσεφώνησε τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ· ϗ ἐκλεξάμε-
νος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς
καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε·
14 (Σίμωνα, ὃν ϗ ὠνό-
μασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν
τὸν ἀδελφὸν αὐτȣ͂, Ἰάκωβον
ϗ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ
Βαρθολομαῖον·
15 Ματθαῖον ϗ Θωμᾶν,
Ἰάκωβον τὸν τȣ͂ Ἀλφαίου,
ϗ Σίμωνα τὸν καλούμενον
Ζηλωτήν·
16 Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ

Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς ϗ
ἐγένετο προδότης·)
17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐ-
τῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδι-
νοῦ· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐ-
τοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ
λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰου-
δαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ
τῆς παραλίου Τύρου καὶ
Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι
αὐτȣ͂, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν
νόσων αὐτῶν·
18 Καὶ οἱ ὀχλȣ́μενοι ἀπὸ
πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ
ἐθεραπεύοντο.
19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζή-
τει ἅπτεσθαι αὐτȣ͂· ὅτι δύ-
ναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο
καὶ ἰᾶτο πάντας.
20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τȣ̀ς
ὀφθαλμοὺς αὐτȣ͂ εἰς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μα-
κάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμε-
τέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ.
21 Μακάριοι οἱ πεινῶν-
τες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσ-
θε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες
νῦν· ὅτι γελάσετε.
22 Μακάριοί ἐστε, ὅταν
μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρω-
ποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν
ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ
ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν,
ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τȣ͂ υἱȣ͂
τȣ͂ ἀνθρώπȣ.
23 Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ
γὰρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς
ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα
γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις
οἱ πατέρες αὐτῶν·
24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς
πλȣσίοις· ὅτι ἀπέχετε τὴν
παράκλησιν ὑμῶν.
25 Οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπε-
πλησμένοι· ὅτι πεινάσετε.
Οὐαὶ ὑμῖν, οἱ γελῶντες νῦν·
ὅτι πενθήσετε ϗ κλαύσετε.
26 Οὐαὶ, ὅταν καλῶς ὑ-
μᾶς εἴπωσι οἱ ἄνθρωποι·
κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν
τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πα-
τέρες αὐτῶν.
27 Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς
ἀκούουσιν· Ἀγαπᾶτε τοὺς
ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς ποι-
εῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς·
28 Εὐλογεῖτε τȣ̀ς κατα-
ρωμένȣς ὑμᾶς· προσεύχεσθε
ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑ-
μᾶς.
29 Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν
σιαγόνα, πάρεχε ϗ τὴν ἄλ-
λην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός
σȣ τὸ ἱμάτιον, ϗ τὸν χιτῶ-
να μὴ κωλύσῃς.
30 Παντὶ δὲ τῷ αἰτȣ͂ντί
σε, δίδȣ· ϗ ἀπὸ τȣ͂ αἴροντος
τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει.
31 Καὶ καθὼς θέλετε, ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι;
καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς
ὁμοίως.
32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς
ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν

χάρις ἐστί; ϗ γὰρ οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐ-
τοὺς ἀγαπῶσι.
33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε
τὸς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς,
ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ
γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ
ποιοῦσι.
34 Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ'
ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία
ὑμῖν χάρις ἐστί; ϗ γὰρ οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δα-
νείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι
τὰ ἴσα.
35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς
ἐχθροὺς ὑμῶν, ϗ ἀγαθοποι-
εῖτε, καὶ δανείζετε μηδὲν ἀ-
πελπίζοντες· ϗ ἔςαι ὁ μισ-
θὸς ὑμῶν πολὺς, ϗ ἔσεσθε
υἱοὶ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς
χρηστός ἐςιν ἐπὶ τοὺς ἀχα-
ρίστους καὶ πονηρούς.
36 Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμο-
νες, καθὼς ϗ ὁ πατὴρ ὑμῶν
οἰκτίρμων ἐστί.
37 Καὶ μὴ κρίνετε, ϗ οὐ
μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικά-
ζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασ-
θῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπο-
λυθήσεσθε.
38 Δίδοτε, ϗ δοθήσεται
ὑμῖν· μέτρον καλὸν, πε-
πιεσμένον ϗ σεσαλευμένον
ϗ ὑπερεκχυνόμενον δώσου-
σιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν·
τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ με-
τρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑ-
μῖν.
39 Εἶπε δὲ παραβολὴν
αὐτοῖς· Μήτι δύναται τυ-
φλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; ὀχὶ
ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πε-
σοῦνται;
40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑ-
πὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ·
κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔςαι
ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.
41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρ-
φος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ
ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ δοκὸν
τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ
κατανοεῖς;
42 Ἢ πῶς δύνασαι λέ-
γειν τῷ ἀδελφῷ σȣ· Ἀδελ-
φὲ, ἄφες, ἐκβάλω τὸ κάρφος
τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σȣ· αὐ-
τὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σȣ
δοκὸν οὐ βλέπων; Ὑποκρι-
τὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δο-
κὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου·
καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβα-
λεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ τȣ̃ ἀδελφȣ̃ σȣ.
43 Οὐ γάρ ἐστι δένδρον
καλὸν, ποιοῦν καρπὸν σα-
πρόν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν,
ποιοῦν καρπὸν καλόν.
44 Ἕκαστον γὰρ δένδρον
ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσ-
κεται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν
συλλέγουσι σῦκα, οὐδὲ ἐκ
βάτου τρυγῶσι ςαφυλήν.
45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
ἐκ τȣ̃ ἀγαθοῦ θησαυρȣ̃ τῆς
καρδίας αὐτȣ̃ προφέρει τὸ
ἀγαθόν· ϗ ὁ πονηρὸς ἄν-
θρωπος ἐκ τȣ̃ πονηρȣ̃ θη-
σαυροῦ τῆς καρδίας αὐτȣ̃

προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ
γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς
καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐ-
τοῦ.
46 Τί δέ με καλεῖτε, Κύ-
ριε, Κύριε· ϗ οὐ ποιεῖτε ἃ
λέγω;
47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός
με, ϗ ἀκȣ́ων μȣ τῶν λόγων,
καὶ ποιῶν αὐτȣ̀ς, ὑποδείξω
ὑμῖν, τίνι ἐστὶν ὅμοιος.
48 Ὅμοιός ἐςιν ἀνθρώ-
πῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς
ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, καὶ
ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέ-
τραν· πλημμύρας δὲ γενο-
μένης, προσέῤῥηξεν ὁ πο-
ταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ
ȣ̓κ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτήν·
τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν
πέτραν.
49 Ὁ δὲ ἀκȣ́σας, καὶ μὴ
ποιήσας, ὅμοιός ἐστιν ἀν-
θρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰ-
κίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θε-
μελίου· ᾗ προσέῤῥηξεν ὁ
ποταμός· ϗ εὐθέως ἔπεσε, ϗ
ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας
ἐκείνης μέγα.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΕΠΕΙ' δὲ ἐπλήρωσε
πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ
εἰς τὰς ἀκοὰς τȣ͂ λαȣ͂, εἰ-
σῆλθεν εἰς Καπερναούμ.
2 Ἑκατοντάρχου δέ τι-
νος δοῦλος κακῶς ἔχων,
ἤμελλε τελευτᾷν ὃς ἦν αὐ-
τῷ ἔντιμος.
3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ
Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐ-
τὸν πρεσβυτέρȣς τῶν Ἰου-
δαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως
ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον
αὐτȣ͂.
4 Οἱ δὲ παραγενόμενοι
πρὸς τὸν Ἰησοῦν παρεκά-
λουν αὐτὸν σπουδαίως, λέ-
γοντες, ὅτι ἄξιός ἐστιν, ᾧ
παρέξει τοῦτο.
5 Ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος
ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν
αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν.
6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο
σὺν αὐτοῖς· ἤδη δὲ αὐτȣ͂
οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ
τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς
αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φί-
λους, λέγων αὐτῷ· Κύριε,
μὴ σκύλλου· οὐ γάρ εἰμι
ἱκανος, ἵνα ὑπὸ τὴν ςέγην
μου εἰσέλθῃς·
7 Διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξί-
ωσα πρός σε ἐλθεῖν· ἀλλὰ
εἰπὲ λόγῳ, ϗ ἰαθήσεται ὁ
παῖς μου.
8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρω-
πός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασ-
σόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν
ςρατιώτας· καὶ λέγω τȣ́τῳ·
Πορεύθητι, ϗ πορεύεται· ϗ
ἄλλῳ· Ἔρχου, ϗ ἔρχεται·
καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποίησον
τȣ͂το, ϗ ποιεῖ.
9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ
Ἰησȣ͂ς, ἐθαύμασεν αὐτόν·

καὶ στραφεὶς, τῷ ἀκολου-
θοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπε·
Λέγω ὑμῖν· οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσ-
ραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗ-
ρον·
10 Καὶ ὑποϛρέψαντες οἱ
πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον,
εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦ-
λον ὑγιαίνοντα.
11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑ-
ξῆς, ἐπορεύετο εἰς πόλιν
καλουμένην Ναΐν· ϗ συνε-
πορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἱκανοὶ, καὶ ὄχλος
πολύς.
12 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ
τῆς πόλεως, ϗ ἰδοὺ, ἐξεκο-
μίζετο τεθνηκὼς, υἱὸς μο-
νογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ϗ
αὕτη χήρα· καὶ ὄχλος τῆς
πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ.
13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύ-
ριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐ-
τῇ, ϗ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖε.
14 Καὶ προσελθὼν ἥψα-
το τῆς σοροῦ, (οἱ δὲ βαστά-
ζοντες ἔστησαν) καὶ εἶπε·
Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρ-
θητι.
15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκ-
ρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ
ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐ-
τοῦ.
16 Ἔλαβε δὲ φόβος ἅ-
παντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν
Θεὸν, λέγοντες· Ὅτι προ-
φήτης μέγας ἐγήγερται ἐν
ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ
Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.
17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος
οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ πε-
ρὶ αὐτοῦ, ϗ ἐν πάσῃ τῇ πε-
ριχώρῳ.
18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰω-
άννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ
πάντων τούτων.
19 Καὶ προσκαλεσάμενος
δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ ὁ Ἰωάννης, ἔπεμψε
πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων·
Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον
προσδοκῶμεν;
20 Παραγενόμενοι δὲ
πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶ-
πον· Ἰωάννης ὁ βαπτιϛὴς
ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρός σε,
λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος,
ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;
21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ
ἐθέραπευσε πολλοὺς ἀπὸ
νόσων ϗ μαστίγων ϗ πνευ-
μάτων πονηρῶν· ϗ τυφλοῖς
πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέ-
πειν.
22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευ-
θέντες ἀπαγγείλατε Ἰω-
άννῃ ἃ εἴδετε, ϗ ἠκούσατε·
ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι,
χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ
καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι,
νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ
εὐαγγελίζονται·
23 Καὶ μακάριός ἐστιν,
ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν
ἐμοί.
24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν
ἀγγέλων Ἰωάννου, ἤρξατο

λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;
25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν.
26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.
27 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· "Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου."
28 Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ οὐδείς ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, μείζων αὐτοῦ ἐστι.
29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας, καὶ οἱ τελῶναι, ἐδικαίωσαν τὸν Θεὸν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου·
30 Οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.
31 Τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι;
32 Ὅμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν· Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.
33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μήτε ἄρτον ἐσθίων, μήτε οἶνον πίνων· καὶ λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει.
34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγετε· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν.
35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων.
36 Ἠρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν φαρισαίων, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φαρισαίου, ἀνεκλίθη.
37 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς, ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου·
38 Καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω, κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ.
39 Ἰδὼν δὲ ὁ φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν

ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος εἰ ἦν
προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς
ϗ ποταπὴ ἡ γυνὴ, ἥτις
ἅπτεται αὐτȣ̃· ὅτι ἁμαρτω-
λός ἐστι.
40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σȣ̃ς, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σί-
μων, ἔχω σοι τὶ εἰπεῖν· Ὁ
δέ φησι· Διδάσκαλε, εἰπέ.
41 Δύο χρεωφειλέται ἦ-
σαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς
ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια,
ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα.
42 Μὴ ἐχόντων δὲ αὐ-
τῶν ἀποδȣ̃ναι, ἀμφοτέροις
ἐχαρίσατο· Τίς οὖν αὐτῶν,
εἰπὲ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπή-
σει;
43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σί-
μων, εἶπεν· Ὑπολαμβάνω,
ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο.
Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὀρθῶς
ἔκρινας.
44 Καὶ ϛραφεὶς πρὸς τὴν
γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη·
Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖ-
κα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν
οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τȣ̀ς πόδας
μȣ οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς
δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς
πόδας, ϗ ταῖς θριξὶ αὐτῆς
ἐξέμαξε.
45 Φίλημά μοι οὐκ ἔδω-
κας· αὕτη δὲ, ἀφ᾽ ἧς εἰσῆλ-
θον, οὐ διέλιπε καταφιλȣ̃σά
μου τοὺς πόδας.
46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν
μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ
μύρῳ ἤλειψέ μȣ τȣ̀ς πόδας.
47 Οὗ χάριν, λέγω σοι,
ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐ-
τῆς αἱ πολλαὶ, ὅτι ἠγάπησε
πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται,
ὀλίγον ἀγαπᾷ.
48 Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφέ-
ωνταί σȣ αἱ ἁμαρτίαι.
49 Καὶ ἤρξαντο οἱ συνα-
νακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυ-
τοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν, ὃς ϗ
ἁμαρτίας ἀφίησιν;
50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυ-
ναῖκα· Ἡ πίϛις σȣ σέσωκέ
σε· πορεύȣ εἰς εἰρήνην.

ΚΕΦ. η΄. 8.

1 ΚΑΙ᾽ ἐγένετο ἐν τῷ κα-
θεξῆς, ϗ αὐτὸς διώδευε κα-
τὰ πόλιν ϗ κώμην, κηρύσ-
σων ϗ εὐαγγελιζόμενος τὴν
βασιλείαν τȣ̃ Θεȣ̃· ϗ οἱ δώ-
δεκα σὺν αὐτῷ.
2 Καὶ γυναῖκές τινες, αἳ
ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ
πνευμάτων πονηρῶν καὶ
ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ καλȣ-
μένη Μαγδαληνὴ, ἀφ᾽ ἧς
δαιμόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει,
3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χȣ-
ζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδȣ, καὶ
Σουσάννα, ϗ ἕτεραι πολλαὶ,
αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀ-
πὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐ-
ταῖς.
4 Συνιόντος δὲ ὄχλου
πολλοῦ, ϗ τῶν κατὰ πόλιν
ἐπιπορευομένων πρὸς αὐ-
τὸν, εἶπε διὰ παραβολῆς·
5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τȣ̃
σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτȣ̃· ϗ

ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὃ μὲν
ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, ϗ κα-
τεπατήθη, ϗ τὰ πετεινὰ τȣ̃
οὐρανȣ̃ κατέφαγεν αὐτό.
6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ
τὴν πέτραν, ϗ φυὲν ἐξη-
ράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκ-
μάδα·
7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν
μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ
συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀ-
πέπνιξαν αὐτό.
8 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ
φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκα-
τονταπλασίονα. Ταῦτα λέ-
γων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν, ἀκουέτω.
9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες,
τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη.
10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέ-
δοται γνῶναι τὰ μυστήρια
τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ·
τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβο-
λαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ
βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ
συνιῶσιν.
11 Ἔστι δὲ αὕτη ἡ πα-
ραβολή· Ὁ σπόρος, ἐστὶν ὁ
λόγος τȣ̃ Θεȣ̃.
12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν,
εἰσὶν οἱ ἀκȣ́οντες· εἶτα ἔρ-
χεται ὁ διάβολος, καὶ αἴρει
τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας
αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαν-
τες σωθῶσιν.
13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας,
οἳ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χα-
ρᾶς δέχονται τὸν λόγον· ϗ
οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἳ
πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, ϗ
ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίσ-
τανται.
14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάν-
θας πεσὸν, οὗτοί εἰσιν οἱ
ἀκούσαντες, ϗ ὑπὸ μεριμ-
νῶν ϗ πλούτου ϗ ἡδονῶν
τοῦ βίȣ πορευόμενοι συμ-
πνίγονται, ϗ ȣ̓ τελεσφορȣ̃σι.
15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ,
οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρ-
δίᾳ καλῇ ϗ ἀγαθῇ, ἀκού-
σαντες τὸν λόγον, κατέχȣ-
σι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν
ὑπομονῇ.
16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅ-
ψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει,
ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν·
ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθη-
σιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι
βλέπωσι τὸ φῶς·
17 Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν
ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται· ȣ̓δὲ
ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσε-
ται, ϗ εἰς φανερὸν ἔλθῃ.
18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀ-
κούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δο-
θήσεται αὐτῷ· ϗ ὃς ἂν μὴ
ἔχῃ, ϗ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρ-
θήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς
αὐτὸν ἡ μήτηρ ϗ οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ, ϗ οὐκ ἠδύναντο
συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν
ὄχλον.
20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ,
λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου ϗ
οἱ ἀδελφοί σου ἑστήκασιν
ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε
πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου ϗ
ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν, οἱ
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκού-
οντες, ϗ ποιοῦντες.
22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ
τῶν ἡμερῶν, ϗ αὐτὸς ἐνέβη
εἰς πλοῖον, ϗ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· ϗ εἶπε πρὸς αὐτὰς·
Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς
λίμνης. Καὶ ἀνήχθησαν.
23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν
ἀφύπνωσε· ϗ κατέβη λαί-
λαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην,
ϗαὶ συνεπληροῦντο, ϗ ἐκιν-
δύνευον.
24 Προσελθόντες δὲ διή-
γειραν αὐτὸν, λέγοντες·
Ἐπιστάτα, ἐπιστάτα, ἀπολ-
λύμεθα. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς ἐπε-
τίμησε τῷ ἀνέμῳ ϗ τῷ κλύ-
δωνι τοῦ ὕδατος· ϗ ἐπαύ-
σαντο, ϗ ἐγένετο γαλήνη·
25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ποῦ
ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν; Φο-
βηθέντες δὲ ἐθαύμασαν,
λέγοντες πρὸς ἀλλήλους·
Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι ϗ
τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ
τῷ ὕδατι, ϗ ὑπακούουσιν
αὐτῷ;
26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς
τὴν χώραν τῶν Γαδαρη-
νῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντιπέραν
τῆς Γαλιλαίας.
27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ
ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν
αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πό-
λεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ
χρόνων ἱκανῶν, ϗ ἱμάτιον
οὐκ ἐνεδιδύσκετο, ϗ ἐν οἰ-
κίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς
μνήμασιν.
28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν,
ϗ ἀνακράξας, προσέπεσεν
αὐτῷ, ϗ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε·
Τί ἐμοὶ ϗ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ
Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου,
μή με βασανίσῃς.
29 (Παρήγγειλε γὰρ τῷ
πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξ-
ελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου·
πολλοῖς γὰρ χρόνοις συ-
νηρπάκει αὐτόν· ϗ ἐδεσμεῖ-
το ἁλύσεσι ϗ πέδαις φυλασ-
σόμενος· ϗ διαῤῥήσσων τὰ
δεσμὰ, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ
δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.)
30 Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν
ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοί
ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε·
Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολ-
λὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.
31 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν,
ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς
τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.
32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοί-
ρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν
τῷ ὄρει· ϗ παρεκάλουν αὐ-
τὸν, ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς
εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. Καὶ
ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.
33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαι-
μόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου,
εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους·
ϗ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ
τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην·
ϗ ἀπεπνίγη.

34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκον-
τες τὸ γεγονὸς, ἔφυγον καὶ
ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν
ἧ εἰς τοὺς ἀγρούς.
35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ
γεγονός· ἧ ἦλθον πρὸς τὸν
Ἰησῦν ἧ εὗρον καθήμενον
τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ
δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱμα-
τισμένον ἧ σωφρονοῦντα,
παρὰ τοὺς πόδας τῦ Ἰησῦ·
ἧ ἐφοβήθησαν.
36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐ-
τοῖς ἧ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώ-
θη ὁ δαιμονισθείς.
37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν
απαν τὸ πλῆθος τῆς περι-
χώρου τῶν Γαδαρηνῶν,
ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν· ὅτι
φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο·
Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖ-
ον, ὑπέστρεψεν.
38 Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ
ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ
δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ·
ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησῦς,
λέγων·
39 Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶ-
κόν σου, ἧ διηγῦ, ὅσα ἐποί-
ησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλ-
θε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν
κηρύσσων, ὅσα ἐποίησεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.
40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑ-
ποστρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀ-
πεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος·
ἦσαν γὰρ πάντες προσδο-
κῶντες αὐτόν.
41 Καὶ ἰδοὺ, ἦλθεν ἀνὴρ,
ᾧ ὄνομα Ἰάειρος καὶ αὐτὸς
ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑ-
πῆρχε· ἧ πεσὼν παρὰ τὲς
πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκά-
λει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ·
42 Ὅτι θυγάτηρ μονογε-
νὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώ-
δεκα, ἧ αὕτη ἀπέθνησκεν·
(Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν,
οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν.
43 Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύ-
σει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώ-
δεκα, ἥτις ἰατροῖς προσα-
ναλώσασα ὅλον τὸν βίον,
οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς
θεραπευθῆναι·
44 Προσελθῦσα ὄπισθεν,
ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ
ἱματίυ αὐτῦ· ἧ παραχρῆ-
μα ἔστη ἡ ῥύσις τῦ αἵματος
αὐτῆς.
45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
Τίς ὁ ἀψάμενος μου; Ἀρ-
νουμένων δὲ πάντων, εἶπεν
ὁ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ·
Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέ-
χουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι·
ἧ λέγεις· Τίς ὁ ἀψάμενός
μοῦ;
46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν·
Ἥψατό μου τις· ἐγὼ γὰρ
ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν
ἀπ' ἐμοῦ.
47 Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ,
ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμυσα ἦλ-
θε, ἧ προσπεσοῦσα αὐτῷ,
δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ,
ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον

παντὸς τοῦ λαῦ, ϗ ὡς ἰάθη
παραχρῆμα.
48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·
Θάρσει θύγατερ, ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς
εἰρήνην.)
49 Ἔτι αὐτοῦ λαλῦντος,
ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχι-
συναγώγου, λέγων αὐτῷ.
Ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ
σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσ-
καλον.
50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκέσας
ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ
φοβῦ· μόνον πίστευε ϗ σωθή-
σεται.
51 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰ-
κίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν
οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον ϗ Ἰά-
κωβον ϗ Ἰωάννην, ϗ τὸν
πατέρα τῆς παιδὸς ϗ τὴν
μητέρα.
52 Ἔκλαιον δὲ πάντες,
ϗ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ
εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀ-
πέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.
53 Καὶ κατεγέλων αὐτῦ,
εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.
54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω
πάντες, ϗ κρατήσας τῆς
χειρὸς αὐτῆς· ἐφώνησε, λέ-
γων· Ἡ παῖς, ἐγείρου.
55 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦ-
μα αὐτῆς, ϗ ἀνέστη παρα-
χρῆμα· ϗ διέταξεν αὐτῇ δο-
θῆναι φαγεῖν.
56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γο-
νεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγει-
λεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ
γεγονός.

ΚΕΦ. θ' 9.

1 Συγκαλεσάμενος δὲ
τοὺς δώδεκα, ἔδωκεν αὐτοῖς
δύναμιν ϗ ἐξουσίαν ἐπὶ
πάντα τὰ δαιμόνια, ϗ νό-
σους θεραπεύειν.
2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς
κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τῦ
Θεοῦ, ϗ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθε-
νῦντας·
3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδὸν,
μήτε ῥάβδον, μήτε πήραν,
μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον·
μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν·
4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν
εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ
ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.
5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξων-
ται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ
τῆς πόλεως ἐκείνης, ϗ τὸν
κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν
ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρ-
τύριον ἐπ' αὐτούς.
6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρ-
χοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐ-
αγγελιζόμενοι ϗ θεραπεύ-
οντες πανταχοῦ.
7 Ἤκυσε δὲ Ἡρώδης ὁ
τετράρχης τὰ γινόμενα ὑπ'
αὐτοῦ πάντα· ϗ διηπόρει,
διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπό τινων,
ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ
νεκρῶν.

8 Ὑπό τινων δὲ, ὅτι Ἠλίας
ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προ-
φήτης εἷς τῶν ἀρχαίων ἀ-
νέστη.
9 Καὶ εἶπεν Ἡρώδης·
Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα·
τίς δέ ἐστιν οὗτος, περὶ οὗ
ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ
ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν.
10 Καὶ ὑποϛρέψαντες οἱ
ἀπόϛολοι διηγήσαντο αὐτῷ,
ὅσα ἐποίησαν· ϗ παραλα-
βὼν αὐτοὺς, ὑπεχώρησε κατ'
ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πό-
λεως καλεμένης Βηθσαϊδά.
11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες,
ἠκολούθησαν αὐτῷ· ϗ δεξά-
μενος αὐτοὺς, ἐλάλει αὐτοῖς
περὶ τῆς βασιλείας τῦ Θεοῦ,
ϗ τοὺς χρείαν ἔχοντας θε-
ραπείας ἰᾶτο·
12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο
κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ
δώδεκα, εἶπον αὐτῷ· Ἀπό-
λυσον τὸν ὄχλον, ἵνα πο-
ρευθέντες εἰς τὰς κύκλῳ κώ-
μας ϗ τοὺς ἀγροὺς, κατα-
λύσωσι, ϗ εὕρωσιν ἐπισιτισ-
μόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ
ἐσμέν.
13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.
Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν
πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι ϗ δύο
ἰχθύες, εἰ μή τι πορευθέντες
ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάν-
τα τὸν λαὸν τοῦτον βρώμα-
τα.
14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄν-
δρες πεντακισχίλιοι· εἶπε δὲ
πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·
Κατακλίνατε αὐτοὺς κλι-
σίας ἀνὰ πεντήκοντα.
15 Καὶ ἐποίησαν οὕτω·
ϗ ἀνέκλιναν ἅπαντας.
16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε
ἄρτους ϗ τοὺς δύο ἰχθύας,
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν,
εὐλόγησεν αὐτούς· ϗ κατέ-
κλασε, ϗ ἐδίδου τοῖς μαθη-
ταῖς, παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ.
17 Καὶ ἔφαγον, ϗ ἐχορ-
τάσθησαν πάντες· ϗ ἤρθη τὸ
περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασ-
μάτων, κόφινοι δώδεκα.
18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶ-
ναι αὐτὸν προσευχόμενον
καταμόνας· συνῆσαν αὐτῷ
οἱ μαθηταί· ϗ ἐπηρώτησεν
αὐτοὺς, λέγων· Τίνα με λέ-
γουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;
19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες,
εἶπον· Ἰωάννην τὸν βαπ-
τιϛήν· ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· ἄλ-
λοι δὲ, ὅτι προφήτης τις τῶν
ἀρχαίων ἀνέστη.
20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς
δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;
Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος,
εἶπε· Τὸν Χριϛὸν τῦ Θεοῦ.
21 Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐ-
τοῖς, παρήγγειλε μηδενὶ λέ-
γειν τοῦτο·
22 Εἰπών· Ὅτι δεῖ τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ
παθεῖν, ϗ ἀποδοκιμασθῆναι

ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ϗ
ἀρχιερέων ϗ γραμματέων,
ϗ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.
23 Ἔλεγε δὲ πρὸς πάν-
τας· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου
ἔρχεσθαι, ἀρνησάσθω ἑαυ-
τὸν, ϗ ἀράτω τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, ϗ ἀκο-
λουθείτω μοι.
24 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπο-
λέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπο-
λέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνε-
κεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐ-
τήν.
25 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄν-
θρωπος κερδήσας τὸν κόσ-
μον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέ-
σας, ἢ ζημιωθείς;
26 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυν-
θῇ με ϗ τοὺς ἐμοὺς λόγους,
τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλ-
θῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ ϗ τοῦ
πατρὸς, ϗ τῶν ἁγίων ἀγ-
γέλων.
27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς,
εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστώτων,
οἳ οὐ μὴ γεύσωνται θανά-
του, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ.
28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς
λόγους τούτους ὡσεὶ ἡμέραι
ὀκτὼ, ϗ παραλαβὼν Πέτρον
ϗ Ἰωάννην ϗ Ἰάκωβον, ἀ-
νέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασ-
θαι.
29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
προσεύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶ-
δος τοῦ προσώπου αὐτοῦ
ἕτερον, ϗ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ
λευκὸς ἐξαστράπτων.
30 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο
συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες
ἦσαν Μωσῆς ϗ Ἡλίας·
31 Οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ,
ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ,
ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ.
32 Ὁ δὲ Πέτρος ϗ οἱ σὺν
αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπ-
νῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ
εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, ϗ
τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συ-
νεστῶτας αὐτῷ.
33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δια-
χωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐ-
τοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς
τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, κα-
λόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· ϗ
ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς,
μίαν σοι, ϗ Μωσεῖ μίαν, ϗ
μίαν Ἡλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὃ λέ-
γει.
34 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέ-
γοντος, ἐγένετο νεφέλη, ϗ
ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβή-
θησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους εἰ-
σελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην.
35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ
τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗ-
τός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγα-
πητὸς, αὐτοῦ ἀκούετε.
36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι
τὴν φωνὴν, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς
μόνος· ϗ αὐτοὶ ἐσίγησαν, ϗ
οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκεί-

ναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν
ἑωράκασιν.
37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἑξῆς
ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν
ἀπὸ τȣ͂ ὄρȣς, συνήντησεν
αὐτῷ ὄχλος πολύς.
38 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἀπὸ
τȣ͂ ὄχλου ἀνεϐόησε, λέγων
Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπί-
ϐλεψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μȣ, ὅτι
μονογενής ἐστί μοι.
39 Καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμ-
ϐάνει αὐτὸν, ϗ ἐξαίφνης
κράζει, ϗ σπαράσσει αὐτὸν
μετὰ ἀφροῦ, ϗ μόγις ἀπο-
χωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρίϐον
αὐτόν.
40 Καὶ ἐδεήθην τῶν μα-
θητῶν σου, ἵνα ἐκϐάλωσιν
αὐτὸ, ϗ οὐκ ἠδυνήθησαν.
41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σȣ͂ς, εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιςος
ϗ διεςραμμένη, ἕως πότε
ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, ϗ ἀνέξο-
μαι ὑμῶν; Προσάγαγε τὸν
υἱόν σου ὧδε.
42 Ἔτι δὲ προσερχομέ-
νου αὐτȣ͂, ἔῤῥηξεν αὐτὸν τὸ
δαιμόνιον, ϗ συνεσπάραξεν·
ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ
πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, ϗ
ἰάσατο τὸν παῖδα· ϗ ἀπέ-
δωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτȣ͂.
43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάν-
τες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τȣ͂
Θεȣ͂. Πάντων δὲ θαυμα-
ζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίει
ὁ Ἰησȣ͂ς, εἶπε πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτȣ͂·
44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ
ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγȣς τού-
τȣς· ὁ γὰρ υἱὸς τȣ͂ ἀνθρώ-
που μέλλει παραδίδοσθαι
εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.
45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆ-
μα τȣ͂το, ϗ ἦν παρακεκα-
λυμμένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα
μὴ αἴσθωνται αὐτό· ϗ ἐφο-
ϐȣ͂ντο ἐρωτῆσαι αὐνὸν περὶ
τȣ͂ ῥήματος τούτου.
46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισ-
μὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς ἂν
εἴη μείζων αὐτῶν.
47 Ὁ δὲ Ἰησȣ͂ς ἰδὼν τὸν
διαλογισμὸν τῆς καρδίας
αὐτῶν, ἐπιλαϐόμενος παι-
δίου, ἔστησεν αὐτὸ παρ'
ἑαυτῷ·
48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς
ἐὰν δέξηται τȣ͂το τὸ παιδίον
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μȣ, ἐμὲ δέ-
χεται· ϗ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται,
δέχεται τὸν ἀποστείλαντά
με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶ-
σιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτος
ἔςαι μέγας.
49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰω-
άννης, εἶπεν· Ἐπιστάτα,
εἴδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί
σου ἐκβάλλοντα τὰ δαιμό-
νια· ϗ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν,
ὅτι οὐκ ἀκολȣθεῖ μεθ' ἡμῶν.
50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν
ὁ Ἰησȣ͂ς· Μὴ κωλύετε· ὃς
γὰρ οὐκ ἔςι καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ
ὑμῶν ἐστιν.
51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμ-
πληρȣ͂σθαι τὰς ἡμέρας τῆς

ἀναλήψεως αὐτῦ, ἢ αὐτὸς
τὸ πρόσωπον αὐτῦ ἐςήριξε
τῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσα-
λήμ.
52 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέ-
λυς πρὸ προσώπου αὐτοῦ·
ἢ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς
κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε
ἑτοιμάσαι αὐτῷ.
53 Καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐ-
τὸν, ὅτι τὸ προσώπον αὐτῦ
ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερου-
σαλήμ.
54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ
αὐτῦ Ἰάκωβος ἢ Ἰωάννης,
εἶπον· Κύριε, θέλεις εἴπω-
μεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τῦ
οὐρανοῦ, ἢ ἀναλῶσαι αὐ-
τούς ὡς ἢ Ἠλίας ἐποίησε;
55 Στραφεὶς δὲ ἐπετίμη-
σεν αὐτοῖς, ἢ εἶπεν· Οὐκ
οἴδατε οἵου πνεύματός ἐστε
ὑμεῖς.
56 Ὁ γὰρ υἱὸς τῦ ἀνθρώ-
που οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώ-
πων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι·
Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν
κώμην.
57 Ἐγένετο δὲ πορευομέ-
νων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπέ
τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολυθήσω
σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε.
58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς
ἔχουσι, ἢ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ
υἱὸς τῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει,
πῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.
59 Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον,
Ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε·
Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελ-
θόντι πρῶτον θάψαι τὸν
πατέρα μου.
60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησῦς·
Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι
τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ
ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βα-
σιλείαν τῦ Θεῦ.
61 Εἶπε δὲ ἢ ἕτερος·
Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε·
πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι
ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν
οἶκόν μου.
62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ
Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν
τὴν χεῖρα αὐτῦ ἐπ' ἄροτρον,
ἢ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔ-
θετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλεί-
αν τῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. ι. 10.

1 ΜΕΤΑ' δὲ ταῦτα ἀνέ-
δειξεν ὁ Κύριος ἢ ἑτέρους
ἑβδομήκοντα, ἢ ἀπέστειλεν
αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώ-
που αὐτῦ, εἰς πᾶσαν πόλιν·
ἢ τόπον, οὗ ἔμελλεν αὐτὸς
ἔρχεσθαι.
2 Ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐ-
τούς· Ὁ μὲν θερισμὸς πο-
λὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι·
δεήθητε οὖν τῦ Κυρίου τοῦ
θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἐρ-
γάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐ-
τοῦ.

3 Ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀ-
ποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν
μέσῳ λύκων.
4 Μὴ βαστάζετε βαλάν-
τιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑπο-
δήματα· ϗ μηδένα κατὰ τὴν
ὁδὸν ἀσπάσησθε.
5 Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰ-
σέρχησθε, πρῶτον λέγετε·
Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.
6 Καὶ ἐὰν ᾖ ἐκεῖ υἱὸς
εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ'
αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ
μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.
7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ
μένετε, ἐσθίοντες ϗ πίνοντες
τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ
ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ
ἐστι· Μὴ μεταβαίνετε ἐξ
οἰκίας εἰς οἰκίαν.
8 Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν
εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται
ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέ-
μενα ὑμῖν.
9 Καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν
αὐτῇ ἀσθενεῖς, ϗ λέγετε αὐ-
τοῖς· Ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ
βασιλεία τȣ Θεοῦ.
10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν
εἰσέρχησθε, ϗ μὴ δέχωνται
ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς
πλατείας αὐτῆς, εἴπατε·
11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν
κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πό-
λεως ὑμῶν, ἀπομασσόμεθα
ὑμῖν· πλὴν τȣ̃το γινώσκετε,
ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ.
12 Λέγω ὑμῖν, ὅτι Σοδό-
μοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀ-
νεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ πό-
λει ἐκείνῃ.
13 Οὐαί σοι Χοραζὶν, οὐαί
σοι Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύ-
ρῳ ϗ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ
δυνάμεις, αἱ γενόμεναι ἐν
ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ ϗ
σποδῷ καθήμεναι μετενόη-
σαν.
14 Πλὴν Τύρῳ ϗ Σιδῶνι
ἀνεκτότερον ἔσαι ἐν τῇ κρί-
σει, ἢ ὑμῖν.
15 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ
ἡ ἕως τȣ̃ οὐρανȣ̃ ὑψωθεῖσα,
ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ.
16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμȣ̃
ἀκούει· ϗ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς,
ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν,
ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.
17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδο-
μήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέ-
γοντες· Κύριε, ϗ τὰ δαι-
μόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν
τῷ ὀνόματί σου.
18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώ-
ρȣν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστρα-
πὴν ἐκ τȣ̃ οὐρανȣ̃ πεσόντα.
19 Ἰδοὺ, δίδωμι ὑμῖν τὴν
ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω
ὄφεων ϗ σκορπίων, ϗ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχ-
θροῦ· ϗ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ
ἀδικήσῃ.
20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ
χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα
ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε

δὲ, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν
ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠ-
γαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ
Ἰησοῦς, κ̀ εἶπεν· Ἐξομο-
λογοῦμαί σοι, Πάτερ, Κύριε
τοῦ οὐρανοῦ κ̀ τῆς γῆς, ὅτι
ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σο-
φῶν κ̀ συνετῶν, κ̀ ἀπεκά-
λυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ
Πατὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο
εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.
22 Πάντα παρεδόθη μοι
ὑπὸ τοῦ πατρός μου· κ̀ οὐ-
δεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ
υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ· κ̀ τίς
ἐςιν ὁ πατὴρ, εἰ μὴ ὁ υἱὸς,
κ̀ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀ-
ποκαλύψαι.
23 Καὶ ςραφεὶς πρὸς τὲς
μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπε·
Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ
βλέποντες ἃ βλέπετε.
24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
πολλοὶ προφῆται κ̀ βασιλεῖς
ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέ-
πετε, κ̀ οὐκ εἶδον· κ̀ ἀκῦσαι
ἃ ἀκούετε, κ̀ οὐκ ἤκουσαν.
25 Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις
ἀνέςη, ἐκπειράζων αὐτὸν, κ̀
λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιή-
σας ζωὴν αἰώνιον κληρονο-
μήσω;
26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐ-
τόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέ-
γραπται; πῶς ἀναγινώσ-
κεις;
27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν· Ἀγαπήσεις Κύριον
τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου, κ̀ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς σου, κ̀ ἐξ ὅλης τῆς
ἰσχύος σου, κ̀ ἐξ ὅλης τῆς
διανοίας σε· κ̀ τὸν πλησίον
σου ὡς σεαυτόν.
28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς
ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, κ̀
ζήσῃ.
29 Ὁ δὲ, θέλων δικαιῶν
ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰη-
σοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου
πλησίον;
30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν· Ἄνθρωπός τις
κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερεσαλὴμ
εἰς Ἱεριχὼ, κ̀ λῃσταῖς πε-
ριέπεσεν· οἳ κ̀ ἐκδύσαντες
αὐτὸν, κ̀ πληγὰς ἐπιθέντες,
ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ
τυγχάνοντα.
31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ
ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ
ὁδῷ ἐκείνῃ· κ̀ ἰδὼν αὐτὸν,
ἀντιπαρῆλθεν.
32 Ὁμοίως δὲ κ̀ Λευΐτης,
γενόμενος κατὰ τὸν τόπον,
ἐλθὼν κ̀ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλ-
θεν.
33 Σαμαρείτης δέ τις ὁ-
δεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, κ̀
ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη.
34 Καὶ προσελθὼν κατέ-
δησε τὰ τραύματα αὐτοῦ,
ἐπιχέων ἔλαιον κ̀ οἶνον· ἐ-
πιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ
ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν
εἰς πανδοχεῖον, κ̀ ἐπεμελή-
θη αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον
ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δη-
νάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ,
ϗ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελή-
θητι αὐτοῦ· ϗ ὅτι ἂν προσ-
δαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐ-
πανέρχεσθαί με, ἀποδώσω
σοι.
36 Τίς οὖν τούτων τῶν
τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γε-
γονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς
τοὺς λῃστάς;
37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιή-
σας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ.
Εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πο-
ρεύου, ϗ σὺ ποίει ὁμοίως.
38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πο-
ρεύεσθαι αὐτοὺς, ϗ αὐτὸς
εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυ-
νὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα
ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶ-
κον αὐτῆς.
39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ
καλουμένη Μαρία, ἣ ϗ πα-
ρακαθίσασα παρὰ τοὺς πό-
δας τȣ̃ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν
λόγον αὐτοῦ·
40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσ-
πᾶτο περὶ πολλὴν διακο-
νίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύ-
ριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελ-
φή μου μόνην με κατέλιπε
διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ,
ἵνα μοι συναντιλάβηται.
41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν
αὐτῇ ὁ Ἰησȣ̃ς· Μάρθα
Μάρθα, μεριμνᾷς ϗ τυρβάζῃ
περὶ πολλά.
42 Ἑνὸς δέ ἐστι χρεία.
Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν με-
ρίδα ἐξελέξατο ἥτις οὐκ ἀ-
φαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

ΚΕΦ. ια' 11.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ἐν τῷ
εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ
προσευχόμενον, ὡς ἐπαύ-
σατο, εἶπέ τις τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε,
δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσ-
θαι, καθὼς ϗ Ἰωάννης ἐδί-
δαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.
2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν
προσεύχησθε, λέγετε· ΠΑ'-
ΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά
σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σȣ·
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, ϗ ἐπὶ τῆς
γῆς.
3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν
ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ'
ἡμέραν·
4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁ-
μαρτίας ἡμῶν· ϗ γὰρ αὐτοὶ
ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι
ἡμῖν· ϗ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς
εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον, καὶ
πορεύσεται πρὸς αὐτὸν με-
σονυκτίȣ, ϗ εἴπῃ αὐτῷ· Φί-
λε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτȣς·
6 Ἐπειδὴ φίλος μου πα-
ρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με, ϗ
οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ·

7 Κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀπο-
κριθεὶς εἴπῃ· Μή μοι κό-
πους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα
κέκλεισται, ϗ τὰ παιδία μου
μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰ-
σίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς
δοῦναί σοι.
8 Λέγω ὑμῖν, εἰ ϗ οὐ δώ-
σει αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ τὸ
εἶναι αὐτοῦ φίλον, διά γε
τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερ-
θεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄ-
ζει.
9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Αἰ-
τεῖτε, ϗ δοθήσεταί ὑμῖν·
ζητεῖτε, ϗ εὑρήσετε· κρούε-
τε, ϗ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.
10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμ-
βάνει· ϗ ὁ ζητῶν εὑρίσκει·
ϗ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.
11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πα-
τέρα, αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον,
μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ
ϗ ἰχθῦν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος
ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
12 Ἢ ϗ ἐὰν αἰτήσῃ ὠὸν,
μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπί-
ον;
13 Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ
ὑπάρχοντες, οἴδατε ἀγαθὰ
δόματα διδόναι τοῖς τέκνοις
ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πα-
τὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ, δώσει
πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν
αὐτόν;
14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαι-
μόνιον, ϗ αὐτὸ ἦν κωφόν·
ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξ-
ελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κω-
φός· ϗ ἐθαύμασαν οἱ ὄχ-
λοι.
15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶ-
πον· Ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρ-
χοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλ-
λει τὰ δαιμόνια.
16 Ἕτεροι δὲ πειράζοντες,
σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν
ἐξ οὐρανοῦ.
17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν
τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐ-
τοῖς· Πᾶσα βασιλεία ἐφ'
ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρη-
μοῦται, ϗ οἶκος ἐπὶ οἶκον
πίπτει.
18 Εἰ δὲ ϗ ὁ σατανᾶς ἐφ'
ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς στα-
θήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ;
ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβοὺλ
ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.
19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζε-
βοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλ-
λουσι; διὰ τοῦτο κριταὶ ὑ-
μῶν αὐτοὶ ἔσονται.
20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ
ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα
ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ.
21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς κα-
θωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν
ἑαυτοῦ αὐλὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.
22 Ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότε-
ρος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ
αὐτὸν, τὴν πανοπλίαν αὐ-
τοῦ αἴρει ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει, ϗ
τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν.
23 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ,

κατ' ἐμοῦ ἐςι· ϗ ὁ μὴ συνά-
γων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.
24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀν-
θρώπου, διέρχεται δι' ἀνύ-
δρων τόπων, ζητοῦν ἀνά-
παυσιν· ϗ μὴ εὑρίσκον, λέ-
γει· Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶ-
κόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον.
25 Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σε-
σαρωμένον ϗ κεκοσμημένον.
26 Τότε πορεύεται καὶ
παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα
πνεύματα πονηρότερα ἑαυ-
τοῦ, ϗ εἰσελθόντα κατοικεῖ
ἐκεῖ· ϗ γίνεται τὰ ἔσχατα
τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεί-
ρονα τῶν πρώτων.
27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέ-
γειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά
τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τȣ͂ ὄχλȣ,
εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ
κοιλία ἡ βαςάσασά σε, ϗ
μαςοὶ οὓς ἐθήλασας.
28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Με-
νȣ͂νγε μακάριοι οἱ ἀκȣ́οντες
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ϗ φυ-
λάσσοντες.
29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθ-
ροιζομένων, ἤρξατο λέγειν.
Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρά ἐστι·
σημεῖον ἐπιζητεῖ, ϗ σημεῖον
οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ
σημεῖον Ἰωνᾶ.
30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο
Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς Νινευΐ-
ταις, οὕτως ἔςαι ϗ ὁ υἱὸς τȣ͂
ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ.
31 Βασίλισσα Νότȣ ἐγερ-
θήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ
τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύ-
της, ϗ κατακρινεῖ αὐτούς·
ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων
τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν
Σολομῶντος· ϗ ἰδοὺ, πλεῖον
Σολομῶντος ὧδε.
32 Ἄνδρες Νινευῒ ἀνασ-
τήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ
τῆς γενεᾶς ταύτης, ϗ κατα-
κρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετε-
νόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰω-
νᾶ· ϗ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ
ὧδε.
33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας
εἰς κρυπτὴν τίθησιν, οὐδὲ
ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ
τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπο-
ρευόμενοι τὸ φέγγος βλέπω-
σιν.
34 Ὁ λύχνος τοῦ σώμα-
τός ἐςιν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν
οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς
ᾖ, ϗ ὅλον τὸ σῶμά σου φω-
τεινόν ἐςιν· ἐπὰν δὲ πονη-
ρὸς ᾖ, ϗ τὸ σῶμά σου σκο-
τεινόν.
35 Σκόπει οὖν, μὴ τὸ φῶς
τὸ ἐν σοὶ, σκότος ἐστίν·
36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου
ὅλον φωτεινὸν, μὴ ἔχον τι
μέρος σκοτεινὸν, ἔσται φω-
τεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχ-
νος τῇ ἀςραπῇ φωτίζῃ σε.
37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι,
ἠρώτα αὐτὸν φαρισαῖός τις,
ὅπως ἀριςήσῃ παρ' αὐτῷ.
Εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.
38 Ὁ δὲ φαρισαῖος ἰδὼν

θαύμασεν, ὅτι ὀυ πρῶτον
απτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίςου.
39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς
τόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ φαρι-
ῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτη-
ου ꙅ τȣ͂ πίνακος καθαρί-
τε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέ-
ι ἁρπαγῆς ꙅ πονηρίας.
40 Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιή-
ς τὸ ἔξωθεν, ꙅ τὸ ἔσωθεν
οίησε;
41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε
εημοσύνην· ꙅ ἰδοὺ, πάντα
θαρὰ ὑμῖν ἐστιν.
42 Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς
ρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατȣ͂τε
ἡδύοσμον ꙅ τὸ πήγανον
πᾶν λάχανον, ꙅ παρέρ-
εσθε τὴν κρίσιν ꙅ τὴν ἀ-
πην τȣ͂ Θεοῦ· ταῦτα ἔδει
ῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέ-
αι.
43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρι-
ίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν
ρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συ-
αγωγαῖς, ꙅ τοὺς ἀσπασμȣ̀ς
ἐν ταῖς ἀγοραῖς.
44 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι ἐστὲ
ς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, ꙅ
ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦν-
τες ἐπάνω, οὐκ οἴδασιν·
45 Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν
νομικῶν λέγει αὐτῷ· Διδάσ-
καλε, ταῦτα λέγων ꙅ ἡμᾶς
ὑβρίζεις.
46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν
τοῖς νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι φορ-
τίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορ-
τία δυσβάστακτα, ꙅ αὐτοὶ
ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ
προσψαύετε τοῖς φορτίοις·
47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκο-
δομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν
προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες
ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς.
48 Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ
συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις
τῶν πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐ-
τοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτοὺς,
ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν
τὰ μνημεῖα.
49 Διὰ τοῦτο ꙅ ἡ σοφία
τȣ͂ Θεȣ͂ εἶπεν· Ἀποστελῶ
εἰς αὐτȣ͂ς προφήτας, ꙅ ἀ-
ποςόλȣς, ꙅ ἐξ αὐτῶν ἀποκ-
τενȣ͂σι ꙅ ἐκδιώξȣσιν.
50 Ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα
πάντων τῶν προφητῶν, τὸ
ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβο-
λῆς κόσμȣ, ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης,
51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος
Ἄβελ, ἕως τȣ͂ αἵματος Ζα-
χαρίου, τȣ͂ ἀπολομένου με-
ταξὺ τȣ͂ θυσιαςηρίȣ ꙅ τοῦ
οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζη-
τηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης.
52 Οὐαὶ ὑμῖν τοις νομι-
κοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα
τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰ-
σήλθατε, ꙅ τοὺς εἰσερχομέ-
νȣς ἐκωλύσατε.
53 Λέγοντος δὲ αὐτȣ͂ ταῦ-
τα πρὸς αὐτοὺς, ἤρξαντο οἱ
γραμματεῖς ꙅ οἱ φαρισαῖοι
δεινῶς ἐνέχειν, ꙅ ἀποςομα-
τίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων·

54 Ἐνεδρεύοντες αὐτὸν,
ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγο-
ρήσωσιν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιϛ'. 12.

1 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν
τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου ὥστε
καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξα-
το λέγειν πρὸς τοὺς μαθη-
τὰς αὐτοῦ· Πρῶτον προσέ-
χετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης
τῶν φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν
ὑπόκρισις·
2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμ-
μένον ἐστὶν, ὃ οὐκ ἀποκαλυφ-
θήσεται· καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ
γνωσθήσεται.
3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκο-
τίᾳ εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκου-
σθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς
ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις,
κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δω-
μάτων.
4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φί-
λοις μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ
τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶ-
μα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόν-
των περισσότερόν τι ποιῆ-
σαι.
5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα
φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν με-
τὰ τὸ ἀποκτεῖναι, ἐξουσίαν
ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέ-
εννανν· ναὶ λέγω ὑμῖν, τοῦ-
τον φοβήθητε.
6 Οὐχὶ πέντε στρουθία
πωλεῖται ἀσσαρίων δύο, καὶ
ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπι-
λελησμένον ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ.
7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς
κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθ-
μηνται· μὴ οὖν φοβεῖσθε·
πολλῶν στρουθίων διαφέρετε.
8 Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὃς
ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμ-
προσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολο-
γήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν
τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.
9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με
ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀ-
παρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν
ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ·
10 Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον
εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς
τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφη-
μήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται.
11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν
ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ
τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας,
μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπο-
λογήσησθε, ἢ τί εἴπητε·
12 Τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα
διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.
13 Εἶπε δέ τις αὐτῷ ἐκ
τοῦ ὄχλου· Διδάσκαλε, εἰπὲ
τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι
μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.
14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄν-
θρωπε, τίς με κατέστησε δι-
καστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;
15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ

τῆς πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν
τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ
αὐτῦ ἐςὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόν-
των αὐτῦ.
16 Εἶπε δὲ παραβολὴν
πρὸς αὐτοὺς, λέγων· Ἀν-
θρώπου τινὸς πλουσίου εὐ-
φόρησεν ἡ χώρα.
17 Καὶ διελογίζετο ἐν
ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω;
ὅτι οὐκ ἔχω πῦ συνάξω τὰς
καρπούς μου.
18 Καὶ εἶπε· Τῦτο ποιή-
σω· καθελῶ μου τὰς ἀποθή-
κας, ἢ μείζονας οἰκοδομήσω·
ἢ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ
γεννήματά μου, ἢ τὰ ἀγαθά
μου·
19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μυ·
Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ
κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀνα-
παύυ, φάγε, πίε, εὐφραίνυ.
20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός·
Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν
ψυχήν σου ἀπαιτῦσιν ἀπὸ
σῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι
ἔσται;
21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων
ἑαυτῷ, ἢ μὴ εἰς Θεὸν πλου-
τῶν.
22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο
ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ
ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε· μηδὲ
τῷ σώματι, τί ἐνδύσησθε.
23 Ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι
τῆς τροφῆς, ἢ τὸ σῶμα τῦ
ἐνδύματος.
24 Κατανοήσατε τοὺς
κόρακας, ὅτι οὐ σπείρουσιν,
οὐδὲ θερίζουσιν· οἷς οὐκ ἔςι
ταμεῖον, οὐδὲ ἀποθήκη, ἢ ὁ
Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ
μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν
πετεινῶν;
25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμ-
νῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ
τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν
ἕνα;
26 Εἰ οὖν οὔτε ἐλάχιστον
δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν
μεριμνᾶτε;
27 Κατανοήσατε τὰ κρί-
να, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ,
οὐδὲ νήθει· Λέγω δὲ ὑμῖν,
οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ
δόξῃ αὐτῦ περιεβάλετο ὡς
ἓν τούτων.
28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν
τῷ ἀγρῷ, σήμερον ὄντα ἢ
αὔριον εἰς κλίβανον βαλλό-
μενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφι-
έννυσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς,
ὀλιγόπιστοι;
29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε,
τί φάγητε, ἢ τί πίητε· ἢ μὴ
μετεωρίζεσθε.
30 Ταῦτα γὰρ πάντα, τὰ
ἔθνη τῦ κόσμου ἐπιζητεῖ·
ὑμῶν δὲ ὁ Πατὴρ οἶδεν ὅτι
χρῄζετε τούτων·
31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βα-
σιλείαν τῦ Θεῦ, ἢ ταῦτα
πάντα προςεθήσεται ὑμῖν.
32 Μὴ φοβῦ, τὸ μικρὸν
ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ
Πατὴρ ὑμῶν δῦναι ὑμῖν τὴν
βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, ϗ δότε ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅπȣ κλέπτης οὐκ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει.

34 Ὅπου γάρ ἐϛιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ϗ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.

35 Ἔϛωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι·

36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλθόντος ϗ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ.

37 Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ Κύριος εὑρήσει γρηγορȣ̃ντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται ϗ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς ϗ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς.

38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, ϗ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, ϗ εὕρῃ οὕτω· μακάριοί εἰσιν οἱ δȣ̃λοι ἐκεῖνοι.

39 Τȣ̃το δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης, ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, ϗ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτȣ̃.

40 Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τȣ̃ ἀνθρώπου ἔρχεται.

41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ ϗ πρὸς πάντας;

42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἐϛὶν ὁ πιϛὸς οἰκονόμος ϗ φρόνιμος, ὃν καταϛήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτȣ̃, τȣ̃ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον;

43 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτȣ̃ εὑρήσει ποιȣ̃ντα οὕτως.

44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτȣ̃ καταϛήσει αὐτόν.

45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δȣ̃λος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτȣ̃· Χρονίζει ὁ κύριός μȣ ἔρχεσθαι· ϗ ἄρξηται τύπτειν τȣ̀ς παῖδας, ϗ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε ϗ πίνειν ϗ μεθύσκεσθαι·

46 Ἥξει ὁ κύριος τȣ̃ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ, ϗ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· ϗ διχοτομήσει αὐτόν, ϗ τὸ μέρος αὐτȣ̃ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει.

47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δȣ̃λος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίȣ ἑαυτȣ̃, ϗ μὴ ἑτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτȣ̃, δαρήσεται πολλάς·

48 Ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας· παντὶ δὲ ᾧ

ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθή-
σεται παρ' αὐτῦ· ἢ ᾧ πα-
ρέθεντο πολὺ, περισσότερον
αἰτήσουσιν αὐτόν.
49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς
τὴν γῆν, ἢ τί θέλω, εἰ ἤδη
ἀνήφθη;
50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπ-
τισθῆναι, ἢ πῶς συνέχομαι
ἕως οὗ τελεσθῇ;
51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην
παρεγενόμην δῦναι ἐν τῇ
γῇ; οὐχὶ, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ
διαμερισμόν·
52 Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τῦ
νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ δια-
μεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυ-
σὶ, ἢ δύο ἐπὶ τρισί.
53 Διαμερισθήσεται πα-
τὴρ ἐφ' υἱῷ, ἢ υἱὸς ἐπὶ
πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ,
ἢ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί· πεν-
θερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς,
ἢ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν
αὐτῆς.
54 Ἔλεγε δὲ ἢ τοῖς ὄχ-
λοις· Ὅταν ἴδητε τὴν νε-
φέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ
δυσμῶν, εὐθέως λέγετε· Ὄμ-
βρος ἔρχεται· ἢ γίνεται οὕ-
τω.
55 Καὶ ὅταν Νότον πνέ-
οντα, λέγετε· Ὅτι καύσων
ἔσται· ἢ γίνεται.
56 Ὑποκριταὶ, τὸ πρόσω-
πον τῆς γῆς ἢ τῦ οὐρανῦ
οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ
καιρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκι-
μάζετε;
57 Τί δὲ ἢ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ
κρίνετε τὸ δίκαιον;
58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ
τῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχον-
τα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν
ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτῦ· μή-
ποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν
κριτὴν, ἢ ὁ κριτής σε παρα-
δῷ τῷ πράκτορι, ἢ ὁ πράκ-
τωρ σε βάλλῃ εἰς φυλακήν.
59 Λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλ-
θῃς ἐκεῖθεν, ἕως οὗ ἢ τὸ ἔσ-
χατον λεπτὸν ἀποδῷς.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 Παρῆσαν δέ τινες ἐν
αὐτῷ τῷ καιρῷ, ἀπαγγέλ-
λοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γα-
λιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλά-
τος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν
αὐτῶν.
2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησῦς
εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε ὅτι οἱ
Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ
παρὰ πάντας τοὺς Γαλι-
λαίυς ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα
πεπόνθασιν;
3 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ'
ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες
ὡσαύτως ἀπολεῖσθε.
4 Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα ἢ ὀκ-
τὼ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος
ἐν τῷ Σιλωὰμ, ἢ ἀπέκτεινεν
αὐτοὺς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι
ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ
πάντας ἀνθρώπους τῦς κα-
τοικῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ;
5 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ

ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες
ὁμοίως ἀπολεῖσθε.
6 Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν
παραβολήν· Συκῆν εἶχέ τις
ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πε-
φυτευμένην· ϗ ἦλθε καρπὸν
ζητῶν ἐν αὐτῇ, ϗ οὐχ εὗ-
ρεν.
7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμ-
πελουργόν. Ἰδοὺ, τρία ἔτη
ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν
τῇ συκῇ ταύτῃ, ϗ οὐχ εὑρίσ-
κω· ἔκκοψον αὐτήν· ἱνατί ϗ
τὴν γῆν καταργεῖ;
8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει
αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτὴν
ϗ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου
σκάψω περὶ αὐτὴν, ϗ βάλω
κοπρία·
9 Κἂν μὲν ποιήσῃ καρ-
πόν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλ-
λον ἐκκόψεις αὐτήν.
10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ
τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς
σάββασι.
11 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦ
πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας
ἔτη δέκα ϗ ὀκτώ· ϗ ἦν συγ-
κύπτουσα. ϗ μὴ δυναμένη
ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές.
12 Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰη-
σοῦς, προσεφώνησε, ϗ εἶπεν
αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι
τῆς ἀσθενείας σου.
13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς
χεῖρας· ϗ παραχρῆμα ἀνωρ-
θώθη, ϗ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.
14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχι-
συνάγωγος, ἀγανακτῶν, ὅτι
τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ
Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ·
Ἓξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐν αἷς δεῖ
ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν
ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, ϗ
μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.
15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ
Κύριος, ϗ εἶπεν· Ὑποκριτὰ,
ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ
λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ, ἢ τὸν
ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, ϗ
ἀπαγαγὼν ποτίζει;
16 Ταύτην δὲ, θυγατέρα
Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν
ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα ϗ ὀκτὼ
ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ
τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ σαββάτου;
17 Καὶ ταῦτα λέγοντος
αὐτοῦ, κατῃσχύνοντο πάν-
τες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ· ϗ
πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ
πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γι-
νομένοις ὑπ' αὐτοῦ·
18 Ἔλεγε δέ· Τίνι ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; ϗ
τίνι ὁμοιώσω αὐτήν;
19 Ὁμοία ἐςὶ κόκκῳ σινά-
πεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος
ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· ϗ
ηὔξησε, ϗ ἐγένετο εἰς δέν-
δρον μέγα, ϗ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν
τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.
20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τίνι
ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ;
21 Ὁμοία ἐςὶ ζύμῃ, ἣν
λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς

ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ
ἐζυμώθη ὅλον.
22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ
πόλεις ϗ κώμας διδάσκων,
ϗ πορείαν ποιούμενος εἰς
Ἱερουσαλήμ.
23 Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Κύ-
ριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι;
Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν
διὰ τῆς στενῆς θύρας· ὅτι
πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητή-
σουσιν εἰσελθεῖν, ϗ οὐκ ἰσ-
χύσουσιν.
25 Ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ
οἰκοδεσπότης, ϗ ἀποκλείσῃ
τὴν θύραν, ϗ ἄρξησθε ἔξω
ἑςάναι, ϗ κρούειν τὴν θύ-
ραν, λέγοντες· Κύριε, Κύ-
ριε, ἄνοιξον ἡμῖν· ϗ ἀποκρι-
θεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑ-
μᾶς, πόθεν ἐςέ.
26 Τότε ἄρξεσθε λέγειν·
Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου, ϗ
ἐπίομεν, ϗ ἐν ταῖς πλατεί-
αις ἡμῶν ἐδίδαξας.
27 Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν,
οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ·
ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες
οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.
28 Ἐκεῖ ἔςαι ὁ κλαυθμὸς
ϗ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων,
ὅταν ὄψησθε Ἀβραὰμ καὶ
Ἰσαὰκ ϗ Ἰακὼβ, ϗ πάντας
τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκ-
βαλλομένους ἔξω.
29 Καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνα-
τολῶν ϗ δυσμῶν, ϗ ἀπὸ
Βοῤῥᾶ ϗ Νότου· ϗ ἀνακλιθή-
σονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
Θεοῦ.
30 Καὶ ἰδοὺ, εἰσὶν ἔσχατοι,
οἳ ἔσονται πρῶτοι, καί εἰσι
πρῶτοι, οἳ ἔσονται ἔσχατοι.
31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
προσῆλθόν τινες φαρισαῖοι,
λέγοντες αὐτῷ· Ἔξελθε, ϗ
πορεύου ἐντεῦθεν· ὅτι Ἡρώ-
δης θέλει σε ἀποκτεῖναι.
32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πο-
ρευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώ-
πεκι ταύτῃ· Ἰδοὺ, ἐκβάλλω
δαιμόνια, ϗ ἰάσεις ἐπιτελῶ
σήμερον ϗ αὔριον, ϗ τῇ
τρίτῃ τελειοῦμαι.
33 Πλὴν δεῖ με σήμερον
ϗ αὔριον ϗ τῇ ἐχομένῃ πο-
ρεύεσθαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται
προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω
Ἱερουσαλήμ.
34 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσα-
λὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς
προφήτας, ϗ λιθοβολοῦσα
τοὺς ἀπεςαλμένους πρὸς αὐ-
τὴν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπι-
συνάξαι τὰ τέκνα σου, ὃν
τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς
νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας,
ϗ οὐκ ἠθελήσατε;
35 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ
οἶκος ὑμῶν· Λέγω δὲ ὑμῖν,
ὅτι οὐ μή με ἴδητε, ἕως ἂν
ἥξῃ ὅτε εἴπητε, Εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

ΚΕΦ. ιδʹ. 14.

1 ΚΑΙ' ἐγένετο ἐν τῷ ἐλ-
θεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος
τῶν ἀρχόντων τῶν φαρι-
σαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρ-
τον, ϗ αὐτοὶ ἦσαν παρα-
τηρούμενοι αὐτόν.
2 Καὶ ἰδὲ, ἄνθρωπός τις
ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν
αὐτοῦ.
3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομι-
κοὺς ϗ φαρισαίους, λέγων·
Εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θε-
ραπεύειν;
4 Οἱ δὲ ἡσύχασαν. Καὶ
ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν,
καὶ ἀπέλυσε.
5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς
αὐτοὺς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν
ὄνος ἢ βȣ̃ς εἰς φρέαρ ἐμπε-
σεῖται, ϗ οὐκ εὐθέως ἀνασ-
πάσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τȣ̃ σαββάτου;
6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀν-
ταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς
ταῦτα.
7 Ἔλεγε δὲ πρὸς τȣ̀ς κε-
κλημένȣς παραβολὴν, ἐπέ-
χων πῶς τὰς πρωτοκλισίας
ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐ-
τούς·
8 Ὅταν κληθῇς ὑπό τι-
νος εἰς γάμȣς, μὴ κατα-
κλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλι-
σίαν· μήποτε ἐντιμότερός
σȣ ᾖ κεκλημένος ὑπ' αὐτȣ̃.
9 Καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐ-
τὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι· Δὸς
τούτῳ τόπον· ϗ τότε ἄρξῃ
μετ' αἰσχύνης τὸν ἔσχατον
τόπον κατέχειν.
10 Ἀλλ' ὅταν κληθῇς,
πορευθεὶς ἀνάπεσαι εἰς τὸν
ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν
ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε, εἴπῃ
σοι· Φίλε, προσανάβηθι ἀ-
νώτερον· τότε ἔσται σοι
δόξα ἐνώπιον τῶν συνανα-
κειμένων σοί.
11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυ-
τὸν ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ
ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθή-
σεται.
12 Ἔλεγε δὲ καὶ τῷ κε-
κληκότι αὐτόν· Ὅταν ποιῇς
ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει
τοὺς φίλȣς σου, μηδὲ τοὺς
ἀδελφούς σȣ, μηδὲ τȣ̀ς συγ-
γενεῖς σȣ, μηδὲ γείτονας
πλȣσίȣς· μήποτε ϗ αὐτοί
σε ἀντικαλέσωσι, ϗ γένηταί
σοι ἀνταπόδομα.
13 Ἀλλ' ὅταν ποιῇς δο-
χὴν, κάλει πτωχοὺς, ἀνα-
πήρȣς, χωλοὺς, τυφλούς·
14 Καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι
οὐκ ἔχȣσιν ἀνταποδοῦναί
σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ
σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν
δικαίων.
15 Ἀκούσας δέ τις τῶν
συνανακειμένων ταῦτα, εἶ-
πεν αὐτῷ· Μακάριος ὃς
φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τοῦ Θεοῦ.

16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄν-
θρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον
μέγα, ϗ ἐκάλεσε πολλούς·
17 Καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦ-
λον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπ-
νου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις·
Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά
ἐστι πάντα.
18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς
παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ
πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀ-
γρὸν ἠγόρασα, ϗ ἔχω ἀνάγ-
κην ἐξελθεῖν, ϗ ἰδεῖν αὐτόν·
ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτη-
μένον.
19 Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύ-
γη βοῶν ἠγόρασα πέντε, ϗ
πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά·
ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτη-
μένον.
20 Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυ-
ναῖκα ἔγημα, ϗ διὰ τοῦτο οὐ
δύναμαι ἐλθεῖν.
21 Καὶ παραγενόμενος ὁ
δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε
τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε
ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης
εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἔξ-
ελθε ταχέως εἰς τὰς πλα-
τείας ϗ ῥύμας τῆς πόλεως,
ϗ τοὺς πτωχοὺς ϗ ἀναπή-
ρους ϗ χωλοὺς ϗ τυφλοὺς
εἰσάγαγε ὧδε.
22 Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος·
Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξ-
ας, ϗ ἔτι τόπος ἐστί.
23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος
πρὸς τὸν δοῦλον· Ἔξελθε
εἰς τὰς ὁδοὺς ϗ φραγμοὺς,
ϗ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα
γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.
24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων
τῶν κεκλημένων γεύσεταί
μου τοῦ δείπνου.
25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐ-
τῷ ὄχλοι πολλοί· ϗ στρα-
φεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς·
26 Εἴ τις ἔρχεται πρός
με, ϗ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα
ἑαυτοῦ, ϗ τὴν μητέρα, ϗ
τὴν γυναῖκα, ϗ τὰ τέκνα,
ϗ τοὺς ἀδελφοὺς, ϗ τὰς ἀ-
δελφὰς, ἔτι δὲ ϗ τὴν ἑαυτοῦ
ψυχὴν, οὐ δύναταί μου μα-
θητὴς εἶναι.
27 Καὶ ὅστις οὐ βαστάζει
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ
ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύ-
ναταί μου εἶναι μαθητής.
28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέ-
λων πύργον οἰκοδομῆσαι,
οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψη-
φίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει
εἰς ἀπαρτισμόν;
29 Ἵνα μήποτε θέντος
αὐτοῦ θεμέλιον, ϗ μὴ ἰσχύ-
οντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ
θεωροῦντες ἄρξωνται ἐμ-
παίζειν αὐτῷ,
30 Λέγοντες· Ὅτι οὗτος
ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδο-
μεῖν, ϗ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέ-
σαι.
31 Ἢ τίς βασιλεὺς πο-
ρευόμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ
βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ
καθίσας πρῶτον βουλεύ-

εται, εἰ δυνατός ἐστιν ἐν
δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι
τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων
ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;
32 Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτῦ
πόῤῥω ὄντος, πρεσβείαν
ἀποστείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς
εἰρήνην.
33 Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑ-
μῶν, ὃς οὐκ ἀποτάσσεται
πᾶσι τοῖς ἑαυτῦ ὑπάρχου-
σιν, οὐ δύναταί μου εἶναι
μαθητής.
34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν
δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν
τίνι ἀρτυθήσεται;
35 Οὔτε εἰς γῆν, οὔτε
εἰς κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν·
ἔξω βάλλυσιν αὐτό. Ὁ ἔχων
ὦτα ἀκούειν, ἀκυέτω.

ΚΕΦ. ιε'. 15.

1 ΗΣΑΝ δὲ ἐγγίζοντες
αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι ϗ
οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀκύειν αὐτῦ.
2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ φα-
ρισαῖοι ϗ οἱ γραμματεῖς,
λέγοντες· Ὅτι οὗτος ἁμαρ-
τωλοὺς προσδέχεται, ϗ συ-
νεσθίει αὐτοῖς.
3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς
τὴν παραβολὴν ταύτην, λέ-
γων·
4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν
ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ
ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ
καταλείπει τὰ ἐννενηκον-
ταεννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς,
ἕως εὕρῃ αὐτό;
5 Καὶ εὑρὼν, ἐπιτίθησιν
ἐπὶ τὺς ὤμυς ἑαυτῦ χαί-
ρων;
6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶ-
κον, συγκαλεῖ τὺς φίλυς ϗ
τοὺς γείτονας, λέγων αὐ-
τοῖς· Συγχάρητέ μοι, ὅτι
εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ
ἀπολωλός.
7 Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτω
χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ
ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετα-
νοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐννενηκοντα-
εννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ
χρείαν ἔχουσι μετανοίας.
8 Ἢ τίς γυνὴ, δραχμὰς
ἔχυσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ
δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει
λύχνον, ϗ σαροῖ τὴν οἰκίαν,
ϗ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτυ
εὕρῃ;
9 Καὶ εὑρῦσα συγκαλεῖ-
ται τὰς φίλας ϗ τὰς γεί-
τονας, λέγουσα· Συγχά-
ρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν
δραχμὴν, ἣν ἀπώλεσα.
10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χα-
ρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν
ἀγγέλων τῦ Θεῦ ἐπὶ ἑνὶ
ἁμαρτωλῷ μετανοῦντι.
11 Εἶπε δέ· Ἄνθρωπός
τις εἶχε δύο υἱούς.
12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος
αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ,
δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος
τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐ-
τοῖς τὸν βίον.

13 Καὶ μετ᾽ οὐ πολλὰς
ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα
ὁ νεώτερος υἱὸς, ἀπεδήμη-
σεν εἰς χώραν μακράν· ϗ
ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν
αὐτȣ̃, ζῶν ἀσώτως.
14 Δαπανήσαντος δὲ αὐ-
τȣ̃ πάντα, ἐγένετο λιμὸς
ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν
ἐκείνην· ϗ αὐτὸς ἤρξατο
ὑστερεῖσθαι.
15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολ-
λήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς
χώρας ἐκείνης· ϗ ἔπεμψεν
αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐ-
τȣ̃ βόσκειν χοίρους.
16 Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι
τὴν κοιλίαν αὐτȣ̃ ἀπὸ τῶν
κερατίων, ὧν ἤσθιον οἱ
χοῖροι· ϗ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.
17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν,
εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τȣ̃ πα-
τρός μου περισσεύουσιν ἄρ-
των; ἐγὼ δὲ ὧδε λιμῷ ἀ-
πόλλυμαι.
18 Ἀναστὰς πορεύσομαι
πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ
ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον
εἰς τὸν οὐρανὸν, ϗ ἐνώπιόν
σου·
19 Οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος
κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν
με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σȣ.
20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε
πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ.
Ἔτι δὲ αὐτȣ̃ μακρὰν ἀπέ-
χοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πα-
τὴρ αὐτȣ̃, ϗ ἐσπλαγχνίσθη·
ϗ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν
τράχηλον αὐτȣ̃, ϗ κατεφί-
λησεν αὐτόν.
21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός·
Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν ϗ ἐνώπιόν σου, καὶ
οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι
υἱός σου.
22 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς
τοὺς δούλους αὐτοῦ· Ἐξε-
νέγκατε τὴν στολὴν τὴν
πρώτην, ϗ ἐνδύσατε αὐτὸν,
ϗ δότε δακτύλιον εἰς τὴν
χεῖρα αὐτοῦ, ϗ ὑποδήματα
εἰς τοὺς πόδας.
23 Καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσ-
χον τὸν σιτευτὸν θύσατε·
ϗ φαγόντες εὐφρανθῶμεν·
24 Ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου
νεκρὸς ἦν, ϗ ἀνέζησε· ϗ
ἀπολωλὼς ἦν, ϗ εὑρέθη.
Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.
25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· ϗ
ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰ-
κίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας ϗ
χορῶν·
26 Καὶ προσκαλεσάμενος
ἕνα τῶν παίδων, ἐπυνθά-
νετο, τί εἴη ταῦτα.
27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅ-
τι ὁ ἀδελφός σου ἥκει· καὶ
ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν
μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι
ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλα-
βεν.
28 Ὠργίσθη δὲ, ϗ οὐκ
ἤθελεν εἰσελθεῖν· ὁ οὖν
πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν πα-
ρεκάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· Ἰδοὺ, τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, ϗ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον· ϗ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ.

30 Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, ϗ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν.

32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, ϗ ἀνέζησε. ϗ ἀπολωλὼς ἦν, ϗ εὑρέθη.

ΚΕΦ. ιϛ'. 16.

1 ΕΛΕΓΕ δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον· ϗ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν.

3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι.

4 Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασαθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.

5 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου;

6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, ϗ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα.

7 Ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε· Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν κόρους σίτου. Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, ϗ γράψον ὀγδοήκοντα.

8 Καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι.

9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας· ἵνα ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, ϗ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι· ϗ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, ϗ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν.

11 Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;

12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει;

13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

14 Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες· καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκοπώτερον δέ ἐστι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν.

18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμῶν ἑτέραν, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν, μοιχεύει.

19 Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.

20 Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκωμένος,

21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ.

22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη.

23 Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ.

24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραὰμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.

25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι, ὅτι ἀπέλα-

βες τὰ ἀγαθά σε ἐν τῇ ζωῇ
σε, ϗ Λάζαρος ὁμοίως τὰ
κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακα-
λεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.
26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τέτοις,
μεταξὺ ἡμῶν ϗ ὑμῶν χάσ-
μα μέγα ἐστήρικται, ὅπως
οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν
πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται,
μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς
διαπερῶσιν.
27 Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ σὺν
σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐ-
τὸν εἰς τὸν οἶκον τε πα-
τρός με·
28 Ἔχω γὰρ πέντε ἀ-
δελφές· ὅπως διαμαρτύρη-
ται αὐτοῖς, ἵνα μὴ ϗ αὐτοὶ
ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τῦ-
τον τῆς βασάνε.
29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ·
Ἔχεσι Μωσέα ϗ τὲς προ-
φήτας· ἀκεσάτωσαν αὐτῶν.
30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχὶ,
πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν
τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ
πρὸς αὐτὲς, μετανοήσεσιν.
31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μω-
σέως ϗ τῶν προφητῶν οὐκ
ἀκέεσιν, ἐδὲ ἐάν τις ἐκ νε-
κρῶν ἀναστῇ, πεισθήσον-
ται.

ΚΕΦ. ιζ'. 17.

1 ΕΙ'ΠΕ δὲ πρὸς τὲς
μαθητάς· Ἀνένδεκτόν ἐςι
τε μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα·
ἐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται.

2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ, εἰ μύ-
λος ὀνικὸς περίκειται περὶς
τὸν τράχηλον αὐτε, καὶ
ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν,
ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν
μικρῶν τέτων.
3 Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐ-
ὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελ-
φός σε, ἐπιτίμησον αὐτῷ· ϗ
ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.
4 Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς
ἡμέρας ἁμάρτῃ εἰς σὲ, καὶ
ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπισ-
τρέψῃ, λέγων· Μετανοῶ·
ἀφήσεις αὐτῷ.
5 Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι
τῷ Κυρίῳ· Πρόσθες ἡμῖν
πίστιν.
6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ
εἴχετε πίστιν ὡς κόκκον σι-
νάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συ-
καμίνῳ ταύτῃ· Ἐκριζώθη-
τι, ϗ φυτεύθητι ἐν τῇ θα-
λάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν
ὑμῖν.
7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δῦλον
ἔχων ἀροτριῶντα, ἢ ποι-
μαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ
τε ἀγρε ἐρεῖ· Εὐθέως πα-
ρελθὼν ἀνάπεσαι;
8 Ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ·
Ἑτοίμασον τί δειπνήσω, ϗ
περιζωσάμενος διακόνει μοι,
ἕως φάγω ϗ πίω· ϗ μετὰ
ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι
συ;
9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δύ-
λῳ ἐκείνῳ, ὅτι ἐποίησε τὰ
διαταχθέντα; ὁ δοκῶ.

10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ποιήσητε πάντα τὰ δια-
ταχθέντα ὑμῖν, λέγετε· Ὅτι
δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὃ
ὠφείλομεν ποιῆσαι, πεποι-
ήκαμεν.
11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πο-
ρεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο
διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γα-
λιλαίας.
12 Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ
εἴς τινα κώμην, ἀπήντη-
σαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄν-
δρες, οἳ ἔστησαν πόῤῥωθεν,
13 Καὶ αὐτοὶ ἦραν φω-
νὴν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπισ-
τάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.
14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐ-
τοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξ-
ατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι,
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν
αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθησαν.
15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν
ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ
φωνῆς μεγάλης δοξάζων
τὸν Θεόν.
16 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρό-
σωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐ-
τοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ
αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης.
17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα
ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐν-
νέα ποῦ;
18 Οὐχ εὑρέθησαν ὑποσ-
τρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ
Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς
οὗτος.
19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀ-
ναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε.
20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ
τῶν φαρισαίων, πότε ἔρχε-
ται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀ-
πεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν·
Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως·
21 Οὐδὲ ἐροῦσιν· Ἰδοὺ
ὧδε, ἤ, ἰδοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ,
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς
ὑμῶν ἐστιν.
22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μα-
θητάς· Ἐλεύσονται ἡμέραι,
ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν
ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
ἰδεῖν· καὶ οὐκ ὄψεσθε.
23 Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ
ὧδε, ἤ, ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλ-
θητε, μηδὲ διώξητε.
24 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστρα-
πὴ ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς
ὑπ' οὐρανὸν, εἰς τὴν ὑπ'
οὐρανὸν λάμπει· οὕτως ἔσ-
ται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν
τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ.
25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν
πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκι-
μασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης.
26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν
ταῖς ἡμέραις Νῶε, ουτως
ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
27 Ἤσθιον, ἔπινον, ἐγά-
μουν, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἧς
ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν
κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατα-

κλυσμὸς, ᾗ ἀπώλεσεν ἅ-
παντας.
28 Ὁμοίως ᾗ ὡς ἐγένετο
ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἤσ-
θιον, ἔπινον, ἠγόραζον,
ἐπώλεν, ἐφύτευον, ᾠκοδό-
μεν.
29 Ἧι δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε
Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε
πῦρ ᾗ θεῖον ἀπ' οὐρανῦ, ᾗ
ἀπώλεσεν ἅπαντας·
30 Κατὰ ταυτὰ ἔςαι ᾗ
ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τῦ ἀνθρώπου
ἀποκαλύπτεται.
31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρα,
ὃς ἔσται ἐπὶ τῦ δώματος, ᾗ
τὰ σκεύη αὐτῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ,
μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά· ᾗ
ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ
ἐπιςρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.
32 Μνημονεύετε τῆς γυ-
ναικὸς Λώτ.
33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπο-
λέσει αὐτήν· ᾗ ὃς ἐὰν ἀπο-
λέσῃ αὐτὴν, ζωογονήσει
αὐτήν.
34 Λέγω ὑμῖν, ταύτῃ τῇ
νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλί-
νης μιᾶς· εἷς παραληφθή-
σεται, ᾗ ὁ ἕτερος ἀφεθήσε-
ται.
35 Δύο ἔσονται ἀλήθυ-
σαι ἐπὶ τὸ αὐτό· ἡ μία πα-
ραληφθήσεται, ᾗ ἡ ἑτέρα
ἀφεθήσεται.
36 Καὶ ἀποκριθέντες λέ-
γουσιν αὐτῷ· Πῦ, Κύριε; Ὁ
δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπυ τὸ
σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται
οἱ ἀετοί.

ΚΕΦ. ιη'. 18.

1 ἜΛΕΓΕ δὲ ᾗ παρα-
βολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν
πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ
μὴ ἐκκακεῖν·
2 Λέγων· Κριτής τις ἦν
ἐν τινι πόλει, τὸν Θεὸν μὴ
φοβούμενος, ᾗ ἄνθρωπον
μὴ ἐντρεπόμενος·
3 Χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πό-
λει ἐκείνῃ· ᾗ ἤρχετο πρὸς
αὐτὸν λέγουσα· Ἐκδίκησόν
με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.
4 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ
χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶ-
πεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ ᾗ τὸν
Θεὸν οὐ φοβοῦμαι, ᾗ ἄν-
θρωπον οὐκ ἐντρέπομαι·
5 Διάγε τὸ παρέχειν μοι
κόπον τὴν χήραν ταύτην,
ἐδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς
τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ
με.
6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀ-
κούσατε, τί ὁ κριτὴς τῆς
ἀδικίας λέγει·
7 Ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιή-
σει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκ-
λεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων
πρὸς αὐτὸν ἡμέρας ᾗ νυκ-
τὸς, ᾗ μακροθυμῶν ἐπ' αὐ-
τοῖς;
8 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιή-
σει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν
τάχει· πλὴν ὁ υἱὸς τῦ ἀν-

θρώπου ἐλθὼν ἆρα εὑρήσει
τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;
9 Εἶπε δὲ ϗ πρός τινας
τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυ-
τοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ
ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιποὺς,
τὴν παραβολὴν ταύτην·
10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέ-
βησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύ-
ξασθαι· ὁ εἷς φαρισαῖος, ϗ
ὁ ἕτερος τελώνης.
11 Ὁ φαρισαῖος, σταθεὶς
πρὸς ἑαυτὸν, ταῦτα προ-
σηύχετο· Ὁ Θεὸς, εὐχαρισ-
τῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ
οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων,
ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ, ἢ
ϗ ὡς οὗτος ὁ τελώνης.
12 Νηστεύω δὶς τοῦ σαβ-
βάτου, ἀποδεκατῶ πάντα
ὅσα κτῶμαι.
13 Καὶ ὁ τελώνης μα-
κρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν
οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς
τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι· ἀλλ'
ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ,
λέγων· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί
μοι τῷ ἁμαρτωλῷ·
14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη
οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ, ἢ γὰρ ἐκεῖνος·
ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, τα-
πεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπει-
νῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.
15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ
ϗ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπ-
τηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθη-
ταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκα-
λεσάμενος αὐτὰ, εἶπεν· Ἄ-
φετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι
πρός με, ϗ μὴ κωλύετε αὐτά·
τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς
ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον,
οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις
αὐτὸν ἄρχων, λέγων· Δι-
δάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας
ζωὴν αἰώνιον κληρονομή-
σω;
19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν;
οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ
Θεός.
20 Τὰς ἐντολὰς οἶδας·
Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύ-
σῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευ-
δομαρτυρήσῃς· Τίμα τὸν
πατέρα σου ϗ τὴν μητέρα
σου.
21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα
πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεό-
τητός μου.
22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ
Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι
ἕν σοι λείπει· πάντα ὅσα
ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος
πτωχοῖς, ϗ ἕξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ· ϗ δεῦρο, ἀκολού-
θει μοι.
23 Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα,
περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ
πλούσιος σφόδρα.
24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰη-
σοῦς περίλυπον γενόμενον,

εἶπε· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ
χρήματα ἔχοντες εἰσελεύ-
σονται εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκοπώτερον γάρ ἐςι,
κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥα-
φίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
εἰσελθεῖν.

26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαν-
τες· Καὶ τίς δύναται
σωθῆναι;

27 Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύ-
νατα παρὰ ἀνθρώποις, δυ-
νατὰ ἐςι παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος·
Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάν-
τα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι.

29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδείς
ἐςιν, ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ
γονεῖς, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ γυ-
ναῖκα, ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς
βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

30 Ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ
πολλαπλασίονα ἐν τῷ και-
ρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι
τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς
δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς·
Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱε-
ροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται
πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ
τῶν προφητῶν, τῷ υἱῷ τοῦ
ἀνθρώπου.

32 Παραδοθήσεται γὰρ
τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσε-
ται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ
ἐμπτυσθήσεται·

33 Καὶ μαστιγώσαντες ἀ-
ποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡ-
μέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσε-
ται.

34 Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων
συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦ-
το κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν,
καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγό-
μενα.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγ-
γίζειν αὐτὸν εἰς Ἱεριχὼ,
τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ
τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.

36 Ἀκούσας δὲ ὄχλου δια-
πορευομένου, ἐπυνθάνετο, τί
εἴη τοῦτο.

37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐ-
τῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος
παρέρχεται.

38 Καὶ ἐβόησε, λέγων·
Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐ-
πετίμων αὐτῷ, ἵνα σιωπή-
σῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον
ἔκραζεν· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν
με.

40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι
πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ
αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτὸν,

41 Λέγων· Τί σοι θέλεις
ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε,
ἵνα ἀναβλέψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίσ-
τις σου σέσωκέ σε.

43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέ-
βλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ
δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ

λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ
Θεῷ.

ΚΕΦ. ιθ'. 19.

1 ΚΑΙ' εἰσελθὼν διήρ-
χετο τὴν Ἱεριχώ.
2 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι
καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ
αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, ϗ
οὗτος ἦν πλούσιος.
3 Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν
Ἰησοῦν τίς ἐστι· ϗ οὐκ ἠδύ-
νατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ
ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.
4 Καὶ προσδραμὼν ἔμ-
προσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκο-
μορέαν ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι
ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι.
5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν
τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς
εἶδεν αὐτὸν, ϗ εἶπε πρὸς
αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας
κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν
τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι.
6 Καὶ σπεύσας κατέβη, ϗ
ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων.
7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες
διεγόγγυζον, λέγοντες· Ὅτι
παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰ-
σῆλθε καταλῦσαι.
7 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος
εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ,
τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων
μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτω-
χοῖς· ϗ εἴ τινός τι ἐσυκο-
φάντησα, ἀποδίδωμι τετρα-
πλοῦν.
9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ
Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σω-
τηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένε-
το, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς
Ἀβραάμ ἐστιν·
10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ζητῆσαι ϗ σῶσαι
τὸ ἀπολωλός.
11 Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν
ταῦτα, προσθεὶς εἶπε παρα-
βολὴν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν
εἶναι Ἱερουσαλὴμ, ϗ δοκεῖν
αὐτοὺς, ὅτι παραχρῆμα
μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
ἀναφαίνεσθαι.
12 Εἶπεν οὖν· Ἄνθρωπός
τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς
χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυ-
τῷ βασιλείαν, ϗ ὑποστρέψαι.
13 Καλέσας δὲ δέκα δού-
λους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς
δέκα μνᾶς, ϗ εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· Πραγματεύσασθε ἕως
ἔρχομαι.
14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ
ἐμίσουν αὐτὸν, ϗ ἀπέστειλαν
πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέ-
γοντες· Οὐ θέλομεν τοῦτον
βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.
15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα
τὴν βασιλείαν, ϗ εἶπε φω-
νηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους
τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύ-
ριον· ἵνα γνῷ, τίς τί διε-
πραγματεύσατο.
16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶ-
τος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ
σου προσειργάσατο δέκα
μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ ἀγαθὲ δȣ̃λε· ὅτι ἐν ἐλαχίςῳ πιςὸς ἐγένȣ, ἴσθι ἐξȣσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων·

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σού ἐποίησε πέντε μνᾶς.

19 Εἶπε δὲ ϗ τούτῳ· Καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σȣ, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σȣδαρίῳ.

21 Ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐςηρὸς εἶ· αἴρεις, ὃ οὐκ ἔθηκας, ϗ θερίζεις, ὃ οὐκ ἔσπειρας.

22 Λέγει δὲ αὐτῷ· Ἐκ τοῦ ςόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δȣ̃λε· ᾔδεις, ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρός εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα, ϗ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα·

23 Καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ϗ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό;

24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· Ἄρατε ἀπ᾽ αὐτȣ̃ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι.

25 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς.

26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, ϗ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ.

27 Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μȣ ἐκείνȣς, τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ᾽ αὐτούς, ἀγάγετε ὧδε, ϗ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴ ϗ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

30 Εἰπών· Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην· ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ᾽ ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ, Διὰ τί λύετε; Οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεςαλμένοι εὗρον, καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.

33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· Τί λύετε τὸν πῶλον;

34 Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Πορευομένȣ δὲ αὐτȣ̃,

ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια
αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.
37 Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ
ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ
ὄρους τῶν ἐλαιῶν, ἤρξαντο
ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθη-
τῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν
Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πα-
σῶν ὧν εἶδον δυνάμεων,
38 Λέγοντες· Εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν
ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν
οὐρανῷ, ϗ δόξα ἐν ὑψίστοις.
39 Καί τινες τῶν φαρι-
σαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον
πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε,
ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς
σου.
40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν
οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι
κεκράξονται.
41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν
τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ᾽
αὐτῇ,
42 Λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνως
καὶ σὺ, καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ
σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην
σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφ-
θαλμῶν σου·
43 Ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπί
σε, ϗ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί
σου χάρακά σοι, ϗ περικυ-
κλώσουσί σε, ϗ συνέξουσί σε
πάντοθεν.
44 Καὶ ἐδαφιοῦσί σε, ϗ
τὰ τέκνα σου, ἐν σοί· ϗ οὐκ
ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ
λίθῳ· ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἔγνως
τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς
σου.
45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ
ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς
πωλοῦντας ἐν αὐτῷ ϗ ἀγο-
ράζοντας,
46 Λέγων αὐτοῖς· Γέ-
γραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος
προσευχῆς ἐστιν· ὑμεῖς δὲ
αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον
λῃστῶν.
47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ
καθ᾽ ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ
δὲ ἀρχιερεῖς ϗ οἱ γραμμα-
τεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέ-
σαι, ϗ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ.
48 Καὶ οὐχ εὕρισκον τὸ
τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ
ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ
ἀκούων.

ΚΕΦ. κ΄. 20.

1 ΚΑΙ᾽ ἐγένετο ἐν μιᾷ
τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσ-
κοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν
τῷ ἱερῷ, ϗ εὐαγγελιζομένου,
ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς ϗ
οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς
πρεσβυτέροις,
2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν,
λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς
ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν
ταύτην;
3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς
αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀ-
γὼ ἕνα λόγον, καὶ εἴπατέ
μοι·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ὅτι ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος γάρ ἐστιν, Ἰωάννην προφήτην εἶναι.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

9 Ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, ϗ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, ϗ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς.

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν, ἐξαπέστειλαν κενόν.

11 Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες ϗ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν.

12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ ϗ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον.

13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἰδόντες ἐντραπήσονται.

14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;

16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, ϗ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς, εἶπε· Τί οὖν ἐστι τὸ γεγραμμένον τοῦτο· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ᾽ ἐκεῖνον τὸν λίθον, συνθλασθήσεται· ἐφ᾽ ὃν δ᾽ ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ᾽ αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· ϗ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ, ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπε.

20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑ-

ποκρινομένους ἑαυτοὺς δι-
καίους εἶναι· ἵνα ἐπιλά-
βωνται αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ
παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ
ϗ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος.
21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐ-
τὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε,
οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις ϗ
διδάσκεις, ϗ οὐ λαμβάνεις
πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀλη-
θείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ
διδάσκεις.
22 Ἔξεστιν ἡμῖν Καί-
σαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὔ;
23 Κατανοήσας δὲ αὐ-
τῶν τὴν πανουργίαν, εἶπε
πρὸς αὐτούς· Τί με πειρά-
ζετε;
24 Δείξατέ μοι δηνάριον·
τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπι-
γραφήν; Ἀποκριθέντες δὲ
εἶπον· Καίσαρος.
25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀπόδοτε τοίνυν τὰ Καίσα-
ρος, Καίσαρι, ϗ τὰ τοῦ Θεοῦ,
τῷ Θεῷ.
26 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπι-
λαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐ-
ναντίον τοῦ λαοῦ· ϗ θαυμά-
σαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει
αὐτοῦ, ἐσίγησαν.
27 Προσελθόντες δέ τινες
τῶν Σαδδουκαίων, (οἱ ἀντι-
λέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶ-
ναι) ἐπηρώτησαν αὐτὸν,
28 Λέγοντες· Διδάσκαλε,
Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· ἐάν
τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔ-
χων γυναῖκα, ϗ οὗτος ἄτεκ-
νος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα,
ϗ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ.
29 Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ
ἦσαν· ϗ ὁ πρῶτος, λαβὼν
γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος.
30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος
τὴν γυναῖκα, ϗ οὗτος ἀπέ-
θανεν ἄτεκνος.
31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν
αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ
ἑπτά· οὐ κατέλιπον τέκνα,
ϗ ἀπέθανον.
32 Ὕστερον δὲ πάντων
ἀπέθανε ϗ ἡ γυνή.
33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει,
τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή;
οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν
γυναῖκα.
34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τοῦ
αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ
ἐκγαμίσκονται·
35 Οἱ δὲ καταξιωθέντες
τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, ϗ
τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκ-
ρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε
ἐκγαμίσκονται·
36 Οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν
ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ
εἰσι, ϗ υἱοί εἰσι τοῦ Θεοῦ, τῆς
ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.
37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ
νεκροὶ, ϗ Μωσῆς ἐμήνυσεν
ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει Κύ-
ριον, τὸν Θεὸν Ἀβραὰμ, ϗ
τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν
Θεὸν Ἰακώβ.

38 Θεὸς δὲ ὐκ ἔϛι νεκρῶν,
ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ
αὐτῷ ζῶσιν.
39 Ἀποκριθέντες δέ τινες
τῶν γραμματέων εἶπον· Δι-
δάσκαλε, καλῶς εἶπας.
40 Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων
ἐπερωτᾷν αὐτὸν οὐδέν.
41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν
υἱὸν Δαβὶδ εἶναι;
42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέ-
γει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Εἶ-
πεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μυ·
Κάθυ ἐκ δεξιῶν μυ,
43 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχ-
θρούς συ ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου;
44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐ-
τὸν καλεῖ, ϗ πῶς υἱὸς αὐτῦ
ἐστιν;
45 Ἀκύοντος δὲ παντὸς
τοῦ λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ.
46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν
γραμματέων τῶν θελόντων
περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ
φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν
ταῖς ἀγοραῖς, ϗ πρωτοκα-
θεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς,
καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς
δείπνοις·
47 Οἳ κατεσθίυσι τὰς οἰ-
κίας τῶν χηρῶν, ϗ προφά-
σει μακρὰ προσεύχονται·
οὗτοι λήψονται περισσότε-
ρον κρίμα.

ΚΕΦ. κα'. 21.

1 ἈΝΑΒΛΕ'ΨΑΣ δὲ εἶδε
τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα
αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον
πλυσίυς.
2 Εἶδε δὲ καί τινα χήραν
πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ
δύο λεπτά.
3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ
πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάν-
των ἔβαλεν·
4 Ἅπαντες γὰρ ὗτοι ἐκ
τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς
ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τῦ Θεῦ·
αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑϛερήματος
αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον,
ὃν εἶχεν, ἔβαλε.
5 Καί τινων λεγόντων
περὶ τῦ ἱερῦ, ὅτι λίθοις κα-
λοῖς ϗ ἀναθήμασι κεκόσμη-
ται, εἶπε·
6 Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐ-
λεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς ὐκ
ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ,
ὃς οὐ καταλυθήσεται.
7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν,
λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε
οὖν ταῦτα ἔϛαι; ϗ τί τὸ
σημεῖον, ὅταν μέλλῃ ταῦτα
γίνεσθαι;
8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ
πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐ-
λεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μυ, λέγοντες· Ὅτι ἐγώ εἰμι,
ϗ ὁ καιρὸς ἤγγικε· μὴ οὖν
πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πο-
λέμους ἢ ἀκαταστασίας, μὴ
πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα
γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ
εὐθέως τὸ τέλος.
10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθ-
νος, ἢ βασιλεία ἐπὶ βασι-
λείαν·
11 Σεισμοί τε μεγάλοι κα-
τὰ τόπους, ἢ λιμοὶ ἢ λοιμοὶ
ἔσονται· φόβητρά τε ἢ ση-
μεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα
ἔσται.
12 Πρὸ δὲ τούτων ἁπάν-
των ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς
τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἢ διώ-
ξουσι, παραδιδόντες εἰς συ-
ναγωγὰς ἢ φυλακὰς, ἀγο-
μένους ἐπὶ βασιλεῖς ἢ ἡγε-
μόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός
μου.
13 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν
εἰς μαρτύριον.
14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρ-
δίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾷν
ἀπολογηθῆναι.
15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν
στόμα ἢ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνή-
σονται ἀντειπεῖν, ἢ αντι-
στῆναι πάντες οἱ ἀντικεί-
μενοι ὑμῖν.
16 Παραδοθήσεσθε δὲ ἢ
ὑπὸ γονέων, ἢ ἀδελφῶν, ἢ
συγγενῶν, ἢ φίλων· ἢ θα-
νατώσουσιν ἐξ ὑμῶν·
17 Καὶ ἔσεσθε μισούμε-
νοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνο-
μά μου.
18 Καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφα-
λῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται.
19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν
κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.
20 Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλου-
μένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν
Ἱερουσαλὴμ, τότε γνῶτε, ὅτι
ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.
21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ,
φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· ἢ
οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρεί-
τωσαν· ἢ οἱ ἐν ταῖς χώραις,
μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐ-
τήν.
22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδική-
σεως αὗταί εἰσι, τοῦ πλησ-
θῆναι πάντα τὰ γεγραμ-
μένα.
23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γασ-
τρὶ ἐχούσαις, ἢ ταῖς θηλα-
ζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη
μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, ἢ ὀργὴ
ἐν τῷ λαῷ τούτῳ·
24 Καὶ πεσοῦνται στόματι
μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισ-
θήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθ-
νη· καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται
πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι
πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν.
25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν
ἡλίῳ, ἢ σελήνῃ, ἢ ἄστροις·
ἢ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθ-
νῶν ἐν ἀπορίᾳ ἤχους θα-
λάσσης ἢ σάλου·
26 Ἀποψυχόντων ἀν-
θρώπων ἀπὸ φόβου ἢ προσ-
δοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ
οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις

τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

28 Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.

29 Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα·

30 Ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες, ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε, ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν.

31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἰδήτε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται.

33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς, μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ, καὶ μέθῃ, καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη.

35 Ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ, δεόμενοι, ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων· τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν.

38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κβ'. 22.

1 ἬΓΓΙΖΕ δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη πάσχα·

2 Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν.

3 Εἰσῆλθε δὲ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα.

4 Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς στρατηγοῖς, τὸ πῶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς.

5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι.

6 Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου.

7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀ-
ζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι
τὸ πάσχα·
8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον
καὶ Ἰωάννην, εἰπών· Πορευ-
θέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ
πάσχα, ἵνα φάγωμεν.
9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ
θέλεις ἑτοιμάσωμεν;
10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἰδοὺ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς
τὴν πόλιν, συναντήσει ὑ-
μῖν ἄνθρωπος κεράμιον
ὕδατος βαστάζων· ἀκολου-
θήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν,
οὗ εἰσπορεύεται·
11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσ-
πότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει σοι
ὁ διδάσκαλος· Ποῦ ἐστι τὸ
κατάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα
μετὰ τῶν μαθητῶν μου
φάγω;
12 Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει
ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμένον·
ἐκεῖ ἑτοιμάσατε.
13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον
καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς· καὶ
ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.
14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ
ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα
ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.
15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς·
Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦ-
το τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ'
ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν.
16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ,
ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
17 Καὶ δεξάμενος ποτή-
ριον, εὐχαριστήσας εἶπε· Λά-
βετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε
ἑαυτοῖς·
18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ
μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γεννήμα-
τος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.
19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐ-
χαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἔδω-
κεν αὐτοῖς, λέγων· Τοῦτό
ἐστι τὸ σῶμά μου, το ὑπὲρ
ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποι-
εῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνη-
σιν.
20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτή-
ριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι,
λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον,
ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵ-
ματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
ἐκχυνόμενον·
21 Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τοῦ
παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ
ἐπὶ τῆς τραπέζης.
22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ
τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ
τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ
παραδίδοται.
23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο
συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ,
τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦ-
το μέλλων πράσσειν.
24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονει-
κία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐ-
τῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.
25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ
βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυ-
ριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξου

σιάζοντες αὐτῶν, εὐεργέται
καλοῦνται.
26 Ὑμεῖς δὲ οὐκ οὕτως·
ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γε-
νέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ
ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν.
27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀ-
νακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν;
οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ
δέ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ
διακονῶν.
28 Ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ δια-
μεμενηκότες μετ' ἐμῦ ἐν τοῖς
πειρασμοῖς μου.
29 Κἀγὼ διατίθεμαι ὑ-
μῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ
πατήρ μου βασιλείαν·
30 Ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε
ἐπὶ τῆς τραπέζης μυ ἐν τῇ
βασιλείᾳ μυ· καὶ καθίσεσθε
ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς
δώδεκα φυλὰς τῦ Ἰσραήλ.
31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σί-
μων, Σίμων, ἰδοὺ, ὁ σατα-
νᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ
σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον.
32 Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ
σῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις
σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας,
στήριξον τοὺς ἀδελφούς συ.
33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύ-
ριε, μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι
καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνα-
τον πορεύεσθαι.
34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι,
Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσει σή-
μερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρὶς
ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.
35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅ-
τε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βα-
λαντίου, καὶ πήρας, καὶ ὑπο-
δημάτων, μή τινος ὑστερή-
σατε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδε-
νός.
36 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλ-
λὰ νῦν, ὁ ἔχων βαλάντιον,
ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν·
καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασά-
τω μάχαιραν.
37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον
δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ·
Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη.
Καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος
ἔχει.
38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε,
ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ
δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἱκανόν
ἐστι.
39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύ-
θη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος
τῶν Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν
δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ.
40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ
τόπου, εἶπεν αὐτοῖς· Προ-
σεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς
πειρασμόν.
41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη
ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθυ βολὴν
καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύ-
χετο,
42 Λέγων· Πάτερ, εἰ βού-
λει παρενεγκεῖν τὸ ποτή-
ριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν
μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ
σὸν γενέσθω.

43 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ, ἐνισχύων αὐτόν.

44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύχετο. Ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.

45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης.

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.

47 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος, ϗ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτοὺς, ϗ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν.

48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;

49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ;

50 Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, ϗ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν.

51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐᾶτε ἕως τούτου· Καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν.

52 Εἶπε δὲ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς, ϗ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ, ϗ πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν ϗ ξύλων·

53 Καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστιν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον, ϗ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως· Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.

55 Ἁψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, ϗ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, ϗ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε· Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν.

57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν, λέγων· Γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν.

58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί.

59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διϊσχυρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας ϗ οὗτος μετ' αὐτοῦ

ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν.

60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις· Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ἀλέκτωρ.

61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς.

62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέροντες·

64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν, ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον, καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Προφήτευσον, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε;

65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ἑαυτῶν,

67 Λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς; εἰπὲ ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε·

68 Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε.

69 Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐγώ εἰμι.

71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κγʹ. 23.

1 ΚΑΙ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.

2 Ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες· Τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι.

3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· Οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.

5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες· Ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς

Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε.
6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας
Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν, εἰ
ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι.
7 Καὶ ἐπιγνοὺς, ὅτι ἐκ
τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστὶν,
ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡ-
ρώδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν
Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις
ταῖς ἡμέραις.
8 Ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν
Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν
γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν
αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκούειν πολ-
λὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέ τι
σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γι-
νόμενον.
9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν
λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ
οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.
10 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εὐ-
τόνως κατηγοροῦντες αὐ-
τοῦ.
11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐ-
τὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρα-
τεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαί-
ξας, περιβαλὼν αὐτὸν ἐσ-
θῆτα λαμπρὰν, ἀνέπεμψεν
αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ.
12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ,
τε Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν
αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλή-
λων· προϋπῆρχον γὰρ ἐν
ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς.
13 Πιλάτος δὲ, συγκαλε-
σάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ
τοὺς ἄρχοντας, καὶ τὸν λαὸν,

14 Εἶπε πρὸς αὐτούς·
Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄν-
θρωπον τοῦτον, ὡς ἀποστρέ-
φοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ,
ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρί-
νας, οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀν-
θρώπῳ τούτῳ αἴτιον, ὧν κα-
τηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ.
15 Ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης·
ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς
αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον
θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον
αὐτῷ.
16 Παιδεύσας οὖν αὐτὸν
ἀπολύσω.
17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀ-
πολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν
ἕνα·
18 Ἀνέκραξαν δὲ παμ-
πληθεὶ, λέγοντες· Αἶρε τοῦ-
τον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν
Βαραββᾶν·
19 Ὅστις ἦν διὰ στάσιν
τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει,
καὶ φόνον, βεβλημένος εἰς φυ-
λακήν.
20 Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος
προσεφώνησε, θέλων ἀπο-
λῦσαι τὸν Ἰησοῦν·
21 Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέ-
γοντες· Σταύρωσον, σταύ-
ρωσον αὐτόν.
22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς
αὐτούς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίη-
σεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θα-
νάτου εὗρον ἐν αὐτῷ· παι-
δεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.
23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς
μεγάλαις, αἰτούμενοι αὐτὸν

σταυρωθῆναι· ϗ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν ϗ τῶν ἀρχιερέων.

24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν·

25 Ἀπέλυσε δὲ τὸν διὰ στάσιν ϗ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ᾐτῦντο· τὸν δὲ Ἰησῦν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν.

26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτὸν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου ἐρχομένου ἀπ' ἀγρῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν ςαυρὸν, φέρειν ὄπισθεν τῦ Ἰησῦ.

27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τῦ λαοῦ ϗ γυναικῶν· αἳ ϗ ἐκόπτοντο ϗ ἐθρήνουν αὐτόν·

28 Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέρες Ἱερυσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε, ϗ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν·

29 Ὅτι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσι· Μακάριαι αἱ ςεῖραι, ϗ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέννησαν, ϗ μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν.

30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι· Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· ϗ τοῖς βουνοῖς· Καλύψατε ἡμᾶς.

31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται;

32 Ἤγοντο δὲ ϗ ἕτεροι δύο κακοῦργοι, σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.

33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον, τὸν καλούμενον Κρανίον ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν ϗ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῦ, ἔβαλον κλῆρον.

35 Καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτήριζον δὲ ϗ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐςιν ὁ Χριστὸς ὁ τῦ Θεοῦ ἐκλεκτός.

36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ ϗ οἱ στρατιῶται, προσερχόμενοι ϗ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ,

37 Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰυδαίων, σῶσον σεαυτόν.

38 Ἦν δὲ ϗ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς ϗ Ῥωμαϊκοῖς ϗ Ἑβραϊκοῖς· ΟΥ'ΤΟ'Σ 'ΕΣΤΙΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ ΤΩ῀Ν 'ΙΟΥΔΑΙ'ΩΝ.

39 Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν ϗ ἡμᾶς.

40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος

ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ
φοβῇ σὺ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐν τῷ
αὐτῷ κρίματι εἶ;
41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαί-
ως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν
ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ
οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε.
42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ·
Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν
ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σή-
μερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ
παραδείσῳ.
44 Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη,
καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννά-
της.
45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος,
καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ μέσον.
46 Καὶ φωνήσας φωνῇ
μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Πά-
τερ, εἰς χεῖράς σου παρα-
θήσομαι τὸ πνεῦμά μου.
Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευ-
σεν.
47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρ-
χος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε
τὸν Θεὸν, λέγων· Ὄντως
ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.
48 Καὶ πάντες οἱ συμ-
παραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ
τὴν θεωρίαν ταύτην, θεω-
ροῦντες τὰ γενόμενα, τύπ-
τοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη
ὑπέστρεφον.
49 Εἱστήκεισαν δὲ πάντες
οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν,
καὶ γυναῖκες αἱ συνακολου-
θήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γα-
λιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.
50 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνό-
ματι Ἰωσὴφ, βουλευτὴς ὑ-
πάρχων, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ
δίκαιος,
51 (Οὗτος οὐκ ἦν συγ-
κατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ
τῇ πράξει αὐτῶν) ἀπὸ Ἀρι-
μαθαίας πόλεως τῶν Ἰου-
δαίων, ὃς καὶ προσεδέχετο καὶ
αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ.
52 Οὗτος προσελθὼν τῷ
Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ.
53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ
ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ
ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι
λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω
οὐδεὶς κείμενος.
54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασ-
κευὴ, καὶ σάββατον ἐπέφωσκε.
55 Κατακολουθήσασαι δὲ
καὶ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν
συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς
Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ
μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶ-
μα αὐτοῦ.
56 Ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοί-
μασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ
τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν
κατὰ τὴν ἐντολήν.

ΚΕΦ. κδ΄. 24.

1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββά-
των, ὄρθρου βαθέος, ἦλθ

ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα· ϗ τινες σὺν αὐταῖς.

2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου.

3 Καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, ϗ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐπέϛησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀϛραπτούσαις.

5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, ϗ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔϛιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· Μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

7 Λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, ϗ ϛαυρωθῆναι, ϗ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναϛῆναι.

8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτȣ̃·

9 Καὶ ὑποϛρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα ϗ πᾶσι τοῖς λοιποῖς.

10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ϗ Ἰωάννα, ϗ Μαρία Ἰακώβου, ϗ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα.

11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, ϗ ἠπίστουν αὐταῖς.

12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναϛὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ϗ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· ϗ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

13 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς.

14 Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλȣς περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τȣ́των.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς ϗ συζητεῖν, ϗ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς.

16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατȣ̃ντο τȣ̃ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν.

17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καί ἐϛε σκυθρωποί;

18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς Ἱερουσαλὴμ, ϗ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.

20 Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.

21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο.

22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον·

23 Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν.

24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.

25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;

27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ αὐτοῦ.

28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι.

29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.

30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς.

31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.

32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;

33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς,

34 Λέγοντας Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, ϗ ὤφθη Σίμωνι.
35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, ϗ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.
36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.
37 Πτοηθέντες δὲ ϗ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν.
38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐςέ, ϗ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου ϗ τὰς πόδας μȣ ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατε με ϗ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σάρκα ϗ ὀςέα ȣκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.
40 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας ϗ τοὺς πόδας.
41 Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε;
42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, ϗ ἀπὸ μελισσίου κηρίου.
43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν.
44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, ϗ προφήταις, ϗ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.
45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς.
46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται, ϗ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, ϗ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτȣ μετάνοιαν ϗ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ·
48 Ὑμεῖς δέ ἐςε μάρτυρές τούτων.
49 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μȣ ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει, ἕως ȣ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψȣς.
50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν ϗ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς.
51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτȣ̀ς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, ϗ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν.
52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
53 Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΚΑΤΑ

ΙΩΑΝΝΗΝ.

ΚΕΦ. α'. 1.

1 ΕΝ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος,
ϗ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν,
ϗ Θεὸς ἦν ὁ λόγος.
2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς
τὸν Θεόν.
3 Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένε-
το· ϗ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο
οὐδὲ ἕν, ὃ γέγονεν.
4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, ϗ ἡ
ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώ-
πων·
5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκο-
τίᾳ φαίνει, ϗ ἡ σκοτία αὐτὸ
οὐ κατέλαβεν.
6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀ-
πεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνο-
μα αὐτῷ Ἰωάννης.
7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρ-
τυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ
τοῦ φωτὸς, ἵνα πάντες πισ-
τεύσωσι δι' αὐτοῦ.
8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς
ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός.
9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθι-
νὸν, ὃ φωτίζει πάντα ἄν-
θρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν
κόσμον.
10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, ϗ ὁ
κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, ϗ
ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.
11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, ϗ οἱ
ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον.
12 Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν,
ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκ-
να Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πισ-
τεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
13 Οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων,
οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς,
οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς,
ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.
14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγέ-
νετο, ϗ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν,
(ϗ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν
αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς
παρὰ πατρὸς,) πλήρης χά-
ριτος ϗ ἀληθείας.
15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ
περὶ αὐτοῦ, ϗ κέκραγε, λέ-
γων· Οὗτος ἦν, ὃν εἶπον·
Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμ-
προσθέν μου γέγονεν· ὅτι
πρῶτός μου ἦν.
16 Ὅτι ἐκ τοῦ πληρώμα-
τος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλά-
βομεν, ϗ χάριν ἀντὶ χάριτος.

17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μω-
σέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ
ἀλήθεια διὰ Ἰησῦ Χριστοῦ
ἐγένετο.
18 Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε
πώποτε. ὁ μονογενὴς υἱὸς,
ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ
πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.
19 Καὶ αὕτη ἐςὶν ἡ μαρ-
τυρία τοῦ Ἰωάννου ὅτε ἀ-
πέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ
Ἱεροσολύμων ἱερεῖς ϗ Λευΐ-
τας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν·
Σὺ τίς εἶ;
20 Καὶ ὡμολόγησε ϗ οὐκ
ἠρνήσατο· ϗ ὡμολόγησεν·
Ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριςός.
21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν·
Τί οὖν; Ἠλίας εἶ σύ; Καὶ
λέγει· Οὐκ εἰμί. Ὁ προ-
φήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη·
Οὔ.
22 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς
εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν
τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέ-
γεις περὶ σεαυτοῦ;
23 Ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βο-
ῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύ-
νατε τὴν ὁδὸν Κυρίȣ, καθὼς
εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.
24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι
ἦσαν ἐκ τῶν φαρισαίων·
25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν,
ϗ εἶπον αὐτῷ· Τί ȣ̓ν βαπ-
τίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριςὸς,
οὔτε Ἠλίας, οὔτε ὁ προφή-
της;
26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπ-
τίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑ-
μῶν ἕστηκεν, ὃν ὑμεῖς οὐκ
οἴδατε,
27 Ὁ ὀπίσω μȣ ἐρχόμε-
νος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέ-
γονεν· ȣ̔ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος,
ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα
τοῦ ὑποδήματος.
28 Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ
ἐγένετο πέραν τȣ̃ Ἰορδάνȣ,
ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτί-
ζων.
29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει
τὸν Ἰησȣ̃ν ἐρχόμενον πρὸς
αὐτὸν, ϗ λέγει· Ἴδε ὁ ἀμ-
νὸς τȣ̃ Θεȣ̃ ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.
30 Οὗτός ἐςι, περὶ οὗ ἐγὼ
εἶπον· Ὀπίσω μȣ ἔρχεται
ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθέν με γέ-
γονεν· ὅτι πρῶτός μȣ ἦν.
31 Κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐ-
τόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ
Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον
ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.
32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰω-
άννης, λέγων· Ὅτι τεθέαμαι
τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡς
περιςερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ
ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.
33 Κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐ-
τόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπ-
τίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι
εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ
πνεῦμα καταβαῖνον ϗ μέ-
νον ἐπ' αὐτὸν, οὗτός ἐςιν
ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι
ἁγίῳ.
34 Κἀγὼ ἑώρακα, ϗ με-

μαρτύρηκα, ὅτι οὗτός ἐϛιν
ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν
εἱϛήκει ὁ Ἰωάννης, ϗ ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτȣ͂ δύο.
36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰη-
σοῦ περιπατȣ͂ντι, λέγει· Ἴδε
ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεȣ͂.
37 Καὶ ἤκȣσαν αὐτȣ͂ οἱ
δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, ϗ
ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.
38 Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
ϗ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκο-
λȣθȣ͂ντας, λέγει αὐτοῖς·
39 Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶ-
πον αὐτῷ· Ῥαββὶ (ὃ λέγε-
ται ἑρμηνευόμενον, διδάσ-
καλε) ποῦ μένεις;
40 Λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσ-
θε ϗ ἴδετε. Ἦλθον ϗ εἶδον
πȣ͂ μένει· ϗ παρ' αὐτῷ ἔ-
μειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην·
ὥρα ἦν ὡς δεκάτη.
41 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελ-
φὸς Σίμωνος Πέτρȣ, εἷς ἐκ
τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων
παρὰ Ἰωάννου, ϗ ἀκολου-
θησάντων αὐτῷ.
42 Εὑρίσκει οὗτος πρῶ-
τος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον
Σίμωνα, ϗ λέγει αὐτῷ· Εὑ-
ρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὅ ἐϛι
μεθερμηνευόμενον, Χριϛός.
43 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν
πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέ-
ψας αὐτῷ ὁ Ἰησȣ͂ς, εἶπε·
Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ·
σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμη-
νεύεται Πέτρος.
44 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν
ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν·
ϗ εὑρίσκει Φίλιππον, ϗ λέ-
γει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.
45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ
Βηθσαϊδὰ, ἐκ τῆς πόλεως
Ἀνδρέου ϗ Πέτρου.
46 Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν
Ναθαναὴλ, ϗ λέγει αὐτῷ·
Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ
νόμῳ ϗ οἱ προφῆται, εὑρή-
καμεν Ἰησȣ͂ν τὸν υἱὸν τοῦ
Ἰωσὴφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέθ.
47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Να-
θαναήλ· Ἐκ Ναζαρὲθ δύ-
ναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέ-
γει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου
ϗ ἴδε.
48 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν
Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς
αὐτὸν, ϗ λέγει περὶ αὐτοῦ·
Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν
ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.
49 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ·
Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπε-
κρίθη Ἰησȣ͂ς, ϗ εἶπεν αὐτῷ·
Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φω-
νῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν,
εἶδόν σε.
50 Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ
ϗ λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ, σὺ εἶ
ὁ υἱὸς τοῦ Θεȣ͂, σὺ εἶ ὁ βα-
σιλεὺς τȣ͂ Ἰσραήλ.
51 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς ϗ
εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι·
Εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συ-
κῆς, πιϛεύεις; μείζω τού-
των ὄψῃ.
52 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀ-

μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΚΑΙ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅ,τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε.

6 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ, κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς.

7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.

8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν.

9 Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον, (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν, οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ·) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος,

10 Καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

11 Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους.

15 Καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας· καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε·

16 Καὶ τοῖς τὰς περιστε-
ρὰς πωλᾶσιν εἶπεν· Ἄρατε
ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε
τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου
οἶκον ἐμπορίου.
17 Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι γεγραμ-
μένον ἐστίν· Ὁ ζῆλος τοῦ
οἴκε σε κατφάγεταί με.
18 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ
Ἰουδαῖοι, ἧ εἶπον αὐτῷ· Τί
σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι
ταῦτα ποιεῖς;
19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησᾶς ἧ
εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν
ναὸν τοῦτον, ἧ ἐν τρισὶν
ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.
20 Εἶπον οὖν οἱ Ἰεδαῖοι·
Τεσσαράκοντα ἧ ἓξ ἔτεσιν
ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, ἧ
σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς
αὐτόν;
21 Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ
τε ναε τε σώματος αὐτοῦ.
22 Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νε-
κρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, ὅτι τοῦτο ἔλεγε·
ἧ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, ἧ
τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.
23 Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱε-
ροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα ἐν
τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίςευσαν
εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεω-
ροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα, ἃ
ἐποίει.
24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησᾶς οὐκ
ἐπίςευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς,
διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάν-
τας·
25 Καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶ-
χεν, ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ
τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ
ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀν-
θρώπῳ.

ΚΕΦ, γ'. 3.

1 Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν
φαρισαίων, Νικόδημος ὄνο-
μα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰου-
δαίων·
2 Οὗτος ἦλθε πρὸς αὐ-
τὸν νυκτὸς, ἧ εἶπεν αὐτῷ·
Ῥαββὶ, οἴδαμεν, ὅτι ἀπὸ
Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος·
οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα
δύναται ποιεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς
ἐὰν μὴ ᾖ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ.
3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς ἧ
εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννη-
θῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεε.
4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ
Νικόδημος· Πῶς δύναται
ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέ-
ρων ὤν; μὴ δύναται εἰς
τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐ-
τε δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ
γεννηθῆναι;
5 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή
τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ
πνεύματος, οὐ δύναται εἰ-
σελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ.
6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ
τῆς σαρκὸς, σάρξ ἐστι· καὶ

τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος, πνεῦμά ἐστι.

7 Μὴ θαυμάσῃς, ὅτι εἶπόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

8 Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ· ϗ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας, πόθεν ἔρχεται, ϗ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος.

9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος ϗ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;

10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, ϗ ταῦτα οὐ γινώσκεις;

11 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν, ϗ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν· ϗ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε.

12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, ϗ οὐ πιστεύετε· πῶς, ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια, πιστεύσετε;

13 Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ.

14 Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου·

15 Ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις, ὅτι το φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, ϗ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα.

20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.

22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ϗ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν, ϗ ἐβάπτιζεν.

23 Ἦν δὲ ϗ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνὼν, ἐγγὺς

τοῦ Σαλεὶμ, ὅτι ὕδατα πολ-
λὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο
καὶ ἐβαπτίζοντο.
24 Οὔπω γὰρ ἦν βεβλη-
μένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ
Ἰωάννης.
25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις
ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου
μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθα-
ρισμοῦ.
26 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν
Ἰωάννην, καὶ εἶπον αὐτῷ·
Ῥαββὶ, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέ-
ραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ
μεμαρτύρηκας, ἴδε, οὗτος
βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχον-
ται πρὸς αὐτόν.
27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ
εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρω-
πος λαμβάνειν οὐδὲν, ἐὰν
μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ.
28 Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρ-
τυρεῖτε, ὅτι εἶπον· Οὐκ
εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι
ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσ-
θεν ἐκείνου.
29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην,
νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος
τοῦ νυμφίου, ὁ ἑστηκὼς, καὶ
ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾷ χαίρει
διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου.
Αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ
πεπλήρωται.
30 Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν,
ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.
31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος,
ἐπάνω πάντων ἐστίν. ὁ ὢν
ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστι,
καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· Ὁ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος, ἐ-
πάνω πάντων ἐστί,
32 Καὶ ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε,
τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρ-
τυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβά-
νει.
33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν
μαρτυρίαν, ἐσφράγισεν, ὅτι
ὁ Θεὸς ἀληθής ἐστιν.
34 Ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ
Θεὸς, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ
λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δί-
δωσιν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα.
35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν
υἱὸν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν
υἱὸν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ
δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, οὐκ
ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ
τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ὩΣ οὖν ἔγνω ὁ κύριος,
ὅτι ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι,
ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθη-
τὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει, ἢ Ἰω-
άννης,
2 (Καίτοιγε Ἰησοῦς αὐ-
τὸς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ·)
3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν,
καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν.
4 Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσ-
θαι διὰ τῆς Σαμαρείας.
5 Ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν

τῆς Σαμαρείας, λεγομένην
Συχὰρ, πλησίον τοῦ χωρίȣ,
ὃ ἔδωκεν Ἰακὼϐ Ἰωσὴφ τῷ
υἱῷ αὐτοῦ.
6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ
Ἰακώϐ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κε-
κοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας,
ἐκαθίζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πη-
γῇ· ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη.
7 Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς
Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ.
λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός
μοι πιεῖν.
8 (Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν
πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγορά-
σωσι·)
9 Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ
ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰȣ-
δαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν
αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σα-
μαρείτιδος; ȣ̓ γὰρ συγχρῶν-
ται Ἰȣδαῖοι Σαμαρείταις.
10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς ϗ
εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν
δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, ϗ τίς ἐςιν
ὁ λέγων σοι· Δός μοι πιεῖν·
σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν, ϗ ἔδω-
κεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν·
11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή·
Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις,
ϗ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πό-
θεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ
ζῶν;
12 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν Ἰακὼϐ, ὃς
ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ
αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ, ϗ τὰ θρέμματα
αὐτοῦ;
13 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς ϗ
εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων
ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψή-
σει πάλιν·
14 Ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ
ὕδατος, οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ,
οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα·
ἀλλὰ τὸ ὕδωρ, ὃ δώσω αὐτῷ,
γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ
ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν
αἰώνιον.
15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ
γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο
τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ
ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.
16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ὕπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα
σου, ϗ ἐλθὲ ἐνθάδε.
17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ
εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα· Λέ-
γει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς
εἶπας· Ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω.
18 Πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσ-
χες· ϗ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ
ἔστι σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς
εἴρηκας.
19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή·
Κύριε, θεωρῶ, ὅτι προφήτης
εἶ σύ.
20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν
τούτῳ τῷ ὄρει προσεκύνη-
σαν· ϗ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν
Ἱεροσολύμοις ἐςὶν ὁ τόπος,
ὅπου δεῖ προσκυνεῖν.
21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Γύναι, πίστευσόν μοι, ὅτι

ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ
ὄρει τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱεροσο-
λύμοις προσκυνήσετε τῷ
πατρί.
22 Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ
οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυ-
νοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ
σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων
ἐστίν.
23 Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ϗ
νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ
προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι
τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ
ἀληθείᾳ· ϗ γὰρ ὁ πατὴρ
τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσ-
κυνοῦντας αὐτόν.
23 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ
τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν,
ἐν πνεύματι ϗ ἀληθείᾳ δεῖ
προσκυνεῖν.
25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή·
Οἶδα, ὅτι Μεσσίας ἔρχεται,
ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν
ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡ-
μῖν πάντα.
26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι.
27 Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ϗ ἐθαύ-
μαζον, ὅτι μετὰ γυναικὸς
ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε·
Τί ζητεῖς; ἤ, τί λαλεῖς
μετ' αὐτῆς;
28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑ-
δρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ, καὶ
ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, ϗ
λέγει τοῖς ἀνθρώποις·
29 Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρω-
πον, ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα
ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ
Χριστός;
30 Ἐξῆλθον ἐκ τῆς πό-
λεως, ϗ ἤρχοντο πρὸς αὐ-
τόν.
31 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώ-
των αὐτὸν οἱ μαθηταὶ, λέ-
γοντες· Ῥαββὶ, φάγε.
32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν,
ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.
33 Ἔλεγον οὖν οἱ μαθη-
ταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μήτις
ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;
34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ
τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός
με, ϗ τελειώσω αὐτοῦ τὸ
ἔργον.
35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι
ἔτι τετράμηνός ἐστι, καὶ ὁ
θερισμὸς ἔρχεται; Ἰδοὺ,
λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς
ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, ϗ θεάσ-
ασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαί
εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη.
36 Ὁ θερίζων μισθὸν
λαμβάνει, ϗ συνάγει καρπὸν
εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα ϗ ὁ
σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ, ϗ ὁ
θερίζων.
37 Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λό-
γος ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς, ὅτι
ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ
ἄλλος ὁ θερίζων.
38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς
θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκο-

πιάκατε· ἄλλοι κεκοπιά-
κασι, ϗ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον
αὐτῶν εἰσεληλύθατε·
39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως
ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν,
διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς,
μαρτυρούσης· Ὅτι εἶπέ μοι
πάντα ὅσα ἐποίησα.
40 Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς
αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώ-
των αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐ-
τοῖς· ϗ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέ-
ρας,
41 Καὶ πολλῷ πλείους
ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον
αὐτοῦ.
42 Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον·
Ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λα-
λιὰν πιςεύομεν· αὐτοὶ γὰρ
ἀκηκόαμεν, ϗ οἴδαμεν, ὅτι
οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ
τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.
43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέ-
ρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ
ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαί-
αν.
44 Αὐτὸς γὰρ Ἰησοῦς ἐ-
μαρτύρησεν, ὅτι προφήτης
ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν
οὐκ ἔχει.
45 Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο
αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα
ἑωρακότες ἃ ἐποίησεν ἐν
Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ·
ϗ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν
ἑορτήν.
46 Ἦλθεν οὖν πάλιν εἰς
τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας,
ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον.
Καὶ ἦν τις βασιλικὸς, οὗ ὁ
υἱὸς ἠσθένει, ἐν Καπερ-
ναούμ.
47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι
Ἰησοῦς ἥκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε
πρὸς αὐτὸν, ϗ ἠρώτα αὐ-
τὸν, ἵνα καταβῇ ϗ ἰάσηται
αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἤμελλε γὰρ
ἀποθνήσκειν.
48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
πρὸς αὐτόν· Ἐὰν μὴ ση-
μεῖα ϗ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ
πιστεύσητε.
49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ
βασιλικός· Κύριε, κατά-
βηθι, πρὶν ἀποθανεῖν τὸ
παιδίον μου.
50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Πορεύου· ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ
ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ
λόγῳ, ᾧ εἶπεν αὐτῷ Ἰη-
σοῦς· ϗ ἐπορεύετο.
51 Ἤδη δὲ αὐτοῦ κατα-
βαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ
ἀπήντησαν αὐτῷ, ϗ ἀπήγ-
γειλαν, λέγοντες· Ὅτι ὁ
παῖς σου ζῇ.
52 Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐ-
τῶν τὴν ὥραν, ἐν ᾗ κομψό-
τερον ἔσχε· ϗ εἶπον αὐτῷ·
Ὅτι χθὲς ὥραν ἑβδόμην ἀ-
φῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός·
53 Ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ,
ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ

εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ· ϗ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

ΚΕΦ. ε΄. 5.

1 ΜΕΤΑ' ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ϗ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

2 Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδὰ, πέντε στοὰς ἔχουσα,

3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν.

4 Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, ϗ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι.

5 Ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ, τριάκοντα ϗ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ.

6 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, ϗ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι;

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει.

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἔγειραι, ἆρον τὸν κράββατόν σου, ϗ περιπάτει.

9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος· ϗ ἦρε τὸν κράββατον αὐτοῦ, ϗ περιεπάτει, ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

10 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν, οὐκ ἔξεστί σοι ἆραι τὸν κράββατον.

11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἆρον τὸν κράββατόν σου, ϗ περιπάτει.

12 Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι· Ἆρον τὸν κράββατόν σου, ϗ περιπάτει;

13 Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν, ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ.

14 Μετὰ ταῦτα εὑρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, ϗ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιὴς γέγονας· μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν τι σοὶ γένηται.

15 Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, ϗ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰου-

δαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν, ὁ
ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.
16 Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον
τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, ϗ
ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι,
ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαβ-
βάτῳ.
17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρί-
νατο αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μȣ
ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ
ἐργάζομαι.
18 Διὰ τοῦτο ȣ̓ν μᾶλλον
ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι
ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον
ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ
πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεὸν,
ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ.
19 Ἀπεκρίνατο ȣ̓ν ὁ Ἰη-
σοῦς ϗ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται
ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐ-
δὲν, ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν
πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν
ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα ϗ ὁ υἱὸς
ὁμοίως ποιεῖ·
20 Ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ
τὸν υἱὸν, ϗ πάντα δείκνυσιν
αὐτῷ, ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ
μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ
ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.
21 Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ
ἐγείρει τοὺς νεκροὺς ϗ ζωο-
ποιεῖ, οὕτω ϗ ὁ υἱὸς οὓς
θέλει ζωοποιεῖ.
22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ
κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν
κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ
υἱῷ·
23 Ἵνα πάντες τιμῶσι
τὸν υἱὸν, καθὼς τιμῶσι τὸν
πατέρα. ὁ μὴ τιμῶν τὸν
υἱὸν, οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα
τὸν πέμψαντα αὐτόν.
24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου
ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ
πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν
αἰώνιον, ϗ εἰς κρίσιν οὐκ
ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν
ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν
ζωήν.
25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ϗ νῦν
ἐστιν, ὅτι οἱ νεκροὶ ἀκούσον-
ται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ· ϗ οἱ ἀκούσαντες ζή-
σονται.
26 Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ
ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως
ἔδωκε ϗ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν
ἐν ἑαυτῷ.
27 Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν
αὐτῷ ϗ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι
υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί.
28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο·
ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάν-
τες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκȣ́-
σονται τῆς φωνῆς αὐτȣ̃.
29 Καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ
τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς
ἀνάςασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ
φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάσ-
τασιν κρίσεως.
30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν
ἀπ' ἐμαυτȣ̃ οὐδέν. καθὼς
ἀκούω, κρίνω· ϗ ἡ κρίσις
ἡ ἐμὴ δικαία ἐςίν· ὅτι οὐ
ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν,

ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμ-
ψαντός με.
31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ
περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου
οὐκ ἔστιν ἀληθής.
32 Ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυ-
ρῶν περὶ ἐμοῦ· καὶ οἶδα, ὅτι
ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία, ἣν
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.
33 Ὑμεῖς ἀπεστάλκατε
πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρ-
τύρηκε τῇ ἀληθείᾳ.
34 Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀν-
θρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμ-
βάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω,
ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.
35 Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος
ὁ καιόμενος καὶ φαίνων· ὑμεῖς
δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιασθῆ-
ναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ
αὐτοῦ.
36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρ-
τυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου·
τὰ γὰρ ἔργα, ἃ ἔδωκέ μοι ὁ
πατὴρ, ἵνα τελειώσω αὐτὰ,
αὐτὰ τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ,
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ, ὅτι ὁ πα-
τήρ με ἀπέσταλκε.
37 Καὶ ὁ πέμψας με πα-
τὴρ αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ
ἐμοῦ. οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκη-
κόατε πώποτε, οὔτε εἶδος
αὐτοῦ ἑωράκατε.
38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ
οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν·
ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος,
τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε.
39 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς,
ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς
ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖ-
ναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι
περὶ ἐμοῦ.
40 Καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν
πρός με, ἵνα ζωὴν ἔχητε.
41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώ-
πων οὐ λαμβάνω·
42 Ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς,
ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ οὐκ
ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.
43 Ἐγω ἐλήλυθα ἐν τῷ
ὀνόματι τοῦ πατρός μου, καὶ
οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος
ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ,
ἐκεῖνον λήψεσθε.
44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς
πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλ-
λήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν
δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου
Θεοῦ οὐ ζητεῖτε;
45 Μὴ δοκεῖτε, ὅτι ἐγὼ
κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν
πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν
ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς
ἠλπίκατε.
46 Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μω-
σῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ
γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.
47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου
γράμμασιν οὐ πιστεύετε,
πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πισ-
τεύσετε;

ΚΕΦ. ϛʹ. 6.

1 ΜΕΤΑ' ταῦτα ἀπῆλ-
θεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θα-
λάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς
Τιβεριάδος.

2 Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ
ὄχλος πολὺς, ὅτι ἑώρων τὰ
σημεῖα, ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσ-
θενούντων.
3 Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος
ὁ Ἰησῦς, ϗ ἐκεῖ ἐκάθητο με-
τὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
4 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσ-
χα ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.
5 Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησῦς
τοὺς ὀφθαλμοὺς, ϗ θεασά-
μενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρ-
χεται πρὸς αὐτὸν, λέγει
πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν
ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φά-
γωσιν οὗτοι;
6 (Τῦτο δὲ ἔλεγε πειρά-
ζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει
τί ἔμελλε ποιεῖν.)
7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιπ-
πος· Διακοσίων δηναρίων
ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς,
ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ
τι λάβῃ
8 Λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτῦ, Ἀνδρέας, ὁ
ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου·
9 Ἔςι παιδάριον ἓν ὧδε,
ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθί-
νους, ϗ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ
ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσού-
τους;
10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς.
Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους
ἀναπεσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος
πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπε-
σον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθ-
μὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι.
11 Ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτυς
ὁ Ἰησοῦς, ϗ εὐχαριστήσας
διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ
μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις·
ὁμοίως ϗ ἐκ τῶν ὀψαρίων,
ὅσον ἤθελον.
12 Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν,
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
Συναγάγετε τὰ περισσεύ-
σαντα κλάσματα, ἵνα μή τι
ἀπόληται.
13 Συνήγαγον οὖν, καὶ
ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους
κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε
ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ
ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκό-
σιν.
14 Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόν-
τες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰη-
σοῦς, ἔλεγον· Ὅτι οὗτός
ἐςιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ
ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.
15 Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι
μέλλουσιν ἔρχεσθαι, ϗ ἁρ-
πάζειν αὐτὸν, ἵνα ποιήσω-
σιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώ-
ρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐ-
τὸς μόνος.
16 Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο,
κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτῦ
ἐπὶ τὴν θάλασσαν.
17 Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ
πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς
θαλάσσης εἰς Καπερναοὺμ,
ϗ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει, ϗ οὐκ
ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰη-
σοῦς·
18 Ἡ τε θάλασσα, ἀνέ-
μου μεγάλου πνέοντος, διη-
γείρετο.

19 Ἐληλακότες οὖν ὡς σαδίȣς εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰησȣ̃ν περιπατȣ̃ντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ϗ ἐγγὺς τȣ̃ πλοίȣ γινόμενον· ϗ ἐφοβήθησαν.
20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.
21 Ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον.
22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος, ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ, εἰ μὴ ἕν, καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτȣ̃ ἀπῆλθον·
23 (Ἄλλα δὲ ἦλθε πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τȣ̃ τόπου, ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχαριστήσαντος τȣ̃ Κυρίȣ.)
24 Ὅτε ȣ̃ν εἶδεν ὁ ὄχλος, ὅτι Ἰησȣ̃ς ȣ̓κ ἔϛιν ἐκεῖ, ȣ̓δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτȣ̃, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, ϗ ἦλθον εἰς Καπερναȣ̀μ, ζητȣ̃ντες τὸν Ἰησȣ̃ν.
25 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ, πότε ὧδε γέγονας;
26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησȣ̃ς ϗ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με, οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων, ϗ ἐχορτάσθητε.
27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένȣσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τȣ̃ ἀνθρώπȣ ὑμῖν δώσει· τȣ̃τον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, ὁ Θεός.
28 Εἶπον ȣ̃ν πρὸς αὐτόν· Τί ποιῶμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ.
29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς ϗ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο ἐστι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.
30 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν ϗ πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ;
31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστι γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.
32 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τȣ̃ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν.
33 Ὁ γὰρ ἄρτος τȣ̃ Θεȣ̃ ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ϗ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ.
34 Εἶπον οὖν πρὸς αὐ-

τόν· Κύριε, πάντοτε δὸς
ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον.
35 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός με,
οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ διψήσῃ πώ-
ποτε.
36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν, ὅτι
καὶ ἑωράκατέ με, καὶ οὐ πιστεύ-
ετε.
37 Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ
πατὴρ, πρὸς ἐμὲ ἥξει· καὶ τὸν
ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ
ἐκβάλω ἔξω.
38 Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ
θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ
θέλημα τοῦ πέμψαντός
με.
39 Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλη-
μα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα
πᾶν ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπο-
λέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀνασ-
τήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ.
40 Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ θέ-
λημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα
πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν, καὶ
πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἔχῃ ζωὴν
αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτὸν
ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
41 Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰου-
δαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν·
Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
42 Καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτος
ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσὴφ, οὗ
ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ
τὴν μητέρα; Πῶς οὖν λέγει
οὗτος· Ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβέβηκα;
43 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε
μετ' ἀλλήλων.
44 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν
πρός με ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ
πέμψας με, ἑλκύσῃ αὐτὸν,
καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν
τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
45 Ἔστι γεγραμμένον ἐν
τοῖς προφήταις· "Καὶ ἔσον-
ται πάντες διδακτοὶ Θεοῦ·"
Πᾶς ὁ ἀκούσας παρα τοῦ
πατρὸς, καὶ μαθὼν, ἔρχεται
πρός με.
46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα
τὶς ἑώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν πα-
ρὰ τοῦ Θεοῦ· οὗτος ἑώρακε
τὸν πατέρα.
47 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον.
48 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς.
49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφα-
γον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καὶ ἀπέθανον.
50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων,
ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ
μὴ ἀποθάνῃ.
51 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ
ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατα-
βάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου
τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ
δώσω, ἡ σάρξ μου ἐστὶν, ἣν

ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τȣ̃ κόσ-
μου ζωῆς.
52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς
ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέ-
γοντες· Πῶς δύναται οὗτος
ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φα-
γεῖν;
53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν
σάρκα τοῦ υἱοῦ τȣ̃ ἀνθρώπȣ,
ϗ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, ȣ̉κ
ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.
54 Ὁ τρώγων μου τὴν
σάρκα, ϗ πίνων μȣ τὸ αἷμα,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ϗ ἐγὼ
ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ.
55 Ἡ γὰρ σάρξ μȣ ἀλη-
θῶς ἐστι βρῶσις, ϗ τὸ αἷμά
μȣ ἀληθῶς ἐστι πόσις.
56 Ὁ τρώγων μου τὴν
σάρκα, ϗ πίνων μȣ τὸ αἷμα,
ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.
57 Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ
ζῶν πατὴρ, κἀγὼ ζῶ διὰ
τὸν πατέρα· καὶ ὁ τρώγων
με, κἀκεῖνος ζήσεται δι' ἐμέ.
58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ
καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες
ὑμῶν, καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώ-
γων τοῦτον τὸν ἄρτον, ζή-
σεται εἰς τὸν αἰῶνα.
59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συνα-
γωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερ-
ναούμ.
60 Πολλοὶ οὖν ἀκούσαν-
τες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
εἶπον· Σκληρός ἐϛιν οὗτος
ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ
ἀκούειν;
61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν
ἑαυτῷ, ὅτι γογγύζȣσι περὶ
τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο ὑμᾶς
σκανδαλίζει;
62 Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαί-
νοντα, ὅπȣ ἦν τὸ πρότερον;
63 Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ
ζωοποιοῦν· ἡ σὰρξ οὐκ ὠφε-
λεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα, ἃ
ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐϛι
ϗ ζωή ἐστιν.
64 Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν
τινὲς οἳ οὐ πιϛεύȣσιν· ᾔδει
γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τί-
νες εἰσὶν οἱ μὴ πιϛεύοντες,
καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων
αὐτόν.
65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τȣ̃το
εἴρηκα ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς δύ-
ναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν
μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τȣ̃
πατρός μου.
66 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀ-
πῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτȣ̃
εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκετι μετ'
αὐτοῦ περιεπάτουν.
67 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
τοῖς δώδεκα· Μὴ ϗ ὑμεῖς
θέλετε ὑπάγειν;
68 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Σί-
μων Πέτρος· Κύριε, πρὸς
τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήμα-
τα ζωῆς αἰωνίȣ ἔχεις·
69 Καὶ ἡμεῖς πεπιστεύ-

καμεν ϗ ἐγνώκαμεν, ὅτι σὺ
εἶ ὁ ἅγιος τῦ Θεῦ τῦ ζῶντος.
70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τὺς
δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ
ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν.
71 Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν
Σίμωνος Ἰσκαριώτην· οὗτος
γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παρα-
διδόναι, εἷς ὢν ἐκ τῶν δώ-
δεκα.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΚΑΙ' περιεπάτει ὁ Ἰη-
σοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γα-
λιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐ-
ζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι
ἀποκτεῖναι.
2 Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ
τῶν Ἰουδαίων, ἡ σκηνοπη-
γία.
3 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μετάβηθι
ἐντεῦθεν, ϗ ὕπαγε εἰς τὴν
Ἰουδαίαν, ἵνα ϗ οἱ μαθηταί
σῦ θεωρήσωσι τὰ ἔργα σῦ, ἃ
ποιεῖς·
4 Οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ
τὶ ποιεῖ, ϗ ζητεῖ αὐτὸς ἐν
παῤῥησίᾳ εἶναι. Εἰ ταῦτα
ποιεῖς, φάνερωσον σεαυτὸν
τῷ κόσμῳ.
5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτῦ ἐπίςευον εἰς αὐτόν.
6 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς ὕπω
πάρεστιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑ-
μέτερος πάντοτέ ἐστιν ἕτοι-
μος.
7 Οὐ δύναται ὁ κόσμος
μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ,
ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτῦ,
ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά
ἐστιν.
8 Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν
ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ οὐκ
ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν
ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς
οὔπω πεπλήρωται.
9 Ταῦτα εἰπὼν αὐτοῖς,
ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.
10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε ϗ αὐ-
τὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν,
οὐ φανερῶς, ἀλλ' ὡς ἐν
κρυπτῷ.
11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζή-
τουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, ϗ
ἔλεγον· Πῦ ἐςιν ἐκεῖνος;
12 Καὶ γογγυσμὸς πολὺς
περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχ-
λοις. Οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι
ἀγαθός ἐστιν· ἄλλοι ἔλεγον,
Οὔ· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.
13 Οὐδεὶς μέντοι παῤῥη-
σίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, διὰ
τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.
14 Ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς
μεσούσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὸ ἱερὸν, ϗ ἐδίδασκε.
15 Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰυ-
δαῖοι, λέγοντες· Πῶς οὗτος
γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθη-
κώς;
16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ

διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ
τοῦ πέμψαντός με.
17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέ-
λημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσε-
σεται περὶ τῆς διδαχῆς, πό-
τερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν, ἢ
ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.
18 Ὁ ἀφ' ἑαυτȣ̃ λαλῶν,
τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ·
ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ
πέμψαντος αὐτὸν, οὗτος
ἀληθής ἐστι, ϗ ἀδικία ἐν
αὐτῷ οὐκ ἔστιν.
19 Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑ-
μῖν τὸν νόμον, ϗ οὐδεὶς ἐξ
ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; τί
με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;
20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος ϗ
εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε
ζητεῖ ἀποκτεῖναι;
21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησȣ̃ς ϗ
εἶπεν αὐτοῖς· Ἓν ἔργον ἐ-
ποίησα, ϗ πάντες θαυμά-
ζετε διὰ τοῦτο.
22 Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν
τὴν περιτομὴν, (οὐχ ὅτι ἐκ
τοῦ Μωσέως ἐστὶν, ἀλλ' ἐκ
τῶν πατέρων) ϗ ἐν σαββά-
τῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον.
23 Εἰ περιτομὴν λαμβά-
νει ἄνθρωπος ἐν σαββατῳ,
ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μω-
σέως, ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον
ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν
σαββάτῳ;
24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν,
ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν
κρίνατε.
25 Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ
τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· Οὐχ
οὗτός ἐστιν, ὃν ζητοῦσιν
ἀποκτεῖναι;
26 Καὶ ἴδε, παῤῥησίᾳ λα-
λεῖ, ϗ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι·
μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ
ἄρχοντες, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ
Χριστός;
27 Ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν
πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς
ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσ-
κει, ποθεν ἐστίν.
28 Ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ
ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, ϗ
λέγων Κἀμὲ οἴδατε, καὶ οἴ-
δατε πόθεν εἰμί· και ἀπ'
ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ'
ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας
με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.
29 Ἐγὼ οἶδα αὐτὸν, ὅτι
παρ' αὐτοῦ εἰμι, κἀκεῖνός
με ἀπέστειλεν.
30 Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν
πιάσαι· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν
ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι
οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτȣ̃.
31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχ-
λου ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν,
ϗ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Χριστὸς
ὅταν ἔλθῃ, μήτι πλείονα
σημεῖα τούτων ποιήσει, ὧν
οὗτος ἐποίησεν;
32 Ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι
τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ
αὐτοῦ ταῦτα· ϗ ἀπέστειλαν
οἱ φαρισαῖοι ϗ οἱ ἀρχιερεῖς
ὑπηρέτας, ἵνα πιάσωσιν αὐ-
τόν.
33 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς·

Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, ϗ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με.

34 Ζητήσετέ με, ϗ οὐχ εὑρήσετε· ϗ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

35 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· Ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὑρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, ϗ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας;

36 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ λόγος, ὃν εἶπε· Ζητήσετέ με, ϗ οὐχ εὑρήσετε· ϗ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἱστήκει ὁ Ἰησοῦς, ϗ ἔκραξε, λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με, ϗ πινέτω.

38 Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος.

39 (Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὔπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη.)

40 Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται;

42 Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαβὶδ, ϗ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαβὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται;

43 Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν.

44 Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας·

45 Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ϗ φαρισαίους· ϗ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν;

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

47 Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε;

48 Μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν, ἢ ἐκ τῶν φαρισαίων;

49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι.

50 Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτὰς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτὸν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν·

51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον, ϗ γνῷ τί ποιεῖ;

52 Ἀπεκρίθησαν, ϗ εἶ-

πον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ
τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνη-
σον ϗ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ
τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερ-
ται.
53 Καὶ ἐπορεύθη ἕκαςος
εἰς τὸν οἶκον αὐτȣ̃.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΙΗΣΟΥ͂Σ δὲ ἐπορεύθη
εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.
2 Ὄρθρȣ δὲ πάλιν παρε-
γένετο εἰς τὸ ἱερὸν, ϗ πᾶς ὁ
λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· ϗ
καθίσας ἐδίδασκεν αὐτȣ́ς.
3 Ἄγȣσι δὲ οἱ γραμμα-
τεῖς ϗ οἱ φαρισαῖοι πρὸς αὐ-
τὸν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κα-
τειλημμένην· ϗ στήσαντες
αὐτὴν ἐν μέσῳ,
4 Λέγȣσιν αὐτῷ· Διδάσ-
καλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατει-
λήφθη ἐπαυτοφώρῳ μοιχευ-
ομένη·
5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς
ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύ-
τας λιθοβολεῖσθαι· σὺ ȣ̓̃ν τί
λέγεις;
6 Τȣ̃το δὲ ἔλεγον πειρά-
ζοντες αὐτὸν, ἵνα ἔχωσι κα-
τηγορεῖν αὐτȣ̃. Ὁ δὲ Ἰησȣ̃ς
κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ
ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.
7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρω-
τῶντες αὐτὸν, ἀνακύψας
εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀνα-
μάρτητος ὑμῶν, πρῶτος τὸν
λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω.
8 Καὶ πάλιν κάτω κύ-
ψας, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.
9 Οἱ δὲ ἀκȣ́σαντες, καὶ
ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγ-
χόμενοι, ἐξήρχοντο εἷς καθ'
εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσ-
χάτων· ϗ κατελείφθη μόνος
ὁ Ἰησȣ̃ς, ϗ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ
ἑστῶσα.
10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰη-
σȣ̃ς, ϗ μηδένα θεασάμενος
πλὴν τῆς γυναικὸς, εἶπεν
αὐτῇ· Ἡ γυνὴ, πȣ̃ εἰσιν
ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σȣ;
ȣ̓δείς σε κατέκρινεν;
11 Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδεὶς,
Κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰη-
σȣ̃ς· Οὐδὲ ἐγώ σε κατακρί-
νω· πορεύȣ, ϗ μηκέτι ἁ-
μάρτανε.
12 Πάλιν οὖν ὁ Ἰησȣ̃ς
αὐτοῖς ἐλάλησε, λέγων· Ἐ-
γώ εἰμι τὸ φῶς τȣ̃ κόσμȣ· ὁ
ἀκολȣθῶν ἐμοὶ, ȣ̓ μὴ περι-
πατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ'
ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.
13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ
φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτȣ̃
μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σȣ
ȣ̓κ ἔστιν ἀληθής.
14 Ἀπεκρίθη Ἰησȣ̃ς ϗ
εἶπεν αὐτοῖς· Κἂν ἐγὼ μαρ-
τυρῶ περὶ ἐμαυτȣ̃, ἀληθής
ἐστιν ἡ μαρτυρία μȣ· ὅτι
οἶδα, πόθεν ἦλθον, ϗ πȣ̃
ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ ȣ̓κ οἴδατε
πόθεν ἔρχομαι, ἢ ποῦ ὑ-
πάγω.

15 Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρ-
κα κρίνετε, ἐγὼ ἐ κρίνω ἐ-
δένα.
16 Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ,
ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐσ-
τιν· ὅτι μόνος ἐκ εἰμὶ ἀλλ'
ἐγὼ ϗ ὁ πέμψας με πατήρ.
17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ
τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται·
"ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρ-
τυρία ἀληθής ἐστιν."
18 Ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυ-
ρῶν περὶ ἐμαυτȣ̃, ϗ μαρτυ-
ρεῖ περὶ ἐμȣ̃ ὁ πέμψας με
πατήρ.
19 Ἔλεγον ȣ̓̃ν αὐτῷ· Πȣ̃
ἐστιν ὁ πατήρ σȣ, Ἀπεκρί-
θη Ἰησȣ̃ς· Οὔτε ἐμὲ οἴδατε,
ȣ̓́τε τὸν πατέρα μȣ· εἰ ἐμὲ
ᾔδειτε, ϗ τὸν πατέρα μȣ
ᾔδειτε ἄν.
20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐ-
λάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλα-
κίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ·
ϗ ȣ̓δεὶς ἐπίασεν αὐτὸν, ὅτι
ȣ̓́πω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτȣ̃.
21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησȣ̃ς· Ἐγὼ ὑπάγω,
ϗ ζητήσετέ με, ϗ ἐν τῇ ἁ-
μαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε·
ὅπȣ ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς ȣ̓ δύ-
νασθε ἐλθεῖν.
22 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰȣ-
δαῖοι· Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυ-
τὸν, ὅτι λέγει· Ὅπȣ ἐγὼ
ὑπάγω, ὑμεῖς ȣ̓ δύνασθε
ἐλθεῖν;
23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑ-
μεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστὲ, ἐγὼ
ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ
τȣ̃ κόσμȣ τȣ́τȣ ἐστὲ, ἐγὼ ȣ̓κ
εἰμὶ ἐκ τȣ̃ κόσμȣ τȣ́τȣ.
24 Εἶπον οὖν ὑμῖν, ὅτι
ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρ-
τίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ
πιστεύσητε, ὅτι ἐγώ εἰμι,
ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρ-
τίαις ὑμῶν.
25 Ἔλεγον ȣ̓̃ν αὐτῷ· Σὺ
τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησȣ̃ς· Τὴν ἀρχὴν ὅ,τι ϗ
λαλῶ ὑμῖν.
26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν
λαλεῖν ϗ κρίνειν· ἀλλ' ὁ
πέμψας με ἀληθής ἐςι· κἀ-
γὼ ἃ ἤκȣσα παρ' αὐτȣ̃, ταῦ-
τα λέγω εἰς τὸν κόσμον.
27 Οὐκ ἔγνωσαν, ὅτι τὸν
πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.
28 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ
Ἰησȣ̃ς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε
γνώσεσθε, ὅτι ἐγώ εἰμι, ϗ
ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδὲν,
ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ
πατήρ μȣ, ταῦτα λαλῶ.
29 Καὶ ὁ πέμψας με, μετ'
ἐμȣ̃ ἐστιν· οὐκ ἀφῆκέ με
μόνον ὁ πατὴρ, ὅτι ἐγὼ τὰ
ἀρεςὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.
30 Ταῦτα αὐτȣ̃ λαλȣ̃ν-
τος, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς
αὐτόν.
31 Ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησȣ̃ς
πρὸς τοὺς πεπιστευκότας
αὐτῷ Ἰȣδαίȣς· Ἐὰν ὑμεῖς
μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ,
ἀληθῶς μαθηταί μȣ ἐςέ,

32 Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, ϗ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, ϗ ȣ̓δενὶ δεδȣλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις· Ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε;

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δȣ͂λός ἐστι τῆς ἁμαρτίας.

35 Ὁ δὲ δȣ͂λος ȣ̓ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

36 Ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε.

37 Οἶδα, ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

38 Ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ τῷ πατρί μȣ, λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἑωράκατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε.

39 Ἀπεκρίθησαν ϗ εἶπον αὐτῷ· Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστι. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησȣ͂ς· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ ἐστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ἐποιεῖτε.

40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον, ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκȣσα παρὰ τȣ͂ Θεȣ͂· τȣ͂το Ἀβραὰμ ȣ̓κ ἐποίησεν.

41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τȣ͂ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· ἕνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησȣ͂ς· Εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τȣ͂ Θεȣ͂ ἐξῆλθον ϗ ἥκω· ȣ̓δὲ γὰρ ἀπ᾽ ἐμαυτȣ͂ ἐλήλυθα, ἀλλ᾽ ἐκεῖνός με ἀπέστειλε.

43 Διατί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν ȣ̓ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκȣ́ειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.

44 Ὑμεῖς ἐκ τȣ͂ πατρὸς τȣ͂ διαβόλȣ ἐστὲ, ϗ τὰς ἐπιθυμίας τȣ͂ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ᾽ ἀρχῆς, ϗ ἐν τῇ ἀληθείᾳ ȣ̓χ ἕστηκεν· ὅτι ȣ̓κ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἐστὶ, ϗ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι.

46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μοι;

47 Ὁ ὢν ἐκ τȣ͂ Θεȣ͂, τὰ ῥήματα τȣ͂ Θεȣ͂ ἀκȣ́ει· διὰ τȣ͂το ὑμεῖς οὐκ ἀκȣ́ετε, ὅτι ἐκ τȣ͂ Θεȣ͂ ȣ̓κ ἐστέ.

48 Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰȣ-

δαῖοι ϗ εἶπον αὐτῷ· Οὐ
καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι
Σαμαρείτης εἶ σὺ, ϗ δαιμό-
νιον ἔχεις;
49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς·
Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω,
ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου,
ϗ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με.
50 Ἐγὼ δὲ ου ζητῶ τὴν
δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν ϗ
κρίνων.
51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν
ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ
μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.
52 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ
Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν,
ὅτι δαιμόνιον ἔχεις· Ἀ-
βραὰμ ἀπέθανε ϗ οἱ προφῆ-
ται, ϗ σὺ λέγεις· Ἐάν τις
τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ
μὴ γεύσηται θανάτου εἰς τὸν
αἰῶνα.
53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ, ὅσ-
τις ἀπέθανε; ϗ οἱ προφῆ-
ται ἀπέθανον· τίνα σεαυ-
τὸν ποιεῖς;
54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς·
Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτὸν,
ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν
ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με,
ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι Θεὸς
ὑμῶν ἐστι.
55 Καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐ-
τόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· Καὶ
ἐὰν εἴπω, ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν,
ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύσ-
της· Ἀλλ' οἶδα αὐτὸν, καὶ
τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ.
56 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑ-
μῶν ἠγαλλιάσατο, ἵνα ἴδῃ
τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν· καὶ
εἶδε, ϗ ἐχάρη.
57 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα
ἔτη οὔπω ἔχεις, ϗ Ἀβραὰμ
ἑώρακας;
58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσ-
θαι, ἐγὼ εἰμι.
59 Ἦραν οὖν λίθους,
ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰη-
σοῦς δὲ ἐκρύβη, ϗ ἐξῆλθεν ἐκ
τοῦ ἱεροῦ.

ΚΕΦ. θ'. 9.

1 ΚΑΙ' παράγων εἶδεν
ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενε-
τῆς.
2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες·
Ῥαββὶ, τίς ἥμαρτεν, οὗτος
ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφ-
λὸς γεννηθῇ;
3 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔ-
τε οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε οἱ
γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φα-
νερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν
αὐτῷ·
4 Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ
ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἕως
ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νὺξ,

ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργά-
ζεσθαι.
5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ,
φῶς εἰμι τῦ κόσμυ.
6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε
χαμαὶ, ϗ ἐποίησε πηλὸν ἐκ
τῦ πτύσματος, ϗ ἐπέχρισε
τὸν πηλὸν ἐπὶ τὺς ὀφθαλ-
μοὺς τῦ τυφλῦ.
7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὕπα-
γε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθ-
ραν τοῦ Σιλωὰμ, (ὃ ἑρμη-
νεύεται, ἀπεσταλμένος.)
Ἀπῆλθεν οὖν, ϗ ἐνίψατο,
ϗ ἦλθε βλέπων.
8 Οἱ οὖν γείτονες ϗ οἱ
θεωρῦντες αὐτὸν τὸ πρότε-
ρον, ὅτι προσαίτης ἦν, ἔλε-
γον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ
καθήμενος ϗ προσαιτῶν;
9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι
οὗτός ἐστιν. Ἄλλοι δέ· Ὅτι
ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος
ἔλεγεν· Ὅτι ἐγώ εἰμι.
10 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ·
Πῶς ἀνεῴχθησάν σου οἱ
ὀφθαλμοί;
11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ
εἶπεν· Ἄνθρωπος, λεγόμε-
νος Ἰησῦς, πηλὸν ἐποίη-
σε, ϗ ἐπέχρισέ μυ τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς, ϗ εἶπέ μοι· Ὕπα-
γε εἰς τὸν Σιλωὰμ, ϗ νίψαι.
Ἀπελθὼν δὲ ϗ νιψάμενος,
ἀνέβλεψα.
12 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Πῦ
ἐστιν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ
οἶδα.
13 Ἄγυσιν αὐτὸν πρὸς
τοὺς φαρισαίυς, τόν ποτε
τυφλόν.
14 Ἦν δὲ σάββατον, ὅτε
τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰη-
σῦς, ϗ ἀνέῳξεν αὐτῦ τὺς
ὀφθαλμούς.
15 Πάλιν οὖν ἠρώτων
αὐτὸν ϗ οἱ φαρισαῖοι, πῶς
ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ
τοὺς ὀφθαλμούς μυ, ϗ ἐνι-
ψάμην, ϗ βλέπω.
16 Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν
φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ
ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τῦ
Θεῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τη-
ρεῖ· Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς
δύναται ἄνθρωπος ἁμαρ-
τωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποι-
εῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐ-
τοῖς.
17 Λέγυσι τῷ τυφλῷ πά-
λιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτῦ,
ὅτι ἤνοιξέ συ τὺς ὀφθαλ-
μούς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι
προφήτης ἐστίν.
18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν
οἱ Ἰυδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι
τυφλὸς ἦν, ϗ ἀνέβλεψεν,
ἕως ὅτυ ἐφώνησαν τοὺς γο-
νεῖς αὐτῦ τῦ ἀναβλέψαν-
τος.
19 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὺς,
λέγοντες· Οὗτος ἐστιν ὁ
ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεις λέ-
γετε, ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη;
πῶς οὖν ἄρτι βλέπει;
20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς
οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον·

Οἴδαμεν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ
υἱὸς ἡμῶν, ϗ ὅτι τυφλὸς
ἐγεννήθη·
21 Πῶς δὲ νῦν βλέπει,
οὐκ οἴδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν
αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἡ-
μεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς
ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτή-
σατε· αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λα-
λήσει.
22 Ταῦτα εἶπον οἱ γο-
νεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο
τοὺς Ἰȣδαίȣς· ἤδη γὰρ συ-
νετέθειντο οἱ Ἰȣδαῖοι, ἵνα
ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ
Χριστὸν, ἀποσυνάγωγος γέ-
νηται.
23 Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς
αὐτοῦ εἶπον· Ὅτι ἡλικίαν
ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.
24 Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευ-
τέρȣ τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν
τυφλὸς, ϗ εἶπον αὐτῷ· Δὸς
δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἴδα-
μεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος
ἁμαρτωλός ἐστιν.
25 Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος
ϗ εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλός ἐσ-
τιν, οὐκ οἶδα· ἓν οἶδα ὅτι
τυφλὸς ὤν, ἄρτι βλέπω.
26 Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν·
Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοι-
ξέ σȣ τοὺς ὀφθαλμούς;
27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς. Εἶ-
πον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκέ-
σατε· τί πάλιν θέλετε ἀκȣ́-
ειν, μὴ ϗ ὑμεῖς θέλετε αὐτȣ̃
μαθηταὶ γενέσθαι;
28 Ἐλοιδόρησαν αὐτὸν,
ϗ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητὴς
ἐκείνȣ· ἡμεῖς δὲ τȣ̃ Μωσέως
ἐσμὲν μαθηταί.
29 Ἡμεῖς οἴδαμεν, ὅτι
Μωσῇ λελάληκεν ὁ Θεός·
τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πό-
θεν ἐστίν.
30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρω-
πος ϗ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν
γὰρ τούτῳ θαυμαςόν ἐςιν,
ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν
ἐστί, ϗ ἀνέῳξέ μȣ τοὺς ὀφ-
θαλμούς.
31 Οἴδαμεν δὲ, ὅτι ἁμαρ-
τωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει·
ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ,
ϗ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ,
τούτȣ ἀκούει.
32 Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠ-
κούσθη, ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφ-
θαλμȣ̀ς τυφλȣ̃ γεγεννημένȣ.
33 Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ
Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν
οὐδέν.
34 Ἀπεκρίθησαν ϗ εἶπον
αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ
ἐγεννήθης ὅλος· ϗ σὺ διδά-
σκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον
αὐτὸν ἔξω.
35 Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς,
ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· ϗ
εὑρὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ·
Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν
τοῦ Θεοῦ;
36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ
εἶπε· Καὶ τίς ἐστι, Κύριε,
ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν;
37 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Καὶ ἑώρακας αὐτὸν,

ϗ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός
ἐστιν.
38 Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω,
Κύριε· ϗ προσεκύνησεν αὐ-
τῷ
39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσ-
μον τοῦτον ἦλθον· ἵνα οἱ
μὴ βλέποντες βλέπωσι, ϗ
οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένων-
ται.
40 Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν
φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες
μετ' αὐτοῦ, ϗ εἶπον αὐτῷ·
Μὴ ϗ ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν;
42 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Εἰ τυφλοὶ ἦτε, ἐκ ἂν
εἴχετε ἁμαρτίαν νῦν δὲ λέ-
γετε· Ὅτι βλέπομεν· ἡ οὖν
ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

ΚΕΦ. ι'. 10.

1 ἈΜΗ'Ν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ
τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν
τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀνα-
βαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος
κλέπτης ἐστὶ ϗ λῃστής·
2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ
τῆς θύρας, ποιμήν ἐςι τῶν
προβάτων.
3 Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀ-
νοίγει, ϗ τὰ πρόβατα τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, ϗ τὰ
ἴδια πρόβατα καλει κατ'
ὄνομα, ϗ ἐξάγει αὐτά.
4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρό-
βατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν
αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ
πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ,
ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτȣ͂.
5 Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀ-
κολȣθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξον-
ται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴ-
δασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν
φωνήν.
6 Ταύτην τὴν παροιμίαν
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖ-
νοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα
ἦν, ἃ ἐλάλει αὐτοῖς.
7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ
θύρα τῶν προβάτων.
8 Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ
ἦλθον, κλέπται εἰσὶ ϗ λῃσ-
ταί· ἀλλ' οὐκ ἤκȣσαν αὐ-
τῶν τὰ πρόβατα.
9 Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι'
ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθή-
σεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ
ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑ-
ρήσει.
10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχε-
ται, εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ
θύσῃ ϗ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλ-
θον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ
περισσὸν ἔχωσιν.
11 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ
καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν
ὑπὲρ τῶν προβάτων.
12 Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ
ἐκ ὢν ποιμὴν, ȣ͂ ἐκ εἰσὶ τὰ
πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν
λύκον ἐρχόμενον, ϗ ἀφίησι
τὰ πρόβατα, ϗ φεύγει· ϗ ὁ

λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ
σκορπίζει τὰ πρόβατα.
13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύ-
γει, ὅτι μισθωτός ἐςι, ϗ οὐ
μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβά-
των.
14 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ
καλὸς, ϗ γινώσκω τὰ ἐμὰ,
ϗ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐ-
μῶν.
15 Καθὼς γινώσκει με ὁ
πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν
πατέρα· ϗ τὴν ψυχήν μου
τίθημι ὑπὲρ τῶν προβά-
των.
16 Καὶ ἄλλα πρόβατα
ἔχω, ἃ οὐκ ἔςιν ἐκ τῆς αὐ-
λῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ
ἀγαγεῖν· ϗ τῆς φωνῆς μου
ἀκούσουσι· ϗ γενήσεται μία
ποίμνη, εἷς ποιμήν.
17 Διὰ τȣ͂το ὁ πατήρ με
ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν
ψυχήν μου, ἵνα πάλιν λά-
βω αὐτήν.
18 Οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ'
ἐμȣ͂· ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν
ἀπ' ἐμαυτȣ͂· ἐξουσίαν ἔχω
θεῖναι αὐτὴν, ϗ ἐξουσίαν
ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν.
ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον
παρὰ τȣ͂ πατρός μου.
19 Σχίσμα οὖν πάλιν
ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις
διὰ τοὺς λόγους τούτους.
20 Ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ
αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει, ϗ
μαίνεται· τί αὐτȣ͂ ἀκούετε;
21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα
τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμο-
νιζομένου· μὴ δαιμόνιον
δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς
ἀνοίγειν;
22 Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαί-
νια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ϗ
χειμὼν ἦν.
23 Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰη-
σȣ͂ς ἐν τῷ ἱερῷ, ἐν τῇ στοᾷ
Σολομῶνος.
24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν
οἱ Ἰουδαῖοι, ϗ ἔλεγον αὐτῷ·
Ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν
αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριςὸς,
εἰπὲ ἡμῖν παῤῥησίᾳ.
25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν, ϗ οὐ
πιστεύετε· τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ
ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πα-
τρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ
περὶ ἐμοῦ.
26 Ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πισ-
τεύετε· οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν
προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς
εἶπον ὑμῖν.
27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ
τῆς φωνῆς μου ἀκούει, κἀγὼ
γινώσκω αὐτὰ, ϗ ἀκολου-
θοῦσι μοι·
28 Κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον
δίδωμι αὐτοῖς, ϗ οὐ μὴ ἀ-
πόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, ϗ
οὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ
τῆς χειρός μου.
29 Ὁ πατήρ μου, ὃς δέ-
δωκέ μοι, μείζων πάντων
ἐςί· ϗ οὐδεὶς δύναται ἁρπά-
ζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πα-
τρός μου·

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσ-
μεν.
31 Ἐβάστασαν οὖν πάλιν
λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λι-
θάσωσιν αὐτόν.
32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Πολλὰ καλὰ ἔργα
ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός
μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον
λιθάζετέ με;
33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ
Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ
καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν
σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας,
καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν,
ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν.
34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστι γεγραμ-
μένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν·
"Ἐγὼ εἶπα, Θεοί ἐστε;"
35 Εἰ ἐκείνους εἶπε θεοὺς,
πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆ-
ναι ἡ γραφή·
36 Ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε καὶ
ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον,
ὑμεῖς λέγετε· Ὅτι βλασ-
φημεῖς, ὅτι εἶπον, υἱὸς τοῦ
Θεοῦ εἰμι;
37 Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα
τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετέ
μοι.
38 Εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ
μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις
πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε καὶ
πιστεύσητε, ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πα-
τὴρ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.
39 Ἐζήτουν οὖν πάλιν
αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ
τῆς χειρὸς αὐτῶν.
40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν
πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν
τόπον, ὅπου ἦν Ἰωάννης
τὸ πρῶτον βαπτίζων· καὶ
ἔμεινεν ἐκεῖ.
41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον
πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον. Ὅτι
Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐπο-
ίησεν οὐδέν· πάντα δὲ ὅσα
εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου,
ἀληθῆ ἦν.
42 Καὶ ἐπίστευσαν πολ-
λοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ΗΝ δέ τις ἀσθενῶν
Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ
τῆς κώμης Μαρίας, καὶ Μάρ-
θας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.
2 (Ην δὲ Μαρία ἡ ἀλεί-
ψασα τὸν Κύριον μύρῳ, καὶ
ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ
ταῖς θριξὶν αὐτῆς· ἧς ὁ ἀ-
δελφὸς Λάζαρος ἠσθένει.)
3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελ-
φαὶ πρὸς αὐτὸν, λέγουσαι·
Κύριε, ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀσθε-
νεῖ.
4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν· Αυτη ἡ ἀσθένεια
οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ'
ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ,
ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ
δι' αὐτῆς.
5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς

τὴν Μάρθαν ϗ τὴν ἀδελ-
φὴν αὐτῆς ϗ τὸν Λάζαρον.
6 Ὡς οὖν ἤκουσεν, ὅτι
ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν
ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας.
7 Ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέ-
γει τοῖς μαθηταῖς· Ἄγωμεν
εἰς τὴν Ἰȣδαίαν πάλιν.
8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μα-
θηταί· Ῥαββὶ, νῦν ἐζήτουν
σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, ϗ
πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;
9 Ἀπεκρίθη Ἰησȣ̃ς· Οὐχὶ
δώδεκά εἰσιν ὧραι τῆς ἡμέ-
ρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει·
ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τȣ́τȣ
βλέπει·
10 Ἐὰν δέ τις περιπατῇ
ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτει,
ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν
αὐτῷ.
11 Ταῦτα εἶπε· ϗ μετὰ
τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζα-
ρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμη-
ται· ἀλλὰ πορεύομαι, ἵνα
ἐξυπνίσω αὐτόν.
12 Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοίμη-
ται, σωθήσεται.
13 Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς
περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ·
ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν, ὅτι περὶ
τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου
λέγει.
14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς παῤῥησίᾳ· Λά-
ζαρος ἀπέθανε·
15 Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς
(ἵνα πιστεύσητε) ὅτι οὐκ
ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς
αὐτόν.
16 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ
λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς
συμμαθηταῖς· Ἄγωμεν ϗ
ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ'
αὐτοῦ.
17 Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς
εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέ-
ρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνη-
μείῳ.
18 (Ἦν δὲ ἡ Βηθανία
ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων,
ὡς ἀπὸ ϛαδίων δεκαπέντε.)
19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν
Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς
τὰς περὶ Μάρθαν ϗ Μαρίαν,
ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς
περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.
20 Ἡ οὖν Μάρθα ὡς
ἤκουσεν ὅτι Ἰησȣ̃ς ἔρχεται,
ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία
δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο.
21 Εἶπεν οὖν Μάρθα
πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ
ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ
ἂν ἐτεθνήκει·
22 Ἀλλὰ ϗ νῦν οἶδα, ὅτι
ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεὸν,
δώσει σοι ὁ Θεός.
23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ἀναϛήσεται ὁ ἀδελφός σȣ.
24 Λέγει αὐτῷ Μάρθα·
Οἶδα, ὅτι ἀναϛήσεται ἐν τῇ
ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ.

25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς.
Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάςασις ϗ ἡ
ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ,
κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται.
26 Καὶ πᾶς ὁ ζῶν ϗ πισ-
τεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀπο-
θάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πισ-
τεύεις τοῦτο;
27 Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύ-
ριε· ἐγὼ πεπίςευκα, ὅτι σὺ
εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχό-
μενος.
28 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀ-
πῆλθε, ϗ ἐφώνησε Μαρίαν
τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα,
εἰποῦσα· Ὁ διδάσκαλος πά-
ρεςι, ϗ φωνεῖ σε.
29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν,
ἐγείρεται ταχὺ, ϗ ἔρχεται
πρὸς αὐτόν.
30 (Οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην· ἀλλ'
ἦν ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ὑπήν-
τησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.)
31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, οἱ
ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ
ϗ παραμυθούμενοι αὐτὴν,
ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι τα-
χέως ἀνέστη ϗ ἐξῆλθεν, ἠ-
κολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες·
Ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον,
ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.
32 Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλ-
θεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦ-
σα αὐτὸν, ἔπεσεν εἰς τοὺς
πόδας αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ·
Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν
ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός.
33 Ἰησοῦς οὖν, ὡς εἶδεν
αὐτὴν κλαίουσαν, ϗ τοὺς
συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους
κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ
πνεύματι, ϗ ἐτάραξεν ἑαυ-
τόν.
34 Καὶ εἶπε· Ποῦ τεθεί-
κατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ·
Κύριε, ἔρχου ϗ ἴδε.
35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.
36 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰου-
δαῖοι· Ἴδε, πῶς ἐφίλει αὐ-
τόν,
37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶ-
πον· Οὐκ ἠδύνατο οὗτος, ὁ
ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ
τυφλοῦ, ποιῆσαι, ἵνα ϗ οὗ-
τος μὴ ἀποθάνῃ;
38 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμ-
βριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχε-
ται εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦν δὲ
σπήλαιον. ϗ λίθος ἐπέκειτο
ἐπ' αὐτῷ.
39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἄρατε
τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ
ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος,
Μάρθα· Κύριε, ἤδη ὄζει·
τεταρταῖος γάρ ἐςι.
40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Οὐκ εἶπόν σοι, ὅτι ἐὰν πισ-
τεύσῃς, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ
Θεοῦ;
41 Ἦραν οὖν τὸν λίθον·
Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς ἄνω, ϗ εἶπε· Πά-
τερ, εὐχαριςῶ σοι, ὅτι ἤκου-
σάς μου.
42 Ἐγὼ δὲ ᾔδειν, ὅτι
πάντοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ

διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω.

44 Ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς, δεδεμένος τοὺς πόδας κ, τὰς χεῖρας κειρίαις· κ, ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐτὸν, κ, ἄφετε ὑπάγειν.

45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν, κ, θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς φαρισαίους, κ, εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς.

47 Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς κ, οἱ φαρισαῖοι συνέδριον, κ, ἔλεγον· Τί ποιοῦμεν; ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ.

48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτω, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν· κ, ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι, κ, ἀροῦσιν ἡμῶν κ, τὸν τόπον κ, τὸ ἔθνος.

49 Εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν·

50 Οὐδὲ διαλογίζεσθε, ὅτι συμφέρει ἡμῖν, ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, κ, μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.

51 Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν· ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσεν, ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους·

52 Καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα κ, τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἕν.

53 Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύσαντο, ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν.

54 Ἰησοῦς οὖν οὐκ ἔτι παῤῥησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραῒμ λεγομένην πόλιν· κἀκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· κ, ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυτούς.

56 Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν, κ, ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες· Τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57 Δεδώκεισαν δὲ κ, οἱ ἀρχιερεῖς κ, οἱ φαρισαῖοι ἐντολὴν, ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ ἐστι, μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

ΚΕΦ. ιβʹ. 12.

1 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἓξ
ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς
Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζα-
ρος ὁ τεθνηκὼς, ὃν ἤγειρεν
ἐκ νεκρῶν.
2 Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ
δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα
διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς
ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν
αὐτῷ·
3 Ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα
λίτραν μύρου νάρδου πιστι-
κῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς
πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε
ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πό-
δας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπλη-
ρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύ-
ρου.
4 Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σί-
μωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλ-
λων αὐτὸν παραδιδόναι·
5 Διατί τοῦτο τὸ μύρον
οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δη-
ναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;
6 Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι
περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν
αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν,
καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ
τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.
7 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς·
Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέ-
ραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τε-
τήρηκεν αὐτό.
8 Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάν-
τοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ
δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.
9 Ἔγνω οὖν ὄχλος πο-
λὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ὅτι
ἐκεῖ ἐστι· καὶ ἦλθον οὐ διὰ
τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα
καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν
ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.
10 Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ
ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζα-
ρον ἀποκτείνωσιν.
11 Ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν
ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ
ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.
12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος
πολὺς, ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορ-
τὴν, ἀκούσαντες, ὅτι ἔρχε-
ται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,
13 Ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν
φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑ-
πάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον·
Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρ-
χόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου,
ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.
14 Εὑρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς
ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὸ,
καθὼς ἐστι γεγραμμένον·
15 Μὴ φοβοῦ θύγατερ
Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου
ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶ-
λον ὄνου.
16 Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶ-
τον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ
Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν,
ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γε-
γραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίη-
σαν αὐτῷ.

17 Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχ-
λος, ὁ ὢν μετ' αὐτȣ̃, ὅτι τὸν
Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ
μνημείου, ϗ ἤγειρεν αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν.
18 Διὰ τȣ̃το ϗ ὑπήντησεν
αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσε
τȣ̃το αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ
σημεῖον.
19 Οἱ οὖν φαρισαῖοι εἶ-
πον πρὸς ἑαυτούς· Θεω-
ρεῖτε, ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐ-
δέν; ἴδε, ὁ κόσμος ὀπίσω
αὐτȣ̃ ἀπῆλθεν.
20 Ἦσαν δέ τινες Ἕλλη-
νες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων,
ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ
ἑορτῇ.
21 Οὗτοι οὖν προσῆλθον
Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ
τῆς Γαλιλαίας, ϗ ἠρώτων
αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε,
θέλομεν τὸν Ἰησȣ̃ν ἰδεῖν.
22 Ἔρχεται Φίλιππος, ϗ
λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· ϗ πάλιν
Ἀνδρέας ϗ Φίλιππος λέ-
γουσι τῷ Ἰησȣ̃.
23 Ὁ δὲ Ἰησȣ̃ς ἀπεκρί-
νατο αὐτοῖς, λέγων· Ἐλή-
λυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ
ὁ υἱὸς τȣ̃ ἀνθρώπου.
24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ
σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν
ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μέ-
νει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν
καρπὸν φέρει.
25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν
αὐτȣ̃, ἀπολέσει αὐτήν· ϗ ὁ
μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃ ἐν
τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν
αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.
26 Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις,
ἐμοὶ ἀκολουθείτω· ϗ ὅπου
εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ ϗ ὁ διάκονος
ὁ ἐμὸς ἔςαι· ἐάν τις ἐμοὶ
διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ
πατήρ.
27 Νῦν ἡ ψυχή μου τε-
τάρακται· ϗ τί εἴπω; Πά-
τερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας
ταύτης· ἀλλὰ διὰ τȣ̃το ἦλ-
θον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.
28 Πάτερ, δόξασόν σου
τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φω-
νὴ ἐκ τȣ̃ οὐρανȣ̃· Καὶ ἐδόξ-
ασα, ϗ πάλιν δοξάσω.
29 Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑςὼς
ϗ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν
γεγονέναι. Ἄλλοι ἔλεγον·
Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν.
30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησȣ̃ς ϗ
εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ
φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑ-
μᾶς.
31 Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ
κόσμου τούτου· νῦν ὁ ἄρ-
χων τȣ̃ κόσμου τούτου ἐκ-
βληθήσεται ἔξω.
32 Κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ
τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω
πρὸς ἐμαυτόν.
33 Τȣ̃το δὲ ἔλεγε, σημαί-
νων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν
ἀποθνήσκειν.
34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχ-

λος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ
τοῦ νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς
μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς
σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς
ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που;
35 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον
τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστι. Περι-
πατεῖτε, ἕως τὸ φῶς ἔχετε,
ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς κατα-
λάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ
σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει.
36 Ἕως τὸ φῶς ἔχετε,
πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα
υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα
ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελ-
θὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.
37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ ση-
μεῖα πεποιηκότος ἔμπροσ-
θεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον
εἰς αὐτόν.
38 Ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου
τοῦ προφήτου πληρωθῇ, ὃν
εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε
τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων
Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;
39 Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναν-
το πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶ-
πεν Ἡσαΐας·
40 "Τετύφλωκεν αὐτῶν
τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ πεπώ-
ρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν·
ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ,
καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσωμαι
αὐτούς."
41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας,
ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ
ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ.
42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν
ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευ-
σαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ
τοὺς φαρισαίους οὐχ' ὡμο-
λόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνά-
γωγοι γένωνται·
43 Ἠγάπησαν γὰρ τὴν
δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλ-
λον ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ
Θεοῦ.
44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ
εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ,
οὐ πιστεύει εἰς ἐμέ, Ἀλλ' εἰς
τὸν πέμψαντά με.
45 Καὶ ὁ θεωρῶν ἐμέ,
θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με.
46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσ-
μον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ
πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκο-
τίᾳ μὴ μείνῃ.
47 Καὶ ἐάν τις μου ἀκού-
σῃ τῶν ῥημάτων, καὶ μὴ πισ-
τεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν·
(Οὐ γὰρ ἦλθον, ἵνα κρίνω
τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω
τὸν κόσμον.)
48 Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ
λαμβάνων τὰ ῥήματά μου,
ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ
λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος
κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ·
49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ
οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας
με πατήρ, αὐτός μοι ἐντο-
λὴν ἔδωκε, τί εἴπω καὶ τί λα-
λήσω·

50 Καὶ οἶδα, ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν· Ἃ οὖν λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ πατὴρ, οὕτω λαλῶ.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 ΠΡΟ' δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα, ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς.

2 Καὶ δείπνου γενομένου, (τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν παραδῷ·)

3 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει·

4 Ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν·

5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος.

6 Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας;

7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα.

8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλήν.

10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες.

11 Ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε.

12 Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;

13 Ὑμεῖς φωνεῖτέ με· Ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ.

14 Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας.

15 Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ

ἐποίησα ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς ποι-
ῆτε.
16 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων
τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀ-
πόστολος μείζων τοῦ πέμ-
ψαντος αὐτόν.
17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μα-
κάριοί ἐστε, ἐὰν ποιῆτε αὐ-
τά.
18 Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν
λέγω· ἐγὼ οἶδα οὓς ἐξελεξά-
μην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πλη-
ρωθῇ· "Ὁ τρώγων μετ'
ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἐπῆρεν ἐπ'
ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ."
19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν,
πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα ὅταν
γένηται, πιστεύσητε, ὅτι
ἐγώ εἰμι.
20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν· Ὁ λαμβάνων, ἐάν
τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει·
ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβά-
νει τὸν πέμψαντά με.
21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰη-
σοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύμα-
τι, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπεν·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
εἷς ὑμῶν παραδώσει με.
22 Ἔβλεπον οὖν εἰς ἀλ-
λήλους οἱ μαθηταὶ, ἀπορού-
μενοι περὶ τίνος λέγει.
23 Ἦν δὲ ἀνακείμενος
εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν
ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς.
24 Νεύει οὖν τούτῳ Σί-
μων Πέτρος, πυθέσθαι τίς
ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει.
25 Ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος
ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ,
λέγει αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐσ-
τιν;
26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἐκεῖνός ἐστιν, ᾧ ἐγὼ
βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω.
Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον,
δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσ-
καριώτῃ.
27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον
τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ
Σατανᾶς. Λέγει οὖν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· Ὃ ποιεῖς, ποίη-
σον τάχιον.
28 Τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω
τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί
εἶπεν αὐτῷ·
29 Τινὲς γὰρ ἐδόκουν,
ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν
ὁ Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· Ἀγόρασον ὧν χρεί-
αν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν·
ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τὶ δῷ.
30 Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον
ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν
δὲ νύξ.
31 Ὅτε ἐξῆλθε, λέγει ὁ
Ἰησοῦς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς
ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ.
32 Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν
αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐ-
τὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξά-
σει αὐτόν.
33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ'

ὑμῶν εἰμι. ζητήσετέ με, ϗ
καθὼς εἶπον τοῖς Ἰȣδαίοις·
Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· ϗ ὑμῖν
λέγω ἄρτι.
34 Ἐντολὴν καινὴν δί-
δωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλ-
λήλους· καθὼς ἠγάπησα
ὑμᾶς, ἵνα ϗ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους.
35 Ἐν τούτῳ γνώσονται
πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθηταί
ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν
ἀλλήλοις.
36 Λέγει αὐτῷ Σίμων
Πέτρος· Κύριε, πȣ ὑπάγεις;
Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὅπου ὑπάγω, οὐ δύνασαί
μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστε-
ρον δὲ ἀκολουθήσεις μοι.
37 Λέγει αὐτῷ Πέτρος·
Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι
ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυ-
χήν μου ὑπὲρ σου θήσω.
38 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Τὴν ψυχήν σȣ ὑπὲρ
ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ
φωνήσει, ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ
με τρίς.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ΜΗ' ταρασσέσθω ὑμῶν
ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν
Θεὸν, ϗ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.
2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τȣ πατρός
μȣ μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ
μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν. Πορεύο-
μαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν.
3 Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ
ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν
ἔρχομαι, ϗ παραλήψομαι
ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν· ἵνα ὅπȣ
εἰμὶ ἐγὼ, ϗ ὑμεῖς ἦτε.
4 Καὶ ὅπȣ ἐγὼ ὑπάγω
οἴδατε, ϗ τὴν ὁδὸν οἴδατε.
5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς·
Κύριε οὐκ οἴδαμεν πȣ ὑπά-
γεις· ϗ πῶς δυνάμεθα τὴν
ὁδὸν εἰδέναι;
6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς, ϗ ἡ ἀλή-
θεια, ϗ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχε-
ται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ
δι' ἐμοῦ.
7 Εἰ ἐγνώκειτέ με, ϗ τὸν
πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν· ϗ
ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν,
ϗ ἑωράκατε αὐτόν.
8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος·
Κύριε δεῖξον ἡμῖν τὸν πα-
τέρα, ϗ ἀρκεῖ ἡμῖν.
9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Τοσȣ̃τον χρόνον μεθ' ὑμῶν
εἰμι, ϗ οὐκ ἔγνωκάς με, Φί-
λιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ, ἑώ-
ρακε τὸν πατέρα· ϗ πῶς σὺ
λέγεις· Δεῖξον ἡμῖν τὸν
πατέρα;
10 Οὐ πιστεύεις, ὅτι ἐγὼ
ἐν τῷ πατρὶ, ϗ ὁ πατὴρ ἐν
ἐμοί ἐστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ
λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτȣ̃ οὐ
λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ, ὁ ἐν ἐμοὶ
μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.

11 Πιστεύετέ μοι, ὅτι ἐγὼ
ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν
ἐμοί· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα
αὐτὰ πιστεύετέ μοι.
12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ
ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος
ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων
ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν
πατέρα μου πορεύομαι.
13 Καὶ ὅ,τι ἂν αἰτήσητε
ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο
ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πα-
τὴρ ἐν τῷ υἱῷ.
14 Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν
τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιή-
σω.
15 Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς
ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε.
16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν
πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλη-
τον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένῃ
μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
17 Τὸ πνεῦμα τῆς ἀλη-
θείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται
λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ,
οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ
γινώσκετε αὐτὸ, ὅτι παρ' ὑ-
μῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.
18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρ-
φανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.
19 Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσ-
μος με οὐκ ἔτι θεωρεῖ· ὑμεῖς
δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ,
καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε.
20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν
τῷ πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν
ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν.

21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς
μου, καὶ τηρῶν αὐτὰς, ἐκεῖ-
νός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ
ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται
ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ
ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανί-
σω αὐτῷ ἐμαυτόν.
22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας
(οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης·) Κύριε,
καὶ τί γέγονεν, ὅτι ἡμῖν μέλ-
λεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ
οὐχὶ τῷ κόσμῳ;
23 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγα-
πᾷ με, τὸν λόγον μου τηρή-
σει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπή-
σει αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν
ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ'
αὐτῷ ποιήσομεν.
24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς
λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λό-
γος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμὸς,
ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πα-
τρός.
25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,
παρ' ὑμῖν μένων.
26 Ὁ δὲ παράκλητος, τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει
ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου,
ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα,
καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ
εἶπον ὑμῖν.
27 Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν,
εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι
ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος
δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν.
Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ
καρδία, μηδὲ δειλιάτω.
28 Ἠκούσατε, ὅτι ἐγὼ

εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω ϗ ἔρχο-
μαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπᾶτέ
με, ἐχάρητε ἂν, ὅτι πορεύο-
μαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ
πατήρ μȣ μείζων μȣ ἐστί.
29 Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν
πρὶν γενέσθαι, ἵνα, ὅταν
γένηται, πιστεύσητε.
30 Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλή-
σω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ
ὁ τȣ͂ κόσμου ἄρχων, ϗ ἐν
ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν.
31 Ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσ-
μος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα,
ϗ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ
πατὴρ, οὕτω ποιῶ· ἐγείρεσ-
θε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

ΚΕΦ. ιε'. 15.

1 ἘΓΩ' εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ
ἀληθινὴ, ϗ ὁ πατήρ μου ὁ
γεωργός ἐστι.
2 Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ
φέρον καρπὸν, αἴρει αὐτό·
ϗ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον,
καθαίρει αὐτὸ, ἵνα πλείονα
καρπὸν φέρῃ.
3 Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐςε
διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα
ὑμῖν.
4 Μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ
ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆμα οὐ
δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ'
ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ
ἀμπέλῳ· οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς,
ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε.
5 Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος,
ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων
ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, ὗτος
φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι
χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποι-
εῖν οὐδέν.
6 Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν
ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω, ὡς τὸ
κλῆμα, ϗ ἐξηράνθη· ϗ συ-
νάγουσιν αὐτὰ, ϗ εἰς πῦρ
βάλλουσι, ϗ καίεται.
7 Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, ϗ
τὰ ῥήματά μȣ ἐν ὑμῖν μεί-
νῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε,
ϗ γενήσεται ὑμῖν.
8 Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ
πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πο-
λὺν φέρητε· ϗ γενήσεσθε
ἐμοὶ μαθηταί.
9 Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ
πατὴρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑ-
μᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ
τῇ ἐμῇ.
10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μȣ
τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀ-
γάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς
ἐντολὰς τοῦ πατρός μȣ τε-
τήρηκα, ϗ μένω αὐτȣ͂ ἐν τῇ
ἀγάπῃ.
11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,
ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν
μείνῃ, ϗ ἡ χαρὰ ὑμῶν πλη-
ρωθῇ.
12 Αὕτη ἐςὶν ἡ ἐντολὴ ἡ
ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλȣς,
καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.
13 Μείζονα ταύτης ἀγά-
πην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τὶς τὴν
ψυχὴν αὐτȣ͂ θῇ ὑπὲρ τῶν
φίλων αὐτȣ͂.
14 Ὑμεῖς φίλοι μȣ ἐστὲ,

ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλ-
λομαι ὑμῖν.
15 Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δέ-
λες, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί
ποιεῖ αὐτȣ̃ ὁ κύριος· ὑμᾶς
δὲ εἴρηκα φίλȣς, ὅτι πάντα
ἃ ἤκουσα παρὰ τȣ̃ πατρός
μου ἐγνώρισα ὑμῖν.
16 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξ-
ασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην
ὑμᾶς, ϗ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα
ὑμεῖς ὑπάγητε, ϗ καρπὸν
φέρητε, ϗ ὁ καρπὸς ὑμῶν
μένῃ· ἵνα ὅ,τι ἂν αἰτήσητε
τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί
μȣ, δῷ ὑμῖν.
17 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑ-
μῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλȣς.
18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μι-
σεῖ, γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶ-
τον ὑμῶν μεμίσηκεν.
19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμȣ ἦτε, ὁ
κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει·
ὅτι δὲ ἐκ τȣ̃ κόσμου ὀυκ ἐστὲ,
ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς
ἐκ τȣ̃ κόσμου, διὰ τȣ̃το μι-
σεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.
20 Μνημονεύετε τȣ̃ λόγȣ,
οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ
ἔστι δȣ̃λος μείζων τοῦ κυ-
ρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν,
ϗ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν
λόγον μου ἐτήρησαν, ϗ τὸν
ὑμέτερον τηρήσȣσιν.
21 'Αλλὰ ταῦτα πάντα
ποιήσȣσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνο-
μά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν
πέμψαντά με.

22 Εἰ μὴ ἦλθον, ϗ ἐλά-
λησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ
εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ
ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας
αὐτῶν.
23 'Ο ἐμὲ μισῶν, ϗ τὸν
πατέρα μου μισεῖ.
24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα
ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος
πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶ-
χον· νῦν δὲ ϗ ἑωράκασι, ϗ
μεμισήκασι ϗ ἐμὲ ϗ τὸν πα-
τέρα μου.
25 'Αλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ
λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ
νόμῳ αὐτῶν. "Ὅτι ἐμίση-
σάν με δωρεάν."
26 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ πα-
ράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω
ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς (τὸ
πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ
παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύε-
ται) ἐκεῖνος μαρτυρήσει πε-
ρὶ ἐμοῦ.
27 Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυ-
ρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ'
ἐμοῦ ἐστε.

ΚΕΦ. ιϛ'. 16.

1 ΤΑΥ῀ΤΑ λελάληκα
ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισ-
θῆτε.
2 'Αποσυναγώγους ποιή-
σȣσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται
ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας
ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσ-
φέρειν τῷ Θεῷ.

3 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα, οὐδὲ ἐμέ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην.

5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, ϗ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ὑπάγεις;

6 Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.

7 Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν, ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.

8 Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας, ϗ περὶ δικαιοσύνης, ϗ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ·

10 Περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω, ϗ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με·

11 Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.

12 Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι.

13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ, λαλήσει, ϗ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

14 Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ, ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει, ϗ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

16 Μικρὸν, ϗ οὐ θεωρεῖτέ με· ϗ πάλιν μικρὸν, ϗ ὄψεσθέ με, ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα.

17 Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· Μικρὸν, ϗ οὐ θεωρεῖτέ με· ϗ πάλιν μικρὸν, ϗ ὄψεσθέ με· καί· Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα;

18 Ἔλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει, τὸ μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ.

19 Ἔγνω ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾷν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, ϗ οὐ θεωρεῖτέ με· ϗ πάλιν μικρὸν, ϗ ὄψεσθέ με;

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε ϗ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθή-

σεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν
εἰς χαρὰν γενήσεται.
21 Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ,
λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ
ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννή-
σῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνη-
μονεύει τῆς θλίψεως, διὰ
τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη
ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.
22 Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην
μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ
ὄψομαι ὑμᾶς, ϗ χαρήσεται
ὑμῶν ἡ καρδία, ϗ τὴν χα-
ρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ'
ὑμῶν.
23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν.
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πα-
τέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου,
δώσει ὑμῖν.
24 Ἕως ἄρτι οὐκ ᾐτήσατε
οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου·
αἰτεῖτε, ϗ λήψεσθε, ἵνα ἡ
χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.
25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις
λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται
ὥρα, ὅτε οὐκ ἔτι ἐν παροι-
μίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ
παῤῥησίᾳ περὶ τȣ͂ πατρὸς
ἀναγγελῶ ὑμῖν.
26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσ-
θε· ϗ οὐ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ
ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ
ὑμῶν·
27 Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ
φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πε-
φιλήκατε, ϗ πεπιστεύκατε,
ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ
ἐξῆλθον,
28 Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ
πατρὸς, ϗ ἐλήλυθα εἰς τὸν
κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν
κόσμον, ϗ πορεύομαι πρὸς
τὸν πατέρα.
29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε, νῦν παῤ-
ῥησίᾳ λαλεῖς, ϗ παροιμίαν
οὐδεμίαν λέγεις.
30 Νῦν οἴδαμεν, ὅτι οἶ-
δας πάντα, καὶ οὐ χρείαν
ἔχεις, ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν
τούτῳ πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ
Θεοῦ ἐξῆλθες.
31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἄρτι πιϛεύετε;
32 Ἰδοὺ, ἔρχεται ὥρα, ϗ
νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισ-
θῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, ϗ
ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· ϗ οὐκ
εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ'
ἐμοῦ ἐστι.
33 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,
ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε.
Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε·
ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκη-
κα τὸν κόσμον.

ΚΕΦ. ιζ'. 17.

1 ΤΑΥΤΑ ἐλάλησεν ὁ
Ἰησοῦς, ϗ ἐπῆρε τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν, ϗ εἶπε· Πάτερ, ἐλή-
λυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου
τὸν υἱὸν, ἵνα ϗ ὁ υἱός σου
δοξάσῃ σε·

2 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκὸς, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.

3 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, ϗ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω·

5 Καὶ νῦν δόξασόν με, σὺ πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ, ᾗ εἶχον, πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι, παρὰ σοί.

6 Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν, ϗ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας· ϗ τὸν λόγον σου τετηρήκασι.

7 Νῦν ἔγνωκαν, ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σȣ̃ ἐστιν·

8 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· ϗ αὐτοὶ ἔλαϐον, ϗ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι παρὰ σȣ̃ ἐξῆλθον, ϗ ἐπίστευσαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι·

10 Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστι, ϗ τὰ σὰ ἐμά· ϗ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, ϗ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, ϗ ἐγὼ πρός σε ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς.

12 Ὅτε ἤμην μετ᾽ αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.

13 Νῦν δὲ πρός σε ἔρχομαι, ϗ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, ϗ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τȣ̃ κόσμȣ.

15 Οὐκ ἐρωτῶ, ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμȣ, ἀλλ᾽ ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.

16 Ἐκ τȣ̃ κόσμȣ οὐκ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ ἐκ τȣ̃ κόσμȣ οὐκ εἰμί.

17 Ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι.

18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ
ἁγιάζω ἐμαυτὸν, ἵνα ϗ αὐ-
τοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀλη-
θείᾳ.
20 Οὐ περὶ τούτων δὲ
ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ ϗ περὶ
τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ
λόγȣ αὐτῶν εἰς ἐμέ·
21 Ἵνα πάντες ἓν ὦσι,
καθὼς σὺ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ,
κἀγὼ ἐν σοὶ, ἵνα ϗ αὐτοὶ
ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσ-
μος πιστεύσῃ, ὅτι σύ με
ἀπέστειλας.
22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν,
ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐ-
τοῖς· ἵνα ὦσιν ἓν, καθὼς
ἡμεῖς ἕν ἐσμεν.
23 (Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ
σὺ ἐν ἐμοὶ,) ἵνα ὦσι τετε-
λειωμένοι εἰς ἓν, καὶ ἵνα γι-
νώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σύ με
ἀπέστειλας, ϗ ἠγάπησας
αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπη-
σας.
24 Πάτερ, οὓς δέδωκάς
μοι, θελω, ἵνα ὅπου εἰμὶ
ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ·
ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν
ἐμὴν, ἣν ἔδωκάς μοι, ὅτι
ἠγάπησάς με πρὸ καταβο-
λῆς κόσμȣ.
25 Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ
κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ
σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνω-
σαν ὅτι σύ με ἀπέςειλας.
26 Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς
τὸ ὄνομά σου, ϗ γνωρίσω·
ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς
με, ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν
αὐτοῖς.

ΚΕΦ. ιη'. 18.

1 ΤΑΥ͂ΤΑ εἰπὼν ὁ Ἰη-
σοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ
χειμάῤῥου τȣ͂ Κέδρων, ὅπȣ
ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν
αὐτὸς ϗ οἱ μαθηται αὐτοῦ.
2 Ἤδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ
παραδιδοὺς αὐτὸν, τὸν τό-
πον· ὅτι πολλάκις συνήχθη
ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ.
3 Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν
τὴν σπεῖραν, ϗ ἐκ τῶν ἀρ-
χιερέων ϗ φαρισαίων ὑπη-
ρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ
φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ
ὅπλων.
4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάν-
τα ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξ-
ελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα
ζητεῖτε;
5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ·
Ἰησȣ͂ν τὸν Ναζωραῖον. Λέ-
γει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ
εἰμι. (Εἱστήκει δὲ καὶ Ἰού-
δας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν
μετ' αὐτῶν.)
6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς·
Ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς
τὰ ὀπίσω, ϗ ἔπεσον χαμαί.
7 Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐ-
πηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε;
Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν
Ναζωραῖον.

8 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν.

9 Ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος, ὃν εἶπεν· “Ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.”

10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἵλκυσεν αὐτὴν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον, ϗ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· Ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος.

11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ. Βάλε τὴν μάχαιράν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατὴρ, οὐ μὴ πίω αὐτό;

12 Ἡ οὖν σπεῖρα, ϗ ὁ χιλίαρχος, ϗ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησȣ̃ν, ϗ ἔδησαν αὐτόν,

13 Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τȣ̃ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τȣ̃ ἐνιαυτȣ̃ ἐκείνου.

14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβȣλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τȣ̃ λαȣ̃.

15 Ἠκολȣ́θει δὲ τῷ Ἰησȣ̃ Σίμων Πέτρος, ϗ ὁ ἄλλος μαθητής· Ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

16 Ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω· Ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωςὸς τῷ ἀρχιερεῖ, ϗ εἶπε τῇ θυρωρῷ, ϗ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον.

17 Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τȣ̃ ἀνθρώπȣ τέτȣ; Λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί.

18 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ δȣ̃λοι ϗ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψύχος ἦν, ϗ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος.

19 Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ϗ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτȣ̃.

20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παῤῥησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ ϗ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπȣ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, ϗ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν·

21 Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ.

22 Ταῦτα δὲ αὐτȣ̃ εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησȣ̃, εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ;

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;

24 Ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί.

26 Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;

27 Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

28 Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ. Καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;

30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιὸς, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν.

31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι. Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα.

32 Ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.

33 Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας;

36 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.

37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ· ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· Πᾶς ὁ

ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει
μου τῆς φωνῆς.
38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλά-
τος· Τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ
τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθε
πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν
αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ.
39 Ἔστι δὲ συνήθεια ὑ-
μῖν, ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω
ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν,
ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα
τῶν Ἰουδαίων;
40 Ἐκραύγασαν οὖν πά-
λιν πάντες, λέγοντες· Μὴ
τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν.
Ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς λῃστής.

ΚΕΦ. ιθ΄. 19.

1 ΤΟΤΕ οὖν ἔλαβεν ὁ
Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἐμαστίγωσε.
2 Καὶ οἱ στρατιῶται πλέ-
ξαντες στέφανον ἐξ ἀκαν-
θῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κε-
φαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν
περιέβαλον αὐτόν,
3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ
βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ
ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα.
4 Ἐξῆλθεν πάλιν ἔξω ὁ
Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω,
ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐ-
δεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω.
5 (Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον
στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν
ἱμάτιον.) Καὶ λέγει αὐτοῖς·
Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.
6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέ-
ται, ἐκραύγασαν, λέγοντες·
Σταύρωσον, σταύρωσον αὐ-
τόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλά-
τος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς,
καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ
εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.
7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ
Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔ-
χομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡ-
μῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι
ἑαυτὸν υἱὸν Θεοῦ ἐποίησεν.
8 Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πι-
λάτος τοῦτον τὸν λόγον,
μᾶλλον ἐφοβήθη.
9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ
πραιτώριον πάλιν, καὶ λέ-
γει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ;
Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ
ἔδωκεν αὐτῷ.
10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ
Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς;
οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω
σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν
ἔχω ἀπολῦσαί σε;
11 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς·
Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν
κατ᾽ ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δε-
δομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ
παραδιδούς με σοί, μείζονα
ἁμαρτίαν ἔχει.
12 Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ
Πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν·
οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέ-
γοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπο-
λύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καί-

σαρος· πᾶς ὁ βασιλέα αὐτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.
13 Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκȣ́σας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τȣ͂ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ.
14 (Ἦν δὲ παρασκευὴ τȣ͂ πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη·) ϗ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.
15 Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν ϛαυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα.
16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα ϛαυρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ιησοῦν ϗ ἤγαγον.
17 Καὶ βαστάζων τὸν ϛαυρὸν αὐτοῦ, ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίȣ τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ.
18 Ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, ϗ μετ' αὐτȣ͂ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.
19 Ἔγραφε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, ϗ ἔθηκεν, ἐπὶ τοῦ ϛαυρȣ͂. Ἦν δὲ γεγραμμένον· ΙΗΣΟΥ͂Σ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΙ͂ΟΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥ͂Σ ΤΩ͂Ν ἸΟΥΔΑΊΩΝ.
20 Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος, ὅπȣ ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· ϗ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊϛὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστί.
21 Ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰȣδαίων· Μὴ γράφε· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· Βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.
22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὃ γέγραφα, γέγραφα.
23 Οἱ οὖν ϛρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, (ϗ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάϛῳ στρατιώτῃ μέρος) καὶ τὸν χιτῶνα. Ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄῤῥαφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου.
24 Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται. Ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγȣσα· "Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μοῦ ἑαυτοῖς, ϗ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον." Οἱ μὲν οὖν ϛρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.
25 Εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τȣ͂ Ἰησȣ͂ ἡ μήτηρ αὐτȣ͂ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς

μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τȣ̃ Κλωπᾶ, ϗ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.
26 Ἰησȣ̃ς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου.
27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σȣ· Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.
28 Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ.
29 Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξȣς μεστόν· οἱ δὲ, πλήσαντες σπόγγον ὄξους, ϗ ὑσσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι.
30 Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· ϗ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.
31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, (ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τȣ̃ σταυρȣ̃ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνȣ τȣ̃ σαββάτȣ) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν.
32 Ἦλθον ȣ̃ν οἱ ϛρατιῶται, ϗ τȣ̃ μὲν πρώτȣ κατέαξαν τὰ σκέλη, ϗ τȣ̃ ἄλλȣ τȣ̃ συϛαυρωθέντος αὐτῷ.
33 Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτȣ̃ τὰ σκέλη·
34 Ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα ϗ ὕδωρ.
35 Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ μαρτυρία· κἀκεῖνος οἶδεν, ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ϗ ὑμεῖς πιστεύσητε.
36 Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· "Ὀστȣ̃ν οὐ συντριβήσεται αὐτȣ̃."
37 Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· "Ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν."
38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὢν μαθητὴς τȣ̃ Ἰησȣ̃, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων) ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τȣ̃ Ἰησȣ̃· ϗ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. Ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τȣ̃ Ἰησȣ̃.
39 Ἦλθε δὲ ϗ Νικόδημος (ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον) φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν.
40 Ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ϗ ἔδησαν αὐτὸ

ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμά-
των, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς
Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν.
41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ,
ὅπου ἐσταυρώθη, κῆπος, ἢ
ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον και-
νὸν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς
ἐτέθη.
42 Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν πα-
ρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων,
ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον,
ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

ΚΕΦ. κ'. 20.

1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββά-
των Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ
ἔρχεται πρωῒ, σκοτίας ἔτι
οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· ἢ
βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον
ἐκ τοῦ μνημείου.
2 Τρέχει οὖν ἢ ἔρχεται
πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ
πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν,
ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, ἢ λέγει
αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον
ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ
οἴδαμεν, ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.
3 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος
ἢ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ἢ ἤρ-
χοντο εἰς τὸ μνημεῖον.
4 Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ·
καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέ-
δραμε τάχιον τοῦ Πέτρου,
καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνη-
μεῖον.
5 Καὶ παρακύψας βλέπει
κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέν-
τοι εἰσῆλθεν.
6 Ἔρχεται οὖν Σίμων
Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, ἢ
εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον,
ἢ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα,
7 Καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ
μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον,
ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον
εἰς ἕνα τόπον.
8 Τότε οὖν εἰσῆλθε ἢ ὁ
ἄλλος μαθητὴς, ὁ ἐλθὼν
πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, ἢ
εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν.
9 Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν
τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.
10 Ἀπῆλθον οὖν πάλιν
πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.
11 Μαρία δὲ εἱστήκει
πρὸς τῷ μνημείῳ κλαίουσα
ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέ-
κυψεν εἰς τὸ μνημεῖον,
12 Καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέ-
λους ἐν λευκοῖς καθεζομέ-
νους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ,
καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶν,
ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ.
13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐ-
κεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις;
Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦραν τὸν
Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα
ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.
14 Ταῦτα εἰποῦσα, ἐστρά-
φη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ
τὸν Ἰησοῦν, ἑστῶτα· καὶ
οὐκ ᾔδει, ὅτι Ἰησοῦς ἐστί.
15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζη-

τεῖς; Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι
ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐ-
τῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας
αὐτὸν, εἰπέ μοι ποῦ αὐτὸν
ἔθηκας, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ.
16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη
λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνὶ, ὃ
λέγεται, διδάσκαλε.
17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ
ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέ-
ρα μου· πορεύου δὲ πρὸς
τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ
αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν
πατέρα μου καὶ πατέρα ὑ-
μῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν
ὑμῶν.
18 Ἔρχεται Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα
τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε
τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν
αὐτῇ.
19 Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν
σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν
οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ
τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,
ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη
εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.
20 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔ-
δειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ
τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχά-
ρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόν-
τες τὸν Κύριον.
21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑ-
μῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με
ὁ πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑ-
μᾶς.
22 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνε-
φύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Λάβετε πνεῦμα ἅγιον.
23 Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς
ἁμαρτίας, ἀφίενταί αὐτοῖς·
ἄν τινων κρατῆτε, κεκρά-
τηνται.
24 Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν
δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυ-
μος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε
ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.
25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ
ἄλλοι μαθηταί· Ἑωράκαμεν
τὸν Κύριον· Ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον
τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν
δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον
τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν
χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν
αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.
26 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ
πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν.
ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυ-
ρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη
εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰ-
ρήνη ὑμῖν.
27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ·
Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε,
καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ
φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ
βάλε εἰς τὴν πλευράν μου·
καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλ-
λὰ πιστός.
28 Ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ

εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μυ,
ἢ ὁ Θεός μου.
29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησῦς·
Ὅτι ἑώρακάς με, πεπίστευ-
κάς· μακάριοι, οἱ μὴ ἰδόν-
τες, καὶ πιστεύσαντες.
30 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ
ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ
Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γε-
γραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τέ-
τῳ.
31 Ταῦτα δὲ γέγραπται,
ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησῦς
ἐστιν ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες
ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ.

ΚΕΦ. κα'. 21.

1 ΜΕΤΑ' ταῦτα ἐφανέ-
ρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰη-
σοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς
θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος·
Ἐφανέρωσε δὲ οὕτως.
2 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέ-
τρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμε-
νος Δίδυμος, ἢ Ναθαναὴλ
ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας,
καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ
ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ δύο.
3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων
Πέτρος· Ὑπάγω ἁλιεύειν.
Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα
ἢ ἡμεῖς σύν σοι. Ἐξῆλθον,
ἢ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον
εὐθὺς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκ-
τὶ ἐπίασαν οὐδέν.
4 Πρωΐας δὲ ἤδη γενο-
μένης, ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤ-
δεισαν οἱ μαθηταὶ, ὅτι Ἰη-
σοῦς ἐστι.
5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Παιδία, μή τι προσ-
φάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθη-
σαν αὐτῷ· Οὔ.
6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βά-
λετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ
πλοίου τὸ δίκτυον, ἢ εὑρή-
σετε. Ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκ
ἔτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν
ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχ-
θύων.
7 Λέγει οὖν ὁ μαθητὴς
ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησῦς,
τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι.
Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας
ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπεν-
δύτην διεζώσατο, (ἦν γὰρ
γυμνὸς) ἢ ἔβαλεν ἑαυτὸν
εἰς τὴν θάλασσαν.
8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ
τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, (οὐ
γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς
γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν
διακοσίων) σύροντες τὸ δίκ-
τυον τῶν ἰχθύων.
9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς
τὴν γῆν, βλέπυσιν ἀνθρα-
κιὰν κειμένην, ἢ ὀψάριον
ἐπικείμενον, ἢ ἄρτον.
10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς·
Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων
ὧν ἐπιάσατε νῦν.

11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος,
καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ
τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων
μεγάλων ἑκατὸν πεντηκον-
ταττριῶν· κὴ τοσέτων ὄντων,
οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.
12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Δεῦτε, ἀριστήσατε.
Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μα-
θητῶν ἐξετάσαι αὐτόν· Σὺ
τίς εἶ; εἰδότες, ὅτι ὁ Κύριός
ἐστιν.
13 Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, κὴ
λαμβάνει τὸν ἄρτον, κὴ δί-
δωσιν αὐτοῖς, κὴ τὸ ὀψάριον
ὁμοίως.
14 Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐ-
φανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς
ἐκ νεκρῶν.
15 Ὅτε οὖν ἠρίστησαν,
λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ
Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀ-
γαπᾷς με πλεῖον τούτων;
Λέγει αὐτῷ· Ναὶ, Κύριε,
σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέ-
γει αὐτῷ· Βόσκε τὰ ἀρνία
μου.
16 Λέγει αὐτῷ πάλιν
δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀ-
γαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ·
Ναὶ, Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι
φιλῶ σε· Λέγει αὐτῷ· Ποί-
μαινε τὰ προβατά μου.
17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον·
Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με;
Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶ-
πεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς
με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε,
σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώ-
σκεις, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ
πρόβατά μου.
18 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι,
ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες
σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις
ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γη-
ράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς
σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, κὴ
οἴσει ὅπου οὐ θέλεις.
19 Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαί-
νων, ποίῳ θανάτῳ δοξάσει
τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν,
λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.
20 Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος βλέπει τὸν μαθητὴν,
ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκο-
λουθοῦντα· (ὃς καὶ ἀνέπε-
σεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ
στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύ-
ριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς
σε;)
21 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος
λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗ-
τος δὲ τί;
22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως
ἔρχομαι, τί πρός σε; σὺ
ἀκολούθει μοι.
23 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος
οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς,
ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ
ἀποθνήσκει· Καὶ οὐκ εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀ-
ποθνήσκει· ἀλλ', Ἐὰν αὐ-
τὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχο-
μαι, τί πρός σε;
24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθη-

της, ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ;
25 Ἔστι δε καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία.

ΠΡΑΞΕΙΣ
ΤΩΝ
ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

ΚΕΦ. α'. 1.

1 ΤΟ'Ν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν.

2 Ἄχρι ἧς ἡμέρας, ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις, διὰ πνεύματος ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη.

3 Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου·

5 Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ, οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

6 Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες, ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ;

7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς, οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ.

8 Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσεσ-

θέ μοι μάρτυρες ἔν τε Ἱερυσαλὴμ ϗ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ ϗ Σαμαρείᾳ, ϗ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.
9 Καὶ ταῦτα εἰπών, βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη· ϗ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
10 Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ,
11 Οἳ ϗ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἑστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.
12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ιερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὅ ἐστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν.
13 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῷον, οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὅ, τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμας, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτὴς, ϗ Ἰούδας Ἰακώβου.
14 Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ, σὺν γυναιξὶ, καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, ϗ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.
15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν· (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν.)
16 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ, περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν·
17 Ὅτι κατηριθμημένος ἦν ἐν ἡμῖν, ϗ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης.
18 Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας· ϗ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, ϗ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ·
19 Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν, Ἀκελδαμὰ, τουτ' ἔστι, χωρίον αἵματος.
20 Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· Καί· Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.

21 Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε ϗ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ ὁ Κύριος Ἰησοῦς,

22 Ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων.

23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰȣ̃ςος, ϗ Ματθίαν.

24 Καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ, Κύριε, καρδιογνῶστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα,

25 Λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον.

26 Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν· καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, ϗ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΚΑΙ' ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό.

2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, ϗ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι·

3 Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι, ὡσεὶ πυρός· ἐκάθισέ τε ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν,

4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι.

5 Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰȣδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος, ϗ συνεχύθη· ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.

7 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν;

9 Πάρθοι ϗ Μῆδοι ϗ Ἐλαμῖται, ϗ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον ϗ τὴν Ἀσίαν,

10 Φρυγίαν τε ϗ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, ϗ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε ϗ προσήλυτοι,
11 Κρῆτες ϗ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;
12 Ἐξίσταντο δὲ πάντες ϗ διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες· Τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι;
13 Ἕτεροι δὲ διαχλευάζοντες ἔλεγον· Ὅτι γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσί.
14 Σταθεὶς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ἕνδεκα, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ϗ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, ϗ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, ϗ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου.
15 Οὐ γὰρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας·
16 Ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ·
17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, (λέγει ὁ Θεὸς) ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν ϗ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, ϗ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, ϗ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνίοις ἐνυπνιασθήσονται.
18 Καί γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι.
19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, ϗ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα ϗ πῦρ ϗ ἀτμίδα καπνοῦ·
20 Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, ϗ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην ϗ ἐπιφανῆ.
21 Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.
22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι ϗ τέρασι ϗ σημείοις, (οἷς ἐποίησε δι᾽ αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε,)
23 Τοῦτον τῇ ὡρισμένῃ βουλῇ ϗ προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἔκδοτον λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε.
24 Ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ᾽ αὐτοῦ.

25 Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μοῦ διὰ παντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

26 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, ϗ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ ϗ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι.

27 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παῤῥησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἐστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

30 Προφήτης οὖν ὑπάρχων, ϗ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ·

31 Προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι οὐ κατελείφθη εἰς ᾅδου, οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.

32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεὸς, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες.

33 Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθεὶς, τήν τε ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐξέχεε τοῦτο, ὃ ὑμεῖς βλέπετε ϗ ἀκούετε.

34 Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανούς· λέγει δὲ αὐτός· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυριῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

35 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

36 Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι καὶ Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐποίησε, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε.

37 Ἀκούσαντες δὲ, κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί ποιήσομεν, ἄνδρες ἀδελφοί;

38 Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ϗ λήψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος.

39 Ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν, ὅσους ἂν προσκαλέσηται Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

40 Ἑτέροις τε λόγοις

πλείοσι διεμαρτύρετο, καὶ
παρεκάλει, λέγων· Σώθητε
ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκο-
λιᾶς ταύτης.
41 Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως
ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον
αὐτοῦ, ἐβαπτίσθησαν· καὶ
προσετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχί-
λιαι.
42 Ἦσαν δὲ προσκαρτε-
ροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀ-
ποστόλων ϗ τῇ κοινωνίᾳ,
καὶ τῇ κλάσει τȣ̃ ἄρτου, καὶ
ταῖς προσευχαῖς.
43 Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυ-
χῇ φόβος· πολλά τε τέρατα
ϗ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστό-
λων ἐγίνετο.
44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύ-
οντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ϗ
εἶχον ἅπαντα κοινά,
45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ
τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον,
καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι,
καθότι ἄν τις χρείαν εἶχε.
46 Καθ' ἡμέραν τε προσ-
καρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν
ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ'
οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον
τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ
ἀφελότητι καρδίας,
47 Αἰνοῦντες τὸν Θεὸν,
καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς
ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύ-
ριος προσετίθει τοὺς σωζο-
μένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ἘΠΙ' τὸ αὐτὸ δὲ Πέ-
τρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαι-
νον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν
ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν
ἐννάτην.
2 Καί τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ
κοιλίας μητρὸς αὐτȣ̃ ὑπάρ-
χων, ἐβαστάζετο ὃν ἐτίθȣν
καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύ-
ραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομέ-
νην Ὡραίαν, τοῦ αἰτεῖν
ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσ-
πορευομένων εἰς τὸ ἱερόν.
3 Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ
Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέ-
ναι εἰς τὸ ἱερὸν, ἠρώτα ἐλε-
ημοσύνην λαβεῖν.
4 Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς
αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωαννῃ, εἶπε·
Βλέψον εἰς ἡμᾶς.
5 Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς,
προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν
λαβεῖν.
6 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀρ-
γύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑ-
πάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό
σοι δίδωμι· Ἐν τῷ ὀνόματι
Ἰησȣ̃ Χριστȣ̃ τȣ̃ Ναζωραίȣ
ἔγειραι ϗ περιπάτει.
7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς
δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παρα-
χρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐ-
τȣ̃ αἱ βάσεις ϗ τὰ σφυρά.
8 Καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη,
ϗ περιεπάτει· καὶ εἰσῆλθε

σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν ϗ ἀλλόμενος, ϗ αἰνῶν τὸν Θεόν.

9 Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατȣ̃ντα ϗ αἰνȣ̃ντα τὸν Θεόν.

10 Ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν, ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὡραίᾳ πύλῃ τȣ̃ ἱεροῦ. ϗ ἐπλήσθησαν θάμβους ϗ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.

11 Κρατȣ̃ντος δὲ αὐτȣ̃ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλȣμένῃ Σολομῶνος, ἔκθαμβοι.

12 Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ ϗ Ἰακὼβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτȣ̃ Ἰησȣ̃ν, ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε, ϗ ἠρνήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτȣ, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν.

14 Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον ϗ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ᾐτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν·

15 Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε· ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν.

16 Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τȣ̃τον, ὃν θεωρεῖτε ϗ οἴδατε, ἐϛερέωσε τὸ ὄνομα αὐτȣ̃· ϗ ἡ πίστις ἡ δι᾽ αὐτȣ̃ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν.

17 Καὶ νῦν, ἀδελφοὶ, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ ϗ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν.

18 Ὁ δὲ Θεὸς ἃ προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παθεῖν τὸν Χριστὸν, ἐπλήρωσεν οὕτω.

19 Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας· ὅπως ἂν ἔλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου,

20 Καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν Ἰησȣ̃ν Χριστόν·

21 Ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων, ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπ᾽ αἰῶνος.

22 Μωσῆς μὲν πρὸς τȣ̀ς πατέρας εἶπεν· Ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ

ἀκούσεσθε κατὰ πάντα, ὅσα
ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς.
23 Ἔσται δὲ, πᾶσα ψυ-
χὴ, ἥτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ
προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευ-
θήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ.
24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προ-
φῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν
καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ
κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας
ταύτας.
25 Ὑμεῖς ἐστε οἱ υἱοὶ τῶν
προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης,
ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς
Ἀβραάμ· Καὶ ἐν τῷ σπέρ-
ματί σου ἐνευλογηθήσονται
πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.
26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς,
ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ,
ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦν-
τα ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέ-
φειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πο-
νηριῶν ὑμῶν.

ΚΕΦ. δʹ. 4.

1 ΛΑΛΟΥΝΤΩΝ δὲ αὐ-
τῶν πρὸς τὸν λαὸν, ἐπέσ-
τησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ
στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ, καὶ οἱ Σαδ-
δουκαῖοι,
2 Διαπονούμενοι διὰ τὸ
διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν,
καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰη-
σοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ
νεκρῶν.
3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς
τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τή-
ρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν
γὰρ ἑσπέρα ἤδη.
4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκου-
σάντων τὸν λόγον ἐπίστευ-
σαν· καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς
τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες
πέντε.
5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν
αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν
τοὺς ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέ-
ρους καὶ γραμματεῖς εἰς Ἱε-
ρουσαλήμ·
6 Καὶ Ἄνναν τὸν ἀρ-
χιερέα, καὶ Καϊάφαν καὶ Ἰωάν-
νην καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι
ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατι-
κοῦ.
7 Καὶ στήσαντες αὐτοὺς
ἐν μέσῳ, ἐπυνθάνοντο· Ἐν
ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀ-
νόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑ-
μεῖς;
8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς
πνεύματος ἁγίου, εἶπε πρὸς
αὐτούς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ,
καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,
9 Εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνα-
κρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀν-
θρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι
οὗτος σέσωσται·
10 Γνωστὸν ἔστω πᾶσιν
ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσ-
ραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου,
ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ
Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν
τούτῳ οὗτος παρέστηκεν
ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής.
11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ

ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν
οἰκοδομούντων, ὁ γενόμενος
εἰς κεφαλὴν γωνίας.
12 Καὶ ὀυκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ
οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὔτε γὰρ
ὄνομα ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν
οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν
ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆ-
ναι ἡμᾶς.
13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ
Πέτρου παῤῥησίαν καὶ Ἰωάν-
νου, καὶ καταλαβόμενοι, ὅτι
ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσι
καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπε-
γίνωσκόν τε αὐτοὺς, ὅτι σὺν
τῷ Ἰησοῦ ἦσαν.
14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέ-
ποντες σὺν αὐτοῖς ἑστῶτα
τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν
εἶχον ἀντειπεῖν.
15 Κελεύσαντες δὲ αὐ-
τοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελ-
θεῖν, συνέβαλον πρὸς ἀλλή-
λους.
16 Λέγοντες· Τί ποιήσο-
μεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις;
ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν ση-
μεῖον γέγονε δι' αὐτῶν, πᾶ-
σι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερου-
σαλὴμ φανερὸν, καὶ οὐ δυνά-
μεθα ἀρνήσασθαι.
17 Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ
πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν
λαὸν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμε-
θα αὐτοῖς, μηκέτι λαλεῖν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μη-
δενὶ ἀνθρώπων.
18 Καὶ καλέσαντες αὐ-
τοὺς, παρήγγειλαν αὐτοῖς
τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι
μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματι τοῦ Ἰησοῦ.
19 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάν-
νης ἀποκριθέντες πρὸς αὐ-
τοὺς εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐσ-
τιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν
ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ,
κρίνατε·
20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡ-
μεῖς ἃ εἴδομεν καὶ ἠκούσαμεν,
μὴ λαλεῖν.
21 Οἱ δὲ προσαπειλησά-
μενοι ἀπέλυσαν αὐτοὺς, μη-
δὲν εὑρίσκοντες τὸ πῶς κο-
λάσωνται αὐτοὺς, διὰ τὸν
λαόν· ὅτι πάντες ἐδόξαζον
τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι.
22 Ἐτῶν γὰρ ἦν πλειό-
νων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρω-
πος, ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ ση-
μεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως.
23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλ-
θον πρὸς τοὺς ἰδίους, καὶ
ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐ-
τοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσ-
βύτεροι εἶπον.
24 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁ-
μοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν
πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶπον·
Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὁ ποιή-
σας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα
τὰ ἐν αὐτοῖς·
25 Ὁ διὰ στόματος Δα-
βὶδ παιδός σου εἰπών· Ἵνα
τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ
ἐμελέτησαν κενά;
26 Παρέστησαν οἱ βασι-

λεῖς τῆς γῆς, ϗ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ,
κατὰ τοῦ Κυρίου, ϗ κατὰ
τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.
27 Συνήχθησαν γὰρ ἐπ'
ἀληθείας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σȣ Ἰη-
σοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης
τε ϗ Πόντιος Πιλάτος, σὺν
ἔθνεσι ϗ λαοῖς Ἰσραὴλ,
28 Ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ
σου ϗ ἡ βουλή σȣ προώρισε
γενέσθαι.
29 Καὶ τὰ νῦν, Κύριε,
ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐ-
τῶν, ϗ δὸς τοῖς δούλοις σου
μετὰ παῤῥησίας πάσης λα-
λεῖν τὸν λόγον σου,
30 Ἐν τῷ τὴν χεῖρά σȣ
ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν, καὶ
σημεῖα ϗ τέρατα γίνεσθαι
διὰ τοῦ ὀνόματος τȣ ἁγίου
παιδός σου Ἰησοῦ.
31 Καὶ δεηθέντων αὐτῶν
ἐσαλεύθη ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἦ-
σαν συνηγμένοι· ϗ ἐπλήσ-
θησαν ἅπαντες πνεύματος
ἁγίου, ϗ ἐλάλουν τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ μετὰ παῤῥησίας.
39 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν
πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία
ϗ ἡ ψυχὴ μία· ϗ οὐδὲ εἷς τι
τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλε-
γεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐ-
τοῖς ἅπαντα κοινά.
33 Καὶ μεγάλῃ δυνάμει
ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ
ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, χάρις τε
μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐ-
τούς.
34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις
ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι
γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰ-
κιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες
ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πι-
πρασκομένων,
35 Καὶ ἐτίθουν παρὰ τȣ̀ς
πόδας τῶν ἀποστόλων· διε-
δίδοτο δὲ ἑκάστῳ, καθότι ἄν
τις χρείαν εἶχεν.
36 Ἰωσῆς δὲ, ὁ ἐπικλη-
θεὶς Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ἀ-
ποστόλων, (ὅ ἐστι μεθερμη-
νευόμενον, υἱὸς παρακλή-
σεως) Λευΐτης, Κύπριος τῷ
γένει,
37 Ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀ-
γροῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ
χρῆμα, ϗ ἔθηκε παρὰ τοὺς
πόδας τῶν ἀποστόλων.

ΚΕΦ. ε΄. 5.

1 ἈΝΗ'Ρ δέ τις Ἀνα-
νίας ὀνόματι, σὺν Σαπφείρῃ
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησε
κτῆμα.
2 Καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς
τιμῆς, συνειδυίας ϗ τῆς γυ-
ναικὸς αὐτοῦ· καὶ ἐνέγκας
μέρος τι, παρὰ τοὺς πόδας
τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν.
3 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀνα-
νία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ σα-
τανᾶς τὴν καρδίαν σȣ, ψεύ-
σασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ

ἅγιον, ϗ νοσφίσασθαι ἀπὸ
τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου;
4 Οὐχὶ μένον, σοὶ ἔμενε,
καὶ πραθὲν, ἐν τῇ σῇ ἐξου-
σίᾳ ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθου ἐν
τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα
τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώ-
ποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ.
5 Ἀκούων δὲ ὁ Ἀνανίας
τοὺς λόγους τούτους, πεσὼν
ἐξέψυξε. Καὶ ἐγένετο φό-
βος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς
ἀκούοντας ταῦτα.
6 Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώ-
τεροι συνέστειλαν αὐτὸν, ϗ
ἐξενέγκαντες ἔθαψαν.
7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὡρῶν
τριῶν διάστημα, ϗ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονὸς
εἰσῆλθεν.
8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ
Πέτρος· Εἰπέ μοι, εἰ τοσού-
του τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ
δὲ εἶπε· Ναὶ, τοσούτου.
9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς
αὐτήν. Τί ὅτι συνεφωνήθη
ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα
Κυρίου; Ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν
θαψάντων τὸν ἄνδρα σου,
ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσουσί
σε.
10 Ἔπεσε δὲ παραχρῆμα
παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, ϗ
ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ
νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκ-
ρὰν, ϗ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν
πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.
11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέ-
γας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν,
ϗ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούον-
τας ταῦτα.
12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν
τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο ση-
μεῖα ϗ τέρατα ἐν τῷ λαῷ
πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμα-
δὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ
Σολομῶνος·
13 Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς
ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς·
ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ
λαός·
14 (Μᾶλλον δὲ προσετί-
θεντο πιστεύοντες τῷ Κυ-
ρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ
γυναικῶν·)
14 Ὥστε κατὰ τὰς πλα-
τείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθε-
νεῖς, ϗ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν
ϗ κραβϐάτων, ἵνα ἐρχομένου
Πέτρου κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιά-
σῃ τινὶ αὐτῶν.
16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ
πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων
εἰς Ἱερουσαλὴμ, φέροντες
ἀσθενεῖς ϗ ὀχλουμένους ὑπὸ
πνευμάτων ἀκαθάρτων· οἵ-
τινες ἐθεραπεύοντο ἅπαν-
τες.
17 Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιε-
ρεὺς ϗ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ,
(ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδ-
δουκαίων) ἐπλήσθησαν ζή-
λου,
18 Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποσ-
τόλους, ϗ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν
τηρήσει δημοσίᾳ.
19 Ἄγγελος δὲ Κυρίου

διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς
θύρας τῆς φυλακῆς, ἐξαγα-
γών τε αὐτοὺς, εἶπε·
20 Πορεύεσθε, καὶ ςαθέν-
τες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ
λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς
ζωῆς ταύτης.
21 Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλ-
θον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ
ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκον, Παραγε-
νόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ
σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ
συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γε-
ρουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ·
καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμω-
τήριον, ἀχθῆναι αὐτούς.
22 Οἱ δὲ ὑπηρέται παρα-
γενόμενοι οὐχ εὗρον αὐτοὺς
ἐν τῇ φυλακῇ· ἀναστρέψαν-
τες δὲ ἀπήγγειλαν,
23 Λέγοντες· Ὅτι τὸ μὲν
δεσμωτήριον εὕρομεν κεκ-
λεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφα-
λείᾳ, καὶ τοὺς φύλακας ἑςῶ-
τας πρὸ τῶν θυρῶν· ἀνοίξ-
αντες δὲ, ἔσω οὐδένα εὕρο-
μεν.
24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς
λόγους τούτους ὅ,τε ἱερεὺς
καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ
οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ
αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο.
25 Παραγενόμενος δέ τις
ἀπήγγειλεν αὐτοῖς· Ὅτι
ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οὓς ἔθεσθε
ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ
ἱερῷ ἑστῶτες, καὶ διδάσκοντες
τὸν λαόν.
26 Τότε ἀπελθὼν ὁ ςρα-
τηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις,
ἤγαγεν αὐτοὺς, οὐ μετὰ
βίας· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαὸν
ἵνα μὴ λιθασθῶσιν.
27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς
ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ.
Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ
ἀρχιερεὺς,
28 Λέγων· Οὐ παραγγε-
λίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν,
μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
τούτῳ; καὶ ἰδοὺ, πεπληρώ-
κατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς
διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε
ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα
τοῦ ἀνθρώπου τούτου·
29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος καὶ οἱ ἀπόστολοι, εἶπον·
Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον
ἢ ἀνθρώποις.
30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν
ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμά-
σαντες ἐπὶ ξύλου.
31 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχη-
γὸν καὶ σωτῆρα ὕψωσε τῇ
δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετά-
νοιαν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.
32 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ
μάρτυρες τῶν ῥημάτων τού-
των, καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅ-
γιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς, τοῖς
πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.
33 Οἱ δὲ ἀκούσαντες διε-
πρίοντο, καὶ ἐβουλεύοντο ἀ-
νελεῖν αὐτούς.
34 Ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ
συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνό-

ματι Γαμαλιὴλ, νομοδιδάσ-
καλος, τίμιος παντὶ τῷ λαῷ,
ἐκέλευσεν ἔξω βραχύ τι τὲς
ἀποστόλους ποιῆσαι.
35 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς, ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, τί μέλλετε πράσσειν.
36 Πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θευδᾶς, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν, ᾧ προσεκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων· ὃς ἀνῃρέθη, ϗ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ, διελύθησαν, ϗ ἐγένοντο εἰς οὐδέν.
37 Μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, ϗ ἀπέστησε λαὸν ἱκανὸν ὀπίσω αὐτοῦ· κἀκεῖνος ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ, διεσκορπίσθησαν.
38 Καὶ τανῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, ϗ ἐάσατε αὐτούς· ὅτι ἐὰν ᾖ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται·
39 Εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστιν, οὐ δύνασθε καταλῦσαι αὐτοὺς, μήποτε ϗ θεομάχοι εὑρεθῆτε.
40 Ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ· ϗ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους, δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς.
41 Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπε τῆ συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι·
42 Πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ ϗ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι Ἰησῦν τὸν Χριστόν.

ΚΕΦ. ς'. 6.

1 ἘΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν.
2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον· Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις.
3 Ἐπισκέψασθε οὖν ἀδελφοὶ, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένες ἑπτὰ, πλήρεις πνεύματος ϗ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης.
4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ ϗ τῇ διακονίᾳ τῆ λόγε προσκαρτερήσομεν.

5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· ϗ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως ϗ Πνεύματος ἁγίου, ϗ Φίλιππον, ϗ Πρόχορον, καὶ Πρόχορον, ϗ Νικάνορα, ϗ Τίμωνα, ϗ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα·

6 Οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων· ϗ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε, ϗ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα· πολύς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

8 Στέφανος δὲ πλήρης χάριτος ϗ δυνάμεως ἐποίει τέρατα ϗ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.

9 Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, ϗ Ἀλεξανδρέων, ϗ τῶν ἀπὸ Κιλικίας ϗ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ·

10 Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ ϗ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει.

11 Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας, λέγοντας· ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν ϗ τὸν Θεόν.

12 Συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν ϗ τοὺς πρεσβυτέρους ϗ τοὺς γραμματεῖς, ϗ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν, ϗ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον.

13 Ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς, λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου ϗ τοῦ νόμου.

14 Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος· Ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, ϗ ἀλλάξει τὰ ἔθη, ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς.

15 Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΕΙ͂ΠΕ δὲ ὁ ἀρχιερεύς· Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει;

2 Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ ϗ πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαῤῥάν·

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, ϗ δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἄν σοι δείξω.

4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων, κατῴκησεν ἐν Χαῤῥάν· κᾀκεῖθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετῴκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε·

5 Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός· ϗ ἐπηγγείλατο αὐτῷ δοῦναι εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν, ϗ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου.

6 Ἐλάλησε δὲ οὕτως ὁ Θεός· Ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, ϗ δουλώσουσιν αὐτὸ ϗ κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια·

7 Καὶ τὸ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγὼ, εἶπεν ὁ Θεός· ϗ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται, ϗ λατρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

8 (Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· ϗ οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ, ϗ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· ϗ ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ, ϗ ὁ Ἰακὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες, τὸν Ἰωσὴφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· ϗ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, ϗ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου. ϗ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον ϗ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.

11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου ϗ Χαναὰν, ϗ θλίψις μεγάλη· ϗ οὐχ εὕρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν.

12 Ἀκούσας δὲ Ἰακὼβ ὄντα σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον.

13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ϗ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ.

14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσὴφ μετεκαλέσατο τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακὼβ, ϗ πᾶσαν τὴν συγγένειαν, ἐν ψυχαῖς ἑβδομήκοντα πέντε.

15 Κατέβη δὲ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, ϗ ἐτελεύτησεν αὐτὸς ϗ οἱ πατέρες ἡμῶν.

16 Καὶ μετετέθησαν εἰς Συχὲμ, ϗ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι, ὃ ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμὸρ τοῦ Συχέμ.)

17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας, ἧς ὤμοσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραὰμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς ϗ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ·

18 Ἄχρις οὗ ἀνέστη βα-

σιλεὺς ἕτερος, ὃς οὐκ ᾔδει
τὸν Ἰωσήφ.
19 Οὗτος κατασοφισάμε-
νος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τοῦ
ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη αὐ-
τῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσ-
θαι.
20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη
Μωϋσῆς, καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ
Θεῷ· ὃς ἀνετράφη μῆνας
τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πα-
τρός.
21 Ἐκτεθέντα δὲ αὐτὸν,
ἀνείλατο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ
Φαραὼ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐ-
τὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν.
22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωϋ-
σῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων·
ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ
ἐν ἔργοις αὐτοῦ.
23 Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐ-
τῷ τεσσαρακονταετὴς χρό-
νος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν
αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς
Ἰσραήλ.
24 Καὶ ἰδών τινα ἀδικού-
μενον, ἠμύνατο, καὶ ἐποίησεν
ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμέ-
νῳ, πατάξας τὸν Αἰγύπ-
τιον.
25 Ἐνόμιζε δὲ συνιέναι
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ὅτι ὁ
Θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδω-
σιν αὐτοῖς σωτηρίαν· οἱ δὲ
οὐ συνῆκαν.
26 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ
ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ
συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρή-
νην, εἰπών· Ἄνδρες, ἀδελ-
φοί ἐστε ὑμεῖς, ἵνα τί ἀδι-
κεῖτε ἀλλήλους;
27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλη-
σίον, ἀπώσατο αὐτὸν, εἰ-
πών· Τίς σε κατέστησεν
ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ'
ἡμᾶς;
28 Μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέ-
λεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες
χθὲς τὸν Αἰγύπτιον;
29 Ἔφυγε δὲ Μωϋσῆς ἐν
τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο
πάροικος ἐν γῇ Μαδιὰμ, οὗ
ἐγέννησεν υἱοὺς δύο.
30 Καὶ πληρωθέντων
ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὤφθη
αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους
Σινᾶ ἄγγελος Κυρίου ἐν
φλογὶ πυρὸς βάτου.
31 Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἰδὼν,
ἐθαύμαζε τὸ ὅραμα· προσερ-
χομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆ-
σαι, ἐγένετο φωνὴ Κυρίου
πρὸς αὐτόν·
32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πα-
τέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ,
καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς
Ἰακώβ. Ἔντρομος δὲ γε-
νόμενος Μωϋσῆς οὐκ ἐτόλ-
μα κατανοῆσαι.
33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύ-
ριος· Λῦσον τὸ ὑπόδημα
τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τό-
πος ἐν ᾧ ἕστηκας, γῆ ἁγία
ἐστίν.
34 Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκω-
σιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰ-

γύπτῳ, ϗ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα, ϗ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς· ϗ νῦν δεῦρο, ἀποστελῶ σε εἰς Αἴγυπτον.

35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαντο, εἰπόντες· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα ϗ δικαστήν; τοῦτον ὁ Θεὸς ἄρχοντα ϗ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ.

36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ϗ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ϗ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔτη τεσσαράκοντα.

37 Οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς, ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε.

38 Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, ϗ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι ἡμῖν·

39 Ὧι οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀπώσαντο, καὶ ἐστράφησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον.

40 Εἰπόντες τῷ Ἀαρών· Ποίησον ἡμῖν θεοὺς, οἳ προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωϋσῆς οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.

41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ϗ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, ϗ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.

42 Ἔστρεψε δὲ ὁ Θεὸς, ϗ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ· καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν· Μὴ σφάγια ϗ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραήλ;

43 Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ, ϗ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ῥεμφὰν, τοὺς τύπους, οὓς ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· ϗ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος.

44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ Μωϋσῇ, ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἑωράκει·

45 Ἣν ϗ εἰσήγαγον διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ὧν ἔξωσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαβίδ·

46 Ὃς εὗρε χάριν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ϗ ᾐτήσατο

εὑρεῖν σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰα-
κώβ.
47 Σολομῶν δὲ ᾠκοδόμη-
σεν αὐτῷ οἶκον.
48 Ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν
χειροποιήτοις κατοικεῖ, κα-
θὼς ὁ προφήτης λέγει·
49 Ὁ οὐρανός μοι θρό-
νος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν μου. Ποῖον οἶκον οἰ-
κοδομήσετέ μοι; λέγει Κύ-
ριος· ἢ τίς τόπος τῆς κατα-
παύσεώς μου;
50 Οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐ-
ποίησε ταῦτα πάντα;
51 Σκληροτράχηλοι, καὶ
ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ
τοῖς ὠσίν· ὑμεῖς ἀεὶ τῷ
Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντι-
πίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑ-
μῶν καὶ ὑμεῖς.
52 Τίνα τῶν προφητῶν
οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑ-
μῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προ-
καταγγείλαντας περὶ τῆς
ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν
ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γε-
γένησθε·
53 Οἵτινες ἐλάβετε τὸν
νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέ-
λων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.
54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα,
διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐ-
τῶν, καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόν-
τας ἐπ' αὐτόν.
55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης
πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας
εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶδε δόξαν
Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ
δεξιῶν τοῦ Θεοῦ,
56 Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, θε-
ωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγ-
μένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀν-
θρώπου ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τοῦ
Θεοῦ.
57 Κράξαντες δὲ φωνῇ
μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα
αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυ-
μαδὸν ἐπ' αὐτόν·
58 Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω
τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν.
Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο
τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς
πόδας νεανίου καλουμένου
Σαύλου.
59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν
Στέφανον, ἐπικαλούμενον
καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ,
δέξαι τὸ πνεῦμά μου.
60 Θεὶς δὲ τὰ γόνατα,
ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύ-
ριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν
ἁμαρτίαν ταύτην· Καὶ τοῦ-
το εἰπὼν, ἐκοιμήθη.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΣΑΥΛΟΣ δὲ ἦν συ-
νευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐ-
τοῦ· Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας
ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν
Ἱεροσολύμοις· πάντες τε
διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώ-
ρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρεί-
ας, πλὴν τῶν ἀποστόλων.

2 Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, ϗ ἐποιήσαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ.

3 Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων τε ἄνδρας ϗ γυναῖκας, παρεδίδου εἰς φυλακήν.

4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διῆλθον, εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον.

5 Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν.

6 Προσεῖχόν τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν, ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς ϗ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

7 Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα μεγάλῃ φωνῇ, ἐξήρχετο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι ϗ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν.

8 Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

9 Ἀνὴρ δέ τις ὀνόματι Σίμων, προϋπῆρχεν ἐν τῇ πόλει, μαγεύων, ϗ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν.

10 Ὧι προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ καλουμένη μεγάλη.

11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἱκανῷ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς.

12 Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ϗ τοῦ ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε ϗ γυναῖκες.

13 Ὁ δὲ Σίμων ϗ αὐτὸς ἐπίστευσε, ϗ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ· θεωρῶν τε δυνάμεις ϗ σημεῖα μεγάλα γινόμενα, ἐξίστατο.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι, ὅτι δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον ϗ Ἰωάννην.

15 Οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν, ὅπως λάβωσι Πνεῦμα ἅγιον.

16 (Οὔπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκὸς, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.)

17 Τότε ἐπετίθουν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς, ϗ ἐλάμβανον Πνεῦμα ἅγιον.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων, ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδο-

ται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα,

19 Λέγων· Δότε κᾀμοὶ τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ᾧ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνῃ Πνεῦμα ἅγιον.

20 Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν· ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι.

21 Οὐκ ἔστι σοι μερὶς ἐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἔναντι τἓ Θεἓ.

22 Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, ϗ δεήθητι τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεταί σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου.

23 Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας, ϗ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα.

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε· Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε.

25 Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι, ϗ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, πολλάς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο.

26 Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον, λέγων· Ἀνάστηθι, ϗ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν, ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνεσαν ἀπὸ Ἱερεσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστιν ἔρημος.

27 Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη· ϗ ἰδοὺ, ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνοῦχος, δυνάστης Κανδάκης τῆς βασιλίσσης Αἰθιόπων, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς· ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ,

28 Ἦν τε ὑποστρέφων ϗ καθήμενος ἐπὶ τἓ ἅρματος αὐτοῦ, ϗ ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.

29 Εἶπε δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ· Πρόσελθε, καὶ κολλήθητι τῷ ἅρματι τέτῳ.

30 Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, ϗ εἶπεν· Ἆρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις;

31 Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην, ἐὰν μή τις ὁδηγήσῃ με; Παρεκάλεσέ τε τὸν Φίλιππον, ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ.

32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς, ἣν ἀνεγίνωσκεν, ἦν αὕτη· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, ϗ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη·

τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς
διηγήσεται; ὅτι αἴρεται
ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.
34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐ-
νοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπε·
Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ
προφήτης λέγει τοῦτο; περὶ
ἑαυτοῦ, ἢ περὶ ἑτέρου τινός;
35 Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιπ-
πος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀρ-
ξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς
ταύτης, εὐηγγελίσατο αὐτῷ
τὸν Ἰησοῦν.
36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κα-
τὰ τὴν ὁδὸν, ἦλθον ἐπί τι
ὕδωρ· καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος·
Ἰδοὺ ὕδωρ· τί κωλύει με
βαπτισθῆναι;
37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος·
Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας, ἔξεστιν. Ἀποκρι-
θεὶς δὲ εἶπε· Πιστεύω τὸν
υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰη-
σοῦν Χριστόν.
38 Καὶ ἐκέλευσε στῆναι
τὸ ἅρμα· καὶ κατέβησαν ἀμ-
φότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὅ,τε
Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος· καὶ
ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐβάπτισεν
αὐτόν.
39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ
τοῦ ὕδατος, πνεῦμα Κυρίου
ἥρπασε τὸν Φίλιππον· καὶ
οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐ-
νοῦχος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.
40 Φίλιππος δὲ εὑρέθη
εἰς Ἄζωτον· καὶ διερχόμενος
εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις
πάσας, ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν
εἰς Καισάρειαν.

ΚΕΦ. Θ', 9.

1 Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμ-
πνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς
τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου,
προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ,
2 Ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ
ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν
πρὸς τὰς συναγωγὰς, ὅπως
ἐάν τινας εὕρῃ τῆς ὁδοῦ
ὄντας, ἄνδρας τε καὶ γυναῖ-
κας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς
Ἰερουσαλήμ.
3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι,
ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ
Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης πε-
ριέστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ
τοῦ οὐρανοῦ·
4 Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν
γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγου-
σαν αὐτῷ· Σαοὺλ, Σαούλ·
τί με διώκεις;
5 Εἶπε δέ· Τίς εἶ, Κύριε;
Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐγώ
εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις·
σκληρόν σοι πρὸς κέντρα
λακτίζειν.
6 Τρέμων τε καὶ θαμβῶν
εἶπε· Κύριε, τί με θέλεις
ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς
αὐτόν· Ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε
εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθή-
σεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.
7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνο-
δεύοντες αὐτῷ, εἱστήκει-
σαν ἐνεοὶ, ἀκούοντες μὲν

τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες.
8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος
ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεῳγμένων
δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ,
οὐδένα ἔβλεπε· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον
εἰς Δαμασκόν.
9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς
μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγεν,
οὐδὲ ἔπιεν.
10 Ἦν δέ τις μαθητὴς
ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ
Κύριος ἐν ὁράματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ,
Κύριε.
11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς πορεύθητι
ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην εὐθεῖαν, καὶ ζήτησον
ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται,
12 Καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι
ἄνδρα, ὀνόματι Ἀνανίαν,
εἰσελθόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ.
13 Ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου,
ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ·
14 Καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν
παρὰ τῶν ἀρχιερέων, δῆσαι
πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους
τὸ ὄνομά σου.
15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ
Κύριος· Πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος, τοῦ
βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων,
υἱῶν τε Ἰσραήλ.
16 Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω
αὐτῷ, ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ
τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν.
17 Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν·
καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ
Κύριος ἀπέσταλκέ με, (Ἰησοῦς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ
ᾗ ἤρχου,) ὅπως ἀναβλέψῃς,
καὶ πλησθῇς Πνεύματος ἁγίου.
18 Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον
ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ
ὡσεὶ λεπίδες, ἀνέβλεψέ τε·
καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη.
19 Καὶ λαβὼν τροφὴν
ἐνίσχυσεν· Ἐγένετο δὲ μετὰ
τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν
ἡμέρας τινάς.
20 Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς
συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν
Ἰησοῦν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ
υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
21 Ἐξίσταντο δὲ πάντες
οἱ ἀκούοντες, καὶ ἔλεγον· Οὐχ
οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν
Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο; καὶ
ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει, ἵνα
δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ
ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς;
22 Σαῦλος δὲ μᾶλλον
ἐνεδυναμοῦτο, καὶ συνέχυνε
τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοι-

κοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμ-
βιβάζων, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ
Χριστός.
23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο
ἡμέραι ἱκαναὶ, συνεβουλεύ-
σαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν
αὐτόν.
24 Ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύ-
λῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν· πα-
ρετήρουν τε τὰς πύλας ἡ-
μέρας τε ϗ νυκτὸς, ὅπως
αὐτὸν ἀνέλωσι.
25 Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ νυκτὸς, καθῆκαν
διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαν-
τες ἐν σπυρίδι.
26 Παραγενόμενος δὲ εἰς
Ἱερουσαλὴμ, ἐπειρᾶτο κολ-
λᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ
πάντες ἐφοβοῦντο αὐτὸν, μὴ
πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μα-
θητής.
27 Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβό-
μενος αὐτὸν, ἤγαγε πρὸς
τοὺς ἀποστόλους, ϗ διηγή-
σατο αὐτοῖς, πῶς ἐν τῇ ὁδῷ
εἶδε τὸν Κύριον, ϗ ὅτι ἐλά-
λησεν αὐτῷ, ϗ πῶς ἐν Δα-
μασκῷ ἐπαῤῥησιάσατο ἐν
τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.
28 Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν
εἰσπορευόμενος ϗ ἐκπορευό-
μενος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
παῤῥησιαζόμενος ἐν τῷ
ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
29 Ἐλάλει τε ϗ συνε-
ζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνισ-
τάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν
ἀνελεῖν.
30 Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀ-
δελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς
Καισάρειαν, ϗ ἐξαπέστειλαν
αὐτὸν εἰς Ταρσόν.
31 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι
καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας ϗ
Γαλιλαίας ϗ Σαμαρείας εἶ-
χον εἰρήνην, οἰκοδομούμε-
ναι ϗ πορευόμεναι τῷ φόβῳ
τοῦ Κυρίου, ϗ τῇ παρακλή-
σει τοῦ ἁγίου Πνεύματος
ἐπληθύνοντο.
32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον
διερχόμενον διὰ πάντων,
κατελθεῖν ϗ πρὸς τοὺς ἁγί-
ους τοὺς κατοικοῦντας Λύδ-
δαν.
33 Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρω-
πόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι,
ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον
ἐπὶ κραββάτῳ, ὃς ἦν παρα-
λελυμένος.
34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέ-
τρος· Αἰνέα, ἰᾶταί σε Ἰησοῦς
ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, καὶ
στρῶσον σεαυτῷ. Καὶ εὐ-
θέως ἀνέστη.
35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάν-
τες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν
ϗ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέσ-
τρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον.
36 Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν
μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθὰ,
ἣ διερμηνευομένη λέγεται
Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης
ἀγαθῶν ἔργων ϗ ἐλεημοσυ-
νῶν ὧν ἐποίει.
37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσα-

σαν· αὐτὴν ἀποθανεῖν· λέ-
σαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν
ὑπερῴῳ.
38 Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδ-
δης τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ
ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐςὶν
ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο
ἄνδρας πρὸς αὐτὸν, παρα-
καλῦντες μὴ ὀκνῆσαι διελ-
θεῖν ἕως αὐτῶν.
39 Ἀναστὰς δὲ Πέτρος
συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παρα-
γενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ
ὑπερῷον, ϗ παρέςησαν αὐ-
τῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίου-
σαι, ϗ ἐπιδεικνύμεναι χι-
τῶνας ϗ ἱμάτια, ὅσα ἐποίει
μετ᾽ αὐτῶν οὖσα ἡ Δορ-
κάς.
40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάν-
τας ὁ Πέτρος, θεὶς τὰ γό-
νατα προσηύξατο· ϗ ἐπισ-
τρέψας πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε·
Ταβιθὰ, ἀνάςηθι. Ἡ δὲ
ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐ-
τῆς· ϗ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον,
ἀνεκάθισε.
41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα,
ἀνέστησεν αὐτήν· φωνήσας
δὲ τοὺς ἁγίους ϗ τὰς χήρας,
παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν.
42 Γνωστὸν δὲ ἐγένετο
καθ᾽ ὅλης τῆς Ἰόππης· καὶ
πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν
Κύριον.
43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας
ἱκανὰς μεῖναι αὐτὸν ἐν
Ἰόππῃ, παρά τινι Σίμωνι
βυρσεῖ.

ΚΕΦ. ι΄. 10.

1 ἈΝΗ'Ρ δέ τις ἐν Και-
σαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος,
ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης
τῆς καλυμένης Ἰταλικῆς,
2 Εὐσεβὴς ϗ φοβούμενος
τὸν Θεὸν σὺν παντὶ τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεη-
μοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ ϗ
δεόμενος τοῦ Θεοῦ διαπαν-
τός·
3 Εἶδεν ἐν ὁράματι φα-
νερῶς, ὡσεὶ ὥραν ἐννάτην
τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ
Θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐ-
τὸν, ϗ εἰπόντα αὐτῷ· Κορ-
νήλιε.
4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ ϗ
ἔμφοβος γενόμενος, εἶπε· Τί
ἐστι, Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ·
Αἱ προσευχαί σε ϗ αἱ ἐλεη-
μοσύναι σε, ἀνέβησαν εἰς
μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ
Θεῦ.
5 Καὶ νῦν πέμψον εἰς
Ἰόππην ἄνδρας, ϗ μετά-
πεμψαι Σίμωνα, ὃς ἐπικα-
λεῖται Πέτρος·
6 Οὗτος ξενίζεται παρά
τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ ἐστιν
οἰκία παρὰ θάλασσαν· ὗτος
λαλήσει σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.
7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγ-
γελος, ὁ λαλῶν αὐτῷ, φω-
νήσας δύο τῶν οἰκετῶν αὐ-
τοῦ, καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ
τῶν προσκαρτερέντων αὐ-
τῷ,

8 Καὶ ἐξηγησάμενος αὐ-
τοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλεν
αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην.
9 Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπο-
ρούντων ἐκείνων, καὶ τῇ
πόλει ἐγγιζόντων, ἀνέβη
Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσ-
εύξασθαι, περὶ ὥραν ἕκ-
την.
10 Ἐγένετο δὲ πρόσπει-
νος, καὶ ἤθελε γεύσασθαι·
παρασκευαζόντων δὲ ἐκεί-
νων, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν
ἔκςασις,
11 Καὶ θεωρεῖ τὸν οὐ-
ρανὸν ἀνεῳγμένον, ϗ κα-
ταϐαῖνον σκεῦός τι ὡς ὀθό-
νην μεγάλην, τέσσαρσιν
ἀρχαῖς δεδεμένον, ϗ καθιέ-
μενον ἐπὶ τῆς γῆς·
12 Ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα
τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ
τὰ θηρία, ϗ τὰ ἑρπετὰ ϗ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.
13 Καὶ ἐγένετο φωνὴ
πρὸς αὐτόν· Ἀναςὰς, Πέ-
τρε, θῦσον ϗ φάγε.
14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε·
Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι οὐδέ-
ποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ
ἀκάθαρτον.
15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ
δευτέρου πρὸς αὐτόν· Ἃ ὁ
Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοί-
νου.
16 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
τρίς· ϗ πάλιν ἀνελήφθη τὸ
σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.
17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διη-
πόρει ὁ Πέτρος, τί ἂν εἴη τὸ
ὅραμα ὃ εἶδε, ϗ ἰδοὺ, οἱ ἄν-
δρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ
τοῦ Κορνηλίου, διερωτή-
σαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος,
ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυ-
λῶνα·
18 Καὶ φωνήσαντες ἐ-
πυνθάνοντο, εἰ Σίμων ὁ
ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐν-
θάδε ξενίζεται.
19 Τοῦ δὲ Πέτρου διεν-
θυμουμένου περὶ τοῦ ὁρά-
ματος, εἶπεν αὐτῷ τὸ πνεῦ-
μα· Ἰδοὺ, ἄνδρες τρεῖς ζη-
τοῦσί σε·
20 Ἀλλὰ ἀναςὰς κατά-
ϐηθι, ϗ πορεύȣ σὺν αὐτοῖς,
μηδὲν διακρινόμενος ὅτι ἐγὼ
ἀπέσταλκα αὐτούς.
21 Καταϐὰς δὲ Πέτρος
πρὸς τοὺς ἄνδρας, εἶπεν·
Ἰδοὺ, ἐγώ εἰμι ὃν ζητεῖτε·
τίς ἡ αἰτία, δι' ἣν πάρεςε;
22 Οἱ δὲ εἶπον· Κορνήλιος
ἑκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος
καὶ φοϐούμενος τὸν Θεὸν,
μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου
τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων,
ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου
ἁγίου, μεταπέμψασθαί σε
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ϗ ἀκȣ̃-
σαι ῥήματα παρὰ σοῦ.
23 Εἰσκαλεσάμενος οὖν
αὐτοὺς ἐξένισε. Τῇ δὲ ἐ-
παύριον ἀναστὰς ἐξῆλθε
σὺν αὐτοῖς, καί τινες τῶν ἀ-
δελφῶν τῶν ἀπὸ Ἰόππης,
συνῆλθον αὐτῷ.

24 Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοὺς, συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ ϗ τὺς ἀναγκαίους φίλους.
25 Ὡς δὲ ἐγένετο τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας, προσεκύνησεν.
26 Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρε, λέγων· Ἀνάϛηθι· κἀγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι.
27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ, εἰσῆλθε, ϗ εὑρίσκει συνεληλυθότας πολλούς.
28 Ἔφη τε πρὸς αὐτούς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ, κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ· ϗ ἐμοὶ ὁ Θεὸς ἔδειξε, μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον.
29 Διὸ ϗ ἀναντιῤῥήτως ἦλθον μεταπεμφθείς. Πυνθάνομαι οὖν, τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ με;
30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη· Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας, ἤμην νηστεύων, ϗ τὴν ἐννάτην ὥραν προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου· ϗ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἔϛη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ.
31 Καί φησι· Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχὴ, ϗ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην, ϗ μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν· ὃς παραγενόμενος λαλήσει σοι.
33 Ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρός σε· σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος. Νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν, ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.
34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι, ὅτι οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός·
35 Ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν, ϗ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ ἐστι.
36 Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριϛοῦ· οὗτός ἐϛι πάντων Κύριος.
37 Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης·
38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρὲτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ ϗ δυ-

νάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργε-
τῶν κὴ ἰώμενος πάντας τοὺς
καταδυναϛευομένους ὑπὸ τοῦ
διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ'
αὐτοῦ·
39 Καὶ ἡμεῖς μάρτυρες
πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν τε
τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ
ἐν Ἱερουσαλήμ· ὃν κὴ ἀνεῖ-
λον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.
40 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κὴ ἔδωκεν
αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι.
41 Οὐ παντὶ τῷ λαῷ,
ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προκε-
χειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφά-
γομεν κὴ συνεπίομεν αὐτῷ
μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν·
42 Καὶ παρήγγειλεν ἡ-
μῖν, κηρύξαι τῷ λαῷ καὶ
διαμαρτύρασθαι, ὅτι αὐτός
ἐστιν ὁ ὡρισμένος ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ κριτὴς ζώντων κὴ νεκ-
ρῶν.
43 Τούτῳ πάντες οἱ προ-
φῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ
ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν
πιϛεύοντα εἰς αὐτόν.
44 Ἔτι λαλοῦντος τοῦ Πέ-
τρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέ-
πεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας
τὸν λόγον.
45 Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ
περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συ-
νῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ
ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ
ἁγίου Πνεύματος ἐκκέχυ-
ται·
46 Ἤκουον γὰρ αὐτῶν
λαλούντων γλώσσαις, καὶ
μεγαλυνόντων τὸν Θεόν.
Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος·
47 Μήτι τὸ ὕδωρ κωλῦ-
σαι δύναταί τις, τοῦ μὴ βαπ-
τισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον
καθὼς κὴ ἡμεῖς;
48 Προσέταξέ τε αὐτοὺς
βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι
τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτη-
σαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας
τινάς.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ἬΚΟΥΣΑΝ δὲ οἱ ἀπόσ-
τολοι κὴ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες
κατὰ τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι κὴ
τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ.
2 Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος
εἰς Ἱεροσόλυμα, διεκρίνοντο
πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς,
3 Λέγοντες· Ὅτι πρὸς
ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχον-
τας εἰσῆλθες, κὴ συνέφαγες
αὐτοῖς.
4 Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος
ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς,
λέγων·
5 Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει
Ἰόππῃ προσευχόμενος· καὶ
εἶδον ἐν ἐκστάσει ὅραμα, κα-
ταβαῖνον σκεῦός τι ὡς ὀθό-

νην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρ-
χαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ, ϗ ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ·
6 Εἰς ἣν ἀτενίσας κατε-
νόουν, ϗ εἶδον τὰ τετράπο-
δα τῆς γῆς ϗ τὰ θηρία καὶ
τὰ ἑρπετὰ ϗ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ.
7 Ἤκουσα δὲ φωνῆς λε-
γούσης μοι· Ἀναστὰς, Πέ-
τρε, θῦσον ϗ φάγε·
8 Εἶπον δέ· Μηδαμῶς,
Κύριε· ὅτι κοινὸν ἢ ἀκάθαρ-
τον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ
στόμα μου.
9 Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ
ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
Ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ
κοίνου.
10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
τρίς· ϗ πάλιν ἀνεσπάσθη
ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν.
11 Καὶ ἰδοὺ, ἐξαυτῆς
τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ
τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ἤμην ἀπεσ-
ταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας
πρός με.
12 Εἶπε δέ μοι τὸ Πνεῦ-
μα, συνελθεῖν αὐτοῖς, μη-
δὲν διακρινόμενον· ἦλθον
δὲ σὺν ἐμοὶ ϗ οἱ ἓξ ἀδελφοὶ
οὗτοι, ϗ εἰσήλθομεν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ ἀνδρός.
13 Ἀπήγγειλέ τε ἡμῖν,
πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα ϗ εἰ-
πόντα αὐτῷ· Ἀπόστειλον
εἰς Ἰόππην ϗ μετάπεμψαι
Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον
Πέτρον·
14 Ὃς λαλήσει ῥήματα
πρός σε, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ ϗ
πᾶς ὁ οἶκός σου.
15 Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί
με λαλεῖν, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον ἐπ᾽ αὐτοὺς, ὥσ-
περ ϗ ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.
16 Ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥή-
ματός τοῦ Κυρίου, ὡς ἔλε-
γεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτι-
σεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισ-
θήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.
17 Εἰ οὖν τὴν ἴσην δω-
ρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς
ὡς ϗ ἡμῖν πιστεύσασιν ἐπὶ
τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χρισ-
τὸν, ἐγὼ δὲ τίς ἤμην, δυνα-
τὸς κωλῦσαι τὸν Θεόν;
18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα
ἡσύχασαν, ϗ ἐδόξαζον τὸν
Θεὸν, λέγοντες· Ἄραγε καὶ
τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς τὴν με-
τάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωήν.
19 Οἱ μὲν οὖν διασπα-
ρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως
τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφά-
νῳ, διῆλθον ἕως Φοινίκης
καὶ Κύπρου ϗ Ἀντιοχείας,
μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον
εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις.
20 Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐ-
τῶν ἄνδρες Κύπριοι ϗ Κυ-
ρηναῖοι, οἵτινες ἐλθόντες εἰς
Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς
τοὺς Ἕλληνας, εὐαγγελιζό-
μενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21 Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν· πολύς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον

22 Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας.

23 Ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας, τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ·

24 Ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως. Καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ.

25 Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας, ἀναζητῆσαι Σαῦλον· καὶ εὑρὼν αὐτὸν, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν.

26 Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανὸν χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς.

27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν.

28 Ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν, ὀνόματι Ἄγαβος, ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου.

29 Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ηὐπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς·

30 Ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΚΑΤ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας, κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

2 Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρᾳ.

3 Καὶ ἰδὼν, ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων·)

4 Ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν· βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ.

5 Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ.

6 Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἁλύσεσι δυσὶ, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν.

7 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, ϗ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τȣ̃ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν.

8 Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περίζωσαι, ϗ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι.

9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολȣ́θει αὐτῷ· ϗ οὐκ ᾔδει, ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν.

10 Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν ϗ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς· ϗ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ.

11 Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδȣ ϗ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12 Συνιδών τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλȣμένȣ Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.

13 Κρούσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακȣ̃σαι, ὀνόματι Ῥόδη·

14 Καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τȣ̃ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα· εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἑστᾶναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος.

15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον· Μαίνῃ. Ἡ δὲ διϊσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δ' ἔλεγον· Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστιν.

16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτὸν, ϗ ἐξέστησαν.

17 Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾷν, διηγήσατο αὐτοῖς, πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς. Εἶπε δέ· Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον.

18 Γενομένης δὲ ἡμέρας,

ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν
τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ
Πέτρος ἐγένετο.
19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητή-
σας αὐτὸν, καὶ μὴ εὑρὼν,
ἀνακρίνας τοὺς φύλακας,
ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι· καὶ
κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰεδαίας
εἰς τὴν Καισάρειαν διέτρι-
βεν.
20 Ἦν δὲ θυμομαχῶν
Τυρίοις ϗ Σιδωνίοις· ὁμοθυ-
μαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς
αὐτὸν, ϗ πείσαντες Βλάσ-
τον, τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος
τοῦ βασιλέως, ᾐτοῦντο εἰ-
ρήνην· διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐ-
τῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς
βασιλικῆς.
21 Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ
Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσ-
θῆτα βασιλικὴν, ϗ καθίσας
ἐπὶ τε βήματος, ἐδημηγόρει
πρὸς αὐτούς.
22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει·
Θεοῦ φωνὴ, ϗ οὐκ ἀνθρώπε.
23 Παραχρῆμα δὲ ἐπάτα-
ξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου,
ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκε δόξαν τῷ
Θεῷ· ϗ γενόμενος σκωλη-
κόβρωτος ἐξέψυξεν.
24 Ὁ δὲ λόγος του Θεοῦ
ηὔξανε ϗ ἐπληθύνετο.
25 Βαρνάβας δὲ ϗ Σαῦ-
λος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερου-
σαλὴμ, πληρώσαντες τὴν
διακονίαν, συμπαραλαβόν-
τες ϗ Ἰωάννην τὸν ἐπικλη-
θέντα Μάρκον.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 ἫΣΑΝ δέ τινες ἐν Ἀν-
τιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκ-
κλησίαν προφῆται ϗ διδάσ-
καλοι, ὅ,τε Βαρνάβας καὶ
Συμεὼν ὁ καλούμενος Νί-
γερ, ϗ Λούκιος ὁ Κυρη-
ναῖος, Μαναήν τε, Ἡρώδε
τοῦ τετράρχου σύντροφος,
ϗ Σαῦλος.
2 Λειτουργούντων δὲ αὐ-
τῶν τῷ Κυρίῳ ϗ νηστευόν-
των, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον· Ἀφορίσατε δή μοι
τὸν Βαρνάβαν ϗ τὸν Σαῦ-
λον εἰς τὸ ἔργον, ὃ προσ-
κέκλημαι αὐτούς.
3 Τότε νηστεύσαντες ϗ
προσευξάμενοι, ϗ ἐπιθέντες
τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυ-
σαν.
4 Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμ-
φθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος
τοῦ ἁγίου, κατῆλθον εἰς τὴν
Σελεύκειαν, ἐκεῖθέν τε ἀπέ-
πλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.
5 Καὶ γενόμενοι ἐν Σα-
λαμῖνι, κατήγγελον τὸν λό-
γον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς τῶν Ἰεδαίων· εἶχον
δὲ ϗ Ἰωάννην ὑπηρέτην.
6 Διελθόντες δὲ ὅλην τὴν
νῆσον ἄχρι Πάφου, εὗρόν
τινα μάγον, ψευδοπροφή-
την Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Βα-
ριησοῦς,
7 Ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυ-

πάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ
συνετῷ. Οὗτος προσκαλε-
σάμενος Βαρνάβαν ϗ Σαῦ-
λον, ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.
8 Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς
Ἐλύμας ὁ μάγος, (οὕτω γὰρ
μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα
αὐτοῦ) ζητῶν διαστρέψαι
τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς
πίστεως.
9 Σαῦλος δὲ (ὁ ϗ Παῦ-
λος) πλησθεὶς Πνεύματος
ἁγίου, ϗ ἀτενίσας εἰς αὐ-
τὸν,
10 Εἶπεν· Ὦ πλήρης
παντὸς δόλου ϗ πάσης ῥᾳ-
διουργίας, υἱὲ διαβόλου,
ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης,
οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς
ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας;
11 Καὶ νῦν ἰδοὺ, χεὶρ
Κυρίου ἐπὶ σέ· ϗ ἔσῃ τυφ-
λὸς, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον
ἄχρι καιροῦ. Παραχρῆμα
δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχ-
λὺς ϗ σκότος· ϗ περιάγων
ἐζήτει χειραγωγούς.
12 Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπα-
τος τὸ γεγονὸς, ἐπίστευσεν,
ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ δι-
δαχῇ τοῦ Κυρίου.
13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ
τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν
Παῦλον, ἦλθον εἰς Πέργην
τῆς Παμφυλίας. Ἰωάννης
δὲ, ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν,
ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυ-
μα.
14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες
ἀπὸ τῆς Πέργης παρεγέ-
νοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς
Πισιδίας, ϗ εἰσελθόντες εἰς
τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ
τῶν σαββάτων, ἐκάθισαν.
15 Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνω-
σιν τοῦ νόμου ϗ τῶν προ-
φητῶν, ἀπέστειλαν οἱ ἀρ-
χισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς,
λέγοντες· Ἄνδρες ἀδελφοὶ,
εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρα-
κλήσεως πρὸς τὸν λαὸν,
λέγετε.
16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος,
ϗ κατασείσας τῇ χειρὶ, εἶ-
πεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται,
ϗ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν,
ἀκούσατε.
17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τού-
του ἐξελέξατο τοὺς πατέρας
ἡμῶν· ϗ τὸν λαὸν ὕψωσεν
ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ, ϗ μετὰ βραχίονος
ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ
αὐτῆς·
18 Καὶ ὡς τεσσαρακον-
ταετῆ χρόνον ἐτροφοφόρη-
σεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ·
19 Καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπ-
τὰ ἐν γῇ Χαναὰν, κατεκλη-
ρονόμησεν αὐτοῖς τὴν γῆν
αὐτῶν.
20 Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς
ἔτεσι τετρακοσίοις ϗ πεντή-
κοντα ἔδωκε κριτὰς, ἕως Σα-
μουὴλ τοῦ προφήτου.
21 Κἀκεῖθεν ᾐτήσαντο
βασιλέα, ϗ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ

Θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κὶς,
ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν,
ἔτη τεσσαράκοντα.
22 Καὶ μεταστήσας αὐ-
τὸν, ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν
Δαβὶδ εἰς βασιλέα, ᾧ κ εἶπε
μαρτυρήσας· Εὗρον Δαβὶδ,
τὸν τοῦ Ἰεσσαὶ, ἄνδρα κατὰ
τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιή-
σει πάντα τὰ θελήματά μου.
23 Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ
σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν
ἤγαγε τῷ Ισραὴλ σωτῆρα
Ἰησοῦν,
24 Προκηρύξαντος Ἰω-
άννου πρὸ προσώπου τῆς
εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα
μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ
Ισραήλ.
25 Ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ Ἰω-
άννης τὸν δρόμον, ἔλεγε·
Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι;
οὐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρ-
χεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ
ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν πο-
δῶν λῦσαι.
26 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ
γένους Ἀβραὰμ, κ οἱ ἐν ὑ-
μῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν,
ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας
ταύτης ἀπεστάλη.
27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες
ἐν Ἱερουσαλὴμ, κ οἱ ἄρ-
χοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγ-
νοήσαντες, κ τὰς φωνὰς
τῶν προφητῶν τὰς κατὰ
πᾶν σάββατον ἀναγινωσ-
κομένας, κρίναντες ἐπλή-
ρωσαν·
28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν
θανάτου εὑρόντες, ᾐτήσαν-
το Πιλάτον ἀναιρεθῆναι
αὐτόν.
29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα
τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα,
καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου,
ἔθηκαν εἰς μνημεῖον.
30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,
31 Ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας
πλείους τοῖς συναναβᾶσιν
αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινές εἰσι
μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν
λαόν·
32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγ-
γελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς
πατέρας ἐπαγγελίαν γενο-
μένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς
ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις
αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰη-
σοῦν·
33 Ὡς κ ἐν τῷ ψαλμῷ
τῷ δευτέρῳ γέγραπται· Υἱός
μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γε-
γέννηκά σε.
34 Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐ-
τὸν ἐκ νεκρῶν μηκέτι μέλ-
λοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφ-
θορὰν, οὕτως εἴρηκεν· Ὅτι
δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαβὶδ
τὰ πιστά.
35 Διὸ κ ἐν ἑτέρῳ λέγει·
Οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου
ἰδεῖν διαφθοράν.
36 Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ
γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ
Θεοῦ βουλῇ, ἐκοιμήθη, καὶ

προσετέθη πρὸς τοὺς πατέ-
ρας αὐτοῦ, καὶ εἶδε διαφθο-
ράν·
37 Ὃν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν,
οὐκ εἶδε διαφθοράν.
38 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑ-
μῖν, ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὅτι διὰ
τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρ-
τιῶν καταγγέλλεται·
39 Καὶ ἀπὸ πάντων, ὧν
οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ
Μωϋσέως δικαιωθῆναι, ἐν
τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δι-
καιοῦται.
40 Βλέπετε οὖν, μὴ ἐ-
πέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημέ-
νον ἐν τοῖς προφήταις·
41 Ἴδετε οἱ καταφρονη-
ταὶ, ϗ θαυμάσατε, ϗ ἀφα-
νίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐρ-
γάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις
ὑμῶν, ἔργον, ᾧ οὐ μὴ πισ-
τεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται
ὑμῖν.
42 Ἐξιόντων δὲ αὐτῶν,
παρεκάλουν εἰς τὸ μεταξὺ
σάββατον λαληθῆναι αὐ-
τοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα.
43 Λυθείσης δὲ τῆς συνα-
γωγῆς, ἠκολούθησαν πολ-
λοὶ τῶν Ἰουδαίων ϗ τῶν
σεβομένων προσηλύτων τῷ
Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ·
Οἵτινες προσλαλοῦντες αὐ-
τοῖς, ἔπειθον αὐτοὺς προσ-
μένειν τῇ χάριτι τȣ̃ Θεοῦ.
44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαβ-
βάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις
συνήχθη ἀκȣ̃σαι τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ.
45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰȣδαῖοι
τοὺς ὄχλους, ἐπλήσθησαν
ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς
ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομέ-
νοις, ἀντιλέγοντες ϗ βλασ-
φημοῦντες.
46 Παῤῥησιασάμενοι δὲ
ὁ Παῦλος ϗ ὁ Βαρνάβας εἶ-
πον· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον
πρῶτον λαληθῆναι τὸν λό-
γον τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀ-
πωθεῖσθε αὐτὸν, καὶ οὐκ
ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς
αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ, στρε-
φόμεθα εἰς τὰ ἔθνη.
47 Οὕτω γὰρ ἐντέταλται
ἡμῖν ὁ Κύριος· Τέθεικά σε
εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε
εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου
τῆς γῆς.
48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη
ἔχαιρον, ϗ ἐδόξαζον τὸν
λόγον τοῦ Κυρίου· ϗ ἐπίσ-
τευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμέ-
νοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.
49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος
τοῦ Κυρίου δἰ ὅλης τῆς χώ-
ρας.
50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώ-
τρυναν τὰς σεβομένας γυ-
ναῖκας τὰς εὐσχήμονας, ϗ
τοὺς πρώτους τῆς πόλεως,
καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ
τὸν Παῦλον ϗ τὸν Βαρνά-
βαν, ϗ ἐξέβαλον αὐτοὺς
ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

51 Οἱ δὲ ἐκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς, ἦλθον εἰς Ἰκόνιον.

52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς ϗ Πνεύματος ἁγίου.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ἘΓΕ'ΝΕΤΟ δὲ ἐν Ἰκονίῳ, κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, ϗ λαλῆσαι οὕτως, ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε ϗ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος.

2 Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν ϗ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν.

3 Ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παῤῥησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντι σημεῖα ϗ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως· ϗ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις.

5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε ϗ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι ϗ λιθοβολῆσαι αὐτοὺς,

6 Συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν ϗ Δέρβην, ϗ τὴν περίχωρον·

7 Κἀκεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι.

8 Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, ὃς οὐδέποτε περιεπεπατήκει.

9 Οὗτος ἤκουε τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ, ϗ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι,

10 Εἶπε μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. Καὶ ἥλλετο, ϗ περιεπάτει.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι, ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, Λυκαονιστὶ λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς.

12 Ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν, Δία· τὸν δὲ Παῦλον, Ἑρμῆν· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.

13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως, ταύρους ϗ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας ϗ Παῦλος, διαῤῥήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐξεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κράζοντες,

15 Καὶ λέγοντες· Ἄν-

ρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ
μεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν
μῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελι-
όμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων
ῶν ματαίων ἐπιστρέφειν
πὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς
ποίησε τὸν οὐρανὸν ϗ τὴν
ῆν ϗ τὴν θάλασσαν, καὶ
άντα τὰ ἐν αὐτοῖς·
16 Ὃς ἐν ταῖς παρῳχη-
ένοις γενεαῖς εἴασε πάντα
ὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς
δοῖς αὐτῶν·
17 Καί τοι γε οὐκ ἀμάρ-
υρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν, ἀγα-
οποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν
ετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς
αρποφόρες, ἐμπιπλῶν τρο-
ῆς ϗ εὐφροσύνης τὰς καρ-
ίας ὑμῶν.
18 Καὶ ταῦτα λέγοντες,
όλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχ-
λους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.
19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀν-
τιοχείας ϗ Ἰκονίου Ἰεδαῖοι·
ϗ πείσαντες τοὺς ὄχλους, ϗ
λιθάσαντες τὸν Παῦλον,
ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως,
νομίσαντες αὐτὸν τεθνά-
ναι.
20 Κυκλωσάντων δὲ αὐ-
τὸν τῶν μαθητῶν, ἀναςὰς
εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.
Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθε
σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρ-
βην.
21 Εὐαγγελισάμενοί τε
τὴν πόλιν ἐκείνην, ϗ μα-
θητεύσαντες ἱκανούς, ὑπέσ-
τρεψαν εἰς τὴν Λύστραν ϗ
Ἰκόνιον ϗ Ἀντιόχειαν·
22 Ἐπιστηρίζοντες τὰς
ψυχὰς τῶν μαθητῶν, πα-
ρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ
πίστει, ϗ ὅτι διὰ πολλῶν
θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν
εἰς τὴν βασιλείαν τε Θεοῦ.
23 Χειροτονήσαντες δὲ
αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ'
ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι
μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο
αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ, εἰς ὃν
πεπιστεύκεισαν.
24 Καὶ διελθόντες τὴν
Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυ-
λίαν·
25 Καὶ λαλήσαντες ἐν
Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβη-
σαν εἰς Ἀττάλειαν·
26 Κἀκεῖθεν ἀπέπλευσαν
εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν
παραδεδομένοι τῇ χάριτι
τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον, ὃ
ἐπλήρωσαν.
27 Παραγενόμενοι δὲ ϗ
συναγαγόντες τὴν ἐκκλη-
σίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποί-
ησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, ϗ
ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν
πίστεως.
28 Διέτριβον δὲ χρόνον
οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθη-
ταῖς.

ΚΕΦ. ιε΄. 15.

1 ΚΑΙ' τινες κατελθόν-
τες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐδί-

δασκον τοὺς ἀδελφούς· Ὅτι
ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ
ἔθει Μωϋσέως, οὐ δύνασθε
σωθῆναι.
2 Γενομένης οὖν στάσεως
καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ
Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς
αὐτοὺς, ἔταξαν ἀναβαίνειν
Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καί
τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς
τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυ-
τέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ, περὶ
τοῦ ζητήματος τούτου.
3 Οἱ μὲν οὖν προπεμφ-
θέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας,
διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ
Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι
τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν·
καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην
πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς.
4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς
Ἱερουσαλὴμ, ἀπεδέχθησαν
ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν
ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυ-
τέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα
ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν.
5 Ἐξανέστησαν δέ τινες
τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως τῶν
Φαρισαίων πεπιστευκότες,
λέγοντες· Ὅτι δεῖ περιτέμ-
νειν αὐτοὺς, παραγγέλλειν
τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋ-
σέως·
6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀ-
πόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι,
ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου.
7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως
γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος
εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες
ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐπίστασθε,
ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ
Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ
τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ
ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγε-
λίου, καὶ πιστεῦσαι.
8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης
Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς,
δοὺς αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν·
9 Καὶ οὐδὲν διέκρινε με-
ταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ
πίστει καθαρίσας τὰς καρ-
δίας αὐτῶν.
10 Νῦν οὖν τί πειράζετε
τὸν Θεὸν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν
ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μα-
θητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες
ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν
βαστάσαι;
11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ πιστεύο-
μεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρό-
πον κἀκεῖνοι.
12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ
πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβα
καὶ Παύλου ἐξηγουμένων,
ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς, σημεῖα
καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι'
αὐτῶν.
13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι
αὐτοὺς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος,
λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἀ-
κούσατέ μου.
14 Συμεὼν ἐξηγήσατο,
καθὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσ-
κέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν
λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·
15 Καὶ τούτῳ συμφωνοῦ

σιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται·
16 Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν· ϗ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, ϗ ἀνορθώσω αὐτήν·
17 Ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς· λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.
18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐςι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνων ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν·
20 Ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων ϗ τῆς πορνείας ϗ τȣ̃ πνικτȣ̃ ϗ τȣ̃ αἵματος.
21 Μωϋσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.
22 Τότε ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις ϗ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ ϗ Βαρνάβᾳ, Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγȣμένȣς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς·
23 Γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε· Οἱ ἀπόστολοι ϗ οἱ πρεσβύτεροι ϗ οἱ ἀδελφοὶ, τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν ϗ Συρίαν ϗ Κιλικίαν ἀδελφοῖς, τοῖς ἐξ ἐθνῶν, χαίρειν.
24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν, ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες περιτέμνεσθαι, ϗ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς οὐ διεστειλάμεθα·
25 Ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ ϗ Παύλῳ,
26 Ἀνθρώποις παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριστȣ̃.
27 Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν ϗ Σίλαν, ϗ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.
28 Ἔδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ϗ ἡμῖν, μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος, πλὴν τῶν ἐπάναγκες τούτων,
29 Ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων ϗ αἵματος ϗ πνικτοῦ ϗ πορνείας· ἐξ ὧν διατη-

φοῦντες ἑαυτοὺς, εὖ πράξε-
τε· Ἔῤῥωσθε.
30 Οἱ μὲν οὖν ἀπολυ-
θέντες ἦλθον εἰς Ἀντιό-
χειαν· ϗ συναγαγόντες τὸ
πλῆθος, ἐπέδωκαν τὴν ἐ-
πιστολήν·
31 Ἀναγνόντες δὲ, ἐχά-
ρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.
32 Ἰούδας τὲ ϗ Σίλας, ϗ
αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ
λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν
τοὺς ἀδελφοὺς, ϗ ἐπεστή-
ριξαν.
33 Ποιήσαντες δὲ χρό-
νον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρή-
νης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς
τοὺς ἀποστείλαντας αὐ-
τούς.
34 Ἔδοξε δὲ τῷ Σίλᾳ
ἐπιμεῖναι αὐτοῦ.
35 Παῦλος δὲ ϗ Βαρνά-
βας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ,
διδάσκοντες ϗ εὐαγγελιζό-
μενοι μετὰ ϗ ἑτέρων πολ-
λῶν, τὸν λόγον τοῦ Κυρίȣ.
36 Μετὰ δέ τινας ἡμέρας
εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνά-
βαν· Ἐπιστρέψαντες δὴ
ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφȣ̀ς
κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς
κατηγγείλαμεν τὸν λόγον
τοῦ Κυρίȣ, πῶς ἔχουσι.
37 Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύ-
σατο συμπαραλαβεῖν καὶ
Ἰωάννην τὸν καλούμενον
Μάρκον.
38 Παῦλος δὲ ἠξίου, τὸν
ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ
Παμφυλίας, ϗ μὴ συνελ-
θόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον,
μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον.
39 Ἐγένετο οὖν παροξυσ-
μὸς, ωστε ἀποχωρισθῆναι
αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τόν
τε Βαρνάβαν παραλαβόντα
τὸν Μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς
Κύπρον.
40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξά-
μενος Σίλαν ἐξῆλθε, παρα-
δοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ
ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.
41 Διήρχετο δὲ τὴν Συ-
ρίαν ϗ Κιλικίαν, ἐπιστηρί-
ζων τὰς ἐκκλησίας.

ΚΕΦ. ιϛ'. 16.

1 ΚΑΤΗΝΤΗΣΕ δὲ εἰς
Δέρβην ϗ Λύστραν· ϗ ἰδοὺ,
μαθητής τις ἦν ἐκεῖ, ὀνό-
ματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναι-
κὸς Ἰουδαίας πιστῆς, πα-
τρὸς δὲ Ἕλληνος·
2 Ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ
τῶν ἐν Λύστροις ϗ Ἰκονίῳ
ἀδελφῶν.
3 Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ
Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν·
ϗ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν,
διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς
ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκεί-
νοις· ᾔδεισαν γὰρ ἅπαντες
τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι Ἕλ-
λην ὑπῆρχεν.
4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο
τὰς πόλεις, παρεδίδουν αὐ-
τοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα,

τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀ-
ποστόλων ϗ τῶν πρεσβυτέ-
ρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.
5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι
ἐστερεοῦντο τῇ πίστει, καὶ
ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ'
ἡμέραν.
6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυ-
γίαν ϗ τὴν Γαλατικὴν χώ-
ραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ
ἁγίου Πνεύματος λαλῆσαι
τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ,
7 Ἐλθόντες κατὰ τὴν
Μυσίαν, ἐπείραζον εἰς τὴν
Βιθυνίαν πορεύεσθαι· ϗ οὐκ
εἴασεν αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα
Ἰησοῦ.
8 Παρελθόντες δὲ τὴν
Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρω-
άδα.
9 Καὶ ὅραμα διὰ τῆς
νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ·
ἀνήρ τις ἦν Μακεδὼν ἑστὼς,
παρακαλῶν αὐτὸν, ϗ λέ-
γων· Διαβὰς εἰς Μακεδο-
νίαν, βοήθησον ἡμῖν.
10 Ὡς δὲ τὸ ὅραμα εἶδεν,
εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν
εἰς τὴν Μακεδονίαν; συμ-
βιβάζοντες, ὅτι προσκέκλη-
ται ἡμᾶς ὁ Κύριος εὐαγγε-
λίσασθαι αὐτούς.
11 Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ
τῆς Τρωάδος, εὐθυδρομή-
σαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ
τε ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν·
12 Ἐκεῖθέν τε εἰς Φιλίπ-
πους, ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς
μερίδος τῆς Μακεδονίας πό-
λις, κολώνια. Ἦμεν δὲ ἐν
ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβον-
τες ἡμέρας τινάς.
13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαβ-
βάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς
πόλεως παρὰ ποταμὸν, οὗ
ἐνομίζετο προσευχὴ εἶναι,
καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν
ταῖς συνελθούσαις γυναιξί·
14 Καί τις γυνὴ ὀνόματι
Λυδία, πορφυρόπωλις πό-
λεως Θυατείρων, σεβομένη
τὸν Θεὸν, ἤκουεν· ἧς ὁ Κύ-
ριος διήνοιξε τὴν καρδίαν,
προσέχειν τοῖς λαλουμένοις
ὑπὸ τοῦ Παύλου.
15 Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη, ϗ ὁ
οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε,
λέγουσα· Εἰ κεκρίκατέ με
πιστὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰ-
σελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου,
μείνατε. Καὶ παρεβιάσατο
ἡμᾶς.
16 Ἐγένετο δὲ πορευο-
μένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν,
παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν
πνεῦμα Πύθωνος ἀπαντῆ-
σαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν
πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρί-
οις αὐτῆς, μαντευομένη.
17 Αὕτη κατακολουθή-
σασα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν,
ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ
ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ
τοῦ ὑψίστου εἰσὶν, οἵτινες
καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν
σωτηρίας.
18 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ
πολλὰς ἡμέρας. Διαπονη-

θεὶς δὲ ὁ Παῦλος, ϗ ἐπισ-
τρέψας, τῷ πνεύματι εἶπε·
Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνό-
ματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξελ-
θεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλ-
θεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.
19 Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι
αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς
τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλα-
βόμενοι τὸν Παῦλον ϗ τὸν
Σίλαν, εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀ-
γορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας·
20 Καὶ προσαγαγόντες
αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς, εἶ-
πον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι
ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν
πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχον-
τες·
21 Καὶ καταγγέλλουσιν
ἔθη, ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν πα-
ραδέχεσθαι, οὐδὲ ποιεῖν, Ῥω-
μαίοις οὖσι.
22 Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχ-
λος κατ' αὐτῶν, ϗ οἱ στρα-
τηγοὶ περιῤῥήξαντες αὐτῶν
τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδί-
ζειν·
23 Πολλάς τε ἐπιθέντες
αὐτοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς
φυλακὴν, παραγγείλαντες
τῷ δεσμοφύλακι, ἀσφαλῶς
τηρεῖν αὐτούς·
24 Ὃς παραγγελίαν τοι-
αύτην εἰληφὼς, ἔβαλεν αὐ-
τοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυ-
λακὴν, ϗ τοὺς πόδας αὐ-
τῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύ-
λον.
25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκ-
τιον Παῦλος ϗ Σίλας προ-
σευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν·
ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ
δέσμιοι.
26 Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγέ-
νετο μέγας, ὥστε σαλευθῆ-
ναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμω-
τηρίου· ἀνεῴχθησάν τε πα-
ραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, ϗ
πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη.
27 Ἔξυπνος δὲ γενόμε-
νος ὁ δεσμοφύλαξ, ϗ ἰδὼν
ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς
φυλακῆς, σπασάμενος μά-
χαιραν, ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀ-
ναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευ-
γέναι τοὺς δεσμίους·
28 Ἐφώνησε δὲ φωνῇ με-
γάλῃ ὁ Παῦλος, λέγων·
Μηδὲν πράξῃς σεαυτῷ κα-
κόν· ἅπαντες γάρ ἐσμεν
ἐνθάδε.
29 Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰ-
σεπήδησε, ϗ ἔντρομος γενό-
μενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ
ϗ τῷ Σίλᾳ.
30 Καὶ προαγαγὼν αὐ-
τοὺς ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί με
δεῖ ποιεῖν, ἵνα σωθῶ;
31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευ-
σον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν
Χριστὸν, ϗ σωθήσῃ σὺ ϗ ὁ
οἶκός σου.
32 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ
τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, σὺν
πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
33 Καὶ παραλαβὼν αὐ-
τοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς
νυκτὸς, ἔλουσεν ἀπὸ τῶν

πληγῶν· ϗ ἐβαπτίσθη αὐ-
τὸς ϗ οἱ αὐτοῦ πάντες πα-
ραχρῆμα.
34 Ἀναγαγών τε αὐτοὺς
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, παρέ-
θηκε τράπεζαν, ϗ ἠγαλλιά-
σατο πανοικὶ πεπιστευκὼς
τῷ Θεῷ.
35 Ἡμέρας δὲ γενομένης,
ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ
τοὺς ῥαβδούχους, λέγοντες·
Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθώρπους
ἐκείνους.
36 Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσ-
μοφύλαξ τοὺς λόγους τού-
τους πρὸς τὸν Παῦλον·
Ὅτι ἀπεστάλκασιν οἱ στρα-
τηγοὶ, ἵνα ἀπολυθῆτε· νῦν
οὖν ἐξελθόντες, πορεύεσθε
ἐν εἰρήνῃ.
37 Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη
πρὸς αὐτούς. Δείραντες ἡ-
μᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους,
ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρ-
χοντας, ἔβαλον εἰς φυλα-
κὴν, ϗ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκ-
βάλλουσιν; Οὐ γάρ· ἀλλὰ
ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξα-
γαγέτωσαν.
38 Ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς
στρατηγοῖς οἱ ῥαβδοῦχοι τὰ
ῥήματα ταῦτα· ϗ ἐφοβήθη-
σαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥω-
μαῖοί εἰσι.
39 Καὶ ἐλθόντες παρε-
κάλεσαν αὐτοὺς, ϗ ἐξαγα-
γόντες ἠρώτων ἐξελθεῖν
τῆς πόλεως.
40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς
φυλακῆς εἰσῆλθον πρὸς τὴν
Λυδίαν· Καὶ ἰδόντες τοὺς
ἀδελφοὺς, παρεκάλεσαν αὐ-
τοὺς, ϗ ἐξῆλθον.

ΚΕΦ. ιζ΄. 17.

1 ΔΙΟΔΕΥΣΑΝΤΕΣ δὲ
τὴν Ἀμφίπολιν ϗ Ἀπολ-
λωνίαν, ἦλθον εἰς Θεσσαλ-
λονίκην, ὅπου ἦν ἡ συνα-
γωγὴ τῶν Ἰουδαίων.
2 Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ
Παύλῳ εἰσῆλθε πρὸς αὐ-
τοὺς, ϗ ἐπὶ σάββατα τρία
διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν
γραφῶν,
3 Διανοίγων ϗ παρατι-
θέμενος, ὅτι τὸν Χριστὸν
ἔδει παθεῖν ϗ ἀναστῆναι ἐκ
νεκρῶν, ϗ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ
Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ κα-
ταγγέλλω ὑμῖν.
4 Καί τινες ἐξ αὐτῶν
ἐπείσθησαν, ϗ προσεκληρώ-
θησαν τῷ Παύλῳ ϗ τῷ
Σίλᾳ, τῶν τε σεβομένων
Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος,
γυναικῶν τε τῶν πρώτων
οὐκ ὀλίγαι.
5 Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀ-
πειθοῦντες Ἰουδαῖοι, καὶ
προσλαβόμενοι τῶν ἀγο-
ραίων τινὰς ἄνδρας πονη-
ρούς, καὶ ὀχλοποιήσαντες,
ἐθορύβουν τὴν πόλιν. ἐπισ-
τάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος,
ἐζήτουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς
τὸν δῆμον·

6 Μὴ εὑρόντες δὲ αὐτοὺς
ἔσυρον τὸν Ἰάσονα ϗ τινας
ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρ-
χας, βοῶντες· Ὅτι οἱ τὴν
οἰκουμένην ἀναστατώσαν-
τες, οὗτοι ϗ ἐνθάδε πάρει-
σιν·
7 Οὓς ὑποδέδεκται Ἰά-
σων· ϗ οὗτοι πάντες ἀπέν-
αντι τῶν δογμάτων Καίσα-
ρος πράττουσι βασιλέα λέ-
γοντες ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν.
8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον
ϗ τοὺς πολιτάρχας ἀκούον-
τας ταῦτα·
9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν
παρὰ τοῦ Ἰάσονος ϗ τῶν
λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.
10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως
διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν
τόν τε Παῦλον ϗ τὸν Σίλαν
εἰς Βέροιαν· οἵτινες παρα-
γενόμενοι, εἰς τὴν συναγω-
γὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπῄε-
σαν.
11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγε-
νέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλο-
νίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν
λόγον μετὰ πάσης προθυ-
μίας, τὸ καθ' ἡμέραν ἀνα-
κρίνοντες τὰς γραφάς, εἰ
ἔχοι ταῦτα οὕτως.
12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐ-
τῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν
Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν
εὐσχημόνων, ϗ ἀνδρῶν οὐκ
ὀλίγοι.
13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ
τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι,
ὅτι ϗ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγ-
γέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λό-
γος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον κἀκεῖ
σαλεύοντες τοὺς ὄχλους.
14 Εὐθέως δὲ τότε τὸν
Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀ-
δελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ
τὴν θάλασσαν· ὑπέμενον
δὲ ὅ,τε Σίλας ϗ ὁ Τιμόθεος
ἐκεῖ.
15 Οἱ δὲ καθιστῶντες
τὸν Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν
ἕως Ἀθηνῶν ϗ λαβόντες
ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν ϗ
ϗ Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα
ἔλθωσι πρὸς αὐτόν, ἐξῄε-
σαν.
16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις
ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ Παύ-
λου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντι
κατείδωλον οὖσαν τὴν πό-
λιν.
17 Διελέγετο μὲν οὖν ἐν
τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις
ϗ τοῖς σεβομένοις, ϗ ἐν τῇ
ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν
πρὸς τοὺς παρατυγχάνον-
τας.
18 Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικου-
ρείων ϗ τῶν Στωϊκῶν φιλο-
σόφων συνέβαλλον αὐτῷ, ϗ
τινες ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι ὁ
σπερμολόγος οὗτος λέγειν;
Οἱ δέ· Ξένων δαιμονίων
δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι·
ὅτι τὸν Ἰησοῦν ϗ τὴν ἀνάσ-
τασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο.
19 Ἐπιλαβόμενοί τε αὐ-

τοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον, λέγοντες· Δυνάμεθα γνῶναι, τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή;

20 Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. Βουλόμεθα οὖν γνῶναι, τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι.

21 Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι, εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν, ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον.

22 Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου, ἔφη· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ.

23 Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμὸν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο· Ἀγνώστῳ Θεῷ. Ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ,

25 Οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα.

26 Ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὁρίσας προστεταγμένους καιροὺς, καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν·

27 Ζητεῖν τὸν θεὸν, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν, καί τοι γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα.

28 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καί ἐσμεν· ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι· Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

29 Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν, χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ, ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον·

30 Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς, τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν.

31 Διότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·

32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ δὲ εἶπον· Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου.

33 Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν.

34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολ-

ληθέντες αὐτῷ, ἐπίστευσαν· ἐν οἷς ϗ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, ϗ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, ϗ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

ΚΕΦ. ιη'. 18.

1 ΜΕΤΑ' δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, ἦλθεν εἰς Κόρινθον.

2 Καὶ εὑρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτου, (διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης) προσῆλθεν αὐτοῖς·

3 Καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι, ἔμενε παρ' αὐτοῖς, ϗ εἰργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην.

4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἔπειθέ τε Ἰουδαίους ϗ Ἕλληνας.

5 Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὅ,τε Σίλας ϗ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ λόγῳ ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν ϗ βλασφημούντων, ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγὼ, ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι.

7 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰούστου, σεβομένου τὸν Θεὸν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ.

8 Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσε τῷ Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτȣ̃· ϗ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον, καὶ ἐβαπτίζοντο.

9 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δι' ὁράματος ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει ϗ μὴ σιωπήσῃς·

10 Διότι ἐγώ εἰμι μετὰ σȣ̃, ϗ ȣ̓δεὶς ἐπιθήσεταί σοι τȣ̃ κακῶσαί σε· διότι λαός ἐστί μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

11 Ἐκάθισέ τε ἐνιαυτὸν ϗ μῆνας ἕξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τȣ̃ Θεȣ̃.

12 Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰȣδαῖοι τῷ Παύλῳ, ϗ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα.

13 Λέγοντες· Ὅτι παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεόν.

14 Μέλλοντος δὲ τȣ̃ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς

'Ιȣδαίȣς· Εἰ μὲν οὖν ἦν
ἀδίκημά τι, ἢ ῥαδιούργημα
πονηρὸν, ὦ 'Ιουδαῖοι, κατὰ
λόγον ἂν ἠνεσχόμην ὑμῶν·
15 Εἰ δὲ ζήτημά ἐϛι περὶ
λόγου ϗ ὀνομάτων ϗ νόμου
τȣ̃ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοί·
κριτὴς γὰρ ἐγὼ τούτων οὐ
βούλομαι εἶναι.
16 Καὶ ἀπήλασεν αὐτȣ̀ς
ἀπὸ τοῦ βήματος.
17 'Επιλαβόμενοι δὲ πάν-
τες οἱ "Ελληνες Σωσθένην
τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔτυπ-
τον ἔμπροσθεν τȣ̃ βήματος·
ϗ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλί-
ωνι ἔμελεν.
18 'Ο δὲ Παῦλος ἔτι
προσμείνας ἡμέρας ἱκανὰς,
τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμε-
νος, ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν,
ϗ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ
'Ακύλας, κειράμενος τὴν
κεφαλὴν ἐν Κεγχρεαῖς· εἶχε
γὰρ εὐχήν.
19 Κατήντησε δὲ εἰς "Ε-
φεσόν, κἀκείνους κατέλιπεν
αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν
εἰς τὴν συναγωγὴν, διελέχ-
θη τοῖς 'Ιουδαίοις.
20 'Ερωτώντων δὲ αὐτῶν
ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι
παρ' αὐτοῖς, οὐκ ἐπένευσεν·
21 'Αλλ' ἀπετάξατο αὐ-
τοῖς, εἰπών. Δεῖ με πάντως
τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην
ποιῆσαι εἰς 'Ιεροσόλυμα·
πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς
ὑμᾶς, τοῦ Θεοῦ θέλοντος.
Καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆς 'Εφέ-
σου.
22 Καὶ κατελθὼν εἰς
Καισάρειαν, ἀναβὰς, ϗ ἀσ-
πασάμενος τὴν ἐκκλησίαν,
κατέβη εἰς 'Αντιόχειαν.
23 Καὶ ποιήσας χρόνον
τινὰ, ἐξῆλθε, διερχόμενος
καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώ-
ραν ϗ Φρυγίαν, ἐπιϛηρί-
ζων πάντας τοὺς μαθητάς.
24 'Ιȣδαῖος δέ τις 'Απολ-
λῶς ὀνόματι, 'Αλεξανδρεὺς
τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κα-
τήντησεν εἰς "Εφεσον, δυ-
νατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς.
25 Οὗτος ἦν κατηχημέ-
νος τὴν ὁδὸν τȣ̃ Κυρίου· ϗ
ζέων τῷ πνεύματι, ἐλάλει
καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ
περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιστά-
μενος μόνον τὸ βάπτισμα
'Ιωάννου.
26 Οὗτός τε ἤρξατο παῤ-
ῥησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγω-
γῇ. 'Ακούσαντες δὲ αὐτοῦ
'Ακύλας ϗ Πρίσκιλλα, προ-
σελάβοντο αὐτὸν, ϗ ἀκρι-
βέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν
τȣ̃ Θεȣ̃ ὁδόν.
27 Βουλομένȣ δὲ αὐτοῦ
διελθεῖν εἰς τὴν 'Αχαΐαν,
προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ
ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀ-
ποδέξασθαι αὐτόν· ὃς πα-
ραγενόμενος, συνεβάλετο
πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ
τῆς χάριτος,
28 Εὐτόνως γὰρ τοῖς 'Ιȣ-

δαίοις διακατηλέγχετο δη-
μοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν
γραφῶν, εἶναι τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν.

ΚΕΦ. ιθ'. 19.

1 ΈΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ
τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κο-
ρίνθῳ, Παῦλον διελθόντα
τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν
εἰς Ἔφεσον. Καὶ εὑρών τι-
νας μαθητὰς,
2 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ
πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πισ-
τεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς
αὐτόν· Ἀλλ' οὐδὲ εἰ πνεῦμα
ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν.
3 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς·
Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ
δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου
βάπτισμα·
4 Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰω-
άννης ἐβάπτισε βάπτισμα
μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων,
εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐ-
τὸν ἵνα πιστεύσωσι· τουτ-
τέστιν, εἰς τὸν Ἰησοῦν.
5 Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπ-
τίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ.
6 Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς
τȣ̃ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ'
αὐτούς· ἐλάλουν τε γλώσ-
σαις, ϗ προεφήτευον.
7 Ἦσαν δὲ οἱ πάντες
ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο·
8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν
συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο,
ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμε-
νος ϗ πείθων τὰ περὶ τῆς
βασιλείας τȣ̃ Θεȣ̃·
9 Ὡς δέ τινες ἐσκληρύ-
νοντο ϗ ἠπείθουν, κακολο-
γȣ̃ντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον
τȣ̃ πλήθȣς, ἀποστὰς ἀπ'
αὐτῶν, ἀφώρισε τοὺς μαθη-
τὰς, καθ' ἡμέραν διαλεγό-
μενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράν-
νου τινός.
10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
ἔτη δύο, ὥστε πάντας τȣ̀ς
κατοικȣ̃ντας τὴν Ἀσίαν ἀ-
κȣ̃σαι τὸν λόγον τȣ̃ Κυρίȣ,
Ἰȣδαίȣς τε ϗ Ἕλληνας.
11 Δυνάμεις τε οὐ τὰς
τυχȣ́σας ἐποίει ὁ Θεὸς διὰ
τῶν χειρῶν Παύλȣ·
12 Ὥστε ϗ ἐπὶ τοὺς ἀσθε-
νȣ̃ντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τȣ̃
χρωτὸς αὐτȣ̃ σȣδάρια ἢ σι-
μικίνθια, ϗ ἀπαλλάσσεσθαι
ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσȣς, τά τε
πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐκπο-
ρεύεσθαι.
13 Ἐπεχείρησαν δέ τινες
ἀπὸ τῶν περιερχομένων Ἰȣ-
δαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν
ἐπὶ τȣ̀ς ἔχοντας τὰ πνεύ-
ματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα
τȣ̃ Κυρίȣ Ἰησȣ̃, λέγοντες·
Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Ἰησȣ̃ν, ὃν
ὁ Παῦλος κηρύσσει.
14 Ἦσαν δέ τινες υἱοὶ
Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως
ἑπτὰ, οἱ τοῦτο ποιȣ̃ντες.
15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦ-

μα τὸ πονηρὸν εἶπε· Τὸν
Ἰησȣ͂ν γινώσκω, καὶ τὸν
Παῦλον ἐπίςαμαι· ὑμεῖς δὲ
τίνες ἐςέ;
16 Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ᾽
αὐτȣ̀ς ὁ ἄνθρωπος, ἐν ᾧ ἦν
τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ
κατακυριεύσας αὐτῶν, ἴσ-
χυσε κατ᾽ αὐτῶν, ὥςε γυμ-
νȣ̀ς ϗ τετραυματισμένους
ἐκφυγεῖν ἐκ τȣ͂ οἴκου ἐκείνȣ.
17 Τȣ͂το δὲ ἐγένετο γνωσ-
τὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε ϗ
Ἕλλησι τοῖς κατοικȣ͂σι τὴν
Ἔφεσον· ϗ ἐπέπεσε φόϐος
ἐπὶ πάντας αὐτοὺς, ϗ ἐμε-
γαλύνετο τὸ ὄνομα τȣ͂ Κυ-
ρίȣ Ἰησȣ͂.
18 Πολλοί τε τῶν πεπισ-
τευκότων ἤρχοντο, ἐξομο-
λογούμενοι ϗ ἀναγγέλλον-
τες τὰς πράξεις αὐτῶν.
19 Ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ πε-
ρίεργα πραξάντων συνενέγ-
καντες τὰς βίϐλους, κατέ-
καιον ἐνώπιον πάντων· ϗ
συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐ-
τῶν, ϗ εὗρον ἀργυρίȣ μυ-
ριάδας πέντε.
20 Οὕτω κατὰ κράτος ὁ
λόγος τȣ͂ Κυρίȣ ηὔξανε καὶ
ἴσχυεν.
21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦ-
τα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ
πνεύματι, διελθὼν τὴν Μα-
κεδονίαν ϗ Ἀχαΐαν, πορεύ-
εσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰ-
πών· Ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι
με ἐκεῖ δεῖ με καὶ Ῥώμην
ἰδεῖν.
22 Ἀποςείλας δὲ εἰς τὴν
Μακεδονίαν δύο τῶν διακο-
νȣ́ντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ
Ἔραστον, αὐτὸς ἐπέσχε
χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.
23 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν
καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ
ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ.
24 Δημήτριος γάρ τις
ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποι-
ῶν ναοὺς ἀργυρȣ͂ς Ἀρτέ-
μιδος, παρείχετο τοῖς τεχ-
νίταις ἐργασίαν ȣ̓κ ὀλίγην.
25 Οὓς συναθροίσας, καὶ
τȣ̀ς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργά-
τας, εἶπεν· Ἄνδρες, ἐπίσ-
τασθε, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς
ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν
ἐστι·
26 Καὶ θεωρεῖτε ϗ ἀκȣ́ετε,
ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου, ἀλλὰ
σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ
Παῦλος οὗτος πείσας μετέσ-
τησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων,
ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χει-
ρῶν γινόμενοι.
27 Οὐ μόνον δὲ τοῦτο
κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς
ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ ϗ
τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέ-
μιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν λογισ-
θῆναι, μέλλειν τε ϗ καθαι-
ρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα
αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία ϗ ἡ
οἰκουμένη σέϐεται.
28 Ἀκȣ́σαντες δὲ, ϗ γε-

νόμενοι πλήρεις θυμȣ̃ ἔκραζον, λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.

29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη τῆς συγχύσεως· ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον ϗ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμȣς Παύλου.

30 Τοῦ δὲ Παύλου βȣλομένȣ εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἴων αὐτὸν οἱ μαθηταί.

31 Τινὲς δὲ ϗ τῶν Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, παρεκάλουν μὴ δȣ̃ναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον.

32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, ϗ οἱ πλείȣς οὐκ ᾔδεισαν, τίνος ἕνεκεν συνεληλύθεισαν.

33 Ἐκ δὲ τȣ̃ ὄχλȣ προεϐίϐασαν Ἀλέξανδρον, προϐαλλόντων αὐτὸν τῶν Ἰȣδαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν χεῖρα, ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ.

34 Ἐπιγνόντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.

35 Καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, φησίν· Ἄνδρες Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστιν ἄνθρωπος, ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς μεγάλης Ἀρτέμιδος, ϗ τοῦ Διοπετȣ̃ς;

36 Ἀναντιῤῥήτων οὖν ὄντων τούτων, δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεςαλμένȣς ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν προπετὲς πράττειν·

37 Ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους οὔτε ἱεροσύλȣς, οὔτε βλασφημȣ̃ντας τὴν θεὸν ὑμῶν.

38 Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται πρός τινα λόγον ἔχουσιν, ἀγοραῖοι ἄγονται, ϗ ἀνθύπατοί εἰσιν· ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις.

39 Εἰ δέ τι περὶ ἑτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται.

40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίȣ ὑπάρχοντος, περὶ οὗ δυνησόμεθα ἀποδȣ̃ναι λόγον τῆς συστροφῆς ταύτης. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

ΚΕΦ. κ'. 20.

1 ΜΕΤᾺ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυϐον, προσκαλεσάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς ϗ ἀσπασάμενος, ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν.

2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, ϗ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα·

3 Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας.

4 Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος Πύῤῥου Βεροιαῖος· Θεσσαλονικέων δὲ, Ἀρίσταρχος ϗ Σεκοῦνδος ϗ Γάϊος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος· Ἀσιανοὶ δὲ, Τυχικὸς ϗ Τρόφιμος·

5 Οὗτοι προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι.

6 Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, ϗ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε, οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά.

7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον· παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου.

8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερῴῳ, οὗ ἦμεν συνηγμένοι.

9 Καθήμενος δέ τις νεανίας, ὀνόματι Εὔτυχος, ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὕπνῳ βαθεῖ, διαλεγομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω, ϗ ἤρθη νεκρός.

10 Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, ϗ συμπεριλαβὼν εἶπε· Μὴ θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν.

11 Ἀναβὰς δὲ, ϗ κλάσας ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρις αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν.

12 Ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, ϗ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως.

13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνήχθημεν εἰς τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτω γὰρ ἦν διατεταγμένος, μέλλων αὐτὸς πεζεύειν·

14 Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην·

15 Κἀκεῖθεν ἀποπλεύσαντες, τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἀντικρὺ Χίου· τῇ δὲ ἑτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον· ϗ μείναντες ἐν Τρωγυλλίῳ, τῇ ἐχομένῃ ἤλθομεν εἰς Μίλητον.

16 Κεκρίκει γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρο-

νοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσ-
πευδε γὰρ, εἰ δυνατὸν ἦν
αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεν-
τηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱερο-
σόλυμα.
17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτε
πέμψας εἰς Ἔφεσον, μετε-
καλέσατο τοὺς πρεσβυτέρες
τῆς ἐκκλησίας.
18 Ὡς δὲ παρεγένοντο
πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς·
Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώ-
της ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην
εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ'
ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον
ἐγενόμην,
19 Δουλεύων τῷ Κυρίῳ
μετὰ πάσης ταπεινοφροσύ-
νης, ϗ δακρύων ϗ πειρασ-
μῶν, τῶν συμβάντων μοι
ἐν ταῖς ἐπιβελαῖς τῶν Ἰε-
δαίων,
20 Ὡς οὐδὲν ὑπεστειλά-
μην τῶν συμφερόντων, τοῦ
μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν ϗ δι-
δάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ ϗ κατ'
οἴκες·
21 Διαμαρτυρόμενος Ἰε-
δαίοις τε ϗ Ἕλλησι τὴν εἰς
τὸν Θεὸν μετάνοιαν, ϗ πισ-
τιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡ-
μῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
22 Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ δε-
δεμένος τῷ πνεύματι, πο-
ρεύομαι εἰς Ἱερεσαλὴμ, τὰ
ἐν αὐτῇ συναντήσοντά μοι
μὴ εἰδώς.
23 Πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν δια-
μαρτύρεταί μοι, λέγον, ὅτι
δεσμά με ϗ θλίψεις μένου-
σιν.
24 Ἀλλ' οὐδενὸς λόγον
ποιοῦμαι, οὐδὲ ἔχω τὴν ψυ-
χήν μου τιμίαν ἐμαυτῷ, ὡς
τελειῶσαι τὸν δρόμον μου
μετὰ χαρᾶς, ϗ τὴν διακο-
νίαν, ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ
Κυρίε Ἰησοῦ, διαμαρτύρασ-
θαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χά-
ριτος τε Θεε.
25 Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ οἶ-
δα, ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ
πρόσωπόν με ὑμεῖς πάντες,
ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων
τὴν βασιλείαν τε Θεε.
26 Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν
ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι
καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τε αἵμα-
τος πάντων·
27 Οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην
τε μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶ-
σαν τὴν βελὴν τε Θεε.
28 Προσέχετε ἐν ἑαυτοῖς
ϗ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ
ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἔθετο ἐπισκόπες, ποιμαίνειν
τὴν ἐκκλησίαν τε Θεε, ἣν
περιεποιήσατο διὰ τε αἵμα-
τος τε ἰδίε.
29 Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο,
ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν
ἄφιξίν με λύκοι βαρεῖς εἰς
ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ
ποιμνίε.
30 Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν
ἀναστήσονται ἄνδρες λα-
λεντες διεστραμμένα, τε ἀ-

*ποσπᾷν τοὺς μαθητὰς ὀπί-
σω αὐτῶν.*
31 Διὸ γρηγορεῖτε, μνη-
μονεύοντες, ὅτι τριετίαν
νύκτα ϗ ἡμέραν οὐκ ἐπαυ-
σάμην μετὰ δακρύων νου-
θετῶν ἕνα ἕκαστον.
32 Καὶ τανῦν παρατίθε-
μαι ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, τῷ Θεῷ
ϗ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐ-
τοῦ, τῷ δυναμένῳ ἐποικοδο-
μῆσαι, ϗ δοῦναι ὑμῖν κλη-
ρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμέ-
νοις πᾶσιν.
33 Ἀργυρίου ἢ χρυσίου
ἢ ἱματισμȣ̃ ȣ̓δενὸς ἐπεθύ-
μησα·
34 Αὐτοὶ γινώσκετε, ὅτι
ταῖς χρείαις μȣ ϗ τοῖς οὖσι
μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ
χεῖρες αὗται.
35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν
ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀν-
τιλαμϐάνεσθαι τῶν ἀσθε-
νούντων, μνημονεύειν τε
τῶν λόγων τȣ̃ Κυρίȣ Ἰησȣ̃,
ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν
ἐστι μᾶλλον διδόναι, ἢ λαμ-
ϐάνειν.
36 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεὶς
τὰ γόνατα αὐτȣ̃, σὺν πᾶ-
σιν αὐτοῖς προσηύξατο.
37 Ἱκανὸς δὲ ἐγένετο
κλαυθμὸς πάντων· ϗ ἐπι-
πεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον
τοῦ Παύλου, κατεφίλουν
αὐτόν·
38 Ὀδυνώμενοι μάλιστα
ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι
οὐκέτι μέλλȣσι τὸ πρόσω-
πον αὐτȣ̃ θεωρεῖν. Προέ-
πεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ
πλοῖον.

ΚΕΦ. κα΄. 21.

1 ὩΣ δὲ ἐγένετο, ἀναχ-
θῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέν-
τας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρο-
μήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν
Κῶ, τῇ δὲ ἑξῆς εἰς τὴν Ῥό-
δον, κἀκεῖθεν εἰς Πάταρα.
2 Καὶ εὑρόντες πλοῖον
διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐ-
πιϐάντες ἀνήχθημεν.
3 Ἀναφανέντες δὲ τὴν
Κύπρον, καὶ καταλιπόντες
αὐτὴν εὐώνυμον, ἐπλέομεν
εἰς Συρίαν, ϗ κατήχθημεν
εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ
πλοῖον ἀποφορτιζόμενον
τὸν γόμον.
4 Καὶ ἀνευρόντες τοὺς
μαθητὰς, ἐπεμείναμεν αὐ-
τοῦ ἡμέρας ἑπτά· οἵτινες
τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ
Πνεύματος, μὴ ἀναϐαίνειν
εἰς Ἱεροσόλυμα.
5 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς
ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξελ-
θόντες ἐπορευόμεθα, προ-
πεμπόντων ἡμᾶς πάντων
σὺν γυναιξὶ ϗ τέκνοις, ἕως
ἔξω τῆς πόλεως· ϗ θέντες
τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγια-
λὸν, προσηυξάμεθα.
6 Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλ-
λήλȣς, ἐπέϐημεν εἰς τὸ

πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες, ἀπὸ Τύρȣ κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαΐδα· ϗ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς, ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς.

8 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες ἤλθομεν εἰς Καισάρειαν· ϗ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τȣ̃ εὐαγγελιστοῦ, ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ.

9 Τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύουσαι.

10 Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείȣς, κατῆλθέ τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἄγαβος·

11 Καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, ϗ ἄρας τὴν ζώνην τȣ̃ Παύλȣ, δήσας τε αὐτȣ̃ τὰς χεῖρας ϗ τȣ̀ς πόδας, εἶπε· Τάδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστιν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω δήσȣσιν ἐν Ἱερȣσαλὴμ οἱ Ἰȣδαῖοι, ϗ παραδώσȣσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν.

12 Ὡς δὲ ἠκȣ́σαμεν ταῦτα, παρεκαλȣ̃μεν ἡμεῖς τε ϗ οἱ ἐντόπιοι, τȣ̃ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερȣσαλήμ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε, κλαίοντες ϗ συνθρύπτοντές μȣ τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ ϗ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερȣσαλὴμ ἑτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τȣ̃ Κυρίȣ Ἰησȣ̃.

14 Μὴ πειθομένȣ δὲ αὐτȣ̃, ἡσυχάσαμεν, εἰπόντες· Τὸ θέλημα τȣ̃ Κυρίȣ γενέσθω.

15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποσκευασάμενοι ἀνεϐαίνομεν εἰς Ἱερȣσαλήμ.

16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν, Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ.

17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.

18 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῄει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωϐον· πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσϐύτεροι.

19 Καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς, ἐξηγεῖτο καθ' ἓν ἕκαστον ὧν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ.

20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Θεόν· εἰπόν τε αὐτῷ· Θεωρεῖς, ἀδελφὲ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων· ϗ πάντες ζηλωταὶ τȣ̃ νόμȣ ὑπάρχȣσι.

21 Κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωϋσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας Ἰȣδαίȣς, λέγων, μὴ περιτέμ-

νεῖν αὐτοὺς τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθεσι περιπατεῖν.

22 Τί οὖν ἐστι; πάντως δεῖ πλῆθος συνελθεῖν· ἀκούσονται γὰρ, ὅτι ἐλήλυθας.

23 Τοῦτο οὖν ποίησον, ὅ σοι λέγομεν· Εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν.

24 Τούτους παραλαβὼν, ἁγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρήσωνται τὴν κεφαλὴν, καὶ γνώσονται πάντες, ὅτι ὧν κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ στοιχεῖς ϗ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων.

25 Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν, κρίναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτοὺς, εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τό,τε εἰδωλόθυτον ϗ τὸ αἷμα ϗ πνικτὸν ϗ πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἁγνισθεὶς εἰσῄει εἰς τὸ ἱερὸν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά.

27 Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, ϗ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν,

28 Κράζοντες· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ ϗ τοῦ νόμου ϗ τοῦ τόπου τούτου πάντας πανταχοῦ διδάσκων· ἔτι τε ϗ Ἕλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερὸν, ϗ κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον.

29 (Ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος.)

30 Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, ϗ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ· ϗ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου, εἷλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· ϗ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.

31 Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης, ὅτι ὅλη συγκέχυται Ἱερουσαλήμ·

32 Ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας ϗ ἑκατοντάρχους, κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς. Οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλίαρχον ϗ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἐγγίσας ὁ χιλίαρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἁλύσεσι δυσί· καὶ ἐπυνθάνετο, τίς

ἂν εἴη, καὶ τί ἐστι πεποιηκώς.
34 Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ. Μὴ δυνάμενος δὲ γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν.
35 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμοὺς, συνέβη βαςάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ςρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλοῦ·
36 Ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, κράζον· Αἶρε αὐτόν.
37 Μέλλων τε εισάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος, λέγει τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ ἔξεστί μοι εἰπεῖν τι πρὸς σε; Ὁ δὲ ἔφη, Ἑλληνιστὶ γινώσκεις;
38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος, ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίȣς ἄνδρας τῶν σικαρίων;
39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐγὼ ἄνθρωπος μέν εἰμι Ἰȣδαῖος Ταρσεὺς, τῆς Κιλικίας οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης· δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν.
40 Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Παῦλος ἑστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης, προσεφώνησε τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ, λέγων·

ΚΕΦ. κβ'. 22.

1 ἌΝΔΡΕΣ ἀδελφοὶ ϗ πατέρες, ἀκούσατέ μȣ τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας.
2 (Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν. Καί φησιν·)
3 Ἐγὼ μὲν εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιὴλ πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τȣ πατρῴȣ νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ, καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον·
4 Ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτȣ, δεσμεύων ϗ παραδιδοὺς εἰς φυλακὰς ἄνδρας τε ϗ γυναῖκας,
5 Ὡς ϗ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι, ϗ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν ϗ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς, εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην, ἄξων ϗ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας, δεδεμένȣς εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα τιμωρηθῶσιν.
6 Ἐγένετο δέ μοι πορευο-

μένῳ ἢ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ, περὶ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ·

7 Ἔπεσόν τε εἰς τὸ ἔδαφος, ἢ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις;

8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς εἶ, Κύριε, Εἶπέ τε πρός με· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν σὺ διώκεις.

9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο, καὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο· τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι.

10 Εἶπον δέ· Τί ποιήσω, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρός με· Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν· κἀκεῖ σοι λαληθήσεται περὶ πάντων, ὧν τέτακταί σοι ποιῆσαι.

11 Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον, ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι, ἦλθον εἰς Δαμασκόν.

12 Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων,

13 Ἐλθὼν πρός με καὶ ἐπιστὰς εἶπέ μοι· Σαοὺλ ἀδελφὲ, ἀνάβλεψον. Κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἢ ἰδεῖν τὸν δίκαιον, ἢ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ·

15 Ὅτι ἔσῃ μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ὧν ἑώρακας ἢ ἤκουσας.

16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι, ἢ ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἢ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει,

18 Καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι· Σπεῦσον, καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ· διότι οὐ παραδέξονταί σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ.

19 Κἀγὼ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται, ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων ἢ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπί σε.

20 Καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, ἢ αὐτὸς ἤμην ἐφεστὼς, ἢ συνευδοκῶν, ἢ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν.

21 Καὶ εἶπε πρός με· Πορεύου· ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε.

22 Ἤκουον δὲ αὐτῦ ἄχρι τούτȣ τῦ λόγου, ϗ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες· Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν.

23 Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν ϗ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια, ϗ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα,

24 Ἐκέλευσεν ὁ χιλίαρχος εἰσάγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολὴν, εἰπὼν μάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτόν· ἵνα ἐπιγνῷ, δἰ ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ·

25 Ὡς δὲ προέτειναν αὐτὸν τοῖς ἱμᾶσιν, εἶπε πρὸς τὸν ἑστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος· Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν;

26 Ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, προσελθὼν ἀπήγγειλε τῷ χιλιάρχῳ, λέγων· τί μέλλεις ποιεῖν; ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστι.

27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλίαρχος εἶπεν αὐτῷ· Λέγε μοι, σὺ Ῥωμαῖος εἶ; Ὁ δὲ ἔφη· Ναί.

28 Ἀπεκρίθη τὲ ὁ χιλίαρχος· Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη· Ἐγὼ δὲ ϗ γεγέννημαι.

29 Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν. Καὶ ὁ χιλίαρχος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς, τὸ τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν, ϗ ἐκέλευσεν συνελθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς ϗ πᾶν τὸ συνέδριον· ϗ καταγαγὼν τὸν Παῦλον, ἔστησεν εἰς αὐτούς.

ΚΕΦ. κγ΄. 23.

1 ἈΤΕΝΙ'ΣΑΣ δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ, τύπτειν αὐτῦ τὸ στόμα.

3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτόν εἶπε· Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεὸς, τοῖχε κεκονιαμένε· ϗ σὺ κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, ϗ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι;

4 Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· Τὸν ἀρχιερέα τῦ Θεῦ λοιδορεῖς;

5 Ἔφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ᾔδειν, ἀδελφοὶ, ὅτι ἐστὶν

ἀρχιερεύς· γέγραπται γάρ· Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς.

6 Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος, ὅτι τὸ ἓν μέρος ἐστὶ Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος ϗ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.

7 Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος, ἐγένετο ϛάσις τῶν Φαρισαίων ϗ τῶν Σαδδουκαίων, ϗ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος.

8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάϛασιν, μηδὲ ἄγγελον μήτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα.

9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη· καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβὰν ἁρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε· Θάρσει· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτω σε δεῖ ϗ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντες συστροφὴν οἱ Ἰουδαῖοι, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς, λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον·

13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότες·

14 Οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι ϗ τοῖς πρεσβυτέροις, εἶπον· Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτούς, μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον.

15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως αὐτὸν καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ, πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν, ἕτοιμοί ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολήν, ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ.

17 Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἑκατοντάρχων, ἔφη· Τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν

χιλίαρχον· ἔχει γάρ τι ἀ-
παγγεῖλαι αὐτῷ.
18 Ὁ μὲν οὖν παραλα-
βὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν
χιλίαρχον, καί φησιν· Ὁ
δέσμιος Παῦλος προσκαλε-
σάμενός με ἠρώτησε τοῦτον
τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρός
σε, ἔχοντά τι λαλῆσαί σοι.
19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς
χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος,
καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν,
ἐπυνθάνετο· Τί ἐστιν, ὃ
ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι;
20 Εἶπε δέ· Ὅτι οἱ Ἰου-
δαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆ-
σαί σε, ὅπως αὔριον εἰς τὸ
συνέδριον καταγάγῃς τὸν
Παῦλον, ὡς μέλλοντές τι
ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι
περὶ αὐτοῦ.
21 Σὺ οὖν μὴ πεισθῇς
αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐ-
τὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους
τεσσαράκοντα, οἵτινες ἀνε-
θεμάτισαν ἑαυτοὺς, μήτε
φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ
ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ νῦν ἕ-
τοιμοί εἰσι προσδεχόμενοι
τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν.
22 Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος
ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, πα-
ραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆ-
σαι, ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας
πρός με.
23 Καὶ προσκαλεσάμενος
δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρ-
χων, εἶπεν· Ἑτοιμάσατε
στρατιώτας διακοσίους, ὅπως
πορευθῶσιν ἕως Καισαρεί-
ας, καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα,
καὶ δεξιολάβους διακοσίους,
ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκ-
τός·
24 Κτήνη τε παραστῆσαι,
ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦ-
λον διασώσωσι πρὸς Φήλικα
τὸν ἡγεμόνα.
25 Γράψας ἐπιστολὴν
περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦ-
τον·
26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ
κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι
χαίρειν.
27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλ-
ληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαί-
ων, καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι
ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν τῷ
στρατεύματι ἐξειλόμην αὐ-
τὸν, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός
ἐστι.
28 Βουλόμενος δὲ γνῶναι
τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν
αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς
τὸ συνέδριον αὐτῶν·
29 Ὃν εὗρον ἐγκαλού-
μενον περὶ ζητημάτων τοῦ
νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον
θανάτου ἢ δεσμῶν ἔγκλημα
ἔχοντα.
30 Μηνυθείσης δέ μοι
ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα
μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς ἔπεμψα
πρός σε, παραγγείλας καὶ
τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ
πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Ἔρ-
ρωσο.

31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται, κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τοὺς ἱππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

33 Οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, ꝁ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

34 Ἀναγνοὺς δὲ, ꝁ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστὶ, ꝁ πυθόμενος, ὅτι ἀπὸ Κιλικίας.

35 Διακούσομαί σȣ, ἔφη, ὅταν ꝁ οἱ κατήγοροί σȣ παραγένωνται. Ἐκέλευσέ τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τȣ͂ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι.

ΚΕΦ. κδ΄. 24.

1 ΜΕΤΑ` δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων ꝁ ῥήτορος Τερτύλλου τινὸς, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τȣ͂ Παύλου.

2 Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων·

3 Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, ꝁ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας, πάντῃ τε ꝁ πανταχȣ͂ ἀποδεχόμεθα, κράτιϛε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας.

4 Ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ.

5 Εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τȣ͂τον λοιμὸν, καὶ κινοῦντα στάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἱρέσεως,

6 Ὃς ꝁ τὸ ἱερὸν ἐπείρασε βεβηλῶσαι· ὃν ꝁ ἐκρατήσαμεν, ꝁ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠθελήσαμεν κρίνειν.

7 Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, μετὰ πολλῆς βίας ἐκ των χέιρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε,

8 Κελεύσας τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπί σε· παρ᾽ οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας, περὶ πάντων τȣ́των ἐπιγνῶναι, ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ.

9 Συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν.

10 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιϛάμενος,

εὐθυμότερον τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι.

11 Δυναμένȣ σȣ γνῶναι, ὅτι οὐ πλείους εἰσί μοι ἡμέραι δεκαδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν Ἱερουσαλήμ.

12 Καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρόν με πρός τινα διαλεγόμενον, ἢ ἐπισύστασιν ποιοῦντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ τὴν πόλιν.

13 Οὔτε παραστῆσαι δύνανται, περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσί μου.

14 Ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν, ἣν λέγουσιν αἵρεσιν, οὕτω λατρεύω τῷ πατρῴῳ Θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις·

15 Ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεὸν, ἣν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε ϗ ἀδίκων.

16 Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαπαντός·

17 Δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων παρεγενόμην ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μȣ, ϗ προσφοράς·

18 Ἐν οἷς εὗρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου, οὐδὲ μετὰ θορύβου. Τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι,

19 Οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι, ϗ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρός με.

20 Ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν, τί εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα, στάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου·

21 Ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, ἧς ἔκραξα ἑστὼς ἐν αὐτοῖς· Ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν.

22 Ἀνεβάλετο δὲ αὐτοὺς ὁ Φῆλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἰπών· Ὅταν Λυσίας ὁ χιλίαρχος καταβῇ, διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς.

23 Διαταξάμενός τε τῷ ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι αὐτὸν, ἔχειν τε ἄνεσιν, καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν, ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ.

24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ, οὔσῃ Ἰουδαίᾳ, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.

25 Διαλεγομένȣ δὲ αὐτȣ̃ περὶ δικαιοσύνης ϗ ἐγκρατείας ϗ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος, ἔμφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· Τὸ

νῦν ἔχον πορεύου· καιρὸν
δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσο-
μαί σε.
26 Ἅμα καὶ ἐλπίζων,
ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐ-
τῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, ὅπως
λύσῃ αὐτόν· διὸ καὶ πυκ-
νότερον αὐτὸν μεταπεμπό-
μενος ὡμίλει αὐτῷ.
27 Διετίας δὲ πληρωθεί-
σης ἔλαβε διάδοχον ὁ Φῆ-
λιξ Πόρκιον Φῆστον· θέ-
λων τε χάριτας καταθέσθαι
τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, κα-
τέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμέ-
νον.

ΚΕΦ. κε΄. 25.

1 ἘΠΙΒΑ'Σ οὖν Φῆστος
τῇ ἐπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσό-
λυμα ἀπὸ Καισαρείας.
2 Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ
ἀρχιερεὺς ϗ οἱ πρῶτοι τῶν
Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου,
ϗ παρεκάλουν αὐτὸν,
3 Αἰτούμενοι χάριν κατ᾽
αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψηται
αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐνέ-
δραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐ-
τὸν κατὰ τὴν ὁδόν.
4 Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀ-
πεκρίθη, τερεῖσθαι τὸν Παῦ-
λον ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν
δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπο-
ρεύεσθαι.
5 Οἱ οὖν ἐν ὑμῖν, φησὶ,
δυνατοὶ, συγκαταβάντες, εἴ
τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ, κατη-
γορείτωσαν αὐτοῦ.
6 Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς
ἡμέρας οὐ πλείους ὀκτὼ ἢ
δέκα, καταβὰς εἰς Καισά-
ρειαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας
ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσε
τὸν Παῦλον ἀχθῆναι.
7 Παραγενομένου δὲ αὐ-
τοῦ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ
Ἱεροσολύμων καταβεβηκό-
τες Ἰουδαῖοι, πολλὰ ϗ βαρέα
αἰτιώματα φέροντες κατὰ
τοῦ Παύλου, ἃ οὐκ ἴσχυον
ἀποδεῖξαι·
8 Ἀπολογουμένου αὐτοῦ·
Ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν
Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν,
οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρ-
τον.
9 Ὁ Φῆστος δὲ, τοῖς Ἰου-
δαίοις θέλων χάριν κατα-
θέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύ-
λῳ εἶπε· Θέλεις εἰς Ἱεροσό-
λυμα ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τού-
των κρίνεσθαι ἐπ᾽ ἐμοῦ;
10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος·
Ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος
ἑστώς εἰμι, οὗ με δεῖ κρί-
νεσθαι. Ἰουδαίους οὐδὲν
ἠδίκησα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον
ἐπιγινώσκεις.
11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, ϗ
ἄξιον θανάτου πέπραχά τι,
οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθα-
νεῖν· εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν
οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς
με δύναται αὐτοῖς χαρίσα-
σθαι. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι.

12 Τότε ὁ Φῆστος συλλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη. Καίσαρα ἐπικέκλησαι· ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.
13 Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς ϗ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον.
14 Ὡς δὲ πλείȣς ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, λέγων· Ἀνήρ τις ἐστι καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος,
15 Περὶ οὗ γενομένȣ μȣ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην.
16 Πρὸς οὓς ἀπεκρίθην, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα ἄνθρωπον, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος.
17 Συνελθόντων ȣ̓ν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἑξῆς καθίσας ἐπὶ τȣ̃ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα.
18 Περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον, ὧν ὑπενόȣν ἐγώ·
19 Ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν, καὶ περί τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῇν.
20 Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλεγον, εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, κἀκεῖ κρίνεσθαι περὶ τȣ́των.
21 Τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένȣ τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τȣ̃ Σεβαςȣ̃ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν, ἕως οὗ πέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα.
22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆςον ἔφη· Ἐβȣλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ δέ· Αὔριον, φησὶν, ἀκούσῃ αὐτοῦ.
23 Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας, ϗ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον, σύν τε τοῖς χιλιάρχοις, ϗ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν οὖσι τῆς πόλεως, ϗ κελεύσαντος τοῦ Φήστου, ἤχθη ὁ Παῦλος.
24 Καί φησιν ὁ Φῆςος· Ἀγρίππα βασιλεῦ, ϗ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον, περὶ οὗ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις ϗ ἐνθάδε, ἐπιβοῶντες μὴ δεῖν ζῇν αὐτὸν μηκέτι.
25 Ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου

αὐτὸν πεπραχέναι, ϗ αὐτῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν, ἔκρινα πέμπειν αὐτόν.

26 Περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω· διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν, ϗ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τι γράψαι.

27 Ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.

ΚΕΦ. κϛ'. 26.

1 ἈΓΡΙ'ΠΠΑΣ δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα·

2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἥγημαι ἐμαυτὸν μακάριον, μέλλων ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σοῦ σήμερον·

3 Μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰȣδαίȣς ἐθῶν τε ϗ ζητημάτων. Διὸ δέομαί σȣ, μακροθύμως ἀκȣ̃σαί μȣ.

4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μȣ τὴν ἐκ νεότητος, τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μȣ ἐν Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ἰȣδαῖοι·

5 Προγινώσκοντές με ἄνωθεν, (ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν,) ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα φαρισαῖος.

6 Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἕστηκα κρινόμενος·

7 Εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν, ἐν ἐκτενείᾳ νύκτα ϗ ἡμέραν λατρεῦον, ἐλπίζει καταντῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὑπὸ Ἰȣδαίων.

8 Τί; ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν, εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει;

9 Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι.

10 Ὃ ϗ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις· ϗ πολλοὺς τῶν ἁγίων ἐγὼ ἐν φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξȣσίαν λαβών· ἀναιρȣμένων τε αὐτῶν, κατήνεγκα ψῆφον·

11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς, ἠνάγκαζον βλασφημεῖν· περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις.

12 Ἐν οἷς ϗ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξȣ-

σίας ꙃ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ
τῶν ἀρχιερέων,
13 Ἡμέρας μέσης, κατὰ
τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ,
οὐρανόθεν, ὑπὲρ τὴν λαμ-
πρότητα τȣ̃ ἡλίȣ, περιλάμ-
ψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν
ἐμοὶ πορευομένους.
14 Πάντων δὲ καταπε-
σόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν,
ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν
πρός με, καὶ λέγουσαν τῇ
Ἑβραΐδι διαλέκτῳ· Σαοὺλ,
Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκλη-
ρόν σοι πρὸς κέντρα λακτί-
ζειν.
15 Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ,
Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγώ
εἰμι Ἰησȣ̃ς, ὃν σὺ διώκεις.
16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ
στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου·
εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι,
προχειρίσασθαί σε ὑπηρέ-
την ꙃ μάρτυρα, ὧν τε εἶδες,
ὧν τε ὀφθήσομαί σοι.
17 Ἐξαιρȣ́μενός σε ἐκ τȣ̃
λαȣ̃ ꙃ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς
ἐγώ σε ἀποστέλλω,
18 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν, τȣ̃ ἐπιστρέψαι ἀπὸ
σκότȣς εἰς φῶς, καὶ τῆς
ἐξȣσίας τȣ̃ σατανᾶ ἐπὶ τὸν
Θεὸν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ꙃ κλῆρον
ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πίστει
τῇ εἰς ἐμέ.
19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίπ-
πα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς
τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ·
20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασ-
κῷ πρῶτον ꙃ Ἱεροσολύμοις,
εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν
τῆς Ἰȣδαίας, ꙃ τοῖς ἔθνε-
σιν, ἀπήγγελλον μετανο-
εῖν, ꙃ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν
Θεὸν, ἄξια τῆς μετανοίας
ἔργα πράσσοντας.
21 Ἕνεκα τούτων με οἱ
Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν
τῷ ἱερῷ, ἐπειρῶντο διαχει-
ρίσασθαι.
22 Ἐπικȣρίας ȣ̃ν τυχὼν
τῆς παρὰ τȣ̃ Θεȣ̃, ἄχρι τῆς
ἡμέρας ταύτης ἕστηκα, μαρ-
τυρούμενος μικρῷ τε ꙃ με-
γάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων,
ὧν τε οἱ προφῆται ἐλάλη-
σαν μελλόντων γίνεσθαι, ꙃ
Μωϋσῆς·
23 Εἰ παθητὸς ὁ Χρισ-
τὸς, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστά-
σεως νεκρῶν φῶς μέλλει κα-
ταγγέλλειν τῷ λαῷ ꙃ τοῖς
ἔθνεσι.
24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπο-
λογουμένου, ὁ Φῆστος με-
γάλῃ τῇ φωνῇ ἔφη· Μαίνῃ,
Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμ-
ματα εἰς μανίαν περιτρέπει.
25 Ὁ δέ· Οὐ μαίνομαι,
φησι, κράτιστε Φῆστε, ἀλλ'
ἀληθείας ꙃ σωφροσύνης ῥή-
ματα ἀποφθέγγομαι.
26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ
τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν
ꙃ παῤῥησιαζόμενος λαλῶ·
λανθάνειν γὰρ αὐτόν τι τȣ́-
των οὐ πείθομαι οὐδέν· οὐ

γάρ ἐςιν ἐν γωνίᾳ πεπραγ-
μένον τοῦτο.
27 Πιςεύεις, βασιλεῦ 'Α-
γρίππα, τοῖς προφήταις;
οἶδα, ὅτι πιστεύεις.
28 'Ο δὲ 'Αγρίππας πρὸς
τὸν Παῦλον ἔφη· 'Εν ὀλίγῳ
με πείθεις Χριστιανὸν γε-
νέσθαι.
29 'Ο δὲ Παῦλος εἶπεν·
Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν
ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ οὐ μό-
νον σε, ἀλλὰ καὶ πάντας
τοὺς ἀκούοντάς μου σήμε-
ρον, γενέσθαι τοιούτους, ὁ-
ποῖος κἀγώ εἰμι, παρεκτὸς
τῶν δεσμῶν τούτων.
30 'Ανέςη τε ὁ βασιλεὺς
καὶ ὁ ἡγεμὼν, ἥ τε Βερνίκη,
καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς·
31 Καὶ ἀναχωρήσαντες
ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους,
λέγοντες· "Οτι οὐδὲν θανά-
του ἄξιον ἢ δεσμῶν πράσ-
σει ὁ ἄνθρωπος οὗτος.
32 'Αγρίππας δὲ τῷ Φήσ-
τῳ ἔφη· 'Απολελύσθαι ἐδύ-
νατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, εἰ
μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

ΚΕΦ. κζ΄. 27.

1 'ΩΣ δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀπο-
πλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν 'Ιτα-
λίαν, παρεδίδουν τόν τε
Παῦλον καί τινας ἑτέρους
δεσμώτας ἑκατοντάρχῃ, ὀ-
νόματι 'Ιουλίῳ, σπείρης
Σεβαστῆς.
2 'Επιβάντες δὲ πλοίῳ
'Αδραμυττηνῷ, μέλλοντες
πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν 'Ασίαν
τόπους, ἀνήχθημεν, ὄντος
σὺν ἡμῖν 'Αριστάρχου Μα-
κεδόνος Θεσσαλονικέως.
3 Τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθη-
μεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρώ-
πως τε ὁ 'Ιούλιος τῷ Παύλῳ
χρησάμενος, ἐπέτρεψε πρὸς
τοὺς φίλους πορευθέντα ἐ-
πιμελείας τυχεῖν.
4 Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες
ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύ-
προν, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους
εἶναι ἐναντίους.
5 Τό,τε πέλαγος τὸ κατὰ
τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν
διαπλεύσαντες, κατήλθομεν
εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.
6 Κἀκεῖ εὑρὼν ὁ ἑκατόν-
ταρχος πλοῖον 'Αλεξανδρῖ-
νον πλέον εἰς τὴν 'Ιταλίαν,
ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό.
7 'Εν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις
βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις
γενόμενοι κατὰ τὴν Κνί-
δον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς
τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν
τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώ-
νην·
8 Μόλις τε παραλεγόμε-
νοι αὐτὴν, ἤλθομεν εἰς τό-
πον τινὰ καλούμενον Κα-
λοὺς λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν
πόλις Λασαία.
9 'Ικανοῦ δὲ χρόνου δια-
γενομένου, καὶ ὄντος ἤδη
ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοὸς, διὰ

τὸ καὶ τὴν νηστεῖαν ἤδη
παρεληλυθέναι, παρῄνει ὁ
Παῦλος,
10 Λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ, ὅτι μετὰ ὕβρεως
ꝁ πολλῆς ζημίας ȣ̓ μόνον
τοῦ φορτίου ꝁ τοῦ πλοίου,
ἀλλὰ ꝁ τῶν ψυχῶν ἡμῶν
μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν.
11 Ὁ δὲ ἑκατοντάρχης
τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπείθετο μᾶλλον, ἢ
τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις.
12 Ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι
κἀκεῖθεν, εἴπως δύναιντο
καταντήσαντες εἰς Φοίνικα
παραχειμάσαι, λιμένα τῆς
Κρήτης βλέποντα κατὰ Λίβα ꝁ κατὰ Χῶρον.
13 Ὑποπνεύσαντος δὲ
Νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες, ἆσσον παρελέγοντο τὴν
Κρήτην.
14 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε
κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς, ὁ καλȣ́μενος Εὐρυκλύδων.
15 Συναρπασθέντος δὲ
τοῦ πλοίου, ꝁ μὴ δυναμένȣ
ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ,
ἐπιδόντες ἐφερόμεθα.
16 Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην, μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης·
17 Ἣν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί
τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος,
οὕτως ἐφέροντο.
18 Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἑξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο·
19 Καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τȣ̃ πλοίȣ
ἔῤῥιψαν.
20 Μήτε δὲ ἡλίȣ, μήτε
ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ
πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός
τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου,
λοιπὸν περιῃρεῖτο πᾶσα ἐλπὶς τȣ̃ σώζεσθαι ἡμᾶς.
21 Πολλῆς δὲ ἀσιτίας
ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς
ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν,
εἶπεν· Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες,
πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ
ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης,
κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην ꝁ τὴν ζημίαν.
22 Καὶ τανῦν παραινῶ
ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ
γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται
ἐξ ὑμῶν, πλὴν τȣ̃ πλοίȣ.
23 Παρέστη γάρ μοι τῇ
νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ
Θεοῦ, οὗ εἰμι, ᾧ καὶ λατρεύω,
24 Λέγων· Μὴ φοβοῦ
Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· ꝁ ἰδοὺ, κεχάρι

γάρ ἐςιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο.

27 Πιςεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; οἶδα, ὅτι πιστεύεις.

28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν γενέσθαι.

29 Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν· Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, ϗ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ οὐ μόνον σε, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον, γενέσθαι τοιούτους, ὁποῖος κᾀγώ εἰμι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων.

30 Ἀνέςη τε ὁ βασιλεὺς ϗ ὁ ἡγεμὼν, ἥ τε Βερνίκη, ϗ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς·

31 Καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι οὐδὲν θανάτου ἄξιον ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος.

32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήστῳ ἔφη· Ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

ΚΕΦ. κζ΄. 27.

1 ὩΣ δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τόν τε Παῦλον καί τινας ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχῃ, ὀνόματι Ἰουλίῳ, σπείρης Σεβαστῆς.

2 Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ, μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνος Θεσσαλονικέως.

3 Τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ἐπέτρεψε πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν.

4 Κᾀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους.

5 Τό,τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν ϗ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.

6 Κᾀκεῖ εὑρὼν ὁ ἑκατόνταρχος πλοῖον Ἀλεξανδρῖνον πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό.

7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην·

8 Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν, ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία.

9 Ἱκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου, ϗ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοὸς, διὰ

τὸ καὶ τὴν νηστεῖαν ἤδη
παρεληλυθέναι, παρῄνει ὁ
Παῦλος,
10 Λέγων αὐτοῖς· Ἄν-
δρες, θεωρῶ, ὅτι μετὰ ὕβρεως
ϗ πολλῆς ζημίας ꙋ μόνον
τοῦ φορτίου ϗ τοῦ πλοίου,
ἀλλὰ ϗ τῶν ψυχῶν ἡμῶν
μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν.
11 Ὁ δὲ ἑκατοντάρχης
τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυ-
κλήρῳ ἐπείθετο μᾶλλον, ἢ
τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγο-
μένοις.
12 Ἀνευθέτου δὲ τοῦ λι-
μένος ὑπάρχοντος πρὸς πα-
ραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔ-
θεντο βουλὴν ἀναχθῆναι
κἀκεῖθεν, εἴπως δύναιντο
καταντήσαντες εἰς Φοίνικα
παραχειμάσαι, λιμένα τῆς
Κρήτης βλέποντα κατὰ Λί-
βα ϗ κατὰ Χῶρον.
13 Ὑποπνεύσαντος δὲ
Νότου, δόξαντες τῆς προ-
θέσεως κεκρατηκέναι, ἄραν-
τες, ἆσσον παρελέγοντο τὴν
Κρήτην.
14 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε
κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνι-
κὸς, ὁ καλꙋ́μενος Εὐρυκλύ-
δων.
15 Συναρπασθέντος δὲ
τοῦ πλοίου, ϗ μὴ δυναμένꙋ
ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ,
ἐπιδόντες ἐφερόμεθα.
16 Νησίον δέ τι ὑποδρα-
μόντες καλούμενον Κλαύ-
δην, μόλις ἰσχύσαμεν περι-
κρατεῖς γενέσθαι τῆς σκά-
φης·
17 Ἣν ἄραντες, βοηθεί-
αις ἐχρῶντο, ὑποζωννύν-
τες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί
τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέ-
σωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος,
οὕτως ἐφέροντο.
18 Σφοδρῶς δὲ χειμαζο-
μένων ἡμῶν, τῇ ἑξῆς ἐκ-
βολὴν ἐποιοῦντο·
19 Καὶ τῇ τρίτῃ αὐτό-
χειρες τὴν σκευὴν τꙋ̃ πλοίꙋ
ἐῤῥίψαν.
20 Μήτε δὲ ἡλίꙋ, μήτε
ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ
πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός
τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου,
λοιπὸν περιῃρεῖτο πᾶσα ἐλ-
πὶς τꙋ̃ σώζεσθαι ἡμᾶς.
21 Πολλῆς δὲ ἀσιτίας
ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς
ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν,
εἶπεν· Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες,
πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ
ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης,
κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύ-
την ϗ τὴν ζημίαν.
22 Καὶ τανῦν παραινῶ
ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ
γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται
ἐξ ὑμῶν, πλὴν τꙋ̃ πλοίꙋ.
23 Παρέστη γάρ μοι τῇ
νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ
Θεοῦ, οὗ εἰμι, ᾧ καὶ λα-
τρεύω,
24 Λέγων· Μὴ φοβοῦ,
Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ πα-
ραστῆναι· ϗ ἰδοὺ, κεχάρισ

ταί σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ·
25 Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται, καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι.
26 Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.
27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νὺξ ἐγένετο, διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν.
28 Καὶ βολίσαντες, εὗρον ὀργυιὰς εἴκοσι· βραχὺ δὲ διαστήσαντες, ϗ πάλιν βολίσαντες, εὗρον ὀργυιὰς δεκαπέντε.
29 Φοβούμενοί τε, μήπως εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν, ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ηὔχοντο ἡμέραν γενέσθαι.
30 Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πρώρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν,
31 Εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ ϗ τοῖς στρατιώταις· Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε.
32 Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν.
33 Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς, λέγων· Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες, ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι.
34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἀπολεῖται.
35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, ϗ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν.
36 Εὔθυμοι δὲ γενόμενοι πάντες, ϗ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς.
37 Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαί, διακόσιαι ἑβδομήκοντα ἕξ.
38 Κορεσθέντες δὲ τροφῆς, ἐκούφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν.
39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπον δέ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον.
40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἴων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων ϗ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα

τῇ πνεούσῃ, κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν.

41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον, ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρώρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων.

42 Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο, ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ.

43 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος, βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾷν, ἀποῤῥίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι·

44 Καὶ τοὺς λοιποὺς, οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπί τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

ΚΕΦ. κη'. 28.

1 ΚΑΙ' διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται·

2 Οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἀνάψαντες γὰρ πυρὰν, προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα, καὶ διὰ τὸ ψύχος.

3 Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλῆθος, καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιδνα ἐκ τῆς θέρμης ἐξελθοῦσα καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Πάντως φονεύς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ Δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν.

5 Ὁ μὲν οὖν ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν·

6 Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκώντων, καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον, Θεὸν αὐτὸν εἶναι.

7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι Ποπλίῳ· ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν.

8 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι· πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν, καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν.

9 Τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσ-

θενείας ἐν τῇ νήσῳ, προσήρχοντο, καὶ ἐθεραπεύοντο.
10 Οἳ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν.
11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίνῳ, παρασήμῳ Διοσκούροις.
12 Καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας, ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς.
13 Ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον· καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου Νότου, δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιόλους·
14 Οὗ εὑρόντες ἀδελφοὺς, παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτά· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθομεν.
15 Κἀκεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις Ἀππίου φόρου καὶ Τριῶν ταβερνῶν· οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, ἔλαβε θάρσος.
16 Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκε τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτὸν, σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.
17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι αὐτὸν τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· Συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρῴοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων·
18 Οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί.
19 Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων, ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα· οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορῆσαι.
20 Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι· ἕνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι.
21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον· Ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν.
22 Ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἱρέσεως ταύτης γνωστόν ἐστιν ἡμῖν, ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται.
23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἧκον πρὸς αὐτὸν

εἰς τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τȣ̃ Θεοῦ, πείθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τȣ̃ Ἰησȣ̃, ἀπό τε τȣ̃ νόμȣ Μωϋσέως ϗ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας.
24 Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν.
25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλȣς, ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλȣ ῥῆμα ἕν· Ὅτι καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐȣ τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
26 Λέγον· Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ εἰπόν· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, ϗ οὐ μὴ ἴδητε.
27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, ϗ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, ϗ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, ϗ ἐπιστρέψωσι, ϗ ἰάσωμαι αὐτούς.
28 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ· αὐτοὶ ϗ ἀκούσονται.
29 Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν.
30 Ἔμεινε δὲ διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι· καὶ ἀπεδέχετο πάντας τȣ̀ς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτὸν,
31 Κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ϗ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παῤῥησίας, ἀκωλύτως.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ

ΡΩΜΑΙΟΥΣ.

ΚΕΦ. α'. 1.

1 ΠΑΥ͂ΛΟΣ, δȣ̃λος Ἰησȣ̃ Χριςȣ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεȣ̃,

2 (Ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτȣ͂ ἐν γραφαῖς ἁγίαις,)

3 Περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, (τȣ͂ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα·

4 Τȣ͂ ὁρισθέντος Υἱȣ͂ Θεȣ͂ ἐν δυνάμει, κατὰ Πνεῦμα ἁγιωσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν) Ἰησȣ͂ Χριστȣ͂ τȣ͂ Κυρίȣ ἡμῶν,

5 (Δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν ϗ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίςεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ τȣ͂ ὀνόματος αὐτȣ͂·

6 Ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησȣ͂ Χριστȣ͂·)

7 Πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ, ἀγαπητοῖς Θεȣ͂, κλητοῖς ἁγίοις· χάρις ὑμῖν ϗ εἰρήνη ἀπὸ Θεȣ͂, πατρὸς ἡμῶν, ϗ Κυρίȣ Ἰησȣ͂ Χριστȣ͂.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριςῶ τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

9 Μάρτυς γάρ μȣ ἐστὶν ὁ Θεὸς, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μȣ, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τȣ͂ Υἱȣ͂ αὐτȣ͂, ὡς ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιȣ͂μαι,

10 Πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεόμενος, εἴ πως ἤδη ποτὲ εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τȣ͂ Θεȣ͂ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

11 Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν, εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς·

12 Τȣ͂το δέ ἐςι, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε ϗ ἐμοῦ.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, (ϗ ἐκωλύθην ἄχρι τȣ͂ δεῦρο,) ἵνα καρπόν τινα σχῶ ϗ ἐν ὑμῖν, καθὼς ϗ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν.

14 Ἕλλησί τε ϗ βαρβάροις, σοφοῖς τε ϗ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί.

15 Οὕτω, τὸ κατ' ἐμὲ, πρόθυμον ϗ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι.

16 Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον· δύναμις γὰρ Θεȣ͂ ἐςιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον ϗ Ἕλληνι.

17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται· Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως, ζήσεται.

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανȣ͂ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν ϗ ἀδικίαν ἀνθρώπων, τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων.

19 Διότι τὸ γνωστὸν τȣ͂ Θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐ-

τοῖς· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτοῖς
ἐφανέρωσε·
20 (Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτȣ͂
ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς
ποιήμασι νοούμενα καθορᾶ-
ται, ἥτε ἀΐδιος αὐτοῦ δύνα-
μις ϗ θειότης·) εἰς τὸ εἶναι
αὐτοὺς ἀναπολογήτους.
21 Διότι γνόντες τὸν
Θεὸν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξα-
σαν ἢ ηὐχαρίστησαν· ἀλλ'
ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς δια-
λογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκο-
τίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν
καρδία·
22 Φάσκοντες εἶναι σο-
φοὶ, ἐμωράνθησαν,
23 Καὶ ἤλλαξαν τὴν δό-
ξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν
ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ
ἀνθρώπου, ϗ πετεινῶν ϗ
τετραπόδων ϗ ἑρπετῶν.
24 Διὸ ϗ παρέδωκεν αὐ-
τοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυ-
μίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν
εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμά-
ζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν
ἑαυτοῖς·
25 Οἵτινες μετήλλαξαν
τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν
τῷ ψεύδει, ϗ ἐσεβάσθησαν
ϗ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει πα-
ρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν
εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας·
ἀμήν.
26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν
αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτι-
μίας. Αἵ τε γὰρ θήλειαι
αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυ-
σικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ
φύσιν·
27 Ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄῤ-
ῥενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν
χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξεκαύ-
θησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν
εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν
ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην
κατεργαζόμενοι, ϗ τὴν ἀν-
τιμισθίαν, ἣν ἔδει τῆς πλά-
νης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπο-
λαμβάνοντες.
28 Καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκί-
μασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν
ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐ-
τοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον
νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθή-
κοντα·
29 Πεπληρωμένους πάσῃ
ἀδικίᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ,
κακίᾳ· μεστοὺς φθόνου, φό-
νου, ἔριδος, δόλου, κακοη-
θείας·
30 Ψιθυριστὰς, καταλά-
λους, θεοστυγεῖς, ὑβριστὰς,
ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐ-
φευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν
ἀπειθεῖς,
31 Ἀσυνέτους, ἀσυνθέ-
τους, ἀστόργους, ἀσπόνδȣς,
ἀνελεήμονας·
32 Οἵτινες τὸ δικαίωμα
τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, (ὅτι
οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες
ἄξιοι θανάτου εἰσὶν,) οὐ μό-
νον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ
καὶ συνευδοκȣ͂σι τοῖς πράσ-
σουσι.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΔΙΟ' ἀναπολόγητος εἶ,
ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων.
'Εν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτε-
ρον, σεαυτὸν κατακρίνεις·
τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ
κρίνων.
2 Οἴδαμεν δὲ, ὅτι τὸ κρί-
μα τοῦ Θεοῦ ἐστι κατὰ ἀ-
λήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦ-
τα πράσσοντας.
3 Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄν-
θρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ
τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ
ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ
τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ;
4 Ἢ τοῦ πλούτου τῆς
χρηστότητος αὐτοῦ, ϗ τῆς
ἀνοχῆς, ϗ τῆς μακροθυμίας
καταφρονεῖς, ἀγνοῶν, ὅτι
τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς με-
τάνοιάν σε ἄγει;
5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρό-
τητά σȣ ϗ ἀμετανόητον
καρδίαν, θησαυρίζεις σεαυ-
τῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς
ϗ ἀποκαλύψεως δικαιοκρι-
σίας τοῦ Θεοῦ,
6 Ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ
κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·
7 Τοῖς μὲν καθ' ὑπομο-
νὴν ἔργου ἀγαθοῦ, δόξαν ϗ
τιμὴν ϗ ἀφθαρσίαν ζητȣ̃σι,
ζωὴν αἰώνιον·
8 Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ
ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ,
πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ,
ὀργὴ ϗ θυμός,
9 Θλίψις καὶ στενοχω-
ρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀν-
θρώπου τοῦ κατεργαζομένȣ
τὸ κακὸν, 'Ιουδαίου τε πρῶ-
τον ϗ Ἕλληνος·
10 Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ
εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομέ-
νῳ τὸ ἀγαθὸν, 'Ιουδαίῳ τε
πρῶτον ϗ Ἕλληνι.
11 Οὐ γάρ ἐστι προσω-
πολη ψία παρὰ τῷ Θεῷ.
12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥ-
μαρτον, ἀνόμως ϗ ἀπολȣ̃ν-
ται· ϗ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρ-
τον, διὰ νόμȣ κριθήσονται,
13 (Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ
τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ
Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ
νόμου δικαιωθήσονται.
14 Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ
νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ
νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον
μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι
νόμος·
15 Οἵτινες ἐνδείκνυνται
τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπ-
τὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,
συμμαρτυρȣ́σης αὐτῶν τῆς
συνειδήσεως, ϗ μεταξὺ ἀλ-
λήλων τῶν λογισμῶν κατη-
γορούντων, ἢ ϗ ἀπολογȣ-
μένων.)
16 'Εν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ
ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀν-
θρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέ-
λιόν μου, διὰ 'Ιησȣ̃ Χριςȣ̃.
17 Εἰ δὲ σὺ 'Iȣδαῖος ἐπο-
νομάζῃ, ϗ ἐπαναπαύῃ τῷ
νόμῳ, ϗ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ,

18 Καὶ γινώσκεις τὸ θέ-
λημα, ϗ δοκιμάζεις τὰ δια-
φέροντα, κατηχούμενος ἐκ
τοῦ νόμου·
19 Πέποιθάς τε σεαυτὸν
ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς
τῶν ἐν σκότει,
20 Παιδευτὴν ἀφρόνων,
διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα
τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως
ϗ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ·
21 Ὁ οὖν διδάσκων ἕτε-
ρον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις;
ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν,
κλέπτεις;
22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύ-
ειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσ-
σόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυ-
λεῖς;
23 Ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶ-
σαι, διὰ τῆς παραβάσεως
τοῦ νόμου τὸν Θεὸν ἀτιμά-
ζεις;
24 Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν
τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπ-
ται.
25 Περιτομὴ μὲν γὰρ
ὠφελεῖ, ἐὰν νόμον πράσσῃς·
ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖς,
ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία
γέγονεν.
26 Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία
τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου
φυλάσσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία
αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισ-
θήσεται;
27 Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύ-
σεως ἀκροβυστία, τὸν νόμον
τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμ-
ματος ϗ περιτομῆς παρα-
βάτην νόμου;
28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανε-
ρῷ, Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἡ
ἐν τῷ φανερῷ, ἐν σαρκὶ,
περιτομή·
29 Ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπ-
τῷ Ἰουδαῖος, ϗ περιτομὴ
καρδίας, ἐν πνεύματι, οὐ
γράμματι· οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ
ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ
Θεοῦ.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΤΙ' οὖν τὸ περισσὸν τοῦ
Ἰουδαίου; ἢ τίς ἡ ὠφέλεια
τῆς περιτομῆς;
2 Πολὺ, κατὰ πάντα τρό-
πον. Πρῶτον μὲν γὰρ, ὅτι
ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ
Θεοῦ.
3 Τί γάρ; εἰ ἠπίστησάν
τινες; μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν
τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ κα-
ταργήσει;
4 Μὴ γένοιτο· γινέσθω
δὲ ὁ Θεὸς ἀληθὴς, πᾶς δὲ
ἄνθρωπος ψεύστης, καθὼς
γέγραπται· Ὅπως ἂν δι-
καιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου,
ϗ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί
σε.
5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν
Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστη-
σι, τί ἐροῦμεν, μὴ ἄδικος ὁ
Θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν;
(κατὰ ἄνθρωπον λέγω.)

6 Μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς
κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;
7 Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ
Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι
ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν
αὐτοῦ, τί ἔτι κἀγὼ ὡς ἁ-
μαρτωλὸς κρίνομαι;
8 Καὶ μὴ (καθὼς βλασ-
φημούμεθα, ἢ καθώς φασί
τινες ἡμᾶς λέγειν,) ὅτι
ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλ-
θῃ τὰ ἀγαθά; ὧν τὸ κρίμα
ἔνδικον ἐστι.
9 Τί οὖν; προεχόμεθα;
Οὐ πάντως· προῃτιασάμε-
θα γὰρ, Ἰουδαίους τε καὶ
Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρ-
τίαν εἶναι·
10 Καθὼς γέγραπται·
Ὅτι οὐκ ἐστι δίκαιος οὐδὲ
εἷς·
11 Οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν,
οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν
Θεόν·
12 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅ-
μα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι
ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν
ἕως ἑνός.
13 Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ
λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσ-
σαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν. Ἰὸς
ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐ-
τῶν.
14 Ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς ἢ
πικρίας γέμει.
15 Ὀξεῖς οἱ πόδες αὐ-
τῶν ἐκχέαι αἷμα·
16 Σύντριμμα ἢ ταλαι-
πωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·
17 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ
ἔγνωσαν.
18 Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ
ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν.
19 Οἴδαμεν δὲ, ὅτι ὅσα ὁ
νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νό-
μῳ λαλεῖ· ἵνα πᾶν στόμα
φραγῇ, ἢ ὑπόδικος γένηται
πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ.
20 Διότι ἐξ ἔργων νόμου
οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ
ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νό-
μου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.
21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου
δικαιοσύνη Θεοῦ πεφανέρω-
ται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ
νόμου ἢ τῶν προφητῶν·
22 Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ
πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς
πάντας ἢ ἐπὶ πάντας τοὺς
πιστεύοντας· οὐ γάρ ἐστι
διαστολή.
23 Πάντες γὰρ ἥμαρτον,
ἢ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ
Θεοῦ.
24 Δικαιούμενοι δωρεὰν,
τῇ αὐτοῦ χάριτι, διὰ τῆς
ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χρισ-
τῷ Ἰησοῦ·
25 Ὃν προέθετο ὁ Θεὸς
ἱλαστήριον διὰ τῆς πίστεως
ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς
ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης
αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρεσιν τῶν
προγεγονότων ἁμαρτημά-
των ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ·
26 Πρὸς ἔνδειξιν τῆς δι-
καιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν

καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν
δίκαιον, καὶ δικαιοῦντα τὸν
ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.
27 Ποῦ οὖν ἡ καύχησις;
ἐξεκλείσθη. Διὰ ποίου νό-
μου; τῶν ἔργων; οὐχί,
ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως·
28 Λογιζόμεθα γάρ, δι-
καιοῦσθαι πίστει ἄνθρωπον,
χωρὶς ἔργων νόμου.
29 Ἢ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς
μόνον; οὐχὶ καὶ ἐθνῶν; ναὶ
καὶ ἐθνῶν.
30 Ἐπείπερ εἷς ὁ Θεός,
ὃς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ
πίστεως, καὶ ἀκροβυστίαν διὰ
τῆς πίστεως.
31 Νόμον οὖν καταργοῦ-
μεν διὰ τῆς πίστεως; Μὴ
γένοιτο· ἀλλὰ νόμον ἱσ-
τῶμεν.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 Τί οὖν ἐροῦμεν Ἀ-
βραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν
εὑρηκέναι κατὰ σάρκα;
2 Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ
ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύ-
χημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν.
3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει;
Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ
Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς
δικαιοσύνην.
4 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ
μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ
χάριν, ἀλλὰ κατὰ ὀφείλη-
μα·
5 Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ,
πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δι-
καιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζε-
ται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δι-
καιοσύνην·
6 Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέ-
γει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀν-
θρώπου, ᾧ ὁ Θεὸς λογίζεται
δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων·
7 Μακάριοι, ὧν ἀφέθη-
σαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπε-
καλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι·
8 Μακάριος ἀνήρ, ᾧ οὐ
μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρ-
τίαν.
9 Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗ-
τος, ἐπὶ τὴν περιτομήν, ἢ
καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν;
Λέγομεν γάρ, ὅτι ἐλογίσθη
τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς
δικαιοσύνην.
10 Πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν
περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκρο-
βυστίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ,
ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ.
11 Καὶ σημεῖον ἔλαβε πε-
ριτομῆς, σφραγῖδα τῆς δι-
καιοσύνης τῆς πίστεως τῆς
ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ
εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων
τῶν πιστευόντων δι' ἀκρο-
βυστίας, (εἰς τὸ λογισθῆναι
καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην,)
12 Καὶ πατέρα περιτο-
μῆς, τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς
μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς στοι-
χοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς ἐν
ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πα-
τρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.
13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ

ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ, ἢ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κλη-
ρονόμον αὐτὸν εἶναι κόσμου,
ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίσ-
τεως.
14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου,
κληρονόμοι, κεκένωται ἡ
πίστις, καὶ κατήργηται ἡ
ἐπαγγελία·
15 Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν
κατεργάζεται· οὗ γὰρ οὐκ
ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις.
16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως,
ἵνα κατὰ χάριν· εἰς τὸ εἶ-
ναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελί-
αν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ
τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον,
ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀ-
βραὰμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάν-
των ἡμῶν.
17 (Καθὼς γέγραπται·
Ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν
τέθεικά σε·) κατέναντι οὗ
ἐπίστευσε Θεοῦ, τοῦ ζωοποι-
οῦντος τοὺς νεκροὺς καὶ κα-
λοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα.
18 Ὃς παρ᾽ ἐλπίδα ἐπ᾽
ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γέ-
νεσθαι αὐτὸν πατέρα πολ-
λῶν ἐθνῶν, (κατὰ τὸ εἰρη-
μένον· Οὕτως ἔσται τὸ σπέρ-
μα σου·)
19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ
πίστει, οὐ κατενόησε τὸ
ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νενεκρω-
μένον, ἑκατονταέτης που ὑ-
πάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν
τῆς μήτρας Σάῤῥας·
20 Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγε-
λίαν τοῦ Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ
ἀπιστίᾳ, ἀλλ᾽ ἐνεδυναμώθη
τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ,
21 Καὶ πληροφορηθεὶς,
ὅτι ὃ ἐπήγγελται, δυνατός
ἐστι καὶ ποιῆσαι.
22 Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην.
23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι᾽ αὐ-
τὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη
αὐτῷ·
24 Ἀλλὰ καὶ δι᾽ ἡμᾶς, οἷς
μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πισ-
τεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα
Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν
ἐκ νεκρῶν·
25 Ὃς παρεδόθη διὰ τὰ
παραπτώματα ἡμῶν, καὶ
ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν
ἡμῶν.

ΚΕΦ. ε΄. 5.

1 ΔΙΚΑΙΩΘΕΝΤΕΣ οὖν
ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν
πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
2 Δι᾽ οὗ καὶ τὴν προσαγω-
γὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει
εἰς τὴν χάριν ταύτην, ἐν
ᾗ ἑστήκαμεν· καὶ καυχώμεθα
ἐπ᾽ ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ
Θεοῦ.
3 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψε-
σιν, εἰδότες, ὅτι ἡ θλίψις
ὑπομονὴν κατεργάζεται,
4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν,
ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα·

5 Ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισ-
χύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τε Θεε
ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν διὰ Πνεύματος ἁγίε
τε δοθέντος ἡμῖν.
6 Ἔτι γὰρ Χριςὸς, ὄν-
των ἡμῶν ἀσθενῶν ἔτι, κα-
τὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν
ἀπέθανε.
7 Μόλις γὰρ ὑπὲρ δι-
καίου τις ἀποθανεῖται· ὑ-
πὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθε τάχα
τὶς ϗ τολμᾷ ἀποθανεῖν.
8 Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυ-
τε ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς,
ὅτι, ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων
ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν
ἀπέθανε.
9 Πολλῷ οὖν μᾶλλον, δι-
καιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵ-
ματι αὐτε, σωθησόμεθα δι'
αὐτε ἀπὸ τῆς ὀργῆς.
10 Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες
κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ
τοῦ θανάτου τε Υἱε αὐτε,
πολλῷ μᾶλλον καταλλα-
γέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ
ζωῇ αὐτοῦ.
11 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ ϗ
καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ
τε Κυρίε ἡμῶν Ἰησε Χρισ-
τοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν καταλ-
λαγὴν ἐλάβομεν.
12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι'
ἑνὸς ἀνθρώπε ἡ ἁμαρτία
εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ
διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνα-
τος· καὶ οὕτως εἰς πάντας
ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλ-
θεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρ-
τον.
13 Ἄχρι γὰρ νόμε ἁμαρ-
τία ἦν ἐν κόσμῳ· ἁμαρτία
δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος
νόμου.
14 Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ
θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι
Μωϋσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ
ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοι-
ώματι τῆς παραβάσεως Ἀ-
δάμ· ὅς ἐστι τύπος τε μέλ-
λοντος.
15 Ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παρά-
πτωμα, οὕτω ϗ τὸ χάρισμα.
Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παρα-
πτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθα-
νον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις
τε Θεε ϗ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι
τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπε Ἰησε
Χριστε εἰς τοὺς πολλοὺς
ἐπερίσσευσε.
16 Καὶ οὐχ' ὡς δι' ἑνὸς
ἁμαρτήσαντος, τὸ δώρημα.
Τὸ μὲν γὰρ κρίμα, ἐξ ἑνὸς
εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισ-
μα, ἐκ πολλῶν παραπτω-
μάτων εἰς δικαίωμα.
17 Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς
παραπτώματι ὁ θάνατος ἐ-
βασίλευσε διὰ τε ἑνὸς, πολ-
λῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισ-
σείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς
δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης
λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασι-
λεύσεσι διὰ τε ἑνὸς Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
18 Ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς
παραπτώματος, εἰς πάντας

ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα·
ἕτω ἒ δι' ἑνὸς δικαιώματος,
εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς
δικαίωσιν ζωῆς.
19 Ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς
παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώ-
που ἁμαρτωλοὶ κατεστάθη-
σαν οἱ πολλοί· οὕτω ἒ διὰ
τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δί-
καιοι κατασταθήσονται οἱ
πολλοί.
20 Νόμος δὲ παρεισῆλθεν,
ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτω-
μα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁ-
μαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν
ἡ χάρις·
21 Ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευ-
σεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανά-
τῳ, οὕτω ἒ ἡ χάρις βασι-
λεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς
ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ
Χριστῦ τῦ Κυρίυ ἡμῶν.

ΚΕΦ. ϛʹ. 6.

1 ΤΙ' οὖν ἐροῦμεν; ἐπι-
μένωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ
χάρις πλεονάσῃ;
2 Μὴ γένοιτο· Οἵτινες
ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ,
πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;
3 Ἢ ἀγνοεῖτε, ὅτι ὅσοι
ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν
Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον
αὐτῦ ἐβαπτίσθημεν;
4 Συνετάφημεν οὖν αὐ-
τῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς
τὸν θάνατον· ἵνα ὥσπερ
ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν
διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς,
οὕτω ἒ ἡμεῖς ἐν καινότητι
ζωῆς περιπατήσωμεν.
5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγό-
ναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ
θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ
τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα·
6 Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι
ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος
συνεσταυρώθη, ἵνα καταρ-
γηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρ-
τίας, τῦ μηκέτι δουλεύειν
ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ·
7 Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδι-
καίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.
8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν
Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι ἒ
συζήσομεν αὐτῷ,
9 Εἰδότες, ὅτι Χριστὸς
ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι
ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτῦ
οὐκ ἔτι κυριεύει.
10 Ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ
ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ·
ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ.
11 Οὕτω ἒ ὑμεῖς λογί-
ζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν
τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ
Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
12 Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ
ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν
σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν·
13 Μηδὲ παριστάνετε τὰ
μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ
ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστή-
σατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, ὡς
ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ
μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύ-
νης τῷ Θεῷ.

14 Ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν
οὐ κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε
ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν.
15 Τί οὖν; ἁμαρτήσο-
μεν, ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νό-
μον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; Μὴ
γένοιτο.
16 Οὐκ οἴδατε, ὅτι ᾧ παρ-
ιστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς
ὑπακοὴν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπα-
κούετε, ἤτοι ἁμαρτίας εἰς
θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δι-
καιοσύνην;
17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι
ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας,
ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας
εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον
διδαχῆς.
18 Ἐλευθερωθέντες δὲ
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώ-
θητε τῇ δικαιοσύνῃ.
19 (Ἀνθρώπινον λέγω,
διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρ-
κὸς ὑμῶν.) Ὥσπερ γὰρ πα-
ρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν
δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ
ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν·
οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ
μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαι-
οσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.
20 Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε
τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε
τῇ δικαιοσύνῃ.
21 Τίνα οὖν καρπὸν εἴ-
χετε τότε; ἐφ' οἷς νῦν ἐπαι-
σχύνεσθε· τὸ γὰρ τέλος ἐ-
κείνων, θάνατος.
22 Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέν-
τες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δου-
λωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε
τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγι-
ασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζωὴν
αἰώνιον.
23 Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς
ἁμαρτίας, θάνατος· τὸ δὲ
χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώ-
νιος, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
Κυρίῳ ἡμῶν.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 Ἢ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοὶ,
(γινώσκουσι γὰρ νόμον λα-
λῶ) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ
ἀνθρώπου, ἐφ' ὅσον χρόνον
ζῇ;
2 Ἡ γὰρ ὕπανδρος γυνὴ
τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νό-
μῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ,
κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου
τοῦ ἀνδρός.
3 Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ
ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματί-
σει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέ-
ρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ,
ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νό-
μου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοι-
χαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ
ἑτέρῳ.
4 Ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ
ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νό-
μῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ
Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑ-
μᾶς ἑτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν
ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορή-
σωμεν τῷ Θεῷ.
5 Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ
σαρκὶ, τὰ παθήματα τῶν

ἁμαρτιῶν, τὰ διὰ τοῦ νόμȣ, ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ.

6 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμȣ, ἀποθανόντες, ἐν ᾧ κατειχόμεθα· ὥςε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος, ϗ ȣ̓ παλαιότητι γράμματος.

7 Τί οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων, εἰ μὴ διὰ νόμȣ· τήν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν· Οὐκ ἐπιθυμήσεις.

8 Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία, διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμȣ ἁμαρτία νεκρά.

9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμȣ ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν,

10 Ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· ϗ εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον.

11 Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα, διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησέ με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν.

12 Ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, ϗ ἡ ἐντολὴ ἁγία ϗ δικαία ϗ ἀγαθή.

13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν, ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία· ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ τȣ̃ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γένηται κατ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

14 Οἴδαμεν γὰρ, ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σαρκινός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

15 Ὃ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω, τοῦτο πράσσω· ἀλλ' ὃ μισῶ, τοῦτο ποιῶ.

16 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, τȣ̃το ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ, ὅτι καλός.

17 Νυνὶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοι ἁμαρτία.

18 Οἶδα γὰρ, ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ, τουτέστιν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειταί μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν, οὐχ εὑρίσκω.

19 Οὐ γὰρ ὃ θέλω ποιῶ, ἀγαθόν· ἀλλ' ὃ οὐ θέλω κακὸν, τοῦτο πράσσω.

20 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, ἐγὼ τοῦτο ποιῶ, οὐκ ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

21 Εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλὸν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται.

22 Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον·

23 Βλέπω δὲ ἕτερον νό-

μου ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀν-
τιστρατευόμενον τῷ νό-
μῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχ-
μαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ
τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν
τοῖς μέλεσί μου.
24 Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄν-
θρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τȣ̃
σώματος τȣ̃ θανάτȣ τȣ́τȣ;
25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα ȣ̓̃ν αὐ-
τὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῒ δου-
λεύω νόμῳ Θεȣ̃· τῇ δὲ σαρ-
κὶ, νόμῳ ἁμαρτίας.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΟΥ'ΔΕ'Ν ἄρα νῦν κα-
τάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα
περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ
Πνεῦμα.
2 Ὁ γὰρ νόμος τοῦ
Πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν
Χριστῷ Ἰησȣ̃, ἠλευθέρωσέ
με ἀπὸ τοῦ νόμου, τῆς ἁ-
μαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.
3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ
νόμου, ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ
τῆς σαρκὸς, ὁ Θεὸς τὸν ἑαυ-
τοῦ Υἱὸν πέμψας, ἐν ὁμοιώ-
ματι σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ
περὶ ἁμαρτίας, κατέκρινε
τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί·
4 Ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ
νομȣ πληρωθῇ ἐν ἡμῖν, τοῖς
μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦ-
σιν, ἀλλὰ κατὰ Πνεῦμα.
5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄν-
τες, τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦ-
σιν· οἱ δὲ κατὰ Πνεῦμα, τὰ
τοῦ Πνεύματος.
6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς
σαρκὸς, θάνατος· τὸ δὲ φρό-
νημα τοῦ Πνευματος, ζωὴ
καὶ εἰρήνη.
7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς
σαρκὸς, ἔχθρα εἰς Θεόν· τῷ
γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπο-
τάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται·
8 Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες,
Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται·
9 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν
σαρκὶ, ἀλλ' ἐν Πνεύματι,
εἴπερ Πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν
ὑμῖν. Εἰ δὲ τις Πνεῦμα
Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ
ἔστιν αὐτοῦ.
10 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν,
τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁ-
μαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ
διὰ δικαιοσύνην.
11 Εἰ δὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ
ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νε-
κρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγεί-
ρας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν,
ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ
σώματα ὑμῶν, διὰ τὸ ἐνοι-
κοῦν αὐτοῦ Πνεύμα ἐν ὑμῖν.
12 Ἄρα ȣ̓̃ν, ἀδελφοὶ, ὀ-
φειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκὶ,
τοῦ κατὰ σάρκα ζῇν.
13 Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα
ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν·
εἰ δὲ Πνεύματι τὰς πρά-
ξεις τοῦ σώματος θανατοῦ-
τε, ζήσεσθε.

14 Ὅσοι γὰρ Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ.

15 Οὐ γὰρ ἐλάβετε Πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε Πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν· Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ.

17 Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

18 Λογίζομαι γὰρ, ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

19 Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται.

20 Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, (οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα,)

21 Ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

22 Οἴδαμεν γὰρ, ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν.

23 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν. Ἐλπὶς δὲ βλεπομένη, οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει;

25 Εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν, ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα.

26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ Πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα καθὸ δεῖ, οὐκ οἴδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις.

27 Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας, οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων.

28 Οἴδαμεν δὲ, ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθὸν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν.

29 Ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς.

30 Οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.

31 Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς
ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡ-
μῶν, τίς καθ' ἡμῶν;
32 Ὅς γε τοῦ ἰδίου Υἱοῦ
οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡ-
μῶν πάντων παρέδωκεν αὐ-
τόν· πῶς οὐχὶ ϗ σὺν αὐτῷ
τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται;
33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ
ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δι-
καιῶν;
34 Τίς ὁ κατακρίνων;
Χριστὸς ὁ ἀποθανών; μᾶλ-
λον δὲ καὶ ἐγερθείς; ὃς καὶ
ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ; ὃς
ϗ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν;
35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀ-
πὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χρισ-
τοῦ; Θλίψις; ἢ στενοχω-
ρία; ἢ διωγμός; ἢ λιμός;
ἢ γυμνότης; ἢ κίνδυνος, ἢ
μάχαιρα;
36 (Καθὼς γέγραπται·
Ὅτι ἕνεκεν σου θανατού-
μεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐ-
λογίσθημεν ὡς πρόβατα
σφαγῆς.)
37 Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶ-
σιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ
ἀγαπήσαντος ἡμᾶς.
38 Πέπεισμαι γὰρ, ὅτι
οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ, οὔτε
ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ, οὔτε
ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα, οὔ-
τε δυνάμεις,
39 Οὔτε ὕψωμα οὔτε βά-
θος, οὔτε τις κτίσις ἑτέρα
δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι
ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ,
τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
Κυρίῳ ἡμῶν.

ΚΕΦ. θ'. 9.

1 ἈΛΗ'ΘΕΙΑΝ λέγω, ἐν
Χριστῷ· οὐ ψεύδομαι, (συμ-
μαρτυρούσης μοι τῆς συ-
νειδήσεώς μου,) ἐν Πνεύ-
ματι ἁγίῳ.
2 Ὅτι λύπη μοι ἐστὶ με-
γάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύ-
νη τῇ καρδίᾳ μου.
3 Ηὐχόμην γὰρ αὐτὸς
ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ
Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελ-
φῶν μου, τῶν συγγενῶν μου
κατὰ σάρκα·
4 Οἵτινές εἰσιν Ἰσραη-
λῖται, ὧν ἡ υἱοθεσία, καὶ
ἡ δόξα, καὶ αἱ διαθῆκαι, ϗ
ἡ νομοθεσία, ϗ ἡ λατρεία,
ϗ αἱ ἐπαγγελίαι,
5 Ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ
ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρ-
κα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεὸς
εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.
6 Οὐχ οἷον δὲ, ὅτι ἐκπέπ-
τωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οὐ
γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ,
οὗτοι Ἰσραήλ.
7 Οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα
Ἀβραὰμ, πάντες τέκνα,
ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί
σοι σπέρμα,
8 Τοῦτ' ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα
τῆς σαρκὸς, ταῦτα τέκνα
τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς

ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς
σπέρμα.
9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λό-
γος οὗτος· Κατὰ τὸν και-
ρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ
ἔςαι τῇ Σάῤῥᾳ υἱός.
10 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ
καὶ Ῥεβέκκα, ἐξ ἑνὸς κοίτην
ἔχουσα Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν.
11 Μήπω γὰρ γεννη-
θέντων, μηδὲ πραξάντων
τὶ ἀγαθὸν ἢ κακὸν, (ἵνα
ἡ κατ' ἐκλογὴν τῦ Θεῦ
πρόθεσις μένῃ, ὖκ ἐξ ἔργων,
ἀλλ' ἐκ τῦ καλῦντος,)
12 Ἐῤῥήθη αὐτῇ· Ὅτι
ὁ μείζων δυλεύσει τῷ ἐλάσ-
σονι·
13 Καθὼς γέγραπται·
Τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα, τὸν
δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα.
14 Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ
ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ
γένοιτο.
15 Τῷ γὰρ Μωϋσῇ λέγει·
Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ
οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω.
16 Ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέ-
λοντος, οὐδὲ τῦ τρέχοντος,
ἀλλὰ τοῦ ἐλεῦντος Θεῦ.
17 Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ
τῷ Φαραώ· Ὅτι εἰς αὐτὸ
τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως
ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύ-
ναμίν μου, καὶ ὅπως διαγ-
γελῇ τὸ ὄνομά μυ ἐν πάσῃ
τῇ γῇ.
18 Ἄρα οὖν ὃν θέλει,
ἐλεεῖ· ὃν δὲ θέλει, σκλη-
ρύνει.
19 Ἐρεῖς οὖν μοι· Τί
ἔτι μέμφεται; τῷ γὰρ βου-
λήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέσ-
τηκε;
20 Μενοῦνγε, ὦ ἄνθρω-
πε, σὺ τίς εἶ, ὁ ἀνταποκρι-
νόμενος τῷ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ
τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι·
Τί με ἐποίησας οὕτως;
21 Ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν
ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ
τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆ-
σαι ὃν μὲν εἰς τιμὴν σκεῦ-
ος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;
22 Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς
ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ
γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐ-
τοῦ, ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μα-
κροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆς κα-
τηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν·
23 Καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν
πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ
ἐπὶ σκεύη ἐλέους, ἃ προη-
τοίμασεν εἰς δόξαν·
24 Οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡ-
μᾶς, οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων,
ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν·
25 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὠσηὲ
λέγει· Καλέσω τὸν οὐ λαόν
μυ, λαόν μυ· καὶ τὴν οὐκ ἠ-
γαπημένην, ἠγαπημένην.
26 Καὶ ἔσται, ἐν τῷ τό-
πῳ οὗ ἐῤῥήθη αὐτοῖς· Οὐ
λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθή-
σονται υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.
27 Ἠσαΐας δὲ κράζει ὑ-
πὲρ τοῦ Ἰσραήλ. Ἐὰν ᾖ

ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης,
τὸ κατάλειμμα σωθήσεται.
28 Λόγον γὰρ συντελῶν
καὶ συντέμνων ἐν δικαιο-
σύνῃ· ὅτι λόγον συντετμη-
μένον ποιήσει Κύριος ἐπὶ
τῆς γῆς.
29 Καὶ καθὼς προείρη-
κεν Ἡσαΐας· Εἰ μὴ Κύριος
Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν
σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγε-
νήθημεν, ϗ ὡς Γόμοῤῥα ἂν
ὡμοιώθημεν.
30 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὅτι
ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δι-
καιοσύνην, κατέλαβε δικαι-
οσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν
ἐκ πίστεως·
31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νό-
μον δικαιοσύνης, εἰς νόμον
δικαιοσύνης οὐκ ἔφθασε.
32 Διατί; Ὅτι οὐκ ἐκ
πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων
νόμου. Προσέκοψαν γὰρ
τῷ λίθῳ τȣ̃ προσκόμματος.
33 Καθὼς γέγραπται·
Ἰδοὺ, τίθημι ἐν Σιὼν λίθον
προσκόμματος, καὶ πέτραν
σκανδάλου· καὶ πᾶς ὁ πισ-
τεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισ-
χυνθήσεται.

ΚΕΦ. ι. 10.

1 ΑΔΕΛΦΟΙ', ἡ μὲν εὐ-
δοκία τῆς ἐμῆς καρδίας, ϗ
ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν,
ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν.
2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς,
ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν,
ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν.
3 Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν
τȣ̃ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ
τὴν ἰδίαν ζητȣ̃ντες ϛῆσαι,
τῇ δικαιοσύνῃ τȣ̃ Θεȣ̃ ȣ̓χ
ὑπετάγησαν.
4 Τέλος γὰρ νόμου Χρισ-
τὸς, εἰς δικαιοσύνην παντὶ
τῷ πιϛεύοντι.
5 Μωϋσῆς γὰρ γράφει
τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τȣ̃
νόμου· Ὅτι ὁ ποιήσας αὐ-
τὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν
αὐτοῖς.
6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δι-
καιοσύνη οὕτω λέγει· Μὴ
εἴπῃς ἐν καρδίᾳ σου· Τίς
ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρα-
νόν; τοῦτ' ἔστι Χριστὸν κα-
ταγαγεῖν.
7 Ἤ· Τίς καταβήσεται
εἰς τὴν ἄβυσσον; τοῦτ' ἔσ-
τι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀνα-
γαγεῖν.
8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγ-
γύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν
τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ
καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστι τὸ
ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσ-
σομεν·
9 Ὅτι, ἐὰν ὁμολογήσῃς
ἐν τῷ στόματί σου Κύριον
Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν
τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ Θεὸς
αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν,
σωθήσῃ.
10 (Καρδίᾳ γὰρ πισ-

πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην· στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.)

11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισχυνθήσεται.

12 Οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.

13 Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται, εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσουσιν, οὗ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος;

15 Πῶς δὲ κηρύξουσιν, ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; καθὼς γέγραπται· Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά.

16 Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;

17 (Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ.)

18 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦνγε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

19 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραήλ; Πρῶτος Μωσῆς λέγει· Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ, παροργιῶ ὑμᾶς.

20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει· Εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι.

21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

ΚΕΦ. ιά. 11.

1 ΛΕΓΩ οὖν· Μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν.

2 Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὃν προέγνω. Ἢ οὐκ οἴδατε, ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή; ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ·

3 Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· κἀγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου.

4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄν-

δρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν
γόνυ τῷ Βάαλ.
5 Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ
νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκ-
λογὴν χάριτος γέγονεν.
6 Εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἔτι
ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐ-
κέτι γίνεται χάρις· εἰ δὲ
ἐξ ἔργων, οὐκέτι ἐστὶ χάρις·
ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν
ἔργον.
7 Τί οὖν; Ὃ ἐπιζητεῖ
Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυ-
χεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυ-
χεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώ-
θησαν.
8 (Καθὼς γέγραπται·
Ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς
πνεῦμα κατανύξεως, ὀφ-
θαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν,
καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν,)
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
9 Καὶ Δαβὶδ λέγει· Γε-
νηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν
εἰς παγίδα, καὶ εἰς θήραν καὶ
εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀν-
ταπόδομα αὐτοῖς·
13 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφ-
θαλμοὶ αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέ-
πειν· καὶ τὸν νῶτον αὐ-
τῶν διαπαντὸς σύγκαμ-
ψον.
11 Λέγω οὖν· Μὴ ἔπται-
σαν, ἵνα πέσωσι; Μὴ γέ-
νοιτο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν πα-
ραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς
ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλῶ-
σαι αὐτούς.
12 Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα
αὐτῶν πλοῦτος κόσμου, καὶ τὸ
ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθ-
νῶν· πόσῳ μᾶλλον τὸ πλή-
ρωμα αὐτῶν;
13 Ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς
ἔθνεσιν· ἐφ' ὅσον μέν εἰμι
ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν
διακονίαν μου δοξάζω,
14 Εἴπως παραζηλώσω
μου τὴν σάρκα, καὶ σώσω τι-
νὰς ἐξ αὐτῶν.
15 Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ
αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου·
τίς ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ
ἐκ νεκρῶν;
16 Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία,
καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥί-
ζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.
17 Εἰ δέ τινες τῶν κλά-
δων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀ-
γριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης
ἐν αὐτοῖς, καὶ συγκοινωνὸς
τῆς ῥίζης καὶ τῆς πιότητος
τῆς ἐλαίας ἐγένου,
18 Μὴ κατακαυχῶ τῶν
κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶ-
σαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστά-
ζεις, ἀλλ' ἡ ῥίζα σέ.
19 Ἐρεῖς οὖν· Ἐξεκλάσ-
θησαν κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγ-
κεντρισθῶ.
20 Καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ
ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ
πίστει ἕστηκας· μὴ ὑψηλο-
φρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ.
21 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν
κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐ-
φείσατο, μήπως οὐδὲ σοῦ
φείσεται.

22 Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, ἀποτομίαν· ἐπὶ δέ σε, χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμείνῃς τῇ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ.

23 Κἀκεῖνοι δὲ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρισθήσονται· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς.

24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν, ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;

25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, τὸ μυστήριον τοῦτο, (ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι,) ὅτι πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ·

26 Καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται, καθὼς γέγραπται· Ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ Ῥυόμενος, καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.

27 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμȣ̃ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας.

29 Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα ϗ ἡ κλῆσις τȣ̃ Θεȣ̃.

30 Ὥσπερ γὰρ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τȣ́των ἀπειθείᾳ·

31 Οὕτω καὶ οὗτοι νῦν ἠπείθησαν, τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι.

32 Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπείθειαν, ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ.

33 Ὢ βάθος πλούτου ϗ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ. Ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτȣ̃, ϗ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτȣ̃.

34 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίȣ; ἢ τίς σύμβουλος αὐτȣ̃ ἐγένετο;

35 Ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ;

36 Ὅτι ἐξ αὐτȣ̃, ϗ δι' αὐτȣ̃, ϗ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΚΕΦ. ιβ΄. 12.

1 ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ,

τὴν λογικὴν λατρείαν ὑ-
μῶν·
2 Καὶ μὴ συσχηματί-
ζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλ-
λὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνα-
καινώσει τοῦ νοὸς ὑμῶν,
εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς, τί
τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ
ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον ϗ τέ-
λειον.
3 Λέγω γὰρ, διὰ τῆς χά-
ριτος τῆς δοθείσης μοι, παν-
τὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ
ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρο-
νεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ
σωφρονεῖν, ἑκάστῳ ὡς ὁ Θε-
ὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως.
4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἑνὶ
σώματι μέλη πολλὰ ἔχο-
μεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ
τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν·
5 Οὕτως οἱ πολλοὶ ἓν
σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ
δὲ καθ' εἷς, ἀλλήλων μέ-
λη.
6 Ἔχοντες δὲ χαρίσμα-
τα κατὰ τὴν χάριν τὴν δο-
θεῖσαν ἡμῖν διάφορα· εἴτε
προφητείαν, κατὰ τὴν ἀνα-
λογίαν τῆς πίστεως·
7 Εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ
διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων,
ἐν τῇ διδασκαλίᾳ·
8 Εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν
τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδι-
δοὺς, ἐν ἁπλότητι· ὁ προϊ-
στάμενος, ἐν σπουδῇ· ὁ ἐ-
λεῶν, ἐν ἱλαρότητι.
9 Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκρι-
τος· ἀποστυγοῦντες τὸ πονη-
ρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ·
10 Τῇ φιλαδελφίᾳ, εἰς
ἀλλήλους φιλόστοργοι· τῇ
τιμῇ ἀλλήλους προηγού-
μενοι·
11 Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνη-
ροί· τῷ πνεύματι ζέοντες·
τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες·
12 Τῇ ἐλπίδι χαίροντες·
τῇ θλίψει ὑπομένοντες· τῇ
προσευχῇ προσκαρτεροῦν-
τες·
13 Ταῖς χρείαις τῶν ἁ-
γίων κοινωνοῦντες· τὴν φι-
λοξενίαν διώκοντες.
14 Εὐλογεῖτε τοὺς διώ-
κοντας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, ϗ
μὴ καταρᾶσθε.
15 Χαίρειν μετὰ χαιρόν-
των, καὶ κλαίειν μετὰ κλαι-
όντων.
16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους
φρονοῦντες· μὴ τὰ ὑψηλὰ
φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς
ταπεινοῖς συναπαγόμενοι.
Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ'
ἑαυτοῖς.
17 Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ
κακοῦ ἀποδιδόντες· προ-
νοούμενοι καλὰ ἐνώπιον
πάντων ἀνθρώπων·
18 Εἰ δυνατὸν, τὸ ἐξ ὑ-
μῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώ-
πων εἰρηνεύοντες·
19 Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦν-
τες, ἀγαπητοί· ἀλλὰ δότε
τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται
γάρ· Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ

ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος.
20 Ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ
ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν·
ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν.
Τοῦτο γὰρ ποιῶν, ἄνθρα-
κας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
21 Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κα-
κοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγα-
θῷ τὸ κακόν.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 ΠΑ͂ΣΑ ψυχὴ ἐξου-
σίαις ὑπερεχέσαις ὑποτασ-
σέσθω. Οὐ γάρ ἐστιν ἐξε-
σία εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ
οὖσαι, ὑπὸ Θεοῦ τεταγμέ-
ναι εἰσίν.
2 Ὥστε ὁ ἀντιτασσόμε-
νος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ
διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ
ἀνθεστηκότες, ἑαυτοῖς κρί-
μα λήψονται.
3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ
εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔρ-
γων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέ-
λεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν
ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν πο-
ίει· ϗ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐ-
τῆς·
4 Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐσ-
τί, σοι εἰς τὸ ἀγαθόν·
Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς,
φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μά-
χαιραν φορεῖ· Θεοῦ γὰρ
διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς
ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσ-
σοντι.
5 Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσ-
σεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν
ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν
συνείδησιν.
6 Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φό-
ρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ
Θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο
προσκαρτερῦντες.
7 Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς
ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν
φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέ-
λος· τῷ τὸν φόβον, τὸν
φόβον· τῷ τὴν τιμὴν, τὴν
τιμήν.
8 Μηδενὶ μηδὲν ὀφεί-
λετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾷν ἀλ-
λήλους· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν
ἕτερον, νόμον πεπλήρωκε.
9 Τὸ γάρ. Οὐ μοιχεύσεις·
Οὐ φονεύσεις· Οὐ κλέψεις·
Οὐ ψευδομαρτυρήσεις· Οὐκ
ἐπιθυμήσεις· καὶ εἴ τις ἑ-
τέρα ἐντολὴ, ἐν τούτῳ τῷ
λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν
τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν πλη-
σίον σου ὡς ἑαυτόν.
10 Ἡ ἀγάπη τῷ πλη-
σίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται·
πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀ-
γάπη.
11 Καὶ τοῦτο, εἰδότες
τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς
ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι·
(νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν
ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύ-
σαμεν·
12 Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ
δὲ ἡμέρα ἤγγικεν·) ἀπο-
θώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ
σκότους, ϗ ἐνδυσώμεθα τὰ
ὅπλα τῦ φωτός.

13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχη-
μόνως περιπατήσωμεν, μὴ
κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοί-
ταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔρι-
δι ϗ ζήλῳ·
14 Ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν
Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ϗ
τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ
ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας.

ΚΕΦ. ιδ'. 14.

1 ΤΟ'Ν δὲ ἀσθενοῦντα
τῇ πίστει, προσλαμβάνεσ-
θε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλο-
γισμῶν.
2 Ὃς μὲν πιστεύει φα-
γεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν
λάχανα ἐσθίει.
3 Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσ-
θίοντα μὴ ἐξουθενείτω· καὶ
ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα
μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐ-
τὸν προσελάβετο.
4 Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλ-
λότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ
κυρίῳ στήσει ἢ πίπτει· ςα-
θήσεται δέ· δυνατὸς γάρ
ἐστιν ὁ Θεὸς ςῆσαι αὐτόν.
5 Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν
παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει
πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαςος ἐν
τῷ ἰδίῳ νοΐ πληροφορείσθω·
6 Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέ-
ραν, Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ
φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυ-
ρίῳ οὐ φρονεῖ. Καὶ ὁ ἐσ-
θίων, Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχα-
ριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ
μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσ-
θίει, καὶ εὐχαριςτεῖ τῷ
Θεῷ.
7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυ-
τῷ ζῇ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ
ἀποθνήσκει.
8 Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ
Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθ-
νήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀ-
ποθνήσκομεν. Ἐάν τε οὖν
ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκω-
μεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν.
9 Εἰς τοῦτο γὰρ Χρισ-
τὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἔζη-
σεν, ἵνα καὶ νεκρῶν ϗ ζών-
των κυριεύσῃ.
10 Σὺ δὲ, τί κρίνεις τὸν
ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ, τί
ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σȣ;
πάντες γὰρ παραςησόμεθα
τῷ βήματι τȣ Χριςȣ.
11 Γέγραπται γάρ. Ζῶ
ἐγὼ, λέγει Κύριος· ὅτι ἐμοὶ
κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶ-
σα γλῶσσα ἐξομολογήσεται
τῷ Θεῷ.
12 Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡ-
μῶν περὶ ἑαυτȣ λόγον δώ-
σει τῷ Θεῷ.
13 Μηκέτι οὖν ἀλλήλȣς
κρίνωμεν· ἀλλὰ τȣτο κρί-
νατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέ-
ναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ
ἢ σκάνδαλον.
14 Οἶδα, καὶ πέπεισμαι
ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν
κοινὸν δι' αὐτοῦ, εἰ μὴ τῷ
λογιζομένῳ τὶ κοινὸν εἶναι
ἐκείνῳ κοινόν.

15 Εἰ δὲ διὰ βρῶμα ὁ
ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐ-
κέτι κατὰ ἀγάπην περιπα-
τεῖς· Μὴ τῷ βρώματί σε
ἐκεῖνον ἀπόλλυε, ὑπὲρ ὃ
Χριςὸς ἀπέθανε.
16 Μὴ βλασφημείσθω ἐν
ὑμῶν τὸ ἀγαθόν.
17 Οὐ γάρ ἐστιν ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ
πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη ἐ
εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν Πνεύ-
ματι ἁγίῳ·
18 Ὁ γὰρ ἐν τούτοις δου-
λεύων τῷ Χριστῷ, εὐάρεσ-
τος τῷ Θεῷ, ἐ δόκιμος τοῖς
ἀνθρώποις.
19 Ἄρα ἐν τὰ τῆς εἰρή-
νης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς
οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλες.
20 Μὴ ἕνεκεν βρώματος
κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεȣ̃.
Πάντα μὲν καθαρά· ἀλλὰ
κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ
προσκόμματος ἐσθίοντι.
21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν
κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μη-
δὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σε προσ-
κόπτει ἢ σκανδαλίζεται ἢ
ἀσθενεῖ.
22 Σὺ πίστιν ἔχεις· κα-
τὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τȣ̃
Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρί-
νων ἑαυτὸν, ἐν ᾧ δοκιμάζει.
23 Ὁ δὲ διακρινόμενος,
ἐὰν φάγῃ, κατακέκριται,
ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ
ὃ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία
ἐςίν.

ΚΕΦ. ιε΄. 15.

1 ΟΦΕΙ΄ΛΟΜΕΝ δὲ ἡ-
μεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενή-
ματα τῶν ἀδυνάτων βασ-
τάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀ-
ρέσκειν·
2 Ἕκαςος ἡμῶν τῷ πλη-
σίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγα-
θὸν πρὸς οἰκοδομήν.
3 Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς ἐχ
ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ, κα-
θὼς γέγραπται· Οἱ ὀνει-
δισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων
σε, ἐπέπεσον ἐπ᾿ ἐμέ.
4 Ὅσα γὰρ προεγράφη,
εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκα-
λίαν προεγράφη· ἵνα διὰ
τῆς ὑπομονῆς ἐ τῆς παρα-
κλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν
ἐλπίδα ἔχωμεν.
5 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομο-
νῆς καὶ τῆς παρακλήσεως
δῴη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν
ἐν ἀλλήλοις, κατὰ Χριστὸν
Ἰησοῦν·
6 Ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν
ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν
Θεὸν ἐ Πατέρα τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃·
7 Διὸ προσλαμβάνεσθε
ἀλλήλους, καθὼς ἐ ὁ Χρισ-
τὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς
δόξαν Θεȣ̃.
8 Λέγω δὲ, Ἰησȣ̃ν Χρισ-
τὸν διάκονον γεγενῆσθαι
περιτομῆς, ὑπὲρ ἀληθείας
Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς
ἐπαγγελίας τῶν πατέρων·

9 Τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους
δοξάσαι τὸν Θεόν, καθὼς
γέγραπται· Διὰ τοῦτο ἐξο-
μολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι,
καὶ τῷ ὀνόματί σου ψα-
λῶ.
10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐ-
φράνθητε ἔθνη, μετὰ τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ.
11 Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε
τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάν-
τες οἱ λαοί.
12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας
λέγει· Ἔσται ἡ ῥίζα τοῦ
Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος
ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθ-
νη ἐλπιοῦσιν.
13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπί-
δος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης
χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ
πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύ-
ειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν
δυνάμει Πνεύματος ἁγίου.
14 Πέπεισμαι δέ, ἀδελ-
φοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ
ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοί
ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπλη-
ρωμένοι πάσης γνώσεως,
δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νου-
θετεῖν.
15 Τολμηρότερον δὲ ἔγ-
ραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ
μέρους, ὡς ἐπαναμιμνήσ-
κων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν
τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ,
16 Εἰς τὸ εἶναί με λει-
τουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
τὰ ἔθνη, ἱερουργοῦντα τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα
γένηται ἡ προσφορὰ τῶν
ἐθνῶν εὐπροσδεκτός, ἡγι-
ασμένη ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.
17 Ἔχω οὖν καύχησιν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς
τὸν Θεόν·
18 Οὐ γὰρ τολμήσω λα-
λεῖν τι ὧν οὐ κατειργάσατο
Χριστὸς δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπα-
κοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ ἔρ-
γῳ,
19 Ἐν δυνάμει σημείων
καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει
Πνεύματος Θεοῦ· ὥστε με
ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκ-
λῳ, μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ
πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέ-
λιον τοῦ Χριστοῦ·
20 Οὕτω δὲ φιλοτιμού-
μενον εὐαγγελίζεσθαι, οὐχ
ὅπου ὠνομάσθη Χριστός,
ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέ-
λιον οἰκοδομῶ·
21 Ἀλλά, καθὼς γέγ-
ραπται· Οἷς οὐκ ἀνηγγέ-
λη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται· καὶ
οἳ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι.
22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην
τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς.
23 Νυνὶ δὲ μηκέτι τό-
πον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι
τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων
τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ
πολλῶν ἐτῶν·
24 Ὡς ἐὰν πορεύωμ
εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλευ

μαι πρὸς ὑμᾶς· ἐλπίζω γὰρ
διαπορευόμενος θεάσασθαι
ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προ-
πεμφθῆναι ἐκεῖ, ἐὰν ὑμῶν
πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμ-
πλησθῶ.
25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι
εἰς Ἱερουσαλὴμ, διακονῶν
τοῖς ἁγίοις.
26 Εὐδόκησαν γὰρ Μα-
κεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινω-
νίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς
τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων
τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.
27 Εὐδόκησαν γάρ, καὶ
ὀφειλέται αὐτῶν εἰσιν· Εἰ
γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐ-
τῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη,
ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρ-
κικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς.
28 Τοῦτο οὖν ἐπιτελέ-
σας, καὶ σφραγισάμενος αὐ-
τοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον,
ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς
τὴν Σπανίαν.
29 Οἶδα δὲ, ὅτι ἐρχόμενος
πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι
εὐλογίας Χριστοῦ ἐλεύσο-
μαι.
30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοὶ, διὰ τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Πνεύ-
ματος, συναγωνίσασθαί μοι
ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ
ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν.
31 Ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν
πειθούντων ἐν τῇ Ἰου-
ᾳ, καὶ ἵνα ἡ διακονία
μου, ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ, εὐ-
πρόσδεκτος γένηται τοῖς
ἁγίοις.
32 Ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω
πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος
Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι
ὑμῖν.
33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰ-
ρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν.
Ἀμήν.

ΚΕΦ. ις'. 16.

1 ΣΥΝΙΣΤΗΜΙ δὲ ὑμῖν
Φοίβην, τὴν ἀδελφὴν ἡ-
μῶν, οὖσαν διάκονον τῆς
ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγ-
χρεαῖς·
2 Ἵνα αὐτὴν προσδέξησ-
θε ἐν Κυρίῳ, ἀξίως τῶν ἁ-
γίων, καὶ παραστῆτε αὐτῇ
ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρήζῃ πράγ-
ματι· καὶ γὰρ αὕτη προσ-
τάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ
αὐτοῦ ἐμοῦ.
3 Ἀσπάσασθε Πρίσκαν ἢ
Ἀκύλαν, τοὺς συνεργούς μυ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
4 (Οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυ-
χῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχη-
λον ὑπέθηκαν· οἷς οὐκ ἐγὼ
μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ
πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθ-
νῶν·)
5 Καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐ-
τῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασ-
θε Ἐπαίνετον, τὸν ἀγαπη-
τόν μου, ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ
τῆς Ἀσίας εἰς Χριστόν.

6 Ἀσπάσασθε Μαριὰμ,
ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς
ἡμᾶς.
7 Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνι-
κον καὶ Ἰουνίαν, τοὺς συγ-
γενεῖς μου, καὶ συναιχμαλώ-
τους μου, οἵτινές εἰσιν ἐπίση-
μοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἳ
καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν
Χριστῷ.
8 Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν,
τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ.
9 Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν,
τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χρισ-
τῷ, καὶ Στάχυν, τὸν ἀγα-
πητόν μου.
10 Ἀσπάσασθε Ἀπελ-
λῆν, τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ.
Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν
Ἀριστοβούλου.
11 Ἀσπάσασθε Ἡρωδίω-
να, τὸν συγγενῆ μου. Ἀσ-
πάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρ-
κίσσου, τοὺς ὄντας ἐν Κυ-
ρίῳ.
12 Ἀσπάσασθε Τρύφαι-
ναν καὶ Τρυφῶσαν, τὰς κο-
πιώσας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπά-
σασθε Περσίδα, τὴν ἀγα-
πητὴν, ἥτις πολλὰ ἐκοπία-
σεν ἐν Κυρίῳ.
13 Ἀσπάσασθε Ῥοῦφον,
τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ
τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.
14 Ἀσπάσασθε Ἀσύγκρι-
τον, Φλέγοντα, Ἑρμᾶν Πα-
τρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τοὺς σὺν
αὐτοῖς ἀδελφούς.
15 Ἀσπάσασθε Φιλόλο-
γον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ
τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμ-
πᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάν-
τας ἁγίους.
16 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους
ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπά-
ζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι
πᾶσαι τοῦ Χριστοῦ.
17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοὶ, σκοπεῖν τοὺς τὰς
διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα,
παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς
ἐμάθετε, ποιοῦντας, καὶ ἐκκλί-
νατε ἀπ' αὐτῶν.
18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ
Κυρίῳ ἡμῶν Χριστῷ οὐ δου-
λεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν
κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστο-
λογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπα-
τῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκά-
κων.
19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ
εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω
οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν· θέλω δὲ
ὑμᾶς σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ
ἀγαθὸν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ
κακόν.
20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης
συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ
τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει.
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.
21 Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τι-
μόθεος, ὁ συνεργός μου, καὶ
Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσί-
πατρος, οἱ συγγενεῖς μου.
22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ
Τέρτιος, ὁ γράψας τὴν ἐπισ
τολὴν, ἐν Κυρίῳ.

23 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος, ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἔραστος, ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου,

26 Φανερωθέντος δὲ νῦν, διά τε γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος·

27 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

ΠΡΩΤΗ.

ΚΕΦ. α'. 1.

1 ΠΑΥ'ΛΟΣ, κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφὸς,

2 Τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

5 Ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει·

6 (Καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν·)

7 Ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσ-

θαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι
ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκά-
λυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ·
8 Ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς
ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.
9 Πιστὸς ὁ Θεός, δι' οὗ
ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ
Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγη-
τε πάντες, ϗ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν
σχίσματα, ἦτε δὲ κατηρ-
τισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῒ ϗ
ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.
11 Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ
ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν
Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν
εἰσι.
12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι
ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ
μέν εἰμι Παύλου· ἐγὼ δέ,
Ἀπολλώ· ἐγὼ δέ, Κηφᾶ·
ἐγὼ δέ, Χριστοῦ.
13 Μεμέρισται ὁ Χριστός;
μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ
ὑμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύ-
λου ἐβαπτίσθητε;
14 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ, ὅτι
οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ
μὴ Κρίσπον ϗ Γάϊον.
15 Ἵνα μή τις εἴπῃ, ὅτι
εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα.
16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν
Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ
οἶδα, εἴ τινα ἄλλον ἐβάπ-
τισα.
17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με
Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐ-
αγγελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ
λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυ-
ρὸς τοῦ Χριστοῦ.
18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ
σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυ-
μένοις μωρία ἐστί, τοῖς δὲ
σωζομένοις ἡμῖν δύναμις
Θεοῦ ἐστι.
19 Γέγραπται γάρ· Ἀπο-
λῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν,
καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνε-
τῶν ἀθετήσω.
20 Ποῦ σοφός; ποῦ γραμ-
ματεύς; ποῦ συζητητὴς τοῦ
αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώ-
ρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ
κόσμου τούτου;
21 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σο-
φίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ
κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν
Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεός, διὰ
τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος
σῶσαι τοὺς πιστεύοντας.
22 Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι
σημεῖα αἰτοῦσι, ϗ Ἕλληνες
σοφίαν ζητοῦσιν·
23 Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν
Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰου-
δαίοις μὲν σκάνδαλον, ἔθ-
νεσι δὲ μωρίαν·
24 Αὐτοῖς δὲ τοῖς κλη-
τοῖς, Ἰουδαίοις τε ϗ Ἕλλη-
σι, Χριστὸν Θεοῦ δύνα
ϗ Θεοῦ σοφίαν.

25 Ὅτι τὸ μωρὸν τῦ Θεῦ,
σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων
ἐστί· ϗ τὸ ἀσθενὲς τῦ Θεῦ,
ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων
ἐστί.
26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆ-
σιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ
πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα,
οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολ-
λοὶ εὐγενεῖς·
27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ
κόσμυ ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα
τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· ϗ
τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξε-
λέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα καταισ-
χύνῃ τὰ ἰσχυρά·
28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τῦ κόσ-
μυ ϗ τὰ ἐξυθενημένα ἐξελέ-
ξατο ὁ Θεὸς, ϗ τὰ μὴ ὄντα,
ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ·
29 Ὅπως μὴ καυχήσηται
πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τῦ θεῦ.
30 Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς
ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς
ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ
Θεοῦ, δικαιοσύνη τε ϗ ἁγι-
ασμὸς ϗ ἀπολύτρωσις·
31 Ἵνα, καθὼς γέγραπ-
ται· Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυ-
ρίῳ καυχάσθω.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΚΑἸΓΩ' ἐλθὼν πρὸς
ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ
καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σο-
φίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ
μαρτύριον τοῦ Θεοῦ.
2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τι εἰδέ-
ναι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν
Χριστὸν, ϗ τοῦτον ἐσταυ-
ρωμένον.
3 Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ, ϗ
ἐν φόβῳ ϗ ἐν τρόμῳ πολλῷ
ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς·
4 Καὶ ὁ λόγος μυ καὶ τὸ
κήρυγμά μυ οὐκ ἐν πειθοῖς
σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀπο-
δείξει Πνεύματος καὶ δυνά-
μεως·
5 Ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ
ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ'
ἐν δυνάμει Θεοῦ.
6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν
τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ
τοῦ αἰῶνος τούτυ, οὐδὲ τῶν
ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τύτυ,
τῶν καταργυμένων·
7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν Θεοῦ
σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, τὴν
ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώ-
ρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώ-
νων, εἰς δόξαν ἡμῶν·
8 Ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόν-
των τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγ-
νωκεν· (εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ
ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης
ἐσταύρωσαν·)
9 Ἀλλὰ, καθὼς γέγραπ-
ται· Ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, ϗ
οὖς οὐκ ἤκυσε, καὶ ἐπὶ καρ-
δίαν ἀνθρώπυ, οὐκ ἀνέβη, ἃ
ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγα-
πῶσιν αὐτόν·
10 Ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν
ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Πνεύματος
αὐτῦ· τὸ γὰρ Πνεῦμα πάντα
ἐρευνᾷ, ϗ τὰ βάθη τῦ Θευ.

11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώ-
πων τὰ τοῦ ἀνθρώπε εἰ μὴ
τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπε τὸ
ἐν αὐτῷ; Οὕτω καὶ τὰ τοῦ
Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ
Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.
12 Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦ-
μα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν,
ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ
Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ
τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν·
13 Ἃ ϗ λαλοῦμεν, οὐκ ἐν
διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σο-
φίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακ-
τοῖς Πνεύματος, πνευματι-
κοῖς πνευματικὰ συγκρίνον-
τες.
14 Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος
οὐ δέχεται τὰ τοῦ Πνεύμα-
τος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ
αὐτῷ ἐστι, καὶ οὐ δύναται
γνῶναι· ὅτι πνευματικῶς
ἀνακρίνεται.
15 Ὁ δὲ πνευματικὸς
ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς
δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται.
16 Τίς γὰρ ἔγνω νȣ̃ν Κυ-
ρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν;
Ἡμεῖς δὲ νȣ̃ν Χριστοῦ ἔχο-
μεν.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΚΑ'ΓΩ', ἀδελφοί, οὐκ
ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς
πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρ-
κίνοις, ὡς νηπίοις ἐν Χρισ-
τῷ·
2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, ȣ̓
βρῶμα· οὔπω γὰρ ἐδύνασθε.
Ἀλλ' οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε·
3 Ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε.
Ὅπȣ γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ
ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ
σαρκικοί ἐστε, καὶ κατὰ ἄν-
θρωπον περιπατεῖτε;
4 Ὅταν γὰρ λέγῃ τις·
Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλȣ· ἕτε-
ρος δέ· Ἐγὼ, Ἀπολλώ· ȣ̓χὶ
σαρκικοί ἐϛε;
5 Τίς οὖν ἐστι Παῦλος,
τίς δὲ Ἀπολλῶς; Διάκονοι,
δι' ὧν ἐπιστεύσατε, ϗ ἑκάσ-
τῳ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν.
6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολ-
λῶς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς
ηὔξανεν.
7 Ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων
ἐϛί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ'
ὁ αὐξάνων Θεός.
8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ πο-
τίζων ἕν εἰσιν· ἕκαστος δὲ
τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται
κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.
9 Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνερ-
γοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ
οἰκοδομή ἐστε.
10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ
Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς
σοφὸς ἀρχιτέκτων, θεμέλιον
τέθεικα· ἄλλος δὲ ἐποικοδο-
μεῖ· ἕκαϛος δὲ βλεπέτω, πῶς
ἐποικοδομεῖ.
11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλον
οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ
τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰη-
σοῦς Χριστός.
12 Εἰ δέ τις ἐποικοδομε

25 Ὅτι τὸ μωρὸν τȣ̃ Θεȣ̃,
σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων
ἐστί· ϗ τὸ ἀσθενὲς τȣ̃ Θεȣ̃,
ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων
ἐστί.
26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆ-
σιν ὑμῶν, ἀδελφοὶ, ὅτι οὐ
πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα,
οὐ πολλοὶ δυνατοὶ, οὐ πολ-
λοὶ εὐγενεῖς·
27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ
κόσμȣ ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα
τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· ϗ
τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξε-
λέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα καταισ-
χύνῃ τὰ ἰσχυρά·
28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τȣ̃ κόσ-
μȣ ϗ τὰ ἐξȣθενημένα ἐξελέ-
ξατο ὁ Θεὸς, ϗ τὰ μὴ ὄντα,
ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ·
29 Ὅπως μὴ καυχήσηται
πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τȣ̃ θεȣ̃.
30 Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς
ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς
ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ
Θεοῦ, δικαιοσύνη τε ϗ ἁγι-
ασμὸς ϗ ἀπολύτρωσις·
31 Ἵνα, καθὼς γέγραπ-
ται· Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυ-
ρίῳ καυχάσθω.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΚΑἸΓΩ' ἐλθὼν πρὸς
ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ἦλθον οὐ
καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σο-
φίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ
μαρτύριον τοῦ Θεοῦ.
2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τι εἰδέ-
ναι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν
Χριστὸν, ϗ τοῦτον ἐσταυ-
ρωμένον.
3 Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ, ϗ
ἐν φόβῳ ϗ ἐν τρόμῳ πολλῷ
ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς·
4 Καὶ ὁ λόγος μȣ καὶ τὸ
κήρυγμά μȣ οὐκ ἐν πειθοῖς
σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀπο-
δείξει Πνεύματος καὶ δυνά-
μεως·
5 Ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ
ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ'
ἐν δυνάμει Θεοῦ.
6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν
τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ
τοῦ αἰῶνος τούτȣ, οὐδὲ τῶν
ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τȣ́τȣ,
τῶν καταργȣμένων·
7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν Θεοῦ
σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, τὴν
ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώ-
ρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώ-
νων, εἰς δόξαν ἡμῶν·
8 Ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόν-
των τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγ-
νωκεν· (εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ
ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης
ἐσταύρωσαν·)
9 Ἀλλὰ, καθὼς γέγραπ-
ται· ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, ϗ
οὖς οὐκ ἤκȣσε, καὶ ἐπὶ καρ-
δίαν ἀνθρώπȣ, οὐκ ἀνέβη, ἃ
ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγα-
πῶσιν αὐτόν·
10 Ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν
ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Πνεύματος
αὐτȣ̃· τὸ γὰρ Πνεῦμα πάντα
ἐρευνᾷ, ϗ τὰ βάθη τȣ̃ Θεȣ.

11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπε εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπε τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν·

13 Ἃ ϗ λαλοῦμεν, οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες.

14 Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστι, καὶ οὐ δύναται γνῶναι· ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται.

15 Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται.

16 Τίς γὰρ ἔγνω νῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ νῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΚΑἸΓΩ', ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ·

2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, ὐ βρῶμα· οὔπω γὰρ ἐδύνασθε. Ἀλλ' οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε·

3 Ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. Ὅπε γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;

4 Ὅταν γὰρ λέγῃ τις· Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλε· ἕτερος δέ· Ἐγὼ, Ἀπολλώ· ὐχὶ σαρκικοί ἐςε;

5 Τίς οὖν ἐστι Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλὼς; Διάκονοι, δι' ὧν ἐπιστεύσατε, ϗ ἑκάστῳ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν.

6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν.

7 Ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐςί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός.

8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἕν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

9 Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε.

10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων, θεμέλιον τέθεικα· ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαςος δὲ βλεπέτω, πῶς ἐποικοδομεῖ.

11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός.

12 Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ

ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον,
χρυσὸν, ἄργυρον, λίθους τι-
μίους, ξύλα, χόρτον καλά-
μην·
13 Ἑκάστου τὸ ἔργον φα-
νερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡ-
μέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ
ἀποκαλύπτεται· καὶ ἑκάστου
τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι, τὸ
πῦρ δοκιμάσει.
14 Εἴ τινος τὸ ἔργον με-
νεῖ ὃ ἐπῳκοδόμησε, μισθὸν
λήψεται·
15 Εἴ τινος τὸ ἔργον κα-
τακαήσεται, ζημιωθήσεται·
αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως
δὲ ὡς διὰ πυρός.
16 Οὐκ οἴδατε, ὅτι ναὸς
Θεοῦ ἐστε, ϗ τὸ Πνεῦμα τοῦ
Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;
17 Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ
Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον
ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ
ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε
ὑμεῖς.
18 Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπα-
τάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶ-
ναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τού-
τῳ, μωρὸς γένεσθω, ἵνα γέ-
νηται σοφός.
19 Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσ-
μου τούτου, μωρία παρὰ τῷ
Θεῷ ἐστι· γέγραπται γάρ·
Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς
ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν·
20 Καὶ πάλιν· Κύριος γι-
νώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν
σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.
21 Ὥστε μηδεὶς καυχάσθω
ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ
ὑμῶν ἐστιν,
22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀ-
πολλὼς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε
κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνα-
τος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλ-
λοντα· πάντα ὑμῶν ἐστιν·
23 Ὑμεῖς δὲ, Χριστοῦ·
Χριστὸς δὲ, Θεοῦ.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΟΥ῞ΤΩΣ ἡμᾶς λογιζέσ-
θω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας
Χριστοῦ, ϗ οἰκονόμους μυσ-
τηρίων Θεοῦ.
2 Ὃ δὲ λοιπὸν ζητεῖται
ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πισ-
τός τις εὑρεθῇ.
3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν
ἐστιν, ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακρι-
θῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέ-
ρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνα-
κρίνω.
4 (Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύ-
νοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ
δεδικαίωμαι·) ὁ δὲ ἀνακρί-
νων με, Κύριός ἐστιν.
5 Ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι
κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύ-
ριος, ὃς ϗ φωτίσει τὰ κρυπ-
τὰ τοῦ σκότους, ϗ φανερώσει
τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· ϗ
τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται
ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.
6 Ταῦτα δὲ, ἀδελφοὶ, με-
τεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν ϗ
Ἀπολλὼ δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν
ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ, ὑπὲρ ὃ

γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ
εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε
κατὰ τοῦ ἑτέρου.
7 Τίς γάρ σε διακρίνει; τί
δὲ ἔχεις, ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ
καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς
μὴ λαβών;
8 Ἤδη κεκορεσμένοι ἐστὲ,
ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρίς ἡ-
μῶν ἐβασιλεύσατε, καὶ ὄφελόν
γε ἐβασιλεύσατε· ἵνα καὶ
ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσω-
μεν.
9 Δοκῶ γὰρ, ὅτι ὁ Θεὸς
ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχά-
τους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανα-
τίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθη-
μεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ
ἀνθρώποις.
10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χρισ-
τὸν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν
Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς,
ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔν-
δοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.
11 Ἄχρὶ τῆς ἄρτι ὥρας
καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν,
καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κο-
λαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦ-
μεν,
12 Καὶ κοπιῶμεν ἐργαζό-
μενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοι-
δορούμενοι, εὐλογοῦμεν· δι-
ωκόμενοι, ἀνεχόμεθα·
13 Βλασφημούμενοι, πα-
ρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρ-
ματα τοῦ κόσμου ἐγενήθη-
μεν, πάντων περίψημα ἕως
ἄρτι.
14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς
γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα
μου ἀγαπητὰ νουθετῶ.
15 Ἐὰν γὰρ μυρίους παι-
δαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ,
ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας·
ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ
τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς
ἐγέννησα.
16 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς,
μιμηταί μου γίνεσθε.
17 Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν
Τιμόθεον, ὅς ἐστι τέκνον μου
ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυ-
ρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς
ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ,
καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ
ἐκκλησίᾳ διδάσκω.
18 Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ
μου πρὸς ὑμᾶς, ἐφυσιώθη-
σάν τινες.
19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως
πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος
θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν
λόγον τῶν πεφυσιωμένων,
ἀλλὰ τὴν δύναμιν·
20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυ-
νάμει.
21 Τί θέλετε; Ἐν ῥάβδῳ
ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγά-
πῃ, πνεύματί τε πρᾳότητος;

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ὍΛΩΣ ἀκούεται ἐν ὑ-
μῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη
πορνεία, ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, ὥστε γυναῖκά τινα
τοῦ πατρὸς ἔχειν.

2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστε; ϗ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἀρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας;

3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν, τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον,

4 Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, (συναχθέντων ὑμῶν ϗ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος,) σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. Οὐκ οἴδατε, ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;

7 Ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθώς ἐστε ἄζυμοι· ϗ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη, Χριστός.

8 Ὥστε ἑορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας.

9 Ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις.

10 Καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου, ἢ τοῖς πλεονέκταις, ἢ ἅρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν.

11 Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν, μὴ συναναμίγνυσθαι, ἐάν τις, ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος, ᾖ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοίδορος, ἢ μέθυσος, ἢ ἅρπαξ· τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν.

12 Τί γάρ μοι ϗ τοὺς ἔξω κρίνειν; Οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε;

13 Τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρινεῖ· Ἐξάρατε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

ΚΕΦ. ς'. 6.

1 ΤΟΛΜΑ͂Ι τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων;

2 Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσι; ϗ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων;

3 Οὐκ οἴδατε, ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν; μήτιγε βιωτικά;

4 Βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους καθίζετε;

5 Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν σοφὸς οὐδὲ εἷς, ὃς δυνήσεται

διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ;
6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀ-
δελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο
ἐπὶ ἀπίστων;
7 Ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἥτ-
τημα ὑμῖν ἐστιν, ὅτι κρί-
ματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν.
Διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσ-
θε; διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀ-
ποστερεῖσθε;
8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε,
καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ ταῦτα ἀ-
δελφούς.
9 Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι ἄδι-
κοι Θεοῦ βασιλείαν ἐ κλη-
ρονομήσουσι; Μὴ πλανᾶσ-
θε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδω-
λολάτραι, οὔτε μοιχοὶ, οὔτε
μαλακοὶ, οὔτε ἀρσενοκοῖ-
ται,
10 Οὔτε κλέπται, οὔτε
πλεονέκται, οὔτε μέθυσοι,
οὐ λοίδοροι, οὐχ ἅρπαγες,
βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονο-
μήσουσι.
11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτε·
ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ
ἡγιάσθητε, ἀλλ' ἐδικαιώθη-
τε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ Πνεύματι
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
12 Πάντα μοι ἔξεστιν,
ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει·
πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ
ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό
τινος.
13 Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ,
καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν·
ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ
ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ
σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ
τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ
σώματι·
14 Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύ-
ριον ἤγειρε, καὶ ἡμᾶς ἐξεγε-
ρεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ·
15 Οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ
σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ
ἐστιν; ἄρας οὖν τὰ μέλη
τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρ-
νης μέλη; Μὴ γένοιτο.
16 Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι ὁ κολ-
λώμενος τῇ πόρνῃ, ἓν σῶμά
ἐστιν; (ἔσονται γὰρ, φη-
σὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·)
17 Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ
Κυρίῳ, ἓν πνεῦμά ἐστι;
18 Φεύγετε τὴν πορνεί-
αν. Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν
ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ
σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορ-
νεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα
ἁμαρτάνει.
19 Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὸ
σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν
ὑμῖν ἁγίου Πνεύματός ἐστιν,
οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ
ἐστὲ ἑαυτῶν;
20 Ἠγοράσθητε γὰρ τι-
μῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν
ἐν τῷ σώματι ὑμῶν· καὶ ἐν
τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά
ἐστι τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. ζ' 7.

1 ΠΕΡΙ' δὲ ὧν ἐγράψα-

τέ μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ γυ-
ναικὸς μὴ ἅπτεσθαι·
2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας
ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖ-
κα ἐχέτω, καὶ ἑκάστη τὸν
ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω.
3 Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν
ὀφειλὴν ἀποδιδότω· ὁμοίως
δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί.
4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώμα-
τος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ᾽ ὁ
ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ
τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξου-
σιάζει, ἀλλ᾽ ἡ γυνή.
5 Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλή-
λους, εἰ μή τι ἂν ἐκ συμφώνου
πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάση-
τε τῇ προσευχῇ· καὶ πάλιν
ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε, ἵνα μὴ
πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς
διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.
6 Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ
συγγνώμην, οὐ κατ᾽ ἐπιτα-
γήν.
7 Θέλω γὰρ πάντας ἀν-
θρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυ-
τόν· ἀλλ᾽ ἕκαστος ἴδιον χά-
ρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν
οὕτως, ὃς δὲ οὕτως.
8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις
καὶ ταῖς χήραις· καλὸν αὐ-
τοῖς ἐστιν ἐὰν, μείνωσιν ὡς
κἀγώ·
9 Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύον-
ται, γαμησάτωσαν· κρεῖσ-
σον γάρ ἐστι γαμῆσαι, ἢ
πυροῦσθαι.
10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι
παραγγέλλω, οὐκ ἐγὼ, ἀλλ᾽
ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀν-
δρὸς μὴ χωρισθῆναι,
11 (Ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ,
μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ
καταλλαγήτω·) καὶ ἄνδρα
γυναῖκα μὴ ἀφιέναι.
12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ
λέγω, οὐχ ὁ Κύριος· εἴ τις
ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄ-
πιστον, καὶ αὐτὴ συνευδο-
κεῖ οἰκεῖν μετ᾽ αὐτοῦ, μὴ
ἀφιέτω αὐτήν.
13 Καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει
ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς
συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ᾽ αὐ-
τῆς, μὴ ἀφιέτω αὐτόν.
14 Ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ
ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ
ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος
ἐν τῷ ἀνδρί· ἐπεὶ ἄρα τὰ
τέκνα ὑμῶν ἀκαθαρτά ἐστι·
νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν.
15 Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρί-
ζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδού-
λωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελ-
φὴ ἐν τοῖς τοιούτοις. Ἐν δὲ
εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ
Θεός.
16 Τί γὰρ οἶδας, γύναι,
εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί
οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα
σώσεις;
17 Εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέ-
ρισεν ὁ Κύριος, ἕκαστον ὡς
κέκληκεν ὁ Θεὸς, οὕτω περι-
πατείτω. Καὶ οὕτως ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις πάσαις διατάσ-
σομαι.
18 Περιτετμημένος τις ἐ-

κλήθη, μὴ ἐπισπάσθω· ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη, μὴ περιτεμνέσθω.
19 Ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐσ-
τι, ϗ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ.
20 Ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω.
21 Δοῦλος ἐκλήθης, μή σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ ϗ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι·
22 Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς, δοῦλός ἐστι Χριστοῦ.
23 Τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων.
24 Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοὶ, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.
25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων, ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι, ὡς ἠλεημένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι.
26 Νομίζω οὖν, τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι.
27 Δέδεσαι γυναικὶ, μὴ ζήτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικὸς, μὴ ζήτει γυναῖκα.
28 Ἐὰν δὲ ϗ γήμῃς, οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτε· θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι.
29 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοὶ, ὁ καιρὸς συνεσαλμένος τὸ λοιπόν ἐστιν· ἵνα ϗ οἱ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ὦσι·
30 Καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· ϗ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες·
31 Καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὡς μη καταχρώμενοι. Παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου.
32 Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ·
33 Ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί.
34 Μεμέρισται ἡ γυνὴ ϗ ἡ παρθένος· ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ᾖ ἁγία ϗ σώματι ϗ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί.
35 Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω· οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὔσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστως.
36 Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν

ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι· ὃ θέλει ποιείτω, οὐχ ἁμαρτάνει· γαμείτωσαν.

37 Ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, ϗ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ.

38 Ὥστε ϗ ὁ ἐκγαμίζων, καλῶς ποιεῖ· ϗ ὁ μὴ ἐκγαμίζων, κρεῖσσον ποιεῖ.

39 Γυνὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Μακαριωτέρα δέ ἐστιν, ἐὰν οὕτω μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ Πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΠΕΡΙ' δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν· (ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν· ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

2 Εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε καθὼς δεῖ γνῶναι·

3 Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ·)

4 Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, ϗ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος, εἰ μὴ εἷς.

5 Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοί, εἴτε ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ γῆς· (ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοί, ϗ κύριοι πολλοί·)

6 Ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεός, ὁ Πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, ϗ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· ϗ εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.

7 Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι, ϗ ἡ συνείδησις αὐτῶν, ἀσθενὴς οὖσα, μολύνεται.

8 Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα.

9 Βλέπετε δέ, μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν·

10 Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλίῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ, ἀσθενοῦς ὄντος, οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν;

11 Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ

γνώσει, δι' ὃν Χριςὸς ἀπέθανεν.
12 Οὕτω δὲ, ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριςὸν ἁμαρτάνετε.
13 Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μȣ, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μȣ σκανδαλίσω.

ΚΕΦ. θ'. 9.

1 ΟΥ'Κ εἰμὶ ἀπόςολος; οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριςὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐςε ἐν Κυρίῳ;
2 Εἰ ἄλλοις ȣ̓κ εἰμὶ ἀπόςολος, ἀλλάγε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποςολῆς ὑμεῖς ἐςε ἐν Κυρίῳ·
3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνȣσιν αὕτη ἐςί.
4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξȣσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν;
5 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξȣσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς ϗ οἱ λοιποὶ ἀπόςολοι, ϗ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίȣ, ϗ Κηφᾶς;
6 Ἢ μόνος ἐγὼ ϗ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξȣσίαν τȣ̃ μὴ ἐργάζεσθαι;
7 Τίς ςρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, ϗ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, ϗ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει;
8 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει;
9 Ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;
10 Ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾷν· ϗ ὁ ἀλοῶν, τῆς ἐλπίδος αὐτȣ̃ μετέχειν, ἐπ' ἐλπίδι.
11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα, εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;
12 Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξȣσίας ὑμῶν μετέχȣσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξȣσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα ςέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριςοῦ.
13 Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίȣσιν; οἱ τῷ θυσιαςηρίῳ προσεδρεύοντες, τῷ θυσιαςηρίῳ συμμερίζονται;
14 Οὕτω ϗ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλȣσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίȣ ζῆν.
15 Ἐγὼ δὲ οὐ κέχρημαι οὐδενὶ τούτων. Οὐκ ἔγραψα

δὲ ταῦτα, ἵνα οὕτω γένηται
ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλ-
λον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύ-
χημά μȣ ἵνα τις κενώσῃ.
16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζω-
μαι, οὐκ ἔϛι μοι καύχημα·
ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται·
οὐαὶ γάρ μοί ἐϛιν, ἐὰν μὴ
εὐαγγελίζωμαι.
17 Εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο
πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ
ἄκων, οἰκονομίαν πεπίϛευ-
μαι.
18 Τίς οὖν μοί ἐϛιν ὁ
μισθός; Ἵνα εὐαγγελιζόμε-
νος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐ-
αγγέλιον τοῦ Χριϛοῦ, εἰς τὸ
μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξȣ-
σίᾳ μȣ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.
19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ
πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν
ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείο-
νας κερδήσω·
20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς
Ἰȣδαίοις ὡς Ἰȣδαῖος, ἵνα
Ἰȣδαίȣς κερδήσω· τοῖς ὑπὸ
νόμον ὡς ὑπὸ νόμον (μὴ
ὢν αὐτὸς ὑπὸ νόμον,) ἵνα
τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω·
21 Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνο-
μος, (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ,
ἀλλ' ἔννομος Χριϛῷ,) ἵνα
κερδήσω ἀνόμȣς.
22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθε-
νέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς
ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶ-
σι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα
πάντως τινὰς σώσω.
23 Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ
εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινω-
νὸς αὐτοῦ γένωμαι.
24 Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν
ϛαδίῳ τρέχοντες, πάντες
μὲν τρέχȣσιν, εἷς δὲ λαμ-
βάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω
τρέχετε, ἵνα καταλάβητε.
25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμε-
νος, πάντα ἐγκρατεύεται·
ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρ-
τὸν ϛέφανον λάβωσιν· ἡμεῖς
δὲ, ἄφθαρτον.
26 Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέ-
χω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω
πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέ-
ρων·
27 Ἀλλ' ὑπωπιάζω μȣ
τὸ σῶμα ϗ δȣλαγωγῶ, μή-
πως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς
ἀδόκιμος γένωμαι.

ΚΕΦ. ι'. 10.

1 ΟΥ θέλω γὰρ ὑμᾶς
ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, ὅτι οἱ πα-
τέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν
νεφέλην ἦσαν, ϗ πάντες διὰ
τῆς θαλάσσης διῆλθον,
2 Καὶ πάντες εἰς τὸν
Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ
νεφέλῃ ϗ ἐν τῇ θαλάσσῃ,
3 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ
βρῶμα πνευματικὸν ἔφα-
γον.
4 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ
πόμα πνευματικὸν ἔπιον·
(ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς
ἀκολȣθούσης πέτρας· ἡ δὲ
πέτρα ἦν ὁ Χριϛός·)

5 Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείο-
σιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θε-
ός· κατεςρώθησαν γὰρ ἐν
τῇ ἐρήμῳ.
6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν
ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι
ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν,
καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμη-
σαν.
7 Μηδὲ εἰδωλολάτραι γί-
νεσθε, καθώς τινες αὐτῶν·
ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ
λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ
ἀνέςησαν παίζειν.
8 Μηδὲ πορνεύωμεν, κα-
θώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευ-
σαν, καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρα
εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.
9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν
τὸν Χριςὸν, καθὼς καί τινες
αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ
τῶν ὄφεων ἀπώλοντο.
10 Μηδὲ γογγύζετε, κα-
θὼς καί τινες αὐτῶν ἐγόγ-
γυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ
τοῦ ὀλοθρευτοῦ.
11 Ταῦτα δὲ πάντα τύ-
ποι συνέβαινον ἐκείνοις·
ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν
ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν
αἰώνων κατήντησεν.
12 Ὥςε ὁ δοκῶν ἑςάναι,
βλεπέτω μὴ πέσῃ.
13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ
εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος·
πιςὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἐάσει
ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ
δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν
τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβα-
σιν, τοῦ δύνασθαι ὑπενεγ-
κεῖν.
14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου,
φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολα-
τρείας.
15 Ὡς φρονίμοις λέγω,
κρίνατε ὑμεῖς ὅ φημι.
16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐ-
λογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ
κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ
Χριςοῦ ἐςι; τὸν ἄρτον ὃν
κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ
σώματος τοῦ Χριςοῦ ἐςίν;
17 Ὅτι εἷς ἄρτος, ἓν σῶ-
μα οἱ πολλοί ἐσμεν· οἱ γὰρ
πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου
μετέχομεν.
18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ
κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίον-
τες τὰς θυσίας, κοινωνοὶ τοῦ
θυσιαςηρίου εἰσί;
19 Τί οὖν φημι; ὅτι εἴδω-
λον τί ἐςιν; ἢ ὅτι εἰδωλό-
θυτον τί ἐςιν;
20 Ἀλλ', ὅτι ἃ θύει τὰ
ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ
Θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοι-
νωνοὺς τῶν δαιμονίων γί-
νεσθαι.
21 Οὐ δύνασθε ποτήριον
Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον
δαιμονίων· οὐ δύνασθε τρα-
πέζης Κυρίου μετέχειν καὶ
τραπέζης δαιμονίων.
22 Ἢ παραζηλοῦμεν τὸν
Κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐ-
τοῦ ἐσμεν;
23 Πάντα ἔξεςιν, ἀλλ' οὐ
πάντα συμφέρει· πάντα ἔξ-

εςιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ.
24 Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρȣ.
25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες, διὰ τὴν συνείδησιν·
26 Τοῦ γὰρ Κυρίȣ ἡ γῆ ϗ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
27 Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίςων, ϗ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες, διὰ τὴν συνείδησιν.
28 Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐςι· μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα, ϗ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
29 Συνείδησιν δὲ λέγω, οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρȣ. Ἱνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία μȣ κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως;
30 Εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριςῶ;
31 Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε.
32 Ἀπρόσκοποι γίνεσθε ϗ Ἰȣδαίοις ϗ Ἕλλησι ϗ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ·
33 Καθὼς κἀγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.

ΚΕΦ. ιά. 11.

1 ΜΙΜΗΤΑΙ' μȣ γίνεσθε, καθὼς κἀγὼ Χριςοῦ.
2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μȣ μέμνησθε, ϗ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν, τὰς παραδόσεις κατέχετε.
3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριςός ἐςι· κεφαλὴ δὲ γυναικὸς, ὁ ἀνήρ· κεφαλὴ δὲ Χριςοῦ, ὁ Θεός.
4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἓν γάρ ἐςι ϗ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ.
6 Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνὴ, ϗ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω.
7 Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν ϗ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων· γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐςιν·
8 Οὐ γάρ ἐςιν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός·

9 Καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.

10 Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διὰ τοὺς ἀγγέλους.

11 Πλὴν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς, οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς, ἐν Κυρίῳ.

12 Ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς, οὕτω ϗ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ.

13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι;

14 Ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστι;

15 Γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα αὐτῇ ἐστιν; ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ.

16 Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ·

17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ᾽ εἰς τὸ ἧττον συνέρχεσθε.

18 Πρῶτον μὲν γὰρ, συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν· καὶ μέρος τι πιστεύω·

19 Δεῖ γὰρ ϗ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν.

20 Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, οὐκ ἔστι Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν.

21 Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, ϗ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει.

22 Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί ὑμῖν εἴπω; ἐπαινέσω ὑμᾶς; Ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ.

23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον,

24 Καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, ϗ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

25 Ὡσαύτως ϗ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

26 Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἔλθῃ.

27 Ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον

τοῦ Κυρίȣ ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τȣ̃ Κυρίȣ.

28 Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τȣ̃ ἄρτȣ ἐσθιέτω, ϗ ἐκ τȣ̃ ποτηρίȣ πινέτω·

29 Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει ϗ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τȣ̃ Κυρίȣ.

30 Διὰ τȣ̃το ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς ϗ ἄῤῥωστοι, ϗ κοιμῶνται ἱκανοί.

31 Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα·

32 Κρινόμενοι δὲ ὑπὸ Κυρίου, παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

33 Ὥστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλȣς ἐκδέχεσθε.

34 Εἴ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω· ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς ἂν ἔλθω, διατάξομαι.

ΚΕΦ. ιβ΄. 12.

1 ΠΕΡΙ' δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοὶ, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

2 Οἴδατε, ὅτι ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι·

3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λαλῶν, λέγει ἀνάθεμα Ἰησȣ̃ν· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

4 Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα·

5 Καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσι, ϗ ὁ αὐτὸς Κύριος·

6 Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτὸς Θεὸς, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

7 Ἑκάστῳ δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον·

8 Ὧι μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα·

9 Ἑτέρῳ δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι· ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι·

10 Ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν.

11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν ϗ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς βούλεται.

12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἕν ἐστι, ϗ μέλη ἔχει πολλὰ, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνὸς, πολλὰ ὄντα, ἕν ἐστι σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριςός.

13 Καὶ γὰρ ἐν ἑνὶ Πνεύ-
ματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶ-
μα ἐβαπτίσθημεν· εἴτε Ἰȣ-
δαῖοι, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε
δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ
πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐπο-
τίσθημεν.
14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ
ἔςιν ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά.
15 Ἐὰν εἴπῃ, ὁ πούς·
Ὅτι οὐκ εἰμὶ χείρ, οὐκ εἰμὶ
ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ
τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώ-
ματος;
16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς·
Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμὸς, οὐκ
εἰμὶ ἐκ τȣ̃ σώματος· οὐ πα-
ρὰ τȣ̃το οὐκ ἔστιν ἐκ τȣ̃ σώ-
ματος;
17 Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφ-
θαλμὸς, πȣ̃ ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον
ἀκοή, πȣ̃ ἡ ὄσφρησις;
18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο
τὰ μέλη, ἓν ἕκαστον αὐτῶν
ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἠθέ-
λησεν.
19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν
μέλος, πȣ̃ τὸ σῶμα;
20 Νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέ-
λη, ἓν δὲ σῶμα.
21 Οὐ δύναται ὁ ὀφθαλ-
μὸς εἰπεῖν τῇ χειρί· Χρείαν
σου οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κε-
φαλὴ τοῖς ποσί· Χρείαν ὑ-
μῶν οὐκ ἔχω.
22 Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον
τὰ δοκȣ̃ντα μέλη τȣ̃ σώμα-
τος ἀσθενέςερα ὑπάρχειν,
ἀναγκαῖά ἐςι·
23 Καὶ ἃ δοκȣ̃μεν ἀτι-
μότερα εἶναι τȣ̃ σώματος,
τούτοις τιμὴν περισσοτέραν
περιτίθεμεν· ϗ τὰ ἀσχήμο-
να ἡμῶν εὐσχημοσύνην πε-
ρισσοτέραν ἔχει·
24 Τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡ-
μῶν, οὐ χρείαν ἔχει. Ἀλλ'
ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα,
τῷ ὑστερȣ̃ντι περισσοτέραν
δοὺς τιμήν,
25 Ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν
τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ
ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ
μέλη.
26 Καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέ-
λος, συμπάσχει πάντα τα
μέλη· εἴτε δοξάζεται ἓν μέ-
λος, συγχαίρει πάντα τὰ
μέλη·
27 Ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα
Χριςȣ̃, ϗ μέλη ἐκ μέρȣς.
28 Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ
Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον
ἀποστόλȣς, δεύτερον προ-
φήτας, τρίτον διδασκάλȣς,
ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χα-
ρίσματα ἰαμάτων, ἀντι-
λήψεις, κυβερνήσεις, γένη
γλωσσῶν.
29 Μὴ πάντες, ἀπόστο-
λοι; μὴ πάντες, προφῆται;
μὴ πάντες, διδάσκαλοι; μὴ
πάντες, δυνάμεις;
30 Μὴ πάντες χαρίσμα-
τα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ
πάντες γλώσσαις λαλοῦσι;
μὴ πάντες διερμηνεύȣσι;
31 Ζηλȣ̃τε δὲ τὰ χαρίσ-

ματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.

ΚΕΦ. ιγʹ. 13.

1 ʼΕΑ'Ν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα ἢ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, ἢ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι.

3 Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, ἢ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται,

5 Οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακὸν,

6 Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ.

7 Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται.

9 Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν, ἢ ἐκ μέρους προφητεύομεν.

10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.

11 Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου.

12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς ἢ ἐπεγνώσθην.

13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

ΚΕΦ. ιδʹ. 14.

1 ΔΙΩ'ΚΕΤΕ τὴν ἀγάπην· ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικὰ, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε.

2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ, οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια·

3 Ὁ δὲ προφητεύων, ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν ἢ παράκλησιν ἢ παραμυθίαν.

4 Ὁ λαλῶν γλώσσῃ, ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

5 Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς
λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον
δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων
γὰρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λα-
λῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ
διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία
οἰκοδομὴν λάβῃ.
6 Νυνὶ δὲ, ἀδελφοὶ, ἐὰν
ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις
λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω,
ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν
ἀποκαλύψει, ἢ ἐν γνώσει, ἢ
ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν διδαχῇ;
7 Ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν
διδόντα, εἴτε αὐλὸς εἴτε κι-
θάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς
φθόγγοις μὴ δῷ, πῶς γνωσ-
θήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ
κιθαριζόμενον;
8 Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον
φωνὴν σάλπιγξ δῷ, τίς πα-
ρασκευάσεται εἰς πόλεμον;
9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς
γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον
λόγον δῶτε, πῶς γνωσθή-
σεται τὸ λαλέμενον; ἔσεσθε
γὰρ εἰς ἀέρα λαλῦντες.
10 Τοσαῦτα, εἰ τύχοι, γέ-
νη φωνῶν ἐστιν ἐν κόσμῳ, καὶ
οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον.
11 Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν
δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι
τῷ λαλοῦντι βάρβαρος· καὶ ὁ
λαλῶν, ἐν ἐμοὶ βάρβαρος.
12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ
ζηλωταί ἐστε πνευμάτων,
πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκ-
κλησίας ζητεῖτε ἵνα περισ-
σεύητε.
13 Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσ-
σῃ, προσευχέσθω ἵνα διερ-
μηνεύῃ.
14 Ἐὰν γὰρ προσεύχω-
μαι γλώσσῃ, τὸ πνεῦμά μυ
προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου
ἄκαρπός ἐστι.
15 Τί οὖν ἐστι; Προσεύ-
ξομαι τῷ πνεύματι, προ-
σεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοΐ· ψαλῶ
τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ
τῷ νοΐ.
16 Ἐπεὶ, ἐὰν εὐλογήσῃς
τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν
τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου πῶς
ἐρεῖ τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐ-
χαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λέγεις
οὐκ οἶδε.
17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐ-
χαριστεῖς· ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ
οἰκοδομεῖται.
18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ,
πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσ-
σαις λαλῶν·
19 Ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέ-
λω πέντε λόγυς διὰ τοῦ νοός
μυ λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλυς
κατηχήσω, ἢ μυρίυς λόγυς
ἐν γλώσσῃ.
20 Ἀδελφοὶ, μὴ παιδία
γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ
τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ
φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε.
21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπ-
ται· Ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις
καὶ ἐν χείλεσιν ἑτέροις λαλή-
σω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ'
οὕτως εἰσακούσονταί μου,
λέγει Κύριος.

22 Ὥστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.

23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ϗ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται, ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν, ὅτι μαίνεσθε;

24 Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἄπιστος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων,

25 Τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται· ϗ οὕτω πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων, ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστι.

26 Τί οὖν ἐστιν, ἀδελφοί; Ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω.

27 Εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ, κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, ϗ ἀνὰ μέρος· ϗ εἷς διερμηνευέτω.

28 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμηνευτὴς, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ Θεῷ.

29 Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, ϗ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν.

30 Ἐὰν δὲ ἄλλῳ ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω.

31 Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσι, ϗ πάντες παρακαλῶνται.

32 Καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται·

33 Οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ Θεὸς, ἀλλ' εἰρήνης. Ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων,

34 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι, καθὼς ϗ ὁ νόμος λέγει.

35 Εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γάρ ἐστι γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.

36 Ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν; ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν;

37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικὸς, ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν, ὅτι Κυρίȣ εἰσὶν ἐντολαί.

38 Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοείτω.

39 Ὥστε, ἀδελφοὶ, ζηλῶτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ

λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε·

40 Πάντα δὲ εὐσχημόνως ἢ κατὰ τάξιν γινέσθω.

ΚΕΦ. ιε'. 15.

1 ΓΝΩΡΙ'ΖΩ δὲ ὑμῖν, ἀδελφοὶ, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε,

2 Δι' οὗ ἢ σώζεσθε· (τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε·) ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε.

3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ ἢ παρέλαβον· ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς γραφάς·

4 Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφάς·

5 Καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ εἶτα τοῖς δώδεκα.

6 Ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν.

7 Ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ· εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν.

8 Ἔσχατον δὲ πάντων, ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι, ὤφθη κἀμοί.

9 (Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων· ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τῦ Θεῦ.

10 Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὅ εἰμι· ἢ ἡ χάρις αὐτῦ ἡ εἰς ἐμὲ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐχ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί.)

11 Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, ἢ οὕτως ἐπιστεύσατε.

12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;

13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριςὸς ἐγήγερται·

14 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ ἢ ἡ πίστις ὑμῶν.

15 Εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τῦ Θεῦ· ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστὸν, ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.

16 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριςὸς ἐγήγερται.

17 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν·

18 Ἄρα ἢ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ, ἀπώλοντο.

19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.

20 Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων.

21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπε ἀνάςασις νεκρῶν.

22 Ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκεσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται.

23 Ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριςὸς, ἔπειτα οἱ τε Χριςε, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτε·

24 Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξεσίαν καὶ δύναμιν.

25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

26 Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος·

27 Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτε· Ὅταν δὲ εἴπῃ, ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον, ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα.

28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

29 Ἐπεὶ τί ποιήσεσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ ἐκ ἐγείρονται; τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ αὐτῶν;

30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;

31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

32 Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος; εἰ νεκροὶ ἐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

33 Μὴ πλανᾶσθε· Φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί.

34 Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεε τινες ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.

35 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται;

36 Ἄφρον· σὺ ὃ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ·

37 Καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου ἤ τινος τῶν λοιπῶν.

38 Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ἠθέλησε,

ϗ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων
τὸ ἴδιον σῶμα·
39 Οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν.
40 Καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων.
41 Ἄλλη δόξα ἡλίου, ϗ ἄλλη δόξα σελήνης, ϗ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ.
42 Οὕτω ϗ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ·
43 Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει·
44 Σπείρεται σῶμα ψυχικὸν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. Ἔστι σῶμα ψυχικὸν, ϗ ἔστι σῶμα πνευματικόν.
45 Οὕτω καὶ γέγραπται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν.
46 Ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικὸν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν· ἔπειτα τὸ πνευματικόν.
47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ἐκ γῆς χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ.
48 Οἷος ὁ χοϊκὸς, τοιοῦτοι ϗ οἱ χοϊκοί· ϗ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι ϗ οἱ ἐπουράνιοι·
49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τȣ̃ χοϊκοῦ, φορέσομεν ϗ τὴν εἰκόνα τȣ̃ ἐπουρανίου.
50 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοὶ, ὅτι σὰρξ ϗ αἷμα βασιλείαν Θεȣ̃ κληρονομῆσαι ȣ̉ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ.
51 Ἰδὲ, μυστήριον ὑμῖν λέγω· Πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα· πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα,
52 Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι. (Σαλπίσει γὰρ, ϗ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, ϗ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.)
53 Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, ϗ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν.
54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τȣ̃το ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν, ϗ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος.

55 Πῦ σε, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, ᾅδη, τὸ νῖκος;

56 Τὸ δὲ κέντρον τῦ θανάτου, ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας, ὁ νόμος.

57 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις, τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ·

58 Ὥςε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες, ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ.

ΚΕΦ. ιϛ'. 16.

1 ΠΕΡΙ' δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.

2 Κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω, θησαυρίζων ὅ,τι ἂν εὐοδῶται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται.

3 Ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμάσητε, δι' ἐπιστολῶν τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ·

4 Ἐὰν δὲ ᾖ ἄξιον τῦ κἀμὲ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται.

5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· (Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι·)

6 Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ, ἢ ϗ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὗ ἐὰν πορεύωμαι.

7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω γὰρ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ.

8 Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς·

9 Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη ϗ ἐνεργής, ϗ ἀντικείμενοι πολλοί.

10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε, ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς ϗ ἐγώ·

11 Μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ. Προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρός με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.

12 Περὶ δὲ Ἀπολλὼ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν, ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· ϗ πάντως οὐκ ἦν θέλημα, ἵνα νῦν ἔλθῃ. ἐλεύσεται δὲ, ὅταν εὐκαιρήσῃ.

13 Γρηγορεῖτε, ςήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε·

14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγά-
πῃ γινέσθω.
15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς·
16 Ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι.
17 Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·
18 Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.
19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.
20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.
21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.
22 Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἤτω ἀνάθεμα· μαρὰν ἀθά.
23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν·
24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΚΕΦ. α'. 1.

1 ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ

Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ·

2 Χάρις ὑμῖν ϗ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, ϗ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν ϗ Θεὸς πάσης παρακλήσεως,

4 Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως, ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

5 Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ τοῦ Χριστοῦ περισσεύει ϗ ἡ παράκλησις ἡμῶν.

6 Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως ϗ σωτηρίας· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως, τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων, ὧν ϗ ἡμεῖς πάσχομεν· (καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν·)

7 Εἰδότες, ὅτι ὥσπερ κοινωνοί ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως.

8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῇν·

9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς·

10 Ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐῤῥύσατο ἡμᾶς, καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν, ὅτι ϗ ἔτι ῥύσεται,

11 Συνυπουργούντων ϗ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶ, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁπλότητι ϗ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, (οὐχ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ) ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς.

13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε, ἢ ϗ ἐπιγινώσκετε· ἐλπίζω δὲ, ὅτι ϗ ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε,

14 Καθὼς ϗ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους· ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ ϗ

ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
15 Καὶ ταύτῃ τῇ πεποι-
θήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑ-
μᾶς ἐλθεῖν πρότερον, ἵνα
δευτέραν χάριν ἔχητε·
16 Καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν
εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν
ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν
προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰου-
δαίαν.
17 Τοῦτο οὖν βουλευόμε-
νος, μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ
ἐχρησάμην; ἢ ἃ βουλεύομαι,
κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα
ᾖ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ, καὶ
τὸ οὔ οὔ;
18 Πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὅτι
ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς
οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ.
19 Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ Υἱὸς
Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ ἐν ὑμῖν
δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, (δι' ἐ-
μοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμο-
θέου,) οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ,
ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν,
20 (Ὅσαι γὰρ ἐπαγγε-
λίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ,
καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμὴν,) τῷ
Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν.
21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς
σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν, καὶ
χρίσας ἡμᾶς, Θεός·
22 Ὁ καὶ σφραγισάμενος
ἡμᾶς, καὶ δοὺς τὸν ἀῤῥαβῶνα
τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρ-
δίαις ἡμῶν·
23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν
Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν
ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος
ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κό-
ρινθον·
24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν
ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ
συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς
ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἑστή-
κατε.

ΚΕΦ. β΄. 2.

1 ἜΚΡΙΝΑ δὲ ἐμαυτῷ
τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύ-
πῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν.
2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑ-
μᾶς, καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραί-
νων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος
ἐξ ἐμοῦ;
3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο
αὐτὸ, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην
ἔχω, ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν·
πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑ-
μᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάν-
των ὑμῶν ἐστιν.
4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλί-
ψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔ-
γραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν
δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆ-
τε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα
γνῶτε, ἣν ἔχω περισσοτέ-
ρως εἰς ὑμᾶς.
5 Εἰ δέ τις λελύπηκεν,
οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλ'
ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβα-
ρῶ, πάντας ὑμᾶς.
6 Ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ
ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν
πλειόνων·

7 Ὥστε τοὐναντίον μᾶλ-
λον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ
παρακαλέσαι, μήπως τῇ
περισσοτέρᾳ λύπῃ καταπο-
θῇ ὁ τοιοῦτος.
8 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς
κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην.
9 Εἰς τοῦτο γὰρ ϗ ἔγρα-
ψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν
ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί
ἐστε.
10 Ὧι δέ τι χαρίζεσθε, ϗ
ἐγώ· ϗ γὰρ ἐγὼ ὃ κεχάρισ-
μαι, εἴ τι κεχάρισμαι, δι'
ὑμᾶς, ἐν προσώπῳ Χριστοῦ·
ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν
ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ·
11 Οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοή-
ματα ἀγνοοῦμεν.
12 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν
Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Χριστοῦ, ϗ θύρας μοι
ἀνεῳγμένης ἐν Κυρίῳ, οὐκ
ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύμα-
τί μου, τῷ μὴ εὑρεῖν με Τί-
τον τὸν ἀδελφόν μου·
13 Ἀλλὰ ἀποταξάμενος
αὐτοῖς, ἐξῆλθον εἰς Μακε-
δονίαν.
14 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ
πάντοτε θριαμβεύοντι ἡ-
μᾶς ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν
ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ
φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν
παντὶ τόπῳ.
15 Ὅτι Χριστοῦ εὐωδία
ἐσμὲν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζο-
μένοις ϗ ἐν τοῖς ἀπολλυμέ-
νοις·
16 Οἷς μὲν, ὀσμὴ θανά-
του εἰς θάνατον· οἷς δὲ,
ὀσμὴ ζωῆς εἰς ζωήν. Καὶ
πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός;
17 Οὐ γάρ ἐσμεν ὡς οἱ
πολλοὶ, καπηλεύοντες τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' ὡς ἐξ
εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ,
κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν
Χριστῷ λαλοῦμεν.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ἈΡΧΌΜΕΘΑ πάλιν
ἑαυτοὺς συνιστάνειν; ἢ μὴ
χρῄζομεν, ὥς τινες, συστα-
τικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑ-
μᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατι-
κῶν;
2 Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς
ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομέ-
νη ϗ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ
πάντων ἀνθρώπων·
3 Φανερούμενοι, ὅτι ἐστὲ
ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονη-
θεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμ-
μένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ Πνεύ-
ματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν
πλαξὶ λιθίναις, ἀλλὰ ἐν
πλαξὶ καρδίας σαρκίναις.
4 Πεποίθησιν δὲ τοιαύ-
την ἔχομεν διὰ τοῦ Χρισ-
τοῦ πρὸς τὸν Θεόν.
5 Οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν
ἀφ' ἑαυτῶν, λογίσασθαί τι,
ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκα-
νότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ·
6 Ὃς ϗ ἱκάνωσεν ἡμᾶς

διακόνους καινῆς διαθήκης,
οὐ γράμματος, ἀλλὰ Πνεύ-
ματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀ-
ποκτείνει, τὸ δὲ Πνεῦμα
ζωοποιεῖ.
7 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ
θανάτου ἐν γράμμασιν, ἐν-
τετυπωμένη ἐν λίθοις, ἐγε-
νήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύ-
νασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον
Μωϋσέως, διὰ τὴν δόξαν
τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν
καταργουμένην·
8 Πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ
διακονία τοῦ Πνεύματος ἔσ-
ται ἐν δόξῃ;
9 Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς
κατακρίσεως, δόξα· πολλῷ
μᾶλλον περισσεύει ἡ διακο-
νία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.
10 Καὶ γὰρ οὐ δεδόξασ-
ται τὸ δεδοξασμένον ἐν τού-
τῳ τῷ μέρει, ἕνεκεν τῆς
ὑπερβαλλούσης δόξης.
11 Εἰ γὰρ τὸ καταργού-
μενον, διὰ δόξης· πολλῷ
μᾶλλον τὸ μένον, ἐν δόξῃ.
12 Ἔχοντες οὖν τοιαύ-
την ἐλπίδα, πολλῇ παῤῥη-
σίᾳ χρώμεθα·
13 Καὶ οὐ, καθάπερ Μωϋ-
σῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ
πρόσωπον ἑαυτοῦ, πρὸς τὸ
μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσ-
ραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ κα-
ταργουμένου.
14 (Ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ
νοήματα αὐτῶν· ἄχρι γὰρ
τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κά-
λυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει
τῆς παλαιᾶς διαθήκης μέ-
νει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον,
ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται·
15 Ἀλλ' ἕως σήμερον,
ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωϋ-
σῆς, κάλυμμα ἐπι τὴν καρ-
δίαν αὐτῶν κεῖται·
16 Ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ
πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται
τὸ κάλυμμα.
17 Ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦ-
μά ἐστιν· (οὗ δὲ τὸ Πνεῦμα
Κυρίου ἐκεῖ ἐλευθερία.)
18 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀ-
νακεκαλυμμένῳ προσώπῳ
τὴν δόξαν Κυρίου κατοπ-
τριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰ-
κόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ
δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ
ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος.

ΚΕΦ. δ΄. 4.

1 ΔΙΑ' τοῦτο ἔχοντες
τὴν διακονίαν ταύτην, κα-
θὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκκα-
κοῦμεν·
2 Ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ
κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ
περιπατοῦντες ἐν πανουρ-
γίᾳ, μηδὲ δολοῦντες τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ
φανερώσει τῆς ἀληθείας
συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς
πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώ-
πων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
3 Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμ-

μένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν,
ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ
κεκαλυμμένον·
4 Ἐν οἷς ὁ Θεὸς τοῦ αἰ-
ῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ
νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς
τὸ μὴ αὐγάσαι τὸν φωτισ-
μὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς
δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν
εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.
5 Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κη-
ρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν
Ἰησοῦν Κύριον, ἑαυτοὺς δὲ,
δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν.
6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ
σκότους φῶς λάμψαι, ὅς ἔ-
λαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς
γνώσεως τῆς δόξης τοῦ
Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
7 Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυ-
ρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις
σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ
τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ Θεοῦ,
καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν·
8 Ἐν παντὶ θλιβόμενοι,
ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι·
ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξα-
πορούμενοι·
9 Διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ
ἐγκαταλειπόμενοι· κατα-
βαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολ-
λύμενοι·
10 Πάντοτε τὴν νέκρω-
σιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώμα-
τι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ
ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σω-
ματι ἡμῶν φανερωθῇ.
11 Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶν-
τες, εἰς θάνατον παραδιδό-
μεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ
ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν
τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν.
12 Ὥστε ὁ θάνατος ἐν
ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ
ἐν ὑμῖν.
13 Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ
Πνεῦμα τῆς πίστεως, κα-
τὰ τὸ γεγραμμένον· Ἐπίσ-
τευσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς
πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦ-
μεν·
14 Εἰδότες, ὅτι ὁ ἐγείρας
τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡ-
μᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ
παραστήσει σὺν ὑμῖν.
15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑ-
μᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονά-
σασα διὰ τῶν πλειόνων,
τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ
εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.
16 Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν·
ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄν-
θρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ
ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέ-
ρᾳ καὶ ἡμέρᾳ.
17 Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐ-
λαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν,
καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερ-
βολὴν αἰώνιον βάρος δόξης
κατεργάζεται ἡμῖν·
18 Μὴ σκοπούντων ἡμῶν
τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ
βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπό-
μενα, πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ
βλεπόμενα, αἰώνια.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΟΙ'ΔΑΜΕΝ γὰρ, ὅτι,
ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία
τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰ-
κοδομὴν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν,
οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώ-
νιον, ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
2 Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στε-
νάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡ-
μῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύ-
σασθαι ἐπιποθοῦντες.
3 Εἴγε ϗ ἐνδυσάμενοι, ἐ
γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα.
4 Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ
σκήνει ςενάζομεν βαρούμε-
νοι· ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύ-
σασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι,
ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν
ὑπὸ τῆς ζωῆς.
5 Ὁ δὲ κατεργασάμενος
ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, Θεός·
ὁ ϗ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀῤῥαβῶ-
να τοῦ Πνεύματος.
6 Θαῤῥοῦντες οὖν πάν-
τοτε, ϗ εἰδότες, ὅτι ἐνδη-
μοῦντες ἐν τῷ σώματι, ἐκ-
δημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίȣ.
7 (Διὰ πίστεως γὰρ περι-
πατοῦμεν, οὐ διὰ εἴδους·)
8 Θαῤῥοῦμεν δὲ, ϗ εὐδο-
κοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι
ἐκ τοῦ σώματος, ϗ ἐνδημῆ-
σαι πρὸς τὸν Κύριον·
9 Διὸ ϗ φιλοτιμούμεθα,
εἴτε ἐνδημοῦντες, εἴτε ἐκδη-
μοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ
εἶναι.
10 Τοὺς γὰρ πάντας ἡ-
μᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμ-
προσθεν τοῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕ-
καστος τὰ διὰ τοῦ σώματος,
πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγα-
θὸν εἴτε κακόν.
11 Εἰδότες οὖν τὸν φό-
βον τοῦ Κυρίου, ἀνθρώπȣς
πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανε-
ρώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν
ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πε-
φανερῶσθαι.
12 Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτὸς
συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ
ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυ-
χήματος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα
ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώ-
πῳ καυχωμένους, καὶ οὐ
καρδίᾳ.
13 Εἴ τε γὰρ ἐξέςημεν,
Θεῷ· εἴ τε σωφρονοῦμεν,
ὑμῖν.
14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ
Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς,
15 Κρίναντας τοῦτο, ὅτι
εἰ εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθα-
νεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθα-
νον ϗ ὑπὲρ πάντων ἀπέ-
θανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέ-
τι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ
ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι ϗ
ἐγερθέντι.
16 Ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ
νῦν οὐδένα οἴδαμεν κατὰ
σάρκα· εἰ δὲ ϗ ἐγνώκαμεν
κατὰ σάρκα Χριστὸν, ἀλλὰ
νῦν οὐκέτι γινώσκομεν.
17 Ὥστε εἴ τις ἐν Χριςῷ,
καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα

παρῆλθεν, ἰδοὺ, γέγονε καινὰ τὰ πάντα.

18 Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ, τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησῦ Χριστοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς.

19 Ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς.

20 Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ.

21 Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαιοσύνη Θεῦ ἐν αὐτῷ.

ΚΕΦ. ϛ'. 6.

1 ΣΥΝΕΡΓΟΥ͂ΝΤΕΣ δὲ καὶ παρακαλῦμεν, μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς·

2 (Λέγει γαρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι. Ἰδοὺ, νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ, νῦν ἡμέρα σωτηρίας·)

3 Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία·

4 Ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις,

5 Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις·

6 Ἐν ἁγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ,

7 Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεῦ· διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν,

8 Διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς·

9 Ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδὲ ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι·

10 Ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοὶ, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται.

12 Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν· στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν.

13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, (ὡς τέκνοις λέγω) πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς.

14 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνῃ ϗ ἀνομίᾳ; τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;

15 Τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελίαρ; ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου;

16 Τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; Ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, ϗ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεὸς, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός.

17 Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν ϗ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς,

18 Καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Πατέρα, ϗ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΤΑΥΤΑΣ οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς ϗ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν.

3 Οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω· προείρηκα γὰρ, ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν,

4 Πολλή μοι παῤῥησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.

5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι.

6 Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς, παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου·

7 Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμὸν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ· ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι.

8 Ὅτι εἰ ϗ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ μετεμελόμην· βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς.

9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεὸν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.

10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύ-
πη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν
ἀμεταμέλητον κατεργάζε-
ται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη
θάνατον κατεργάζεται.
11 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο
τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι
ὑμᾶς, πόσην κατειργάσατο
ὑμῖν σπουδήν· ἀλλὰ ἀπο-
λογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν,
ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπό-
θησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ' ἐκ-
δίκησιν· ἐν παντὶ συνεστή-
σατε ἑαυτοὺς ἁγνοὺς εἶναι
ἐν τῷ πράγματι.
12 Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα
ὑμῖν, οὐχ εἵνεκεν τοῦ ἀδι-
κήσαντος, οὐδὲ εἵνεκεν τοῦ
ἀδικηθέντος· ἀλλ' εἵνεκεν
τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπου-
δὴν ἡμῶν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν
πρὸς ὑμᾶς, ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ.
13 Διὰ τοῦτο παρακε-
κλήμεθα ἐπὶ τῇ παρακλή-
σει ὑμῶν· περισσοτέρως δὲ
μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ
χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυ-
ται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ
πάντων ὑμῶν·
14 Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ
ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κα-
τῃσχύνθην· ἀλλ' ὡς πάντα
ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑ-
μῖν, οὕτω ϗ ἡ καύχησις ἡ-
μῶν ἡ ἐπὶ Τίτου, ἀλήθεια
ἐγενήθη·
15 Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐ-
τοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς
ἐστιν, ἀναμιμνησκομένου
τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοὴν,
ὡς μετὰ φόβου ϗ τρόμου ἐ-
δέξασθε αὐτόν·
16 Χαίρω, ὅτι ἐν παντὶ
θαῤῥῶ ἐν ὑμῖν.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΓΝΩΡΙ'ΖΟΜΕΝ δὲ ὑ-
μῖν, ἀδελφοὶ, τὴν χάριν τοῦ
Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας·
2 Ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ
θλίψεως ἡ περισσεία τῆς
χαρᾶς αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ
βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐ-
περίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦ-
τον τῆς ἁπλότητος αὐτῶν.
3 Ὅτι κατὰ δύναμιν
(μαρτυρῶ) ϗ ὑπὲρ δύναμιν
αὐθαίρετοι,
4 Μετὰ πολλῆς παρα-
κλήσεως δεόμενοι ἡμῶν τὴν
χάριν ϗ τὴν κοινωνίαν τῆς
διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁ-
γίους· δέξασθαι ἡμᾶς
5 Καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσα-
μεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν
πρῶτον τῷ Κυρίῳ, ϗ ἡμῖν,
διὰ θελήματος Θεοῦ·
6 Εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡ-
μᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προ-
ενήρξατο, οὕτω ϗ ἐπιτελέσῃ
εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύ-
την.
7 Ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ
περισσεύετε, (πίστει ϗ λό-
γῳ ϗ γνώσει ϗ πάσῃ σπου-

δῆ, ϗ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ,) ἵνα ϗ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε·

8 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων σπουδῆς, ϗ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων·

9 (Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε·)

10 Καὶ γνώμην ἐν τȣ́τῳ δίδωμι. Τȣ̃το γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ ϗ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι·

11 Νυνὶ δὲ ϗ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν.

12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὸ ἐὰν ἔχῃ τις, εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει.

13 Οὐ γὰρ, ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν δὲ θλίψις, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος· ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα,

14 Ἵνα ϗ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης·

15 Καθὼς γέγραπται· Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεόνασε· ϗ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἠλαττόνησε·

16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπȣδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου·

17 Ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο· σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς.

18 Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν·

19 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ ϗ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ, τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ Κυρίȣ δόξαν ϗ προθυμίαν ὑμῶν·

20 Στελλόμενοι τȣ̃το, μή τις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν·

21 Προνοούμενοι γὰρ καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ ϗ ἐνώπιον ἀνθρώπων.

22 Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.

23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς ϗ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ.

24 Τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς
ἀγάπης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν
καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς
αὐτοὺς ἐνδείξασθε εἰς πρό-
σωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

ΚΕΦ. θ'. 9.

1 ΠΕΡΙ' μὲν γὰρ τῆς
διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁ-
γίους περισσόν μοι ἐστὶ τὸ
γράφειν ὑμῖν.
2 Οἶδα γὰρ τὴν προθυ-
μίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑ-
μῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν,
ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται
ἀπὸ πέρυσι· ϗ ὁ ἐξ ὑμῶν
ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείο-
νας.
3 Ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελ-
φοὺς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα
ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ
ἐν τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα, κα-
θὼς ἔλεγον, παρεσκευασμέ-
νοι ἦτε·
4 Μήπως ἐὰν ἔλθωσι σὺν
ἐμοὶ Μακεδόνες, ϗ εὕρωσιν
ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, κα-
ταισχυνθῶμεν ἡμεῖς (ἵνα
μὴ λέγωμεν ὑμεῖς) ἐν τῇ
ὑποστάσει ταύτῃ.
5 Ἀναγκαῖον οὖν ἡγη-
σάμην παρακαλέσαι τοὺς
ἀδελφοὺς, ἵνα προέλθωσιν
εἰς ὑμᾶς, ϗ προκαταρτίσωσι
τὴν προκατηγγελμένην εὐ-
λογίαν ὑμῶν, ταύτην ἑτοί-
μην εἶναι οὕτως ὡς εὐλο-
γίαν, ϗ μὴ ὡς πλεονεξίαν.
6 Τοῦτο δὲ, ὁ σπείρων
φειδομένως, φειδομένως καὶ
θερίσει· ϗ ὁ σπείρων ἐπ' εὐ-
λογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ
θερίσει.
7 Ἕκαστος καθὼς προ-
αιρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ
λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλα-
ρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ
Θεός.
8 Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶ-
σαν χάριν περισσεῦσαι εἰς
ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντο-
τε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχον-
τες, περισσεύητε εἰς πᾶν
ἔργον ἀγαθόν·
9 Καθὼς γέγραπται· Ἐσ-
κόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένη-
σιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν
σπέρμα τῷ σπείροντι ϗ ἄρ-
τον εἰς βρῶσιν, χορηγήσει
ϗ πληθυνεῖ τὸν σπόρον ὑ-
μῶν, ϗ αὐξήσει τὰ γεννή-
ματα τῆς δικαιοσύνης ὑ-
μῶν·
11 Ἐν παντὶ πλουτιζό-
μενοι εἰς πᾶσαν ἁπλότητα,
ἥτις κατεργάζεται δι' ἡ-
μῶν, εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ·
12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς
λειτουργίας ταύτης οὐ μό-
νον ἐστὶ προσαναπληροῦσα
τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων,
ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ
πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ
Θεῷ·
13 Διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς

διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἁπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας,

14 Καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποθούντων ὑμᾶς, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν.

15 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

ΚΕΦ. ί. 10.

1 ΑΥ'ΤΟ'Σ δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πρᾳότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαῤῥῶ εἰς ὑμᾶς·

2 Δέομαι δὲ, τὸ μὴ παρὼν θαῤῥῆσαι τῇ πεποιθήσει, ᾗ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπί τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας.

3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα,

4 (Τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων,)

5 Λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ,

6 Καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοὴν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.

7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; Εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς.

8 Ἐάν τε γὰρ καὶ περισσότερόν τι καυχήσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν, εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι.

9 Ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν·

10 (Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαὶ, φησὶ, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί· ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενὴς, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος·)

11 Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἷοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ.

12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑ-

αυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες,
ϗ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑ-
αυτοῖς, οὐ συνιοῦσιν.
13 Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ
ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ
κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανό-
νος, οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ
Θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι
καὶ ὑμῶν.
14 Οὐ γάρ, ὡς μὴ ἐφικ-
νούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκ-
τείνομεν ἑαυτούς· (ἄχρι γὰρ
καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ·)
15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα
καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις
κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες,
αὐξανομένης τῆς πίστεως
ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆ-
ναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν
εἰς περισσείαν,
16 Εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑ-
μῶν εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν
ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἕ-
τοιμα καυχήσασθαι.
17 Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν
Κυρίῳ καυχάσθω.
18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συ-
νιςτῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκι-
μος, ἀλλ' ὃν ὁ Κύριος συ-
νίστησιν.

ΚΕΦ. ια΄. 11.

1 ὌΦΕΛΟΝ ἀνείχεσθέ
μου μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ·
ἀλλὰ ϗ ἀνέχεσθέ μου.
2 Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ
ζήλῳ· ἡρμοσάμην γὰρ ὑ-
μᾶς ἑνὶ ἀνδρί, παρθένον
ἁγνὴν παραςῆσαι τῷ Χρισ-
τῷ·
3 Φοβοῦμαι δέ, μήπως,
ὡς ὁ ὄφις Εὔαν ἐξηπάτησεν
ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕ-
τω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν
ἀπὸ τῆς ἁπλότητος τῆς εἰς
τὸν Χριστόν.
4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος
ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν
οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα
ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐ-
λάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτε-
ρον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς
ἀνείχεσθε.
5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν
ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν
ἀποστόλων.
6 Εἰ δὲ ϗ ἰδιώτης τῷ λό-
γῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ'
ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν
πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.
7 Ἢ ἁμαρτίαν ἐποίησα,
ἐμαυτὸν ταπεινῶν, ἵνα ὑ-
μεῖς ὑψωθῆτε; ὅτι δωρεὰν
τὸ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐ-
ηγγελισάμην ὑμῖν;
8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύ-
λησα, λαβὼν ὀψώνιον πρὸς
τὴν ὑμῶν διακονίαν· καὶ
παρὼν πρὸς ὑμᾶς ϗ ὑστε-
ρηθείς, οὐ κατενάρκησα οὐ-
δενός·
9 (Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου
προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελ-
φοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδο-

νίας·) καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ὑμῖν ἐμαυτὸν ἐτήρησα, καὶ τηρήσω.

10 Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας.

11 Διατί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν.

12 Ὃ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εὑρεθῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς.

13 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ.

14 Καὶ οὐ θαυμαστόν· αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός·

15 Οὐ μέγα οὖν, εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μή τις με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μήγε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα κἀγὼ μικρόν τι καυχήσωμαι·

17 Ὃ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως.

18 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ καυχήσομαι.

19 Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες·

20 Ἀνέχεσθε γὰρ, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει.

21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν· ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω,) τολμῶ κἀγώ·

22 Ἑβραῖοί εἰσι; κἀγώ· Ἰσραηλῖταί εἰσι; κἀγώ· σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; κἀγώ·

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; (παραφρονῶν λαλῶ,) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις·

24 (Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον,

25 Τρὶς ἐῤῥαβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα·)

26 Ὁδοιπορίαις πολλάκις· κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύ-

νοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις
ἐν ψευδαδέλφοις.
27 Ἐν κόπῳ ϗ μόχθῳ,
ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν
λιμῷ ϗ δίψει, ἐν νηστείαις
πολλάκις, ἐν ψύχει ϗ γυμ-
νότητι.
28 Χωρὶς τῶν παρεκτὸς,
ἡ ἐπισύστασις μου ἡ καθ'
ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν
τῶν ἐκκλησιῶν.
29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ
ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζε-
ται, ϗ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;
30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ
τῆς ἀσθενείας μου καυχή-
σομαι.
31 Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλο-
γητός εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι
οὐ ψεύδομαι·
32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθ-
νάρχης Ἀρέτα τȣ̃ βασιλέως
ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν
πόλιν, πιάσαι με θέλων·
33 Καὶ διὰ θυρίδος ἐν
σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τȣ̃
τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς
χεῖρας αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΚΑΥΧΑ͂ΣΘΑΙ δὴ οὐ
συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ
εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύ-
ψεις Κυρίου.
2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν
Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσ-
σάρων, (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ
οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώμα-
τος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶ-
δεν·) ἁρπαγέντα τὸν τοι-
οῦτον ἕως τρίτȣ οὐρανοῦ.
3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον
ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι,
εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ
οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν·)
4 Ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν
παράδεισον, ϗ ἤκουσεν ἄῤ-
ῥητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν
ἀνθρώπῳ λαλῆσαι.
5 Ὑπὲρ τοῦ τοιȣ́του καυ-
χήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ
οὐ καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν
ταῖς ἀσθενείαις μου.
6 Ἐὰν γὰρ θελήσω καυ-
χήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφ-
ρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ·
φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ
λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με,
ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ.
7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν
ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπερ-
αίρωμαι ἐδόθη μοι σκόλοψ
τῇ σαρκὶ, ἄγγελος Σατᾶν,
ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ
ὑπεραίρωμαι.
8 Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν
Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα
ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ·
9 Καὶ εἴρηκέ μοι· Ἀρκεῖ
σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύ-
ναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τε-
λειοῦται· Ἥδιστα οὖν μᾶλ-
λον καυχήσομαι ἐν ταῖς

ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκη-
νώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ
Χριστοῦ.
10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθε-
νείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγ-
καις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στε-
νοχωρίαις ὑπὲρ Χριστου·
ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυ-
νατός εἰμι.
11 Γέγονα ἄφρων· ὑμεῖς
με ἠναγκάσατε. Ἐγὼ γὰρ
ὤφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίσ-
τασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρη-
σα τῶν ὑπερλίαν ἀποστό-
λων, εἰ καὶ οὐδέν εἰμι.
12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀ-
ποστόλου κατειργάσθη ἐν
ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν
σημείοις καὶ τέρασι καὶ δυ-
νάμεσι.
13 Τί γάρ ἐστιν ὃ ἡττή-
θητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκ-
κλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς
ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν;
Χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν
ταύτην.
14 Ἰδοὺ, τρίτον τοῦτο
ἑτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω
ὑμῶν· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑ-
μῶν, ἀλλ' ὑμᾶς· Οὐ γὰρ
ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γο-
νεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ
γονεῖς τοῖς τέκνοις,
15 Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπα-
νήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ
καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀ-
γαπῶν, ἧττον ἀγαπῶμαι.
16 Ἔστω δέ· ἐγὼ οὐ κα-
τεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλ' ὑπάρ-
χων πανοῦργος, δόλῳ ὑμᾶς
ἔλαβον.
17 Μή τινα ὧν ἀπέσ-
ταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ
ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς;
18 Παρεκάλεσα Τίτον, καὶ
συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν·
μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς
Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύ-
ματι περιεπατήσαμεν; οὐ
τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι;
19 Πάλιν δοκεῖτε, ὅτι ὑ-
μῖν ἀπολογούμεθα; Κατε-
νώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χρισ-
τῷ, λαλοῦμεν τάδε πάντα,
ἀγαπητοὶ, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν
οἰκοδομῆς.
20 Φοβοῦμαι γὰρ, μήπως
ἐλθὼν οὐχ οἵους θέλω εὕρω
ὑμᾶς, κἀγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν
οἷον οὐ θέλετε· μήπως ἔ-
ρεις, ζῆλοι, θυμοὶ, ἐριθεῖαι,
καταλαλιαὶ, ψιθυρισμοὶ, φυ-
σιώσεις, ἀκαταστασίαι·
21 Μὴ πάλιν ἐλθόντα με
ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου πρὸς
ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς
τῶν προημαρτηκότων, καὶ
μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ
ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ
ἀσελγείᾳ, ᾗ ἔπραξαν.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 ΤΡΙΤΟΝ τοῦτο ἔρχο-
μαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ στόμα-

τος δύο μαρτύρων ϗ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα.

2 Προείρηκα ϗ προλέγω, (ὡς παρὼν,) τὸ δεύτερον, (ϗ ἀπὼν νῦν,) τοῖς προημαρτηκόσι ϗ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι.

3 Ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, (ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν·

4 Καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ· καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Θεȣ̃ εἰς ὑμᾶς·)

5 Ἑαυτοὺς πειράζετε, εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει· ἑαυτοὺς δοκιμάζετε. Ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς, ὅτι Ἰησȣ̃ς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστιν; εἰ μή τι ἀδόκιμοί ἐστε.

6 Ἐλπίζω δὲ οτι γνώσεσθε, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμεν ἀδοκιμοι.

7 Εὔχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεὸν, μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν· οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν.

8 Οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

9 Χαίρομεν γὰρ, ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε· τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν.

10 Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι, κατὰ τὴν ἐξουσίαν, ἣν ἔδωκέ μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν.

11 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε· ϗ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης ϗ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἁγίῳ φιλήματι· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ϗ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ϗ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίȣ Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ

ΓΑΛΑΤΑΣ.

ΚΕΦ. α. 1.

1 ΠΑΥ῀ΛΟΣ, ἀπόστολος
οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι'
ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ καὶ Θεοῦ Πατρὸς
τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ
νεκρῶν·
2 Καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάν-
τες ἀδελφοὶ, ταῖς ἐκκλησί-
αις τῆς Γαλατίας.
3 Χάρις ὑμῖν ϗ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, ϗ Κυρίȣ
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
4 Τοῦ δόντος ἑαυτὸν περὶ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως
ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεσ-
τῶτος αἰῶνος πονηρȣ̃, κα-
τὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ϗ
Πατρὸς ἡμῶν,
5 Ὧι ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
6 Θαυμάζω, ὅτι οὕτω τα-
χέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ
καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι
Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέ-
λιον·
7 Ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ
μή τινές εἰσιν οἱ ταράσσον-
τες ὑμᾶς, ϗ θέλοντες με-
ταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τȣ̃
Χριστοῦ.
8 Ἀλλὰ ϗ ἐὰν ἡμεῖς ἢ
ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγ-
γελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐ-
ηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθε-
μα ἔστω.
9 Ὡς προειρήκαμεν, καὶ
ἄρτι πάλιν λέγω· εἴ τις
ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ
παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.
10 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους
πείθω, ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζη-
τῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ
γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον,
Χριστȣ̃ δȣ̃λος οὐκ ἂν ἤμην.
11 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀ-
δελφοὶ, τὸ εὐαγγέλιον τὸ
εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι
οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον·
12 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ
ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ
οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι'
ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ.
13 Ἠκούσατε γὰρ τὴν

ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν
τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑ-
περβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκ-
κλησίαν τοῦ Θεοῦ ϗ ἐπόρ-
θουν αὐτήν·
14 Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ
Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς
συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει
μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς
ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου
παραδόσεων.
15 Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ
Θεὸς, ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοι-
λίας μητρός μου καὶ καλέ-
σας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ,
16 Ἀποκαλύψαι τὸν Υἱὸν
αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ, ἵνα εὐαγγε-
λίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθ-
νεσιν· εὐθέως, οὐ προσανε-
θέμην σαρκὶ ϗ αἵματι,
17 Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱε-
ροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ
ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλ' ἀ-
πῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ
πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δα-
μασκόν.
18 Ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία
ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα,
ἱστορῆσαι Πέτρον, ϗ ἐπέ-
μεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας
δεκαπέντε·
19 Ἕτερον δὲ τῶν ἀποσ-
τόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰά-
κωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυ-
ρίου.
20 (Ἃ δὲ γράφω ὑμῖν,
ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι
οὐ ψεύδομαι.)
21 Ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ
κλίματα τῆς Συρίας ϗ τῆς
Κιλικίας·
22 Ἤμην δὲ ἀγνοούμενος
τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησί-
αις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν
Χριστῷ·
23 Μόνον δὲ ἀκούοντες
ἦσαν· Ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς
ποτε, νῦν εὐαγγελίζεται
τὴν πίστιν ἥν ποτε ἐπόρθει·
24 Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ
τὸν Θεόν.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ἜΠΕΙΤΑ διὰ δεκατεσ-
σάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην
εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρ-
νάβα, συμπαραλαβὼν καὶ
Τίτον·
2 Ἀνέβην δὲ κατὰ ἀπο-
κάλυψιν, καὶ ἀνεθέμην αὐ-
τοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κη-
ρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι· κατ'
ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μή-
πως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ
ἔδραμον.
3 Ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν
ἐμοὶ, Ἕλλην ὢν, ἠναγκάσ-
θη περιτμηθῆναι.
4 Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκ-
τους ψευδαδέλφους· (οἵτινες
παρεισῆλθον κατασκοπῆ-
σαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν
ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώ-
σωνται·)
5 Οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν
εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ

ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίȣ διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς.

6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκȣ́ντων εἶναί τι, ὁποῖοί ποτε ἦσαν, οὐδέν μοι διαφέρει· (πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου ȣ̉ λαμβάνει·) ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο,

7 Ἀλλὰ τοὐναντίον, ἰδόντες, ὅτι πεπίσευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς.

8 (Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη,)

9 Καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, Ἰάκωβος ϗ Κηφᾶς, ϗ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες στύλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ ϗ Βαρνάβᾳ κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς μὲν εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν·

10 Μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν· ὃ ϗ ἐσπούδασα αὐτὸ τȣ̃το ποιῆσαι.

11 Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν.

12 Πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινας ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.

13 Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ ϗ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε ϗ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.

14 Ἀλλ' ὅτε εἶδον, ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πετρῷ ἔμπροσθεν πάντων· Εἰ σὺ, Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῇς καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, πῶς τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν;

15 Ἡμεῖς φύσει Ἰȣδαῖοι, ϗ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί·

16 Εἰδότες δὲ, ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, ϗ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σάρξ.

17 Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὑρέθημεν ϗ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἆρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο.

18 Εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῷ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνιστάνω.

19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω.

20 Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ, οὐκέτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δ

νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ, ἐν πίστει
ζῶ τῇ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ,
τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ
παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἐμοῦ.
21 Οὐκ ἀθετῶ τὴν χά-
ριν τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ
νόμȣ δικαιοσύνη, ἄρα Χρισ-
τὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

ΚΕΦ. γ΄. 3

1 Ὦ ἀνόηται Γαλάται,
τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε; οἷς
κατ' ὀφθαλμȣ̀ς Ἰησȣ̃ς Χρισ-
τὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσ-
ταυρωμένος.
2 Τοῦτο μόνον θέλω μα-
θεῖν ἀφ' ὑμῶν· ἐξ ἔργων
νόμου, τὸ Πνεῦμα ἐλάβετε,
ἢ ἐξ ἀκοῆς πιστέως;
3 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε;
ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν
σαρκὶ ἐπιτελεῖσθέ;
4 Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῆ;
εἴ γε καὶ εἰκῆ.
5 Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑ-
μῖν τὸ Πνεῦμα, ϗ ἐνεργῶν
δυνάμεις ἐν ὑμιν, ἐξ ἔργων
νόμου, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;
6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίσ-
τευσε τῷ Θεῷ, ϗ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.
7 Γινώσκετε ἄρα, ὅτι οἱ
ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσίν υἱοὶ
Ἀβραάμ.
8 Προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ,
ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ
ἔθνη ὁ Θεὸς, προευηγγελί-
σατο τῷ Ἀβραάμ· Ὅτι ἐ-
νευλογηθήσονται ἐν σοὶ
πάντα τὰ ἔθνη.
9 Ὥστε οἱ ἐκ πίστεως,
εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ
Ἀβραάμ.
10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων
νόμου εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν
εἰσί· γέγραπται γάρ· Ὅτι
ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ
ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γε-
γραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τȣ̃
νόμȣ, τοῦ ποιῆσαι αὐτά.
11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ ȣ̓δεὶς
δικαιοῦται παρὰ τῷ Θεῷ,
δῆλον ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίσ-
τεως, ζήσεται.
12 Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν
ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας
αὐτὰ, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.
13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγό-
ρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ
νόμȣ, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν
κατάρα· (γέγραπται γάρ·
Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρε-
μάμενος ἐπὶ ξύλου·)
14 Ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ
εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένη-
ται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα
τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύ-
ματος λάβωμεν διὰ τῆς πίσ-
τεως.
15 Ἀδελφοὶ, κατὰ ἄν-
θρωπον λέγω ὅμως ἀνθρώ-
που κεκυρωμένην διαθήκην
οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσ-
σεται.
16 Τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐῤῥή-
θησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ

τῷ σπέρματι αὐτοῦ. Οὐ λέ-
γει· Καὶ τοῖς σπέρμασιν,
ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ'
ἑνός· Καὶ τῷ σπέρματί σε·
ὅς ἐστι Χριστός.
17 Τοῦτο δὲ λέγω· δια-
θήκην προκεκυρωμένην ὑ-
πὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν, ὁ
μετὰ τετρακόσια ϗ τριάκον-
τα ἔτη γεγονὼς νόμος οὐκ
ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι
τὴν ἐπαγγελίαν·
18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ
κληρονομία, ἐκέτι ἐξ ἐπαγ-
γελίας· τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι'
ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ
Θεός.
19 Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν
παραβάσεων χάριν ἐτέθη,
(ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα,
ᾧ ἐπήγγελται,) διαταγεὶς
δι' ἀγγέλων, ἐν χειρὶ μεσί-
του.
20 Ὁ δὲ μεσίτης ἑνὸς ἐκ
ἔστιν· ὁ δὲ Θεὸς εἷς ἐστιν.
21 Ὁ οὖν νόμος κατὰ
τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ;
Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἐδόθη
νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποι-
ῆσαι, ὄντως ἂν ἐκ νόμου
ἦν ἡ δικαιοσύνη·
22 Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ
γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρ-
τίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ
πίστεως Ἰησοῦ Χριςϛ δοθῇ
τοῖς πιστεύουσι.
23 Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν
πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρου-
ρέμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς
τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀ-
ποκαλυφθῆναι.
24 Ὥστε ὁ νόμος παιδα-
γωγὸς ἡμῶν γέγονεν, εἰς
Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δι-
καιωθῶμεν·
25 Ἐλθέσης δὲ τῆς πίσ-
τεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγω-
γόν ἐσμεν.
26 Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεϛ
ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ·
27 Ὅσοι γὰρ εἰς Χριςὸν
ἐβαπτίσθητε, Χριςὸν ἐνε-
δύσασθε.
28 Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, ἐδὲ
Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, ἐδὲ
ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν ϗ
θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς
ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
29 Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ,
ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα
ἐστὲ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν
κληρονόμοι.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΛΕΓΩ δὲ, ἐφ' ὅσον
χρόνον ὁ κληρονόμος νή-
πιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει
δούλου, κύριος πάντων ὤν.
2 Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπες
ἐστὶ ϗ οἰκονόμες, ἄχρι τῆς
προθεσμίας τοῦ πατρός.
3 Οὕτω ϗ ἡμεῖς, ὅτε ἦ-
μεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοι-
χεῖα τϛ κόσμϛ ἦμεν δεδϛλω-
μένοι·
4 Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρω-

μα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον,

5 Ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

6 Ὅτι δέ ἐστε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, κρᾶζον· Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ.

7 Ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱὸς, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε μὲν, οὐκ εἰδότες Θεὸν, ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖσι θεοῖς·

9 Νῦν δὲ, γνόντες Θεὸν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε;

10 Ἡμέρας παρατηρεῖσθε; καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτοὺς;

11 Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μήπως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοὶ, δέομαι ὑμῶν· οὐδέν με ἠδικήσατε.

13 Οἴδατε δὲ, ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον,

14 Καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε· ἀλλ' ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν, ὅτι, εἰ δυνατὸν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ μοι.

16 Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;

17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς· ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε.

18 Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναί με πρὸς ὑμᾶς.

19 Τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν·

20 Ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου· ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.

21 Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;

22 Γέγραπται γὰρ, ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας.

23 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας·

24 Ἅτινά ἐστιν ἀλληγο-

ρούμενα· αὗται γάρ εἰσι δύο
διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους
Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶ-
σα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ·
25 Τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ
ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ,
συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερου-
σαλὴμ, δουλεύει γὰρ μετὰ
τῶν τέκνων αὐτῆς·
26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσα-
λὴμ, ἐλευθέρα ἐστὶν, ἥτις
ἐστὶ μήτηρ ἡμῶν.
27 Γέγραπται γάρ· Εὐ-
φράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκ-
τουσα· ῥῆξον καὶ βόησον ἡ
οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ
τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλ-
λον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄν-
δρα.
28 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ,
κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας
τέκνα ἐσμέν.
29 Ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ
κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίω-
κε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω
καὶ νῦν.
30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γρα-
φή; Ἔκβαλε τὴν παιδίσ-
κην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ
γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς
τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ
τῆς ἐλευθέρας.
31 Ἄρα, ἀδελφοὶ, οὐκ
ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, ἀλ-
λὰ τῆς ἐλευθέρας.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 Τῇ ἐλευθερίᾳ, ᾗ Χρισ-
τὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στή-
κετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δου-
λείας ἐνέχεσθε.
2 Ἴδε, ἐγὼ Παῦλος λέγω
ὑμῖν, ὅτι ἐὰν περιτέμνησ-
θε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠ-
φελήσει·
3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν
παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνο-
μένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν
ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι.
4 Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ
Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δι-
καιοῦσθε· τῆς χάριτος ἐξε-
πέσατε.
5 Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι
ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιο-
σύνης ἀπεκδεχόμεθα.
6 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ
οὔτε περιτομή τι ἰσχύει,
οὔτε ἀκροβυστία· ἀλλὰ πίσ-
τις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη.
7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς
ὑμᾶς ἐνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ
μὴ πείθεσθαι;
8 Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ
καλοῦντος ὑμᾶς.
9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ
φύραμα ζυμοῖ.
10 Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑ-
μᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν
ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ τα-
ράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ
κρίμα, ὅστις ἂν ᾖ.
11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοὶ, εἰ
περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί
ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήρ-
γηται τὸ σκάνδαλον τοῦ
σταυροῦ.

12 Ὄφελον ϗ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις.

14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἑνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν πλήσιον σου ὡς σεαυτόν.

15 Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε ϗ κατεσθίετε, βλέπετε, μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

16 Λέγω δέ· Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.

17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός· ταῦτα δὲ ἀλλήλοις ἀντίκειται, ἵνα μή, ἃ ἂν θέλητε, ταῦτα ποιῆτε.

18 Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.

19 Φανερὰ δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· ἅτινά ἐστι πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις,

21 Φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, ϗ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πρᾳότης, ἐγκράτεια·

23 Κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος.

24 Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις·

25 Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι ϗ στοιχῶμεν.

26 Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

ΚΕΦ. ϛʹ. 6.

1 ἈΔΕΛΦΟΊ, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πρᾳότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ ϗ σὺ πειρασθῇς.

2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι, μηδὲν ὤν, ἑαυτὸν φρεναπατᾷ.

4 Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, ϗ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχη-

μα ἕξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν
ἕτερον·
5 Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον
φορτίον βαστάσει.
6 Κοινωνείτω δὲ ὁ κατη-
χούμενος τὸν λόγον, τῷ
κατηχοῦντι, ἐν πᾶσιν ἀ-
γαθοῖς.
7 Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς
οὐ μυκτηρίζεται· Ὃ γὰρ ἐὰν
σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ
θερίσει·
8 Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν
σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρ-
κὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ
σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ
τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν
αἰώνιον.
9 Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες
μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ
ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμε-
νοι.
10 Ἄρα οὖν, ὡς καιρὸν
ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀ-
γαθὸν πρὸς πάντας, μά-
λιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους
τῆς πίστεως.
11 Ἴδετε, πηλίκοις ὑμῖν
γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ
χειρί.
12 Ὅσοι θέλουσιν εὐπρο-
σωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι
ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περι-
τέμνεσθαι· μόνον, ἵνα μὴ
τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώ-
κωνται.
13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμ-
νόμενοι αὐτοὶ νόμον φυ-
λάσσουσιν· ἀλλὰ θέλουσιν
ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν
τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχή-
σωνται.
14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο
καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ
σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι᾽ οὗ ἐμοὶ
κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ
τῷ κόσμῳ.
15 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰη-
σοῦ οὔτε περιτομή τι ἐστὶν,
οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ και-
νὴ κτίσις.
16 Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι
τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρή-
νη ἐπ᾽ αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ
ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.
17 Τοῦ λοιποῦ, κόπους
μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ
γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου
βαστάζω.
18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ
τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελ-
φοί. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ

ΕΦΕΣΙΟΥΣ.

ΚΕΦ. α'. 1.

1 ΠΑΥ΄ΛΟΣ, ἀπόϛολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελή-
ματος Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς
οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ καὶ πιστοῖς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
2 Χάρις ὑμῖν ϗ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, ϗ
Κυριου Ἰησοῦ Χριστοῦ·
3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ
Πατὴρ τȣ͂ Κυρίȣ ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας
ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ
πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπου-
ρανίοις ἐν Χριστῷ·
4 Καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς
ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς
κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους
ϗ ἀμώμους κατενώπιον αὐ-
τοῦ·
5 Ἐν ἀγάπῃ προορίσας
ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησȣ͂
Χριςȣ͂ εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν
εὐδοκίαν τοῦ θελήματος
αὐτοῦ,
6 Εἰς ἔπαινον δόξης τῆς
χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἐχαρί-
τωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπη-
μένῳ,

7 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀ-
πολύτρωσιν διὰ τȣ͂ αἵματος
αὐτȣ͂, τὴν ἄφεσιν τῶν πα-
ραπτωμάτων, κατὰ τὸν
πλȣ͂τον τῆς χάριτος αὐτȣ͂,
8 Ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς
ἡμᾶς, ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ
φρονήσει·
9 Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυσ-
τήριον τȣ͂ θελήματος αὐτȣ͂
κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ,
ἣ προέθετο ἐν αὐτῷ·
10 Εἰς οἰκονομίαν τȣ͂ πλη-
ρώματος τῶν καιρῶν, ἀνα-
κεφαλαιώσασθαι τὰ πάν-
τα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ
τῆς γῆς,
11 Ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ
ἐκληρώθημεν, προορισθέν-
τες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ
πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ
τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος
αὐτοῦ,
12 Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς
ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ,
τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ
Χριστῷ·

13 Ἐν ᾧ ϗ ὑμεῖς, (ἀκȣ́σαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν,) ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ,

14 Ὅς ἐστιν ἀῤῥαϐὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

15 Διὰ τοῦτο κᾀγὼ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, ϗ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,

16 Οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου·

17 Ἵνα ὁ Θεὸς τȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης, δῴη ὑμῖν Πνεῦμα σοφίας ϗ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτȣ̃·

18 Πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς, τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλȣ̃τος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτȣ̃ ἐν τοῖς ἁγίοις,

19 Καὶ τί τὸ ὑπερϐάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς, τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ,

20 Ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ϗ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπȣρανίοις,

21 Ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς ϗ ἐξουσίας ϗ δυνάμεως ϗ κυριότητος, ϗ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ ϗ ἐν τῷ μέλλοντι·

22 Καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ,

23 Ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τȣ̃ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρȣμένȣ·

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΚΑΙ' ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς παραπτώμασι ϗ ταῖς ἁμαρτίαις·

2 (Ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τȣ̃ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας·

3 Ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, ϗ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς ϗ οἱ λοιποί·

4 Ὁ δὲ Θεὸς, πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν

ἀγάπην αὐτοῦ, ἣν ἠγάπη-
σεν ἡμᾶς,)
5 Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκ-
ροὺς τοῖς παραπτώμασι,
συνεζωοποίησε τῷ Χριςῷ·
(χάριτί ἐστε σεσωσμένοι·)
6 Καὶ συνήγειρε, ϗ συ-
νεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρα-
νίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
7 Ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς
αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν
ὑπερβάλλοντα πλȣ̃τον τῆς
χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστο-
τητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ.
8 Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σε-
σωσμένοι διὰ τῆς πίστεως·
ϗ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεȣ̃
τὸ δῶρον,
9 Οὐκ ἐξ ἔργων· ἵνα μή
τις καυχήσηται.
10 Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποί-
ημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς,
οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς
ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσω-
μεν.
11 Διὸ μνημονεύετε, ὅτι
ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ,
(οἱ λεγόμενοι ἀκροϐυστία
ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτο-
μῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτȣ,)
12 Ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ, χωρὶς Χριστοῦ, ἀ-
πηλλωτριωμένοι τῆς πολι-
τείας τοῦ Ἰσραὴλ, ϗ ξένοι
τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγε-
λίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, ϗ
ἄθεοι, ἐν τῷ κοσμῷ·
13 Νυνὶ δὲ, ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες
μακρὰν, ἐγγὺς ἐγενήθητε
ἐν τῷ αἵματι τȣ̃ Χριστȣ̃.
14 Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ
εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ
ἀμφότερα ἓν, ϗ τὸ μεσότοι-
χον τοῦ φραγμοῦ λύσας,
15 Τὴν ἔχθραν· ἐν τῇ
σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν
ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταρ-
γήσας· ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ
ἐν ἑαυτῷ εἰς ἕνα καινὸν
ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην,
16 Καὶ ἀποκαταλλάξῃ
τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώ-
ματι τῷ Θεῷ διὰ τȣ̃ ςαυρȣ̃,
ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν
αὐτῷ·
17 Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελί-
σατο εἰρήνην ὑμῖν τοὶς μακ-
ρὰν καὶ τοῖς ἐγγὺς,
18 Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν
τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφό-
τεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς
τὸν Πατέρα.
19 Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ
ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ
συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ
οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ,
20 Ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ
τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστό-
λων ϗ προφητῶν, ὄντος ἀ-
κρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ·
21 Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδο-
μὴ συναρμολογȣμένη αὔξει
εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ·
22 Ἐν ᾧ ϗ ὑμεῖς συνοι-

κοδομεῖσθε, εἰς κατοικητήριον τῦ Θεῦ ἐν Πνεύματι.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΤΟΥ'ΤΟΥ χάριν ἐγὼ Παῦλος, ὁ δέσμιος τῦ Χριστῦ Ἰησῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν·
2 Εἴγε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς,
3 Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισθη μοι τὸ μυςήριον· (καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ,
4 Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μυ ἐν τῷ μυστηρίῳ τῦ Χριστῦ·)
5 Ὃ ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν Πνεύματι·
6 Εἶνα τὰ ἔθνη συγκληρονόμα ϗ συσσωμα ϗ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίυ·
7 Οὗ ἐγενόμην διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τῦ Θεῦ, τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτῦ·
7 Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλῦτον τῦ Χριστοῦ,
9 Καὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ οἰκονομία τῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι·
10 Ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, διὰ τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ·
11 Κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν·
12 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παῤῥησίαν ϗ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει, διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.
13 Διὸ αἰτῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν.
14 Τούτυ χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα τῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ,
15 Ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς ϗ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται,
16 Ἵνα δῴη ὑμῖν κατὰ τὸν πλῦτον τῆς δόξης αὐτῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τῦ Πνεύματος αὐτῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον·
17 Κατοικῆσαι τὸν Χρισ-

τὸν διὰ τῆς πίςεως ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν,
18 Ἐν ἀγάπῃ ἐῤῥιζωμέ-
νοι ꝁ τεθεμελιωμένοι ἵνα
ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι
σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ
πλάτος ꝁ μῆκος ꝁ βάθος ꝁ
ὕψος,
19 Γνῶναί τε τὴν ὑπερ-
βάλλουσαν τῆς γνώσεως
ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ· ἵνα
πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλή-
ρωμα τοῦ Θεοῦ.
20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ
πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπε-
ρισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοῦ-
μεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν
ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν,
21 Αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ,
εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ
αἰῶνος τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν ὑ-
μᾶς, ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυ-
ρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι
τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε.
2 Μετὰ πάσης ταπεινο-
φροσύνης ꝁ πρᾳότητος, με-
τὰ μακροθυμίας· ἀνεχόμε-
νοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ,
3 Σπουδάζοντες τηρεῖν
τὴν ἑνότητα τȣ͂ πνεύματος
ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρή-
νης.
4 Ἓν σῶμα ꝁ ἓν Πνεῦ-
μα, καθὼς ꝁ ἐκλήθητε ἐν
μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως
ὑμῶν·
5 Εἷς Κύριος, μία πίςις,
ἓν βάπτισμα,
6 Εἷς Θεὸς καὶ Πατὴρ
πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ
διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν
ἡμῖν·
7 Ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν
ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέ-
τρον τῆς δωρεᾶς τȣ͂ Χριςȣ͂.
8 (Διὸ λέγει· Ἀναβὰς εἰς
ὕψος ᾐχμαλώτευσεν αἰχ-
μαλωσίαν, ꝁ ἔδωκε δόματα
τοῖς ἀνθρώποις·
9 Τὸ δὲ, ἀνέβη, τί ἐστιν,
εἰ μὴ ὅτι ꝁ κατέβη εἰς τὰ
κατώτερα μέρη τῆς γῆς;
10 Ὁ καταβὰς, αὐτός
ἐστι ꝁ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω
πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα
πληρώσῃ τὰ πάντα.)
11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς
μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ
προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγε-
λιςὰς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ
διδασκάλȣς,
12 Πρὸς τὸν καταρτισ-
μὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον
διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τȣ
σώματος τȣ͂ Χριςȣ͂·
13 Μέχρι καταντήσωμεν
οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα
τῆς πίστεως ꝁ τῆς ἐπιγνώ-
σεως τοῦ Υἱȣ͂ τȣ͂ Θεȣ͂, εἰς
ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον
ἡλικίας τȣ͂ πληρώματος τȣ
τȣ͂ Χριςȣ͂·
14 Ἵνα μηκέτι ὦμεν νή-

πιοι, κλυδωνιζόμενοι κ̀ πε-
ριφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ
τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυ-
βείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πα-
νουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν
τῆς πλάνης·
15 Ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀ-
γάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐ-
τὸν τὰ πάντα, ὅς ἐςιν ἡ
κεφαλὴ, ὁ Χριςός·
16 Ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα,
(συναρμολογέμενον κ̀ συμ-
βιβαζόμενον διὰ πάσης ἁ-
φῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ'
ἐνέργειαν,) ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑ-
κάστου μέρους τὴν αὔξησιν
τοῦ σώματος ποιεῖται, εἰς
οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγά-
πῃ.
17 Τοῦτο οὖν λέγω, καὶ
μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μη-
κέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, κα-
θὼς κ̀ τὰ λοιπὰ ἔθνη περι-
πατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ
νοὸς αὐτῶν,
18 Ἐσκοτισμένοι τῇ δια-
νοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμέ-
νοι τῆς ζωῆς τȣ̃ Θεȣ̃, διὰ
τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν
αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν
τῆς καρδίας αὐτῶν·
19 Οἵτινες ἀπηλγηκότες,
ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀ-
σελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκα-
θαρσίας πάσης ἐν πλεο-
νεξίᾳ.
20 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως
ἐμάθετε τὸν Χριστὸν,
21 Εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε
κ̀ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, κα-
θώς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ
Ἰησοῦ·
22 Ἀποθέσθαι ὑμᾶς, κα-
τὰ τὴν προτέραν ἀναστρο-
φὴν, τὸν παλαιὸν ἄνθρω-
πον, τὸν φθειρόμενον κατὰ
τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης·
23 Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ
πνεύματι τȣ̃ νοὸς ὑμῶν,
24 Καὶ ἐνδύσασθαι τὸν
καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κα-
τὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δι-
καιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς
ἀληθείας.
25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ
ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν,
ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον
αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων
μέλη.
26 Ὀργίζεσθε κ̀ μὴ ἁ-
μαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπι-
δυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ
ὑμῶν·
27 Μήτε δίδοτε τόπον
τῷ διαβόλῳ.
28 Ὁ κλέπτων μηκέτι
κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κο-
πιάτω ἐργαζόμενος τὸ ἀγα-
θὸν ταῖς χερσὶν, ἵνα ἔχῃ
μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχ-
οντι.
29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ
τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκ-
πορευέσθω, ἀλλ', εἴ τις ἀ-
γαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς
χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς
ἀκούουσι·
30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ

Πνεῦμα τὸ ἅγιον τȣ̃ Θεȣ̃,
ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέ-
ραν ἀπολυτρώσεως.
31 Πᾶσα πικρία ϗ θυμὸς
ϗ ὀργὴ ϗ κραυγὴ ϗ βλασ-
φημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν,
σὺν πάσῃ κακίᾳ·
32 Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλή-
λους χρηστοὶ, εὔσπλαγχ-
νοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς,
καθὼς ϗ ὁ Θεὸς ἐν Χριςῷ
ἐχαρίσατο ὑμῖν.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΓΙ'ΝΕΣΘΕ οὖν μιμη-
ταὶ τȣ̃ Θεȣ̃, ὡς τέκνα ἀγα-
πητά·
2 Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀ-
γάπῃ, καθὼς ϗ ὁ Χριςὸς
ἠγάπησεν ἡμᾶς, ϗ παρέ-
δωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν
προσφορὰν ϗ θυσίαν, τῷ
Θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.
3 Πορνεία δὲ ϗ πᾶσα ἀ-
καθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ
ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, (κα-
θὼς πρέπει ἁγίοις,)
4 Καὶ αἰσχρότης, ϗ μω-
ρολογία, ἢ εὐτραπελία, τὰ
οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλ-
λον εὐχαριςία.
5 Τοῦτο γάρ ἐςε γινώσ-
κοντες, ὅτι πᾶς πόρνος ἢ
ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης,
ὅς ἐςιν εἰδωλολάτρης, οὐκ
ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τȣ̃ Χριςȣ̃ ϗ Θεȣ̃.
6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω
κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα
γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τȣ̃ Θεȣ̃
ἐπὶ τȣ̀ς υἱȣ̀ς τῆς ἀπειθείας.
7 Μὴ οὖν γίνεσθε συμ-
μέτοχοι αὐτῶν.
8 Ἦτε γάρ ποτε σκότος,
νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς
τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε·
9 (Ὁ γὰρ καρπὸς τȣ̃ φω-
τὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ ϗ
δικαιοσύνῃ ϗ ἀληθείᾳ·)
10 Δοκιμάζοντες τί ἐςιν
εὐάρεςον τῷ Κυρίῳ·
11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖ-
τε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις
τȣ̃ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ
ἐλέγχετε.
12 Τὰ γὰρ κρυφῆ γινό-
μενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρόν
ἐςι ϗ λέγειν.
13 Τὰ δὲ πάντα, ἐλεγχό-
μενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς, φανε-
ροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερȣ́-
μενον, φῶς ἐςι.
14 Διὸ λέγει· Ἔγειρε ὁ
καθεύδων, ϗ ἀνάςα ἐκ τῶν
νεκρῶν, ϗ ἐπιφαύσει σοι ὁ
Χριςός.
15 Βλέπετε οὖν, πῶς ἀ-
κριβῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς
ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί·
16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν
καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονη-
ραί εἰσι.
17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε
ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί
τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.
18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε
οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία,

αλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύ-
ματι,
19 Λαλοῦντες ἑαυτοῖς
ψαλμοῖς ϗ ὕμνοις ϗ ᾠδαῖς
πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ
ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑ-
μῶν τῷ Κυρίῳ·
20 Εὐχαριϛοῦντες πάν-
τοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνό-
ματι τȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃
Χριϛȣ̃, τῷ Θεῷ ϗ Πατρί·
21 Ὑποτασσόμενοι ἀλ-
λήλοις ἐν φόβῳ Χριϛοῦ·
22 Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδίοις
ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς
τῷ Κυρίῳ·
23 Ὅτι ἀνήρ ἐϛι κεφαλὴ
τῆς γυναικὸς, ὡς ϗ ὁ Χρισ-
τὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας·
αὐτός ἐϛι σωτὴρ τοῦ σώμα-
τος.
24 Ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλη-
σία ὑποτάσσεται τῷ Χριϛῷ,
οὕτω ϗ αἱ γυναῖκες τοῖς
ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί.
25 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε
τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, κα-
θὼς ϗ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε
τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν
παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς,
26 Ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ,
καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ
ὕδατος ἐν ῥήματι·
27 Ἵνα παραστήσῃ αὐ-
τὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκ-
κλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖ-
λον ἢ ῥυτίδα ἤ τι τῶν τοι-
ούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ
ἄμωμος.
28 Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ
ἄνδρες ἀγαπᾷν τὰς ἑαυτῶν
γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν
σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν
ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀ-
γαπᾷ·
29 Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν
ἑαυτȣ̃ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ'
ἐκτρέφει ϗ θάλπει αὐτήν·
καθὼς ϗ ὁ Χριστὸς τὴν ἐκ-
κλησίαν·
30 Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ
σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρ-
κὸς αὐτȣ̃, ϗ ἐκ τῶν ὀστέων
αὐτοῦ.
31 Ἀντὶ τούτου, κατα-
λείψει ἄνθρωπος τὸν πατέ-
ρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα,
ϗ προσκολληθήσεται πρὸς
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ϗ ἔσον-
ται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.
32 Τό μυστήριον τοῦτο
μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς
Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν.
33 Πλὴν ϗ ὑμεῖς οἱ καθ'
ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ
γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω
ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα
φοβῆται τὸν ἄνδρα.

ΚΕΦ. ϛ'. 6.

1 ΤΑ' τέκνα, ὑπακούετε
τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυ-
ρίῳ· τοῦτο γάρ ἐϛι δίκαιον.
2 Τίμα τὸν πατέρα σου
καὶ τὴν μητέρα· (ἥτις ἐσ-
τὶν ἐντολὴ πρώτη, ἐν ἐ-
παγγελίᾳ·)
3 Ἵνα εὖ σοι γένηται

ϗ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς
γῆς.
4 Καὶ οἱ πατέρες, μὴ
παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν,
ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παι-
δείᾳ ϗ νουθεσίᾳ Κυρίου.
5 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε
τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα,
μετὰ φόβου ϗ τρόμου, ἐν
ἁπλότητι τῆς καρδίας ὑ-
μῶν, ὡς τῷ Χριστῷ·
6 Μὴ κατ' ὀφθαλμοδου-
λείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι,
ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ,
ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ ἐκ ψυχῆς,
7 Μετ' εὐνοίας δουλεύ-
οντες, ὡς τῷ Κυρίῳ, ϗ οὐκ
ἀνθρώποις·
8 Εἰδότες, ὅτι ὃ ἐάν τι
ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθὸν τοῦ-
το κομιεῖται παρὰ Κυρίου,
εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος.
9 Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ
ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς, ἀνιέν-
τες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες,
ὅτι ϗ ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριός
ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, ϗ προ-
σωποληψία οὐκ ἔστι παρ'
αὐτῷ.
10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί
μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυ-
ρίῳ ϗ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσ-
χύος αὐτοῦ.
11 Ἐνδύσασθε τὴν πα-
νοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ
δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς
τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου·
12 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ
πάλη πρὸς αἷμα ϗ σαρκα,
ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς
τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς
κοσμοκρατορας τοῦ σκότους
τούτου, πρὸς τὰ πνευματι-
κὰ τῆς πονηρίας, ἐν τοῖς
ἐπουρανίοις.
13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε
τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ,
ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ
ἅπαντα κατεργασάμενοι
στῆναι.
14 Στῆτε οὖν περιζωσά-
μενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν
ἀληθείᾳ, ϗ ἐνδυσάμενοι τὸν
θώρακα τῆς δικαιοσύνης,
15 Καὶ ὑποδησάμενοι
τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ
εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·
16 Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλα-
βόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίσ-
τεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάν-
τα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ
πεπυρωμένα σβέσαι.
17 Καὶ τὴν περικεφα-
λαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε,
ϗ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύ-
ματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ·
18 Διὰ πάσης προσευχῆς
ϗ δεήσεως προσευχόμενοι
ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύμα-
τι· καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀ-
γρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσ-
καρτερήσει ϗ δεήσει περὶ
πάντων τῶν ἁγίων,
19 Καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα
μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει
τοῦ στόματός μου, ἐν παῤ-

ῥησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστή-
ριον τοῦ εὐαγγελίου,
20 Ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν
ἁλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παῤ-
ῥησιάσωμαι, ὡς δεῖ με λα-
λῆσαι.
21 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ᾗ ὑ-
μεῖς τὰ κατ' ἐμὲ, τί πράσσω,
πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυ-
χικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς
ᾗ πιϛὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ·
22 Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑ-
μᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα
γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ
παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑ-
μῶν.
23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς
ᾗ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀ-
πὸ Θεοῦ Πατρὸς ᾗ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
24 Ἡ χάρις μετὰ πάν-
των τῶν ἀγαπώντων τὸν
Κύριον ἡμῶν Ἰησȣ̃ν Χρισ-
τὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ

ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ.

Κεφ. α'. 1.

1 ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμό-
θεος, δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστȣ̃,
πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπ-
ποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ
διακόνοις·
2 Χάρις ὑμῖν ᾗ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, ᾗ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μȣ̃
ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν
4 Πάντοτε ἐν πάσῃ δεή-
σει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν,
μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποι-
ούμενος
5 Ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑ-
μῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ
πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ
νῦν·
6 Πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο,
ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν
ἔργον ἀγαθὸν, ἐπιτελέσει
ἄχρις ἡμέρας Ἰησȣ̃ Χριϛȣ̃
7 Καθώς ἐϛι δίκαιον ἐμὲ

τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων
ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ
καρδίᾳ ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσ-
μοῖς μου καὶ τῇ ἀπολογίᾳ
ϗ βεβαιώσει τȣ̃ εὐαγγελίου,
συγκοινωνούς μου τῆς χά-
ριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας.
8 Μάρτυς γάρ μȣ ἐστιν ὁ
Θεὸς, ὡς ἐπιποθῶ πάντας
ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Χρισ-
τοῦ Ἰησοῦ.
9 Καὶ τοῦτο προσεύχο-
μαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι
μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισ-
σεύῃ ἐν ἐπιγνώσει ϗ πάσῃ
αἰσθήσει·
10 Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑ-
μᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε
εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι
εἰς ἡμέραν Χριστοῦ,
11 Πεπληρωμένοι καρ-
πὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν
ϗ ἔπαινον Θεοῦ.
12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς
βούλομαι, ἀδελφοὶ, ὅτι τὰ
κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκο-
πὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυ-
θεν·
13 Ὥστε τοὺς δεσμούς
μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ
γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραι-
τωρίῳ ϗ τοῖς λοιποῖς πᾶσι,
14 Καὶ τοὺς πλείονας
τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ,
πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μȣ,
περισσοτέρως τολμᾶν ἀφό-
βως τὸν λόγον λαλεῖν.
15 Τινὲς μὲν ϗ διὰ φθό-
νον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ ϗ δι'
εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κη-
ρύσσουσιν.
16 Οἱ μὲν ἐξ ἀγάπης, εἰ-
δότες, ὅτι εἰς ἀπολογίαν τȣ̃
εὐαγγελίου κεῖμαι·
17 Οἱ δὲ ἐξ ἐριθείας, τὸν
Χριστὸν καταγγέλλȣσιν ȣ̓χ
ἁγνῶς, οἰόμενοι θλίψιν ἐπι-
φέρειν τοῖς δεσμοῖς μου.
18 Τί γάρ; πλὴν παντὶ
τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε
ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγ-
γέλλεται· ϗ ἐν τȣ́τῳ χαίρω,
ἀλλὰ ϗ χαρήσομαι.
19 Οἶδα γὰρ, ὅτι τοῦτό
μοι ἀποβήσεται εἰς σωτη-
ρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως,
ϗ ἐπιχορηγίας τοῦ Πνεύ-
ματος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
20 Κατα τὴν ἀποκαρα-
δοκίαν ϗ ἐλπίδα μου, ὅτι
ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι,
ἀλλ' ἐν πάσῃ παῤῥησίᾳ, ὡς
πάντοτε, ϗ νῦν μεγαλυνθή-
σεται Χριστὸς ἐν τῷ σώμα-
τί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε
διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου·
21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν,
Χριστὸς, καὶ τὸ ἀποθανεῖν,
κέρδος.
22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρ-
κὶ, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου,
ϗ τί αἱρήσομαι, ȣ̓ γνωρίζω.
23 Συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν
δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων
εἰς τὸ ἀναλῦσαι, καὶ σὺν
Χριστῷ εἶναι· πολλῷ γὰρ
μᾶλλον κρεῖσσον·

24 Τό δὲ επιμένειν ἐν τῇ
σαρκὶ, ἀναγκαιότερον δι'
ὑμᾶς.
25 Καὶ τοῦτο πεποιθὼς
οἶδα, ὅτι μενῶ καὶ συμπα-
ραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν
ὑμῶν προκοπὴν ϗ χαρὰν
τῆς πίςεως·
26 Ἵνα τὸ καύχημα ὑ-
μῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ, διὰ τῆς ἐμῆς
παρȣσίας πάλιν πρὸς ὑ-
μᾶς.
27 Μόνον ἀξίως τȣ̃ εὐ-
αγγελίου τοῦ Χριςοῦ πο-
λιτεύεσθε, ἵνα, εἴτε ἐλθὼν ϗ
ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπὼν, ἀ-
κούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι
ςήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι,
μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ
πίςει τȣ̃ εὐαγγελίȣ,
28 Καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν
μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμέ-
νων· ἥτις ἐςὶν αὐτοῖς ἔν-
δειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ
σωτηρίας· καὶ τοῦτο ἀπὸ
Θεοῦ·
29 Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ
ὑπὲρ Χριςȣ̃, ȣ̓ μονον το εἰς
αὐτὸν πιςεύειν, ἀλλὰ καὶ
τὸ ὑπὲρ αὐτȣ̃ πάσχειν·
30 Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔ-
χοντες, οἷον ἴδετε ἐν ἐμοὶ,
ϗ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΕΙ' τις οὖν παράκλη-
σις ἐν Χριςῷ, εἴ τι παρα-
μύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοι-
νωνία πνεύματος, εἴ τις
σπλάγχνα ϗ οἰκτιρμοί·
2 Πληρώσατέ μου τὴν
χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆ-
τε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔ-
χοντες, σύμψυχοι, τὸ ἓν
φρονοῦντες·
3 Μηδὲν κατὰ ἐρίθειαν
ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ τα-
πεινοφροσύνῃ ἀλλήλȣς ἡ-
γούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυ-
τῶν·
4 Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαςος
σκοπȣ̃ντες, ἀλλὰ ϗ τὰ ἑτέ-
ρων ἕκαςοι·
5 Τοῦτο γὰρ φρονείσθω
ἐν ὑμῖν ὃ ϗ ἐν Χριςῷ Ἰη-
σοῦ,
6 Ὃς ἐν μορφῇ Θεȣ̃ ὑ-
πάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡ-
γήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ,
7 Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε,
μορφὴν δούλου λαϐὼν, ἐν
ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενό-
μενος,
8 Καὶ σχήματι εὑρεθεὶς
ὡς ἄνθρωπος· ἐταπείνωσεν
ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος
μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ
ςαυροῦ.
9 Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν
ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο
αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν
ὄνομα·
17 Ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι
Ἰησȣ̃ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐ-
πȣρανίων ϗ ἐπιγείων ϗ κα-
ταχθονίων,

11 Καὶ πᾶσα γλῶσσα
ἐξομολογήσηται, ὅτι Κύριος
Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν
Θεοῦ Πατρός.
12 Ὥστε, ἀγαπητοί μου,
καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε,
μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου
μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῷ
μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου,
μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν
ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε·
13 Ὁ Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ
ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν
καὶ τὸ ἐνεργεῖν, ὑπὲρ
τῆς εὐδοκίας.
14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς
γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν·
15 Ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι
καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ
ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς
σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης·
ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες
ἐν κόσμῳ,
16 Λόγον ζωῆς ἐπέχοντες·
εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς
ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς
κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν
ἐκοπίασα.
17 Ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι
ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ
τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω
καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν·
18 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς
χαίρετε, καὶ συγχαίρετέ μοι.
19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ
Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως
πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ,
γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν·
20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον,
ὅστις γνησίως τὰ
περὶ ὑμῶν μεριμνήσει·
21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ
ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Ἰησοῦ
Χριστου.
22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ
γινώσκετε, ὅτι, ὡς πατρὶ
τέκνον, σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν
εἰς τὸ εὐαγγέλιον.
23 Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω
πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω
τὰ περὶ ἐμὲ, ἐξαυτῆς·
24 Πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ,
ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι.
25 Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην,
Ἐπαφρόδιτον τὸν
ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ
συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ
ἀπόστολον, καὶ λειτουργὸν
τῆς χρείας μου, πέμψαι
πρὸς ὑμᾶς·
26 Ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν
πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν,
διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε.
27 Καὶ γὰρ ἠσθένησε
παραπλήσιον θανάτῳ· ἀλλ'
ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν· οὐκ
αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἐμὲ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην
σχῶ.
28 Σπουδαιοτέρως οὖν
ἔπεμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες
αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, κἀγὼ
ἀλυπότερος ὦ.

29 Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, ϗ τοὺς τοιέτους ἐντίμους ἔχετε·

30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτε ἤγγισε παραβολευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρός με λειτουργίας.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΤΟ' λοιπόν, ἀδελφοί μου χαίρετε ἐν Κυρίῳ· τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρὸν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.

2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν.

3 Ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, ϗ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες·

4 Καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκὶ, ἐγὼ μᾶλλον·

5 Περιτομῇ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὶν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος.

6 Κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος.

7 Ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἥγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν·

8 Ἀλλὰ μὲν οὖν ϗ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, (δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, ϗ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω,

9 Καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστȣ͂, τὴν ἐκ Θεȣ͂ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει·)

10 Τοῦ γνῶναι αὐτὸν, ϗ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, ϗ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ,

11 Εἴπως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τετελείωμαι· διώκω δὲ, εἰ ϗ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ Χριστοῦ.

13 Ἀδελφοὶ, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατειληφέναι·

14 Ἓν δὲ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ

βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τῦ Θεῦ ἐν Χριςῷ Ἰησῦ.
15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τῦτο φρονῶμεν· ϗ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει·
16 Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν.
17 Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοὶ, ϗ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.
18 Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ ϗ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τῦ ςαυροῦ τῦ Χριστῦ·
19 Ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες.
20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ ϗ Σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν,
21 Ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῦ δύνασθαι αὐτὸν ϗ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ὩΣΤΕ, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ ϗ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω ςήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.
2 Εὐοδίαν παρακαλῶ, ϗ Συντύχην παρακαλῶ, τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ·
3 Ναὶ ἐρωτῶ ϗ σὲ, σύζυγε γνήσιε, συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, μετὰ ϗ Κλήμεντος ϗ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.
4 Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε.
5 Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· Ὁ Κύριος ἐγγύς·
6 Μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετα εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν·
7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν ϗ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστιν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἁγνὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετὴ ϗ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε·
9 Ἃ ϗ ἐμάθετε ϗ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε καὶ εἴδετε ἐν ἐμοὶ, ταῦτα πράσ-

σετε· ϗ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης
ἔσται μεθ' ὑμῶν.
10 Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ
μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνε-
θάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρο-
νεῖν· ἐφ' ᾧ ϗ ἐφρονεῖτε, ἠ-
καιρεῖσθε δέ.
11 Οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρη-
σιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον,
ἐν οἷς εἰμι, αὐτάρκης εἶναι.
12 Οἶδα ϗ ταπεινοῦσθαι,
οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν
παντὶ ϗ ἐν πᾶσι μεμύημαι,
καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾷν,
καὶ περισσεύειν καὶ ὑστε-
ρεῖσθαι·
13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ
ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ.
14 Πλὴν καλῶς ἐποιή-
σατε, συγκοινωνήσαντές μου
τῇ θλίψει.
15 Οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς,
Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ
τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλ-
θον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδε-
μία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνη-
σεν εἰς λόγον δόσεως καὶ
λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μό-
νοι·
16 Ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλο-
νίκῃ ϗ ἅπαξ ϗ δὶς εἰς τὴν
χρείαν μοι ἐπέμψατε.
17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ
δόμα, ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν
καρπὸν τὸν πλεονάζοντα
εἰς λόγον ὑμῶν.
18 Ἀπέχω δὲ πάντα, ϗ
περισσεύω· πεπλήρωμαι,
δεξάμενος παρα Ἐπαφροδί-
του τὰ παρ' ὑμῶν, ὀσμὴν
εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐ-
άρεστον τῷ Θεῷ·
19 Ὁ δὲ Θεός μου πλη-
ρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν
κατὰ τον πλοῦτον αὐτοῦ
ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
20 Τῷ δὲ Θεῷ ϗ Πατρὶ
ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
21 Ἀσπάσασθε πάντα
ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν
ἐμοὶ ἀδελφοί·
22 Ἀσπάζονται ὑμᾶς
πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα
δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰ-
κίας.
23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ
πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ

ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ.

Κεφ. α΄. 1.

1 ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελή-
ματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος
ὁ ἀδελφὸς,
2 Τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁ-
γίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς
ἐν Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρος
ἡμῶν.
3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ
καὶ Πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε,
περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι,
4 Ἀκούσαντες τὴν πίσ-
τιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς
πάντας τοὺς ἁγίους,
5 Διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν
ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε
ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας
τοῦ εὐαγγελίου,
6 Τοῦ παρόντος εἰς ὑ-
μᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ
κόσμῳ, καὶ ἔστι καρποφο-
ρούμενον καὶ αὐξανόμενον,
καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγ-
νωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ
ἐν ἀληθείᾳ,
7 Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀ-
πὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ
συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστι
πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος
τοῦ Χριστοῦ·
8 Ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν
ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι.
9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς,
ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν,
οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν
προσευχόμενοι, καὶ αἰτού-
μενοι, ἵνα πληρωθῆτε τὴν
ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος
αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ
συνέσει πνευματικῇ·
10 Περιπατῆσαι ἀξίως
τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέ-
σκειαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀ-
γαθῷ καρποφοροῦντες καὶ
αὐξανόμενοι τῇ ἐπιγνώσει
τοῦ Θεοῦ·
11 Ἐν πάσῃ δυνάμει δυ-
ναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος
τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν

ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν
μετὰ χαρᾶς·
12 Εὐχαριστοῦντες τῷ
Πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς
εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου
τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί·
13 Ὃς ἐῤῥύσατο ἡμᾶς ἐκ
τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους,
κ̀ μετέστησεν εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Υἱοῦ τῆς ἀγάπης
αὐτοῦ·
14 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀ-
πολύτρωσιν, τὴν ἄφεσιν
τῶν ἁμαρτιῶν·
15 Ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ
Θεᾶ τᾶ ἀοράτου, πρωτότο-
κος πάσης κτίσεως·
16 Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη
τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς κ̀ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ
ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε
θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε
ἀρχαὶ, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ
πάντα δι' αὐτᾶ καὶ εἰς αὐ-
τὸν ἔκτισται·
17 Καὶ αὐτός ἐστι πρὸ
πάντων, κ̀ τὰ πάντα ἐν
αὐτῷ συνέστηκε·
18 Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ
κεφαλὴ τᾶ σώματος, τῆς
ἐκκλησίας· ὅς ἐστιν ἀρχὴ,
πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν,
ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐ-
τὸς πρωτεύων·
19 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε
πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆ-
σαι,
20 Καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκα-
ταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐ-
τὸν, εἰρηνοποιήσας διὰ τᾶ
αἵματος τᾶ σταυρᾶ αὐτᾶ,
δι' αὐτᾶ. εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς
γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς·
21 Καὶ ὑμᾶς, ποτὲ ὄντας
ἀπηλλοτριωμένους κ̀ ἐχ-
θροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς
ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ
δὲ ἀποκατήλλαξεν·
22 Ἐν τῷ σώματι τῆς
σαρκὸς αὐτᾶ διὰ τᾶ θανά-
του παραστῆσαι ὑμᾶς ἀ-
γίους κ̀ ἀμώμους κ̀ ἀνεγ-
κλήτους κατενώπιον αὐτᾶ·
23 Εἴ γε ἐπιμένετε τῇ
πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ
ἑδραῖοι, καὶ μὴ μετακινού-
μενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τᾶ
εὐαγγελίᾳ οὗ ἠκούσατε, τᾶ
κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ
κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν·
οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος
διάκονος·
24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς
παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ
ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερή-
ματα τῶν θλίψεων τοῦ
Χριστᾶ ἐν τῇ σαρκί μου ὑ-
πὲρ τᾶ σώματος αὐτᾶ, ὅ ἐσ-
τιν ἡ ἐκκλησία·
25 Ἧς ἐγενόμην ἐγὼ δι-
άκονος κατὰ τὴν οἰκονομί-
αν τᾶ Θεᾶ τὴν δοθεῖσάν μοι
εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λό-
γον τᾶ Θεᾶ,
26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀπο-
κεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰ-
ώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν·

νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἀ-
γίοις αὐτοῦ·
27 Οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς
γνωρίσαι, τίς ὁ πλοῦτος
τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου
τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς
ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ
ἐλπὶς τῆς δόξης·
28 Ὃν ἡμεῖς καταγγέλ-
λομεν, νουθετοῦντες πάντα
ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες
πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ
σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν
πάντα ἄνθρωπον τέλειον
ἐν Χριστῷ·
29 Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀ-
γωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέρ-
γειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργου-
μένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΘΕ'ΛΩ γὰρ ὑμᾶς εἰδέ-
ναι, ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω πε-
ρὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδι-
κείᾳ, καὶ ὅσοι οὐχ ἑωράκασι
τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί·
2 Ἵνα παρακληθῶσιν αἱ
καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασ-
θέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς
πάντα πλοῦτον τῆς πλη-
ροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς
ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου
τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ τοῦ
Χριστοῦ·
3 Ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ
θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς
γνώσεως ἀπόκρυφοι.
4 Τοῦτο δὲ λέγω, ἵνα μή
τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν
πιθανολογίᾳ.
5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ
ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι
σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ
βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ
τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χρισ-
τὸν πίστεως ὑμῶν.
6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον,
ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε,
7 Ἐῤῥιζωμένοι καὶ ἐποικο-
δομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βε-
βαιούμενοι ἐν τῇ πίστει, κα-
θὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύ-
οντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαρισ-
τίᾳ.
8 Βλέπετε, μή τις ὑμᾶς
ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς
φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπά-
της, κατὰ τὴν παράδοσιν
τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ
στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐ
κατὰ Χριστόν.
9 Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ
πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεό-
τητος σωματικῶς,
10 Καὶ ἐστε ἐν αὐτῷ πε-
πληρωμένοι· ὅς ἐστιν ἡ κε-
φαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξου-
σίας·
11 Ἐν ᾧ καὶ περιετμή-
θητε περιτομῇ ἀχειροποιή-
τῳ, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώ-
ματος τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ
περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ,
12 Συνταφέντες αὐτῷ ἐν
τῷ βαπτίσματι· ἐν ᾧ καὶ
συνηγέρθητε διὰ τῆς πίσ-

τεως τῆς ἐνεργείας τε͂ Θεοῦ
τε͂ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκ-
ρῶν·
13 Καὶ ὑμᾶς, νεκροὺς
ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμα-
σι καὶ τῇ ἀκροϐυστίᾳ τῆς
σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποί-
ησε σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος
ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώ-
ματα·
14 Ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡ-
μῶν χειρόγραφον τοῖς δόγ-
μασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον
ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τε͂
μέσου, προσηλώσας αὐτὸ
τῷ σταυρῷ·
15 Ἀπεκδυσάμενος τὰς
ἀρχὰς ϗ τὰς ἐξουσίας, ἐ-
δειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ,
θριαμϐεύσας αὐτε͂ς ἐν αὐτῷ·
16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρι-
νέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει,
ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς, ἢ νουμη-
νίας ἢ σαϐϐάτων.
17 Ἅ ἐστι σκιὰ τῶν μελ-
λόντων, τὸ δὲ σῶμα Χριςε͂·
18 Μηδεὶς ὑμᾶς κατα-
ϐραϐευέτω, θέλων ἐν ταπει-
νοφροσύνῃ ϗ θρησκείᾳ τῶν
ἀγγέλων, ἃ μὴ ἑώρακεν ἐμ-
ϐατεύων, εἰκῇ φυσιούμενος
ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς
αὐτοῦ,
19 Καὶ οὐ κρατῶν τὴν
κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶ-
μα, διὰ τῶν ἁφῶν ϗ συν-
δέσμων ἐπιχορηγούμενον ϗ
συμϐιϐαζόμενον, αὔξει τὴν
αὔξησιν τε͂ Θεε͂.
20 Εἰ ἀπεθάνετε σὺν
Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων
τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες
ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε·
21 Μὴ ἅψῃ, μηδὲ γεύσῃ,
μηδὲ θίγῃς;
22 (Ἅ ἐστι πάντα εἰς
φθορὰν τῇ ἀποχρήσει,) κα-
τὰ τὰ ἐντάλματα ϗ διδασ-
καλίας τῶν ἀνθρώπων·
23 Ἅτινά ἐςι λόγον μὲν
ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρη-
σκείᾳ ϗ ταπεινοφροσύνῃ ϗ
ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τι-
μῇ τινι, πρὸς πλησμονὴν
τῆς σαρκός.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΕΙ' οὖν συνηγέρθητε
τῷ Χριςῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε,
οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ
τοῦ Θεοῦ καθήμενος·
2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ
τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.
3 Ἀπεθάνετε γὰρ, ϗ ἡ
ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν
τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ·
4 Ὅταν ὁ Χριστὸς φανε-
ρωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τοτε ϗ
ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερω-
θήσεσθε ἐν δόξῃ.
5 Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη
ὑμῶν, τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορ-
νείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος,
ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν
πλεονεξίαν, ἥτις ἐστιν εἰ-
δωλολατρεία·
6 Δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ

τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱὸς τῆς ἀπειθείας·

7 Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς·

8 Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν·

9 Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους· ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ,

10 Καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν·

11 Ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην ϗ Ἰουδαῖος· περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία· βάρβαρος, Σκύθης· δοῦλος, ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα ϗ ἐν πᾶσι Χριστός.

12 Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι ϗ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πρᾳότητα, μακροθυμίαν·

13 (Ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω ϗ ὑμεῖς)

14 Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος·

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι· ϗ εὐχάριστοι γίνεσθε.

16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως· ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες, καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς ϗ ὕμνοις ϗ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ Θεῷ·

17 Καὶ πᾶν ὅ,τι ἂν ποιῆτε, ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ ϗ Πατρὶ δι' αὐτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς.

20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα· τοῦτο γάρ ἐστιν εὐάρεστον ἐν Κυρίῳ.

21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν.

22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείαις, ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἁπλότητι καρδίας, φοβούμενοι τὸν Κύριον·

23 Καὶ πᾶν ὅ,τι ἐὰν

ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις·
24 Εἰδότες, ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε·
25 Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἠδίκησε· ϗ οὐκ ἔστι προσωποληψία.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΟΙ' κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες, ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς·
2 Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ, ἐν εὐχαριστίᾳ·
3 Προσευχόμενοι ἅμα ϗ περὶ ἡμῶν, ἵνα, ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τȣ̃ λόγȣ, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ ϗ δέδεμαι·
4 Ἵνα φανερώσω αὐτὸ, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.
5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι.
6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.
7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς ϗ πιστὸς διάκονος ϗ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ·
8 Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῷ τὰ περὶ ὑμῶν, ϗ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν·
9 Σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ ϗ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε.
10 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, ϗ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· (ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν·)
11 Καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος· οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς· οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τȣ̃ Θεȣ̃, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία.
12 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς, ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στῆτε τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ.
13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ, ὅτι ἔχει πολὺν πονον ὑπὲρ ὑμῶν, ϗ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, ϗ τῶν ἐν Ἱεραπόλει.
14 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λȣκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς, ϗ Δημᾶς.
15 Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς, ϗ Νυμ-

φᾶν, ἢ τὴν κατ' οἶκον αὐτῆ ἐκκλησίαν.
16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ, ποιήσατε, ἵνα ἢ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, ἢ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα ἢ ὑμεῖς ἀναγνῶτε.
17 Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.
18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ

ΠΡΩΤΗ.

ΚΕΦ. α'. 1.

1 ΠΑΥ͂ΛΟΣ ἢ Σιλουανὸς ἢ Τιμόθεος, τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ Πατρὶ ἢ Κυρίῳ Ἰησῦ Χριςῷ· χάρις ὑμῖν ἢ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, ἢ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
2 Εὐχαριστῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν.
3 Ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, ἢ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, ἢ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν·
4 Εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν·
5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει ἢ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν πληροφορίᾳ

πολλῇ· καθὼς οἴδατε οἷοι
ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑ-
μᾶς.
6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡ-
μῶν ἐγενήθητε ϗ τȣ̃ Κυρίȣ,
δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλί-
ψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς
Πνεύματος ἁγίου·
7 Ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς
τύπους πᾶσι τοῖς πιστεύȣ-
σιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ ϗ τῇ
Ἀχαΐᾳ.
8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχη-
ται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου οὐ
μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ
Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ
τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς
τὸν Θεὸν ἐξελήλυθεν· ὥστε
μὴ χρείαν ἡμᾶς ἔχειν λα-
λεῖν τι.
9 Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν
ἀπαγγέλλουσιν, ὁποίαν εἴ-
σοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς,
καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς
τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων,
δουλεύειν Θεῷ ζῶντι ϗ ἀ-
ληθινῷ.
10 Καὶ ἀναμένειν τὸν
Υἱὸν αὐτȣ̃ ἐκ τῶν οὐρανῶν,
ὃν ἤγειρεν ἐκ τῶν νεκρῶν,
Ἰησοῦν, τὸν ῥυόμενον ἡ-
μᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς
ἐρχομένης.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΑΥΤΟΙ γὰρ οἴδατε, ἀ-
δελφοὶ, τὴν εἴσοδον ἡμῶν
τὴν πρὸς ὑμᾶς ὅτι ȣ̓ κενὴ
γέγονεν·
2 Ἀλλὰ προπαθόντες ϗ
ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε,
ἐν Φιλίπποις, ἐπαῤῥησια-
σάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν
λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐ-
αγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολ-
λῷ ἀγῶνι.
3 Ἡ γὰρ παράκλησις ἡ-
μῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ
ἀκαθαρσίας, οὔτε ἐν δόλῳ·
4 Ἀλλὰ καθὼς δεδοκι-
μάσμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πισ-
τευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕ-
τω λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀν-
θρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ
τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς
καρδίας ἡμῶν.
5 Οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ
κολακείας ἐγενήθημεν, κα-
θὼς οἴδατε· οὔτε ἐν προφά-
σει πλεονεξίας, Θεὸς μάρ-
τυς·
6 Οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀν-
θρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑ-
μῶν, οὔτε ἀπ' ἄλλων· (δυ-
νάμενοι ἐν βάρει εἶναι, ὡς
Χριστοῦ ἀπόστολοι·)
7 Ἀλλ' ἐγενήθημεν ἤπι-
οι ἐν μέσῳ ὑμῶν· Ὡς ἂν
τροφὸς θάλπῃ τὰ ἑαυτῆς
τέκνα,
8 Οὕτως, ἱμειρόμενοι ὑ-
μῶν εὐδοκοῦμεν μεταδȣ̃ναι
ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέ-
λιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ϗ τὰς
ἑαυτῶν ψυχὰς, διότι ἀγα-
πητοὶ ἡμῖν γεγένησθε.

9 Μνημονεύετε γὰρ, ἀ-
δελφοὶ, τὸν κόπον ἡμῶν ϗ
τὸν μόχθον· νυκτὸς ϗ ἡμέ-
ρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ
μὴ ἐπιϐαρῆσαί τινα ὑμῶν,
ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐ-
αγγέλιον τοῦ Θεοῦ.
10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ
ὁ Θεὸς, ὡς ὁσίως ϗ δικαίως
ϗ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πισ-
τεύουσιν ἐγενήθημεν·
11 Καθάπερ οἴδατε, ὡς
ἕνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πα-
τὴρ τέκνα ἑαυτοῦ, παρα-
λαλοῦντες ὑμᾶς ϗ παραμυ-
θούμενοι,
12 Καὶ μαρτυρούμενοι εἰς
τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως
τȣ̃ Θεȣ̃, τοῦ καλȣ̃ντος ὑμᾶς
εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν ϗ
δόξαν.
13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς
εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀ-
διαλείπτως, ὅτι παραλα-
ϐόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡ-
μῶν τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε, οὐ
λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ,
καθώς ἐςιν ἀληθῶς, λόγον
Θεοῦ, ὃς ϗ ἐνεργεῖται ἐν ὑ-
μῖν τοῖς πιστεύουσιν.
14 Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐ-
γενήθητε, ἀδελφοὶ, τῶν ἐκ-
κλησιῶν τȣ̃ Θεοῦ τῶν οὐ-
σῶν ἐν τῇ Ἰȣδαίᾳ ἐν Χριςῷ
Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε
ϗ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμ-
φυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ
ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων·
15 Τῶν ϗ τὸν Κύριον ἀ-
ποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ
τοὺς προφήτας, καὶ ἡμᾶς
ἐκδιωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ
ἀρεσκόντων, ϗ πᾶσιν ἀν-
θρώποις ἐναντίων·
16 Κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς
ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶ-
σιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι
αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας πάν-
τοτε. Ἔφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς
ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.
17 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ,
ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν
πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώ-
πῳ, οὐ καρδίᾳ, περισσοτέ-
ρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρό-
σωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ
ἐπιθυμίᾳ.
18 Διὸ ἠθελήσαμεν ἐλ-
θεῖν πρὸς ὑμᾶς, (ἐγὼ μὲν
Παῦλος,) ϗ ἅπαξ καὶ δίς·
καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ σατα-
νᾶς.
19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς
ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχή-
σεως, ἢ οὐχὶ ϗ ὑμεῖς, ἔμ-
προσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτȣ̃
παρουσίᾳ;
20 Ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ
δόξα ἡμῶν ϗ ἡ χαρά.

ΚΕΦ. γʹ. 3.

1 ΔΙΟ' μηκέτι ςέγοντες,
εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆ-
ναι ἐν Ἀθήναις μόνοι,
2 Καὶ ἐπέμψαμεν Τιμό-
θεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ϗ

συνεργὸν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς πίστεως ὑμῶν,

3 Τῷ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις· (αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα·

4 Καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν, ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ οἴδατε·)

5 Διὰ τοῦτο κἀγὼ μηκέτι στέγων, ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν, μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν.

6 Ἄρτι δὲ, ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς·

7 Διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοὶ, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως·

8 Ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν Κυρίῳ.

9 Τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ᾗ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν.

11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς·

12 Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς·

13 Εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἁγιωσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ·

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΛΟΙΠΟ'Ν οὖν, ἀδελφοὶ, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον·

2 Οἴδατε γὰρ, τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς

ὑμῶν· ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ
τῆς πορνείας·
4 Εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν
τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι
ἐν ἁγιασμῷ ϗ τιμῇ,
5 Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας,
καθάπερ ϗ τὰ ἔθνη τὰ μὴ
εἰδότα τὸν Θεόν·
6 Τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ
πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγ-
ματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·
διότι ἔκδικος ὁ Κύριος περὶ
πάντων τούτων, καθὼς καὶ
προείπομεν ὑμῖν ϗ διεμαρ-
τυράμεθα.
7 Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς
ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ'
ἐν ἁγιασμῷ.
8 Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν,
οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ
τὸν Θεὸν, τὸν καὶ δόντα τὸ
Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς
ἡμᾶς.
9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελ-
φίας, οὐ χρείαν ἔχετε γρά-
φειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς
θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ ἀ-
γαπᾷν ἀλλήλους·
10 Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ
εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς
τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ.
Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀ-
δελφοὶ, περισσεύειν μᾶλ-
λον·
11 Καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡ-
συχάζειν, ϗ πράσσειν τὰ
ἴδια, ϗ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδί-
αις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς
ὑμῖν παρηγγείλαμεν·
12 Ἵνα περιπατῆτε εὐσ-
χημόνως πρὸς τοὺς ἔξω, ϗ
μηδενὸς χρείαν ἔχητε.
13 Οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς
ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν
κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυ-
πῆσθε, καθὼς ϗ οἱ λοιποὶ
οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.
14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν,
ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε ϗ ἀ-
νέστη, οὕτω ϗ ὁ Θεὸς τοὺς
κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ,
ἄξει σὺν αὐτῷ.
15 Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγο-
μεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι
ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλει-
πόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν
τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσω-
μεν τοὺς κοιμηθέντας.
16 Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος
ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρ-
χαγγέλου, ϗ ἐν σάλπιγγι
Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐ-
ρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν
Χριστῷ, ἀναστήσονται πρῶ-
τον·
17 Ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶν-
τες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα
σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα
ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν
τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· ϗ οὕ-
τω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσό-
μεθα.
18 Ὥστε παρακαλεῖτε
ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις
τούτοις.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΠΕΡΙ' δὲ τῶν χρόνων
ϗ τῶν καιρῶν, ἀδελφοὶ, οὐ
χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσ-
θαι·
2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴ-
δατε, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου,
ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, οὕτως
ἔρχεται.
3 Ὅταν λέγωσιν· Εἰρή-
νη ϗ ἀσφάλεια· τότε αἰφνί-
διος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλε-
θρος, ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν
γαστρὶ ἐχούσῃ· ϗ οὐ μὴ ἐκ-
φύγωσιν.
4 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, οὐκ
ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα
ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ·
5 Πάντες γὰρ ὑμεῖς υἱοὶ
φωτός ἐστε ϗ υἱοὶ ἡμέρας·
οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς, οὐδὲ σκό-
τους·
6 Ἄρα οὖν μὴ καθεύδω-
μεν, ὡς ϗ οἱ λοιποὶ, ἀλλα
γρηγορῶμεν ϗ νήφωμεν.
7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες,
νυκτὸς καθεύδουσι· ϗ οἱ με-
θυσκόμενοι, νυκτὸς μεθύου-
σιν·
8 Ἡμεῖς δὲ, ἡμέρας ὄν-
τες, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι
θώρακα πίστεως ϗ ἀγάπης,
καὶ περικεφαλαίαν, ἐλπίδα
σωτηρίας·
9 Ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ
Θεὸς εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς πε-
ριποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ,
10 Τοῦ ἀποθανόντος ὑ-
πὲρ ἡμῶν· ἵνα, εἴτε γρη-
γορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν,
ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν.
11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλ-
λήλους, ϗ οἰκοδομεῖτε εἷς
τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.
12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοὶ, εἰδέναι τοὺς κοπι-
ῶντας ἐν ὑμῖν, ϗ προϊστα-
μένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ
νουθετοῦντας ὑμᾶς,
13 Καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς
ὑπερεκπερισσȣ ἐν ἀγάπῃ,
διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν· εἰρη-
νεύετε ἐν ἑαυτοῖς.
14 Παρακαλοῦμεν δὲ ὑ-
μᾶς, ἀδελφοὶ, νουθετεῖτε
τοὺς ἀτάκτȣς, παραμυθεῖσ-
θε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀν-
τέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μα-
κροθυμεῖτε πρὸς πάντας.
15 Ὁρᾶτε, μή τις κακὸν
ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῷ·
ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν
διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους ϗ
εἰς πάντας.
16 Πάντοτε χαίρετε.
17 Ἀδιαλείπτως προσεύ-
χεσθε·
18 Ἐν παντὶ εὐχαριϛ-
εῖτε· τȣ̃το γὰρ θέλημα Θεȣ̃
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.
19 Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέν-
νυτε·
20 Προφητείας μὴ ἐξου-
θενεῖτε·

21 Πάντα δὲ δοκιμάζετε·
τὸ καλὸν κατέχετε·
22 Ἀπὸ παντὸς εἴδους
πονηροῦ ἀπέχεσθε.
23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς
εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλο-
τελεῖς· καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν
τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ
σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ πα-
ρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ τηρηθείη.
24 Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς,
ὃς καὶ ποιήσει.
25 Ἀδελφοὶ, προσεύχεσ-
θε περὶ ἡμῶν.
26 Ἀσπάσασθε τοὺς ἀ-
δελφοὺς πάντας ἐν φιλή-
ματι ἁγίῳ.
27 Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύ-
ριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐ-
πιστολὴν πᾶσι τοῖς ἁγίοις
ἀδελφοῖς.
28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ'
ὑμῶν·

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΠΡΟΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΚΕΦ. α'. 1.

1 ΠΑΥ̃ΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς
καὶ Τιμόθεος, τῇ ἐκκλησίᾳ
Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ Πα-
τρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ
Χριστῷ.
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν
τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑ-
μῶν, ἀδελφοὶ, καθὼς ἄξιόν
ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ
πίστις ὑμῶν, καὶ πλεονάζει
ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου πάν-
των ὑμῶν εἰς ἀλλήλους·
4 Ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν

ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκ-
κλησίαις τȣ̃ Θεȣ̃, ὑπὲρ τῆς
ὑπομονῆς ὑμῶν ϗ πίςεως,
ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑ-
μῶν ϗ ταῖς θλίψεσιν, αἷς
ἀνέχεσθε·
5 Ἔνδειγμα τῆς δικαίας
κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ κα-
ταξιωθῆναι ὑμας τῆς βασι-
λείας τȣ̃ Θεȣ̃, ὑπὲρ ἧς καὶ
πάσχετε.
6 Εἴπερ δίκαιον παρὰ
Θεῷ, ἀνταποδοῦναι τοῖς
θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν,
7 Καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβο-
μένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν,
ἐν τῇ ἀποκαλύψει τȣ̃ Κυρίȣ
Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ, μετ'
ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ,
8 Ἐν πυρὶ φλογὸς, δι-
δόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰ-
δόσι Θεὸν, ϗ τοῖς μὴ ὑπα-
κούοῦσι τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
Κυρίȣ ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃·
9 Οἵτινες δίκην τίσȣσιν,
ὄλεθρον αἰώνιον, ἀπὸ προ-
σώπου τοῦ Κυρίου ϗ ἀπὸ
τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐ-
τοῦ,
10 Ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασ-
θῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ
ϗ θαμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς
πιστεύσασιν, (ὅτι ἐπιστεύ-
θη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ'
ὑμᾶς,) ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
11 Εἰς ὃ καὶ προσευχό-
μεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν,
ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλή-
σεως ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ πλη-
ρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγα-
θωσύνης ϗ ἔργον πίστεως
ἐν δυνάμει·
12 Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ
ὄνομα τοῦ Κυρίȣ ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ
ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν
χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ
Κυρίȣ Ἰησȣ̃ Χριστȣ̃.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ἘΡΩΤΩ͂ΜΕΝ δὲ ὑ-
μᾶς, ἀδελφοὶ, ὑπὲρ τῆς πα-
ρουσίας τȣ̃ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησȣ̃ Χριστȣ̃, ϗ ἡμῶν ἐπι-
συναγωγῆς ἐπ' αὐτὸν,
2 Εἰς τὸ μὴ ταχέως σα-
λευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ
νοὸς, μήτε θροεῖσθαι μήτε
διὰ πνεύματος, μήτε διὰ
λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς
ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέςη-
κεν ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου.
3 Μή τις ὑμᾶς ἐξαπα-
τήσῃ κατὰ μηδένα τροπόν·
ὅτι, ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστα-
σία πρῶτον, ϗ ἀποκαλυφθῇ
ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας,
ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,
4 Ὁ ἀντικείμενος καὶ
ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα
λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα,
ὥστε, αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν
τοῦ Θεοῦ καθίσαι, ἀποδεικ-
νύντα ἑαυτὸν, ὅτι ἐστὶ
Θεός·
5 Οὐ μνημονεύετε, ὅ-

ἔτι ὢν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα
ἔλεγον ὑμῖν;
6 Καὶ νῦν τὸ κατέχον
οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆ-
ναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ και-
ρῷ.
7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη
ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μό-
νον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ
μέσου γένηται·
8 Καὶ τότε ἀποκαλυφθή-
σεται ὁ ἄνομος· ὃν ὁ Κύριος
Ἰησοῦς ἀναλώσει τῷ πνεύ-
ματι τοῦ στόματος αὐτοῦ,
ϗ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ
τῆς παρουσίας αὐτοῦ.
9 Οὗ ἐστιν ἡ παρουσία,
κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ,
ἐν πάσῃ δυνάμει ϗ σημείοις
ϗ τέρασι ψεύδους,
10 Καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ
τῆς ἀδικίας, ἐν τοῖς ἀπολ-
λυμένοις· ἀνθ' ὧν τὴν ἀγά-
πην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξ-
αντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς.
11 Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει
αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν
πλάνης, εἰς τὸ πιστεῦσαι
αὐτοὺς τῷ ψεύδει·
12 Ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ
μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀλη-
θείᾳ, ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν
τῇ ἀδικίᾳ.
13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν
εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντο-
τε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἠγα-
πημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι
εἵλατο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρ-
χῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασ-
μῷ Πνεύματος ϗ πίστει ἀ-
ληθείας·
14 Εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς
διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν,
εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ.
15 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί,
στήκετε, ϗ κρατεῖτε τὰς πα-
ραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε
διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς
ἡμῶν.
16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡ-
μῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ ὁ
Θεὸς καὶ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἀ-
γαπήσας ἡμᾶς καὶ δοὺς πα-
ράκλησιν αἰωνίαν ϗ ἐλπίδα
ἀγαθὴν ἐν χάριτι,
17 Παρακαλέσαι ὑμᾶς
τὰς καρδίας, ϗ στηρίξαι ὑ-
μᾶς ἐν παντὶ λόγῳ ϗ ἔργῳ
ἀγαθῷ.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΤΟ λοιπὸν, προσεύχεσ-
θε, ἀδελφοὶ, περὶ ἡμῶν, ἵνα
ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ
καὶ δοξάζηται, καθὼς καὶ
πρὸς ὑμᾶς,
2 Καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ
τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν
ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων
ἡ πίστις.
3 Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Κύ-
ριος, ὃς στηρίξει ὑμᾶς καὶ
φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
4 Πεποίθαμεν δὲ ἐν Κυ-
ρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ παραγ-

γέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε.

5 Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν, ἣν παρελάβωσαν παρ' ἡμῶν.

7 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν,

8 Οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν.

9 Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἐν ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς·

10 Καὶ γὰρ, ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω.

11 Ἀκούομεν γάρ τινας περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους.

12 Τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι, τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν.

13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, μὴ ἐκκακήσητε καλοποιοῦντες.

14 Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε· καὶ μὴ συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ·

15 Καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δῴη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διαπαντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ· ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.

17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὅ ἐστι σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω·

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ

ΤΙΜΟΘΕΟΝ

ΠΡΩΤΗ.

ΚΕΦ. α'. 1.

1 ΠΑΥ˜ΛΟΣ, ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ' ἐπιτα-
γὴν Θεοῦ, Σωτῆρος ἡμῶν,
ϗ Χριστοῦ Ἰησοῦ, τῆς ἐλ-
πίδος ἡμῶν,
2 Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ
ἐν πίστει· χάρις, ἔλεος, εἰ-
ρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡ-
μῶν, ϗ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν.
3 Καθὼς παρεκάλεσά σε
προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πο-
ρευόμενος εἰς Μακεδονίαν,
ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ
ἑτεροδιδασκαλεῖν,
4 Μηδὲ προσέχειν μύθοις
ϗ γενεαλογίαις ἀπεράντοις,
αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι
μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν Θεοῦ
τὴν ἐν πίστει·
5 (Τὸ δὲ τέλος τῆς πα-
ραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ
καθαρᾶς καρδίας ϗ συνει-
δήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως
ἀνυποκρίτου·
6 Ὧν τινες ἀστοχήσαν-
τες, ἐξετράπησαν εἰς μα-
ταιολογίαν.
7 Θέλοντες εἶναι νομοδι-
δάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μή-
τε ἃ λέγουσι, μήτε περὶ
τίνων διαβεβαιοῦνται.
8 Οἴδαμεν δὲ, ὅτι καλὸς
ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νο-
μίμως χρῆται,
9 Εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δι-
καίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνό-
μοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις,
ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀ-
νοσίοις ϗ βεβήλοις, πατρα-
λῴαις ϗ μητραλῴαις, ἀν-
δροφόνοις,
10 Πόρνοις, ἀρσενοκοί-
ταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύ-
σταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι
ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασ-
καλίᾳ ἀντίκειται,
11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον
τῆς δόξης τȣ̃ μακαρίȣ Θεȣ̃,
ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ.

12 Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐν-
δυναμώσαντί με Χριςῷ Ἰη-
σοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι
πιστόν με ἡγήσατο, θέμε-
νος εἰς διακονίαν,
13 Τὸν πρότερον ὄντα
βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ
ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην,
ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀ-
πιστίᾳ,
14 Ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ
χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν με-
τὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
15 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ
πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι
Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς
τὸν κόσμον ἁμαρτωλὲς σῶ-
σαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ.
16 Ἀλλὰ διὰ τῦτο ἠλεή-
θην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐν-
δείξηται Ἰησῦς Χριςὸς τὴν
πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς
ὑποτύπωσιν τῶν μελλόν-
των πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς
ζωὴν αἰώνιον·
17 Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν
αἰώνων ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ,
μόνῳ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· ἀμήν.)
18 Ταύτην τὴν παραγ-
γελίαν παρατίθεμαί σοι,
τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς
προαγούσας ἐπὶ σὲ προφη-
τείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐ-
ταῖς τὴν καλὴν στρατείαν,
19 Ἔχων πίστιν ἢ ἀγα-
θὴν συνείδησιν, ἥν τινες ἀ-
πωσάμενοι, περὶ τὴν πίςιν
ἐναυάγησαν·
20 Ὧν ἐστιν Ὑμέναιος ἢ
Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα
τῷ σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι
μὴ βλασφημεῖν.

ΚΕΦ. β. 2.

1 ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν πρῶ-
τον πάντων ποιεῖσθαι δεή-
σεις προσευχὰς, ἐντεύξεις,
εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων
ἀνθρώπων·
2 Ὑπὲρ βασιλέων, καὶ
πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄν-
των· ἵνα ἤρεμον καὶ ἡσύ-
χιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ
εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.
3 Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ
ἀπόδεκτον ἐνώπιον τῦ Σω-
τῆρος ἡμῶν Θεοῦ,
4 Ὃς πάντας ἀνθρώπυς
θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγ-
νωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.
5 Εἷς γὰρ Θεὸς, εἷς καὶ
Μεσίτης Θεοῦ ἢ ἀνθρώπων,
ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς.
6 Ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντί-
λυτρον ὑπὲρ πάντων· τὸ
μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις,
7 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ
καὶ ἀπόστολος, (ἀλήθειαν
λέγω, οὐ ψεύδομαι,) διδάσ-
καλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ
ἀληθείᾳ.
8 Βούλομαι οὖν προσεύ-
χεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παν-
τὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους

χεῖρας χωρὶς ὀργῆς ϗ διαλογισμοῦ.

9 Ὡσαύτως ϗ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς ϗ σωφροσύνης, κοσμεῖν ἑαυτὰς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ,

10 Ἀλλ' (ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν,) δι' ἔργων ἀγαθῶν.

11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ.

12 Γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ.

13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὔα.

14 Καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη· ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα, ἐν παραβάσει γέγονε·

15 Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πιστει ϗ ἀγάπῃ ϗ ἁγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΠΙΣΤΟ'Σ ὁ λόγος· Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ·

2 Δεῖ οὖν τὸ ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν·

3 Μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον·

4 Τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τεκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος·

5 (Εἰ δέ τις τοῦ ἰδίȣ οἴκȣ προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται;)

6 Μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεὶς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου·

7 Δεῖ δὲ αὐτὸν ϗ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.

8 Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ διλόγους, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς,

9 Ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει.

10 Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν, ἀνέγκλητοι ὄντες.

11 Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνὰς, μὴ διαβόλους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσι.

12 Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι ϗ τῶν ἰδίων οἴκων.

13 Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς

καλὸν περιποιοῦνται, καὶ
πολλὴν παῤῥησίαν ἐν πίσ-
τει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
14 Ταῦτά σοι γράφω, ἐλ-
πίζων ἐλθεῖν πρὸς σε τά-
χιον·
15 Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα
εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ
ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν
ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος· Στύ-
λος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀλη-
θείας.
16 Καὶ ὁμολογουμένως
μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας
μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη
ἐν σαρκὶ, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύ-
ματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκη-
ρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη
ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΤΟ' δὲ Πνεῦμα ῥητῶς
λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις και-
ροῖς ἀποστήσονταί τινες
τῆς πίστεως, προσέχοντες
πνεύμασι πλάνοις ϗ διδασ-
καλίαις δαιμονίων.
2 Ἐν ὑποκρίσει ψευδο-
λόγων, κεκαυτηριασμένων
τὴν ἰδίαν συνείδησιν,
3 Κωλυόντων γαμεῖν, ἀ-
πέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ
Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν
μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πισ-
τοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀ-
λήθειαν.
4 Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ
καλὸν, ϗ οὐδὲν ἀπόβλητον,
μετὰ εὐχαριστίας λαμβανό-
μενον·
5 Ἁγιάζεται γὰρ διὰ λό-
γου Θεοῦ ϗ ἐντεύξεως.
6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος
τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔσῃ
διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις
τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς
διδασκαλίας, ᾗ παρηκολού-
θηκας.
7 Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ
γραώδεις μύθους παραιτοῦ·
γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς
εὐσέβειαν.
8 Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμ-
νασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠ-
φέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς
πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐ-
παγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς
νῦν καὶ τῆς μελλούσης·
9 Πιστὸς ὁ λόγος ϗ πά-
σης ἀποδοχῆς ἄξιος.
10 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κο-
πιῶμεν ϗ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι
ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι,
ὅς ἐστι Σωτὴρ πάντων ἀν-
θρώπων, μάλιστα πιστῶν.
11 Παράγγελλε ταῦτα ϗ
δίδασκε.
12 Μηδείς σου τῆς νεό-
τητος καταφρονείτω, ἀλλὰ
τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν
λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀ-
γάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἁγνείᾳ.
13 Ἕως ἔρχομαι, πρόσε-
χε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρα-
κλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.
14 Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ

χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ
προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως
τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτε-
ρίου.
15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τού-
τοις ἴσθι· ἵνα σοῦ ἡ προ-
κοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.
16 Ἔπεχε σεαυτῷ, καὶ τῇ
διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς·
τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυ-
τὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκού-
οντάς σου.

ΚΕΦ. έ. 5.

1 ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩι μὴ ἐ-
πιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει
ὡς πατέρα· νεωτέρους, ὡς
ἀδελφούς·
2 Πρεσβυτέρας, ὡς μη-
τέρας· νεωτέρας, ὡς ἀδελ-
φὰς, ἐν πάσῃ ἁγνείᾳ.
3 Χήρας τίμα, τὰς ὄντως
χήρας.
4 Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ
ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν
πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐ-
σεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδό-
ναι τοῖς προγόνοις· τοῦτο
γάρ ἐστιν ἀπόδεκτον ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ.
5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ
μεμονωμένη ἤλπικεν ἐπὶ
τὸν Θεὸν, καὶ προσμένει
ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευ-
χαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας.
6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶ-
σα τέθνηκε.
7 Καὶ ταῦτα παράγγελ-
λε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ὦσιν.
8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων, καὶ
μάλιστα τῶν οἰκείων, οὐ
προνοεῖ, τὴν πίστιν ἤρνη-
ται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων.
9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ
ἔλαττον ἐτῶν ἑξήκοντα γε-
γονυῖα, ἑνὸς ἀνδρὸς γυνὴ,
10 Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρ-
τυρουμένη· εἰ ἐτεκνοτρόφη-
σεν, εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἁ-
γίων πόδας ἔνιψεν, εἰ θλι-
βομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παν-
τὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολού-
θησε.
11 Νεωτέρας δὲ χήρας
παραιτοῦ· ὅταν γὰρ κατασ-
τρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ,
γαμεῖν θέλουσιν·
12 Ἔχουσαι κρίμα, ὅτι
τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτη-
σαν·
13 Ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ
μανθάνουσι περιερχόμεναι
τὰς οἰκίας· οὐ μόνον δὲ ἀρ-
γαὶ, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ
περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ
δέοντα.
14 Βούλομαι οὖν νεωτέ-
ρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰ-
κοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀ-
φορμὴν διδόναι τῷ ἀντικει-
μένῳ λοιδορίας χάριν.
15 Ἤδη γάρ τινες ἐξε-
τράπησαν ὀπίσω τοῦ σατα-
νᾶ.
16 Εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ
ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω αὐ-
ταῖς, καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκ-

κλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χή-
ραις ἐπαρκέσῃ.
17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν· μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ,
18 Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις· καί· ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.
19 Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.
20 Τοὺς ἁμαρτάνοντας, ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.
21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν.
22 Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις. Σεαυτὸν ἁγνὸν τήρει.
23 Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ' οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.
24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν.
25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστι· καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα, κρυβῆναι οὐ δύναται.

ΚΕΦ. ϛʹ. 6.

1 ΟΣΟΙ εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῆται.
2 Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας, μὴ καταφρονείτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοί εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασκε, καὶ παρακάλει.
3 Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ·
4 Τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί,
5 Διαπαρατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. Ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων.

6 Ἔστι δὲ πορισμὸς μέ-
γας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρ-
κείας.
7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκα-
μεν εἰς τὸν κόσμον· δῆλον,
ὅτι οὐ δὲ ἐξενεγκεῖν τι δυ-
νάμεθα.
8 Ἔχοντες δὲ διατροφὰς
ϗ σκεπάσματα, τούτοις ἀρ-
κεσθησόμεθα.
9 Οἱ δὲ βουλόμενοι πλου-
τεῖν, ἐμπίπτουσιν εἰς πει-
ρασμὸν ϗ παγίδα, ϗ ἐπιθυ-
μίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ
βλαβερὰς, αἵτινες βυθίζουσι
τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον
ϗ ἀπώλειαν.
10 Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν
κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία·
ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπε-
πλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίσ-
τεως, ϗ ἑαυτοὺς περιέπει-
ραν ὀδύναις πολλαῖς.
11 Σὺ δὲ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ
Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίωκε
δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν,
πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν,
πρᾳότητα·
12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν
ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλα-
βοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς
ἣν ἐκλήθης, καὶ ὡμολόγη-
σας τὴν καλὴν ὁμολογίαν
ἐνώπιον πολλῶν μαρτύ-
ρων.
13 Παραγγέλλω σοι ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ, τοῦ ζωοποι-
οῦντος τὰ πάντα, ϗ Χριστοῦ
Ἰησοῦ, τοῦ μαρτυρήσαντος
ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν
καλὴν ὁμολογίαν,
14 Τηρῆσαί σε τὴν ἐν-
τολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπ-
τον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ,
15 Ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει
ὁ μακάριος ϗ μόνος δυνάσ-
της ὁ Βασιλεὺς τῶν βασι-
λευόντων ϗ Κύριος τῶν κυ-
ριευόντων,
16 Ὁ μόνος ἔχων ἀθα-
νασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσι-
τον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώ-
πων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ
τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον·
ἀμήν.
17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ
νῦν αἰῶνι, παράγγελλε μὴ
ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλ-
πικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδη-
λότητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ
ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν
πάντα πλουσίως εἰς ἀπό-
λαυσιν·
18 Ἀγαθοεργεῖν, πλου-
τεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμε-
ταδότους εἶναι, κοινωνι-
κοὺς,
19 Ἀποθησαυρίζοντας ἑ-
αυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς
τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται
τῆς ὄντως ζωῆς.
20 Ὦ Τιμόθεε τὴν παρα-
θήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμε-
νος τὰς βεβήλους κενοφω-

νίας ꝁ ἀντιθέσεις τῆς ψευ-
δωνύμου γνώσεως·
21 Ἥν τινες ἐπαγγελ-
λόμενοι, περὶ τὴν πίστιν
ἠστόχησαν. Ἡ χάρις με-
τὰ σοῦ.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΠΡΟΣ
ΤΙΜΟΘΕΟΝ
ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. α'. 1.

1 ΠΑΥ͂ΛΟΣ, ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελή-
ματος Θεοῦ, κατ' ἐπαγγε-
λίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ,
2 Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκ-
νῳ· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, ꝁ Χρισ-
τȣ͂ Ἰησȣ͂ τȣ͂ Κυρίȣ ἡμῶν.
3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ᾧ
λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν
καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιά-
λειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ
μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου
νυκτὸς ꝁ ἡμέρας,
4 Ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν,
μεμνημένος σου τῶν δακρύ-
ων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ,
5 Ὑπόμνησιν λαμβάνων
τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτȣ πίσ-
τεως, ἥτις ἐνῴκησε πρῶτον
ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι, καὶ
τῇ μητρί σου Εὐνίκῃ· πέ-
πεισμαι δὲ, ὅτι ꝁ ἐν σοί.
6 Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμι-
μνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ
χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὅ ἐστιν
ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως
τῶν χειρῶν μου·
7 Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ
Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ
δυνάμεως ꝁ ἀγάπης ꝁ σω-
φρονισμοῦ.
8 Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς
τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου
ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον

αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθη-
σον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύ-
ναμιν Θεοῦ,
9 Τοῦ σώσαντος ἡμᾶς ϗ
καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ, οὐ
κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ
κατ' ἰδίαν πρόθεσιν ϗ χάριν
τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χρισ-
τῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰω-
νίων,
10 Φανερωθεῖσαν δὲ νῦν
διὰ τῆς ἐπιφανείας τȣ̃ Σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριϛȣ̃,
καταργήσαστος μὲν τὸν
θάνατον, φωτίσαντος δὲ
ζωὴν ϗ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ
εὐαγγελίου,
11 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κή-
ρυξ καὶ ἀπόστολος ϗ διδάσ-
καλος ἐθνῶν·
12 Δι' ἣν αἰτίαν ϗ ταῦτα
πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύ-
νομαι· οἶδα γὰρ ᾧ πεπίσ-
τευκα, ϗ πέπεισμαι, ὅτι δυ-
νατός ἐστι τὴν παραθήκην
μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν
ἡμέραν.
13 Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγι-
αινόντων λόγων, ὧν παρ'
ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ
ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριϛῷ Ἰησȣ̃·
14 Τὴν καλὴν παραθή-
κην φύλαξον διὰ Πνεύμα-
τος ἁγίου, τοῦ ἐνοικοῦντος
ἐν ἡμῖν.
15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀ-
πεστράφησάν με πάντες οἱ
ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστι Φύ-
γελλος καὶ Ἑρμογένης.
16 Δῴη ἔλεος ὁ Κύριος
τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι
πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ
τὴν ἅλυσίν μου οὐκ ἐπησ-
χύνθη,
17 Ἀλλὰ γενόμενος ἐν
Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζή-
τησέ με, ϗ εὗρε·
18 (Δῴη αὐτῷ ὁ Κύριος
εὑρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ·) ϗ ὅσα
ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλ-
τιον σὺ γινώσκεις·

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΣΥ οὖν, τέκνον μȣ, ἐν-
δυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ.
2 Καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐ-
μοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων,
ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀν-
θρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔ-
σονται καὶ ἑτέρους διδά-
ξαι·
3 Σὺ οὖν κακοπάθησον
ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησȣ̃
Χριστοῦ.
4 Οὐδεὶς στρατευόμενος
ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου
πραγματείαις, ἵνα τῷ στρα-
τολογήσαντι ἀρέσῃ.
5 Ἐαν δὲ ϗ ἀθλῇ τις, οὐ
στεφανοῦται, ἐαν μὴ νομί-
μως ἀθλήσῃ.
6 Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν
δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν
μεταλαμβάνειν.
7 Νόει, ἃ λέγω· δῴη γὰρ

σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.
8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου·
9 Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται.
10 Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.
11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν·
12 Εἰ ὑπομένομεν καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνούμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς·
13 Εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνησάσθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται.
14 Ταῦτα ὑπομίμνησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, μὴ λογομαχεῖν, εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων.
15 Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
16 Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιΐστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας,
17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἕξει· ὧν ἐστιν Ὑμέναιος καὶ Φιλητὸς,
18 Οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσι τήν τινων πίστιν.
19 Ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἕστηκεν, ἔχων τὴν σφραγῖδα ταύτην. Ἔγνω Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καί· Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Κυρίου.
20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα· καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν.
21 Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον, καὶ εὔχρηστον τῷ Δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.
22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας.
23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς, ὅτι γεννῶσι μάχας·
24 Δοῦλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικὸν, ἀνεξίκακον,

25 Ἐν πρᾳότητι παιδεύ-
οντα τοὺς ἀντιδιατιθεμέ-
νους· μήποτε δῷ αὐτοῖς ὁ
Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνω-
σιν ἀληθείας,
26 Καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ
τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος,
ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς
τὸ ἐκείνου θέλημα.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΤΟΥΤΟ δὲ γίνωσκε,
ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐν-
στήσονται καιροὶ χαλεποί.
2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄν-
θρωποι φίλαυτοι, φιλάργυ-
ροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι,
βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπει-
θεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι,
3 Ἄστοργοι, ἄσπονδοι,
διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμε-
ροι, ἀφιλάγαθοι,
4 Προδόται, προπετεῖς,
τετυφωμένοι, φιλήδονοι
μᾶλλον ἢ φιλόθεοι·
5 Ἔχοντες μόρφωσιν εὐ-
σεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐ-
τῆς ἠρνημένοι· Καὶ τούτους
ἀποτρέπου.
6 Ἐκ τούτων γάρ εἰσιν
οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας
ϗ αἰχμαλωτίζοντες γυναι-
κάρια σεσωρευμένα ἁμαρ-
τίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις
ποικίλαις,
7 Πάντοτε μανθάνοντα,
καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα.
8 Ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς
καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν
Μωϋσεῖ, οὕτω ϗ οὗτοι ἀν-
θίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄν-
θρωποι κατεφθαρμένοι τὸν
νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν
πίστιν.
9 Ἀλλ' οὐ προκόψουσιν
ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια
αὐτῶν ἔκδηλος ἔϛαι πᾶσιν,
ὡς ϗ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.
10 Σὺ δὲ παρηκολούθη-
κας μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ
ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ
πίϛει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀ-
γάπῃ, τῇ ὑπομονῇ,
11 Τοῖς διωγμοῖς, τοῖς
παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο
ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ,
ἐν Λύστροις· οἵους διωγ-
μοὺς ὑπήνεγκα, ϗ ἐκ πάν-
των με ἐῤῥύσατο ὁ Κύριος·
12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέ-
λοντες εὐσεβῶς ζῇν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσον-
ται.
13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι
ϗ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ
τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ
πλανώμενοι.
14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔ-
μαθες καὶ ἐπιϛώθης, εἰδὼς,
παρὰ τίνος ἔμαθες,
15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους
τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ
δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σω-
τηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ.
16 Πᾶσα γραφὴ θεό-

πνευστος ἐ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ·
17. Ἵνα ἄρτιος ᾗ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας ἐ νεκροὺς, ἐ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ·
2 Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ ἐ διδαχῇ·
3 Ἔσται γὰρ καιρὸς, ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν·
4 Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται.
5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον.
6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, ἐ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε·
7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα·
8 Λοιπὸν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφανειαν αὐτοῦ.
9 Σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως·
10 Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, ἐ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην· Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν·
11 Λουκᾶς ἐστι μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι εὔχρηστος εἰς διακονίαν.
12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον.
13 Τὸν φελόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, ἐ ἐ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας·
14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο, ἀποδῴη αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·

15 Ὃν ϗ σὺ φυλάσσου,
λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς
ἡμετέροις λόγοις·
16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀ-
πολογίᾳ οὐδείς μοι συμπα-
ρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με
ἐγκατέλιπον· (μὴ αὐτοῖς
λογισθείη·)
17 Ὁ δὲ Κύριός μοι πα-
ρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέ με,
ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα
πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ
πάντα τὰ ἔθνη· ϗ ἐῤῥύσθην
ἐκ στόματος λέοντος·
18 Καὶ ῥύσεταί με ὁ Κύ-
ριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πο-
νηροῦ, ϗ σώσει εἰς τὴν βα-
σιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουρά-
νιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
19 Ἄσπασαι Πρίσκαν ϗ
Ἀκύλαν, ϗ τὸν Ὀνησιφόρȣ
οἶκον.
20 Ἔραστος ἔμεινεν ἐν
Κορίνθῳ· Τρόφιμον δὲ ἀπέ-
λιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦν-
τα.
21 Σπούδασον πρὸ χει-
μῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεταί
σε Εὔβουλος, ϗ Πούδης, ϗ
Λῖνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ
ἀδελφοὶ πάντες.
22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς
Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύμα-
τός σου· Ἡ χάρις μεθ' ὑ-
μῶν.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ

ΤΙΤΟΝ.

ΚΕΦ. α'. 1.

1 ΠΑΥΛΟΣ δȣλος Θεȣ,
ἀπόστολος δὲ Ἰησȣ Χριςȣ,
(κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεȣ
ϗ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς
κατ' εὐσέβειαν,
2 Ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰω-
νίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ
ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων
αἰωνίων,
3 Ἐφανέρωσε δὲ καιροῖς
ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐν
κηρύγματι ὃ ἐπιςεύθην ἐγὼ

κατ' ἐπιταγὴν τȢ͂ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,)
4 Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ ΘεȢ͂ Πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ ΧριςȢ͂ τȢ͂ Σωτῆρος ἡμῶν.
5 ΤȢ́τȢ χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, ϗ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην·
6 Εἴ τις ἐστιν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα.
7 Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον· μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ,
8 Ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ,
9 Ἀντεχόμενον τȢ͂ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ ϗ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, ϗ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.
10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι ϗ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς,
11 Οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδȢς χάριν.
12 Εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρῆτες ἀεὶ ψεῦςαι, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί.
13 Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής· δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίςει,
14 Μὴ προσέχοντες ἸȢδαϊκοῖς μύθοις, ϗ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποςρεφομένων τὴν ἀλήθειαν.
15 Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμένοις ϗ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν ϗ ὁ νοῦς ϗ ἡ συνείδησις.
16 Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνȢ͂νται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, ϗ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΣΥ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ·
2 Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ·
3 Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταςήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλȢς, μὴ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους,

4 Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους,
5 Σώφρονας, ἁγνὰς, οἰκουροὺς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημῆται.
6 Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν·
7 Περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα,
8 Λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον· ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ἡμῶν λέγειν φαῦλον.
9 Δούλους, ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας,
10 Μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν· ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.
11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις,
12 Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι·
13 Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
14 Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων·
15 Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδείς σου περιφρονείτω.

ΚΕΦ. γ΄. 3.

1 ὙΠΟΜΊΜΝΗΣΚΕ αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι;
2 Μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους.
3 Ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοὶ, μισοῦντες ἀλλήλους.
4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,
5 Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ

ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λυ-
τροῦ παλιγγενεσίας ϗ ἀνα-
καινώσεως Πνεύματος ἁγίου,
6 Οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς
πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν,
7 Ἵνα δικαιωθέντες τῇ
ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι
γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς
αἰωνίου.
8 Πιστὸς ὁ λόγος· ϗ περὶ
τούτων βούλομαί σε διαβε-
βαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι
καλῶν ἔργων προΐστασθαι
οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ.
Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ
ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις·
9 Μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ
γενεαλογίας ϗ ἔρεις ϗ μά-
χας νομικὰς περιΐστασο·
εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς ϗ μά-
ταιοι.
10 Αἱρετικὸν ἄνθρωπον
μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νου-
θεσίαν παραιτοῦ·
11 Εἰδὼς, ὅτι ἐξέστραπ-
ται ὁ τοιοῦτος, ϗ ἁμαρτά-
νει, ὢν αὐτοκατάκριτος·
12 Ὅταν πέμψω Ἀρτε-
μᾶν πρός σε ἢ Τυχικὸν,
σπούδασον ἐλθεῖν πρός με
εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέ-
κρικα παραχειμάσαι.
13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν ϗ
Ἀπολλὼ σπουδαίως πρό-
πεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς
λείπῃ.
14 Μανθανέτωσαν δὲ ϗ
οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων
προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγ-
καίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν
ἄκαρποι.
15 Ἀσπάζονταί σε οἱ μετ'
ἐμοῦ πάντες· ἄσπασαι τοὺς
φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ
χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ

ΦΙΛΗΜΟΝΑ.

1 ΠΑΥΛΟΣ, δέσμιος
Χριστοῦ Ἰησοῦ, ϗ Τιμόθεος ὁ
ἀδελφὸς, Φιλήμονι τῷ ἀγα-
πητῷ ϗ συνεργῷ ἡμῶν.

2 Καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ, ϗ Ἀρχίππῳ τῷ συςρατιώτῃ ἡμῶν, ϗ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, ϗ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μȣ πάντοτε, μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,

5 Ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν, ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους·

6 Ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεως σου ἐνεργὴς γένηται, ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν, εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

7 Χαρὰν γὰρ ἔχομεν πολλὴν ϗ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ.

8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριςῷ παῤῥησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον,

9 Διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ· τοιȣ̃τος ὤν, ὡς Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ ϗ δέσμιος Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃·

10 Παρακαλῶ σε περὶ τȣ̃ ἐμȣ̃ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μȣ, Ὀνήσιμον,

11 Τόν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δὲ σοὶ ϗ ἐμοὶ εὔχρηςον, ὃν ἀνέπεμψα·

12 Σὺ δὲ αὐτὸν, τȣ̃τ' ἔςι τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ.

13 Ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου·

14 Χωρὶς δε τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾖ, ἀλλὰ κατὰ ἑκούσιον.

15 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς·

16 Οὐκέτι ὡς δȣ̃λον, ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητὸν, μάλιστα ἐμοὶ, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ, ϗ ἐν σαρκὶ ϗ ἐν Κυρίῳ.

17 Εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνὸν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ.

18 Εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε, ἢ ὀφείλει, τȣ̃το ἐμοὶ ἐλλόγει.

19 Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι, ὅτι καὶ σεαυτόν μοι προσοφείλεις.

20 Ναὶ, ἀδελφὲ, ἐγώ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Χριστῷ.

21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς, ὅτι ϗ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις.

22 Ἅμα δὲ ϗ ἑτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ,

ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑ-
μῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν·
23 Ἀσπάζεταί σε Ἐπαφ-
ρᾶς, ὁ συναιχμάλωτός μου
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Μάρκος,
24 Ἀρίσταρχος, Δημᾶς,
Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου.
25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ
τοῦ πνεύματος ὑμῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ

ἙΒΡΑΙΟΥΣ.

ΚΕΦ. α'. 1.

1 ΠΟΛΥΜΕΡΩ͂Σ καὶ πο-
λυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λα-
λήσας τοῖς πατράσιν ἐν
τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτου
τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλη-
σεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ,
2 Ὃν ἔθηκε κληρονόμον
πάντων, (δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶ-
νας ἐποίησεν,)
3 Ὃς (ὢν ἀπαύγασμα
τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς
ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων
τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι
τῆς δυνάμεως αὐτοῦ,) δι'
ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησά-
μενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν
ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγα-
λωσύνης ἐν ὑψηλοῖς·
4 Τοσούτῳ κρείττων γε-
νόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ
διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς
κεκληρονόμηκεν ὄνομα.
5 Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν
ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σὺ,
ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε;
καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐ-
τῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς
ἔσται μοι εἰς Υἱόν;
6 Ὅταν δὲ πάλιν εἰσα-
γάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς
τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ
προσκυνησάτωσαν αὐτῷ
πάντες ἄγγελοι Θεοῦ.
7 Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγ-
γέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα·

8 Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ
θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος
εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βα-
σιλείας σου.
9 Ἠγάπησας δικαιοσύ-
νην, ϗ ἐμίσησας ἀνομίαν·
διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς,
ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλι-
άσεως παρὰ τοὺς μετόχους
σου·
10 Καί· Σὺ κατ' ἀρχὰς,
Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίω-
σας, ϗ ἔργα τῶν χειρων σȣ
εἰσὶν οἱ οὐρανοί,
11 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ
δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς
ἱμάτιον παλαιωθήσονται,
12 Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον
ἑλίξεις αὐτοὺς, ϗ ἀλλαγή-
σονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, ϗ
τὰ ἔτη σȣ ȣ̓κ ἐκλείψουσι.
13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγ-
γέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου
ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθροὺς σȣ ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου;
14 Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λει-
τουργικὰ πνεύματα, εἰς δια-
κονίαν ἀποστελλόμενα διὰ
τοὺς μέλλοντας κληρονο-
μεῖν σωτηρίαν;

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΔΙΑ' τοῦτο δεῖ περισ-
σοτέρως ἡμᾶς προσέχειν
τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε
παραῤῥυῶμεν.
2 Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων
λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέ-
βαιος, ϗ πᾶσα παράβασις
ϗ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον
μισθαποδοσίαν·
3 Πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα
τηλικαύτης ἀμελήσαντες
σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λα-
βοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ
Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάν-
των εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη,
4 Συνεπιμαρτυροῦντος
τοῦ Θεοῦ σημείοις τε ϗ τέ-
ρασι, ϗ ποικίλαις δυνάμεσι,
ϗ Πνεύματος ἁγίȣ μερισ-
μοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέ-
λησιν.
5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέ-
ταξε τὴν οἰκουμένην τὴν
μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦ-
μεν.
6 Διεμαρτύρατο δέ πού
τις, λέγων· Τί ἐστιν ἄν-
θρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐ-
τοῦ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι
ἐπισκέπτῃ αὐτόν;
7 Ἠλάττωσας αὐτὸν βρα-
χύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξῃ
ϗ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν·
8 Πάντα ὑπέταξας ὑπο-
κάτω τῶν ποδῶν αὐτȣ. Ἐν
γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ
πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ
ἀνυπότακτον· νῦν δὲ οὔπω
ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑ-
ποτεταγμένα.
9 Τὸν δὲ βραχύ τι παρ'
ἀγγέλȣς ἠλαττωμένον βλέ-
πομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πά-

θημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ
τιμῇ ἐστεφανωμένον· ὅπως
χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς
γεύσηται θανάτου.
10 Ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι'
ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ
πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς
δόξαν ἀγαγόντα τὸν ἀρχη-
γὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν
διὰ παθημάτων τελειῶσαι.
11 Ὅ,τε γὰρ ἁγιάζων ϗ
οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάν-
τες· δι' ἣν αἰτίαν ἐκ ἐπαισ-
χύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς
καλεῖν,
12 Λέγων Ἀπαγγελῶ τὸ
ὄνομά σε τοῖς ἀδελφοῖς με,
ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω
σε.
13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσο-
μαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ· καὶ
πάλιν· Ἰδὲ ἐγώ, ϗ τὰ παι-
δία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.
14 Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία
κεκοινώνηκε σαρκὸς ϗ αἵ-
ματος, ϗ αὐτὸς παραπλη-
σίως μετέσχη τῶν αὐτῶν,
ἵνα διὰ τοῦ θανάτε καταρ-
γήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα
τοῦ θανάτου, τουτ' ἔςι τὸν
διάβολον,
15 Καὶ ἀπαλλάξῃ τέτες
ὅσοι φόβῳ θανάτε διὰ παν-
τὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν
δουλείας·
16 Οὐ γὰρ δήπε ἀγγέλων
ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρ-
ματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβά-
νεται.
17 Ὅθεν ὤφειλε κατὰ
πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοι-
ωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένη-
ται ϗ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ
πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσ-
κεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ
λαοῦ.
18 Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν
αὐτὸς πειρασθείς, δύναται
τοῖς πειραζομένοις βοηθῆ-
σαι.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ὍΘΕΝ, ἀδελφοὶ ἅγιοι,
κλήσεως ἐπερανίε μέτοχοι,
κατανοήσατε τὸν ἀπόςολον
καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας
ἡμῶν, Ἰησοῦν·
2 Πιστὸν ὄντα τῷ ποιή-
σαντι αὐτὸν ὡς ϗ Μωϋσῆς
ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
3 Πλείονος γὰρ δόξης οὗ-
τος παρὰ Μωϋσῆν ἠξίωται,
καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν
ἔχει τοῦ οἴκε ὁ κατασκευά-
σας αὐτόν.
4 (Πᾶς γὰρ οἶκος κατα-
σκευάζεται ὑπό τινος· ὁ δὲ
τὰ πάντα κατασκευάσας,
Θεός.)
5 Καὶ Μωϋσῆς μὲν πισ-
τὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ,
ὡς θεράπων, εἰς μαρτύριον
τῶν λαληθησομένων·
6 Χριστὸς δέ, ὡς Υἱὸς ἐπὶ
τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὗ οἶκός
ἐσμεν ἡμεῖς, ἐάνπερ τὴν
παῤῥησίαν ϗ τὸ καύχημα

τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους
βεβαίαν κατάσχωμεν.
7 Διὸ, καθὼς λέγει τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον,
ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκού-
σητε,
8 Μὴ σκληρύνητε τὰς
καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ
παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν
ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ
ἐρήμῳ,
9 Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πα-
τέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με,
καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου, τεσσα-
ράκοντα ἔτη·
10 Διὸ προσώχθισα τῇ
γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον· Ἀεὶ
πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐ-
τοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς
μου·
11 Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ
μου· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς
τὴν κατάπαυσίν μου.
12 Βλέπετε, ἀδελφοὶ, μή-
ποτε ἔσται ἔν τινι ὑμῶν
καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν
τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ
ζῶντος·
13 Ἀλλὰ παρακαλεῖτε
ἑαυτοὺς καθ᾽ ἑκάστην ἡμέ-
ραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμερον
καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ
ἐξ ὑμῶν τις ἀπάτῃ τῆς ἁ-
μαρτίας.
14 Μέτοχοι γὰρ τοῦ Χρισ-
τοῦ γεγόναμεν, ἐάνπερ τὴν
ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχ-
ρι τέλους βεβαίαν κατάσ-
χωμεν.
15 Ἐν τῷ λέγεσθαι· Σή-
μερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ
ἀκούσητε· μὴ σκληρύνητε
τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν
τῷ παραπικρασμῷ.
16 Τίνες γὰρ ἀκούσαντες
παρεπίκραναν; ἀλλ᾽ οὐ
πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰ-
γύπτου διὰ Μωϋσέως;
17 Τίσι δὲ προσώχθισε
τεσσαράκοντα ἔτη; οὐχὶ
τοῖς ἁμαρτήμασιν; ὧν τὰ
κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
18 Τίσι δὲ ὤμοσε μὴ εἰ-
σελεύσεσθαι εἰς τὴν κατά-
παυσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς
ἀπειθήσασι;
19 Καὶ βλέπομεν, ὅτι οὐκ
ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι᾽
ἀπιστίαν.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΦΟΒΗΘΩΜΕΝ οὖν,
μήποτε, καταλειπομένης ἐ-
παγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν
κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῇ τις
ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι.
2 Καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγγε-
λισμένοι, καθάπερ κἀκεῖνοι·
ἀλλ᾽ οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος
τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγ-
κεκραμένος τῇ πίστει τοῖς
ἀκούσασιν.
3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς
τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύ-
σαντες, καθὼς εἴρηκεν· Ὡς
ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· Εἰ
εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατά-

παυσίν μου· καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμε γενηθέντων.

4 Εἴρηκε γάρ πε περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτω· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ·

5 Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεταί τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι ἀπείθειαν·

7 Πάλιν τινὰ ὁρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαβὶδ λέγων, μετὰ τοσῦτον χρόνον· (καθὼς εἴρηται·) Σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.

8 Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας.

9 Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμός τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ.

10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός.

11 Σπεδάσωμεν ἒν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας,

12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ϗ ἐνεργὴς, ϗ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, ϗ διϊκνέμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε ϗ πνεύματος, ἁρμῶν τε ϗ μυελῶν, και κριτικὸς ἐνθυμήσεων ϗ ἐνοιῶν καρδίας·

13 Καὶ ἐκ ἔστι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτε, πάντα δὲ γυμνὰ ϗ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτε, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

14 Ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τὲς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας.

15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας.

16 Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παῤῥησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, ϗ χάριν ευρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΠΑ͂Σ γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε ϗ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν·

2 Μετριοπαθεῖν δυνάμε-

νος τοῖς ἀγνοοῦσι ϗ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν·
3 Καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.
4 Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ ϗ Ἀαρών.
5 Οὕτω ϗ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε·
6 Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
7 Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις τε ϗ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου, μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς ϗ δακρύων προσενέγκας, ϗ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας,
8 (Καίπερ ὢν Υἱὸς,) ἔμαθεν, ἀφ' ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν·
9 Καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου,
10 Προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος ϗ δυσερμήνευτος λέγειν, ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς·
12 Καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς, τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· ϗ γεγόνατε χρείαν ἔχοντες γάλακτος, ϗ ὐ στερεᾶς τροφῆς.
13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος, ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης· νήπιος γάρ ἐστι·
14 Τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφὴ, τῶν διὰ τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ.

ΚΕΦ. ϛ'. 6.

1 ΔΙΟ' ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα· μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων ϗ πίστεως ἐπὶ Θεὸν,
2 Βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν, ϗ κρίματος αἰωνίου.
3 Καὶ τοῦτο ποιήσομεν, ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός.
4 Ἀδύνατον γὰρ, τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας, γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετόχους

γενηθέντας Πνεύματος ἁ-
γίου,
5 *Καὶ καλὸν γευσαμένες*
Θεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις τε
μέλλοντος αἰῶνος,
6 *Καὶ παραπεσόντας,*
πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς με-
τάνοιαν, ἀνασταυροῦντας
ἑαυτοῖς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ
ϗ παραδειγματίζοντας.
7 *Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν*
ἐπ' αὐτῆς πολλάκις ἐρχό-
μενον ὑετὸν ϗ τίκτεσα βο-
τάνην εὔθετον ἐκείνοις, δι'
οὓς καὶ γεωργεῖται, μετα-
λαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ·
8 *Ἐκφέρεσα δὲ ἀκάνθας*
καὶ τριβόλους, ἀδόκιμος καὶ
κατάρας ἐγγὺς, ἧς τὸ τέλος
εἰς καῦσιν.
9 *Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑ-*
μῶν, ἀγαπητοὶ, τὰ κρείτ-
τονα ϗ ἐχόμενα σωτηρίας,
εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν.
10 *Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς,*
ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργε ὑμῶν
ϗ τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνεδείξ-
ασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις
ϗ διακονοῦντες.
11 *Ἐπιθυμοῦμεν δὲ, ἕ-*
καστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐν-
δείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς
τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπί-
δος ἄχρι τέλους·
12 *Ἵνα μὴ νωθροὶ γέ-*
νησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ
πίστεως, καὶ μακροθυμίας
κληρονομούντων τὰς ἐπαγ-
γελίας.
13 *Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐ-*
παγγειλάμενος ὁ Θεὸς, ἐπεὶ
κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος
ὀμόσαι, ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ,
14 *Λέγων. Ἦ μὴν εὐλο-*
γῶν εὐλογήσω σε, καὶ πλη-
θύνων πληθυνῶ σε.
15 *Καὶ οὕτω μακροθυ-*
μήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγ-
γελίας.
16 *Ἄνθρωποι μὲν γὰρ*
κατὰ τοῦ μείζονος ὀμνύεσι,
ϗ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας
πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος.
17 *Ἐν ᾧ περισσότερον*
βελόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδεῖξαι
τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγ-
γελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς
βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν
ὅρκῳ,
18 *Ἵνα διὰ δύο πραγ-*
μάτων ἀμεταθέτων, ἐν οις
ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεὸν,
ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχω-
μεν οἱ καταφυγόντες κρα-
τῆσαι τῆς προκειμένης ἐλ-
πίδος·
19 *Ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχο-*
μεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε
ϗ βεβαίαν, ϗ εἰσερχομένην
εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ κατα-
πετάσματος,
20 *Ὅπου πρόδρομος ὑ-*
πὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς,
κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ
ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν
αἰῶνα.

ΚΕΦ. Ζ'. 7.

1 ΟΥ͂ΤΟΣ γὰρ ὁ Μελχι-
σεδὲκ, βασιλεὺς Σαλὴμ, ἱε-
ρεὺς τοῦ Θεοῦ ὑψίστου, (ὁ
συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποσ-
τρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς
τῶν βασιλέων ϗ εὐλογήσας
αὐτὸν,
2 Ὧι καὶ δεκάτην ἀπὸ
πάντων ἐμέρισεν Ἀβραὰμ,)
πρῶτον μὲν ἑρμηνευόμενος
βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπει-
τα δὲ ϗ βασιλεὺς Σαλὴμ,
(ὅ ἐστι, βασιλεὺς εἰρήνης,)
3 Ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀ-
γενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν
ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος
ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ
Υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς
εἰς τὸ διηνεκές.
4 Θεωρεῖτε δὲ, πηλίκος
οὗτος, ᾧ καὶ δεκάτην Ἀ-
βραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκρο-
θινίων, ὁ πατριάρχης.
5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν
Λευῒ τὴν ἱερατείαν λαμβά-
νοντες, ἐντολὴν ἔχουσιν ἀ-
ποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ
τὸν νόμον, τοῦτ' ἔστι, τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξ-
εληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος
Ἀβραάμ·
6 Ὁ δὲ μὴ γενεαλογού-
μενος ἐξ αὐτῶν, δεδεκάτωκε
τὸν Ἀβραὰμ, ϗ τὸν ἔχοντα
τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκε.
7 Χωρὶς δὲ πάσης ἀντι-
λογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ
κρείττονος εὐλογεῖται.
8 Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας
ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι
λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μαρ-
τυρούμενος ὅτι ζῇ.
9 Καὶ, ὡς ἔπος εἰπεῖν,
διὰ Ἀβραὰμ ϗ Λευῒ ὁ δεκά-
τας λαμβάνων δεδεκάτωται·
10 Ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ
τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συ-
νήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισε-
δέκ.
11 Εἰ μὲν οὖν τελείωσις
διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύ-
νης ἦν· (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ'
αὐτῇ νενομοθέτητο·) τίς
ἔτι χρεία, κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδὲκ ἕτερον ἀνίστασ-
θαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν
τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι;
12 Μετατιθεμένης γὰρ
τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης
ϗ νόμου μετάθεσις γίνεται.
13 Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται
ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσ-
χηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσ-
έσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ·
14 Πρόδηλον γὰρ, ὅτι ἐξ
Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύ-
ριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν
οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωϋ-
σῆς ἐλάλησε.
15 Καὶ περισσότερον ἔτι
κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ
τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ
ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος,
16 Ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐν-
τολῆς σαρκίνης γέγονεν

ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου.

17. Μαρτυρεῖ γάρ· "Οτι σὺ ἱερεὺς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

18 'Αθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές·

19 (Οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος·) ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ.

20 Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας·

21 (Οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὁρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες· ὁ δὲ μετὰ ὁρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· "Ωμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·)

22 Κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς.

23 Καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσι γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν·

24 'Ο δὲ, διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει ἱερωσύνην·

25 "Οθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν, εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.

26 Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος·

27 "Ος οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας.

28 'Ο νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, Υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

2 Τῶν ἁγίων λειτουργὸς, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

3 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον, ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ.

4 Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν ἱερέων τῶν προσφε-

ρόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα·

5 (Οἵτινες ὑποδείγματι ϗ σκιᾷ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεχρημάτισται Μωϋσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν· Ὅρα γάρ, φησί, ποιήσῃς πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει·)

6 Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτευχε λειτουργίας, ὅσῳ ϗ κρείττονός ἐστι διαθήκης Μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται.

7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος.

8 Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει· Ἰδού, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, ϗ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ϗ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινήν·

9 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, λέγει Κύριος.

10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν.

11 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ, ϗ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· Γνῶθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με, ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν.

12 Ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

13 Ἐν τῷ λέγειν καινήν, πεπαλαίωκε τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον ϗ γηράσκον, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

ΚΕΦ. θ'. 9.

1 ΕΙΧΕ μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη δικαιώματα λατρείας, τό,τε ἅγιον κοσμικόν.

2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥτε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται ἅγια·

3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνή, ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων,

4 Χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα

τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάϐδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης·
5 Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουϐὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος.
6 Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς, τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες·
7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ ϗ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων·
8 Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίȣ, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιν·
9 Ἥτις παραϐολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεϛηκότα, καθ' ὃν δῶρά τε ϗ θυσίαι προσφέρονται μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα,
10 Μόνον ἐπὶ βρώμασι ϗ πόμασι, ϗ διαφόροις βαπτισμοῖς, δικαιώμασι σαρκὸς, μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα.
11 Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, (τοῦτ' ἔστιν, ȣ ταύτης τῆς κτίσεως,)
12 Οὐδὲ δι' αἵματος τράγων ϗ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος.
13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων ϗ τράγων, ϗ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένȣς, ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα·
14 Πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι.
15 Καὶ διὰ τȣ̃το διαθήκης καινῆς Μεσίτης ἐστὶν, ὅπως θανάτου γενομένου, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραϐάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάϐωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας.
16 Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου·
17 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεϐαία, ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος.
18 Ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνιϛαι.
19 Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον

ὑπὸ Μωϋσεως παντὶ τῷ λαῷ, λαϐὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου ϗ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ βιϐλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐῤῥάντισε,

20 Λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός·

21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ ϗ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐῤῥάντισε.

22 Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας ȣ̓ γίνεται ἄφεσις.

23 Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας.

24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστὸς, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν. νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεȣ̃ ὑπὲρ ἡμῶν.

25 Οὐδ', ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ·

26 (Ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταϐολῆς κόσμου·) νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται.

27 Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις·

28 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται, τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

ΚΕΦ. ι'. 10

1 ΣΚΙΑ'Ν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς, ȣ̓δέποτε δύναται τȣ̀ς προσερχομένους τελειῶσαι.

2 Ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἅπαξ κεκαθαρμένȣς;

3 Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν.

4 Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων ϗ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας.

5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν

καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλη-
σας, σῶμα δὲ κατηρτίσω
μοι·
6 Ὁλοκαυτώματα ϗ περὶ
ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας.
7 Τότε εἶπον· Ἰδοὺ ἥκω,
(ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέ-
γραπται περὶ ἐμοῦ,) τοῦ
ποιῆσαι, ὁ Θεὸς τὸ θέλημά
σου.
8 Ἀνώτερον λέγων· Ὅτι
θυσίαν ϗ προσφορὰν ϗ ὁλο-
καυτώματα ϗ περὶ ἁμαρ-
τίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐ-
δόκησας· (αἵτινες κατὰ τὸν
νόμον προσφέρονται·)
9 Τότε εἴρηκεν· Ἰδοὺ,
ἥκω τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά
σου· Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον,
ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ.
10 Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασ-
μένοι ἐσμὲν διὰ προσφορᾶς
τοῦ σώματος Ἰησȣ̃ Χριστȣ̃
ἐφάπαξ.
11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς
ἕστηκε καθ' ἡμέραν λειτȣρ-
γῶν καὶ τὰς αὐτὰς πολλά-
κις προσφέρων θυσίας, αἵ-
τινες οὐδέποτε δύνανται
περιελεῖν ἁμαρτίας·
12 Αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ
ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυ-
σίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθι-
σεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ,
13 Τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος
ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτȣ̃
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐ-
τοῦ.
14 Μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τε-
τελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς
τοὺς ἁγιαζομένους.
15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Μετὰ
γὰρ τὸ προειρηκέναι·
16 Αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν
διαθήσομαι πρὸς αὐτȣ̀ς με-
τὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας· λέ-
γει Κύριος· Διδοὺς νόμους
μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ
ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐ-
πιγράψω αὐτούς,
17 Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν
αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.
18 Ὅπου δὲ ἄφεσις τού-
των, οὐκέτι προσφορὰ περὶ
ἁμαρτίας.
19 Ἔχοντες οὖν, ἀδελ-
φοὶ, παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴ-
σοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵ-
ματι Ἰησοῦ,
20 Ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν
ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν,
διὰ τοῦ καταπετάσματος,
(τȣτ' ἔϛι, τῆς σαρκὸς αὐτȣ̃,)
21 Καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ
τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ·
22 Προσερχώμεθα μετὰ
ἀληθινῆς καρδίας ἐν πλη-
ροφορίᾳ πίστεως, ἐῤῥαντισ-
μένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συ-
νειδήσεως πονηρᾶς·
23 Καὶ λελουμένοι τὸ
σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέ-
χωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς
ἐλπίδος ἀκλινῆ· (πιϛὸς γὰρ
ὁ ἐπαγγειλάμενος·
24 Καὶ κατανοῶμεν ἀλ

λήλους εἰς παροξυσμὸν ἀ-
γάπης ꝁ καλῶν ἔργων,
25 Μὴ ἐγκαταλείποντες
τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν,
καθὼς ἔθος τισὶν, ἀλλὰ πα-
ρακαλοῦντες· καὶ τοσούτῳ
μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγί-
ζουσαν τὴν ἡμέραν.
26 Ἑκουσίως γὰρ ἁμαρ-
τανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ
λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς
ἀληθείας, ὀκέτι περὶ ἁμαρ-
τιῶν ἀπολείπεται θυσία·
27 Φοβερὰ δέ τις εκδοχὴ
κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος,
ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑ-
πεναντίους.
28 Ἀθετήσας τίς νόμον
Μωϋσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν
ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν
ἀποθνήσκει·
29 Πόσῳ, δοκεῖτε, χείρο-
νος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ
τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπα-
τήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς
διαθήκης κοινὸν ἡγησάμε-
νος, ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ
Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυ-
βρίσας;
30 Οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰ-
πόντα· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ
ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος·
ꝁ πάλιν· Κύριος κρινεῖ τὸν
λαὸν αὐτοῦ.
31 Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν
εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.
32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ
τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν
αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἄθ-
λησιν ὑπεμείνατε παθημά-
των·
33 Τῦτο μὲν, ὀνειδισμοῖς
τε ꝁ θλίψεσι θεατριζόμενοι·
τοῦτο δὲ, κοινωνοὶ τῶν οὕ-
τως ἀναστρεφομένων γενη-
θέντες.
34 Καὶ γὰρ τοῖς δεσμίοις
μοῦ συνεπαθήσατε, καὶ τὴν
ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων
ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσδέξ-
ασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν
αὐτοῖς κρείττονα ὕπαρξιν
ἐν οὐρανοῖς ꝁ μένουσαν.
35 Μὴ ἀποβάλητε οὖν
τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, ἥτις
ἔχει μισθαποδοσίαν μεγά-
λην.
36 Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε
χρείαν· ἵνα τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσησ-
θε τὴν ἐπαγγελίαν.
37 Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον
ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει καὶ
οὐ χρονιεῖ.
38 Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίσ-
τεως ζήσεται· ꝁ ἐὰν ὑποσ-
τείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυ-
χή μου ἐν αὐτῷ.
39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν
ὑποστολῆς, εἰς ἀπώλειαν·
ἀλλὰ πίστεως, εἰς περιποί-
ησιν ψυχῆς.

ΚΕΦ. ια'. 11.

1 ΕΣΤΙ δὲ πίστις, ἐλπι-
ζομένων ὑπόστασις, πραγ-
μάτων ἔλεγχος οὐ βλεπο-
μένων.

2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι.

3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι.

4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄβελ παρὰ Κάϊν προσήνεγκε τῷ Θεῷ δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· ϗ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ.

5 Πίστει Ἐνὼχ μετετέθη, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον· ϗ οὐχ εὑρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ.

6 Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ Θεῷ, ὅτι ἐστὶ, ϗ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται.

7 Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ· δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, ϗ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος.

8 Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον, ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, ϗ ἐξῆλθε, μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται.

9 Πίστει παρῴκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας, μετὰ Ἰσαὰκ ϗ Ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς·

10 Ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίȣς ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης ϗ δημιȣργὸς ὁ Θεός.

11 Πίστει ϗ αὐτὴ Σάῤῥα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε, ϗ παρὰ καιρὸν ἡλικίας, ἐπεὶ πιςὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον,

12 Διὸ ϗ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν, ϗ ταῦτα νενεκρωμένȣ, καθὼς τὰ ἄστρα τȣ͂ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος.

13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόῤῥωθεν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι, ϗ ὁμολογήσαντες, ὅτι ξένοι ϗ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν, ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσι.

15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι·

16 Νῦν δὲ κρείττονος ὀρέ-
γονται, τουτ' ἔστιν, ἐπου-
ρανίου· Διὸ οὐκ ἐπαισχύ-
νεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς, Θεὸς
ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοί-
μασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν.
17 Πίστει προσενήνοχεν
'Αβραὰμ τὸν 'Ισαὰκ πειρα-
ζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ
προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγε-
λίας ἀναδεξάμενος,
18 Πρὸς ὃν ἐλαλήθη·
"Οτι ἐν 'Ισαὰκ κληθήσεταί
σοι σπέρμα·
19 Λογισάμενος, ὅτι καὶ
ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς
ὁ Θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν
παραβολῇ ἐκομίσατο.
20 Πίστει περὶ μελλόν-
των εὐλόγησεν 'Ισαὰκ τὸν
'Ιακὼβ καὶ τὸν 'Ησαῦ.
21 Πίστει 'Ιακὼβ ἀποθ-
νήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν
'Ιωσὴφ εὐλόγησε· καὶ προσε-
κύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς
ῥάβδου αὐτοῦ·
22. Πίστει 'Ιωσὴφ τελευ-
τῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν
υἱῶν 'Ισραὴλ ἐμνημόνευσε,
καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ
ἐνετείλατο.
23 Πίστει Μωϋσῆς γεν-
νηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ
τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι
εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον· καὶ
οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγ-
μα τοῦ βασιλέως·
24 Πίστει Μωϋσῆς μέ-
γας γενόμενος ἠρνήσατο
λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φα-
ραὼ,
25 Μᾶλλον ἑλόμενος συγ-
κακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ
Θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν
ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν·
26 Μείζονα πλοῦτον ἡ-
γησάμενος τῶν Αἰγύπτου
θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν
τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ
εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.
27 Πίστει κατέλιπεν Αἴ-
γυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν
θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν
γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἐκαρ-
τέρησε.
28 Πίστει πεποίηκε τὸ
πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν
τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλο-
θρεύων τὰ πρωτότοκα, θίγῃ
αὐτῶν.
29 Πίστει διέβησαν τὴν
ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ
ξηρᾶς· ἧς πεῖραν λαβόντες
οἱ Αἰγύπτιοι, κατεπόθησαν.
30 Πίστει τὰ τείχη 'Ιερι-
χὼ ἔπεσε, κυκλωθέντα ἐπὶ
ἑπτὰ ἡμέρας.
31 Πίστει 'Ραὰβ ἡ πόρ-
νη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀ-
πειθήσασι, δεξαμένη τοὺς
κατασκόπους μετ' εἰρήνης.
32 Καὶ τί ἔτι λέγω; 'Ε-
πιλείψει γάρ με διηγούμενον
ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βα-
ράκ τε καὶ Σαμψὼν, καὶ 'Ιεφ-
θάε, Δαβίδ τε καὶ Σαμουὴλ, καὶ
τῶν προφητῶν·
33 Οἳ διὰ πίστεως κατη-

γωνίσαντο βασιλείας, εἰρ-
γάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέ-
τυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξ-
αν στόματα λεόντων,
34 Ἔσβεσαν δύναμιν πυ-
ρὸς, ἔφυγον στόματα μα-
χαίρας, ἐνεδυναμώθησαν
ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν
ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμ-
βολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων.
35 Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ
ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς
αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσ-
θησαν, οὐ προσδεξάμενοι
τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείτ-
τονος ἀναστάσεως τύχωσιν.
36 Ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν
ϗ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον,
ἔτι δὲ δεσμῶν ϗ φυλακῆς·
37 Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσ-
θησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν
φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον·
περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν
αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερού-
μενοι, θλιβόμενοι, κακου-
χούμενοι,
38 (Ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ
κόσμος,) ἐν ἐρημίαις πλα-
νώμενοι ϗ ὄρεσι, ϗ σπη-
λαίοις ϗ ταῖς ὀπαῖς τῆς
γῆς.
39 Καὶ οὗτοι πάντες
μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίσ-
τεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν
ἐπαγγελίαν,
40 Τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν
κρεῖττόν τι προβλεψαμένου,
ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειω-
θῶσι.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΤΟΙΓΑΡΟΥ͂Ν ϗ ἡμεῖς,
τοσοῦτον ἔχοντες περικεί-
μενον ἡμῖν νέφος μαρτύ-
ρων, ὄγκον ἀποθέμενοι
πάντα, ϗ τὴν εὐπερίστα-
τον ἁμαρτίαν δι' ὑπομονῆς
τρέχωμεν τὸν προκείμενον
ἡμῖν ἀγῶνα·
2 Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς
πίστεως ἀρχηγὸν ϗ τελειω-
τὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς
προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς,
ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύ-
νης καταφρονήσας, ἐν δε-
ξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ
κεκάθικεν.
3 Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν
τοιαύτην ὑπομεμενηκότα
ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς
αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ
κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν
ἐκλυόμενοι.
4 Οὔπω μέχρις αἵματος
ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁ-
μαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι·
5 Καὶ ἐκλέλησθε τῆς πα-
ρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς
υἱοῖς διαλέγεται· Υἱέ μου,
μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυ-
ρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐ-
τοῦ ἐλεγχόμενος·
6 Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύ-
ριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ
πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.
7 Εἰ παιδείαν ὑπομένετε,
ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ

Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς,
ὃν οὐ παιδεύει πατήρ;
8 Εἰ δὲ χωρίς ἐστὲ παι-
δείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι
πάντες ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ
οὐχ υἱοί.
9 Εἶτα τὺς μὲν τῆς σαρ-
κὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν
παιδευτὰς, ϗ ἐνετρεπόμεθα·
οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποτα-
γησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν
πνευμάτων, ϗ ζήσομεν;
10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλί-
γας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκῦν
αὐτοῖς, ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ
τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μετα-
λαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτῦ·
11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς
μὲν τὸ παρὸν ὐ δοκεῖ χαρᾶς
εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕϛερον
δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς
δι᾽ αὐτῆς γεγυμνασμένοις
ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.
12 Διὸ τὰς παρειμένας
χεῖρας ϗ τὰ παραλελυμένα
γόνατα ἀνορθώσατε·
13 Καὶ τροχιὰς ὀρθὰς
ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν,
ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ,
ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.
14 Εἰρήνην διώκετε μετὰ
πάντων, ϗ τὸν ἁγιασμὸν,
οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν
Κύριον·
15 Ἐπισκοποῦντες, μή
τις ὑϛερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος
τῦ Θεῦ· μή τις ῥίζα πικρίας
ἄνω φύυσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ
ταύτης μιανθῶσι πολλοί·
16 Μή τις πόρνος, ἢ βέ-
βηλος ὡς Ἠσαῦ, ὃς ἀντὶ
βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ
πρωτοτόκια αὐτοῦ.
17 Ἴστε γὰρ, ὅτι καὶ με-
τέπειτα θέλων κληρονομῆ-
σαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκι-
μάσθη· μετανοίας γὰρ τό-
πον οὐχ εὗρε, καίπερ μετὰ
δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν.
18 Οὐ γὰρ προσεληλύ-
θατε ψηλαφωμένῳ ὄρει, καὶ
κεκαυμένῳ πυρὶ, ϗ γνόφῳ,
ϗ σκότῳ, ϗ θυέλλῃ,
19 Καὶ σάλπιγγος ἤχῳ,
ϗ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀ-
κούσαντες παρῃτήσαντο,
μὴ προϛεθῆναι αὐτοῖς λό-
γον·
20 (Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ
διαϛελλόμενον· Κἂν θηρίον
θίγῃ τῦ ὄρυς, λιθοβοληθή-
σεται·
21 Καὶ, (οὕτω φοβερὸν
ἦν τὸ φανταζόμενον,) Μω-
ϋσῆς εἶπεν· Ἔκφοβός εἰμι ϗ
ἔντρομος·)
22 Ἀλλὰ προσεληλύθατε
Σιὼν ὄρει· ϗ πόλει Θεοῦ
ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπου-
ρανίῳ· ϗ μυριάσιν ἀγγέ-
λων,
23 Πανηγύρει· ϗ ἐκκλη-
σίᾳ πρωτοτόκων, ἀπογε-
γραμμένων ἐν οὐρανοῖς· ϗ
κριτῇ Θεῷ πάντων· καὶ
πνεύμασι δικαίων τετελειω-
μένων·
24 Καὶ διαθήκης νέας

Μεσίτῃ, Ἰησοῦ· ἢ αἵματι ῥαντισμᾶ, κρεῖττον λαλᾶντι παρὰ τὸν Ἄβελ.

25 Βλέπετε, μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλᾶντα. Εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι·

26 Οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσε τότε· νῦν δὲ ἐπήγγελται, λέγων· Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείω οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ ἢ τὸν οὐρανόν.

27 Τὸ δὲ, ἔτι ἅπαξ, δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν, ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα.

28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέςως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰδᾶς ἢ εὐλαβείας.

29 Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 Ἡ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙ'Α μενέτω.

2 Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους.

3 Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακουχουμένων, ὡς ἢ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι.

4 Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους δὲ ἢ μοιχᾶς κρινεῖ ὁ Θεός.

5 Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος· ἀρκούμενοι τοῖς παρᾶσιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν· Οὐ μή σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλίπω·

6 Ὥςε θαῤῥᾶντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, ἢ οὐ φοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος;

7 Μνημονεύετε τῶν ἡγαμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν.

8 Ἰησᾶς Χριςὸς χθὲς ἢ σήμερον ὁ αὐτὸς, ἢ εἰς τᾶς αἰῶνας.

9 Διδαχαῖς ποικίλαις ἢ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιᾶσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες.

10 Ἔχομεν θυσιαςήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες.

11 Ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώ-

*ματα κατακαίεται ἔξω τῆς
παρεμβολῆς.*
12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα
*ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵμα-
τος τὸν λαὸν, ἔξω τῆς πύ-
λης ἔπαθε.*
13 Τοίνυν ἐξερχώμεθα
*πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς πα-
ρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν
αὐτοῦ φέροντες·*
14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε
*μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν
μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν.*
15 Δι᾽ αὐτοῦ οὖν ἀναφέ-
*ρωμεν θυσίαν αἰνέσεως δια-
παντὸς τῷ Θεῷ, τουτ᾽ ἔστι,
καρπὸν χειλέων ὁμολογούν-
των τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.*
16 Τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ
*κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσ-
θε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις
εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.*
17 Πείθεσθε τοῖς ἡγου-
*μένοις ὑμῶν, καὶ ὑπείκετε·
αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑ-
πὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς
λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα
μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι,
καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτε-
λὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.*
18 Προσεύχεσθε περὶ ἡ-
*μῶν· πεποίθαμεν γὰρ, ὅτι
καλὴν συνείδησιν ἔχομεν,
ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀ-
ναστρέφεσθαι.*
19 Περισσοτέρως δὲ πα-
*ρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα
τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.*
20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρή-
*νης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν
τὸν ποιμένα τῶν προβάτων
τὸν μέγαν ἐν αἵματι δια-
θήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν,*
21 Καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν
*παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ
ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ·
ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον
ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.*
22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
*ἀδελφοὶ, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου
τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ
διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν.*
23 Γινώσκετε τὸν ἀδελ-
*φὸν Τιμόθεον ἀπολελυμέ-
νον, μεθ᾽ οὗ, ἐὰν τάχιον
ἔρχηται, ὄψομαι ὑμᾶς.*
24 Ἀσπάσασθε πάντας
*τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ
πάντας τοὺς ἁγίους. Ἀσ-
πάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς
Ἰταλίας.*
25 Ἡ χάρις μετὰ πάν-
των ὑμῶν· ἀμήν.

ΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ΙΑΚΩΒΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. α'. 1.

1 ᾿ΙΑ´ΚΩΒΟΣ, Θεοῦ καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦ-
λος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς
ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν.
2 Πᾶσαν χαρὰν ἡγή-
σασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν
πειρασμοῖς περιπέσητε ποι-
κίλοις·
3 Γινώσκοντες, ὅτι τὸ δο-
κίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως
κατεργάζεται ὑπομονήν.
4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον
τέλειον ἐχέτω, ἵνα ἦτε τέ-
λειοι καὶ ὁλόκληροι, ἐν μη-
δενὶ λειπόμενοι.
5 Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπε-
ται σοφίας, αἰτείτω παρὰ
τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν
ἁπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζον-
τος· καὶ δοθήσεται αὐτῷ.
6 Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει,
μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ
διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι
θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ
ῥιπιζομένῳ.
7 Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄν-
θρωπος ἐκεῖνος, ὅτι λήψε-
ταί τι παρὰ τοῦ Κυρίου.
8 Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατά-
στατος ἐν πάσαις ταῖς ὁ-
δοῖς αὐτοῦ.
9 Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελ-
φὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει
αὐτοῦ·
10 Ὁ δὲ πλούσιος, ἐν τῇ
ταπεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς
ἄνθος χόρτου παρελεύσε-
ται.
11 Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος
σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε
τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐ-
τοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια
τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώ-
λετο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν
ταῖς πορείαις αὐτοῦ μα-
ρανθήσεται.
12 Μακάριος ἀνήρ, ὃς
ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι
δόκιμος γενόμενος λήψεται
τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν

ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς
ἀγαπῶσιν αὐτόν.
13 Μηδεὶς πειραζόμενος
λεγέτω· ὅτι ἀπὸ Θεοῦ πει-
ράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπεί-
ραστός ἐστι κακῶν, πειρά-
ζει δὲ αὐτὸς οὐδένα·
14 Ἕκαστος δὲ πειράζε-
ται, ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυ-
μίας ἐξελκόμενος καὶ δελεα-
ζόμενος·
15 Εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλ-
λαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ
δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα
ἀποκύει θάνατον.
16 Μὴ πλανᾶσθε ἀδελ-
φοί μου ἀγαπητοί.
17 Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, ϗ
πᾶν δώρημα τέλειον, ἄνω-
θέν ἐστι καταβαῖνον ἀπὸ
τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων,
παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ,
ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα.
18 Βουληθεὶς ἀπεκύησεν
ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ
εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα
τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.
19 Ὥστε, ἀδελφοί μου
ἀγαπητοὶ, ἔστω πᾶς ἄν-
θρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦ-
σαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι,
βραδὺς εἰς ὀργήν.
20 Ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δι-
καιοσύνην Θεοῦ οὐ κατερ-
γάζεται.
21 Διὸ ἀποθέμενοι πᾶ-
σαν ῥυπαρίαν ϗ περισσείαν
κακίας ἐν πρᾳότητι δέξασ-
θε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν
δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυ-
χὰς ὑμῶν.
22 Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λό-
γου, ϗ μὴ μόνον ἀκροαταὶ,
παραλογιζόμενοι ἑαυτούς.
23 Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς
λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιητὴς,
οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατα-
νοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς
γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ.
24 Κατενόησε γὰρ ἑαυ-
τὸν, ϗ ἀπελήλυθε, ϗ εὐ-
θέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν.
25 Ὁ δὲ παρακύψας εἰς
νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευ-
θερίας καὶ παραμείνας, οὗ-
τος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησ-
μονῆς γενόμενος, ἀλλὰ
ποιητὴς ἔργου, οὗτος μα-
κάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ
ἔσται.
26 Εἴ τις δοκεῖ θρῆσκος
εἶναι, μὴ χαλιναγωγῶν
γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπα-
τῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου
μάταιος ἡ θρησκεία·
27 Θρησκεία καθαρὰ καὶ
ἀμίαντος παρα τῷ Θεῷ καὶ
Πατρὶ, αὕτη ἐστὶν, ἐπισ-
κέπτεσθαι ὀρφανοὺς ϗ χή-
ρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν,
ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ
τοῦ κόσμου.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 'ΑΔΕΛΦΟΙ' μου, μὴ
ἐν προσωποληψίαις ἔχετε
τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡ-

μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς
δόξης.
2 Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς
τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ
χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι
λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτω-
χὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι,
3 Καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ
τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα
τὴν λαμπρὰν, καὶ εἴπητε·
Σὺ κάθου ὧδε καλῶς· καὶ τῷ
πτωχῷ εἴπητε· Σὺ στῆθι
ἐκεῖ, ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ
ὑποπόδιόν μου·
4 Καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν
ἑαυτοῖς, καὶ ἐγένεσθε κριταὶ
διαλογισμῶν πονηρῶν;
5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου
ἀγαπητοὶ, οὐχ ὁ Θεὸς ἐξε-
λέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ
κόσμου πλουσίους ἐν πίστει
καὶ κληρονόμους τῆς βασι-
λείας, ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς
ἀγαπῶσιν αὐτόν;
6 Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε
τὸν πτωχόν. Οὐχ οἱ πλού-
σιοι καταδυναστεύουσιν ὑ-
μῶν, καὶ αὐτοὶ ἕλκουσιν ὑ-
μᾶς εἰς κριτήρια;
7 Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι
τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικλη-
θὲν ἐφ' ὑμᾶς;
8 Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε
βασιλικὸν, κατὰ τὴν γρα-
φήν· Ἀγαπήσεις τὸν πλη-
σίον σου ὡς σεαυτὸν, καλῶς
ποιεῖτε·
9 Εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε,
ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγ-
χόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς
παραβάται.
10 Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν
νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ
ἐν ἑνὶ, γέγονε πάντων ἔνο-
χος.
11 Ὁ γὰρ εἰπών· Μὴ
μοιχεύσῃς, εἶπε καί· Μὴ
φονεύσῃς· εἰ δὲ οὐ μοιχεύ-
σεις, φονεύσεις δὲ, γέγονας
παραβάτης νόμου.
12 Οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω
ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευ-
θερίας μέλλοντες κρίνεσθαι.
13 Ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως
τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· κα-
τακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.
14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί
μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις
ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ
δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐ-
τόν;
15 Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀ-
δελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι, καὶ
λειπόμενοι ὦσι τῆς ἐφημέ-
ρου τροφῆς,
16 Εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ
ὑμῶν· Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ,
θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε·
μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπι-
τήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ
ὄφελος;
17 Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν
μὴ ἔχῃ ἔργα, νεκρά ἐστι
καθ' ἑαυτήν.
18 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Σὺ πίσ-
τιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω·
δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου
χωρὶς τῶν ἔργων σου, κἀγὼ

δείξω σοι ἐκ των ἔργων μου
τὴν πίστιν μου;
19 Σὺ πιστεύεις, ὅτι ὁ
Θεὸς εἷς ἐςι· καλῶς ποιεῖς·
ϗ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι,
ϗ φρίσσουσι.
20 Θέλεις δὲ γνῶναι, ὦ
ἄνθρωπε κενὲ, ὅτι ἡ πίστις
χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐσ-
τιν;
21 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡ-
μῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη,
ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν
αὐτȣ̃ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον;
22 Βλέπεις, ὅτι ἡ πίστις
συνήργει τοῖς ἐργοῖς αὐτȣ̃,
ϗ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις
ἐτελειώθη;
23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γρα-
φὴ ἡ λέγουσα· Ἐπίστευσε
δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, ϗ ἐλο-
γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύ-
νην· ϗ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη.
24 Ὁρᾶτε, ὅτι ἐξ ἔργων
δικαιȣ̃ται ἄνθρωπος, καὶ οὐκ
ἐκ πίστεως μόνον;
25 Ὁμοίως δὲ ϗ Ῥαὰβ ἡ
πόρνη, οὐκ ἐξ ἔργων ἐδι-
καιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς
ἀγγέλους, ϗ ἑτέρᾳ ὁδῷ ἐκ-
βαλοῦσα;
26 Ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα
χωρὶς πνεύματος νεκρόν
ἐστιν, οὕτω ϗ ἡ πίστις χω-
ρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστι.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΜΗ' πολλοὶ διδάσκα-
λοι γίνεσθε, ἀδελφοί μȣ,
εἰδότες, ὅτι μεῖζον κρίμα
ληψόμεθα.
2 Πολλὰ γὰρ πταίομεν
ἅπαντες· εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ
πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ,
δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι ϗ
ὅλον τὸ σῶμα.
3 Ἴδε, τῶν ἵππων τοὺς
χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα
βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσ-
θαι αὐτοὺς ἡμῖν, ϗ ὅλον τὸ
σῶμα αὐτῶν μετάγομεν.
4 Ἰδοὺ, ϗ τὰ πλοῖα, τη-
λικαῦτα ὄντα, καὶ, ὑπὸ
σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνό-
μενα, μετάγεται ὑπὸ ἐλα-
χίστου πηδαλίου, ὅπου ἂν
ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βέ-
ληται.
5 Οὕτω ϗ ἡ γλῶσσα μι-
κρὸν μέλος ἐστὶ, καὶ μεγα-
λαυχεῖ. Ἰδοὺ, ὀλίγον πῦρ
ἡλίκην ὕλην ἀνάπτει.
6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ
κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως
ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν
τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπι-
λοῦσα ὅλον τὸ σῶμα καὶ
φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς
γενέσεως, καὶ φλογιζομένη
ὑπὸ τῆς γεένης.
7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων
τε καὶ πετεινῶν, ἑρπετῶν,
τε καὶ ἐναλίων, δαμάζεται
ϗ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ
ἀνθρωπίνῃ·
8 Τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς
δύναται ἀνθρώπων δαμά-

σαι· ἀκατάσχετον κακὸν,
μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου.
9 Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν
τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ ἐν
αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀν-
θρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν
Θεοῦ γεγονότας·
10 Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος
ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατά-
ρα. Οὐ χρὴ, ἀδελφοί μου,
ταῦτα οὕτω γίνεσθαι.
11 Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς
αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυ-
κὺ καὶ τὸ πικρόν;
12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί
μου, συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι,
ἢ ἄμπελος σῦκα; οὕτως
οὔτε ἁλυκὸν γλυκὺ ποιῆσαι
ὕδωρ.
13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστή-
μων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ
τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ
ἔργα αὐτοῦ ἐν πρᾳΰτητι
σοφίας·
14 Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν
ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρ-
δίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσ-
θε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς
ἀληθείας.
15 Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σο-
φία ἄνωθεν κατερχομένη,
ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαι-
μονιώδης.
16 Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ
ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ
πᾶν φαῦλον πρᾶγμα.
17 Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία
πρῶτον μὲν ἁγνή ἐστιν,
ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς,
εὐπειθὴς, μεστὴ ἐλέους καὶ
καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκρι-
τος καὶ ἀνυπόκριτος.
18 Καρπὸς δὲ δικαιοσύ-
νης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται
τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΠΟ'ΘΕΝ πόλεμοι καὶ
μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦ-
θεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν
τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς
μέλεσιν ὑμῶν;
2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ
ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε,
καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν·
μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ
ἔχετε, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι
ὑμᾶς·
3 Αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμ-
βάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσ-
θε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς
ὑμῶν δαπανήσητε,
4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες,
οὐκ οἴδατε, ὅτι ἡ φιλία τοῦ
κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐσ-
τιν; ὃς ἂν οὖν βουληθῇ
φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχ-
θρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται.
5 Ἢ δοκεῖτε, ὅτι κενῶς
ἡ γραφὴ λέγει; Πρὸς φθό-
νον ἐπιποθεῖ τὸ Πνεῦμα ὃ
κατῴκησεν ἐν ἡμῖν;
6 Μείζονα δὲ δίδωσι χά-
ριν· διὸ λέγει· Ὁ Θεὸς ὑ-
περηφάνοις ἀντιτάσσεται,
ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν·
7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ·

ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, ϗ
φεύξεται ἀφ' ὑμῶν·
8 Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ
ἐγγιεῖ ὑμῖν· καθαρίσατε
χεῖρας, ἁμαρτωλοὶ, ϗ ἁγ-
νίσατε καρδίας, δίψυχοι.
9 Ταλαιπωρήσατε καὶ
πενθήσατε ϗ κλαύσατε· ὁ
γέλως ὑμῶν εἰς πένθος με-
ταστραφήτω, ϗ ἡ χαρὰ εἰς
κατήφειαν.
10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον
τοῦ Κυρίȣ, ϗ ὑψώσει ὑμᾶς.
11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλ-
λήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλα-
λῶν ἀδελφοῦ, ϗ κρίνων τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ
νόμȣ, ϗ κρίνει νόμον· εἰ δὲ
νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιη-
τὴς νόμου, ἀλλὰ κριτής·
12 Εἷς ἐστιν ὁ νομοθέτης
ϗ κριτής, ὁ δυνάμενος σῶ-
σαι ϗ ἀπολέσαι· σὺ δὲ τίς
εἶ, ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον;
13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες·
Σήμερον ϗ αὔριον πορευ-
σώμεθα εἰς τήνδε τὴν πό-
λιν, καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ
ἐνιαυτὸν ἕνα, ϗ ἐμπορευσώ-
μεθα, ϗ κερδήσωμεν·
14 Οἵτινες οὐκ ἐπίςασθε
τὸ τῆς αὔριον· (ποία γὰρ
ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμὶς γάρ
ἐστιν ἡ πρὸς ὀλίγον φαινο-
μένη, ἔπειτα δὲ ἀφανιζο-
μένη·)
15 Ἀντὶ τȣ͂ λέγειν ὑμᾶς·
Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ καὶ
ζήσωμεν, καὶ ποιήσωμεν
τοῦτο ἢ ἐκεῖνο·
16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν
ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν·
Πᾶσα καύχησις τοιαύτη
πονηρά ἐστιν.
17 Εἰδότι οὖν καλὸν
ποιεῖν, ϗ μὴ ποιοῦντι ἁ-
μαρτία αὐτῷ ἐστιν.

ΚΕΦ. ε΄. 5.

1 ἌΓΕ νῦν οἱ πλούσιοι,
κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ
ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν
ταῖς ἐπερχομέναις.
2 Ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέ-
σηπε, ϗ τὰ ἱμάτια ὑμῶν
σητόβρωτα γέγονεν.
3 Ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ
ἄργυρος κατίωται, ϗ ὁ ἰὸς
αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν
ἔσται, ϗ φάγεται τὰς σάρ-
κας ὑμῶν ὡς πῦρ· ἐθησαυ-
ρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις.
4 Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐρ-
γατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς
χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπεστερη-
μένος ἀφ' ὑμῶν, κράζει· ϗ
αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς
τὰ ὦτα Κυρίου σαβαὼθ εἰ-
σεληλύθασιν.
5 Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς
γῆς, ϗ ἐσπαταλήσατε· ἐθ-
ρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν
ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς.
6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύ-
σατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀν-
τιτάσσεται ὑμῖν.
7 Μακροθυμήσατε οὖν,
ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας
τοῦ Κυρίου. Ἰδοὺ, ὁ γεωρ-

γὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως ἂν λάβῃ ὑετὸν πρώϊμον ϗ ὄψιμον·
8 Μακροθυμήσατε, ϗ ὑμεῖς στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε.
9 Μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοὶ, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἰδοὺ, ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν.
10 Ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί μου, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου.
11 Ἰδοὺ, μακρίζομεν τὲς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκέσατε, ϗ τὸ τέλος Κυρίȣ εἴδετε, ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος ϗ οἰκτίρμων.
12 Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μȣ, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν ȣ̓ρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὒ, οὔ· ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε.
13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν, προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις, ψαλλέτω.
14 Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν, προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, ϗ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου.
15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκὼς, ἀφεθήσεται αὐτῷ.
16 Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργȣμένη.
17 Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τȣ̃ μὴ βρέξαι· ϗ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς ϗ μῆνας ἕξ·
18 Καὶ πάλιν προσηύξατο, ϗ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, ϗ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς.
19 Ἀδελφοὶ, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, ϗ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν,
20 Γινωσκέτω, ὅτι ὁ ἐπιϛρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτȣ, ϗ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιων.

ΠΕΤΡΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

ΚΕΦ. α'. 1.

1 ΠΕ'ΤΡΟΣ, ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς
παρεπιδήμοις διασπορᾶς
Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, ϗ Βιθυνίας.
2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεȣ̃
Πατρὸς, ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν ϗ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησȣ̃ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν ϗ εἰρήνη
πληθυνθείη.
3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ
Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ
πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,
4 Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον ϗ ἀμίαντον ϗ ἀμάραντον τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς,
5 Τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ
φρουρουμένους διὰ πίστεως
εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ·
6 Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς,
7 Ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν
τῆς πίστεως πολυτιμότερον
χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου,
διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένȣ,
εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον ϗ τιμὴν
καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει
Ἰησοῦ Χριστοῦ·
8 Ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν, ἄρτι μὴ ὁρῶντες,
πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε
χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ ϗ δεδοξασμένῃ,
9 Κομιζόμενοι τὸ τέλος
τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.
10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν ϗ ἐξηρεύνησαν
προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς
ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες·
11 Ἐρευνῶντες, εἰς τίνα
ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ
ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ,
προμαρτυρόμενον τὰ εἰς
Χριστὸν παθήματα, ϗ τὰς
μετὰ ταῦτα δόξας·

12 Οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ
ἑαυτοῖς, ὑμῖν δὲ διηκόνουν
αὐτὰ ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν
διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων
ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἀ-
ποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ,
εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι
παρακύψαι.
13 Διὸ ἀναζωσαμενοι τας
ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν,
νήφοντες, τελείως ἐλπίσα-
τε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν
χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ
Χριστοῦ·
14 Ὡς τέκνα ὑπακοῆς,
μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς
πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑ-
μῶν ἐπιθυμίαις,
15 Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέ-
σαντα ὑμᾶς ἅγιον, καὶ αὐτοὶ
ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ
γενήθητε·
16 Διότι γέγραπται· Ἅ-
γιοι γένεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός
εἰμι.
17 Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικα-
λεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπ-
τως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάσ-
του ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς
παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀ-
ναστράφητε·
18 Εἰδότες, ὅτι οὐ φθαρ-
τοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ,
ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας
ὑμῶν ἀναστροφῆς πατρο-
παραδότου,
19 Ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι,
ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπί-
λου, Χριστοῦ·
20 Προεγνωσμένου μὲν
πρὸ καταβολῆς κόσμου, φα-
νερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων
τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς,
21 Τοὺς δι' αὐτοῦ πισ-
τεύοντας εἰς Θεὸν, τὸν ἐ-
γείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν
καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε
τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα
εἶναι εἰς Θεόν.
22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγ-
νικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς
ἀληθείας διὰ Πνεύματος εἰς
φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον,
ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλή-
λους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς·
23 Ἀναγεγεννημένοι οὐκ
ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ
ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος
Θεοῦ καὶ μένοντος.
24 Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς
χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα αὐτῆς
ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη
ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐ-
τοῦ ἐξέπεσε·
25 Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο
δέ ἐστι τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγε-
λισθὲν εἰς ὑμᾶς.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ἈΠΟΘΈΜΕΝΟΙ οὖν
πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δό-
λον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους
καὶ πάσας καταλαλιάς,
2 Ὡς ἀρτιγέννητα βρέ-
φη, τὸ λογικὸν ἄδολον γά-
λα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν

αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτη-
ρίαν·
3 Εἴπερ ἐγεύσασθε, ὅτι
χρηστὸς ὁ Κύριος.
4 Πρὸς ὃν προσερχόμε-
νοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀν-
θρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασ-
μένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκ-
τὸν, ἔντιμον,
5 Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι
ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος
πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅ-
γιον, ἀνενέγκαι πνευματι-
κὰς θυσίας, εὐπροσδέκτους
τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριςοῦ.
6 Διότι περιέχει ἐν τῇ
γραφῇ· Ἰδὲ, τίθημι ἐν Σιὼν
λίθον, ἀκρογωνιαῖον, ἐκ-
λεκτὸν, ἔντιμον· ϗ ὁ πισ-
τεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ κα-
ταισχυνθῇ.
7 Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς
πιστεύουσιν· ἀπειθοῦσι δὲ,
λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγε-
νήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας,
καὶ λίθος προσκόμματος, ϗ
πέτρα σκανδάλου·
8 Οἳ προσκόπτουσι, τῷ
λόγῳ ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ
ἐτέθησαν.
9 Ὑμεῖς δὲ, γένος ἐκλεκ-
τὸν, βασίλειον ἱεράτευμα,
ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περι-
ποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς
ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους
ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ
θαμαστὸν αὐτοῦ φῶς·
10 Οἱ ποτὲ οὐ λαὸς, νῦν
δὲ λαὸς Θεοῦ· οἱ οὐκ ἠλεη-
μένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.
11 Ἀγαπητοὶ, παρακα-
λῶ ὡς παροίκους ϗ παρε-
πιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν
σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτι-
νες στρατεύονται κατὰ τῆς
ψυχῆς·
12 Τὴν ἀναστροφὴν ὑ-
μῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχον-
τες καλήν· ἵνα ἐν ᾧ κατα-
λαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακο-
ποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔρ-
γων, ἐποπτεύσαντες, δοξά-
σωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ
ἐπισκοπῆς.
13 Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ
ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν
Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς
ὑπερέχοντι·
14 Εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι'
αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκ-
δίκησιν κακοποιῶν, ἔπαι-
νον δὲ ἀγαθοποιῶν·
15 (Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ
θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθο-
ποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν
ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνω-
σίαν·)
16 Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ
ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς
κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ'
ὡς δοῦλοι Θεοῦ.
19 Πάντας τιμήσατε· τὴν
ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε· τὸν
Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν βασι-
λέα τιμᾶτε.
18 Οἱ οἰκέται, ὑποτασ-
σόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς

δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς
ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλ-
λὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.
19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ
διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑπε-
φέρει τις λύπας, πάσχων
ἀδίκως.
20 Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ
ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφι-
ζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ'
εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσ-
χοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο
χάρις παρὰ Θεῷ.
21 Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλή-
θητε· ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπα-
θεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπο-
λιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα
ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνε-
σιν αὐτοῦ·
22 Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐ-
ποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος
ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ·
23 Ὃς λοιδορούμενος οὐκ
ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ
ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ
κρίνοντι δικαίως·
24 Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡ-
μῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν
τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύ-
λον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις
ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύ-
νῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι
αὐτοῦ ἰάθητε.
25 Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα
πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστρά-
φητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα
καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν
ὑμῶν.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ὉΜΟΙΏΣ αἱ γυναῖκες,
ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις
ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες
ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς
τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς
ἄνευ λόγου κερδηθήσωνται,
2 Ἐποπτεύσαντες τὴν
ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστρο-
φὴν ὑμῶν.
3 Ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξω-
θεν, ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ
περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐν-
δύσεως ἱματίων, κόσμος·
4 Ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς
καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ
ἀφθάρτῳ τοῦ πρᾳέος καὶ ἡ-
συχίου πνεύματος, ὅ ἐστιν
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές.
5 Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ
ἅγιαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζου-
σαι ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἐκόσμουν
ἑαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς
ἰδίοις ἀνδράσιν·
6 Ὡς Σάῤῥα ὑπήκουσε
τῷ Ἀβραὰμ, κύριον αὐτὸν
καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκ-
να, ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ
φοβούμεναι μηδεμίαν πτόη-
σιν.
7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συ-
νοικοῦντες κατὰ γνῶσιν ὡς
ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυ-
ναικείῳ, ἀπονέμοντες τι-
μὴν ὡς καὶ συγκληρονόμοι
χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ

ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευ-
χὰς ὑμῶν.
8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες
ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φι-
λάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, τα-
πεινόφρονες,
9 Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν
ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν
ἀντὶ λοιδορίας· τοὐναντίον
δὲ εὐλογοῦντες· εἰδότες, ὅτι
εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐ-
λογίαν κληρονομήσητε·
10 Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν
ἀγαπᾷν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας
ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν
γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ,
ϗ χείλη αὐτοῦ τοῦ μὴ λα-
λῆσαι δόλον·
11 Ἐκκλινάτω ἀπὸ κα-
κοῦ, ϗ ποιησάτω ἀγαθόν·
ζητησάτω εἰρήνην, ϗ διω-
ξάτω αὐτήν.
11 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυ-
ρίου ἐπὶ δικαίους, ϗ ὦτα
αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν·
πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ
ποιοῦντας κακά.
13 Καὶ τίς ὁ κακώσων
ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μι-
μηταὶ γένησθε;
14 Ἀλλ' εἰ ϗ πάσχοιτε
διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι.
Τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ
φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε·
15 Κύριον δὲ τὸν Θεὸν
ἁγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· Ἕτοιμοι δὲ ἀεὶ πρὸς
ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰ-
τοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ
τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, μετὰ
πρᾳΰτητος ϗ φόβου·
16 Συνείδησιν ἔχοντες
ἀγαθὴν, ἵνα ἐν ᾧ καταλα-
λῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν,
καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεά-
ζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν
ἐν Χριστῷ ἀναστροφήν.
17 Κρεῖττον γὰρ ἀγαθο-
ποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέ-
λημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν,
ἢ κακοποιοῦντας·
18 Ὅτι ϗ Χριςὸς ἅπαξ
περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δί-
καιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς
προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανα-
τωθεὶς μὲν σαρκὶ, ζωοποιη-
θεὶς δὲ πνεύματι·
19 Ἐν ᾧ ϗ τοῖς ἐν φυ-
λακῇ πνεύμασι πορευθεὶς
ἐκήρυξεν,
20 Ἀπειθήσασί ποτε,
ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ
μακροθυμία, ἐν ἡμέραις
Νῶε, κατασκευαζομένης κι-
βωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγαι (τουτ'
ἔστιν ὀκτὼ) ψυχαὶ διεσώ-
θησαν δι' ὕδατος·
21 Ὃ ϗ ἡμᾶς ἀντίτυπον
νῦν σώζει βάπτισμα, (οὐ
σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου,
ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς
ἐπερώτημα εἰς Θεὸν,) δι'
ἀναστάσεως Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃·
22 Ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ
Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρα-
νὸν, ὑποταγέντων αὐτῷ
ἀγγέλων, καὶ ἐξουσιῶν, καὶ
δυνάμεων.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΧΡΙΣΤΟΥ οὖν πα-
θόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ,
ϗ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν
ὁπλίσασθε, (ὅτι ὁ παθὼν
ἐν σαρκὶ, πέπαυται ἁμαρ-
τίας,)
2 Εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώ-
πων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θε-
λήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον
ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον.
3 Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ
παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ
βίου τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν
κατεργάσασθαι, πεπορευ-
μένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπι-
θυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώ-
μοις, πότοις, ϗ ἀθεμίτοις
εἰδωλολατρείαις·
4 Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ
συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν
αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυ-
σιν, βλασφημοῦντες·
5 Οἳ ἀποδώσουσι λόγον
τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι
ζῶντας ϗ νεκρούς.
6 Εἰς τοῦτο γὰρ ϗ νεκ-
ροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κρι-
θῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους
σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν
πνεύματι.
7 Πάντων δὲ τὸ τέλος
ἤγγικε· σωφρονήσατε οὖν,
καὶ νήψατε εἰς τὰς προ-
σευχάς.
8 Πρὸ πάντων δὲ τὴν
εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ
ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη κα-
λύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν·
9 Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους,
ἄνευ γογγυσμῶν·
10 Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε
χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ
διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰ-
κονόμοι ποικίλης χάριτος
Θεοῦ.
11 Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λό-
για Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ,
ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ
Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζη-
ται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ, ᾧ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ
κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων· ἀμήν.
12 Ἀγαπητοὶ, μὴ ξενί-
ζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει
πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινο-
μένῃ, ὡς ξένου ὑμῖν συμ-
βαίνοντος·
13 Ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖ-
τε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθή-
μασι χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ
ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐ-
τοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι.
14 Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀ-
νόματι Χριστοῦ, μακάριοι·
ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ
Θεοῦ Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀνα-
παύεται· κατὰ μὲν αὐτοὺς
βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑ-
μᾶς δοξάζεται.
15 Μὴ γάρ τις ὑμῶν
πασχέτω ὡς φονεὺς ἢ κλέπ-
της ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡς ἀλ-
λοτριοεπίσκοπος·
16 Εἰ δὲ ὡς Χριστιανὸς,

μὴ αἰσχυνέσθω. δοξαζέτω
δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει
τούτῳ.
17 Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρ-
ξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ
οἴκȣ τȣ̃ Θεȣ̃· εἰ δὲ πρῶτον
ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν
ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ
εὐαγγελίῳ;
18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις
σώζεται, ὁ ἀσεβὴς ϗ ἁμαρ-
τωλὸς ποῦ φανεῖται;
19 Ὥστε ϗ οἱ πάσχοντες
κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ,
ὡς πιστῷ κτιστῇ παρατι-
θέσθωσαν τὰς ψυχὰς ἑαυ-
τῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ.

ΚΕΦ. ε'. 5.

1 ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ τȣ̀ς
ἐν ὑμῖν παρακαλῶ, ὁ συμ-
πρεσβύτερος ϗ μάρτυς τῶν
τοῦ Χριστοῦ παθημάτων,
ὁ ϗ τῆς μελλούσης ἀποκα-
λύπτεσθαι δόξης κοινωνός·
2 Ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν
ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκο-
ποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς,
ἀλλ' ἑκουσίως· μηδὲ αἰσ-
χροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως·
3 Μηδ' ὡς κατακυριεύ-
οντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ
τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμ-
νίου·
4 Καὶ φανερωθέντος τοῦ
ἀρχιποιμένος, κομιεῖσθε τὸν
ἀμαράντινον τῆς δόξης ςέ-
φανον.
5 Ὁμοίως νεώτεροι ὑπο-
τάγητε πρεσβυτέροις· πάν-
τες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσό-
μενοι, τὴν ταπεινοφροσύ-
νην ἐγκομβώσασθε· ὅτι ὁ
Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσ-
σεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι
χάριν.
6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ
τὴν κραταιὰν χεῖρα τȣ̃ Θεȣ̃,
ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ·
7 Πᾶσαν τὴν μέριμναν
ὑμῶν ἐπιῤῥίψαντες ἐπ' αὐ-
τὸν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ
ὑμῶν.
8 Νήψατε, γρηγορήσατε·
ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος,
ὡς λέων ὠρυόμενος, περι-
πατεῖ, ζητῶν τίνα κατα-
πίῃ·
9 Ὧι ἀντίστητε στερεοὶ
τῇ πίστει, εἰδότες, τὰ αὐτὰ
τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσ-
μῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτε-
λεῖσθαι.
10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χά-
ριτος, ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς
τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον
παθόντας αὐτὸς καταρτίσαι
ὑμᾶς, στηρίξει, σθενώσει,
θεμελιώσει.
11 Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ
κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων· ἀμήν.
12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν
τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λο-
γίζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα,
παρακαλῶν ϗ ἐπιμαρτυρῶν

ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν
τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν ἑστήκατε.
13 Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ
ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτή, καὶ
Μάρκος ὁ υἱός μου.
14 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους
ἐν φιλήματι ἀγάπης· Εἰ-
ρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ.

ΠΕΤΡΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΚΕΦ. α'. 1.

1 ΣΥΜΕΩ'Ν Πέτρος, δοῦ-
λος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, τοῖς ἰσότιμον ἡ-
μῖν λαχοῦσι πίστιν ἐν δι-
καιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ
Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ·
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει
τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν.
3 Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς
θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ
πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δε-
δωρημένης, διὰ τῆς ἐπιγ-
νώσεως τοῦ καλέσαντος ἡ-
μᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς·
4 (Δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡ-
μῖν καὶ τίμια ἐπαγγέλματα
δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων
γένησθε θείας κοινωνοὶ φύ-
σεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν
κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς·)
5 Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπου-
δὴν πᾶσαν παρεισενέγκαν-
τες, ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ
πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετήν, ἐν
δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν,
6 Ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν
ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρα-
τείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ
τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν,
7 Ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν
φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλα-
δελφίᾳ τὴν ἀγάπην.
8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρ-
χοντα καὶ πλεονάζοντα, οὐκ
ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους κα-
θίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπί-
γνωσιν·

9 Ὧι γὰρ μὴ πάρεστι
ταῦτα, τυφλός ἐστι, μυω-
πάζων, λήθην λαβὼν τοῦ
καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐ-
τοῦ ἁμαρτημάτων.
10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί,
σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν
τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν
ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποι-
οῦντες οὐ μὴ πταίσητέ
ποτε.
11 Οὕτω γὰρ πλουσίως
ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ
εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βα-
σιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
ϗ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.
12 Διὸ οὐκ ἀμελήσω ἀεὶ
ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν περὶ
τούτων, καίπερ εἰδότας, ϗ
ἐστηριγμένους ἐν τῇ πα-
ρούσῃ ἀληθείᾳ.
13 Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ'
ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκη-
νώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν
ὑπομνήσει·
14 Εἰδὼς, ὅτι ταχινή ἐσ-
τιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώ-
ματός μου, καθὼς ϗ ὁ Κύ-
ριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς
ἐδήλωσέ μοι.
15 Σπουδάσω δὲ ϗ ἑκάσ-
τοτε, ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν
ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων
μνήμην ποιεῖσθαι.
16 Οὐ γὰρ σεσοφισμέ-
νοις μύθοις ἐξακολουθήσαν-
τες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ δύναμιν ϗ παρου-
σίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενη-
θέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειό-
τητος.
17 Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ
Πατρὸς τιμὴν ϗ δόξαν, φω-
νῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοι-
ᾶσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρε-
ποῦς δόξης· Οὗτός ἐστιν ὁ
Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, εἰς
ὃν ἐγὼ εὐδόκησα.
18 Καὶ ταύτην τὴν φω-
νὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ
οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν
αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ
ἁγίῳ,
19 Καὶ ἔχομεν βεβαιό-
τερον τὸν προφητικὸν λό-
γον· ᾧ καλῶς ποιεῖτε προ-
σέχοντες, ὡς λύχνῳ φαί-
νοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ,
ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ
φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν·
20 Τοῦτο πρῶτον γινώσ-
κοντες, ὅτι πᾶσα προφη-
τεία γραφῆς, ἰδίας ἐπιλύ-
σεως οὐ γίνεται.
21 Οὐ γὰρ θελήματι ἀν-
θρώπου ἠνέχθη ποτὲ προ-
φητεία, ἀλλ' ὑπὸ Πνεύμα-
τος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλη-
σαν ἅγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΕΓΕΝΟΝΤΟ δὲ καὶ
ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ,
ὡς ϗ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδο-
διδάσκαλοι, οἵτινες παρει-

σάξεσιν αἱρέσεις ἀπωλείας,
ϗ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς
δεσπότην ἀρνούμενοι} ἐπ-
άγοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν
ἀπώλειαν·

2 (Καὶ πολλοὶ ἐξακολε-
θήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελ-
γείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς
ἀληθείας βλασφημηθήσε-
ται.)

3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλασ-
τοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύ-
σονται· οἷς τὸ κρίμα ἔκπα-
λαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώ-
λεια αὐτῶν οὐ νυστάζει.

4 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέ-
λων ἁμαρτησάντων οὐκ
ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζό-
φου ταρταρώσας παρέδωκεν
εἰς κρίσιν τηρουμένους·

5 Καὶ ἀρχαίε κόσμε οὐκ
ἐφείσατο, ἀλλ' ὄγδοον Νῶε
δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύ-
λαξε, κατακλυσμὸν κόσμῳ
ἀσεβῶν ἐπάξας·

6 Καὶ πόλεις Σοδόμων ϗ
Γομόῤῥας τεφρώσας κατασ-
τροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγ-
μα μελλόντων ἀσεβεῖν τε-
θεικώς·

7 Καὶ δίκαιον Λὼτ κατα-
πονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν
ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀνασ-
τροφῆς ἐῤῥύσατο.

8 (Βλέμματι γὰρ ϗ ἀκοῇ
ὁ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐ-
τοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυ-
χὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις
ἐβασάνιζεν·)

9 Οἶδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ
πειρασμε ῥύεσθαι, ἀδίκους
δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολα-
ζομένους τηρεῖν·

10 Μάλιστα δὲ τοὺς ὀπί-
σω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μι-
ασμοῦ πορευομένους, ϗ κυ-
ριότητος καταφρονοῦντας.
Τολμηταὶ, αὐθάδεις, δόξας
ὁ τρέμεσι βλασφημεντες·

11 Ὅπου ἄγγελοι ἰσχύϊ
ϗ δυνάμει μείζονες ὄντες,
οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν πα-
ρὰ Κυρίῳ βλάσφημον κρί-
σιν·

12 Οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα
ζῶα, φυσικὰ, γεγεννημένα
εἰς ἅλωσιν ϗ φθορὰν, ἐν οἷς
ἀγνοοῦσι βλασφημεντες, ἐν
τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθα-
ρήσονται,

13 Κομιέμενοι μισθὸν ἀ-
δικίας· ἡδονὴν ἡγούμενοι
τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφὴν, σπῖ-
λοι ϗ μῶμοι, ἐντρυφῶντες
ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν,
συνευωχούμενοι ὑμῖν,

14 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες
μεστοὺς μοιχαλίδος ϗ ἀκα-
ταπαύστους ἁμαρτίας, δε-
λεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκ-
τους, καρδίαν γεγυμνασ-
μένην πλεονεξίας ἔχοντες,
κατάρας τέκνα,

15 Καταλιπόντες εὐ-
θεῖαν ὁδὸν, ἐπλανήθησαν,
ἐξακολεθήσαντες τῇ ὁδῷ τε
Βαλαὰμ τε Βοσὸρ, ὃς μισ-
θὸν ἀδικίας ἠγάπησεν,

16 Ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδί-
ας παρανομίας· ὑποζύγιον
ἄφωνον, ἐν ἀνθρώπȣ φωνῇ
φθεγξάμενον, ἐκώλυσε τὴν
τȣ͂ προφήτȣ παραφρονίαν.
17 Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνυ-
δροι, ϗ ὁμίχλαι ὑπὸ λαίλα-
πος ἐλαυνόμεναι οἷς ὁ ζόφος
τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετή-
ρηται.
18 Ὑπέρογκα γὰρ μα-
ταιότητος φθεγγόμενοι δε-
λεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις
σαρκὸς, ἀσελγείαις, τοὺς
ὀλίγως ἀποφυγόντας τοὺς
ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομένȣς·
19 Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐ-
παγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦ-
λοι ὑπάρχοντες τῆς φθο-
ρᾶς· ᾧ γάρ τις ἥττηται,
τούτῳ καὶ δεδούλωται.
20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες
τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν
ἐπιγνώσει τοῦ Κυρίου καὶ
Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέν-
τες ἡττῶνται, γέγονεν αὐ-
τοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν
πρώτων.
21 Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐ-
τοῖς, μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν
ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ
ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι ἐκ
τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἁ-
γίας ἐντολῆς.
22 Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς
τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας·
Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ
ἴδιον ἐξέραμα· καί· Ὗς λȣ-
σαμένη, εἰς κύλισμα βορ-
βόρου.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ΤΑΥ'ΤΗΝ ἤδη, ἀγα-
πητοὶ, δευτέραν ὑμῖν γρά-
φω ἐπιστολὴν, ἐν αἷς δι-
εγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει
τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν·
2 Μνησθῆναι τῶν προει-
ρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν
ἁγίων προφητῶν, ϗ τῆς τῶν
ἀποστόλων ἡμῶν ἐντολῆς
τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος·
3 Τοῦτο πρῶτον γινώσ-
κοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ'
ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐν ἐμ-
παιγμονῇ ἐμπαῖκται, κατὰ
τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐτῶν
πορευόμενοι,
4 Καὶ λέγοντες· Πȣ͂ ἐσ-
τιν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρȣ-
σίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ
πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάν-
τα οὕτω διαμένει ἀπ' ἀρχῆς
κτίσεως.
5 Λανθάνει γὰρ αὐτοὺς
τοῦτο θέλοντας, ὅτι οὐρα-
νοὶ ἦσαν ἔκπαλαι, ϗ γῆ ἐξ
ὕδατος ϗ δι' ὕδατος συνεσ-
τῶσα, τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ,
6 Δι' ὧν ὁ τότε κόσμος
ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώ-
λετο·
7 Οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ ϗ ἡ
γῆ τῷ αὐτοῦ λόγῳ τεθη-
σαυρισμένοι εἰσὶ, πυρὶ τη-
ρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως

καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν
ἀνθρώπων.
8 Ἓν δὲ τοῦτο μὴ λαν-
θανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ,
ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ
ὡς χίλια ἔτη, ϗ χίλια ἔτη
ὡς ἡμέρα μία.
9 Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος
τῆς ἐπαγγελίας, ὥς τινες
βραδυτῆτα ἡγοῦνται· ἀλλὰ
μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ
βουλόμενός τινας ἀπολέσ-
θαι, ἀλλὰ πάντας εἰς με-
τάνοιαν χωρῆσαι.
10 Ἥξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυ-
ρίου ὡς κλέπτης, ἐν ᾗ οἱ οὐ-
ρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσον-
ται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα
λυθήσονται, ϗ γῆ ϗ τὰ ἐν
αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται.
11 Τούτων οὖν πάντων
λυομένων, ποταποὺς δεῖ
ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἁγίαις
ἀναστροφαῖς ϗ εὐσεβείαις;
12 Προσδοκῶντας καὶ
σπεύδοντας τὴν παρουσίαν
τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν
οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθή-
σονται, ϗ στοιχεῖα καυσού-
μενα τήκεται·
13 Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς
ϗ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐ-
πάγγελμα αὐτοῦ προσδο-
κῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη
κατοικεῖ.
14 Διὸ, ἀγαπητοὶ, ταῦ-
τα προσδοκῶντες, σπουδά-
σατε ἄσπιλοι ϗ ἀμώμητοι
αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ,
15 Καὶ τὴν τοῦ Κυρίου
ἡμῶν μακροθυμίαν, σωτη-
ρίαν ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ
ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς
Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δο-
θεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑ-
μῖν,
16 Ὡς ϗ ἐν πάσαις ταῖς
ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς
περὶ τούτων· ἐν οἷς ἐστι
δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμα-
θεῖς ϗ ἀστήρικτοι στρεβλοῦ-
σιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς
γραφὰς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐ-
τῶν ἀπώλειαν.
17 Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπη-
τοὶ, προγινώσκοντες, φυ-
λάσσεσθε, ἵνα μὴ τῇ τῶν
ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχ-
θέντες, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου
στηριγμοῦ·
18 Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι
καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ
Χριστοῦ. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ
νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος·
ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α΄. 1.

1 ῍Ο ῏ΗΝ ἀπ᾽ ἀρχῆς, ὃ
ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐ-
θεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες
ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ
λόγου τῆς ζωῆς.
2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη,
καὶ ἑωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦ-
μεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν
τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις
ἦν πρὸς τὸν Πατέρα, καὶ
ἐφανερώθη ἡμῖν·)
3 ῍Ο ἑωράκαμεν καὶ ἀκη-
κόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑ-
μῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν
ἔχητε μεθ᾽ ἡμῶν· καὶ ἡ κοι-
νωνία δὲ ἡ ἡμετέρα με-
τὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μετὰ
τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ.
4 Καὶ ταῦτα γράφομεν
ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ
πεπληρωμένη.
5 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγ-
γελία, ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ᾽
αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑ-
μῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστι, καὶ
σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν
οὐδεμία.
6 Ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι κοι-
νωνίαν ἔχομεν μετ᾽ αὐτοῦ,
καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶ-
μεν, ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποι-
οῦμεν τὴν ἀλήθειαν·
7 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ πε-
ριπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν
ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχο-
μεν μετ᾽ ἀλλήλων, καὶ τὸ
αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.
8 Ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ἁ-
μαρτίαν οὐκ ἔχομεν ἑαυτοὺς
πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια
οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.
9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι
καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς
ἁμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀδικίας.
10 Ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι οὐχ
ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποι-
οῦμεν αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐ-
τοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

ΚΕΦ. β΄. 2.

1 ΤΕΚΝΙ´Α μου, ταῦτα

γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμάρτητε· καὶ ἐάν τις ἁμάρτῃ, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον·

2 Καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

3 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτὸν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

4 Ὁ λέγων· Ἔγνωκα αὐτὸν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν·

5 Ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείωται. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν.

6 Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν.

7 Ἀγαπητοὶ, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰν, ἣν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά, ἐστιν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς.

8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.

9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι.

10 Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν·

11 Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

12 Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς· γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν· γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν Πατέρα.

13 Ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν.

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς ἐν αὐτῷ·

16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία

τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ
Πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου
ἐστί.
17 Καὶ ὁ κόσμος παρά-
γεται, ϗ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ·
ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
18 Παιδία, ἐσχάτη ὥρα
ἐστί· καὶ καθὼς ἠκούσατε,
ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται,
ϗ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ
γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκο-
μεν, ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστιν.
19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον,
ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ
γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμε-
νήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν·
ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν, ὅτι
οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν.
20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔ-
χετε ἀπὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ
οἴδατε πάντα.
21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν, ὅτι
οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν,
ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτὴν, καὶ
ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀλη-
θείας οὐκ ἔστι.
22 Τίς ἐστιν ὁ ψεύστης,
εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος, ὅτι
Ἰησοῦς οὐκ ἔςιν ὁ Χριςός;
οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος,
ὁ ἀρνούμενος τὸν Πατέρα
καὶ τὸν Υἱόν.
23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν
Υἱὸν, οὐδὲ τὸν Πατέρα ἔχει·
ὁ ὁμολογῶν τὸν Υἱὸν, καὶ
τὸν Πατέρα ἔχει.
24 Ὑμεῖς οὖν ὃ ἠκούσατε
ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω·
ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ'
ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς
ἐν τῷ Υἱῷ ϗ ἐν τῷ Πατρὶ
μενεῖτε.
25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐ-
παγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγ-
γείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν
τὴν αἰώνιον.
26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν
περὶ τῶν πλανώντων ὑ-
μᾶς.
27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα
ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν
ὑμῖν μένει, ϗ οὐ χρείαν
ἔχετε, ἵνα τις διδάσκῃ ὑ-
μᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσ-
μα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάν-
των, ϗ ἀληθές ἐστι, ϗ οὐκ
ἔςι ψεῦδος· ϗ καθὼς ἐδίδα-
ξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐτῷ.
28 Καὶ νῦν, τεκνία, μέ-
νετε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν
φανερωθῇ, ἔχωμεν παῤῥη-
σίαν καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν
ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ
αὐτοῦ.
29 Ἐὰν εἰδῆτε, ὅτι δί-
καιός ἐστι, γινώσκετε, ὅτι
πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύ-
νην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

ΚΕΦ. γ'. 3.

1 ἼΔΕΤΕ, ποταπὴν ἀ-
γάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ Πα-
τὴρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κλη-
θῶμεν. Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος
οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ
ἔγνω αὐτόν.

2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα
Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὔπω ἐφανε-
ρώθη, τί ἐσόμεθα· οἴδαμεν
δὲ, ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι
αὐτῷ ἐσόμεθα· ὅτι ὀψόμεθα
αὐτὸν, καθώς ἐστι.
3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν
ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ,
ἁγνίζει ἑαυτὸν, καθὼς ἐκεῖ-
νος ἁγνός ἐστι.
4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁ-
μαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν
ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν
ἡ ἀνομία.
5 Καὶ οἴδατε, ὅτι ἐκεῖνος
ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρ-
τίας ἡμῶν ἄρῃ, καὶ ἁμαρτία
ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι.
6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων,
οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁ-
μαρτάνων, οὐχ ἑώρακεν αὐ-
τὸν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.
7 Τεκνία, μηδεὶς πλα-
νάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν
δικαιοσύνην, δίκαιός ἐστι,
καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν·
8 Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν
ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστιν· ὅτι
ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρ-
τάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη
ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ
τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.
9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος
ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἁμαρτίαν οὐ
ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν
αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται
ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ
γεγέννηται.

10 Ἐν τούτῳ φανερά ἐστι
τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ
τεκνα τοῦ διαβόλου. Πᾶς ὁ
μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, οὐκ
ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ
ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγ-
γελία, ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρ-
χῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλή-
λους·
12 Οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ
πονηροῦ ἦν, καὶ ἔσφαξε τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν
τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι
τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν,
τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
δίκαια.
13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελ-
φοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ
κόσμος.
14 Ἡμεῖς οἴδαμεν, ὅτι
μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανά-
του εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγα-
πῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ
ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν, μένει
ἐν τῷ θανάτῳ.
15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκ-
τόνος ἐστί· καὶ οἴδατε, ὅτι
πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ
ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ
μένουσαν.
16 Ἐν τούτῳ ἐγνώκα-
μεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖ-
νος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφεί-
λομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
τὰς ψυχὰς τιθέναι.

17 Ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, ϗ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα, ϗ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;

18 Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσῃ, ἀλλ' ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

19 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμὲν, ϗ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν,

20 Ὅτι, ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, ϗ γινώσκει πάντα.

21 Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν,

22 Καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτȣ̃, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτȣ̃ τηρȣ̃μεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.

23 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλȣς, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν,

24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτȣ̃, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ἈΓΑΠΗΤΟΙ, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι.

3 Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔϛι· ϗ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη.

4 Ὑμεῖς ἐκ τȣ̃ Θεȣ̃ ἐστε, τεκνία, ϗ νενικήκατε αὐτȣ̀ς ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.

5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσί· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει.

6 Ἡμεῖς ἐκ τȣ̃ Θεȣ̃ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀλη-

θείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοὶ, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι, ϗ πᾶς ὁ ἀγαπῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, ϗ γινώσκει τὸν Θεόν·

8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν Θεὸν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν.

9 Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.

10 Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεὸν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, ϗ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν αὐτȣ̃ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

11 Ἀγαπητοὶ, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, ϗ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾷν.

12 Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, ϗ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

13 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, ϗ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.

14 Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα ϗ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

15 Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τȣ̃ Θεȣ̃, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, ϗ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ.

16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν ϗ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν· Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, ϗ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, ϗ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

17 Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παῤῥησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, ϗ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

18 Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

20 Ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν, ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾷν;

21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν,

ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ε΄. 5.

1 ΠΑ͂Σ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

3 Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν,

4 Ὅτι πᾶν τό γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.

5 Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια.

7 Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἕν εἰσι.

8 Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ Πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν.

9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ.

10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτὸν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐστιν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν.

12 Ὁ ἔχων τὸν Υἱὸν, ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν, ἵνα εἰδῆτε, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔχετε οἱ πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ αὕτη ἐστιν ἡ παῤῥησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν.

15 Καὶ ἐὰν οἴδαμεν, ὅτι

ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἂν αἰτώμε-
θα, οἴδαμεν, ὅτι ἔχομεν τὰ
αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ'
αὐτοῦ.
16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα
ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνα-
τον, αἰτήσει, καὶ δώσει αὐ-
τῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσι
μὴ πρὸς θάνατον. Ἔστιν
ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ
περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρω-
τήσῃ.
17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία
ἐστί· καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ
πρὸς θάνατον.
18 Οἴδαμεν, ὅτι πᾶς ὁ
γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ,
οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεν-
νηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ, τηρεῖ
ἑαυτὸν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ
ἅπτεται αὐτοῦ.
19 Οἴδαμεν, ὅτι ἐκ τοῦ
Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος
ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.
20 Καὶ οἴδαμεν, ὅτι ὁ
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἥκει, καὶ δέδω-
κεν ἡμῖν διάνοιαν, ἵνα γι-
νώσκωμεν τὸν ἀληθινόν·
καί ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ,
ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ
Χριστῷ. Οὗτος ἐστιν ὁ ἀ-
ληθινὸς Θεὸς καὶ ἡ ζωὴ αἰώ-
νιος.
21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυ-
τοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

1 Ὁ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ
ἐκλεκτῇ Κυρίᾳ, καὶ τοῖς τέκ-
νοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ
ἐν ἀληθείᾳ, (καὶ οὐκ ἐγὼ μό-
νος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγ-
νωκότες τὴν ἀλήθειαν,)
2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν
μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ'
ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα·
3 Ἔσται μεθ' ὑμῶν χά-
ρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ
Πατρὸς, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ
Πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀ-
γάπῃ.
4 Ἐχάρην λίαν, ὅτι εὕ-
ρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου
περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ,
καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν
παρὰ τοῦ Πατρός.

5 Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, Κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων σοι καινήν, ἀλλὰ ἣν εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.
6 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε·
7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος ϗ ὁ ἀντίχριστος.
8 Βλέπετε ἑαυτούς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν.
9 Πᾶς ὁ παραβαίνων, ϗ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος ϗ τὸν Πατέρα ϗ τὸν Υἱὸν ἔχει.
10 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, ϗ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, ϗ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε.
11 Ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.
12 Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἠβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος· ἐλπίζω γὰρ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ϗ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη.
13 Ἀσπάζεταί σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΡΙΤΗ.

1 Ὁ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ Γαΐῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.
2 Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὔχομαί σε εὐοδοῦσθαι ϗ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχή.
3 Ἐχάρην γὰρ λίαν, ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ,

καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περι-
πατεῖς.
4 Μειζοτέραν τούτων ὐκ
ἔχω χαρὰν, ἵνα ἀκούω τὰ
ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περι-
πατοῦντα.
5 Ἀγαπητὲ, πιςὸν ποι-
εῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς
ἀδελφοὺς ϗ εἰς τὺς ξένους,
6 Οἳ ἐμαρτύρησαν σου
τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλη-
σίας, οὓς καλῶς ποιήσεις
προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ.
7 Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόμα-
τος ἐξῆλθον, μηδὲν λαμβά-
νοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν.
8 Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν
ἀπολαμβάνειν τοὺς τοιού-
τους, ἵνα συνεργοὶ γινώμε-
θα τῇ ἀληθείᾳ.
9 Ἔγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ·
ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐ-
τῶν Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχε-
ται ἡμᾶς.
10 Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω,
ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα
ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς
φλυαρῶν ἡμᾶς· ϗ μὴ ἀρ-
κούμενος ἐπὶ τούτοις, οὔτε
αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀ-
δελφοὺς, ϗ τοὺς βυλομένυς
κωλύει, ϗ ἐκ τῆς ἐκκλησίας
ἐκβάλλει.
11 Ἀγαπητὲ, μὴ μιμοῦ
τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν.
Ὁ ἀγαθοποιῶν, ἐκ τοῦ Θεῦ
ἐστιν· ὁ κακοποιῶν, οὐχ
ἑώρακε τὸν Θεόν·
12 Δημητρίῳ μεμαρτύ-
ρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ'
αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ
ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ
οἴδατε, ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν
ἀληθής ἐστι.
13 Πολλὰ εἶχον γράφειν,
ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος ϗ
καλάμου σοι γράψαι·
14 Ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰ-
δεῖν σε, καὶ στόμα πρὸς ςό-
μα λαλήσομεν.
15 Εἰρήνη σοι. Ἀσπά-
ζονταί σε οἱ φίλοι· ἀσπά-
ζυ τοὺς φίλυς κατ' ὄνομα.

ΙΟΥΔΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

1 ἸΟΥΔΑΣ, Ἰησῦ Χρισ-
τοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰα-
κώβου, τοῖς ἐν Θεῷ Πα-
τρὶ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ

Χριστῷ τετηρημένοις κλη-
τοῖς·
2 Ἔλεος ὑμῖν ϗ εἰρήνη
ϗ ἀγάπη πληθυνθείη.
3 Ἀγαπητοὶ, πᾶσαν
σπεδὴν ποιέμενος γράφειν
ὑμῖν, περὶ τῆς κοινῆς σω-
τηρίας ἀνάγκην ἔσχον γρά-
ψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπα-
γωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παρα-
δοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίςει.
4 Παρεισέδυσαν γάρ τι-
νες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι
προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο
τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατι-
θέντες εἰς ἀσέλγειαν ϗ τὸν
μόνον Δεσπότην ϗ Κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρ-
νούμενοι.
5 Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς
βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅ-
παξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος
λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώ-
σας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ
πιστεύσαντας ἀπώλεσεν·
6 Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ
τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν
ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας
τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρί-
σιν μεγάλης ἡμέρας, δεσ-
μοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τε-
τήρηκεν·
7 Ὡς Σόδομα ϗ Γόμορ-
ῥα, ϗ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις,
τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον
ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπελ-
θοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέ-
ρας, πρόκεινται δεῖγμα,
πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέ-
χουσαι.
8 Ὁμοίως μέντοι ϗ οὗτοι
ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν
μιαίνουσι, κυριότητα δὲ
ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασ-
φημοῦσιν.
9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχ-
άγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ
διακρινόμενος διελέγετο πε-
ρὶ τοῦ Μωσέως σώματος;
οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπε-
νεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ᾽
εἶπεν· Ἐπιτιμήσαι σοι Κύ-
ριος.
10 Οὗτοι δὲ, ὅσα μὲν οὐκ
οἴδασι, βλασφημοῦσιν· ὅσα
δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα
ζῶα, ἐπίστανται, ἐν τέτοις
φθείρονται.
11 Οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῇ
ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύθη-
σαν, ϗ τῇ πλάνῃ τοῦ Βα-
λαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, ϗ
τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀ-
πώλοντο.
12 Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς
ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες,
συνευωχούμενοι ἀφόβως, ἑ-
αυτοὺς ποιμαίνοντες· νε-
φέλαι ἄνυδροι, ὑπὸ ἀνέμων
παραφερόμεναι· δένδρα φθι-
νοπωρινὰ, ἄκαρπα, δὶς ἀ-
ποθανόντα, ἐκριζωθέντα·
13 Κύματα ἄγρια θαλάσ-
σης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυ-
τῶν αἰσχύνας· ἀςέρες πλα-
νῆται, οἷς ὁ ζόφος τε σκό-
τους εἰς αἰῶνα τετήρηται.

14 Προεφήτευσε δὲ καὶ
τούτοις ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ
Ἐνὼχ, λέγων· Ἰδοῦ, ἦλθε
Κύριος ἐν ἁγίαις μυριάσιν
αὐτοῦ,
15 Ποιῆσαι κρίσιν κατὰ
πάντων, ϗ ἐξελέγξαι πάν-
τας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν
περὶ πάντων τῶν ἔργων
ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβη-
σαν, ϗ περὶ παντων τῶν
σκληρῶν, ὧν ἐλάλησαν κατ᾽
αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.
16 Οὗτοί εἰσι γογγυσταὶ,
μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπι-
θυμίας αὐτῶν πορευόμενοι·
ϗ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ
ὑπέρογκα, θαυμάζοντες
πρόσωπα, ὠφελείας χά-
ριν.
17 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ,
μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν
προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀ-
ποστόλων τοῦ Κυρίȣ ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ·
18 Ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι
ἐν ἐσχάτῳ χρονῳ ἔσονται
ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἑαυ-
τῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι
τῶν ἀσεβειῶν.
19 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιο-
ρίζοντες ἑαυτοὺς, ψυχικοὶ,
Πνεῦμα μὴ ἔχοντες.
20 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ,
τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει
ἐποικοδομοῦντες ἑαυτȣ̀ς, ἐν
Πνεύματι ἁγίῳ προσευχό-
μενοι,
21 Ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ
Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχό-
μενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
ζωὴν αἰώνιον·
22 Καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε
διακρινόμενοι·
23 Οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώ-
ζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπά-
ζοντες. μισοῦντες καὶ τὸν
ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλω-
μένον χιτῶνα.
24 Τῷ δὲ δυναμένῳ φυ-
λάξαι ὑμᾶς ἀπταίστους, ϗ
στῆσαι κατενώπιον τῆς δό-
ξης αὐτοῦ ἀμώμȣς ἐν ἀγαλ-
λιάσει,
25 Μόνῳ Θεῷ Σωτῆρι
ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν δόξα ϗ
μεγαλωσύνη, κράτος ϗ ἐξ-
ουσία, ϗ νῦν ϗ εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ.

ΚΕΦ. α'. 1.

1 'ΑΠΟΚΑ'ΛΥΨΙΣ 'Ιη-
σῦ Χριστῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ
ὁ Θεὸς, δεῖξαι τοῖς δούλοις
αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν
τάχει, καὶ ἐσήμανεν ἀποσ-
τείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐ-
τοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ 'Ιωάν-
νῃ·
2 Ὃς ἐμαρτύρησε τὸν
λόγον τῦ Θεοῦ, ϗ τὴν μαρ-
τυρίαν 'Ιησοῦ Χριςοῦ, ὅσα
εἶδε.
3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσ-
κων, ϗ οἱ ἀκούοντες τοὺς
λόγους τῆς προφητείας, ϗ
τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γε-
γραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς
ἐγγύς.
4 'Ιωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκ-
κλησίαις ταῖς ἐν τῇ 'Ασία·
χάρις ὑμῖν ϗ εἰρήνη ἀπὸ ὁ
ὢν, ϗ ὁ ἦν, ϗ ὁ ἐρχόμενος· ϗ
ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων,
ἅ ἐςιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου
αὐτοῦ.
5 Καὶ ἀπὸ 'Ιησοῦ Χρισ-
τοῦ ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς, ὁ
προτότοκος τῶν νεκρῶν, ϗ
ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς
γῆς· τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς ϗ
λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁ-
μαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵμα-
τι αὐτοῦ,
6 Καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βα-
σιλείαν, ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ
Πατρὶ αὐτοῦ, αὐτῷ ἡ δόξα
ϗ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
7 'Ιδῦ, ἔρχεται μετὰ τῶν
νεφελῶν, ϗ ὄψεται αὐτὸν
πᾶς ὀφθαλμὸς, ϗ οἵτινες αὐ-
τὸν ἐξεκέντησαν· ϗ κόψον-
ται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυ-
λαὶ τῆς γῆς· ναὶ, ἀμήν.
8 'Εγώ εἰμι τὸ Α ϗ το Ω,
λέγει Κυρίος ὁ Θεὸς, ὁ ὢν
καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ
παντοκράτωρ.
9 'Εγὼ 'Ιωάννης, ὁ ἀδελ-
φὸς ὑμῶν, ϗ συγκοινωνὸς
ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ
καὶ ὑπομονῇ 'Ιησῦ Χριστῦ,
ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ
καλουμένῃ Πάτμῳ, διὰ τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ, ϗ διὰ τὴν
μαρτυρίαν 'Ιησῦ Χριστῦ.
10 'Εγενόμην ἐν πνεύ-
ματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ·
ϗ ἤκουσα ὀπίσω μῦ φωνὴν
μεγάλην ὡς σάλπιγγος,
11 Λεγούσης· Ὃ βλέπεις
γράψον εἰς βιβλίον, καὶ

πέμψον ταῖς ἑπτὰ ἐκκλη-
σίαις, εἰς Ἔφεσον, καὶ εἰς
Σμύρναν, ϗ εἰς Πέργαμον,
ϗ εἰς Θυάτειρα, ϗ εἰς Σάρ-
δεις, ϗ εἰς Φιλαδέλφειαν, ϗ
εἰς Λαοδίκειαν.
12 Καὶ ἐπέστρεψα βλέ-
πειν τὴν φωνὴν ἥτις ἐλά-
λησε μετ' ἐμοῦ· ϗ ἐπιστρέ-
ψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας
χρυσᾶς,
13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπ-
τὰ λυχνιῶν ὅμοιον Υἱῷ ἀν-
θρώπου, ἐνδεδυμένον πο-
δήρη, καὶ περιεζωσμένον
πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην
χρυσῆν·
14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτȣ̃ ϗ
αἱ τρίχες, λευκαὶ ὡς ἔριον
λευκὸν, ὡς χιών· ϗ ὀφθαλ-
μοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρός·
15 Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ
ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν
καμίνῳ πεπυρωμένοι· ϗ ἡ
φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδά-
των πολλῶν.
16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ
αὐτοῦ χειρὶ ἀστέρας ἑπτά·
ϗ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ
ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκ-
πορευομένη· ϗ ἡ ὄψις αὐ-
τοῦ, ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν
τῇ δυνάμει αὐτοῦ.
17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν,
ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐ-
τοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἔθηκε
τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ,
λέγων· Μὴ φοβοῦ· ἐγώ εἰμι
ὁ πρῶτος ϗ ὁ ἔσχατος,
18 Καὶ ὁ ζῶν· ϗ ἐγενό-
μην νεκρὸς, ϗ ἰδοὺ ζῶν εἰμι
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων· ϗ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ
θανάτȣ ϗ τȣ̃ ᾅδȣ. X X / 3.
19 Γράψον οὖν ἃ εἶδες,
ϗ ἅ εἰσι, ϗ ἃ μέλλει γίνεσ-
θαι μετὰ ταῦτα·
20 Τὸ μυστήριον τῶν ἑπ-
τὰ ἀστέρων ὧν εἶδες ἐπὶ
τῆς δεξιᾶς μου, ϗ τὰς ἑπτὰ
λυχνίας τὰς χρυσᾶς. Οἱ
ἑπτὰ ἀστέρες, ἄγγελοι τῶν
ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσι· ϗ αἱ
λυχνίαι αἱ ἑπτὰ, ἑπτὰ ἐκ-
κλησίαι εἰσί.

ΚΕΦ. β'. 2.

1 ΤΩΙ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Ἐφέσῳ ἐκκλησίας γράψον·
Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς
ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ
αὐτȣ̃, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ
τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν
χρυσῶν·
2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ
τὸν κόπον σου, ϗ τὴν ὑπο-
μονήν σȣ, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ
βαστάσαι κακούς· ϗ ἐπεί-
ρασας τοὺς λέγοντας ἑαυ-
τοὺς ἀποστόλους εἶναι, καὶ
οὐκ εἰσί· καὶ εὗρες αὐτοὺς
ψευδεῖς.
3 Καὶ ὑπομονὴν ἔχεις,
ϗ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά
μου ϗ οὐκ ἐκοπίασας.
4 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σȣ, ὅτι

τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώ-
την ἀφῆκας.
5 Μνημόνευε οὖν πόθεν
πέπτωκας, καὶ μετανόησον,
ϗ τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον·
εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχὺ,
ϗ κινήσω τὴν λυχνίαν σοῦ
ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ
μετανοήσῃς.
6 Ἀλλὰ τȣ̃το ἔχεις, ὅτι
μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊ-
τῶν, ἃ κἀγὼ μισῶ.
7 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκȣσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω
αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου
τῆς ζωῆς, ὅ ἐστιν ἐν τῷ πα-
ραδείσῳ τοῦ Θεοῦ μου.
8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Σμύρνῃ ἐκκλησίας γράψον·
Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ
ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς,
καὶ ἔζησεν·
9 Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ
τὴν θλίψιν, καὶ τὴν πτω-
χείαν, (ἀλλὰ πλούσιος εἶ,)
ϗ τὴν βλασφημίαν ἐκ τῶν
λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι
ἑαυτοὺς, ϗ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ
συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ.
10 Μηδὲν φοβȣ̃ ἃ μέλλεις
πάσχειν· ἰδοὺ, μέλλει βα-
λεῖν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς
φυλακὴν, ἵνα πειρασθῆτε·
ϗ ἕξετε θλίψιν ἡμερῶν δέκα.
Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτȣ,
καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον
τῆς ζωῆς.
11 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσά-
τω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις· Ὁ νικῶν οὐ μὴ
ἀδικηθῇ ἐκ τȣ̃ θανάτȣ τȣ̃
δευτέρου.
12 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς
ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γρά-
ψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν
ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν
ὀξεῖαν·
13 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ
ποῦ κατοικεῖς, ὅπȣ ὁ θρόνος
τοῦ σατανᾶ· ϗ κρατεῖς τὸ
ὄνομά μȣ, ϗ οὐκ ἠρνήσω τὴν
πίστιν μȣ, ϗ ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς
μȣ ὁ πιστὸς, ὃς ἀπεκτάνθη
παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ σατανᾶς
κατοικεῖ.
14 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ
ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρα-
τοῦντας τὴν διδαχὴν Βα-
λαὰμ, ὃς ἐδίδασκε τῷ Βαλὰκ
βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, φαγεῖν
εἰδωλόθυτα, ϗ πορνεῦσαι.
15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ
κρατοῦντας τὴν διδαχὴν
τῶν Νικολαϊτῶν ὁμοίως.
16 Μετανόησον οὖν· εἰ
δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχὺ, ϗ
πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ
ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου.
17 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκȣσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω
αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κε-
κρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ
ψῆφον λευκὴν, ϗ ἐπὶ τὴν
ψῆφον ὄνομα καινὸν γε-

γραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν
εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.
18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς
ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας
γράψον· Τάδε λέγει ὁ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα
πυρὸς, καὶ οἱ πόδες αυτοῦ
ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ.
19 Οἶδά σε τὰ ἔργα, καὶ
τὴν ἀγάπην, ϗ τὴν πίστιν,
καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν
ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα
σου τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν
πρώτων.
20 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σου,
ὅτι ἀφεῖς τὴν γυναῖκα σου
Ἰεζάβελ, ἡ λέγεσα ἑαυτὴν
προφῆτιν, καὶ διδάσκει καὶ
πλανᾷ τοὺς ἐμοὺς δούλους,
πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν εἰδω-
λόθυτα.
21 Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρό-
νον ἵνα μετανοήσῃ, καὶ οὐ
θέλει μετανοῆσαι ἐκ τῆς
πορνείας αὐτῆς.
22 Ἰδοὺ, βάλλω αὐτὴν
εἰς κλίνην, ϗ τὲς μοιχεύον-
τας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν
μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανοή-
σωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς,
23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς
ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ· καὶ
γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλη-
σίαι, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἐρευνῶν
νεφροὺς καὶ καρδίας· ϗ δώ-
σω ὑμῖν ἑκάστῳ κατὰ τὰ
ἔργα ὑμῶν.
24 Ὑμῖν δὲ λέγω, τοῖς
λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις,
ὅσοι οὐκ ἔχουσι τὴν διδα-
χὴν ταύτην, οἵτινες οὐκ
ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ σα-
τανᾶ, (ὡς λέγουσιν·) οὐ
βαλῶ ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος·
25 Πλὴν ὃ ἔχετε, κρατή-
σατε ἄχρις οὗ ἂν ἥξω.
26 Καὶ ὁ νικῶν ϗ ὁ τη-
ρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα με,
δώσω αὐτῷ ἐξεσίαν ἐπὶ τῶν
ἐθνῶν·
27 Καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς
ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς τὰ
σκεύη τὰ κεραμικὰ συντρί-
βεται, ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ
τοῦ Πατρός μου·
28 Καὶ δώσω αὐτῷ τὸν
ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.
29 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσά-
τω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς
ἐκκλησίαις.

ΚΕΦ. γ΄. 3.

1 ΚΑΙ' τῷ ἀγγέλῳ τῆς
ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γρά-
ψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ
ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ,
ϗ τοὺς ἑπτὰ ἀστερας· Οἶδά
σε τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα ἔχεις
ὅτι ζῇς, καὶ νεκρὸς εἶ.
2 Γίνε γρηγορῶν, ϗ ϛή-
ρισον τὰ λοιπὰ ἃ ἔμελλον
ἀποθανεῖν· οὐ γὰρ εὕρηκά
σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μου.
3 Μνημόνευε ἒν πῶς εἴ-
ληφας ϗ ἤκεσας, ϗ τήρει,

ᾗ μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ
γρηγορήσῃς, ἥξω ἐπί σε ὡς
κλέπτης, καὶ οὐ μὴ γνῷς
ποίαν ὥραν ἥξω ἐπί σε.
4 Ἀλλ' ἔχεις ὀλίγα ὀνό-
ματα ἐν Σάρδεσιν, ἃ οὐκ
ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν·
καὶ περιπατήσουσι μετ' ἐμοῦ
ἐν λευκοῖς, ὅτι ἄξιοί εἰσιν.
5 Ὁ νικῶν, οὗτος περι-
βαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς·
ᾗ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς
ζωῆς, ᾗ ὁμολογήσω τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Πα-
τρός μου, καὶ ἐνώπιον τῶν
ἀγγέλων αὐτοῦ.
6 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις.
7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γρά-
ψον· Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ
ἀληθινὸς, ὁ ἔχων τὴν κλεῖν
τοῦ Δαβίδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ
οὐδεὶς κλείει· καὶ κλείει, καὶ
οὐδεὶς ἀνοίγει.
8 Οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδοὺ,
δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν
ἀνεῳγμένην, ἣν οὐδεὶς δύ-
ναται κλεῖσαι αὐτήν· ὅτι
μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ
ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, ᾗ
οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου.
9 Ἰδοὺ, δίδωμι ἐκ τῆς συ-
ναγωγῆς τοῦ σατανᾶ τῶν
λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους
εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ
ψεύδονται· ἰδοὺ, ποιήσω αὐ-
τοὺς, ἵνα ἥξωσι καὶ προσ-
κυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν
ποδῶν σου, ᾗ γνῶσιν, ὅτι
ἐγὼ ἠγάπησά σε·
10 Ὅτι ἐτήρησας τὸν λό-
γον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγώ
σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ
πειρασμοῦ τῆς μελλούσης
ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης
ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοι-
κοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.
11 Ἔρχομαι ταχύ· κρά-
τει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ
τὸν στέφανόν σου.
12 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐ-
τὸν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ
Θεοῦ μου, ᾗ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλ-
θῃ ἔτι· ᾗ γράψω ἐπ' αὐτὸν
τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, ᾗ τὸ
ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ
μου, τῆς καινῆς Ἱερουσα-
λὴμ, ἣ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ
τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν.
13 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις.
14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς
ἐν Λαοδικείᾳ ἐκκλησίας γρά-
ψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ
μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀλη-
θινὸς, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως
τοῦ Θεοῦ·
15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι
οὔτε ψυχρὸς εἶ, οὔτε ζεσ-
τός· ὄφελον ψυχρὸς ἧς, ἢ
ζεστός.
16 Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς
εἶ, καὶ οὔτε ζεστὸς οὔτε

ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ
τοῦ στόματος μου.
17 Ὅτι λέγεις· Ὅτι πλέ-
σιός εἰμι, καὶ πεπλούτηκα,
καὶ οὐδενὸς χρείαν ἔχω, καὶ
οὐκ οἶδας, ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαί-
πωρος καὶ ὁ ἐλεεινὸς, καὶ
πτωχὸς ϗ τυφλὸς ϗ γυμνός.
18 Συμβουλεύω σοι ἀγο-
ράσαι παρ' ἐμῦ χρυσίον
πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς, ἵνα
πλυτήσῃς· ϗ ἱμάτια λευκὰ,
ἵνα περιβάλῃ, ϗ μὴ φανε-
ρωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμ-
νότητός συ· ϗ κολλούριον,
ἐγχρίσαι τοὺς ὀφθαλμύς συ,
ἵνα βλέπῃς.
19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ,
ἐλέγχω ϗ παιδεύω· ζήλω-
σον οὖν ϗ μετανόησον.
29 Ἰδοὺ, ἕστηκα ἐπὶ τὴν
θύραν, καὶ κρούω· ἐάν τις
ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ
ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύ-
σομαι πρὸς αὐτὸν, ϗ δειπ-
νήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς
μετ' ἐμοῦ.
21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ
καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ
θρόνῳ μου, ὡς κἀγω ἐνίκη-
σα, ϗ ἐκάθισα μετὰ τῦ Πα-
τρός μυ ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.
22 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκυσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις.

ΚΕΦ. δ'. 4.

1 ΜΕΤΑ' ταῦτα εἶδον, ϗ
ἰδοὺ, θύρα ἀνεῳγμένη ἐν
τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ
πρώτη, ἣν ἤκουσα ὡς σάλ-
πιγγος λαλούσης μετ' ἐμῦ,
λέγων· Ἀνάβα ὧδε, ϗ δείξω
σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ
ταῦτα.
2 Καὶ εὐθέως ἐγενόμην
ἐν πνεύματι· καὶ ἰδὺ, θρό-
νος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, ϗ
ἐπὶ τοῦ θρόνυ καθήμενος·
3 Καὶ ὁ καθήμενος ὅμοιος
ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι ϗ σαρ-
δίῳ· καὶ ἶρις κυκλόθεν τοῦ
θρόνυ ὅμοιος ὁράσει σμα-
ραγδίνῳ.
4 Καὶ κυκλόθεν τῦ θρόνυ
θρόνοι εἰκοσιτέσσαρες· ϗ ἐπὶ
τοὺς θρόνους εἰκοσιτέσσα-
ρας πρεσβυτέρους καθημέ-
νους, περιβεβλημένους ἐν
ἱματίοις λευκοῖς, ϗ ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους
χρυσοῦς.
5 Καὶ ἐκ τῦ θρονυ ἐκπο-
ρεύονται ἀστραπαὶ ϗ φωναὶ
ϗ βρονταί· ϗ ἑπτὰ λαμπά-
δες πυρὸς καιόμεναι ἐνώ-
πιον τῦ θρόνυ, αἵ εἰσι τὰ
ἑπτὰ πνεύματα τῦ Θεῦ·
6 Καὶ ἐνώπιον τῦ θρόνυ
ὡς θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία
κρυστάλλῳ· ϗ ἐν μέσῳ τῦ
θρόνυ ϗ κύκλῳ τῦ θρόνου
τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφ-
θαλμῶν ἔμπροσθεν ϗ ὄπισ-
θεν.
7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶ-
τον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ

δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσ-
χῳ, κ) τὸ τρίτον ζῶον ἔχον
τὸ πρόσωπον ἀνθρώπου, κ)
τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον
ἀετῷ πετομένῳ.
8 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα,
ἓν καθ' ἓν αὐτῶν ἔχον ἀνὰ
πτέρυγας ἕξ, κυκλόθεν καὶ
ἔσωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν·
κ) ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν
ἡμέρας κ) νυκτὸς, λέγοντες·
Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος
ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ
ἦν κ) ὁ ὢν κ) ὁ ἐρχόμενος.
9 Καὶ ὅταν δώσουσι τὰ
ζῶα δόξαν κ) τιμὴν κ) εὐχα-
ριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ
τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
10 Πεσοῦνται οἱ εἰκοσι-
τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώ-
πιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ
θρόνου, καὶ προσκυνήσουσι
τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων, κ) βαλοῦσι τοὺς
στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον
τοῦ θρόνου, λέγοντες·
11 Ἄξιος εἶ, Κύριε, λα-
βεῖν τὴν δόξαν κ) τὴν τιμὴν
κ) τὴν δύναμιν· ὅτι σὺ ἔκ-
τισας τὰ πάντα, κ) διὰ τὸ
θέλημά σου ἦσαν, κ) ἐκτίσ-
θησαν.

ΚΕΦ. ε΄. 5.

1 ΚΑΙ' εἶδον ἐπὶ τὴν
δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ
θρόνου βιβλίον γεγραμμέ-
νον ἔσωθεν κ) ὄπισθεν, κα-
τεσφραγισμένον σφραγῖσιν
ἑπτά.
2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσ-
χυρὸν, κηρύσσοντα ἐν φω-
νῇ μεγάλῃ· Τίς ἐστιν ἄξιος
ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, κ) λῦσαι
τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ;
3 Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν
τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς
γῆς, οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς,
ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὐδὲ
βλέπειν αὐτό.
4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολ-
λὰ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρέθη
ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὔτε
βλέπειν αὐτό.
5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσ-
βυτέρων λέγει μοι· Μὴ
κλαῖε· ἰδοὺ, ἐνίκησεν ὁ Λέων
ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ
ῥίζα Δαβὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βι-
βλίον κ) τὰς ἑπτὰ σφραγῖ-
δας αὐτοῦ·
6 Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ
θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων
ζώων, κ) ἐν μέσῳ τῶν πρεσ-
βυτέρων, Ἀρνίον ἑστηκὸς
ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρα-
τα ἑπτὰ, κ) ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ,
οἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα
τοῦ Θεοῦ τὰ ἀπεσταλμένα
εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.
7 Καὶ ἦλθε κ) εἴληφε τὸ
βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ κα-
θημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.
8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βι-
βλίον τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ
οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύ-

τεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ
Ἀρνίου ἔχοντες ἕκαστος κι-
θάρας, καὶ φιάλας χρυσᾶς
γεμούσας θυμιαμάτων, αἵ
εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁ-
γίων·
9 Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν και-
νὴν, λέγοντες· Ἄξιος εἶ
λαβεῖν τὸ βιβλίον, ϗ ἀνοῖ-
ξαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ·
ὅτι ἐσφάγης, ϗ ἠγόρασας
τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί
σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ
γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθ-
νους,
10 Καὶ ἐποίησας αὐτοὺς
τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ
ἱερεῖς, ϗ βασιλεύσουσιν ἐπὶ
τῆς γῆς.
11 Καὶ εἶδον, ϗ ἤκουσα
φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν
κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν
ζώων ϗ τῶν πρεσβυτέρων·
καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν
μυριάδες μυριάδων, ϗ χιλιά-
δες χιλιάδων·
12 Λέγοντες φωνῇ μεγά-
λῃ· Ἄξιόν ἐστι τὸ Ἀρνίον
τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν
δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ
σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν
καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.
13 Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ
ἐστιν ἐν τῷ οὐρανῷ, ϗ ἐπὶ
τῆς γῆς, ϗ ὑποκάτω τῆς
γῆς, ϗ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἃ
ἐστι, ϗ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα,
ἤκουσα λέγοντας· Τῷ κα-
θημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ
ϗ τῷ Ἀρνίῳ ἡ εὐλογία ϗ
ἡ τιμὴ ϗ ἡ δόξα ϗ τὸ κρά-
τος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα
ἔλεγον· Ἀμήν· ϗ οἱ πρεσ-
βύτεροι ἔπεσαν, ϗ προσε-
κύνησαν.

ΚΕΦ. ϛ΄. 6.

1 ΚΑΙ εἶδον ὅτε ἤνοιξε
τὸ Ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν ἑπ-
τὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα
ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων
λέγοντος, ὡς φωνὴ βρον-
τῆς· Ἔρχου καὶ ἴδε.
2 Καὶ εἶδον, ϗ ἰδοὺ ἵππος
λευκὸς ϗ ὁ καθήμενος ἐπ'
αὐτὸν ἔχων τόξον· ϗ ἐδόθη
αὐτῷ στέφανος, ϗ ἐξῆλθε
νικῶν, ϗ ἵνα νικήσῃ.
3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν
σφραγῖδα τὴν δευτέραν, ἤ-
κουσα τοῦ δευτέρου ζώου
λέγοντος· Ἔρχου.
4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵπ-
πος πυῤῥός· ϗ τῷ καθημένῳ
ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λα-
βεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς
γῆς, ϗ ἵνα ἀλλήλους σφά-
ξωσι· ϗ ἐδόθη αὐτῷ μά-
χαιρα μεγάλη.
5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν
σφραγῖδα τὴν τρίτην, ἤκου-
σα τοῦ τρίτου ζώου λέ-
γοντος· Ἔρχου ϗ ἴδε. Καὶ
εἶδον, ϗ ἰδοὺ ἵππος μέλας,
ϗ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν

ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν· Χοῖνιξ σίτȣ δηναρίου, καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς δηναρίου· ꞈ τὸ ἔλαιον ꞈ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς.

7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα τοῦ τετάρτου ζώου λέγοντος· Ἔρχου ꞈ ἴδε.

8 Καὶ εἶδον, ꞈ ἰδȣ̀, ἵππος χλωρὸς, ꞈ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ ὁ Θάνατος· ꞈ ὁ ᾅδης ἠκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ· ꞈ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ ꞈ ἐν λιμῷ ꞈ ἐν θανάτῳ, ꞈ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγῖδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ꞈ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον·

10 Καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἕως πότε, ὁ Δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινὸς, οὐ κρίνεις ꞈ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς;

11 Καὶ ἐδόθη αὐτοῖς στολὴ λευκὴ, ꞈ ἐῤῥέθη αὐτοῖς, ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρονον ἕως πληρώσωσι ꞈ αἱ σύνδουλοι αὐτῶν ꞈ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι ὡς ꞈ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν ἕκτην, ꞈ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, ꞈ ὁ ἥλιος μέλας ἐγένετο ὡς σάκκος τρίχινος, ꞈ ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο ὡς αἷμα.

13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανȣ̃ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκῆ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη,

14 Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον εἱλισσόμενον, ꞈ πᾶν ὄρος ꞈ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν·

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ꞈ οἱ μεγιστᾶνες ꞈ οἱ χιλίαρχοι, ꞈ οἱ πλούσιοι, ꞈ οἱ ἰσχυροὶ, ꞈ πᾶς δοῦλος ꞈ πᾶς ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια ꞈ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων,

16 Καὶ λέγȣσι τοῖς ὄρεσι ꞈ ταῖς πέτραις· Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς, ꞈ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, ꞈ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ Ἀρνίου·

17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, ꞈ τίς δύναται σταθῆναι;

ΚΕΦ. ζ'. 7.

1 ΚΑΙ' μετὰ ταῦτα εἶδον
τέσσαρας ἀγγέλους ἑςῶτας
ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας
τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς
τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς,
ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς
γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσ-
σης, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.
2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγε-
λον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνα-
τολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφρα-
γῖδα Θεοῦ ζῶντος· ϗ ἔκραξε
φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρ-
σιν ἀγγέλοις, οἷς ἐδόθη αὐ-
τοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν ϗ
τὴν θάλασσαν,
3 Λέγων· Μὴ ἀδικήσητε
τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασ-
σαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις
οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δȣ́λȣς
τȣ͂ Θεȣ͂ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώ-
πων αὐτῶν.
4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθ-
μὸν τῶν ἐσφραγισμένων,
ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσ-
σαρες χιλιάδες ἐσφραγισμέ-
νοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν
Ἰσραήλ·
5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ιβ'
χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ
φυλῆς Ῥουβὴν, ιβ' χιλιάδες
ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς
Γὰδ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισ-
μένοι·
6 Ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ιβ'
χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ
φυλῆς Νεφθαλεὶμ, ιβ' χι-
λιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ
Μανασσῆ, ιβ' χιλιάδες ἐσ-
φραγισμένοι·
7 Ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ιβ'
χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ
φυλῆς Λευΐ, ιβ' χιλιάδες ἐσ-
φραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰ-
σαχὰρ, ιβ' χιλιάδες ἐσφρα-
γισμένοι·
8 Ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν,
ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·
ἐκ φυλῆς Ἰωσὴφ, ιβ' χιλιά-
δες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς
Βενιαμὶν, ιβ' χιλιάδες ἐσ-
φραγισμένοι.
9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ
ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθ-
μῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνα-
το, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ
φυλῶν ϗ λαῶν ϗ γλωσσῶν,
ἑστῶτες ἐνώπιον τȣ͂ θρό-
νου ϗ ἐνώπιον τȣ͂ Ἀρνίȣ,
περιβεβλημένȣς ςολὰς λευ-
κὰς, ϗ φοίνικες ἐν ταῖς χερ-
σὶν αὐτῶν·
10 Καὶ κράζουσι φωνῇ
μεγάλῃ, λέγοντες· Ἡ σω-
τηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ κα-
θημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, ϗ
τῷ Ἀρνίῳ.
11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγε-
λοι ἑστήκεσαν κύκλῳ τοῦ
θρόνου ϗ τῶν πρεσβυτέρων
ϗ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ
ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου
ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ϗ
προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,
12 Λέγοντες· Ἀμήν·
εὐλογία ϗ ἡ δόξα καὶ ἡ σ-

φία ἢ ἡ εὐχαριστία ἢ ἡ τιμὴ ἢ ἡ δύναμις ἢ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι· Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκὰς, τίνες εἰσὶ, ἢ πόθεν ἦλθον;

14 Καὶ εἴρηκα αὐτῷ· Κύριε μου, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, ἢ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκαναν αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Ἀρνίου.

15 Διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, ἢ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας ἢ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· ἢ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, σκηνώσει ἐπ' αὐτούς.

16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος, οὐδὲ πᾶν καῦμα.

17 Ὅτι τὸ Ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτοὺς, ἢ ὁδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς πηγὰς ὑδάτων· ἢ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

ΚΕΦ. η'. 8.

1 ΚΑΙ' ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμιώριον.

2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, οἳ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἑστήκασι· ἢ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, ἢ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν· ἢ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, ἢ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· ἢ ἐγένοντο φωναὶ ἢ βρονταὶ ἢ ἀστραπαὶ ἢ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι, οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἡτοίμασαν ἑαυτοὺς, ἵνα σαλπίσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισε, ἢ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι, ἢ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, ἢ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης, αἷμα·

9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς· καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπὰς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται ὁ Ἄψινθος· καὶ γίνεται τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον· καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ, οὐαὶ, οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

ΚΕΦ. θ'. 9.

1 ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεὶς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου·

2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου. Καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.

3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς·

4 Καὶ ἐῤῥέθη αὐταῖς, ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρὸν, οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγῖδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν·

5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς, ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον.

6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, ϗ οὐ μὴ εὑρήσουσιν αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, ϗ φεύξεται ἀπ' αὐτῶν ὁ θάνατος.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι χρυσοῖ, ϗ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων,

8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, ϗ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν,

9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, ϗ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον.

10 Καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις, ϗ κέντρα ἦν ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· ϗ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπȣς μῆνας πέντε.

11 Ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ, Ἀβαδδὼν, ϗ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ, ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, ϗ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τȣ̃ Θεοῦ.

14 Λέγουσαν τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα· Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τὸ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν ϗ ἡμέραν ϗ μῆνα ϗ ἐνιαυτὸν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ, δύο μυριάδες μυριάδων· ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

17 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· ϗ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, ϗ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ ϗ καπνὸς ϗ θεῖον.

18 Ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς ϗ τοῦ καπνοῦ ϗ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν.

19 Ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν
ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐ-
τῶν ἐστι, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς
αὐτῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν
ὅμοιαι ὄφεσιν, ἔχουσαι κε-
φαλάς· καὶ ἐν αὐταῖς ἀδι-
κοῦσι.
20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀν-
θρώπων οἳ οὐκ ἀπεκτάνθη-
σαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύ-
ταις, οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν
ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν,
ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ
δαιμόνια, καὶ τὰ εἴδωλα τὰ
χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ
χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύ-
λινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύνα-
ται, οὔτε ἀκούειν, οὔτε πε-
ριπατεῖν·
21 Καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ
τῶν φόνων αὐτῶν, οὔτε ἐκ
τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν,
οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐ-
τῶν, οὔτε ἐκ τῶν κλεμμά-
των αὐτῶν.

ΚΕΦ. ι'. 10.

1 ΚΑΙ' εἶδον ἄλλον ἄγ-
γελον ἰσχυρὸν καταβαίνον-
τα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβε-
βλημένον νεφέλην, καὶ ἡ ἶρις
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ
ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς
στύλοι πυρός.
2 Καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἀνεῳγ-
μένον· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα
αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς
θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον
ἐπὶ τῆς γῆς·
3 Καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγά-
λῃ ὥσπερ λέων μυκᾶται.
Καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν
αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυ-
τῶν φωνάς.
4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ
ἑπτὰ βρονταὶ, ἔμελλον γρά-
φειν· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν·
Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ
ἑπτὰ βρονταὶ, καὶ μὴ ταῦτα
γράψῃς.
5 Καὶ ὁ ἄγγελος, ὃν εἶ-
δον ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θα-
λάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἦρε
τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν
εἰς τὸν οὐρανὸν,
6 Καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶν-
τι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν
καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν καὶ
τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασ-
σαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρό-
νος οὐκέτι ἔσται·
7 Ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις
τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγ-
γέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπί-
ζειν, καὶ ἐτελέσθη τὸ μυστή-
ριον τοῦ Θεοῦ, ὡς εὐηγγέ-
λισε τοὺς ἑαυτοῦ δούλους
τοὺς προφήτας.
8 Καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λα-
λοῦσα μετ' ἐμοῦ, καὶ λέγουσα·
Ὕπαγε, λάβε τὸ βιβλαρίδιον
τὸ ἠνεῳγμένον ἐν τῇ χειρὶ

τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἑστῶτος
ἐπὶ τῆς θαλάσσης κὴ ἐπὶ τῆς
γῆς.
9 Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν
ἄγγελον, λέγων αὐτῷ, δοῦ-
ναι μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ
λέγει μοι· Λάβε κὴ κατάφα-
γε αὐτό· κὴ πικρανεῖ σου τὴν
κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί
σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.
10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλα-
ρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγ-
γέλου, κὴ κατέφαγον αὐτό·
κὴ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς
μέλι, γλυκύ· κὴ ὅτε ἔφαγον
αὐτὸ, ἐπικράνθη ἡ κοιλία
μου.
11 Καὶ λέγει μοι· Δεῖ σε
πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ
λαοῖς κὴ ἔθνεσι κὴ γλώσσαις
κὴ βασιλεῦσι πολλοῖς.

ΚΕΦ. ια΄. 11.

1 ΚΑΙ' ἐδόθη μοι κάλα-
μος ὅμοιος ῥάβδῳ, λέγων·
Ἔγειραι, κὴ μέτρησον τὸν
ναὸν τοῦ Θεοῦ, κὴ τὸ θυσι-
αστήριον, κὴ τοὺς προσκυ-
νοῦντας ἐν αὐτῷ·
2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν
ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω
κὴ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι
ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν
πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσι
μῆνας τεσσαράκοντα δύο.
3 Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ
μάρτυσί μου, κὴ προφητεύ-
ουσιν ἡμέρας χιλίας δια-
κοσίας ἑξήκοντα, περι-
βεβλημένοι σάκκους.
4 Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖ-
αι κὴ αἱ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώ-
πιον τοῦ Κυρίου τῆς γῆς
ἑστῶτες.
5 Καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλει
ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται
ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, κὴ
κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐ-
τῶν· κὴ εἴ τις αὐτοὺς θέλει
ἀδικῆσαι, οὕτω δεῖ αὐτὸν
ἀποκτανθῆναι.
6 Οὗτοι ἔχουσιν τὸν οὐ-
ρανὸν ἐξουσίαν κλεῖσαι, ἵνα
μὴ ὑετὸς βρέχῃ τὰς ἡμέρας
τῆς προφητείας αὐτῶν· καὶ
ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν
ὑδάτων, στρέφειν αὐτὰ εἰς
αἷμα, κὴ πατάξαι τὴν γῆν,
ὁσάκις ἐὰν θελήσωσι ἐν πά-
σῃ πληγῇ.
7 Καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν
μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θη-
ρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς
ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐ-
τῶν πόλεμον, κὴ νικήσει
αὐτοὺς, καὶ ἀποκτενεῖ αὐ-
τούς.
8 Καὶ τὸ πτῶμα αὐτῶν
ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως
τῆς μεγάλης, ἥτις καλεῖται
πνευματικῶς Σόδομα κὴ Αἴ-
γυπτος, ὅπου κὴ ὁ Κύριος
αὐτῶν ἐσταυρώθη.
9 Καὶ βλέπουσιν ἐν τῶν
λαῶν κὴ φυλῶν κὴ γλωσσῶν
κὴ ἐθνῶν τὸ πτῶμα αὐτῶν
ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥμισυ, κὴ

τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀ-
φήσουσι τεθῆναι εἰς μνῆ-
μα.
10 Καὶ οἱ κατοικοῦντες
ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἐπ'
αὐτοῖς, ꙃ εὐφρανθήσονται,
ꙃ δῶρα πέμψουσιν ἀλλή-
λοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο προ-
φῆται ἐβασάνισαν τοὺς κα-
τοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.
11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡ-
μέρας ꙃ ἥμισυ, Πνεῦμα
ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν
ἐν αὐτοῖς· ꙃ ἔστησαν ἐπὶ
τοὺς πόδας αὐτῶν, ꙃ φόβος
μέγας ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς θεω-
ροῦντας αὐτούς.
12 Καὶ ἤκουσαν φωνὴν
μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
λέγουσαν αὐτοῖς· Ἀνάβητε
ὧδε· Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν
οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ· ꙃ
ἐθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ
αὐτῶν.
13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
ἐγένετο σεισμὸς μέγας, ꙃ
τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπε-
σε, ꙃ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ
σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων
χιλιάδες ἑπτά· ꙃ οἱ λοιποὶ
ἔμφοβοι ἐγένοντο, ꙃ ἔδωκαν
δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανȣ.
14 Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀ-
πῆλθεν· ἰδοὺ, ἡ οὐαὶ ἡ τρί-
τη ἔρχεται ταχύ.
15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγε-
λος ἐσάλπισε, ꙃ ἐγένοντο
φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρα-
νῷ, λέγοντες· Ἐγένετο ἡ
βασιλεία τοῦ κόσμου, τοῦ
Κυρίου ἡμῶν ꙃ τοῦ Χρισ-
τοῦ αὐτοῦ, ꙃ βασιλεύσει εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
16 Καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες
πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον τȣ
Θεȣ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς
θρόνους αὐτῶν, ἔπεσαν ἐπὶ
τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ꙃ προ-
σεκύνησαν τῷ Θεῷ,
17 Λέγοντες· Εὐχαρισ-
τȣμεν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ
παντοκράτωρ, ὁ ὢν ꙃ ὁ ἦν,
ὅτι εἴληφας τὴν δύναμίν σȣ
τὴν μεγάλην, ꙃ ἐβασίλευ-
σας.
18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσ-
θησαν, ꙃ ἦλθεν ἡ ὀργή σȣ,
ꙃ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν,
κριθῆναι, ꙃ δȣναι τὸν μισ-
θὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς
προφήταις ꙃ τοῖς ἁγίοις ꙃ
τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά
σου τοῖς μικροῖς ꙃ τοῖς με-
γάλοις, ꙃ διαφθεῖραι τοὺς
διαφθείροντας τὴν γῆν.
19 Καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τȣ
Θεȣ ἐν τῷ οὐρανῷ, ꙃ ὤφθη
ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τȣ
Κυρίου ἐν τῷ ναῷ αὐτȣ· ꙃ
ἐγένοντο ἀστραπαὶ ꙃ φωναὶ
ꙃ βρονταὶ ꙃ σεισμὸς ꙃ χά-
λαζα μεγάλη.

ΚΕΦ. ιβ'. 12.

1 ΚΑΙ' σημεῖον μέγα ὤφ-
θη ἐν τῷ οὐρανῷ γυνὴ πε-
ριβεβλημένη τὸν ἥλιον, ꙃ ἡ

σελήνη ὑποκάτω τῶν πο-
δῶν αὐτῆς, ϗ ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς αὐτῆς στέφανος ἀςέρων
δώδεκα.
2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα
κράζει ὠδίνȣσα ϗ βασανιζο-
μένη τεκεῖν.
3 Καὶ ὤφθη ἄλλο ση-
μεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ ϗ ἰδοὺ
δράκων μέγας πυῤῥὸς, ἔχων
κεφαλὰς ἑπτὰ ϗ κέρατα δέ-
κα, ϗ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐ-
τοῦ ἑπτὰ διαδήματα.
4 Καὶ ἡ οὐρὰ αὐτȣ̃ σύρει
τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ
οὐρανȣ̃, ϗ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς
τὴν γῆν. Καὶ ὁ δράκων ἕσ-
τηκεν ἐνώπιον τῆς γυναι-
κὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν,
ἵνα ὅταν τέκῃ, τὸ τέκνον
αὐτῆς καταφάγῃ.
5 Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄῤῥενα,
ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα
τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ·
ϗ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐ-
τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ϗ πρὸς
τὸν θρόνον αὐτοῦ.
6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς
τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ
τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ
τȣ̃ Θεȣ̃, ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν
αὐτὴν ἡμέρας χιλίας δια-
κοσίας ἑξήκοντα.
7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος
ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ ϗ
οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολε-
μῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος,
ϗ ὁ δράκων ἐπολέμησε ϗ οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ,
8 Καὶ οὐκ ἴσχυσεν, οὐδὲ
τόπος εὑρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν
τῷ οὐρανῷ.
9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων
ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος,
ὁ καλούμενος διάβολος, ϗ ὁ
σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰ-
κουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς
τὴν γῆν, ϗ οἱ ἄγγελοι αὐ-
τοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν.
10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν
μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέ-
γουσαν· Ἄρτι ἐγένετο ἡ
σωτηρία ϗ ἡ δύναμις ϗ ἡ
βασιλεία τȣ̃ Θεȣ̃ ἡμῶν, ϗ
ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐ-
τοῦ· ὅτι κατεβλήθη ὁ κα-
τήγωρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώ-
πιον τȣ̃ Θεȣ̃ ἡμῶν ἡμέρας
ϗ νυκτός·
11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν
αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τȣ̃ Ἀρ-
νίου, ϗ διὰ τὸν λόγον τῆς
μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ οὐκ
ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐ-
τῶν ἄχρι θανάτου.
12 Διὰ τȣ̃το εὐφραίνεσθε
οἱ οὐρανοὶ ϗ οἱ ἐν αὐτοῖς
σκηνȣ̃ντες· Οὐαὶ τῇ γῇ ϗ
τῇ θαλάσσῃ, ὅτι κατέβη ὁ
διάβολος πρὸς ὑμᾶς, ἔχων
θυμὸν μέγαν, εἰδὼς, ὅτι ὀλί-
γον καιρὸν ἔχει.
13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δρά-
κων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν,
ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἥτις
ἔτεκε τὸν ἄῤῥενα.
14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυ-

ναικὶ δύο πτέρυγες τῆ ἀετῦ
τῦ μεγάλυ, ἵνα πέτηται εἰς
τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον
αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ
καιρὸν ϗ καιροὺς ϗ ἥμισυ
καιροῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ
ὄφεως.
15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ἐκ
τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω
τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς πο-
ταμὸν, ἵνα αὐτὴν ποταμο-
φόρητον ποιήσῃ.
16 Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ
τῇ γυναικὶ, ϗ ἤνοιξεν ἡ γῆ
τὸ στόμα αὐτῆς, ϗ κατέπιε
τὸν ποταμὸν, ὃν ἔβαλεν ὁ
δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐ-
τοῦ.
17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δρά-
κων ἐπὶ τῇ γυναικὶ, ϗ ἀ-
πῆλθε ποιῆσαι πόλεμον
μετὰ τῶν λοιπῶν τῦ σπέρ-
ματος αὐτῆς, τῶν τηρούν-
των τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ,
ϗ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν
Ἰησοῦ.
18 Καὶ ἐστάθην ἐπὶ τὴν
ἄμμον τῆς θαλάσσης.

ΚΕΦ. ιγ'. 13.

1 ΚΑΙ' εἶδον ἐκ τῆς θα-
λάσσης θηρίον ἀναβαῖνον,
ἔχον κέρατα δέκα ϗ κεφαλὰς
ἑπτὰ, ϗ ἐπὶ τῶν κεράτων
αὐτοῦ δέκα διαδήματα, ϗ
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὀνό-
ματα βλασφημίας.
2 Καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον,
ἦν ὅμοιον παρδάλει, ϗ οἱ
πόδες αὐτῦ ὡς ἄρκου, ϗ τὸ
στόμα αὐτῦ ὡς στόμα λέον-
τος. Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ
δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ,
ϗ τὸν θρόνον αὐτῦ, ϗ ἐξυ-
σιαν μεγάλην.
3 Καὶ μίαν ἐκ τῶν κε-
φαλῶν αὐτῦ ὡς ἐσφαγμένην
εἰς θάνατον· ϗ ἡ πληγὴ τῦ
θανάτου αὐτῦ ἐθεραπεύθη.
Καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ
ὀπίσω τοῦ θηρίου,
4 Καὶ προσεκύνησαν τῷ
δράκοντι ὅτι ἔδωκε τὴν ἐξυ-
σίαν τῷ θηρίῳ, ϗ προσε-
κύνησαν τῷ θηρίῳ, λέγον-
τες· Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ;
ϗ τίς δύναται πολεμῆσαι
μετ' αὐτοῦ;
5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα
λαλῦν μεγάλα ϗ βλασφη-
μίας· ϗ ἐδόθη αὐτῷ ἐξυσία
ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκον-
τα δύο.
6 Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα
αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς
τὸν Θεὸν, βλασφημῆσαι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκη-
νὴν αὐτῦ, ϗ τοὺς ἐν τῷ
οὐρανῷ σκηνοῦντας.
7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλε-
μον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁ-
γίων, καὶ νικῆσαι αὐτούς·
ϗ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ
πᾶσαν φυλὴν ϗ λαὸν ϗ
γλῶσσαν ϗ ἔθνος.
8 Καὶ προσκυνήσουσιν
αὐτὸν πάντες οἱ κατοικῦν-

τες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

9 Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω.

10 Εἴ τις αἰχμαλωσίαν συνάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. Ὧδέ ἐστιν ἡ ὑπομονὴ ϗ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, ϗ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια Ἀρνίῳ, ϗ ἐλάλει ὡς δράκων.

12 Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ· ϗ ποιεῖ τὴν γῆν ϗ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ·

13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ϗ πῦρ ἵνα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβῇ εἰς τὴν γῆν, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου· λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τῷ ρίῳ, ὃ ἔχει τὴν πληγὴν μαχαίρας ϗ ἔζησε.

15 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα ϗ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, ϗ ποιήσῃ, ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσωσι τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου ἵνα ἀποκτανθῶσι·

16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς ϗ τοὺς μεγάλους, ϗ τοὺς πλουσίους ϗ τοὺς πτωχοὺς, ϗ τοὺς ἐλευθέρους ϗ τοὺς δούλους, ἵνα δῶσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν·

17 Καὶ ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

18 Ὧδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων νοῦν, ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶ, ϗ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξϛ΄.

ΚΕΦ. ιδ΄. 14.

1 ΚΑΙ' εἶδον, ϗ ἰδοὺ τὸ Ἀρνίον ἑστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιὼν, ϗ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ϗ τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδά-

των πολλῶν, ϗ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα, ὡς κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.

3 Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ϗ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων, ϗ τῶν πρεσβυτέρων· ϗ οὐδεὶς ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδήν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

4 Οὗτοί εἰσιν, οἳ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν· οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ Ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ· οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ ϗ τῷ Ἀρνίῳ·

5 Καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὑρέθη ψεῦδος· ἄμωμοι γάρ εἰσι.

6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσαι τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς, ϗ ἐπὶ πᾶν ἔθνος ϗ φυλὴν ϗ γλῶσσαν ϗ λαόν.

7 Λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Φοβήθητε τὸν Θεὸν καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ· ϗ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν ϗ τὴν γῆν ϗ τὴν θάλασσαν ϗ πηγὰς ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησε, λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη· ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικε πάντα ἔθνη.

9 Καὶ ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολούθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἴ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον ϗ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, ϗ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ·

10 Καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, ϗ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ ϗ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων ϗ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰώνων ἀναβαίνει· ϗ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας ϗ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον ϗ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, ϗ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

12 Ὧδε ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, ϗ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ

τȣ̃ ȣ̓ρανοῦ, λεγούσης· Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπάρτι· ναὶ, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, ȣ̉ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενον ὅμοιον Υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, ȣ̉ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου, ȣ̉ θέρισον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.

16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· ȣ̉ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων ȣ̉ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τȣ̃ πυρός· ȣ̉ ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξὺ, λέγων· Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξὺ, ȣ̉ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλȣ τῆς γῆς, ὅτι ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς.

19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, ȣ̉ ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς γῆς, ȣ̉ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τȣ̃ θυμȣ̃ τȣ̃ Θεȣ̃ τὸν μέγαν.

20 Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξωθεν τῆς πόλεως, ȣ̉ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνȣ̃ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

ΚΕΦ. ιε΄. 15.

1 ΚΑΙ' εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα ȣ̉ θαυμαστὸν, ἀγγέλȣς ἑπτὰ, ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρὶ, ȣ̉ τοὺς νικῶντας ἐκ τȣ̃ θηρίου ȣ̉ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτȣ̃, ȣ̉ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἑστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην ἔχοντας κιθάρας τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωϋσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, ȣ̉ τὴν ᾠδὴν τοῦ Ἀρνίου, λέγοντες· Μεγάλα ȣ̉ θαυ-

μαστὰ τὰ ἔργα σου, Κύριε
ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δί-
καιαι ἢ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σȣ,
ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν·
4 Τίς οὐ μὴ φοϐηθῇ σε,
Κύριε, ἢ δοξάσῃ τὸ ὄνομα
σου; ὅτι μόνος ὅσιος· ὅτι
πάντα τὰ ἔθνη ἥξουσι καὶ
προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν
σȣ· ὅτι τὰ δικαιώματά σȣ
ἐφανερώθησαν.
5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον,
ἢ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκη-
νῆς τȣ̃ μαρτυρίȣ ἐν τῷ οὐ-
ρανῷ·
6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ
ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ
πληγὰς ἐκ τȣ̃ ναȣ̃, ἐνδεδυ-
μένοι λίνον καθαρὸν λαμ-
πρὸν, ἢ περιεζωσμένοι περὶ
τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς.
7 Καὶ ἓν ἐκ τῶν τεσσά-
ρων ζώων ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ
ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυ-
σᾶς, γεμούσας τȣ̃ θυμȣ̃ τȣ̃
Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς
καπνȣ̃ ἐκ τῆς δόξης τȣ̃ Θεȣ̃
ἢ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτȣ̃· ἢ
ȣ̓δεὶς ἠδύνατο εἰσελθεῖν εἰς
τὸν ναὸν, ἄχρι τελεσθῶσιν
αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ
ἀγγέλων.

ΚΕΦ. ιϛ'. 16.

1 ΚΑΙ' ἤκȣσα φωνῆς με-
γάλης ἐκ τȣ̃ ναȣ̃, λέγȣσης
τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· Ὑπά-
γετε ἢ ἐκχέατε τὰς φιάλας
τȣ̃ θυμȣ̃ τȣ̃ Θεȣ̃ εἰς τὴν
γῆν.
2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶ-
τος, ἢ ἐξέχεε τὴν φιάλην
αὐτȣ̃ ἐπὶ τὴν γῆν· ἢ ἐγε-
νέτο ἕλκος κακὸν ἢ πονη-
ρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπȣς τȣ̀ς
ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ
θηρίȣ, ἢ τȣ̀ς προσκυνοῦν-
τας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ.
3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος
ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτȣ̃ εἰς
τὴν θάλασσαν· ἢ ἐγένετο
αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα
ψυχὴ ζωῆς ἀπέθανεν ἐν τῇ
θαλάσσῃ.
4 Καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεε τὴν
φιάλην αὐτȣ̃ εἰς τȣ̀ς ποτα-
μȣ̀ς ἢ εἰς τὰς πηγὰς τῶν
ὑδάτων· ἢ ἐγένετο αἷμα.
5 Καὶ ἤκουσα τȣ̃ ἀγγέλȣ
τῶν ὑδάτων λέγοντος· Δί-
καιος εἶ, ὁ ὢν ἢ ὁ ἦν, ὁ
ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας·
6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ
προφητῶν ἐξέχεαν, ἢ αἷμα
αὐτοῖς ἔδωκας πιεῖν· ἄξιοι
εἰσί.
7 Καὶ ἤκȣσα τȣ̃ θυσιαςη-
ρίου λέγοντος· Ναὶ, Κύριε
ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀ-
ληθιναὶ ἢ δίκαιαι αἱ κρίσεις
σου.
8 Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεε
τὴν φιάλην αὐτȣ̃ ἐπὶ τὸν

ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυ-
ματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν
πυρί.
9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ
ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐ-
βλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν
ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας· καὶ
οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ
δόξαν.
10 Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεε
τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο
ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμέ-
νη· καὶ ἐμασσῶντο τὰς γλώσ-
σας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου,
11 Καὶ ἐβλασφήμησαν
τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν
πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλ-
κῶν αὐτῶν· καὶ οὐ μετενοή-
σαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.
12 Καὶ ὁ ἕκτος ἐξέχεε τὴν
φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν πο-
ταμὸν τὸν μέγαν Εὐφρά-
την· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ
αὐτοῦ, ἵνα ἑτοιμασθῇ ἡ
ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀ-
πὸ ἀνατολῶν ἡλίου.
13 Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στό-
ματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ
στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ
στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου
πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὡς
βάτραχοι·
14 (Εἰσὶ γὰρ πνεύματα
δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα·)
ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασι-
λεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης,
συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν
πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκεί-
νης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ
παντοκράτορος·
15 (Ἰδού, ἔρχομαι ὡς
κλέπτης· μακάριος ὁ γρηγο-
ρῶν, καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περι-
πατῇ, καὶ βλέπωσι τὴν ἀσ-
χημοσύνην αὐτοῦ.)
16 Καὶ συνήγαγεν αὐ-
τοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν κα-
λούμενον Ἑβραϊστὶ Ἀρμα-
γεδών.
17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἐξέχεε
τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγά-
λη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ,
ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα·
Γέγονε.
18 Καὶ ἐγένοντο ἀστρα-
παὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί, καὶ
σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος
οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄν-
θρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς
γῆς, τηλικοῦτος σεισμὸς οὕτω
μέγας.
19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις
ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ
αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπε-
σον· καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη
ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον
τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς
ὀργῆς αὐτοῦ.
20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυ-
γε καὶ ὄρη οὐχ εὑρέθησαν·
21 Καὶ χάλαζα μεγάλη

ὡς ταλαντιαία καταβαίνει
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς
ἀνθρώπȣς· ϗ βλασφήμησαν
οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ
τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης,
ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ
αὐτῆς σφόδρα.

ΚΕΦ. ιζ'. 17.

1 ΚΑΙ' ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν
ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόν-
των τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ
ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων·
Δεῦρο, δείξω σοι τὸ κρίμα
τῆς πόρνης τῆς μεγάλης,
τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὑ-
δάτων τῶν πολλῶν·
2 Μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ
βασιλεῖς τῆς γῆς, ϗ ἐμε-
θύσθησαν οἱ κατοικοῦντες
τὴν γῆν ἐκ τȣ̃ οἴνȣ τῆς
πορνείας αὐτῆς.
3 Καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς
ἔρημον ἐν πνεύματι· ϗ εἶ-
δον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ
θηρίον κόκκινον, γέμον ὀνο-
μάτων βλασφημίας, ἔχον
κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα
δέκα.
4 Καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβε-
βλημένη πορφυροῦν ϗ κόκ-
κινον, ϗ κεχρυσωμένη χρυ-
σίῳ ϗ λίθῳ τιμίῳ ϗ μαργα-
ρίταις, ἔχȣσα χρυσοῦν πο-
τήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς
γέμον βδελυγμάτων, ϗ τὰ
ἀκάθαρτα τῆς πορνείας αὐ-
τῆς,
5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον
αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον.
Μυστήριον· Βαβυλὼν ἡ με-
γάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορ-
νῶν ϗ τῶν βδελυγμάτων
τῆς γῆς.
6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα
μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος
τῶν ἁγίων, ϗ ἐκ τȣ̃ αἵματος
τῶν μαρτύρων Ἰησȣ̃. Καὶ
ἐθαύμασα, ἰδὼν αὐτὴν, θαῦ-
μα μέγα.
7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγε-
λος· Διατί ἐθαύμασας; ἐγώ
σοι ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς
γυναικὸς, ϗ τȣ̃ θηρίου τοῦ
βαστάζοντος αὐτὴν, τοῦ
ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς
ϗ τὰ δέκα κέρατα.
8 Τὸ θηρίον ὃ εἶδες, ἦν,
ϗ οὐκ ἔστι, ϗ μέλλει ἀνα-
βαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου, ϗ
εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν· ϗ
θαυμάσονται οἱ κατοικοῦν-
τες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέ-
γραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ
βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ κα-
ταβολῆς κόσμου, βλεπόν-
των τὸ θηρίον ὅτι ἦν, ϗ ȣ̓κ
ἔστι, ϗ πάρεσαι.
9 Ὧδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σο-
φίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ,
ἑπτὰ ὄρη εἰσὶν, ὅπȣ ἡ γυνὴ
κάθηται ἐπ' αὐτῶν.
10 Καὶ βασιλεῖς ἑπτά εἰ-
σιν· οἱ πέντε ἔπεσαν, ὁ εἷς
ἔστιν, ὁ ἄλλος οὔπω ἦλθε,
ϗ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν
δεῖ μεῖναι. XII, 12

11 Καὶ τὸ θηρίον, ὃ ἦν, ϗ οὐκ ἔστι, ϗ αὐτὸς ὄγδοός ἐστι, ϗ ἐκ τῶν ἑπτά ἐστι, ϗ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσιν, οἵτινες βασιλείαν οὔπω ἔλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου.

13 Οὗτοι μίαν ἔχουσι γνώμην, ϗ τὴν δύναμιν ϗ τὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ διδόασιν,

14 Οὗτοι μετὰ τοῦ Ἀρνίου πολεμήσουσι· ϗ τὸ Ἀρνίον νικήσει αὐτούς, ὅτι Κύριος κυρίων ἐστὶ ϗ Βασιλεὺς βασιλέων· ϗ οἱ μετ' αὐτοῦ, κλητοὶ ϗ ἐκλεκτοὶ ϗ πιστοί.

15 Καὶ λέγει μοι· Τὰ ὕδατα ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθηται, λαοὶ ϗ ὄχλοι εἰσί, ϗ ἔθνη ϗ γλῶσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες, ϗ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσι τὴν πόρνην, ϗ ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν ϗ γυμνήν, ϗ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, ϗ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρί.

17 Ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, ϗ ποιῆσαι γνώμην μίαν, ϗ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι τελεσθήσονται οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες, ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

ΚΕΦ. ιη΄. 18.

1 ΚΑΙ' μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην· ϗ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ.

2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ, λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ϗ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων, ϗ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου, ϗ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου ϗ μεμισημένου·

3 Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκε πάντα τὰ ἔθνη ϗ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν ϗ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν· Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς, ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, ϗ ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς ἵνα μὴ λάβητε.

5 Ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, ϗ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

6 Ἀπόδοτε αὐτῇ, ὡς ϗ αὐτὴ ἀπέδωκε, ϗ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασε, κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν·

7 Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν ϗ ἐστρηνίασε, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος. Ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει· Κάθημαι βασίλισσα, ϗ χήρα οὐκ εἰμὶ, ϗ πένθος οὐ μὴ ἴδω·

8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρα ἥξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος ϗ πένθος ϗ λιμός· ϗ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν.

9 Καὶ κλαύσονται ϗ κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες ϗ στρηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς.

10 Ἀπὸ μακρόθεν ἑστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλὼν ἡ πόλις ἰσχυρὰ, ὅτι μιᾷ ὥρα ἦλθεν ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσι ϗ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι·

12 Γόμον χρυσοῦ ϗ ἀργύρου, καὶ λίθου τιμίου ϗ μαργαρίτου, ϗ βυσσίνου ϗ πορφύρας, ϗ σηρικοῦ ϗ κοκκίνου· ϗ πᾶν ξύλον θύϊνον, ϗ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον, ϗ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου ϗ χαλκοῦ ϗ σιδήρου ϗ μαρμάρου·

13 Καὶ κινάμωμον, ϗ ἄμωμον, ϗ θυμιάματα, ϗ μύρον, ϗ λίβανον, ϗ οἶνον, ϗ ἔλαιον, ϗ σεμίδαλιν. ϗ σῖτον, ϗ κτήνη, ϗ πρόβατα· ἡ ἵππων, ϗ ῥεδῶν, ϗ σωμάτων· ϗ ψυχὰς ἀνθρώπων·

14 Καὶ ἡ ὀπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, ϗ πάντα τὰ λιπαρὰ ϗ τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, ϗ οὐκέτι οὐ μὴ εὑρήσῃς αὐτά.

15 Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες.

16 Καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαί· ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον ϗ πορφυροῦν ϗ κόκκινον, ϗ κεχρυσωμένη ἐν χρυσίῳ ϗ λίθῳ τιμίῳ ϗ μαργαρίταις· ὅτι μιᾷ ὥρα ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος.

17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης,

ϗ πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον πλέων,
ϗ ναῦται, ϗ ὅσοι τὴν θά-
λασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ
μακρόθεν ἔστησαν,
18 Καὶ ἔκραζον βλέπον-
τες τὸν καπνὸν τῆς πυ-
ρώσεως αὐτῆς, λέγοντες·
Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ με-
γάλῃ;
19 Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ϗ ἔ-
κραζον κλαίοντες ϗ πεν-
θοῦντες, λέγοντες· Οὐαί,
οὐαί· ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν
ᾗ ἐπλούτησαν πάντες οἱ
ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θα-
λάσσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος
αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρη-
μώθη.
20 Εὐφραίνου ἐπ' αὐτῇ,
οὐρανὲ, ϗ οἱ ἅγιοι ϗ οἱ ἀ-
πόστολοι ϗ οἱ προφῆται, ὅτι
ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρίμα ὑ-
μῶν ἐξ αὐτῆς.
21 Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος
ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέ-
γαν, ϗ ἔβαλεν εἰς τὴν θά-
λασσαν, λέγων· Οὕτως ὁρ-
μήματι βληθήσεται Βαβυ-
λὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ ȣ̓
μὴ εὑρεθῇ ἔτι.
22 Καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν
ϗ μουσικῶν ϗ αὐλητῶν ϗ
σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ
ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνί-
της πάσης τέχνης ȣ̓ μὴ εὑ-
ρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι, ϗ φωνὴ μύ-
λȣ ȣ̓ μὴ ἀκȣσθῇ ἐν σοὶ ἔτι,
23 Καὶ φῶς λύχνου οὐ
μὴ φανῇ ἐν σοι ἔτι, ϗ φωνὴ
νυμφίου ϗ νύμφης ȣ̓ μὴ
ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ
ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγισ-
τᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ
φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθη-
σαν πάντα τὰ ἔθνη.
24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἵματα
προφητῶν ϗ ἁγίων εὑρέθη,
ϗ πάντων τῶν ἐσφαγμένων
ἐπὶ τῆς γῆς.

ΚΕΦ. ιθ'. 19.

1 ΜΕΤΑ' ταῦτα ἤκουσα
ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου
πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, λε-
γόντων· Ἀλληλούϊα· ἡ σω-
τηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δύ-
ναμις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
2 Ὅτι ἀληθιναὶ καὶ δί-
καιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι
ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν με-
γάλην, ἥτις ἔφθειρε τὴν γῆν
ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, ϗ ἐξε-
δίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων
αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς·
3 Καὶ δεύτερον εἴρηκαν·
Ἀλληλούϊα· καὶ ὁ καπνὸς
αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
4 Καὶ ἔπεσον οἱ πρεσβύ-
τεροι οἱ εἰκοσιτέσσαρες, καὶ
τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προ-
σεκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ κα-
θημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνȣ, λέ-
γοντες· Ἀμήν· ἀλληλȣ̈ϊα.

5 Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε, λέγουσα· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.
6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λέγοντες· Ἀλληλούϊα· ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ.
7 Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ Ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν·
8 Καὶ ἐδόθη αὐτῇ, ἵνα περιβάληται βύσσινον λαμπρὸν καὶ καθαρόν. (Τὸ γὰρ βύσσινον, τὰ δικαιώματά ἐστι τῶν ἁγίων·)
9 Καὶ λέγει μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ Ἀρνίου κεκλήμενοι. Καὶ λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοί εἰσι τοῦ Θεοῦ.
10 Καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ· καὶ λέγει μοι· Ὅρα μή· σύνδουλός σου εἰμὶ, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· τῷ Θεῷ προσκύνησον. (Ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ, ἐστι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.)
11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκὸς, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν, καλούμενος πιστὸς καὶ ἀληθινὸς, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ·
12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρὸς, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά· ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ αὐτός·
13 Καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.
14 Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καθαρόν.
15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη, καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος·
16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον· Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων·

17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγε-
λον ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· ϗ
ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέ-
γων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς
πετομένοις ἐν μεσουρανή-
ματι· Δεῦτε, συνάχθητε εἰς
τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ
Θεοῦ.
18 Ἵνα φάγητε σάρκας
βασιλέων καὶ σάρκας χιλι-
άρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν,
καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν
καθημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ
σάρκας πάντων ἐλευθέρων
τε καὶ δούλων, καὶ μικρῶν
ϗ μεγάλων.
19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον ϗ
τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ
τὰ στρατεύματα αὐτῶν συ-
νηγμένα, ποιῆσαι πόλεμον
μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τῦ
ἵππου ϗ μετὰ τῦ στρατεύ-
ματος αὐτῦ.
20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θη-
ρίον, καὶ ὁ μ.τ' αὐτοῦ ψευ-
δοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ
σημεῖα ἐνώπιον αὐτῦ, ἐν
οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβόν-
τας τὸ χάραγμα τῦ θηρίου,
ϗ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ
εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλή-
θησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμ-
νην τῦ πυρὸς τὴν καιομέ-
νην ἐν θείῳ.
21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκ-
τάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τῦ
καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου,
τῇ ἐξελθούσῃ ἐκ τοῦ στόμα-
τος αὐτῦ· ϗ πάντα τὰ ὄρ-
νεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν
σαρκῶν αὐτῶν.

ΚΕΦ. κ'. 20.

1 ΚΑΙ' εἶδον ἄγγελον
καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς
ἀβύσσου, καὶ ἅλυσιν με-
γάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐ-
τοῦ.
2 Καὶ ἐκράτησε τὸν δρά-
κοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖ-
ον, ὅς ἐστι διάβολος ϗ σα-
τανᾶς, ϗ ἔδησεν αὐτὸν χί-
λια ἔτη,
3 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς
τὴν ἄβυσσον, ϗ ἔκλεισε ϗ
ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ,
ἵνα μὴ πλανᾷ ἔτι τὰ ἔθνη,
ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη·
ϗ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν
λυθῆναι μικρὸν χρόνον.
4 Καὶ εἶδον θρόνους· καὶ
ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ
κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ τὰς
ψυχὰς τῶν πεπελεκισμέ-
νων διὰ τὴν μαρτυρίαν
Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ
προσεκύνησαν τὸ θηρίον ὄ-
τε τῇ εἰκόνι αὐτοῦ, καὶ οὐκ
ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ
μέτωπον καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα
αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐ-
βασίλευσαν μετὰ τοῦ Χρισ-
τοῦ τὰ χίλια ἔτη·

5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ·

8 Καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γὼγ καὶ τὸν Μαγὼγ, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτούς.

10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτὸν, οὗ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανὸς, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς.

12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἑστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἠνοίχθησαν· καὶ ἄλλο βιβλίον ἠνεῴχθη, ὅ ἐστι τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερος ἐστί.

15 Καὶ εἴ τις οὐχ εὑρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

ΚΕΦ. κα΄. 21.

1 ΚΑΙ' εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινήν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθον, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι.

2 Καὶ τὴν πόλιν τὴν
ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ καινὴν
εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἡ-
τοιμασμένην ὡς νύμφην
κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐ-
τῆς.
3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς με-
γάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λε-
γούσης· Ἰδοὺ, ἡ σκηνὴ τοῦ
Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων,
καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ
αὐτοὶ λαὸς αὐτοῦ ἔσονται,
καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν
ἔσται, Θεὸς αὐτῶν·
4 Καὶ ἐξαλείψει πᾶν δά-
κρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ
ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος οὔτε
κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσ-
ται ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀ-
πῆλθον.
5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῷ θρόνῳ· Ἰδοὺ, καινὰ
πάντα ποιῶ· Καὶ λέγει
μοι· Γράψον· ὅτι οὗτοι οἱ
λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί
εἰσι.
6 Καὶ εἶπέ μοι· Γέγονε.
Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ
ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἐγὼ τῷ
διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πη-
γῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς
δωρεάν·
7 Ὁ νικῶν κληρονομή-
σει ταῦτα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ
Θεὸς, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ
υἱός.
8 Τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀ-
πίστοις, καὶ ἐβδελυγμένοις,
καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις, καὶ
φαρμακοῖς καὶ εἰδωλολάτ-
ραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι,
τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμ-
νῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ
θείῳ, ὅ ἐστιν ὁ θάνατος ὁ
δεύτερος.
9 Καὶ ἦλθε εἷς τῶν ἑπτὰ
ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς
ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμούσας
τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσ-
χάτων, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ,
λέγων· Δεῦρο, δείξω σοι
τὴν νύμφην τοῦ Ἀρνίου
τὴν γυναῖκα·
10 Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν
πνεύματι ἐπ' ὄρος μέγα καὶ
ὑψηλὸν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν
πόλιν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ,
καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ,
11 Ἔχουσαν τὴν δόξαν
τοῦ Θεοῦ· ὁ φωστὴρ αὐτῆς
ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς
λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλί-
ζοντι.
12 Ἔχουσα τεῖχος μέγα
καὶ ὑψηλὸν, ἔχουσα πυλῶ-
νας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυ-
λῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ
ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἅ
ἐστι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν
υἱῶν Ἰσραήλ.
13 Ἀπὸ ἀνατολῶν, πυ-
λῶνες τρεῖς· ἀπὸ Βοῤῥᾶ,
πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ Νότου,

πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ δυσ-
μῶν, πυλῶνες τρεῖς·
14 **Καὶ** *τὸ τεῖχος τῆς*
πόλεως ἔχον θεμελίους δώ-
δεκα ꝁ *ἐπ' αὐτῶν δώδεκα*
ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποσ-
τόλων τοῦ 'Αρνίου.
15 **Και** *ὁ λαλῶν μετ' ἐ-*
μοῦ, εἶχε μέτρον κάλαμον
χρυσοῦν ἵνα μετρήσῃ τὴν
πόλιν, ꝁ *τοὺς πυλῶνας αὐ-*
τῆς, ꝁ *τὸ τεῖχος αὐτῆς,*
16 **Καὶ** *ἡ πόλις τετρά-*
γωνος κεῖται, ꝁ *τὸ μῆκος*
αὐτῆς ὅσον καὶ τὸ πλάτος.
Καὶ *ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ*
καλάμῳ ἐπὶ σταδίους δώ-
δεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος ꝁ
τὸ πλάτος ꝁ *τὸ ὕψος αὐτῆς*
ἴσα ἐστί.
17 **Καὶ** *ἐμέτρησε τὸ τεῖ-*
χος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσα-
ράκοντα τεσσάρων πηχῶν,
μέτρον ἀνθρώπου, ὅ ἐστιν
ἀγγέλου.
18 **Καὶ** *ἦν ἡ ἐνδόμησις*
τοῦ τείχους αὐτῆς, ἴασπις·
ꝁ *ἡ πόλις χρυσίον καθα-*
ρὸν ὁμοία ὑάλῳ καθαρῷ.
19 **Καὶ** *οἱ θεμέλιοι τοῦ*
τείχους τῆς πόλεως παντὶ
λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ
θεμέλιος ὁ πρῶτος, ἴασπις·
ὁ δεύτερος, σάπφειρος· ὁ
τρίτος, χαλκηδών· ὁ τέταρ-
τος, σμάραγδος·
20 *'Ο πέμπτος, σαρδό-*
νυξ· ὁ ἕκτος, σάρδιος· ὁ ἕβ-
δομος, χρυσόλιθος· ὁ ὄγ-
δοος, βήρυλλος· ὁ ἔννατος,
τοπάζιον· ὁ δέκατος χρυσό-
πρασος· ὁ ἑνδέκατος, ὑά-
κινθος· ὁ δωδέκατος, ἀμέ-
θυστος.
21 **Καὶ** *οἱ δώδεκα πυ-*
λῶνες, δώδεκα μαργαρῖται·
ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώ-
νων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτȣ·
Καὶ *ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως,*
χρυσίον καθαρὸν ὡς ὕαλος
διαυγής.
22 **Καὶ** *ναὸν οὐκ εἶδον*
ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ **Κύριος** *ὁ*
Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς
αὐτῆς ἐστι, ꝁ *τὸ 'Αρνίον.*
23 **Καὶ** *ἡ πόλις ȣ̓ χρείαν*
ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σε-
λήνης, ἵνα φαίνωσιν αὐτῇ·
ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτι-
σεν αὐτήν, ꝁ *ὁ λύχνος αὐ-*
τῆς τὸ 'Αρνίον·
24 **Καὶ** *περιπατήσουσι*
τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς αὐ-
τῆς. **Καὶ** *οἱ βασιλεῖς τῆς*
γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ
τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν·
25 **Καὶ** *οἱ πυλῶνες αὐ-*
τῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέ-
ρας· (νὺξ γὰρ οὐκ ἔσται
ἐκεῖ·)
26 **Καὶ** *οἴσουσι τὴν δό-*
ξαν ꝁ *τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν*
εἰς αὐτήν.
27 **Καὶ** *οὐ μὴ εἰσέλθῃ*
εἰς αὐτὴν πᾶν κοινόν, καὶ
ποιοῦν βδέλυγμα καὶ ψεῦ-

δος· εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι
ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ
Ἀρνίου.

ΚΕΦ. κβ'. 22.

1 ΚΑΙ' ἔδειξέ μοι ποταμὸν ὕδατος ζωῆς λαμπρὸν
ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ
καὶ τοῦ Ἀρνίου.
2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας
αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν ξύλον
ζωῆς, ποιοῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἕκαστον
ἀποδιδοῦν τὸν καρπὸν αὐτοῦ· καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου
εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν.
3 Καὶ πᾶν κατάθεμα οὐκ
ἔσται ἔτι· καὶ ὁ θρόνος τοῦ
Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου ἐν αὐτῇ
ἔσται, καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ·
4 Καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν·
5 Καὶ νὺξ οὐκ ἔσται ἔτι·
καὶ οὐ χρεία λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ
Θεὸς φωτιεῖ ἐπ' αὐτούς· καὶ
βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
6 Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοι οἱ
λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ
Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ
δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ,
ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.
7 Καὶ ἰδού, ἔρχομαι ταχύ
μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.
8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ
ἀκούων καὶ βλέπων ταῦτα· καὶ
ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσον προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν
τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ
δεικνύοντος μοι ταῦτα.
9 Καὶ λέγει μοι· Ὅρα μή·
σύνδουλός σου εἰμι, καὶ τῶν
ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν,
καὶ τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου·
τῷ Θεῷ προσκύνησον.
10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ
σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς
προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν.
11 Ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω
ἔτι, καὶ ὁ ῥυπαρὸς ῥυπαρευθήτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ
ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι.
12 Ἰδού, ἔρχομαι ταχύ,
καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον
αὐτοῦ ἔσται.
13 Ἐγὼ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ
πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ
ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.
14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα
ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ

τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ϗ τοῖς
πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν
πόλιν.
15 Ἔξω οἱ κύνες ϗ οἱ φαρ-
μακοὶ ϗ οἱ πόρνοι ϗ οἱ φο-
νεῖς ϗ οἱ εἰδωλολάτραι, ϗ
πᾶς ὁ φιλῶν ϗ ποιῶν ψεῦ-
δος.
16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα
τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆ-
σαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκ-
κλησίαις· ἐγώ εἰμι ἡ ῥίζα ϗ
τὸ γένος Δαβίδ, ὁ ἀστὴρ ὁ
λαμπρὸς ὁ πρωϊνός.
17 Καὶ τὸ Πνεῦμα ϗ ἡ
νύμφη λέγουσιν· Ἔρχου· ϗ ὁ
ἀκούων εἰπάτω· Ἔρχου· ϗ ὁ
διψῶν ἐρχέσθω, ὁ θέλων λα-
βέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.
18 Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ
τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς
προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου·
Ἐάν τις ἐπιθῇ ἐπ' αὐτὰ,
ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν
τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμέ-
νας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ·
19 Καὶ ἐάν τις ἀφέλῃ
ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου
τῆς προφητείας ταύτης, ἀ-
φελεῖ ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ϗ
ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας,
τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βι-
βλίῳ τούτῳ.
20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦ-
τα· Ναὶ ἔρχομαι ταχύ. Ἀ-
μὴν, ἔρχου Κύριε Ἰησοῦ.
21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάν-
των τῶν ἁγίων.

ΤΕΛΟΣ.

LONDINI:
EXCUDEBAT R. GILBERT,
ST. JOHN'S SQUARE.